

ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออก

นางสาวเกศินี ดำวิสถลมารค

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)

are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

REPRESENTATION OF LESBIAN IMAGES IN EAST ASIAN MOVIES

Miss Kesinee Dumrisathollamark

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts (Communication Arts) Program in Communication Arts

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2012

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์

เอเชียตะวันออกเฉียง

โดย

นางสาวเกศินี ดำริสถลมารค

สาขาวิชา

นิเทศศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

อาจารย์ ดร. ไสภาวรณ บุญนิมิตร

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร. ดวงกมล ชาติประเสริฐ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ธีรนนท์ อนวัชศิริวงศ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ ดร. ไสภาวรณ บุญนิมิตร)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัครวิณ เนตรโพธิ์แก้ว)

เกศินี คำวิสถลมารค: ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกเฉียง.(REPRESENTATION OF LESBIAN IMAGES IN EAST ASIAN MOVIES)
 อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อ.ดร.โสภาวรรณ บุญนิมิตร, 604 หน้า.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกเฉียงที่สร้างขึ้นตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2011 โดยศึกษาจากการเล่าเรื่อง ลักษณะของตัวละคร และบทบาททางสังคมจากตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์จำนวนทั้งสิ้น 20 เรื่อง ประกอบกับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและข้อมูลเอกสาร

ผลการวิจัยพบว่าภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกเฉียงแสดงออกผ่านองค์ประกอบของการเล่าเรื่อง โดยแก่นเรื่องมักเกี่ยวข้องกับการต่อสู้เพื่อความรัก ความศรัทธาในความรักแบบอุดมคติ และการค้นหาตัวตนของหญิงรักร่วมเพศ ความขัดแย้งมักเกิดขึ้นกับบุคคลในครอบครัวและความขัดแย้งในระดับจิตใจของตัวละครที่ต้องเลือกระหว่างความต้องการมีความรักกับผู้หญิงด้วยกันเองกับการต้องประพฤติตนตามกรอบทางสังคม ฉากที่ใช้มักจะเป็นฉากในสถานที่ส่วนตัวเพื่อใช้เล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างหญิงรักร่วมเพศ ภาพยนตร์ส่วนใหญ่ที่พิจารณาพบสัญลักษณ์ในการสื่อสารถึงรูปแบบและลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร และมุมมองการเล่าเรื่องมักใช้มุมมองแบบรู้รอบด้านควบคู่ไปกับมุมมองแบบบุคคลที่หนึ่ง เพื่อใช้สื่อให้เห็นถึงความคิดของหญิงรักร่วมเพศได้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

ลักษณะของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ พบว่าภาพยนตร์นิยมนำเสนอภาพของตัวละครในช่วงวัยผู้ใหญ่ที่ต้องต่อสู้เพื่อความรักและกรอบทางสังคม ตัวละครมักมีลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศที่ไม่ชัดเจนนักและมักถูกสวมบทบาทการเป็นไบเซ็กชวลเข้าไปด้วย แต่อย่างไรก็ตามตัวละครต่างมีความสัมพันธ์ที่หลากหลายกับบุคคลรอบข้างพบทั้งความสัมพันธ์ที่ดีและไม่ดี ซึ่งความสัมพันธ์ที่ไม่ดีส่วนมากจะเป็นความสัมพันธ์กับคนในครอบครัวและเพศชาย สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมเรื่องครอบครัวและชายเป็นใหญ่ที่ยังคงชัดเจนอยู่ในวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียง ส่วนสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศในตัวละครมักเกิดจากความใกล้ชิดระหว่างกันเป็นหลัก

ในเรื่องของบทบาททางสังคมและภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในแต่ละวัฒนธรรม พบว่าตัวละครมีทั้งภาพลักษณ์ที่ดีคือเป็นคนดี มีเกียรติในสังคม ส่วนภาพลักษณ์ที่ไม่ดีคือเป็นฆาตกรหรือโรคจิต มีฐานะทางสังคมที่ต่ำต้อย ซึ่งสภาพสังคมวัฒนธรรมและระดับความเปิดกว้างในแต่ละประเทศ รวมไปถึงช่วงเวลาในแต่ละยุคสมัยเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำเสนอภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

สาขาวิชา.....นิเทศศาสตร์.....ลายมือชื่อนิสิต.....
 ปีการศึกษา.....2555.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

5384655628 : MAJOR COMMUNICATION ARTS

KEYWORDS : IMAGES/ LESBIAN/ EAST ASIAN/ MOVIE.

KESINEE DUMRISATHOLLAMARK : REPRESENTATION OF LESBIAN IMAGES
IN EAST ASIAN MOVIES. ADVISOR : SOPAWAN BOONNIMITRA,Ph.D., 604 pp.

The purpose of this research is to study the images of lesbian which appears in East Asian movies releasing in 1997-2011. By study of the narrative structure, The character and lesbian role in society from 20 of East Asian Lesbian movies along with In-Depth Interview the specialists and Documentary Research.

The research reveals that the images of lesbian in East Asian movies are constructed through the narrative's elements. The main theme of the movies is often associated with the struggle for love, faith in ideal love, and the searching for a lesbian's identity. The conflict in the movies often happens between family members and conflict in the mind of the characters who has to choose between love with a woman or follow the social order. Most of the settings are private spaces that signify the deep relationship between lesbianism. Majority of the movies rely on the symbolic system in communicating the forms and relationship between characters. The narrative usually uses the omniscient point of view together with the main character's point of view to give a better understanding of the main characters' emotion.

The film generally presents adult lesbians' characters who must fight for their love and social basis. The characters often have an unclear appearance of being a homosexual and often show as a bisexual. The characters have variety relationships both good and bad. For bad relationships, it is usually with family members and male counterpart. These relationships reflect the social values that emphasize family and praise the man above woman, which is common in East Asian cultures. The cause of being a homosexual for the characters is usually initiated by the intimacy between them.

The social role and the image of lesbian in each culture are mixed in both good and bad images. For the good images, characters are good person and have honor in a society. The bad images, characters are a murderer or psychosis and do not have important roles in society. There are different images of lesbian and their role in society. It usually depends upon whether that society is a multicultural society and how much of cultural openness in each country and era.

Field of Study : ..Communication Arts..... Student's Signature

Academic Year :2012..... Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือของอ.ดร.โสภณวรรณ บุญนิมิตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่คอยชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และเป็นกำลังใจสำคัญให้ผู้วิจัยมีแรงต่อสู้กับการทำวิทยานิพนธ์ที่หนาหลายๆเล่มนี้มาโดยตลอด พร้อมกันนี้ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ถิรพันธ์ อนวัชศิริวงศ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว เนตรโพธิ์แก้ว กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาเพื่อผู้วิจัย พร้อมทั้งให้คำชี้แนะต่างๆด้วยความเมตตาเพื่อให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ อ.ไสว วิศววณิชย์ และอ.สัญญา ชีวะประเสริฐ ผู้เชี่ยวชาญด้านเพศภาวะและเพศวิถี ดร.สุชาติ ทวีสิทธิ์ และดร.นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ ที่สละเวลาให้คำสัมภาษณ์และให้ความรู้เพิ่มเติมแก่ผู้วิจัยเพื่อเป็นองค์ความรู้สำคัญประกอบการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณคุณพ่อ คุณแม่ และน้องชายที่คอยอยู่เคียงข้าง เป็นแรงใจสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยยืนหยัดทำวิทยานิพนธ์จนบรรลุเป้าหมาย ขอขอบคุณเพื่อนๆที่โรงเรียน มศว ศิลปากร และจุฬาฯ ที่คอยเฝ้าถามสารทุกข์สุขดิบและส่งแรงใจให้กันมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วารุณี ลูตินันท์ เมษา เบญจวรรณ กิ่งการะเกด และอุทุมพร สำหรับความช่วยเหลือในการตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์เล่มนี้ และคอยเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยผ่านพ้นชีวิตการเป็นนิสิตปริญญาโทไปได้ด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของงานวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
ปัญหานำวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	9
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์และวัฒนธรรมย่อย.....	13
แนวคิดเรื่องสตรีนิยม.....	18
แนวคิดเกี่ยวกับเพศภาวะและเพศวิถี.....	21
แนวคิดเรื่องรักร่วมเพศ.....	23
แนวคิดเกี่ยวกับรักร่วมเพศในภาพยนตร์.....	33
แนวคิดโครงสร้างนิยมและโครงสร้างการเล่าเรื่องของภาพยนตร์.....	47
แนวคิดการเล่าเรื่อง.....	49
กรอบความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	55
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	55

บทที่	หน้า
3	61
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	61
กลุ่มประชากรตัวอย่าง.....	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
การนำเสนอข้อมูล.....	67
4	68
ผลการวิเคราะห์.....	68
4.1 ส่วนที่ 1 วิเคราะห์การเล่าเรื่องของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศ.....	69
4.1.1 การเล่าเรื่องของภาพยนตร์จีน.....	69
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant.....	69
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง Saving face.....	79
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง The Chinese botanist's daughters.....	89
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง Snow Flower and the Secret Fan.....	97
4.1.2 การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ไต้หวัน.....	107
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง Love's lone flower.....	107
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง Miao Miao.....	115
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง Drifting flower.....	123
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง Candy rain.....	133
4.1.3 การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ฮ่องกง.....	147
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji sor).....	147
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง Butterfly.....	156
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง Ab-normal beauty.....	164
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง All about love.....	174
4.1.4 การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ญี่ปุ่น.....	184
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง Blue.....	184
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง Love my life.....	191
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง Topless.....	199

การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง Kakera (A piece of our Life).....	207
4.1.5 การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เกาหลี.....	216
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori.....	216
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง A Bizarre Love Triangle.....	224
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง I like it hot.....	234
การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of eros ตอน “In my end is my beginning”.....	242
4.2 ส่วนที่ 2 ลักษณะตัวละครของหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ เอเชียตะวันออก.....	250
4.2.1 การเล่าเรื่องของภาพยนตร์จีน.....	250
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant.....	250
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง Saving face.....	260
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง The Chinese botanist's daughters.....	269
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง Snow Flower and the Secret Fan	277
4.2.2 การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ไต้หวัน.....	289
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง Love's lone flower.....	289
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง Miao Miao.....	299
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง Drifting flower.....	305
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง Candy rain.....	304
4.2.3 การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ฮ่องกง.....	327
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji sor).....	327
ลักษณะตัวละครของของภาพยนตร์เรื่อง Butterfly.....	333
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง Ab-normal beauty.....	343
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง All about love.....	350

บทที่	หน้า
4.2.4 การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ญี่ปุ่น.....	357
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง Blue.....	357
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง Love my life.....	364
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง Topless.....	372
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง Kakera (A piece of our Life).....	379
4.2.5 ลักษณะตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เกาหลี.....	389
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori.....	389
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง A Bizarre Love Triangle....	396
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง I like it hot.....	403
ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of eros ตอน “In my end is my beginning”.....	411
5 การวิเคราะห์สรุปภาพรวม.....	418
5.1 ส่วนที่ 1 สรุปการเล่าเรื่องของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศ.....	418
5.2 ส่วนที่ 2 สรุปลักษณะตัวละครของหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ เอเชียตะวันออก.....	461
5.3 ส่วนที่ 3 บทบาททางสังคมและภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในแต่ละ วัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออก.....	539
6 สรุปผลการวิเคราะห์ อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	556
สรุปผลการวิจัย.....	557
อภิปรายผลการวิจัย.....	567
ข้อจำกัดในงานวิจัย.....	575
ข้อเสนอแนะ.....	576
รายการอ้างอิง.....	577
ภาคผนวก.....	587
ภาคผนวก ก เรื่องย่อของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออก.....	585
ภาคผนวก ข แนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์.....	602
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	604

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant.....	71
2	ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant.....	71
3	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Saving face.....	80
4	ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Saving face.....	81
5	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง The Chinese botanist's daughters.....	90
6	ตารางแสดงความขัดแย้งความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์ เรื่อง The Chinese botanist's daughters.....	91
7	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Snow Flower and the Secret Fan.....	99
8	ตารางความขัดแย้งความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Snow Flower and the Secret Fan.....	100
9	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Love lone's flower.....	109
10	ตารางแสดงความขัดแย้งความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์ เรื่อง Love lone's flower.....	109
11	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Miao Miao.....	117
12	ตารางแสดงความขัดแย้งความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์ เรื่อง Miao Miao.....	117
13	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Drifting Flower.....	125
14	ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Drifting Flower.....	125

ตารางที่	หน้า
15	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Candy rain..... 135
16	ตารางแสดงความขัดแย้งความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครใน ภาพยนตร์เรื่อง Candy rain..... 136
17	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji Sors)..... 149
18	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Butterfly..... 157
19	ตารางแสดงความขัดแย้งความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์ เรื่อง Butterfly..... 158
20	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง Ab-normal beauty..... 166
21	ตารางแสดงความขัดแย้งความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์ เรื่อง Ab-normal beauty..... 167
22	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง All about love..... 176
23	ตารางแสดงความขัดแย้งความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์ เรื่อง All about love..... 177
24	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Blue..... 185
25	ตารางแสดงความขัดแย้งความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์ เรื่อง Blue..... 186
26	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Love my life..... 193
27	ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์ เรื่อง Love my life..... 193
28	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Topless..... 200
29	ตารางแสดงความขัดแย้งความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์ เรื่อง Topless..... 201
30	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Kakeru (A piece of our life)..... 208
31	ตารางความขัดแย้งความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์ เรื่อง Kakeru (A piece of our life)..... 209

ตารางที่	หน้า
32	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori..... 218
33	ตารางแสดงความขัดแย้งความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori..... 218
34	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง A Bizzare Love Triangle..... 226
35	ตารางความขัดแย้งความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง A Bizzare Love Triangle 227
36	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง I like it hot..... 235
37	ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง I like it hot..... 236
38	ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of eros “In my end is my beginning”..... 243
39	ตารางแสดงความขัดแย้งความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of eros “In my end is my beginning”..... 243
40	ตารางแสดงรูปแบบของโครงเรื่อง..... 419
41	ตารางแสดงประเภทของภาพยนตร์..... 428
42	ตารางแสดงแก่นความคิดของภาพยนตร์..... 435
43	ตารางแสดงรูปแบบความขัดแย้งในภาพยนตร์..... 439
44	ตารางแสดงการใช้ฉากในภาพยนตร์..... 447
45	ตารางแสดงการใช้สัญลักษณ์ในภาพยนตร์..... 452
46	ตารางแสดงมุมมองการเล่าเรื่องของภาพยนตร์..... 457
47	ตารางแสดงช่วงอายุของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ..... 461
48	ตารางแจกแจงความถี่ในช่วงอายุของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ..... 464
49	ตารางแสดงสถานภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ..... 471
50	ตารางแสดงถึงปัจจัยการแต่งงานของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ..... 474
51	ตารางแสดงอาชีพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ..... 477
52	ตารางแสดงลักษณะท่าทางและการแต่งกายของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ..... 483
53	ตารางแสดงลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ..... 488

ตารางที่		หน้า
54	ตารางแสดงการเปิดเผยตัวตนของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์.....	494
55	ตารางแสดงลักษณะนิสัยของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ.....	501
56	ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศกับบุคคลรอบข้าง.....	504
57	ตารางแสดงบทบาทและพฤติกรรมทางเพศของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ.....	511
58	ตารางแสดงบทบาทและพฤติกรรมต่อบุคคลรอบข้างของตัวละคร หญิงรักร่วมเพศ.....	515
59	ตารางแสดงสาเหตุที่ทำให้ตัวละครมีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศ.....	523
60	ตารางแสดงปฏิกิริยาจากสังคมที่มีต่อตัวละครหญิงรักร่วมเพศ.....	530
61	ตารางแสดงปฏิกิริยาของตัวละครในการยอมรับพฤติกรรม รักร่วมเพศของตนเอง.....	535

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant.....	69
2	ภาพตัวละครเสี่ยวควน.....	72
3	ภาพตัวละครเสี่ยวหลง.....	73
4	ภาพตัวละครแม่ของเสี่ยวควน.....	74
5	ภาพตัวละครจวนจวน.....	74
6	สัญลักษณ์ช้าง.....	78
7	สัญลักษณ์ปลา.....	78
8	ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง Saving face	79
9	ภาพตัวละครวิล.....	82
10	ภาพตัวละครวิเวียน.....	83
11	ภาพตัวละครแม่ของวิล.....	83
12	ภาพตัวละครพ่อของวิเวียน.....	84
13	ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง The Chinese botanist's daughters.....	89
14	ภาพตัวละครลี่.....	91
15	ภาพตัวละครอัน.....	92
16	ภาพตัวละครศาสตราจารย์เฉิน.....	93
17	ภาพตัวละครตัน.....	93
18	สัญลักษณ์นกและกรง.....	96
19	ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง Snow Flower and the Secret Fan.....	97
20	ภาพตัวละครนี่น่า.....	101
21	ภาพตัวละครไซเพีย.....	101
22	ภาพตัวละครอาเธอร์.....	102
23	ภาพตัวละครไปเหอ.....	102
24	ภาพตัวละครเส่วฮวา.....	103
25	สัญลักษณ์พัด.....	106
26	สัญลักษณ์รองเท้า.....	106

ภาพที่	หน้า
27	ไปปิดภาพยนตร์เรื่อง Love's lone flower..... 107
28	ภาพตัวละครหยวนฟาง..... 110
29	ภาพตัวละครวูเป่า..... 111
30	ภาพตัวละครจวนจวน..... 111
31	ภาพตัวละครซังหลาง..... 112
32	ภาพตัวละครโก..... 112
33	ไปปิดภาพยนตร์เรื่อง Miao Miao..... 115
34	ภาพตัวละครเหมียวเหมียว..... 118
35	ภาพตัวละครเสี่ยวอ้าย..... 118
36	ภาพตัวละครเงินเฟย..... 119
37	สัญลักษณ์หูฟัง..... 122
38	ไปปิดภาพยนตร์เรื่อง Drifting flower..... 123
39	ภาพตัวละครตีโก้..... 126
40	ภาพตัวละครจิง..... 127
41	ภาพตัวละครเมย์..... 127
42	ภาพตัวละครลิลี่..... 128
43	ภาพตัวละครโอเชียน..... 128
44	ภาพตัวละครเยน..... 129
45	สัญลักษณ์ดอกไม้..... 132
46	สัญลักษณ์การเดินทางโดยรถไฟ..... 132
47	ไปปิดภาพยนตร์เรื่อง Candy rain..... 133
48	ภาพตัวละครเจสซี่..... 137
49	ภาพตัวละครปอน..... 137
50	ภาพตัวละครยู..... 138
51	ภาพตัวละครหลิน..... 138
52	ภาพตัวละครซัมเมอร์..... 139
53	ภาพตัวละครสเปนเซอร์..... 139
54	ภาพตัวละครสามีของซัมเมอร์..... 140

ภาพที่	หน้า
55 ภาพตัวละครรักบี้.....	140
56 ภาพตัวละครเสี้ยวยุ่น.....	141
57 สัญลักษณ์กล่องพัสดุ.....	144
58 สัญลักษณ์ลูกกวาด.....	145
59 สัญลักษณ์การเดินทาง.....	145
60 สัญลักษณ์การยื่นขาเข้าหา.....	146
61 ใบบิดภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Jisor).....	147
62 ภาพตัวละครหวาน.....	150
63 ภาพตัวละครพูน.....	150
64 ภาพตัวละครหวาย.....	151
65 ภาพตัวละครซิวหลาง.....	151
66 ภาพตัวละครคนรักของพูน.....	152
67 ภาพตัวละครคนรักของหวาย.....	152
68 ใบบิดภาพยนตร์เรื่อง Butterfly.....	156
69 ภาพตัวละครฟลาเวีย.....	159
70 ภาพตัวละครจิน.....	159
71 ภาพตัวละครเสี้ยวเย่.....	160
72 ภาพตัวละครสามีของฟลาเวีย.....	160
73 สัญลักษณ์ผีเสื้อ.....	163
74 ใบบิดภาพยนตร์เรื่อง Ab-normal beauty.....	164
75 ภาพตัวละครจี้.....	168
76 ภาพตัวละครเจส.....	168
77 ภาพตัวละครแอนสัน.....	169
78 ภาพตัวละครแม่ของจี้.....	169
79 ภาพตัวละครฆาตกร.....	170
80 สัญลักษณ์ที่แสดงถึงความงามอันไม่ปกติ.....	173
81 ใบบิดภาพยนตร์เรื่อง All about love.....	174
82 ภาพตัวละครเอลิต้า.....	177

ภาพที่	หน้า
83 ภาพตัวละครเหมยซี่.....	178
84 ภาพตัวละครไมค์.....	179
85 ภาพตัวละครโรเบิร์ต.....	179
86 ภาพตัวละครอาร์นอล.....	180
87 ภาพตัวละครซุซซุย.....	180
88 ใบบิดภาพยนตร์เรื่อง Blue.....	184
89 ภาพตัวละครคยาโกะ.....	187
90 ภาพตัวละครเอนโด.....	187
91 ภาพตัวละครนาగాโนะ.....	188
92 สัญลักษณ์ห้องฟ้า ห้องทะเลสีฟ้า.....	190
93 ใบบิดภาพยนตร์เรื่อง Love my life.....	191
94 ภาพตัวละครอิชิโกะ.....	194
95 ภาพตัวละครเอริ.....	194
96 ภาพตัวละครทาเคะ.....	195
97 ภาพตัวละครพ่อของอิชิโกะ.....	195
98 ภาพตัวละครพ่อของเอริ.....	196
99 ใบบิดภาพยนตร์เรื่อง Topless.....	199
100 ภาพตัวละครนัตสุโกะ.....	201
101 ภาพตัวละครโทโมมิ.....	202
102 ภาพตัวละครโคจิ.....	203
103 ภาพตัวละครคานะ.....	203
104 ใบบิดภาพยนตร์เรื่อง Kakeru (A piece of our life).....	207
105 ภาพตัวละครริโกะ.....	210
106 ภาพตัวละครฮารุ.....	210
107 ภาพตัวละครเรียวตะ.....	211
108 ภาพตัวละครยามาชิโระ.....	211
109 สัญลักษณ์นกพิราบ.....	215
110 ใบบิดภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori.....	216

ภาพที่	หน้า
111 ภาพตัวละครโยชิน.....	219
112 ภาพตัวละครซึอิน.....	220
113 ภาพตัวละครมินอา.....	220
114 ภาพตัวละครอาจารย์โก.....	221
115 ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง A Bizarre Love Triangle.....	224
116 ภาพตัวละครอุซึ.....	228
117 ภาพตัวละครกุมซุก.....	228
118 ภาพตัวละครโอดูซาง.....	229
119 ภาพตัวละครพี่สาวตาบอด.....	230
120 ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง I like it hot.....	234
121 ภาพตัวละครคังเอ.....	237
122 ภาพตัวละครมีราน.....	237
123 ภาพตัวละครลีโฮแจ.....	238
124 สัญลักษณ์คำพูดในพวงกุญแจ.....	241
125 ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of eros	
ตอน “In my end is my beginning”.....	242
126 ภาพตัวละครของฮวา.....	245
127 ภาพตัวละครนารู.....	245
128 ภาพตัวละครแจมิน.....	246
129 สัญลักษณ์การ์ดต้นไม้และต้นไม้เลื้อย.....	249

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของงานวิจัย

พฤติกรรมรักร่วมเพศของหญิงรักร่วมเพศนั้น ได้ปรากฏตั้งแต่สมัยกรีกโบราณเมื่อราว 4-5 ศตวรรษก่อนคริสตกาล สมัยนั้นพฤติกรรมทางเพศไม่ใช่เรื่องผิดปกติหรือเสียหายแต่ประการใด จนกระทั่งคริสต์ศาสนาเข้าไปเผยแพร่ในอาณาจักรกรีก รักร่วมเพศจึงกลายเป็นสิ่งต้องห้าม เพราะถือว่าผิดบัพัญญัติทางศาสนา

ในภาษาสากล บุคคลที่มีพฤติกรรมหญิงรักร่วมเพศถูกเรียกว่า “เลสเบี้ยน” (Lesbian) หมายถึง หญิงที่มีความชอบในผู้หญิงด้วยกัน

แอนโทนี สตอร์ (Anthony Storr อ้างถึงใน ธันนิกันต์ สูญสิ้นภัย, 2546 : 7) ได้กล่าวไว้ว่า คำว่า “เลสเบี้ยน” ถูกนำมาใช้แสดงความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างผู้หญิง เป็นคำที่ก่อกำเนิดขึ้นเมื่อ 614 ปีก่อนคริสต์ศักราช แผลงมาจากคำว่า “เลสบอส” (Lesbos) ซึ่งเป็นชื่อเกาะหนึ่งตั้งอยู่ในทางตะวันออกเฉียงของทะเลอีเจียน ในเขตปกครองของกรีก บันทึกโบราณเขียนไว้ว่า ในราวศตวรรษที่ 6 บนเกาะแห่งนี้เรียกพวกที่มีรสนิยมทางเพศแบบหญิงรักร่วมเพศว่าพวก “แซฟฟิสม์” (Sapphism) ตามชื่อของกวีสาวชาวกรีกนางหนึ่งนามว่า “แซฟโฟ” (Sappho) นางชอบเขียนกวีเรื่องราวความรักระหว่างหญิงสาวด้วยกันเอง อีกทั้งนางยังมีรสนิยมเป็นหญิงรักร่วมเพศ ทำให้นางถูกมองว่าเป็นต้นแบบของพวกหญิงรักร่วมเพศ ก่อนจะเปลี่ยนมาเรียกตามชื่อเกาะเลสบอส แล้วแผลงมาเป็นคำว่า “เลสเบี้ยน” นั่นเอง

สุไลพร ชลวิไล (2545) กล่าวถึงหญิงรักร่วมเพศว่า การที่ผู้หญิงมีความสัมพันธ์ในเชิงชู้สาว หรือมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกันเอง กับการที่ผู้หญิงมีบุคลิกหรือแสดงพฤติกรรมตรงข้ามกับความเป็นผู้หญิงอาจไม่ใช่สิ่งเดียวกันเสมอไป โดยสรุปแล้วหญิงรักร่วมเพศก็คือเพศหญิงที่มีความชอบและเลือกที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศหญิงด้วยกันโดยไม่จำเป็นว่าความสัมพันธ์นี้จะต้องแบ่งตามบทบาทชายหญิงเสมอไป ซึ่งจะแสดงออกทางภายนอกหรือไม่แสดงออกขึ้นอยู่กับคนๆ นั้น

ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ถูกบันทึกประวัติศาสตร์มาตั้งแต่คริสต์ศักราชที่ 600 ในหน้าประวัติศาสตร์หลายพันปีของจีนเชื่อว่าไม่เคยปรากฏกลุ่มคนรักร่วมเพศมาก่อน เพราะเป็นที่ทราบกันดีในหมู่ผู้ศึกษาประวัติศาสตร์จีนว่า ฮองเต้จีนในอดีตจำนวนไม่น้อยก็เป็นพวกรักร่วมเพศเช่นกัน ตลอดระยะเวลากว่า 2,000ปี สังคมจีนได้ผูกยึดอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับมูลธาตุดั้งเดิมของจักรวาลที่ไม่เกี่ยวกับพระเจ้า โดยเชื่อว่าสิ่งต่างๆในสากลจักรวาลเกิดมาจากธาตุคู่ คือ ธาตุอ่อนกับธาตุแข็ง และบัญญัติเรียกการรวมตัวกันของธาตุคู่นี้ว่า หยิน-หยาง หยิน หมายถึง ธาตุอ่อน ซึ่งก็คือธาตุดินหรือธาตุแม่ ส่วน หยาง หมายถึง ธาตุแข็งซึ่งก็คือ ธาตุฟ้าหรือธาตุพ่อ เมื่อธาตุทั้งสองนี้ผสมผสานกันจึงก่อให้เกิดสิ่งต่างๆในจักรวาลขึ้น เนื่องจากเกิดมาจากธาตุคู่ สิ่งต่างๆในโลกจึงมีลักษณะเป็นคู่ เช่น หญิงกับชาย เป็นต้น ในความคิดของชาวจีนสรรพสิ่งในโลกนี้จะดำรงอยู่ได้ จะต้องมียินและหยางในสภาพที่สมดุลกัน ดังนั้นการปฏิบัติและคงอยู่ของสรรพสิ่งที่ไม่ใช่คู่ทั้งสองจึงถูกมองว่าเป็นสิ่งผิดปกติ

ต่อมาในยุคของปรัชญา นักปรัชญานามว่า “ขงจื้อ” ได้วางกฎเกณฑ์ความสัมพันธ์ของมนุษย์ขึ้น 5 กลุ่ม เรียกว่า อู่หลุน(wu-lun) 1 ใน 5 นั้น คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยา ลัทธิขงจื้อมีบทบาทอย่างมากในการเน้นฐานะคนในสังคม ผู้หญิงในทัศนะของขงจื้อจะได้รับการยกย่องต่อเมื่อได้ทำหน้าที่เป็นมารดาอย่างสมบูรณ์ หญิงต้องเชื่อฟังบุรุษ เมื่อยังไม่แต่งงานต้องเชื่อฟังบิดา เมื่อแต่งงานแล้วก็ต้องเชื่อฟังสามี ถ้าปราศจากสามีจะต้องเชื่อฟังบุตรชาย (สุราษฎร์ศรีตันเสียงสม, 2553 : 27) แสดงให้เห็นถึงสถานภาพอันต่ำต้อยของผู้หญิงจีน ตามความเชื่อที่ว่าเพศหญิงนอกจากจะต้องคู่กับเพศชายแล้ว ยังต้องเป็นผู้มอบนมต่อผู้ชายเสมอ ไม่ว่าผู้ชายนั้นจะเป็นบิดา สามี หรือบุตร นอกจากนั้นคำสั่งสอนของลัทธิขงจื้อยังระบุว่า ความออกตัญญูนั้นมีอยู่สามประการ ที่สุดของความออกตัญญูนั้น คือการไร้ทายาทสืบตระกูล ก็เป็นสิ่งที่ชวนให้ตระหนักได้ว่าหากผู้หญิงชอบพอกับผู้หญิงด้วยกันเองแล้ว นอกจากจะถูกตราหน้าว่าเป็นสิ่งผิดปกติแล้วยังเป็นผู้ที่มีความออกตัญญูในสังคมจีนด้วย

เมื่อยุคสมัยได้ผ่านพ้นไปจนมาถึงการล่มสลายของราชวงศ์ชิงในปี.ศ.1911 เป็นการสิ้นสุดยุคจีนโบราณและก้าวเข้าสู่ยุคจีนใหม่ ด้วยการสถาปนาสาธารณรัฐจีนโดยพรรคก๊กมินตั๋ง พรรคชาตินิยมจีนปกครองจีนแผ่นดินใหญ่ต่อจากราชวงศ์ชิง จีนในช่วงเวลานั้นได้แบ่งออกเป็น

เมืองสองค่ายหลัก คือ พรรคก๊กมินตั๋งและพรรคคอมมิวนิสต์ ความเป็นปฏิปักษ์ระหว่างกันสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1949 เมื่อฝ่ายคอมมิวนิสต์ชนะสงครามกลางเมืองและสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีนขึ้นในจีนแผ่นดินใหญ่ และในส่วนของพรรคก๊กมินตั๋งนั้นได้ย้ายเมืองหลวงไปยังไทเปบนเกาะไต้หวันและสถาปนาสาธารณรัฐจีนขึ้นแทน ซึ่งการเรื่องอำนาจของพรรคคอมมิวนิสต์ในจีนได้ปลุกฝังความคิดเกี่ยวกับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าให้เป็นผู้ที่มีความผิดปกติทางจิตหรือกระทั่งอาชญากรที่มีพฤติกรรมเป็นอันตรายเลยทีเดียว

อุดมการณ์ขงจื้อที่ได้ครอบงำจีน อย่างต่อเนื่องมามากกว่า 2000 ปี ตั้งแต่การก่อตั้งของราชวงศ์ฉันในปี 206 ก่อนคริสตกักราชจนถึงยุคปฏิวัติในปีค.ศ. 1911 ก่อนจะค่อยๆลดบทบาทความสำคัญลงตั้งแต่ปี 1969 หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ลัทธินี้ถูกมองว่าเป็นปฏิปักษ์ต่อการเท่าเทียมกันในสังคม ต่อเสรีภาพ ต่อสิทธิสตรี และยังเป็นอุปสรรคในการทำให้ประเทศจีนก้าวสู่ความทันสมัย (สุวัจนรา เปี่ยมญาติ และ หงษ์ฟ้า ทรรศน์บุญเรือง, 2547 : 28)

จนกระทั่งปีค.ศ.1997 เมื่อจีนเปิดประเทศ คนจีนเริ่มรับยอมรับเอาวัฒนธรรมสากลมากขึ้น จีนจึงหันมาทบทวนเกี่ยวกับเรื่องนี้ใหม่ โดยเริ่มต้นจากการถอดพฤติกรรมรักร่วมเพศออกจากประมวลกฎหมายอาญาที่กำหนดโทษให้ผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีความผิดตามกฎหมายในฐานะเป็นอันตราย ซึ่งมีผลทำให้มีการถอนพฤติกรรมรักร่วมเพศออกจากเอกสารมาตรฐานการแบ่งประเภทและวินิจฉัยอาการจิตเภทของประเทศจีน อันถือว่าเป็นก้าวที่สำคัญของสังคมจีนในการแง่มประตูเปิดรับผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศให้สามารถมีที่ยืนในสังคมจีนได้อย่างสง่างามเผย (วิรัชฐ์ ลี้มทองกุล, 2550) แต่อย่างไรก็ตามจีนก็ยังคงยึดถือกับคำสอนเก่าแก่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวอยู่บ้าง ทำให้จีนยุคใหม่ยังมีการผสมผสานความเชื่อเดิมในการดำเนินชีวิตควบคู่ไปกับวิถีใหม่ๆเช่นกันเดียวกัน การเป็นรักร่วมเพศจึงยังเป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการยอมรับเลยซะทีเดียว แต่ก็ยังได้รับการยอมรับมากกว่าสมัยจีนยุคเก่า

ไต้หวันที่ยกตัวออกมาจากจีนได้ตั้งเป็นเขตปกครองที่มีการปกครองแบบระบอบประชาธิปไตยซึ่งแตกต่างจากจีน จึงมีสภาพสังคมวัฒนธรรมบางอย่างที่มีความแตกต่างอยู่ในเรื่องของสิทธิเสรีภาพ แม้พื้นเพเดิมจะเป็นชนชาติจีนเหมือนกันก็ตาม เนื่องจากว่าเป็นประเทศที่

เกิดใหม่และมีการปกครองแบบประชาธิปไตย จึงมีการเปิดกว้างมากกว่าจีน ในเรื่องของการยอมรับคนที่มีพฤติกรรมเป็นรักร่วมเพศ เช่นเดียวกันกับในประเทศฮ่องกง ที่แต่เดิมก็เป็นเพียงหมู่บ้านชาวประมงเล็กๆแห่งหนึ่งในจีนแผ่นดินใหญ่ แต่หลังจากจีนพ่ายแพ้ในสงครามฝิ่นอังกฤษได้เข้าครอบครองเกาะฮ่องกงในปี ค.ศ. 1842 และฮ่องกงกลับคืนสู่จีนเมื่อปีค.ศ.1998 โดยฮ่องกงได้อยู่ในฐานะเขตปกครองตนเอง ฮ่องกงจึงเป็นประเทศที่รวมเอาขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมตะวันตกและตะวันออกเข้าไว้ด้วยกันอย่างกลมกลืน การยึดถือคติความเชื่อเก่าแก่จากจีนจึงพบเห็นได้น้อยลง เรื่องสิทธิเสรีภาพของผู้คนมีความชัดเจนขึ้น การยอมรับบุคคลเพศที่สามจึงเปิดกว้างมากกว่าในจีน

ในประเทศญี่ปุ่นเมื่อลัทธิขงจื้อได้หลั่งไหลเข้ามาและมีอิทธิพลอย่างสูงต่อสังคมญี่ปุ่นในการสร้างค่านิยมแบ่งคนออกเป็นชนชั้นต่างๆ และการให้ความสำคัญของชนชั้นนั้นมีความไม่เท่าเทียมกัน เป็นสาเหตุให้เพศหญิงที่เคยมีความสำคัญในสังคมญี่ปุ่นดั้งเดิมมีความสำคัญน้อยลง (สุรางค์ศรี ต้นเสียงสม, 2553 : 119) แม้ว่าในปัจจุบันญี่ปุ่นจะตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคลและความเท่าเทียมกันของเพื่อนมนุษย์แล้วก็ตาม แต่คนญี่ปุ่นปัจจุบันก็ยังคงมีทัศนคติที่ไม่แตกต่างจากคนในอดีตในอีกหลายๆเรื่อง เช่น เรื่องสถานภาพของสตรีที่ยังไม่เท่าเทียมกับบุรุษทั้งร่างกายและความสามารถ สังคมยังคงกำหนดให้ผู้หญิงมีบทบาทเพียงสองอย่าง คือ ภรรยาและ มารดา เนื่องจากสังคมญี่ปุ่นในปัจจุบันมีเอกลักษณ์และวัฒนธรรมที่ค่อนข้างแตกต่างจากประเทศอื่นๆในเอเชียตะวันออก ผู้หญิงญี่ปุ่นยุคใหม่ส่วนใหญ่จึงยังคงยึดถือคุณค่าเดิมของความเป็นผู้หญิง คือ การได้เป็นแม่บ้านเพื่อปรนนิบัติรับใช้สามีและลูก หากผู้หญิงญี่ปุ่นประพฤติตัวผิดแผกไปจากขนบธรรมเนียมประเพณี จะถูกมองให้มีสถานะทางสังคมต่ำกว่าปกติ ดังนั้นการเป็นหญิงรักร่วมเพศในญี่ปุ่นจึงนับว่าเป็นเรื่องน่าอายและถูกมองว่าเป็นบุคคลผิดปกติได้

ในประเทศเกาหลีแนวคิดของลัทธิขงจื้อก็มีอิทธิพลต่อสังคมเกาหลีเช่นเดียวกับญี่ปุ่นจากการศึกษาพบว่าในอดีตสังคมเกาหลีเป็นสังคมที่ปิดกั้นในเรื่องของการแสดงอารมณ์และความรู้สึก ลักษณะครอบครัวของชาวเกาหลีมีกฎเกณฑ์ที่เคร่งครัดและผู้ชายมีอำนาจเป็นใหญ่ในครอบครัว ส่วนผู้หญิงจะถูกจำกัดพื้นที่ที่อยู่ภายในบ้านเท่านั้น ลัทธิขงจื้อยังส่งผลต่อแนวความคิดและแนวปฏิบัติของคนเกาหลีในเรื่องของความกตัญญู คนเกาหลีถูกสอนให้ลดความ

เป็นปัจเจกชน ครอบครัวหรือกลุ่มทุกประเภทต้องมาก่อนตัวของปัจเจกชนเอง การแสดงตัวของปัจเจกชนจะต้องแสดงในนามของครอบครัวมากกว่า โดยเฉพาะผู้หญิงเกาหลี จะถูกสอนตั้งแต่เด็กให้คิดและประพฤติในนามของครัวเรือน เพื่อหลีกเลี่ยงการนำสิ่งที่ไม่ดีมาให้แก่วงศ์ตระกูล

ในปัจจุบันแม้ลักษณะครอบครัวจะมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้าง แต่สังคมเกาหลีก็ยังคงให้ความสำคัญกับผู้ชายมากกว่าผู้หญิงอยู่ดี และยังมีการกดขี่ผู้หญิงให้เห็นอยู่ในสังคม ถึงแม้ว่าความสำคัญของครัวเรือนในเกาหลีจะค่อยๆลดบทบาทลง แต่คนเกาหลีในปัจจุบันก็ยังให้ความสำคัญแก่ครอบครัวมากกว่าปัจเจกชนอยู่ ความผิดที่ร้ายแรงที่สุดสำหรับคนเกาหลีคือการทำให้ครอบครัวขายหน้า หากผู้หญิงเกาหลีมีพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศก็จะถูกประณามหยามเหยียดไปจนถึงวงศ์ตระกูล เกาหลีจึงเป็นประเทศที่ไม่ให้การยอมรับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศโดยเด็ดขาด และมีการกดดันบุคคลเพศที่สามอย่างรุนแรง ถือได้ว่าประเทศเกาหลีมีความล่าช้าในเรื่องของการยอมรับรักร่วมเพศ มากกว่าประเทศอื่นๆในเอเชียตะวันออก(สุวัจนรา เปี่ยมญาติ และ หงษ์ฟ้า ทริย์พิบุญเรือง, 2547 : 40)

จะเห็นได้ว่า แม้ว่าเพศหญิงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกจะถูกกดขี่เป็นอย่างมาก แต่ก็ยังคงมีอีกเพศที่ถูกดูถูกเหยียดหยามและถูกมองในแง่ลบมากกว่าเพศหญิง นั่นก็คือเพศที่สาม ซึ่งในความเป็นจริงแล้วเพศที่สามทั้งชายรักชายและหญิงรักหญิง ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องที่มีมานานแล้วในอดีต เพียงแต่สังคมพยายามเมินเฉยและทำเป็นไม่รู้

ส่วนในปัจจุบันจากภายนอกเอเชียตะวันออกที่ทำให้รักร่วมเพศกลายเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาคือเหตุการณ์ในยุคปลายศตวรรษที่19 เมื่อชาวตะวันตกเดินทางเข้ามาในเอเชียตะวันออกพร้อมแนวคิดรักร่วมเพศ ทำให้ค่านิยมการเป็นรักร่วมเพศ เริ่มเป็นที่รู้จักในดินแดนเอเชียตะวันออก และด้วยอำนาจทางการเมือง การทหารของประเทศมหาอำนาจ การล่าอาณานิคมของประเทศตะวันตก ทำให้ประเทศในอาณัติอย่างจีนหรือญี่ปุ่นจำเป็นต้องรับจารีตรักร่วมเพศของตะวันตกด้วย ซึ่งจีน และญี่ปุ่น ได้ดูถูกและฝังหัวเอาว่าการกระทำอันวิปริตเช่นนี้ เป็นความผิดจารีตจากอารยธรรมของตะวันตกซึ่งเป็นศัตรู ดังนั้นการรักร่วมเพศจึงกลายเป็นความชั่วช้าโดยสมบูรณ์แบบในมุมมองของชาวเอเชียตะวันออก ผวนกับค่านิยมสมัยโบราณและความคิดแบบ

อนุรักษ์นิยม ทำให้ชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รู้สึกว่าบุคคลรักร่วมเพศเป็นคนผิดปกติ การที่ผู้หญิงเป็นรักร่วมเพศ จึงถือเป็นเรื่องผิดและร้ายแรงมาก เป็นที่มาของความเกลียดชังหญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียง

ต่อมาราวต้นศตวรรษที่ 20 เมื่อชาติตะวันตกได้เข้ามามีบทบาทต่อสังคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผู้คนได้รับการศึกษาและแนวคิดตามแบบตะวันตกมากขึ้น ทำให้บทบาทของสตรีในสังคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีเพิ่มมากขึ้น ผู้หญิงได้รับอิสระในการเลือกประกอบอาชีพ การแต่งงาน และมีการเปลี่ยนแปลงทางความคิดในเรื่องเกี่ยวกับเพศ ความคิดเปิดรับในเรื่องการเป็นรักร่วมเพศจึงเริ่มเปิดกว้างขึ้นแม้จะยังไม่ทัดเทียมกันในแต่ละประเทศ เนื่องจากยังคงมีคติความเชื่อและวัฒนธรรมที่ฝังรากลึกแตกต่างกันออกไป แต่พวกรักร่วมเพศหญิงก็ได้ยกฐานะของตนเองขึ้นในสังคม โดยได้ก่อตั้งสมาคมและองค์การต่างๆ เพื่อเรียกร้องสิทธิสตรี และทำงานร่วมกับสตรีธรรมดาต่อสู้เพื่อความเสมอภาคของสตรีทั่วไป จนประสบความสำเร็จมากขึ้นเรื่อยๆ แม้ว่าปัจจุบันหญิงรักร่วมเพศจะเป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น และคนเหล่านี้กล้าที่จะเปิดเผยตัวเองมากกว่าสมัยก่อนๆ แต่ความรู้เกี่ยวกับชีวิตของคนพวกนี้ก็ยังเป็นที่ยุ้จักกันน้อย จึงมีการอาศัยสื่อเพื่อการสร้างความรู้ในเรื่องราวของบุคคลรักร่วมเพศ สื่อในสมัยก่อนนั้นพฤติกรรมรักร่วมเพศมักถูกมองว่าเป็นสิ่งต้องห้าม สื่อทั้งหลายต่างพากันนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับรักร่วมเพศในด้านลบอยู่เสมอ จึงทำให้การเป็นรักร่วมเพศนั้นกลายเป็นเรื่องที่ยอมรับไม่ได้สังคม แต่ต่อมาเมื่อยุคสมัยและสังคมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ความคิดบางอย่างนั้นเปลี่ยนแปลงตาม การเป็นรักร่วมเพศจึงได้รับการยอมรับจากสังคมมากยิ่งขึ้น สื่อที่คอยนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับรักร่วมเพศก็มีความหลากหลาย และเกิดมุมมองใหม่ๆ ขึ้น มากกว่ามุมมองในแง่ลบ ซึ่งสื่อที่มีบทบาทอย่างมากก็คือ สื่อภาพยนตร์นั่นเอง

สื่อภาพยนตร์เป็นสื่อที่มีลักษณะพิเศษ สามารถมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ชมสืบเนื่องมาจากคุณสมบัติต่างๆ ของภาพยนตร์ กล่าวคือภาพยนตร์เป็นเทคโนโลยีที่มีทั้งภาพและเสียง ทำให้ภาพยนตร์สามารถเรียกความสนใจจากคนดูได้ทุกกลุ่ม จึงมีอิทธิพลอย่างสูงในการหล่อหลอมชุดความคิดต่างๆ ให้กับสังคม

เนื้อหาที่จะนำมาใช้ในงานวิทยานิพนธ์นี้จึงเลือกศึกษาภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภาพยนตร์เกี่ยวกับรักร่วมเพศมีมานานแล้วและเป็นสื่อที่สะท้อนเรื่องราวของรักร่วมเพศในหลายๆแง่มุมได้ดีที่สุด ทั้งในด้านความคิด ความเป็นอยู่ สังคมและสภาพแวดล้อม รวมไปถึงวัฒนธรรมย่อยบางอย่างของบุคคลรักร่วมเพศอีกด้วย โดยแสดงออกถึงโลกทัศน์และอารมณ์ของมนุษย์ที่แฝงอยู่ออกมาให้เห็นเป็นภาพเคลื่อนไหวและเสียงได้อย่างมีศิลปะ

ภาพยนตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้นมีการนำเสนอเนื้อหาและภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศได้อย่างน่าสนใจ มีลักษณะเฉพาะตัวสูง และสะท้อนภาพของวัฒนธรรมในสังคมที่ชัดเจน ทั้งในแง่ของรายละเอียดที่สะท้อนความเป็นตัวตนแบบเฉพาะของวัฒนธรรมนั้นๆ และในแง่ขององค์ประกอบศิลป์ ภาพยนตร์ในกลุ่มนี้จะมีโครงสร้างและสัญลักษณ์บางประการที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะแฝงอยู่ในงานภาพยนตร์ กล่าวคือไม่ได้สื่อสารกับคนทั้งโลกผ่านภาษาของโลกเหมือนกับที่ภาพยนตร์ฮอลลีวู้ดทำ หากแต่สื่อด้วยภาษาที่เป็นแบบฉบับของตัวเอง และพยายามสื่อสารออกไปให้คนทั้งโลกเข้าใจมันเอง ซึ่งเป็นวิธีการสื่อสารรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Cross Culture) (ปิยวรรณ จิตสำราญ, 2554)

ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความแตกต่างกันไปตามยุคสมัย สังคมวัฒนธรรมและคติความเชื่อในช่วงเวลานั้นๆ ในการแสดงออกซึ่งภาพลักษณ์ไม่เพียงแต่ขึ้นอยู่กับยุคสมัยเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับสถานะทางสังคม ลักษณะนิสัย และช่วงวัยของตัวละครที่เป็นหญิงรักร่วมเพศ รวมไปถึงระดับความเปิดกว้างในเรื่องรักร่วมเพศของแต่ละประเทศอีกด้วย แม้ว่าสภาพสังคมในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ต่างก็มีจารีตประเพณีและคติความเชื่อที่คล้ายคลึงกันเนื่องจากการรับส่งอิทธิพลความเชื่อให้แก่กัน และแนวทางของภาพยนตร์อาจมีลักษณะที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่เนื่องจากวัฒนธรรมย่อยที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศส่งผลให้มีความแตกต่างในเรื่องการนำเสนอบริบทหรือวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของหญิงรักร่วมเพศ อีกทั้งในเรื่องการเข้ามาของวัฒนธรรมภายนอกที่ไม่พร้อมกันหรือแตกต่างกัน และระดับการเปิดกว้างของแต่ละประเทศก็เป็นปัจจัยให้สภาพสังคมและการยอมรับเพศที่สามมีความแตกต่างกันไป ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศอาจถูกสร้างขึ้นโดยยึดจากความเป็นจริง อาจแต่งเติมขึ้นมา

จากสภาพวัฒนธรรมความเป็นอยู่ในช่วงเวลานั้นๆ หรืออาจมีการสร้างเสริมจินตนาการเข้าไป ภายหลัง ก็ต้องดูที่มุมมองทัศนคติของผู้คนในสังคมนั้นๆ ด้วย

การสร้างภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับเพศที่สามในสังคมเอเชียตะวันออก เป็นการทำให้สังคมได้ ตระหนักว่าเรื่องเพศและความหมายเกี่ยวกับมันนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ตายตัว สามารถถูกสร้าง ความหมายใหม่ๆ ได้เสมอ ซึ่งการนำเสนอภาพนี้เองที่เป็นจุดสำคัญในภาพยนตร์ ทำให้ผู้ชม รับรู้ถึงความหลากหลายในการสะท้อนภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศ ควบคู่ไปกับจารีต ประเพณี และมุมมองทางสังคมนั้นๆ อีกทั้งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบการนำเสนอภาพ ของหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ ทัศนคติต่อบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ และปัจจัยในการแสดงออก ทางตัวตนของหญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการนำเสนอภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออก
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ เอเชียตะวันออก
3. เพื่อสะท้อนให้เห็นมุมมองทางสังคม วัฒนธรรม และทัศนคติที่มีต่อหญิงรักร่วมเพศใน เอเชียตะวันออก

ปัญหานำวิจัย

1. การนำเสนอภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกเป็นไปในรูปแบบใด
2. การแสดงออกทางตัวตนและภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออก มีลักษณะใดบ้าง
3. สภาพสังคมและวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออกมีผลต่อการนำเสนอภาพของหญิง รักร่วมเพศอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับหญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยทำการศึกษาถึงตัวละคร สังคม และวัฒนธรรมเกี่ยวกับหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ และนำมาวิเคราะห์ในส่วนของการนำเสนอภาพและตัวตนของหญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับบทบาททางสังคมและภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
2. ได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มบุคคลที่เป็นหญิงรักร่วมเพศ และเข้าใจถึงทัศนคติของกลุ่มบุคคลทั่วไปที่มีต่อกลุ่มบุคคลที่เป็นหญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
3. ได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยอันส่งผลกระทบต่อความคิดและวิถีการดำเนินชีวิตของหญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
4. เพื่อนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ร่วมกับการศึกษาเชิงมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

รักร่วมเพศ / ไฮโมเซ็กซ์วล หมายถึง คนที่มีความคิดและความรู้สึกทางเพศต่อบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ประเภทหญิงรักหญิง และชายรักชาย

เพศที่สาม หมายถึง เพศวิถีที่นอกเหนือไปจากเพศสภาพตามธรรมชาติที่มีเพียงผู้หญิงและผู้ชายเท่านั้น

หญิงรักร่วมเพศ /หญิงรักหญิง / เลสเบี้ยน หมายถึง ผู้หญิงที่มีความคิดและความรู้สึกทางเพศกับผู้หญิงด้วยกัน แต่ไม่ได้แบ่งบทบาทอย่างชัดเจน

เลสเบี้ยนคิง หมายถึง ผู้หญิงที่มีความคิดและความรู้สึกทางเพศกับผู้หญิงด้วยกัน โดยมีลักษณะการแต่งกาย และท่าทางเหมือนผู้หญิงห้าว มีการแบ่งบทบาททางเพศเป็นฝ่ายรุกอย่างชัดเจน

เลสเบี้ยนควีน หมายถึง ผู้หญิงที่มีความคิดและความรู้สึกทางเพศกับผู้หญิงด้วยกัน โดยมีลักษณะการแต่งกาย และท่าทางเหมือนหญิงสาวทั่วไปที่เป็นรักต่างเพศ มีการแบ่งบทบาททางเพศเป็นฝ่ายรับอย่างชัดเจน

ทอม หมายถึง ผู้หญิงที่แสดงออกซึ่งบทบาทความเป็นชาย โดยเลียนแบบลักษณะท่าทาง และการแต่งกายคล้ายผู้ชาย มีความรู้สึกทางเพศกับผู้หญิงที่แสดงบทบาทเป็นดี และมีการแบ่งบทบาททางเพศอย่างชัดเจน

ดี หมายถึง ผู้หญิงที่มีใจรักในผู้หญิง แต่ยังคงแสดงออกซึ่งบทบาทความเป็นหญิง เช่นเดิม โดยมีลักษณะท่าทาง และการแต่งกายเหมือนผู้หญิงโดยทั่วไป มีความคิดและความรู้สึกทางเพศกับผู้หญิงที่แสดงบทบาทเป็นทอม และมีการแบ่งบทบาททางเพศอย่างชัดเจน

ชายรักร่วมเพศ / ชายรักชาย/ เกย์ หมายถึง ผู้ชายที่มีความคิดและความรู้สึกทางเพศกับผู้ชายด้วยกัน แต่ไม่ได้แบ่งบทบาทอย่างชัดเจน

ไบเซ็กชวล หมายถึง บุคคลที่มีรสนิยมทางเพศแบบชอบทั้ง 2 เพศ คือ ชายหรือหญิงที่มีความคิดและความรู้สึกทางเพศกับคนที่มีเพศเดียวกันกับตัวเองและคนที่มีเพศตรงข้ามกับตัวเอง

หญิงรักร่วมเพศที่เปิดเผยตัวตน หมายถึง การแสดงออกของผู้หญิงที่มีใจรักในผู้หญิง และแสดงให้เห็นถึงยอมรับถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศอย่างเปิดเผย

หญิงรักร่วมเพศที่ปกปิดตัวตน หมายถึง ผู้หญิงที่มีใจรักในผู้หญิง แต่เก็บกวดการแสดงออกไม่ให้สังคมทราบถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศ

หญิงรักร่วมเพศที่ไม่แสดงบทบาทอย่างชัดเจน หมายถึง ผู้หญิงที่มีใจรักในผู้หญิง แต่ไม่ได้แสดงออกซึ่งบทบาทความเป็นชายหรือหญิงที่ชัดเจน แต่สามารถแสดงออกในบทบาทใดก็ได้

ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพที่คนรู้สึกนึกคิดหรือวาดขึ้นในใจ จะเป็นภาพของอะไรก็ได้ ทั้งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต เช่น ภาพของคน หน่วยงาน องค์กร สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ เป็นต้น ภาพลักษณ์เกิดขึ้นจากการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารทั้งประสบการณ์ทางตรงหรือทาง อ้อมบวกกับความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นในจิตใจ หรือเป็นภาพในใจที่บุคคลรับรู้ต่อบุคคล วัตถุ สัตว์ สิ่งของ สถานที่

เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หมายถึง อนุภาคหนึ่งของทวีปเอเชีย มีพื้นที่ประมาณ 15% ของพื้นที่ทั้งหมดในทวีปเอเชีย ประเทศซึ่งมีพื้นที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แก่ จีน ฮองกง ไต้หวัน เกาหลี และ ญี่ปุ่น

ชาติตะวันตก หมายถึง ประเทศที่อยู่ในทวีปยุโรปและทวีปอเมริกา ซึ่งชาติตะวันตกนี้เองที่ได้เข้ามาล่าอาณานิคมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ส่งผลต่อเรื่องวัฒนธรรมภายนอกที่เข้ามาสู่ดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วย

จีน หมายถึง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน หรือจีนแผ่นดินใหญ่ เป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และมีประชากรมากที่สุดในโลกที่จำนวนกว่า 1.3 พันล้านคน หรือประมาณหนึ่งในห้าของประชากรโลก สถาปนาประเทศขึ้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ.1949 ปกครองโดยระบอบสังคมนิยม โดยมีพรรคคอมมิวนิสต์จีนดำเนินการปกครองประเทศ

ไต้หวัน หมายถึง เกาะหนึ่งในมหาสมุทรแปซิฟิกใกล้จีนแผ่นดินใหญ่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ปัจจุบันปกครองโดยสาธารณรัฐจีนหรือในบางครั้งเรียกว่า จีนไทเป เป็นเอกเทศจากสาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐจีนปกครองจีนแผ่นดินใหญ่ต่อจากราชวงศ์ชิงในระหว่างปี ค.ศ.1912-1949 จนพ่ายต่อพรรคคอมมิวนิสต์จีน จึงอพยพมาตั้งการปกครองอยู่บนเกาะไต้หวัน ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแบบหลายพรรคการเมือง

ฮ่องกง หมายถึง เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศจีน แต่เดิมเป็นเพียงหมู่บ้านชาวประมงเล็ก ๆ แห่งหนึ่งในเขตอำเภอซินอัน เมืองเซินเจิ้น หลังจากจีนพ่ายแพ้ในสงครามฝิ่น อังกฤษจึงได้เข้าครอบครองเกาะฮ่องกงในปีค.ศ.1842 ต่อมาภายหลังอังกฤษได้โอนอธิปไตยเหนือฮ่องกงกลับไปสู่จีนในวันที่

1 กรกฎาคม พ.ศ.1997 ปัจจุบันรัฐบาลจีนได้ใช้นโยบายหนึ่งประเทศสองระบบในการปกครองฮ่องกง โดยได้ให้สิทธิฮ่องกงในการปกครองตนเองอย่างอิสระ จึงปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ญี่ปุ่น หมายถึง ประเทศญี่ปุ่น เป็นประเทศหมู่เกาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออก ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิก ทางตะวันตกติดกับคาบสมุทรเกาหลี และสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีทะเลญี่ปุ่นกั้น ส่วนทางทิศเหนือ ติดกับประเทศรัสเซีย มีทะเลโอบสค์ เป็นเส้นแบ่งแดน ปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา

เกาหลี หมายถึง ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี เป็นประเทศในเอเชียตะวันออก มีพื้นที่ครอบคลุมส่วนใต้ของคาบสมุทรเกาหลี พรมแดนทางเหนือติดกับประเทศเกาหลีเหนือ มีประเทศญี่ปุ่นตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีทะเลญี่ปุ่นและช่องแคบเกาหลีกั้นไว้ ปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์และวัฒนธรรมย่อย
2. แนวคิดเรื่องสตรีนิยม
3. แนวคิดเกี่ยวกับเพศภาวะและเพศวิถี
4. แนวคิดเรื่องรกร่วมเพศ
5. แนวคิดเกี่ยวกับรกร่วมเพศในภาพยนตร์
6. แนวคิดโครงสร้างนิยมและโครงสร้างการเล่าเรื่องของภาพยนตร์
7. แนวคิดการเล่าเรื่อง

1.แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์และวัฒนธรรมย่อย

อัตลักษณ์ หมายถึง ภาพลักษณ์ของตัวตนมนุษย์เราที่ได้จากการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคม และเป็นความเข้าใจทั้งในระดับที่เรามีต่อตัวเองและในลักษณะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ในสังคมตลอดชีวิตของเรา (จุฑาพรรณ (จามจุรี) ผดุงชีวิต, 2550 : 4)

อัตลักษณ์คือลักษณะที่มีเหมือนกันหรือมีส่วนร่วมกัน วัฒนธรรมแต่ละอันก็มีลักษณะเฉพาะตนเอง ดังนั้นวัฒนธรรมจึงมีลักษณะเด่นเฉพาะที่อาจเรียกได้ว่าเป็นอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม (Cultural identity) อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมจึงหมายถึง คุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกันทางจิตใจของแต่ละบุคคลในกลุ่ม หรือวัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่งที่มีความแตกต่างกันด้านภูมิประเทศ ประวัติศาสตร์และภาษาอย่างชัดเจน

ชีวิตเมืองที่ซับซ้อนและประกอบด้วยกลุ่มคนที่แตกต่างหลากหลาย จนทำให้เกิดกลุ่มอัตลักษณ์วัฒนธรรมเฉพาะขึ้น เช่น กลุ่มอัตลักษณ์ทางเพศเกย์-เลสเบียน ในปลายศตวรรษที่ 17 ความคิดเรื่องเพศและเพศสภาพที่เคยผูกติดอยู่กับการจำแนกเพศเป็น 2 เพศ ด้วยกรอบความคิดแบบโครงสร้างทางการแพทย์ ได้มีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากปรากฏการณ์ที่สะท้อน

ในเชิงพฤติกรรมสังคม ความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นทางสังคมในเชิงพฤติกรรมทางเพศได้ทำให้เกิดแนวความคิดในเรื่องเพศและเพศสภาพใหม่ในตอนปลายศตวรรษที่ 18 โดยจำแนกภาวะทางเพศสภาพว่าประกอบด้วย ผู้ชาย ผู้หญิง ชายรักชาย และหญิงรักหญิง

ในบรรดากลุ่มคนที่ไม่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มเพศ/เพศสภาพแบบคู่ชาย-หญิง ในสังคมตะวันตก ได้มีคำเรียกบุคคลประเภทนี้ว่า “Homosexual” ซึ่งความหมายของคำนี้ในช่วงแรกๆ นั้นแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ผิด ไม่เหมาะสม หากกระทำในที่สาธารณะจะถูกดำเนินประณาม แต่ต่อมาได้มีความหมายเปลี่ยนไปสู่พฤติกรรมที่แตกต่าง ซึ่งได้ถูกพิจารณาว่าเป็นอัตลักษณ์ทางเพศที่แตกต่างไปจากกลุ่มที่รักเพศตรงข้าม (Heterosexual) จนล่วงเข้ามาสู่ปลายศตวรรษที่ 19 “Homosexual” ได้รวมเอาความหมายระหว่างอัตลักษณ์ทางเพศเข้ากับมิติทางอารมณ์และความรู้สึกร่วมที่เกิดขึ้นในกลุ่มคนเพศเดียวกัน จนกระทั่งช่วงทศวรรษที่ 60 (ค.ศ.1965-1970) คำว่า “Gay” ได้ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย เพื่ออธิบายความหมายของการก่อรูปหรือการสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มที่เรียกว่า Homosexual (Cooper, 1194 : 42)

การออกมาแสดงตนของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันนั้น นอกจากจะทำให้สังคมรับรู้การมีอยู่ของกลุ่มตนเองแล้ว ยังเป็นการแสดงถึงจุดยืนของอัตลักษณ์ทางเพศ ค่านิยม วิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่เป็นแบบเฉพาะให้ปรากฏอยู่ในสังคมด้วย

อัตลักษณ์ในแนวคิดสมัยใหม่ในศตวรรษที่ 18

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เสนอแนวความคิดการก่อรูปของอัตลักษณ์ของปัจเจกโดยวางบนฐานของอัตลักษณ์ทางเพศ เขากล่าวว่าแม่ลักษณะทางกายภาพจะเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดให้มากที่สุด แต่อัตลักษณ์ทางเพศนั้นได้ก่อตัวขึ้นมาจากโครงสร้างจิตวิทยา ในวัยเด็กทารกจะมีแนวโน้มเป็นได้ทั้งสองเพศ การก่อรูปของอัตลักษณ์มาเริ่มขึ้นเมื่อเด็กโตมาถึงวัยประมาณ 4-5 ขวบ ที่สามารถแยกแยะได้ถึงความแตกต่างทางสรีระของคนตรงจุดนี้ โดยเกิดจากกลไกสำคัญ 2 ประการของการก่อตัวทางอัตลักษณ์ คือ ปมโอดิปัส (Oedipus complex) และความกลัวการถูกตอน (fear or castration) (อภิญา เพ็ญฟูสกุล, 2546 : 15) ซึ่งเกิดจากการพัฒนาความสัมพันธ์ในวัยเด็กกับพ่อและแม่ หากการพัฒนาอันถูกขัดก็ทำให้เกิดการเบี่ยงเบนทางพัฒนาการได้ ส่งผลให้เกิดความแตกต่างในอัตลักษณ์ทางเพศ

ส่วนในแนวคิดสังคมวิทยา เออร์วิง ก๊อฟมัน (Erving Goffman) เป็นนักสังคมวิทยาในสายปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ที่จำแนกแยกแยะความแตกต่างระหว่างอัตลักษณ์ส่วนบุคคลและอัตลักษณ์ทางสังคม เขานิยามความคิดความรู้สึกที่ปัจเจกมีต่อตนเองว่า ego identity ตามทฤษฎีของอีริคสัน ส่วนภาพของปัจเจกผู้หนึ่งในสายตาคนอื่นในฐานะที่เป็นบุคคลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เรียกว่า personal identity สังคมมีกระบวนการแจกแจงและระบุอัตลักษณ์ส่วนบุคคลแตกต่างกันไป เช่น การใช้บัตรประชาชน การพิมพ์รอยนิ้วมือ เป็นต้น ส่วน social identity ของบุคคลคือสถานภาพทางสังคม เช่น อาชีพ ชนชั้น เพศ ชาติพันธุ์หรือศาสนาที่ปัจเจกบุคคลนั้นสังกัดอยู่ สังคมมักจะคาดหวังและเรียกร่องว่าปัจเจกบุคคลในวัยนี้ เพศนี้ ชนชั้นนี้ควรวางตนหรือมีบุคลิกภาพเฉพาะตนที่พึงปรารถนาอย่างไรบ้าง นี่คือจุดที่อัตลักษณ์ทางสังคมและอัตลักษณ์ปัจเจกซ้อนทับกัน อัตลักษณ์ทางสังคมจึงมีสองส่วน ส่วนหนึ่งคือมาตรฐานที่สังคมเรียกร่องจากปัจเจกบุคคล (virtual identity) และอีกส่วนคืออัตลักษณ์ที่เป็นจริงของคนๆนั้น (actual identity)

ในหนังสือ Stigma (Goffman, 1963) ก๊อฟมันศึกษาความสัมพันธ์ของอัตลักษณ์เหล่านี้จากพฤติกรรมของผู้ที่ถูกปิดป้ายเป็นบุคคลที่สังคมรังเกียจด้วยสาเหตุต่างๆกัน เช่น พิการ โสเภณี หรือรักร่วมเพศ มาตรฐานของอัตลักษณ์ทางสังคม (virtual identity) ที่คนคาดหวังสำหรับคนปกติ มักจะทำให้คนมีปฏิกิริยาแปลกๆต่อคนที่ผิดปกติ สิ่งนี้ก่อให้เกิดความเจ็บปวดในความรู้สึกเกี่ยวกับตัวตน ก๊อฟมันศึกษากระบวนการที่คนเหล่านี้จัดการกับอัตลักษณ์ทางสังคมของตน หลายคนพบว่าการรู้จักและมีปฏิสัมพันธ์ส่วนตัวจนทำให้เกิดความเคยชินจะทำให้คนอื่นปฏิบัติต่อเขาเหมือนคนปกติ คนพิการบางคนพยายามสร้าง ego identity และ actual identity ด้วยการฝึกทำกิจกรรมพิเศษเพื่อการยอมรับในสังคม หรือคนที่มีประวัติส่วนตัวไม่พึงปรารถนา เช่น โสเภณี รักร่วมเพศจะพยายามควบคุมข้อมูลต่างๆของตนในอดีตไม่ให้ผู้อื่นรู้เห็น สิ่งเหล่านี้เป็นวิธีการที่ปัจเจกบุคคลใช้เพื่อสร้างและปกป้องภาพลักษณ์ของตนเอง (อภิญา เพ็ญฟูสกุล, 2546 : 28)

อัตลักษณ์ในแนวคิดหลังสมัยใหม่

จูเลีย คริสตีว่า (Julia Kristeva) เห็นว่าไม่ควรแยกแยะความเป็นหญิงหรือชายให้เป็นคู่ตรงข้ามที่ตายตัว เธอไม่ยอมรับการแบ่งเพศเป็นเพียงสองที่เป็นคู่ตรงข้ามกัน โดยการสร้างความชอบธรรมแก่อัตลักษณ์ของเพศที่สาม ทำให้เกิดการท้าทายทางวาทกรรมของความสัมพันธ์ทางเพศที่ปกติ ระหว่างชายและหญิง ก่อให้เกิดขบวนการเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มรักร่วมเพศทั้งเกย์และเลสเบี้ยน

จูเลีย คริสตีว่า (Julia Kristeva) เห็นว่าความเป็นปัจเจกนั้นเป็นกระบวนการมากกว่าจะเป็นสภาพที่หยุดนิ่งตายตัว กระบวนการดังกล่าวสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ก่อให้เกิดการสถาปนาตนเป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อยที่มีสังคมเป็นของตัวเอง ในช่วงกลางทศวรรษที่ 1980 ได้เกิดวิวาทะกระแสใหม่เกี่ยวกับอัตลักษณ์ภายในกลุ่มรักร่วมเพศเอง อิทธิพลของแนวคิดหลังโครงสร้างนิยมจากฝรั่งเศสทำให้เกิดแนวคิดและกลุ่มเคลื่อนไหวที่เรียกตนเองว่า Queer group ซึ่งต้องการไปไกลกว่าการเรียกร้องความชอบธรรมและความเสมอภาคทางสังคมวัฒนธรรมให้กลุ่มรักร่วมเพศ พวกเขา Queer เห็นว่ากลุ่มรักร่วมเพศกำลังเดินเข้ารอยเดียวกับวาทกรรมกระแสหลักที่ยอมรับการแบ่งเพศเป็นสอง วาทกรรมของพวกเขาต่อสู้เพื่อยืนยันสิทธิของปัจเจกภาพแบบรักร่วมเพศ ทำให้ไม่อาจหลุดจากกรอบความคิดแบบสารัตถะนิยมไปได้ พวกเขา Queer ได้อิทธิพลของการรื้อถอนวาทกรรมและชี้ว่าการยืนยันในเอกภาพของปัจเจกภาพแบบรักร่วมเพศเป็นการปิดกั้น ไม่ยอมรับว่ามีความแตกต่างของอัตลักษณ์และแนวโน้มทางเพศแบบชายชอบอีกหลายแบบภายในกลุ่มรักร่วมเพศเอง

สิ่งที่พวกเขา Queer เสนอก็คือให้มองใหม่ว่าอัตลักษณ์ทางเพศมิใช่คุณสมบัติของปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มสังคม หากแต่เป็นกระบวนการของการนิยามที่สามารถลื่นไหลเปลี่ยนแปลงได้ (อภิญา เพ็ญฟูสกุล, 2546 : 67)

นอกจากนี้แนวคิดเรื่องวัฒนธรรมย่อยก็เป็นส่วนสำคัญที่ใช้อธิบายถึงเอกลักษณ์ของกลุ่มบุคคลรักร่วมเพศด้วยกัน กลุ่มคือกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศทั้งชายรักชายและหญิงรักหญิง จัดได้ว่าเป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อยในสังคมที่มีความแตกต่างไปจากสังคมทั่วไปในด้านรสนิยมและการฝึกฝนทางเพศ

เมตตา สเปนเซอร์ (Metta Spencer ,1992) อธิบายว่าวัฒนธรรมย่อย หมายถึง กลุ่มที่มีสมาชิกผู้ซึ่งมีค่านิยมและความคิดร่วมกันที่แตกต่างไปจากค่านิยมและความคิดของสังคมส่วนใหญ่

ทฤษฎีเกี่ยวกับวัฒนธรรมกลุ่มย่อยเป็นการแบ่งแยกระหว่างมนุษย์ที่อยู่ในกลุ่มสังคมเฉพาะกับกลุ่มสังคมส่วนใหญ่ การแบ่งแยกนี้เท่ากับบอกว่าคนส่วนใหญ่เป็นคนปกติ และมีค่ามีฐานะเหนือกว่าคนที่อยู่ในกลุ่มเฉพาะ และทำให้ทฤษฎีดังกล่าวมีอคติต่อมนุษย์ มีคำเรียกเชิงลบเกี่ยวกับคนในวัฒนธรรมย่อย เช่น พวกคนนอก พวกกบฏ พวกตัวประหลาด หรือพวกผิดปกติ

ผู้ที่แปลกแยกนั้นเคยถูกอธิบายด้วยทฤษฎีเรื่องวัฒนธรรมกลุ่มย่อย ในช่วงทศวรรษที่ 40 แต่ทฤษฎีนี้มีนัยของการบ่งชี้ว่าคนในวัฒนธรรมย่อยเหล่านั้นอยู่ต่ำกว่า หรือด้อยกว่าคนในวัฒนธรรมหลัก มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่าการศึกษาคนในวัฒนธรรมย่อยเป็นการตอกย้ำว่าคนเหล่านั้นแปลกแยก เบี่ยงเบน เป็นคนชั้นต่ำ มีสถานภาพทางสังคมต่ำ ไร้ค่า หรือไร้ความหมาย (Thornton,S, 1997 : 15)

ในประเทศอังกฤษการศึกษาวัฒนธรรมของสำนักเบอร์มิงแฮม(Birmingham) ได้ให้ความสำคัญกับเรื่อง Style โดยอธิบายว่ากลุ่มคนที่มีชีวิตแตกต่างออกไปนั้นก็ยังมีทางออกของตัวเอง อย่างไรก็ตามแนวคิดดังกล่าวนี้เชื่อว่าวัฒนธรรมกลุ่มย่อยคือระบบของ “ความหมาย” ที่เป็นหนทางออกในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง (imaginary resolutions) (Stratton, J, 1985 : 19) ซึ่งเป็นการสร้างคำอธิบายว่ากลุ่มวัฒนธรรมย่อยทั้งหลายต่างมีคุณลักษณะและคุณสมบัติเดียวกัน การสร้างความเชื่อที่ว่าวัฒนธรรมย่อยเป็นโครงสร้างในวัฒนธรรมใหญ่คือการย้ำแนวคิดเรื่องโครงสร้างซึ่งไม่ใช่เช่นนั้นเสมอไป หากแต่วัฒนธรรมย่อยแต่ละกลุ่มล้วนมีประวัติศาสตร์และเงื่อนไขแตกต่างกัน

ต่อมาในช่วงทศวรรษที่ 80 ปีแอร์ บูร์ดิเยอ (Pierre Bourdieu) นักคิดสังคมวิทยาชาวฝรั่งเศส ได้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างสังคมกับบรรณนิยม เขาเชื่อว่าความรู้ในสังคมทุนนิยมเป็นทุนทางวัฒนธรรม (cultural capital) ซึ่งบ่งชี้สถานะทางสังคมของมนุษย์ และยังเป็น

ที่มาของความแปลกแยกแตกต่างกันของมนุษย์ด้วย มนุษย์ที่รวมกลุ่มในลักษณะต่างๆกันนั้นมีความซับซ้อน และมีได้แยกว่ากลุ่มใดอยู่เหนือกว่ากลุ่มใด ความคิดนี้ส่งผลให้การศึกษาวัฒนธรรมย่อยต่างๆหันมาอธิบายรายละเอียดภายในกลุ่มสังคมนั้น เช่น เรื่องการแสดงออก การแต่งกาย การพูดจา การกระทำต่างๆ ในขณะที่อเมริกาสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ก็เริ่มเกิดวัฒนธรรมที่ทำทลายสังคมส่วนใหญ่ นั่นคือการเกิดขึ้นของกลุ่มศิลปินแจ๊ซ กระบวนการเคลื่อนไหวของคนผิวดำ ขบวนการเรียกร้องสิทธิเสรีภาพ(Civil rights) กลุ่มสิทธิสตรี และกลุ่มเรียกร้องสิทธิของรักร่วมเพศ เป็นต้น

งามพิศ สัตย์สงวน (2545) ให้ความหมายวัฒนธรรมย่อยว่าเป็นวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างไปจากวัฒนธรรมใหญ่หรือวัฒนธรรมทั่วไป ในขณะที่วัฒนธรรมใหญ่ หมายถึงวัฒนธรรมที่เป็นหลักในการดำเนินชีวิตของประชาชนจำนวนมากในสังคม หรือเป็นวัฒนธรรมที่คนจำนวนมากในสังคมมีอยู่ร่วมกัน แต่วัฒนธรรมย่อยนั้นจะเป็นวัฒนธรรมที่คนบางกลุ่มใช้กัน ดังนั้นหญิงรักร่วมเพศจึงมีลักษณะเป็นวัฒนธรรมย่อย เนื่องจากมีวิถีชีวิต ความเชื่อที่แตกต่างไปจากกลุ่มทางสังคมส่วนใหญ่นั่นเอง

2. แนวคิดเรื่องสตรีนิยม

จากปัญหาความไม่เท่าเทียมกันระหว่างฐานะทางสังคมของเพศหญิงและเพศชายนี้ ทำให้นักวิชาการหันมาให้ความสำคัญกับการศึกษาในเรื่องของสตรีนิยม หรืออิตติศาสตร์กันมากขึ้น โดยเน้นศึกษาสถานภาพ บทบาท และปัญหาของผู้หญิงในสังคม โดยปฏิเสธความเชื่อที่ว่าการแบ่งหน้าที่และบทบาททางเพศ และความ เป็นชาย หญิง เป็นเรื่องที่เกิดโดยธรรมชาติซึ่งไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ และอธิบายความเป็นไปเช่นนี้ว่าเป็นสิ่งที่เกิดจากการสร้างและปลูกฝังของสังคม นั่นคือผู้หญิง "ไม่ได้เกิดมาเป็นผู้หญิง" แต่ "กลายมาเป็นผู้หญิง" (One is not born, but rather becomes, a woman) โดยกระบวนการปลูกฝังของสังคม ดังนั้นโครงสร้างความเป็นชายหญิง และความสัมพันธ์ของทั้งสองเพศจึงเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ นอกเหนือไปจากความพยายามที่จะเข้าใจสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่ มีอำนาจเหนือผู้หญิง และพยายามที่จะทำลายและเปลี่ยนแปลง

ระบบดังกล่าวแล้วสตรีศึกษามุ่งที่จะใช้ความรู้เกี่ยวกับสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่เพื่อเป็นหลักในการเคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆของผู้หญิงด้วย ดังนั้นแนวคิดสตรีศึกษาจึงไม่ได้เป็นเพียงกรอบการวิเคราะห์หนึ่งในการทำความเข้าใจสังคมเท่านั้น หากแต่มีลักษณะเป็นยุทธศาสตร์ในการต่อสู้ของผู้หญิงหลายกลุ่มในสังคมต่างๆมาโดยตลอด

แนวคิดสตรีนิยมร่วมสมัยเชื่อว่าความเป็นเพศ (sexuality) เป็นรากฐานของสภาวะทางเพศ (gender) ที่ไม่อาจแยกจากกันได้ เป็นต้นว่าพวกสตรีนิยมที่เป็นกลุ่มหญิงรักร่วมเพศมักจะวิเคราะห์การกดขี่กลุ่มหญิงรักร่วมเพศว่าเป็นการกดขี่ผู้หญิงกลุ่มหนึ่งที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมหรือรสนิยมทางเพศที่แปลกประหลาด แตกต่างจากคนปกติ ซึ่งเป็นการมองที่เรื่องของเพศว่าเป็นเพศผู้หรือเพศเมียโดยตรง ไม่ใช่เรื่องของสภาวะทางเพศ

รวมทั้งกลุ่มหญิงรักร่วมเพศ ซึ่งกลุ่มหญิงรักร่วมเพศนี้ถูกจัดอยู่ในกลุ่มแนวคิดสตรีนิยมแนวสุดขั้ว (Radical Feminism) ซึ่งมองว่าความสัมพันธ์ชายหญิงเป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจในระบบที่ผู้ชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) โดยการแบ่งแยกเพศเป็นชายหญิงนี้เป็นพื้นฐานที่มีมาก่อนการแบ่งแยกทางชนชั้นหรือสีผิว ผู้หญิงเป็นคนกลุ่มแรกที่ถูกกดขี่และการกดขี่นี้ก็ยากที่จะกำจัดโดยการเปลี่ยนแปลงด้านอื่นในสังคม แนวทางการต่อสู้ของกลุ่มนี้ก็คือการแยกตัวออกจากระบบดังกล่าวในทุกด้าน คือจะต้องขจัดเพศชายออกไปจากบริบทของของผู้หญิง และจะต้องรื้อฟื้นระบบหญิงเป็นใหญ่ขึ้นมา ตัวอย่างรูปธรรมของแนวทางนี้ก็คือการเคลื่อนไหวของพวกเลสเบียนและรักร่วมเพศที่ต้องการกำจัดเพศชายออกไปแม้แต่ในชีวิตเพศของตน

แนวคิดของนักสตรีนิยมสายสุดขั้วมองว่าเพื่อที่จะปฏิเสธอำนาจครอบงำของผู้ชาย นักสตรีนิยมสายนี้จึงเสนอให้แยกการวิเคราะห์และวิพากษ์ความเป็นหญิงและความเป็นชายออกจากเรื่องเพศที่เป็นธรรมชาติ โดยมองว่าเรื่องความเป็นหญิงเป็นชาย รวมทั้งอำนาจของผู้ชายที่ดำรงอยู่ในสังคมนั้นล้วนเป็นสิ่งที่สังคมสร้างทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังได้เสนอแนวคิดเรื่องการเป็นหญิงรักร่วมเพศในฐานะที่เป็นการต่อสู้ทางการเมือง โดยให้ผู้หญิงแยกตัวออกจากความสัมพันธ์กับแบบรักต่างเพศภาคบังคับ ปฏิเสธการมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย และ สร้าง women culture ขึ้นมาเอง เพื่อที่ผู้หญิงจะได้ไม่ต้องตกเป็นฝ่ายถูกกดขี่อีกต่อไป (ปริตรา เฉลิมเผ่า กอนันต์กุล, 2545 : 102)

แม้แนวคิดนี้จะให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์แบบหญิงรักร่วมเพศเป็นอย่างมาก แต่ในขณะที่เดียวกันก็สร้างปัญหาให้แก่ผู้ที่นิยามตนเองว่าเป็นหญิงรักร่วมเพศด้วยเช่นกัน เนื่องจากแนวคิดนี้ได้มองข้ามความสำคัญในตัวตนของความเป็นหญิงรักร่วมเพศที่เกิดจากอารมณ์ความรู้สึกไป และไม่ได้เป็นเพราะการต่อสู้ทางการเมืองเพียงอย่างเดียวเท่านั้น นอกจากนี้การผนวกกลุ่มหญิงรักร่วมเพศเข้าเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการสตรีนิยมโดยมองจากเพศสภาพ เป็นหลัก ที่สุดแล้วก็นีไม่พ้นการจำแนกความแตกต่างออกเป็น 2 ขั้วตรงข้ามอยู่ดี และทำให้มองไม่เห็นถึงการดำรงอยู่ของอัตลักษณ์ทางเพศสภาพแบบอื่นๆ เช่น คนที่มีเพศสภาพตรงข้ามกับเพศของตนเอง คนที่ต้องการเปลี่ยนเพศ คนรักสองเพศ อีกทั้งมองข้ามความหลากหลายของ กลุ่มคนที่ให้ความสำคัญกับ sexuality ในรูปแบบอื่นที่ไม่ได้ถูกกำหนดโดยเพศสภาพอีกด้วย

และยังมีอีกแนวคิดหนึ่ง คือ แนวคิดสตรีศึกษาแนวเสรีนิยม (Liberal Feminism) แนวคิดนี้เชื่อว่าผู้หญิงและผู้ชายไม่ได้มีความแตกต่างกัน เนื่องจากมนุษย์ทุกคนต่างก็มีความสามารถในการใช้เหตุผลเหมือนกัน ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและการกดขี่เพศหญิงเป็นผลมาจากการปลูกฝังการศึกษา และกรอบข้อบังคับของสังคม การจำกัดบทบาทของผู้หญิงโดยความเชื่อประเพณีและกฎหมายให้อยู่แต่ในบ้าน หรือพื้นที่ส่วนตัว (Private sphere) จึงเป็นเรื่องที่ไม่ยุติธรรมเพราะผู้หญิงในฐานะมนุษย์ขาดโอกาสที่จะพัฒนาและแสวงหาผลประโยชน์ในลักษณะเดียวกับผู้ชาย นอกจากนี้การกีดกันในลักษณะดังกล่าวยังเป็นการใช้ทรัพยากรมนุษย์อย่างไม่มีประสิทธิภาพด้วยทางออกของการกดขี่ดังกล่าวจึงเป็นเรื่องของการแก้ไขกฎหมายที่มีอคติและเลือกปฏิบัติต่อเพศ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้หญิงออกมาสู่พื้นที่สาธารณะ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้เหตุผลซึ่งจะนำไปสู่ความเท่าเทียมกันของหญิงชายในที่สุด ซึ่งแนวคิดนี้ปรากฏให้เห็นชัดเจนในกลุ่มเรียกร้องสิทธิ เช่น เครือข่ายผู้หญิงกับรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีเป้าหมายหลักในการรณรงค์เพื่อขจัดอคติและการเลือกปฏิบัติต่อรักร่วมเพศ โดยเน้นให้มีการแก้ไขกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมต่อรักร่วมเพศ และมุ่งเผยแพร่ความเข้าใจอันดีเกี่ยวกับรักร่วมเพศ

3. แนวคิดเกี่ยวกับเพศสภาวะและเพศวิถี

คำว่า “เพศ” เป็นคำที่มีความหมายกว้างมาก หากพิจารณาอย่างถ่องแท้ คำว่าเพศเป็นการแสดงออกถึงคุณลักษณะทางกายภาพของบุคคล เช่น เพศชาย เพศหญิง

นอกจากนี้ เพศ อาจหมายถึง การแสดงถึงเรื่องเพศอย่างกว้างๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง ความต้องการทางเพศของชายและหญิง (พิมพ์พร ยิ่งยง : 2539)

จอยซ์ สปรากิน และ เทเรซ่า ซิลเวอร์แมน (Joyce N. Sprafkin and Theresa Silverman, 1979) ได้จำแนกเรื่องเพศออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. พฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ การจูบ การกอด การสัมผัสที่ไม่ก้าวร้าว และการมีเพศสัมพันธ์
2. พฤติกรรมทางเบี่ยงเบนทางเพศ ได้แก่ พวกรักร่วมเพศ การมีสัมพันธ์เครือญาติเดียวกัน พฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก การเป็นนักถ้ำมอม พฤติกรรมชอบอวดอวัยวะเพศต่อหน้าสาธารณชน เป็นต้น

เพศสภาพ (Gender) กับ เพศตามธรรมชาติ (Sex) มีความแตกต่างกัน โดยที่เพศธรรมชาตินั้นเป็นลักษณะที่ติดตัวมาโดยธรรมชาติ ที่เห็นเด่นชัดที่สุดคือการมีอวัยวะเพศที่บ่งบอกว่าบุคคลนั้นเป็นหญิงหรือชาย แต่เพศสภาพนั้นเป็นลักษณะทางเพศที่เกิดจากการประกอบสร้างของสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละสังคม แต่ละยุคสมัย

เพศสภาพที่เป็นธรรมชาติของแต่ละเพศ ได้แก่ เพศชายจะต้องมีลักษณะของความ เป็นชาย ส่วนเพศหญิงจะต้องมีลักษณะของความเป็นหญิง สังคมจะต้องทำทางในการทำให้เพศชายดำรงลักษณะของความเป็นชาย และผู้หญิงดำรงลักษณะความเป็นหญิงไว้เพื่อที่จัดระเบียบ ธรรมชาติ และความสงบสุขของสังคมไว้ ความสัมพันธ์ทางเพศที่ปกติและเป็นธรรมชาตินั้นจะต้อง เป็นความสัมพันธ์ต่างเพศ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายหลักคือการสืบพันธุ์ (สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์, 2542)

ธรรมชาติมนุษย์นั้นถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ ชายและหญิงอย่างชัดเจน โดยมีความแตกต่างกันด้วยลักษณะทางเพศ ทั้งในด้านของสรีระ หน้าที่ทางและ น้ำเสียง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถูกกำหนดขึ้นโดยฮอร์โมนเพศ อีกทั้งยังมีปัจจัยทางด้านความคิดและการแสดงออก

อีกด้วย โดยเกิดขึ้นจากค่านิยมทางสังคม โดยกำหนดให้ผู้ชายเป็นเพศที่เข้มแข็ง ส่วนผู้หญิงให้มีความอ่อนหวาน และจัดให้ชายคู่กับหญิง เพื่อสืบพันธุ์แบบปกติ และพื้นฐานความคิดของคนในเกือบจะทุกสังคมมักจะมีวิธีคิดในการจำแนกสิ่งต่างๆ ในลักษณะของการแบ่งเป็น 2 ขั้ว (dichotomy) ซึ่งโดยทั่วไปมักจะมีลักษณะเป็นคู่ตรงข้ามกัน (binary opposition) จึงทำให้การรับรู้ในเรื่องเพศของมนุษย์นั้นมีธรรมชาติเป็นเพศหญิงกับเพศชาย (Rosenblum and Travis, 2000 : 14) แต่อย่างไรก็ตามมนุษย์แต่ละคนนั้นล้วนมีความนึกคิดสภาพจิตใจ และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความชอบทั้งทางร่างกายและจิตใจที่ต่างกันออกไปด้วย ซึ่งส่วนเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผลักดันให้เพศของตนนั้นเป็นสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ เพราะเป็นสิ่งถือว่าผิดปกติ หากจะยอมรับก็ยอมรับในฐานะที่เป็นธรรมชาติกับไม่เป็นธรรมชาติ จนกระทั่งมีคำเรียกผู้ที่แตกต่างนี้ว่าเป็น “เพศที่สาม” (Third sex / Third gender) (ปริตตา เฉลิมเผ่า กอนันทกุล, 2545 : 43)

ในเรื่องเกี่ยวกับเพศวิถีนั้น โดยความเข้าใจหลักของคนส่วนใหญ่จะมองว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ ลักษณะทางเพศของคนเป็นเรื่องของชีวปัจจัยเป็นตัวกำหนด เรื่องเพศเป็นเรื่องของการตอบสนองความต้องการที่เป็นไปตามตามทีระบบต่างๆ ในร่างกายเรียกร้อง ปัจจัยต่างๆ เช่น ฮอรโมน โครโมโซม เป็นต้น จะเป็นสิ่งที่บ่งบอกลักษณะความเป็นไปและความต้องการทางเพศของแต่ละเพศ (สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์, 2542 : 62)

แต่ในปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงแนวคิดเรื่องเพศวิถี มีทิศทางที่เปลี่ยนแปลงจากการควบคุมความต้องการและการแสดงออกเรื่องเพศอย่างเคร่งครัด มาสู่ความเป็นอิสระมากขึ้นเรื่อยๆ ดูเหมือนคนในสังคมจะแสวงหาความพึงพอใจและแสดงออกในเรื่องเพศได้อย่างเสรีและเปิดเผยขึ้น (ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2542 : 16)

อาจกล่าวได้ว่าปัจจุบัน เพศวิถี เป็นแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการที่จะเป็นเพศใดของบุคคลแต่ละคน กล่าวคือ อาจแบ่งประเภทของคนได้เป็นสองประเภทตามความต้องการในเพศของแต่ละคน คือ พวกที่พอใจกับเพศของตนตามธรรมชาติหรือพวกรักต่างเพศ และพวกที่ไม่ต้องการเป็นตามเพศของตนตามธรรมชาติหรือพวกรักร่วมเพศ

4. แนวคิดเรื่องรักร่วมเพศ

ในปีค.ศ.1869 นายแพทย์แบงเคิร์ท (Bankert) ชาวฮังการีได้เป็นผู้บัญญัติศัพท์ Homosexual ขึ้นมา (Dr.lover , 2547 : 15) โดยมีรากศัพท์มาจากภาษากรีกว่า Homos แปลว่า เหมือนกัน อย่างเดียวกัน ใช้เรียกบุคคลที่มีความต้องการทางเพศกับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน กับตน ซึ่งได้แก่ชายรักร่วมเพศ (gay) หญิงรักร่วมเพศ(lesbian) หรือบางครั้งรวมไปถึงคนที่รักได้ ทั้งสองเพศ (bisexual) ในสถานที่บางแห่ง เช่น คู กุสถาบันที่มีแต่คนเพศเดียวกัน เช่น โรงเรียน ชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน ค่ายทหาร เป็นต้น จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้น เป็นพฤติกรรมที่จะช่วยให้บุคคลเหล่านั้นหายเปล่าเปลี่ยวในสภาวะที่ขาดเพศตรงข้าม คนเหล่านี้เมื่อออกมาสู่โลกภายนอกสามารถที่จะกลับเป็นคนรักต่างเพศได้ ในทางตรงกันข้ามพวกรักร่วมเพศที่แท้จริงบางคนไม่เคยเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักร่วมเพศมาก่อน พอมีประสบการณ์ครั้งหนึ่งกลับมีพฤติกรรมที่ชอบนอนที่เป็นเพศเดียวกับตน กลายเป็นคนรักร่วมเพศไปในที่สุด (รัจรี นพเกตุ, 2542 : 81)

เดวิด เอ. เวิร์ด (David A. Ward, 1994) ได้ให้ความหมายรักร่วมเพศไว้ว่า การติดต่อทางเพศระหว่างคนสองคนที่มีเพศเดียวกัน

โทมัส เจ. ซัลลิแวน และ เคนริค เอส. ทอมสัน (Thomas J. Sullivan and Kenrick S.Thomson, 2000) ได้กล่าวว่า รักร่วมเพศ หมายถึง ความรู้สึก จินตนาการ หรือการกระทำทางเพศที่มีต่อบุคคลเพศเดียวกัน

กล่าวโดยสรุปได้ว่ารักร่วมเพศก็คือ การที่บุคคลมีความพึงพอใจ รักใคร่ชอบพอกับบุคคลที่มีเพศเดียวกัน การเป็นรักร่วมเพศนั้นอาจรวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ด้วยหรือไม่ก็ไม่ได้

ความต้องการทางเพศและจิตสำนึกต่อเพศเดียวกันมีมาแต่โบราณแล้ว อย่างไรก็ตามในสังคมสมัยโบราณยังไม่ยอมรับชายและหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ อีกทั้งยังถูกต่อต้านเพราะถือเป็นบุคคลที่ป่วยทางจิต และมักจะไม่เป็นที่เปิดเผยโดยทั่วไป

ในสมัยกรีกโบราณรักร่วมเพศเป็นอีกวิธีหนึ่งของพฤติกรรมทางเพศ นักปราชญ์ที่มีชื่อเสียงหลายคนเลือกวิถีทางนี้ เช่น พลาโต(Plato), โซกราตีส(Socrates), ลีโอนาโด ดา วินชี

(Leonardo da Vinci) เป็นต้น และในยุคจักรวรรดิโรมัน การแต่งงานของคนเพศเดียวกันก็มีกระทำกัน และเป็นที่ยอมรับในหมู่ชนชั้นสูง

คริสเตียนตะวันตกเดิมที่เดิวยกยอมรับพวกรักร่วมเพศตามชาวโรมัน จนกระทั่งมาถึงสมัยนักบุญผู้หนึ่งนามว่า โทมัส อากวีนาส (St.Thomas Aquinas) (ค.ศ. 1225-1274) ที่เน้นทฤษฎีว่าวัตถุประสงค์ทางเพศมีเพียงอย่างเดียวคือให้การกำเนิด รักร่วมเพศจึงถือว่าเป็นสิ่งผิดปกติหรือผิดกฎแห่งธรรมชาติ แต่อย่างไรก็ตามในสมัยยุคกลางนั้นรักร่วมเพศยังไม่ถือว่าเป็นบาป เพียงแต่เป็นคนที่แตกต่างกัน คนอื่น จนกระทั่งปี ค.ศ.1700 รักร่วมเพศได้กลายเป็นเรื่องของการกระทำบาปไปในที่สุด

ในปลายศตวรรษที่ 19 เกิดการแพทย์สมัยใหม่ขึ้นโดยเฉพาะศาสตร์ทางจิตเวช บุคคลรักร่วมเพศจัดอยู่ในประเภทคนป่วย คนจิตผิดปกติ ทำให้วัฒนธรรมทางตะวันตกเกิดการต่อต้านพวกรักร่วมเพศอย่างรุนแรงในต้นศตวรรษที่ 20

สาเหตุของการเกิดรักร่วมเพศนั้นอาจเกิดได้จากปัจจัยอันหลายหลากที่แตกต่างกันออกไป โดยแบ่งออกเป็น

1.ปัจจัยทางพันธุกรรม คาลแมน (Kallman) ศึกษาคู่แฝด พบว่าคู่แฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกันนั้น ถ้าเป็นคนรักร่วมเพศก็จะเป็นเหมือนกันเกือบ 100% แต่ในคู่แฝดที่เกิดจากไข่คนละใบ ถ้าคนหนึ่งเป็นอีกคนจะมีโอกาสเป็นเพียงร้อยละ 11.5 (Dr.lover , 2547 : 23)

2.ปัจจัยทางร่างกาย แบ่งออกเป็น โครงสร้างทางสมอง และฮอร์โมน

- พบว่าคนที่เป็นรักร่วมเพศจะมีสมองส่วน Hypothalamas ใหญ่เป็น 2 เท่าของพวกรักร่วมเพศ
- พฤติกรรมรักร่วมเพศของมนุษย์อาจจะเกิดจากความไม่สมดุลของฮอร์โมน พบว่ามีฮอร์โมน Testosterone และ Epitestostrone น้อยกว่าพวกรักร่วมเพศ แต่การวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับการวิจัยต่อมาในพวกผู้หญิงที่เป็นคนรักร่วมเพศ มีการวิจัยทำนองยืนยันว่า มีฮอร์โมน Estrogen น้อยกว่า แต่มีฮอร์โมน Androgen มากกว่าพวกรักร่วมเพศ ปัจจัยด้านฮอร์โมนนี้จึงยังไม่เป็นที่ยืนยันชัดเจน

3. ปัจจัยทางจิตวิทยา

ตามทฤษฎีของ ซิกมุนด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) มนุษย์เราเมื่อโตขึ้นจะเป็นคนรักร่วมเพศ หรือรักต่างเพศอย่างไรก็ตาม และลักษณะนี้ไม่ได้ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่เกิด แต่เกิดขึ้นที่หลังพัฒนาการทางเพศนั่นเอง

4. ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม

-สาเหตุจากครอบครัว ได้แก่ การที่ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับบิดามารดาที่เป็นเพศเดียวกันกับเด็กไม่ดีจากสาเหตุใดก็ตาม ทำให้เด็กไม่สามารถลอกเลียนลักษณะและบทบาททางเพศที่ถูกต้องได้ หรือการที่บิดามารดาทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำอาจทำให้เด็กเกลียดกลัวชีวิตรักร่วมเพศที่เขาเห็น จึงหันไปหาความสุขกับเพศเดียวกัน

-สาเหตุจากสังคม การกระทบกระเทือนใจอย่างรุนแรงจากความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นชายกับหญิงอาจเป็นสาเหตุของรักร่วมเพศได้ (ไพรัตน์ พุกษชาติคุณากร, 2534 : 70)

ลักษณะพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์นั้น (รัชนี นพเกตุ, 2542) แบ่งออกเป็น 3 แบบ ได้แก่ รักต่างเพศ รักร่วมเพศ และรักร่วมสองเพศ คำว่ารักร่วมเพศ (Homosexual) มาจากคำในภาษากรีก คือ "Homo" ซึ่งมีความหมายว่า "เหมือนกัน" ดังนั้นคำดังกล่าวจึงเป็นคำเหมาะสมที่จะอธิบายความรักระหว่างบุคคลสองคนที่มีเพศเดียวกัน หรือการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย ซึ่งประกอบด้วยลักษณะดังนี้ (ไพรัตน์ พุกษชาติคุณากร, 2534 : 72)

- 1.จินตนาการว่ามีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกัน
- 2.มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันจริงๆ
- 3.รู้สึกว่าคุณลักษณะภายในของตนเป็นรักร่วมเพศ
- 4.อยู่ในสังคมอย่างเปิดเผยในบทบาทของรักร่วมเพศ

รักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง ถ้าเกิดในเพศชายจะเรียกว่า ชายรักร่วมเพศ หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “เกย์” ถ้าเกิดในเพศหญิงจะเรียกว่า “เลสเบียน” หรือที่กลุ่มรักร่วมเพศในไทยเรียกกันว่า “หญิงรักร่วมเพศ”

โคลแมน และ โบรเ็น (Cloman and Broen อ้างถึงใน พจนา ศิริวัฒน์ , 2544) สามารถแบ่งประเภทของรักร่วมเพศออกตามรูปแบบพฤติกรรมได้ 6 ประเภท คือ

1.ประเภทประกาศตัว เป็นบุคคลที่เห็นได้ชัด โดยจะแสดงลักษณะที่ตรงข้ามกับเพศตัวเองอย่างเด่นชัด

2.ประเภทสิ้นหวังและรักร่วมสองเพศ เป็นบุคคลที่แต่งงานหรือใช้ชีวิตตามแบบคนทั่วไปในสังคม แต่มีความต้องการรักร่วมเพศแอบแฝงอยู่

3.ประเภทซ่อนตัว เป็นบุคคลที่ซ่อนความเป็นรักร่วมเพศของตน เพื่อที่จะดำรงสถานภาพในสังคมของตนไว้ เพราะกลัวว่าจะถูกค้นพบและถูกกลั่นแกล้ง

4.ประเภทยอมรับ เป็นประเภทยอมรับ บุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่ล้วนมีอายุมากขึ้นพยายามที่จะมีสัมพันธ์ที่ยั่งยืนกับคู่ขาของตน อาจจะดำรงชีวิตแบบสามี ภรรยากับคู่ขาของตน

5.ประเภทสภาวะบีบบังคับ เป็นพวกที่หาทางออกให้ความต้องการทางเพศด้วยการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ทั้งๆที่ไม่มีพื้นฐานการเป็นรักร่วมเพศอย่างล้าลึก แต่เกิดขึ้นจากสถานการณ์บางอย่างบีบบังคับ เช่น การสถาบันที่แยกชายหญิง ได้แก่ คูก หรือโรงเรียนประจำ

6.ประเภทรักร่วมเพศโสเภณี เป็นพวกที่ยอมมีความสัมพันธ์รักร่วมเพศกับบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่กว่าตน เพื่อเงิน ค่าจ้างหรือ รางวัลอื่นๆ

แนวคิด Queer Theory

เป็นแนวคิดให้ความสำคัญกับระบบความหมายเรื่องเพศ เป็นแนวคิดที่เพิ่งเริ่มเมื่อประมาณทศวรรษที่ 1990 แนวคิดนี้ถือว่าอัตลักษณ์เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงตามเวลา แล้วแต่สังคม

วัฒนธรรมภายนอก หรือพูดได้ว่าอัตลักษณ์เป็นสิ่งประกอบสร้าง (Constructionism) แนวคิดนี้ที่ได้รับอิทธิพลจากงานเขียนเรื่อง History of sexuality vol.1 ของมิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault, 1978) ที่ศึกษาวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ทางเพศในสังคมฝรั่งเศส โดยให้ความสำคัญกับเรื่องเพศ sexuality ว่าเป็นผลผลิตจากกระบวนการทางประวัติศาสตร์ สังคม และวัฒนธรรม ที่ดำเนินไปภายใต้กลไกความสัมพันธ์ และความเชื่อมโยงกันของอำนาจและความรู้ สำหรับนักคิดสายนี้ได้เสนอให้มีการแยกการวิเคราะห์ความเป็นหญิงเป็นชายออกจากระบบความหมายเรื่องเพศ เนื่องจากมองว่าการวิเคราะห์ที่ตั้งอยู่บนฐานของเพศสภาพ แม้จะเป็นแนวทางในการนำไปสู่การปลดปล่อยผู้หญิงจากระบบอำนาจแบบชายเป็นใหญ่ได้ แต่ก็ยังคงเป็นแนวคิดที่ปิดกั้นตัวตนหรือกีดกันคนอีกหลายกลุ่มที่มีรสนิยม ความปรารถนาทางเพศและมีพฤติกรรมทางเพศไม่เป็นไปตามกรอบความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศอยู่ดี แนวคิดนี้มุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์ระบบความหมายเรื่องเพศเป็นหลัก ได้ให้ความสำคัญคือตัวตนของปัจเจกโดยพยายามที่จะสำรวจ รื้อถอนและเปิดเผยถึงความซับซ้อน และความเชื่อมโยงที่ขัดแย้งในเรื่องของคนรักเพศเดียวกันทั้งหญิงและชาย รวมทั้งวิพากษ์ความคิดเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศ ให้ความสำคัญกับความต่างในรูปแบบความเป็นอื่น เชื้อชาติ เพศสภาพ และเพศ (Hennessy, R, 1993 : 964)

เนื่องจากแนวคิดนี้ได้ลดทอนความสำคัญของเพศสภาพ(gender)ลง และให้ความสำคัญกับความหมายเรื่องเพศ(sexuality) เพียงอย่างเดียวเท่านั้น และตั้งอยู่บนฐานคิดที่พัฒนามาภายใต้บริบททางประวัติศาสตร์ สังคม และวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งอาจมีลักษณะเฉพาะแตกต่างไปจากระบบความหมายเรื่องเพศในสังคมอื่น แนวคิดนี้จึงไม่สามารถนำไปใช้อธิบายในบางสังคมที่มีวัฒนธรรมแตกต่างจากสังคมตะวันตกได้

เกล รูบิน (Gayle Rubin) เชื่อว่าความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดสตรีนิยม และเรื่องเพศเป็นเรื่องซับซ้อน และมีความจำเป็นที่จะต้องแยกการวิเคราะห์ในเรื่องสภาวะทางเพศ และความ เป็นเพศออกจากกัน เพื่อที่จะได้เข้าใจและเห็นภาพสะท้อนที่แท้จริงของสังคม ซึ่งแนวคิดนี้ได้กลายมาเป็นรากฐานของ queer theory ซึ่งมีแนวคิดที่มุ่งเน้นการศึกษาในเรื่องของ ความมีตัวตนหรืออัตลักษณ์และวิถีปฏิบัติทางเพศ หรือ ความเป็นหญิงเป็นชายในมิติที่เป็นผลผลิตทางสังคมเท่านั้น (ชัยวัฒน์ อัครเศรณี, 2551 : 108)

ในช่วงกลางทศวรรษที่ 1990 คำว่า queer ได้กลายเป็นคำที่มีความหมายครอบคลุมในเกือบทุกแง่ทุกมุม ทั้งในทางทฤษฎีและกิจกรรมต่างๆที่มีท่าทีไม่สอดคล้องกับบรรทัดฐานทางเพศในสังคม และในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 จูดิท บัทเลอร์ (Judith Butler) พยายามจะสร้างทฤษฎีใหม่และล้มล้างแนวคิดเก่าๆในเรื่องปัจเจกทางเพศ โดยชี้ให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่สภาวะทางเพศ หรือลักษณะทางเพศตามกระบวนการทางสังคมซึ่งจะเน้นความสำคัญไปที่บทบาทของความ เป็นหญิงเป็นชาย จะมีลักษณะรูปแบบที่ขัดแย้งหรือเปลี่ยนแปลงไปสู่รูปแบบที่คล้ายคลึงกับความ เป็นเพศที่ให้ความสำคัญในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างเพศหรือความรู้สึกทางเพศก็เป็นได้

ประเด็นสำคัญที่จูดิท บัทเลอร์ (Judith Butler) ต้องการชี้ให้เห็นคือ ความเป็นปัจเจกของมนุษย์ เป็นสิ่งที่มีทั้งความหลากหลายและแปรเปลี่ยนได้ กลุ่มปัจเจกเพศที่สาม รวมทั้งพวกสตรีนิยมที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองรุนแรงได้ออกมาท้าทายต่อขนบความคิดเก่าอย่างเปิดเผยแล้ว ดังนั้นทฤษฎีและแนวคิดที่จะเกิดขึ้น ต้องตามปรากฏการณ์นี้ให้ทัน โดยให้ข้อเสนอว่าเมื่อใดที่อัตลักษณ์ของคนเริ่มไปด้วยกันไม่ได้กับแนวคิดหลักทางการเมือง และการเมืองเองก็ไม่ได้เป็นสิ่งที่มาจากมติร่วมกันของบรรดาผู้คนในสังคม เมื่อกระนั้นกระบวนการก่อตัวรูปแบบการเมืองใหม่ จะเกิดขึ้น พร้อมๆกับการล่มสลายของการเมืองแบบเก่า กระบวนการก่อตัวในเรื่องของวัฒนธรรมทางเพศ และสภาวะทางเพศ จะเริ่มแพร่ขยายออกไปและอาจเป็นที่เข้าใจและยอมรับมากขึ้น รวมไปถึงการทำลายความเชื่อในเรื่องการมีแต่เพศผู้ เพศเมีย ซึ่งเป็นเรื่องผิดธรรมชาติที่จะกำหนดให้สิ่งมีชีวิตมีแค่สองเพศเท่านั้น (Butler, Judith, 1990)

แนวคิดเกี่ยวกับรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออก

ในเอเชียตะวันออกนั้นพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ถูกบันทึกประวัติศาสตร์มาตั้งแต่คริสต์ศักราชที่ 600 ในหน้าประวัติศาสตร์หลายพันปีของจีนเชื่อว่าไม่เคยปรากฏกลุ่มคนรักร่วมเพศมาก่อน เพราะเป็นที่ทราบกันดีในหมู่ผู้ศึกษาประวัติศาสตร์จีนว่า ฮองเต้จีนในอดีตจำนวนไม่น้อยก็เป็นพวกรักร่วมเพศเช่นกัน แต่เดิมนั้นพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาสามัญทั่วไป ปรากฏให้เห็นพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศนี้ทั้งกับ

ฮ่องเต้ในจีน และชาวมุโรวีในญี่ปุ่น ซึ่งพฤติกรรมนี้ล้วนเกิดจากสภาพแวดล้อมในวัง หรือกองทหาร ที่ขาดแคลนเพศหญิง จึงทำให้ปรากฏพฤติกรรมชายรักร่วมเพศขึ้นมาได้ และรักร่วมเพศนั้นมักจะผูกติดกับระบบอุปถัมภ์ที่มีอำนาจปกครองหรืออาวุโสกว่าย่อมคู่กับผู้น้อย พฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศในสมันก่อนจึงไม่ใช่เรื่องผิดปกติแต่อย่างใด (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2553)

แต่ในเวลาต่อมาเมื่อสังคมจีนได้ผูกยึดอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับมูลธาตุดั้งเดิมของจักรวาลที่ไม่เกี่ยวกับพระเจ้า โดยเชื่อว่าสิ่งต่างๆในสากลจักรวาลเกิดมาจากธาตุคู่ คือ ธาตุอ่อนกับธาตุแข็ง และบัญญัติเรียกการรวมตัวกันของธาตุคู่นี้ว่าหยิน-หยาง หยิน หมายถึง ธาตุอ่อนซึ่งก็คือธาตุดินหรือธาตุแม่ ส่วน หยาง หมายถึง ธาตุแข็งซึ่งก็คือ ธาตุฟ้าหรือธาตุพ่อ เมื่อธาตุทั้งสองนี้ผสมผสานกันจึงก่อให้เกิดสิ่งต่างๆในจักรวาลขึ้น เนื่องจากเกิดมาจากธาตุคู่ สิ่งต่างๆในโลกจึงมีลักษณะเป็นคู่ เช่น หญิงกับชาย เป็นต้น ในความคิดของชาวจีนสรรพสิ่งในโลกนี้จะดำรงอยู่ได้จะต้องมีหยินและหยางในสภาพที่สมดุลกัน ดังนั้นการอุบัติและคงอยู่ของสรรพสิ่งที่ผิดไปจากคู่ทั้งสองจึงถูกมองว่าเป็นสิ่งผิดปกติ

ในยุคของปรัชญา นักปรัชญานามว่า “ขงจื้อ” ได้วางกฎเกณฑ์ความสัมพันธ์ของมนุษย์ขึ้น 5 กลุ่ม เรียกว่า อู่หลุน (wu-lun) 1 ใน 5 นั้น คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยา ลัทธิขงจื้อมีบทบาทอย่างมากในการเน้นฐานะคนในสังคม ผู้หญิงในทัศนะของขงจื้อจะได้รับการยกย่องต่อเมื่อได้ทำหน้าที่เป็นมารดาอย่างสมบูรณ์ หญิงต้องเชื่อฟังบุรุษ เมื่อยังไม่แต่งงานต้องเชื่อฟังบิดา เมื่อแต่งงานแล้วก็ต้องเชื่อฟังสามี ถ้าปราศจากสามีจะต้องเชื่อฟังบุตรชาย (สุรางค์ศรีตันเสียงสม, 2553 : 27) แสดงให้เห็นถึงสถานภาพอันต่ำต้อยของผู้หญิงจีนตามความเชื่อที่ว่าเพศหญิงนอกจากจะต้องคู่กับเพศชายแล้ว ยังต้องเป็นผู้มอบนมต่อผู้ชายเสมอ ไม่ว่าผู้ชายนั้นจะเป็นบิดา สามี หรือบุตร นอกจากนั้นคำสั่งสอนของลัทธิขงจื้อยังระบุว่าความออกตัณญ์นั้นมีอยู่สามประการ ที่สุดของความออกตัณญ์นั้น คือการไร้ทายาทสืบตระกูล ก็เป็นสิ่งที่ชวนให้ตระหนักได้ว่าหากผู้หญิงชอบพอกับผู้หญิงด้วยกันเองแล้ว นอกจากจะถูกตราหน้าว่าเป็นสิ่งผิดปกติแล้วยังเป็นผู้ที่มีความออกกตัณญ์ในสังคมจีนด้วย

เมื่อยุคสมัยได้ผ่านพ้นไปจนมาถึงการล่มสลายของราชวงศ์ชิง เป็นการสิ้นสุดยุคจีนโบราณและก้าวเข้าสู่ยุคจีนใหม่ ราชวงศ์สุดท้ายสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1911 ด้วยการสถาปนาสาธารณรัฐจีนโดยพรรคก๊กมินตั๋ง พรรคชาตินิยมจีนปกครองจีนแผ่นดินใหญ่ต่อจากราชวงศ์ชิงจีนในช่วงเวลานั้นได้แบ่งออกเป็นเมืองสองค่ายหลัก คือ พรรคก๊กมินตั๋งและพรรคคอมมิวนิสต์ ความเป็นปฏิปักษ์ระหว่างกันสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1949 เมื่อฝ่ายคอมมิวนิสต์ชนะสงครามกลางเมืองและสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีนขึ้นในจีนแผ่นดินใหญ่ และในส่วนของพรรคก๊กมินตั๋งได้ย้ายเมืองหลวงไปยังไทเปบนเกาะไต้หวันและสถาปนาสาธารณรัฐจีนขึ้นแทน ซึ่งการเรื่องอำนาจของพรรคคอมมิวนิสต์ในจีน ได้ปลุกฝังความคิดเกี่ยวกับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าให้เป็นผู้มีความผิดปกติทางจิตหรือกระทั่งอาชญากรที่มีพฤติกรรมเป็นอันตรายเลยทีเดียว

อุดมการณ์ขงจื้อที่ได้ครอบงำจีนอย่างต่อเนื่องมากกว่า 2000 ปี ตั้งแต่การก่อตั้งของราชวงศ์ฉันในปี 206 ก่อนคริสตกาลจนถึงยุคปฏิวัติในปี ค.ศ. 1911 ก่อนที่จะค่อยๆ ลดบทบาทความสำคัญลงตั้งแต่ปี 1969 หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองลัทธิขงจื้อถูกมองว่าเป็นปฏิปักษ์ต่อการเท่าเทียมกันในสังคม ต่อเสรีภาพ ต่อสิทธิทางเพศ และยังเป็นอุปสรรคในการทำให้ประเทศจีนก้าวสู่ความทันสมัย (ยุพา คลังสุวรรณ, 2546 : 28)

จนกระทั่งปี ค.ศ. 1997 เมื่อจีนเปิดประเทศ ชาวจีนเริ่มรับยอมรับเอาวัฒนธรรมสากลมากขึ้น จีนจึงหันมาทบทวนเกี่ยวกับเรื่องนี้ใหม่ โดยเริ่มต้นจากการถอดพฤติกรรมรักร่วมเพศออกจากประมวลกฎหมายอาญาที่กำหนดโทษให้ผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีความผิดตามกฎหมายในฐานะเป็นอันตราย ซึ่งมีผลทำให้มีการถอนพฤติกรรมรักร่วมเพศออกจากเอกสารมาตรฐานการแบ่งประเภทและวินิจฉัยอาการจิตเภทของประเทศจีน อันถือว่าเป็นก้าวอย่างที่สำคัญของสังคมจีนในการแง่มประตูเปิดรับผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศให้สามารถมีที่ยืนในสังคมจีนได้อย่างสง่าผ่าเผย (วิรัชสิทธิ์ ลิ้มทองกุล, 2550) แต่อย่างไรก็ตามจีนก็ยังคงยึดติดกับคำสอนเก่าแก่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวอยู่บ้าง ทำให้จีนยุคใหม่ยังมีการผสมผสานความเชื่อเดิมในการดำเนินชีวิตควบคู่ไปกับวิถีใหม่ๆ เช่นกันเดียวกัน การเป็นรักร่วมเพศจึงยังเป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการยอมรับเลยซะทีเดียว แต่ก็ยังได้รับการยอมรับมากกว่าสมัยจีนยุคเก่า

ในไต้หวันที่ยกตัวออกมาจากจีน มีสภาพสังคมวัฒนธรรมบางอย่างที่มีความแตกต่างอยู่ในเรื่องของสิทธิเสรีภาพ แม้พื้นเพเดิมจะเป็นชนชาติจีนเหมือนกันก็ตาม เนื่องจากว่าเป็นประเทศที่เกิดใหม่และมีการปกครองแบบประชาธิปไตย จึงมีการเปิดกว้างมากกว่าจีนในเรื่องของการยอมรับคนที่มีพฤติกรรมเป็นรักร่วมเพศ แม้ไต้หวันไม่มีการออกกฎหมายปราบปรามบุคคลรักร่วมเพศ แต่อย่างไรก็ตามทัศนคติของผู้คนในสังคมส่วนใหญ่ก็ยังคงมีความอนุรักษ์นิยม ชาวไต้หวันยังคงให้ความสำคัญกับการสร้างครอบครัว ผู้ชายต้องแต่งงานเพื่อสืบสกุล กลุ่มคนรักร่วมเพศในสังคมจึงยังมีความกดดันอยู่ในเรื่องของครอบครัวเช่นเดียวกันกับในฮ่องกง

ในฮ่องกงแต่เดิมก็เป็นเพียงหมู่บ้านชาวประมงเล็กๆแห่งหนึ่งในจีนแผ่นดินใหญ่ แต่หลังจากจีนพ่ายแพ้ในสงครามฝิ่นอังกฤษได้เข้าครอบครองเกาะฮ่องกงในปี ค.ศ. 1842 และฮ่องกงกลับคืนสู่จีนเมื่อปีค.ศ. 1998 โดยฮ่องกงได้อยู่ในฐานะเขตปกครองตนเอง ฮ่องกงจึงเป็นประเทศที่รวมเอาขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรมตะวันตกและตะวันออกเข้าไว้ด้วยกันอย่างกลมกลืน การยึดถือคติความเชื่อเก่าแก่จากจีนจึงพบเห็นได้น้อยลง เรื่องสิทธิเสรีภาพของผู้คนมีความชัดเจนขึ้น การยอมรับบุคคลเพศที่สามจึงเปิดกว้างมากกว่าในจีน

ในประเทศญี่ปุ่นพฤติกรรมรักร่วมเพศจากการศึกษาเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ในสังคมญี่ปุ่นของแกรี ลูป (Gary Lupp) พบว่าในสมัยโตกุกาว่า มีธรรมเนียมและพฤติกรรมเกี่ยวกับรักร่วมเพศเกิดขึ้น มีหลักฐานการกล่าวถึงนั้นโชกุในศตวรรษที่ 17-19 ว่าผู้ที่เป็นพระ ชามูโร และนักแสดงคาบูกิของญี่ปุ่นต่างก็มีพฤติกรรมดังกล่าว เนื่องจากขาดแคลนผู้หญิงในเขตวัดและกองทหาร ผู้ชายจึงมีเพศสัมพันธ์กันได้ การแสดงบทบาทขณะมีเพศสัมพันธ์ ฝ่ายที่มีอายุน้อยกว่าจะเป็นฝ่ายรับ ผู้ที่อาวุโสกว่าจะเป็นฝ่ายสอดใส่

อย่างไรก็ตามความหมายของนันโชกุ ไม่เหมือนกับโฮโมเซ็กชวลแบบตะวันตก เนื่องจากความสัมพันธ์ลักษณะนี้ จะเป็นเหมือนความสัมพันธ์ระหว่างชายสองคนที่มีอายุต่างกัน ฝ่ายหนึ่งอ่อนกว่า อีกฝ่ายอาวุโสกว่า เป็นลักษณะพี่ชายกับน้องชาย มีพื้นฐานมาจากสังคมที่ผู้ปกครองดูแลผู้น้อยคล้ายกับระบบอุปถัมภ์ แต่เมื่อระบบนี้ล่มสลายไปความสัมพันธ์แบบนี้โชกุเสื่อมลงพร้อมกับลัทธิขงจื้อที่เข้ามา พฤติกรรมแบบรักร่วมเพศจึงกลายเป็นสิ่งต้องห้ามและผิดศีลธรรม

ในประวัติศาสตร์รักร่วมเพศที่ญี่ปุ่นมีการแยกประเภทผู้ชายที่แต่งกายเป็นหญิง หรือแสดง
 กริยาแบบผู้หญิงว่าเป็นรักร่วมเพศ ผู้ชายที่มีท่าที่อ่อนหวานเท่านั้นจึงจะเป็นรักร่วมเพศ เรียกว่า
 joshoku ในช่วงศตวรรษที่ 20 มีการเรียกเกย์ที่เป็นฝ่ายรับว่า Okama ซึ่งมีความหมายเดียวกัน
 กับโสเภณีชายและชาวญี่ปุ่นเชื่อว่าเกย์ต้องมีลักษณะท่าทางแบบผู้หญิงเท่านั้น (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ
 , 2553)

เมื่อลัทธิขงจื้อได้หลั่งไหลเข้ามาและมีอิทธิพลอย่างสูงต่อสังคมญี่ปุ่นในการสร้างค่านิยม
 แบ่งคนออกเป็นชนชั้นต่างๆ และการให้ความสำคัญของคนชั้นนั้นไม่เท่าเทียมกัน เป็นสาเหตุให้
 เพศหญิงที่เคยมีความสำคัญในสังคมญี่ปุ่นดั้งเดิมมีความสำคัญน้อยลง (พิพาดา ยังเจริญ, 2553 :
 119) แม้ว่าในปัจจุบันญี่ปุ่นจะตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล และความเท่าเทียมกันของ
 เพื่อนมนุษย์แล้วก็ตาม แต่คนญี่ปุ่นปัจจุบันก็ยังคงมีทัศนคติที่ไม่แตกต่างจากคนในอดีตในอีก
 หลายๆเรื่อง เช่น เรื่องสถานภาพของสตรีที่ยังไม่เท่าเทียมกับบุรุษทั้งร่างกายและความสามารถ
 สังคมยังคงกำหนดให้ผู้หญิงมีบทบาทเพียงสองอย่าง คือ ภรรยาและ มารดา เนื่องจากสังคม
 ญี่ปุ่นในปัจจุบันมีเอกลักษณ์และวัฒนธรรมที่ค่อนข้างแตกต่างจากประเทศอื่นๆในเอเชีย
 ตะวันออก ผู้หญิงญี่ปุ่นยุคใหม่ส่วนใหญ่จึงยังคงยึดถือคุณค่าเดิมของความเป็นผู้หญิง คือการได้
 เป็นแม่บ้านเพื่อปรนนิบัติรับใช้สามีและลูก หากผู้หญิงญี่ปุ่นประพฤติดัดแปลงไปจาก
 ขนบธรรมเนียมประเพณี จะถูกมองให้มีสถานะทางสังคมต้อยต่ำกว่าปกติ ดังนั้นการเป็นหญิง
 รักร่วมเพศในญี่ปุ่นจึงนับว่าเป็นเรื่องน่าอายและถูกมองว่าเป็นบุคคลผิดปกติได้

ในประเทศเกาหลีแนวคิดของลัทธิขงจื้อมีอิทธิพลต่อสังคมเกาหลีเช่นเดียวกับจีนและ
 ญี่ปุ่น จากการศึกษาพบว่าในอดีต สังคมเกาหลีเป็นสังคมที่ปิดในเรื่องของการแสดงอารมณ์
 และความรู้สึก ลักษณะครอบครัวของชาวเกาหลีมีกฎเกณฑ์ที่เคร่งครัดและผู้ชายมีอำนาจเป็น
 ใหญ่ในครอบครัว ส่วนผู้หญิงจะถูกจำกัดพื้นที่ที่อยู่ภายในบ้านเท่านั้น ลัทธิขงจื้อยังส่งผลต่อ
 แนวความคิดและแนวปฏิบัติของคนเกาหลีในเรื่องของความกตัญญู ในการเป็นลูกกตัญญู
 คนเกาหลีถูกสอนให้ลดความเป็นปัจเจกชนลง ครอบครัวหรือกลุ่มทุกประเภทต้องมาก่อนตัวของ
 ปัจเจกตนเอง การแสดงตัวของปัจเจกชนจะต้องแสดงในนามของครอบครัวมากกว่า โดยเฉพาะ
 ผู้หญิงเกาหลีจะถูกสอนตั้งแต่เด็กให้คิดและประพฤติในนามของครัวเรือน เพื่อหลีกเลี่ยงการ

นำสิ่งที่ไม่ดีมาให้แก่วงศ์ตระกูล แม้ปัจจุบันลักษณะครอบครัวจะมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้าง แต่สังคมเกาหลียังคงให้ความสำคัญกับผู้ชายมากกว่าผู้หญิงอยู่ดี และยังมีภรรยาที่ผู้หญิงให้เห็นอยู่ในสังคม ถึงแม้ว่าความสำคัญของครัวเรือนในเกาหลียุคนี้จะค่อยๆลดบทบาทลง แต่คนเกาหลียุคปัจจุบันก็ยังให้ความสำคัญแก่ครอบครัวมากกว่าปัจเจกชนอยู่ ความผิดที่ร้ายแรงที่สุดสำหรับคนเกาหลียุคคือการทำให้ครอบครัวขายหน้า หากผู้หญิงเกาหลียุคมีพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศก็จะถูกประณามหยามเหยียดไปจนถึงวงศ์ตระกูล เกาหลียุคจึงเป็นประเทศที่ไม่ให้การยอมรับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศโดยเด็ดขาด และมีการกดดันบุคคลเพศที่สามอย่างรุนแรง ถือได้ว่าประเทศเกาหลียุคมีความล้าหลังในเรื่องของการยอมรับรักร่วมเพศ มากกว่าประเทศอื่นๆในเอเชียตะวันออก (ยุพา คลังสุวรรณ, 2547 : 40)

จะเห็นได้ว่า แม้ว่าเพศหญิงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกจะถูกกดขี่เป็นอย่างมาก แต่ก็ยังคงมีอีกเพศที่ถูกดูถูกเหยียดหยามและถูกมองในแง่ลบมากกว่าเพศหญิง นั่นก็คือเพศที่สาม ซึ่งในความเป็นจริงแล้วเพศที่สามทั้งชายรักชายและหญิงรักหญิง ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องที่มีมานานแล้วในอดีต เพียงแต่สังคมพยายามเมินเฉยและทำเป็นไม่รู้

5. แนวคิดเกี่ยวกับรักร่วมเพศในภาพยนตร์

รักร่วมเพศหรือตัวละครที่สื่อไปยังถึงรักร่วมเพศ เริ่มปรากฏสู่สายตาของผู้ชมภาพยนตร์ตั้งแต่ยุคโบราณกาล แทบจะในช่วงเวลาเดียวกับที่ภาพยนตร์ถือกำเนิดขึ้นมาเลยทีเดียว โดยในอเมริกาซึ่งเป็นผู้บุกเบิกแนวคิดเกี่ยวกับรักร่วมเพศในภาพยนตร์ แรกเริ่มเดิมทีนั้นพวกรักร่วมเพศจะถูกถ่ายทอออกมาในรูปแบบแก๊กตลกในภาพยนตร์เจียระหว่างช่วงปี 1910-1920 เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง The Florida Enchantment (1914) ผู้ชมจะได้เห็นภาพตัวละครผู้หญิงสองคนก้าวออกไปเต้นรำกันอย่างสนุกสนาน ปล่อยให้คู่เดทหนุ่มของพวกเขายืนมองหน้ากันโดยไม่รู้จะทำตัวอย่างไร จากนั้นจึงหันไปจับคู่เต้นรำกันเองแทน ส่วนภาพยนตร์ที่มีกลิ่นของภาพยนตร์ประเภทความบอยอย่าง Wanderer of the West (1927) และ The Soilers (1923) ก็นิยมใส่ตัวละครผู้ชายท่าทางกระตือรือร้นเข้ามาเพื่อเรียกเสียงหัวเราะเป็นหลักเช่นเดียวกัน

แต่อิสรภาพทางความคิดในยุคนั้นเริ่มส่อแววถูกคุกคามจากกลุ่มผู้เคร่งศาสนา ผู้นำคาทอลิก และกลุ่มสตรีแม่บ้าน ซึ่งพยายามเรียกร้องให้ฮอลลีวูดมีระบบเซ็นเซอร์เนื้อหาอ่อนแอในภาพยนตร์ ส่งผลให้เกิดข้อบังคับในนาม Motion Picture Production Code หรือ Hays Code ขึ้นและเริ่มมีผลบังคับใช้ในสมาคมผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายภาพยนตร์แห่งอเมริกันตั้งแต่ปี 1934 ระบบเซ็นเซอร์ดังกล่าวระบุถึงข้อห้ามมากมายสำหรับการนำเสนอคำพูด พฤติกรรม โครงเรื่อง ตลอดจนตัวละครบางประเภทในภาพยนตร์ โดยเฉพาะพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งในยุคนั้นถูกขนานนามให้เป็นความวิปริตทางเพศ ทำให้ภาพยนตร์ในยุคนั้นมีลักษณะคล้ายกับชีวิตจริงของเกย์และเลสเบี้ยนเมื่อครึ่งศตวรรษก่อน ความเป็นรักร่วมเพศสามารถแสดงออกได้เพียงอ้อมๆ เท่านั้นเหมือนกับบรรดาเนื้อหาในภาพยนตร์ที่ตัวละครต้องปกปิดความเป็นรักร่วมเพศ (กัลปพฤกษ์, 2551 : 158)

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 (ค.ศ. 1939-1945) การรับรู้ในการมีอยู่ของบุคคลรักร่วมเพศมีนั้นมีความกว้างขวางขึ้น หลังจากปี 1945 เทศกาลภาพยนตร์ได้เริ่มเป็นที่รู้จักข้ามฝั่งยุโรปและอเมริกา ทำให้เกิดการขยายตัวในวงการภาพยนตร์ระหว่างประเทศขึ้น ผลที่ตามมาในระยะเวลาต่อมาคือในระหว่างปี 1950 อเมริกาเหนือและยุโรปได้เกิดความเจริญขึ้นของชุมชนบุคคลรักร่วมเพศในเมืองใหญ่ ชุมชนเหล่านี้ก่อให้เกิดความต้องการพัฒนาในด้านการติดต่อสื่อสารเพื่อเข้าสังคม การมีสิ่งบันเทิงใจ รวมไปถึงภาพยนตร์ด้วย (Nelmes, Jill, 2003 : 253)

ในระหว่างที่ภาพยนตร์อเมริกันกำลังต่อสู้กับ Motion Picture Production Code อยู่ นั้น ภาพยนตร์เรื่องหนึ่งจากอังกฤษก็ได้ลุกขึ้นประกาศจุดยืนต่อต้านความปราศจากตัวตนของบุคคลรักร่วมเพศอย่างเด่นชัด ด้วยการนำเสนอเรื่องราวของตัวละครเกย์ที่ต้องต่อสู้กับอคติรอบข้าง ทั้งจากสังคมและระบบกฎหมาย ภาพยนตร์เรื่องนั้นคือ Victim (1961) เมื่ออเมริกาต้องเผชิญหน้ากับอังกฤษซึ่งกล้าหาญกว่าในการนำเสนอเรื่องราวทางเพศอย่างตรงไปตรงมา นักสร้างภาพยนตร์ฮอลลีวูดจึงต้องค้นหาวิธีการใหม่ๆ ในการดึงดูดกลุ่มผู้ชมขึ้น

เมื่ออย่างเข้าสู่ยุค 1960 หลังจากระบบเซ็นเซอร์ Hays code เริ่มค่อยๆ อ่อนแรงลง และถูกยกเลิกไปในที่สุด ได้มีนักสร้างภาพยนตร์ 2 คน สร้างภาพยนตร์ในโครงการภาพยนตร์รักร่วมเพศ

สองเรื่องด้วยกัน คือ Advise and Consent (1962) โดย อ็อตโตไต์ เพรมิงเกอร์ (Otto Preminger) ภาพยนตร์เล่าถึงวุฒิสมาชิกหนุ่มผู้ถูกแบล็คเมล์จากความสัมพันธ์รักร่วมเพศในอดีต อีกเรื่องคือ The Children's Hour (1961) โดย วิลเลียม ไวลเลอร์ (William Wyler) ซึ่งภาพยนตร์โฟกัสไปยังข้อกล่าวหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเลสเบียนในโรงเรียนหญิงล้วนแห่งหนึ่ง แต่น่าเสียดายที่ภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องต่างก็สะท้อนภาพลักษณ์ของรักร่วมเพศว่าเป็นเรื่องน่าอายและสกปรก ซึ่งนั่นย่อมส่งผลกระทบต่อจิตใจต่อกลุ่มผู้ชมที่เป็นเกย์หรือเลสเบียนไม่น้อย ภาพยนตร์หลายเรื่องในยุค 1950-1960 เช่น The Detective (1968), The Children's Hour, Caged (1950), The Fox (1968), Rebel Without a Cause, Johnny Guitar และ Suddenly, Last Summer (1959) ล้วนฉายให้เห็นภาพของเกย์และเลสเบียนที่เศร้าสร้อย ไม่มีความสุข เกลียดชังตัวเอง อยากฆ่าตัวตาย และสิ้นหวัง นอกจากนี้ชะตากรรมส่วนใหญ่ของพวกเขายังจบลงอย่างหดหู่อีกด้วย

ช่วงยุค 1970 ในอเมริกาภาพยนตร์เลสเบียนอิสระนั้นได้ปรากฏขึ้นพร้อมกับยุคแห่งการเคลื่อนไหวสิทธิเสรีภาพของเพศที่ 3 และสตรี ซึ่งได้รับรากฐานจากการเคลื่อนไหวของภาพยนตร์อิสระทั่วไปของอเมริกาในปี 1960 ถึงแม้ว่าการสร้างภาพยนตร์เลสเบียนจะครอบคลุมไปทั่วประเทศแถบตะวันตก แต่ก็ยังขาดการสนับสนุนจากรัฐบาลหรือเงินอุดหนุนจากสื่อโทรทัศน์ในการสร้าง ทำให้เกิดการขาดทุนและไม่เป็นที่น่าจดจำเท่าไรนักในอุตสาหกรรมการส่งออกของภาพยนตร์ฮอลลีวูด

ภาพยนตร์ใต้ดินในปี 1970 ได้ถูกจัดตั้งขึ้นในรูปแบบภาพยนตร์ทดลองและยังมีผู้หญิงเป็นผู้กำกับจำนวนหนึ่ง แต่ก็ยังคงมีจำนวนมากกว่าในการถ่ายทำภาพยนตร์กระแสหลัก ในจำนวนนี้เป็นงานภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเลสเบียนในยุค 1970 ซึ่งเป็นยุคแห่งการเรียกร้องสิทธิทางการเมือง ในภาพยนตร์เลสเบียนนั้นจะไม่ค่อยกล่าวถึงในเรื่องของความเป็นปัจเจก หรือความเป็นส่วนตัวที่สูงนัก รูปแบบภาพยนตร์เฉพาะของเลสเบียนที่รับความคิดแบบสตรีนิยมนั้น มักจะมีเนื้อหาที่สร้างข้อกังขากับผู้ชายขึ้น นั่นคือการเย้ยหยันจิตใจให้ออกจากจิตสำนึกที่ว่าผู้ชายต้องเป็นใหญ่อยู่เสมอตนเอง มากไปกว่านั้นในการติดต่อและเทคนิคการถ่ายทำมักจะแสดงให้เห็นถึงความกังวลต่อผู้ชาย ภาพยนตร์จึงมักจะแสดงให้เห็นว่าผู้ชายนั้นไม่มีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิง ซึ่งจะพบได้ในภาพยนตร์เลสเบียนอันเป็นลักษณะเฉพาะของสุนทรียะในสตรีนิยม

สุนทรียะในสตรีนิยมปรากฏออกมาจากการฟื้นคืนอำนาจของสตรีในยุค 1970 โดยเฉพาะจากแนวคิดผู้หญิงที่ถูกชี้ชัดโดยผู้หญิงด้วยตนเอง แนวคิดนี้มักเกิดการโต้แย้งกันเสมอในเรื่องของการเคลื่อนไหวในสิทธิทางเพศกับการเมือง นอกจากนี้จะเป็นรากฐานทางการเมืองแล้วยังเป็นแนวคิดที่ถูกค้นพบอีกครั้ง และถูกพัฒนาอย่างแตกต่าง เป็นวัฒนธรรมทางเลือกของผู้หญิง ความพยายามนี้ได้ก่อให้เกิดการยึดถือเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์รูปแบบวัฒนธรรมสตรีนิยมขึ้น และได้พัฒนาออกจากการเคลื่อนไหวของสตรีนิยม ก่อนที่จะกลายเป็นหลักที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของตัวละครและรูปแบบของเลสเบี้ยนในภาพยนตร์แบบสตรีนิยม

ผู้บุกเบิกในการทำภาพยนตร์เลสเบี้ยนคือ บาบารา แฮมเมอร์ (Barbara Hammer) และแจน ออกเซนเบิร์ก (Jan Oxenberg) ในช่วงยุค 1970 ได้สร้างภาพยนตร์เลสเบี้ยนออกมาในรูปแบบเรื่องราวของสังคมและการเมือง โดยไม่ใช่เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลหรือเรื่องทางเพศแต่อย่างใด ซึ่งความบันเทิงจากภาพยนตร์เหล่านี้จะหาชมได้ตามศูนย์รวมของเหล่าสตรีเพศเท่านั้น ไม่ได้จัดฉายแพร่หลายทั่วไป เป็นความบันเทิงสำหรับสังคมเลสเบี้ยนอย่างแท้จริง เพราะยังมีกระแสต่อต้านอยู่ในสังคมจำนวนมาก

ในยุคนี้เทศกาลภาพยนตร์เกย์และเลสเบี้ยนได้เติบโตขึ้นในซานฟรานซิสโกเป็นที่แรก ตามมาด้วยลอนดอน ปารีส นิวยอร์ก โตรอนโตและที่อื่นๆ ภาพยนตร์ในยุคนี้ยังคงเป็นภาพยนตร์นอกกระแสหลัก ภาพยนตร์เกย์และเลสเบี้ยนนับถึงจะมีการพัฒนาเป็นคู่ขนานกันแต่ภาพยนตร์เกย์นั้นส่วนมากจะมุ่งประมาทในการสร้างมากกว่าภาพยนตร์เลสเบี้ยนที่เกิดจากชมรม ภาพยนตร์เล็กๆมากกว่า ภาพยนตร์เลสเบี้ยนในยุค 1970 และ 1980 จึงเป็นเพียงภาพยนตร์สั้นเท่านั้น เทศกาลภาพยนตร์รักร่วมเพศทำให้ผู้คนหลากหลายได้มารับชมและร่วมแบ่งปันประสบการณ์ รวมไปถึงหาข้อมูลในการสร้างภาพยนตร์ใหม่ๆ และเป็นการเปิดโอกาสให้ภาพยนตร์จากประเทศเล็กๆได้มาเปิดตัวด้วย ในเทศกาลไม่ได้มีแค่ภาพยนตร์แต่ยังมีสารคดีด้วย เนื่องจากสารคดีเป็นการเปิดโลกของเพศที่ 3 ให้คนดูรู้ และมีการเผยแพร่ออกสื่อโทรทัศน์ในภายหลัง พอมีเรื่องวิกฤติการณ์โรคเอดส์เข้ามาในยุค 1980 ภาพยนตร์ก็พยายามสะท้อนเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และให้เห็นสถานการณ์ของโรคเอดส์กับเพศที่ 3 ด้วย

ในยุค 1980 ถูกเรียกว่ายุคแห่งเลสเบียนที่มีความต่อเนื่องในความรู้สึกและประสบการณ์ที่ว่าผู้หญิงมีบทบาทเหนือกว่าผู้ชาย สืบเนื่องมาจากแนวคิดสตรีนิยมคราวนั้นเองที่การแสดงแนวคิดที่ถูกสื่อเชื่อมโยงกันกับตัวภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในระหว่างยุค 1970 ที่อเมริกาเหนือ และได้พัฒนาขึ้นจากภาพยนตร์นอกกระแส เป็นปรากฏการณ์การเติบโตของวัฒนธรรมในรูปแบบสตรีนิยม (Nelmes, Jill, 2003 : 255)

ในระยะเวลาต่อมา ก็ได้เกิดกลุ่มคลื่นลูกใหม่แห่งภาพยนตร์รักร่วมเพศขึ้น เรียกว่า “New queer cinema” ซึ่งเป็นชื่อของสถานการณ์คลื่นลูกใหม่ของภาพยนตร์รักร่วมเพศที่เกิดขึ้นจากงานเทศกาลภาพยนตร์ในช่วงปี 1990 ระยะเวลาๆ ด้วยจุดประสงค์ที่ต้องการทำความเข้าใจและประกาศความเป็นรักร่วมเพศอย่างภาคภูมิใจ (พันธุชนะ สุนทรพิพิธ, 2550 : 55) ทฤษฎีนี้มีการใช้อย่างกว้างขวาง และคำว่า “New queer cinema” นี้ได้ถูกบัญญัติขึ้นโดยนักทฤษฎีชื่อว่า บี รูบิซ (B. Ruby Rich) เพื่อใช้กล่าวแทนลักษณะของหนังเพศที่สามยุคใหม่ที่มีความซับซ้อนมากขึ้น สนใจเรื่องอื่นมากกว่าเรื่องของตัวเองมากกว่าเดิม อีกทั้งยังถูกนำเสนอให้เห็นถึงโอกาสอันน่าตื่นเต้นในการสร้างภาพลักษณ์ของเกย์และเลสเบียนใหม่ในภาพยนตร์ เมื่ออดีตโดยรวมในทำนองว่ารักร่วมเพศเป็นเชื้อโรค เป็นความวิปริตทางจิต ได้ถูกขจัดออกไปจนหมดแล้ว เปิดโอกาสให้กลุ่มเกย์/เลสเบียนสามารถสำรวจจิตใจถึงแรงปรารถนาภายในของตนได้อย่างอิสระ พวกเขาไม่แคร์อีกต่อไปว่าสังคมรักต่างเพศจะมองพวกเขาอย่างไร ด้วยเหตุนี้เอง New Queer Cinema จึงเลิควุ่นวายกับการสร้างภาพลักษณ์แง่ดีให้แก่รักร่วมเพศ แล้วหันไปสำรวจตัวตนภายในมากกว่า (Riverdale, 2549)

ช่วงเวลาของคลื่นลูกใหม่ที่เกิดขึ้นจากภาพยนตร์ในเทศกาลภาพยนตร์ Sundance ในปี 1991 และ 1992 ภาพยนตร์นั้นจะมีทั้งความลึกซึ้งและความแพร่หลาย ทันสมัยและสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจและปรากฏออกมากว้างขวางโดยทั่วไป

ปี 1991 ถือเป็นปีแห่งความเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ของวงการภาพยนตร์รักร่วมเพศ เริ่มต้นจากการที่ภาพยนตร์เรื่อง Poison (1991) ของ ท็อดด์ เฮย์นส์ (Todd Haynes) และ Paris Is Burning (1990) ของ เจนนี่ ลีฟิงสตัน (Jennie Livingston) คำว่ารางวัลใหญ่มาครองได้

พร้อมกันจากงานเทศกาลภาพยนตร์ Sundance และทำให้ทุกคน เริ่มหันมาจับตามองขบวนการที่เรียกว่า “กลุ่มคลื่นลูกใหม่แห่งวงการภาพยนตร์รักร่วมเพศ” (Queer New Wave) ต่อมาในปี 1992 กระแสความแรงยิ่งทวีเพิ่มขึ้นตามลำดับ เมื่อ Basic Instinct (1992) ของ พอล เวอร์โฮเวน (Paul Verhoeven) และ Edward II (1991) ของ ดีเร็ก จาร์แมน (Derek Jarman) เปิดฉายที่นิวยอร์กในวันเดียวกันไม่กี่สัปดาห์ต่อจากนั้น เทศกาลภาพยนตร์ New Directors/New Films Festival ก็ดึงดูดใจเปิดตัวภาพยนตร์รักร่วมเพศถึง 4 เรื่องพร้อมกัน นั่นคือ The Hours and Times (1991) ของ คริสโตเฟอร์ มูนซ์ (Christopher Munch) Swoon (1992) ของ ทอม คาลิน (Tom Kalin) RSVP (1991) ของ ลอรี ลินด์ (Laurie Lynd) และ The Living End (1992) ของ เกร็ก อารากิ (Gregg Araki)

บี รูบี้ ริช (B.Ruby Rich) ได้อธิบายไว้ว่าในปี 1992 เป็นปีที่เกิดจุดเปลี่ยนของภาพยนตร์เกย์และเลสเบี้ยน ได้เริ่มมีภาพยนตร์ที่กล่าวถึงเกย์และเลสเบี้ยนจำนวนมาก และมีการเปลี่ยนมุมมองภาพลักษณ์ของเกย์และเลสเบี้ยน จากเดิมที่มีแต่ภาพติดลบให้มีมุมมองใหม่ และมีความหมายในบวกรในเรื่องของการเมือง ศิลปะ การสร้างภาพยนตร์ หัวใจหลักของการเคลื่อนไหวในภาพยนตร์รักร่วมเพศนั้นก็คือการที่ตัวละครเริ่มมีความหลากหลายและมีมิติมากขึ้น ทั้งเรื่องของเชื้อชาติ เพศ ภาษา ลักษณะตัวละคร ผู้สร้างภาพยนตร์จะสร้างลักษณะตัวละครได้หลากหลายตามความคิด การสร้างสรรค์ ทำให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงภาพลักษณ์ของเพศที่ 3 ได้หลายๆแง่มุมมากขึ้น

ริชาร์ด ไดเออร์ (Richard Dyer, 1993) ได้กล่าวถึงภาพเหมารวมของบุคคลรักร่วมเพศ และลักษณะตัวละครในภาพยนตร์ไว้ว่าจะมีความแตกต่างกันไป อาจมีหลายๆภาพลักษณ์ในตัวบุคคลคนเดียว แต่ภาพเหมารวมนั้นไม่จำเป็นต้องติดลบเสมอไป ภาพลักษณ์เหมารวมของรักร่วมเพศจะเป็นไปตามสภาพการยอมรับเพศที่ 3 ในสังคม และจะเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ในภาพยนตร์ทั่วไปได้พยายามโจมตีภาพลักษณ์ของบุคคลรักร่วมเพศ เช่น ให้เป็นคนป่วย เป็นโรคจิต เป็นแวมไพร์ ฆาตกร แต่ริชาร์ด ไดเออร์ (Richard Dyer) เห็นว่าการสร้างภาพยนตร์สามารถสร้างทางเลือกหรือความหมายอื่นๆได้ แต่เมื่อมีคำวิจารณ์ไปในทางลบมาก

ภาพยนตร์รักร่วมเพศจึงมักสร้างออกมาเป็นภาพยนตร์ทางเลือกเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ยังมีปรากฏในฮอลลีวูด

New Queer Cinema ที่ถือกำเนิดขึ้นในช่วงเวลานี้ จึงเลิกตระหนกกับการสร้างภาพลักษณ์แง่ดีให้แก่รักร่วมเพศเพียงอย่างเดียว แต่ยังหันไปสำรวจตัวตนภายในมากกว่า ดังจะเห็นได้ว่าตัวละครส่วนใหญ่ในภาพยนตร์เหล่านี้ล้วนเป็นคนดี และคนไม่ดี ขณะเดียวกันหากมองในแง่เนื้อหาและสไตล์ ภาพยนตร์รักร่วมเพศในยุคนี้ก็ก้าวไกลไปกว่าภาพยนตร์รักร่วมเพศในยุคก่อนด้วยการย้อนกลับไปสำรวจภาพลักษณ์ของตนในอดีต สร้างสรรค์กับแนวทางภาพยนตร์ และสลับสับเปลี่ยนมุมมองเพื่อความแปลกใหม่ แต่น่าเสียดายที่ความรุ่งเรืองในเรื่องภาพยนตร์ดังกล่าวกลับสูญสลายไปในเวลาอันรวดเร็ว สาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะผู้ชมส่วนใหญ่สามารถเสพเรื่องราวเกี่ยวกับรักร่วมเพศได้ง่ายขึ้นตามละครโทรทัศน์ ดังนั้นนับแต่ปี 1995 เป็นต้นมา กระแสภาพยนตร์รักร่วมเพศจึงเริ่มอ่อนแรงลง ภาพยนตร์ส่วนใหญ่ที่ได้สร้างขึ้นถ้าไม่ เป็นแนวตลกโรแมนติกเพื่อดึงดูดกลุ่มผู้ชมวงกว้าง ก็มักจะเป็นแนวการก้าวผ่านพ้นวัย (coming-of-age) ที่น่ารักและไม่ล่วงเกินความรู้สึกใครมากกว่าการสร้างภาพยนตร์รักร่วมเพศที่สร้างสรรค์ และท้าทายทัศนคติ

ต่อมาในต้นคริสต์ศตวรรษที่ 21 เทศกาลภาพยนตร์รักร่วมเพศก็เริ่มแพร่ขยายไปยังนอกยุโรปและอเมริกาเหนือแล้ว เช่น ในประเทศแถบเอเชีย เป็นต้น (Nelmes, Jill, 2003 : 257)

ภาพยนตร์รักร่วมเพศในเอเชีย

ในเอเชียแต่เดิมนั้นไม่นิยมปรากฏให้เห็นถึงภาพยนตร์ที่สื่อเรื่องราวถึงรักร่วมเพศเท่าไรนัก และมักเป็นภาพยนตร์ในรูปแบบฮิโรติก ยกตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์ญี่ปุ่นเรื่อง Manji ในปี 1964 ที่มีเนื้อหาสนใจพูดถึงความผิดปกติของตัวละครรักร่วมเพศ และมุ่งเน้นไปที่ความฮิโรติกในภาพยนตร์มากกว่าการตีความถึงเรื่องราวในชีวิตของรักร่วมเพศ จนกระทั่งในช่วงเวลาที่สถานการณ์ของ New Queer Cinema แนวคิดคลื่นลูกใหม่ในภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับรักร่วมเพศ

ได้กำเนิดขึ้นในช่วงต้นปี 1990 และเริ่มแพร่ขยายไปยังประเทศต่างๆ จากการจัดงานเทศกาลภาพยนตร์ ทำให้เกิดการส่งอิทธิพลมายังประเทศแถบเอเชีย

กระแสของ New Queer Cinema นั้นเริ่มเข้ามาในไต้หวัน จากงานเทศกาลภาพยนตร์ที่ถูกจัดขึ้นโดยกลุ่มคนเดียวกันกับที่จัดงานเทศกาลภาพยนตร์เกย์และเลสเบี้ยนในฮ่องกง หลังจากนั้นต่อมาในไต้หวันปี 1992 สถานการณ์ของ New Queer Cinema ก็ถูกนำพาเข้าไปสู่วัฒนธรรมจีนแผ่นดินใหญ่ โดยการจัดงานเทศกาลภาพยนตร์ “Tongzhi” ซึ่งคำว่า “Tongzhi” แต่เดิมถูกนำมาใช้เพื่อหมายถึงเพื่อนในความหมายของคอมมิวนิสต์ แต่ในช่วงเวลาสมัยหลังปี 1990 มาแล้วได้กลายเป็นคำแสลงที่ใช้เพื่อเรียก กลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBT) ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้ได้เริ่มรวมตัวกันเพื่อการเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมในสังคม และเริ่มเกิดพื้นที่การแสดงออกซึ่งรักร่วมเพศขึ้น (Peele, Thomas, 2007 : 203)

ทำให้ภาพยนตร์เอเชียนั้นเริ่มเกิดการสร้างสรรค์เรื่องราวที่เกี่ยวกับรักร่วมเพศขึ้นหลังจากที่แนวคิด New Queer Cinema ได้แพร่ขยายเข้ามา ซึ่งจัดเป็นช่วงเวลาในยุคร่วมสมัยแล้ว ภาพยนตร์รักร่วมเพศในเอเชียช่วงนี้เริ่มเกิดความหลากหลายแง่มุมและมีความซับซ้อนแตกต่างกันตามความหลากหลายทางวัฒนธรรมย่อย และความเหมาะสมของการนำเสนอภาพการเป็นรักร่วมเพศผ่านจอภาพยนตร์ตามบรรทัดฐานทางสังคม ในเรื่องของเพศวิถีและอัตลักษณ์ส่วนบุคคลนั้นยังผูกติดอยู่กับวัฒนธรรมและบริบทในสังคม จึงทำให้ภาพยนตร์ในเอเชียนอกกระแสหรือภาพยนตร์ที่สร้างร่วมกับต่างประเทศนั้นกล้าที่จะนำเสนอภาพของรักร่วมเพศได้มากกว่าภาพยนตร์ที่สร้างในเอเชียเอง (Gligorijevic, Katarina, 2012)

ภาพยนตร์รักร่วมเพศในเอเชียจึงเริ่มปรากฏให้เห็นมากในช่วงทศวรรษที่ 1990 เป็นต้นมา และมักปรากฏอยู่ในรูปแบบภาพยนตร์ชายรักชายเสียเป็นส่วนใหญ่ ในจีนได้ปรากฏภาพยนตร์รักร่วมเพศอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรกเรื่อง Farewell to My Concubine(1993)ของเจินช่ายเก้อ ต่อมาด้วยภาพยนตร์เรื่อง East Palace, West Palace (1996) ของจางหยวน ซึ่งภาพยนตร์ทั้งสองต่างถูกต่อต้านไม่ให้ฉายในประเทศทั้งสิ้น

ส่วนในได้หวั่นนั้นได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง The wedding Banquet (1993) ของอั้งลี่ ที่มีการนำเสนอในลักษณะร่วมสมัยมากขึ้น โดยมีการร่วมทุนสร้างกับอเมริกา และเป็นภาพยนตร์รักร่วมเพศที่นำไปสู่การเป็นภาพยนตร์กระแสหลักที่ไม่มุ่งเน้นไปที่เรื่องเพศ และผู้กำกับภาพยนตร์ชื่อดัง ไล่หมิงเฉียง ก็มักจะนำเสนอภาพของหนังเกย์ในแบบอีโรติก เช่น ภาพยนตร์เรื่อง Vive l'amour (1994) The river (1997) (ไกรวุฒิ จุลพงศธร, 2549 : 50)

ในทางฝั่งฮ่องกงมีภาพยนตร์เรื่อง Happy Together (1997) ของหว่องกาไว และ ภาพยนตร์เรื่อง Bishonen (1998) ของหยวนฟาง ที่อาจไม่ได้รับการตอบรับในฮ่องกงช่วงเวลานั้นมากนัก เนื่องจากภาพยนตร์ในถูกจัดอยู่ในหมวดของเรื่องเพศที่ชัดเจน

ในญี่ปุ่น ภาพยนตร์เรื่อง Taboo(Gohatto) (1999) ของนากิสะ โอชิมะ ได้มีวิธีการนำเสนอภาพยนตร์รักร่วมเพศในรูปแบบที่แตกต่างจากมุมมองของสังคมที่ยึดมั่นในขนบประเพณี โดยเลือกนำเสนอเรื่องราวความรักระหว่างชามูไรในประวัติศาสตร์ยุคโชกุน ที่ปราศจากอคติ และมีความละเอียดอ่อน ในทางตรงกันข้ามภาพยนตร์เรื่อง Kudo Kankuro (2006) ของ ยาจิและคิตะ จะใช้แนวคิดชามูไรที่เป็นรักร่วมเพศในรูปแบบของภาพยนตร์ตลกและภาพยนตร์เพลงที่เหนือความเป็นจริง และนำเสนอออกมาในรูปแบบของความเป็นการ์ตูนมากกว่า เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งในสังคม

ในเกาหลี ช่วงแรกนั้นยังไม่ปรากฏให้เห็นภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับรักร่วมเพศเลย และภาพยนตร์ฮ่องกงของหว่องกาไว เรื่อง Happy Together (1997) ในช่วงเวลานั้นก็เกือบจะเป็นสิ่งต้องห้าม เพราะสังคมยังต่อต้านเรื่องของรักร่วมเพศอย่างชัดเจน และมองว่าเป็นภัยระดับชาติ

หลังจากปี 2006 เพียงไม่กี่ปีต่อมา สถานการณ์การยอมรับภาพยนตร์รักร่วมเพศก็เริ่มเปลี่ยนไป เมื่อภาพยนตร์เรื่อง Brokeback Mountain (2005) ของอั้งลี่ เปิดตัวที่หมายเลขหนึ่งในบ็อกซ์ออฟฟิศเกาหลี และในภาพยนตร์เกาหลีเองเรื่อง The King and the Clown (2005) ที่อิงประวัติศาสตร์เรื่องจริงในสมัยพระเจ้ายอนซันแห่งราชวงศ์โชซอน ก็ได้เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ายอนซันกับนักแสดงละครเร่หนุ่ม ได้รับการตอบรับจากผู้ชมในเกาหลีอย่าง

ถล่มทลาย แสดงให้เห็นการเปิดรับสื่อภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับรักร่วมเพศในเกาหลีที่เปลี่ยนแปลงไป (Gligorijevic, Katarina, 2012)

ต่อมาภาพยนตร์เอเชียได้กลายเป็นนัยยะสำคัญและมีอิทธิพลในเทศกาลภาพยนตร์รักร่วมเพศไปทั่วโลก เพียงแค่ในปี 2001-2002 อย่างเดียว ภาพยนตร์เอเชียหลายแห่งได้รับแรงบันดาลใจจากสถานที่จัดสัมมนาและอภิปรายต่างๆเกี่ยวกับภาพยนตร์ข้ามเพศจากหลายๆประเทศ เช่น เทศกาลภาพยนตร์ที่อัมสเตอร์ดัม Inside Out ในโตรอนโต Frameline ในซานฟรานซิสโกและ Out On Screen ในแวนคูเวอร์ และในแถบประเทศเอเชียด้วยกันเอง เช่น เทศกาลภาพยนตร์รักร่วมเพศของเอเชียในเมืองต่างๆ ได้แก่ ฮองกง โตเกียว มะนิลา และโซล ซึ่งเอเชียนั้นกำลังจะหลุดพ้นจากช่วงเวลาอันหน้ามืดทอรรษที่ 21 ที่มีแนวโน้มว่าโปรแกรมภาพยนตร์หลักมักจะเป็นของภาพยนตร์ฝั่งตะวันตก โดยกลับมามุ่งให้ความสนใจในอุตสาหกรรมภาพยนตร์เอเชียของตนเอง ซึ่งตรงกับสิ่งที่ปรากฏในส่วนของการจัดตั้งเทศกาลภาพยนตร์ต่างๆว่า ภาพยนตร์รักร่วมเพศของเอเชียนั้นไม่ได้แค่มาทีหลังในบรรดาภาพยนตร์รักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ทั่วโลก แต่ยังสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของภาพยนตร์รักร่วมเพศก่อนหน้านี้ที่พบได้ในชาติตะวันตก แต่ด้วยความหลากหลายของวัฒนธรรมเอเชียและประวัติศาสตร์ที่ซับซ้อนของชาวเอเชีย โดยปราศจากรูปแบบเชิงบรรทัดฐานของการปฏิบัติทางเพศและความต้องการทางเพศ จึงได้มีการผลิตภาพยนตร์ที่มีรูปแบบทางเลือกเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของรักร่วมเพศ การเมืองและความงามทางศิลปะ โดยอยู่ในชุดรูปแบบของความเกลียดกลัวรักร่วมเพศหรือลัทธิการล่าอาณานิคมจากภาพยนตร์เรื่อง Ke Kulana He Mahu (2001) ของ Brent Anbe และ Kathryn Xian การกำเนิดอัตลักษณ์ของรักร่วมเพศจากภาพยนตร์เรื่อง Friends in High Places (2000) ของ Lindsey Merrison และประวัติศาสตร์ท้องถิ่นในความต้องการของรักร่วมเพศจากภาพยนตร์เรื่อง The Intimates ของ Jacob Cheung (1997) และ อัตลักษณ์ทางเพศที่ไม่ได้หมายความถึงเลสเบียน เกย์ บุคคลรักร่วมสองเพศ และคนข้ามเพศ (LGBT) จากภาพยนตร์เรื่อง Shinjuku Boy (1995) ของ Kim Longinotto และ Jano Williams

นี่เป็นเพียงตัวอย่างส่วนหนึ่งของภาพยนตร์เอเชียที่มีเนื้อหาการกำหนดความหมายเกี่ยวกับรักร่วมเพศในภาพยนตร์ อย่างไรก็ตามภายนอกวงจรของงานเทศกาลเหล่านี้

มันกลายเป็นเรื่องยากมากที่จะพูดถึงอิทธิพลของภาพยนตร์เหล่านี้ มีความคิดดีๆ หลากหลายอยู่ในภาพยนตร์รักร่วมเพศเอเชียที่เกิดขึ้นในงานเทศกาลภาพยนตร์ต่างๆ ซึ่งหมายถึงภาพยนตร์มีความแตกต่างกันอย่างมากในบริบทท้องถิ่น ทั้งเรื่องของการผลิตและการรับสาร ความสัมพันธ์ในสังคม การเคลื่อนไหวทางการเมืองในเพศภาวะต่างๆ และชนกลุ่มน้อยในเพศที่แตกต่าง รวมไปถึงสถานะของรักร่วมเพศในภาพยนตร์กระแสหลักอีกด้วย (Daniel, Lisa and Jackson, Claire, 2003 : 14)

ภาพยนตร์รักร่วมเพศกระแสหลักของเอเชีย

ปรากฏการณ์ที่น่าสนใจในรายการของเทศกาลภาพยนตร์รักร่วมเพศในเอเชียคือการรวมตัวกันของภาพยนตร์รักร่วมเพศที่สร้างประเด็นอย่างไม่จงใจนัก สิ่งนี้ทำให้ภาพยนตร์เหล่านี้กลายเป็นภาพยนตร์กระแสหลักไปโดยปริยาย กล่าวคือมีความชัดเจนในคุณลักษณะความปรารถนาของเพศเดียวกัน และการข้ามเพศ แต่ไม่มีความมุ่งหมายที่จะกล่าวถึงรักร่วมเพศในเรื่องทางการเมือง หรือการรวมตัวกันของชุมชนรักร่วมเพศ ในขั้นตอนการสร้างภาพยนตร์เหล่านี้มักจะมีมูลค่าการผลิตสูงและใช้นักแสดงที่มีชื่อเสียง เนื่องจากมีความพยายามล่าสุดในอุตสาหกรรมภาพยนตร์จากเอเชียตะวันออกและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่จะรวมตลาดภาพยนตร์ของพวกเขาเข้าด้วยกัน ความหลากหลายของภาพยนตร์นี้ทำให้เกิดความสนุกสนานและกระจายกว้างท่ามกลางกลุ่มผู้ชมกระแสหลักในเอเชีย ยกตัวอย่างเช่น ในยุคหลักของภาพยนตร์แนวตลกชวนหัว เรื่อง Wu Yen ของ Johnnie To และ Wai Kai-fai (2001) ก็ได้รับการจัดฉายในเทศกาลภาพยนตร์รักร่วมเพศ แม้ว่าภาพยนตร์เหล่านี้จะไม่ได้แสดงให้เห็นถึงความเป็นจริงในชีวิตของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ และมักจะนำเสนอภาพในแง่ลบ หรือการโค่นล้มทางการเมืองที่ผู้ชมรักร่วมเพศบางคนเฝ้ารอ พวกเขามีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ของการเป็นตัวแทนรักร่วมเพศและกระตุ้นความแตกต่างในเรื่องความชอบ ภาพยนตร์กระแสหลักนั้นจะแก้ไขปัญหาในเรื่องชุดรูปแบบของรักร่วมเพศ มักจะเป็นไปตามกฎทั่วไปแทนที่จะมั่นใจในศักยภาพการตลาดของตัวเอง และจบลงโดยเผยให้เห็นข้อจำกัดในชนิดของภาพยนตร์ อีกทั้งยังมักจะนำเสนอภาพการเป็นรักร่วมเพศแบบคลีนได้น้ำอยู่เสมอ ยกตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์ไทยเรื่องสตรีเหล็ก

ของยงยุทธ ทองกองทุน (2000) ที่มีองค์ประกอบของพล็อตเรื่องมาจากประเภทของละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นที่เป็นที่นิยมอย่างกว้างขวางในเอเชียในช่วงปี 1970 ซึ่งเป็นประเภทที่การแข่งขันกีฬาสร้างพื้นที่ให้กับสังคมของรักร่วมเพศ ที่ผู้เล่นเพศเดียวกันร่วมกันแบ่งปันประสบการณ์ในทีมสตรีเหล็กเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับทีมวอลเลย์บอลชายล้วน ซึ่งประกอบไปด้วยผู้ชายแท้ กระเทียม และผู้หญิงข้ามเพศร่วมทีมกัน ภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori ของ Kim Tae-yong และ Min Kyu-dong (1999) เป็นภาพยนตร์เกาหลีใต้ เรื่องราวความรักระหว่างเด็กสาวด้วยกันที่เกิดขึ้นในโรงเรียนหญิงล้วน มีพล็อตเรื่องเป็นแนวสยองขวัญ ธรรมดา แม้ชุดรูปแบบหลักจะเป็นเรื่องของดราม่าและสยองขวัญแต่ก็แฝงเรื่องราวของรักร่วมเพศไว้อย่างชัดเจน ภาพยนตร์เรื่อง Portland Street Blues ของ Yip Raymond (1998) เป็นภาพยนตร์ฮ่องกงที่สร้างตัวละครผู้หญิงถูกสวมบทบาทให้เป็นแก๊งค์อันธพาลอยู่ในเมืองที่มีแก๊งค์เลสเบี้ยนแย่งชิงอำนาจกันอยู่ เป็นภาพยนตร์แนวแอคชั่น และมีเรื่องราวเกี่ยวกับความรักของเพศเดียวกัน ซึ่งสวมอยู่ในแก่นของภาพยนตร์แอคชั่น เรื่อง A Better Tomorrow (1986) ของ John Wu นอกเหนือจากการนำตัวละครรักร่วมเพศมาดำเนินเรื่องตามแบบความนิยมในประเภทของภาพยนตร์แนวทั่วไปเพื่อให้เกิดความน่าสนใจและน่าติดตามแล้ว ยังมีการนำดาราดังในวงการมารับบทบาทเป็นรักร่วมเพศอีกด้วย เป็นอีกวิธีการหนึ่งในภาพยนตร์กระแสหลักที่จะสร้างโอกาสในการทำภาพยนตร์เกี่ยวกับรักร่วมเพศขึ้น ตัวอย่างเช่นการจับคู่กันของ Tony Leung และ Leslie Cheung ในภาพยนตร์เรื่อง Happy Together ของ Kar-wai Wong (1997) และบทบาทเกย์ของ Seiichi Tanabe ในภาพยนตร์เรื่อง Hush! ของ Ryosuke Hashiguchi (2001) ซึ่งบทบาทรักร่วมเพศที่ถูกนำเสนอโดยดาราที่เป็นบุคคลรักต่างเพศเดียว จะถูกมองในทางที่ดีมากกว่า ตรงกันข้ามกับนักแสดงที่ถือเป็นภาพลักษณ์ของรักร่วมเพศในบทบาทที่ชัดเจน เช่น Akihiro Maruyama ที่แสดงเป็นผู้หญิงโรคจิตในภาพยนตร์เรื่อง Black Lizard ของ Kinji Fukasaku (1968) และ Leslie Cheung ในบทชายผู้ถูกปรักปรำในอัตลักษณ์ทางเพศของตนในภาพยนตร์เรื่อง He's a Woman She's a Man ของ Peter Chan และ Chi Lee (1994) ยกตัวอย่างเช่น การนำเสนอตัวบทที่แตกดันรักร่วมเพศที่จะมีเพียงผู้ชมบางกลุ่มที่ชื่นชอบ การประชดประชันดังกล่าวสามารถให้อ่านแก่ผู้ชมที่เป็นรักร่วมเพศ และส่งให้พวกเขากลับไปยังความสัมพันธ์อันมีบทบาทในภาพยนตร์กระแสหลักได้ เพราะภาพยนตร์รักร่วมเพศในกระแสหลักนั้นสามารถเข้าถึงผู้ชมได้กว้างขวาง

และอยู่ในความนิยมเป็นเวลานานพอสมควร สิ่งเหล่านี้นับเป็นนวัตกรรมในการเรียกคืนช่องว่างที่ขาดหายในชีวิตประจำวันของรักร่วมเพศ ยกตัวอย่างเช่น สารคดีของ Stanley Kwan's เรื่อง YinYang: Gender in Chinese Cinema (1996) ที่เปิดเผยคลื่นใต้น้ำของสถานการณ์รักร่วมเพศและการข้ามเพศ ตลอดถึงประวัติศาสตร์ภาพยนตร์จีน และคลิปภาพยนตร์ Desi Dykes and Divas: Hindi Film Clips ที่เรียบเรียงโดย Gayatri Gopinath และ Javid Syed ซึ่งฉายในเทศกาลภาพยนตร์ QFilmistan ในปี 2001 ที่ซานฟรานซิสโก ภาพยนตร์ที่นำมาฉายเป็นภาพยนตร์เกี่ยวกับเลสเบี้ยน เกย์ บุคคลรักร่วมสองเพศ และ คนข้ามเพศในเอเชียใต้ (LGBT) โดยมีการกู้ชื่อเสียงของรักร่วมเพศและมีสิ่งที่น่าสนใจในตัวบทเกี่ยวกับรักร่วมเพศในทุกหนแห่งของภาพยนตร์บอลลิวูด โครงการนี้เป็นตัวอย่างที่ยอดเยี่ยมในหนทางของภาพยนตร์รักร่วมเพศในกระแสหลัก ซึ่งอาจจะเหมาะสมกับภาพยนตร์เอเชียโดยทั่วไป (Helen Hok-Sze Leung , 2008)

ภาพยนตร์รักร่วมเพศนอกกระแสหรือภาพยนตร์ใต้ดินของเอเชีย

ภาพยนตร์นอกกระแสนั้นถึงจะเป็นส่วนเล็กๆแต่ก็มีความสำคัญไม่แพ้ภาพยนตร์กระแสหลักเลยทีเดียว ภาพยนตร์รักร่วมเพศอิสระของเอเชียจะสร้างขึ้นโดยผู้สร้างภาพยนตร์อิสระที่มีจิตสำนึกเกี่ยวกับรักร่วมเพศและการเมือง ภาพยนตร์เหล่านี้มักจะถูกผลิตโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนรักร่วมเพศในท้องถิ่น ซึ่งจะมีการทำงานในทีมงานภาพยนตร์ด้วยความสมัครใจ เป็นผลให้แม้ในขณะที่ภาพยนตร์เหล่านี้จะไม่สามารถบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับชุมชนรักร่วมเพศได้อย่างชัดเจน แต่ก็สามารถให้รสของความคึกคักในชีวิตชาวรักร่วมเพศแบบร่วมสมัยในเอเชียได้ลึกซึ้งกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับภาพยนตร์กระแสหลัก ภาพยนตร์อิสระนั้นอยู่ห่างไกลมากกว่าในแนวโน้มที่จะเป็นตัวแทนของรักร่วมเพศอย่างชัดเจน มันเต็มไปด้วยความคิดสร้างสรรค์อันเด็ดพล่านและอารมณ์ขัน ภาพยนตร์รักร่วมเพศอิสระของเอเชียยังได้ย้ายออกจากพล็อตเรื่องแนวเร้าอารมณ์(เมโลดราม่า)มากกว่าคุณสมบัติทั่วไปของภาพยนตร์กระแสหลัก ซึ่งมักจะอยู่ในชุดรูปแบบความยากลำบากในการเปิดเผยตัวตน ความตึงเครียดกับครอบครัว หรือ โศกนาฏกรรมของความรักที่ไม่สมหวัง แต่ภาพยนตร์อิสระนั้นมีความสนใจในเชิงนามธรรมมากขึ้นและรูปแบบสากล เช่น ความแปลกแยกในเมือง เอกลักษณะประจำชาติและประวัติศาสตร์

ของความยุติธรรม โดยการสำรวจและตั้งคำถามเหล่านี้มาจากมุมมองต่อตัวละครรักร่วมเพศ และในรูปแบบภาพยนตร์รักร่วมเพศที่น่าจดจำ ภาพยนตร์รักร่วมเพศอิสระได้ถูกยึดบางส่วนจากโครงสร้างการเล่าเรื่องที่สำคัญในภาพยนตร์สำหรับผู้ชมที่เป็นรักร่วมเพศ ภาพยนตร์ที่มีคุณสมบัติเหล่านี้ ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Yau Ching's Let's Love Hong Kong ของ Hoa Yuk (2002) ภาพยนตร์เรื่อง Evans Chan's Maps of Sex and Love (2001) จากฮ่องกง และ ภาพยนตร์เรื่อง Desiree Lim's Sugar Sweet (2001) จากญี่ปุ่น นับเป็นตัวอย่างที่ดีที่มีความน่าตื่นเต้นของภาพยนตร์อิสระในเอเชีย ปัญหาที่ภาพยนตร์อิสระต้องเผชิญที่สุดก็คือความกระจัดกระจาย มีภาพยนตร์อยู่หลายเรื่องที่ได้รับการฉายในเทศกาลภาพยนตร์เท่านั้น แต่ผู้ชมทางบ้านทั่วไปกลับไม่เคยได้ดูมัน แต่อย่างไรก็ตามการเข้าถึงของสื่อดิจิทัลในเวลาต่อมา ทำให้ภาพยนตร์อิสระได้มีการขยับขยายไปยังแผ่นวีซีดีและดีวีดี ผู้สร้างภาพยนตร์อิสระหลายคนสามารถแสดงผลงานของพวกเขาออกสื่อโทรทัศน์ที่ซึ่งพวกเขาสามารถเข้าถึงผู้ชมได้อย่างกว้างขวางกว่าในงานเทศกาลภาพยนตร์หรือโรงละครหอศิลป์เสียอีก แม้จะคล้ายกันในเรื่องของการเผยแพร่จิตวิญญาณแต่ยากในทางปฏิบัติ ภาพยนตร์อิสระนั้นจะเฟื่องฟูมาจากใต้ดิน และมักจะอยู่ในสังคมที่รักร่วมเพศในภาพยนตร์ยังเป็นสิ่งนอกกฎหมาย ลักษณะใต้ดินของภาพยนตร์เหล่านี้มีผลต่อรูปแบบภาพยนตร์ให้มีลักษณะการถ่ายทำแบบกองโจร กล่าวคือใช้การถ่ายทำแบบกล้องพกพาถ่ายๆ ถ่ายทำในสถานที่ลับ แต่สร้างขึ้นจากความหลงใหลของผู้ร่วมกันสร้าง ภาพยนตร์ ยกตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์ใต้ดินเรื่อง อัลเลาะห์ เป็นภาพยนตร์เกี่ยวกับรักร่วมเพศในมุสลิมในตะวันออกกลาง สารคดีเรื่อง Just a woman ของ Mitra Farahani (2001) ที่ซึ่งเป็นการติดตามชีวิตของผู้หญิงข้ามเพศในอิหร่าน ภาพยนตร์จีนเรื่อง Man Man Woman Woman ของ Liu Bingjian (1999) Fish & Elephant ของ Jin Nian Xia Tian และ Li Yu (2001) Enter into Clowns ของ Zi'en Cui (2001) ซึ่งภาพยนตร์เหล่านี้ได้มีการนำเสนอให้มองไปยังชีวิตของรักร่วมเพศใน Beijing ด้วยความแปลกและโดดเด่นโดยศิลปินในชุมชน (Benshoff & Griffin, 2004)

ภาพยนตร์รักร่วมเพศเอเชียพลัดถิ่น

นอกจากนี้ยังมีภาพยนตร์ของผู้สร้างภาพยนตร์รักร่วมเพศในเอเชีย ที่ซึ่งยังคงเป็นงานที่มีเนื้อหากล่าวถึงรักร่วมเพศในเอเชียที่ไปอาศัยอยู่ในประเทศอื่น ท่ามกลางวัฒนธรรมอื่น ยกตัวอย่างเช่น สารคดีเรื่อง *Rewriting the Script and I Exist* ของ Peter Barbosa และ Garrett Lenoir (2002) ที่สำรวจความเป็นรักร่วมเพศโดยลำดับผู้คนเชื้อชาติเอเชียใต้และตะวันออกกลาง ที่อาศัยอยู่ในอเมริกาเหนือ ในการค้นหาวัฒนธรรมภาษาที่เฉพาะเจาะจง ประวัติศาสตร์ และประสบการณ์ของรักร่วมเพศ รวมไปถึงผู้สร้างภาพยนตร์เอเชียพลัดถิ่นเองมีทั้งประสบการณ์การอพยพและวัฒนธรรมร่วมสมัยของรักร่วมเพศในเอเชีย โดยทำเป็นภาพยนตร์สั้นกำกับโดย Sheila James ,Quentin Lee, Erin O'Brien, Winston Xin , Wayne Yung amongst และอีกมากมาย โดยมีชุดรูปแบบในเรื่องของลัทธิชาตินิยม การเกลียดกลัวบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติ การเจรจาต่อรองในครอบครัว การเคลื่อนไหวของสถานการณ์โลก และการเคลื่อนที่ของผู้คนและวัฒนธรรม ซึ่งภาพยนตร์เหล่านี้ได้เข้าถึงผู้ชมในชุมชนรักร่วมเพศในเอเชียมากยิ่งขึ้นและเปิดรับบทสนทนาใหม่ๆที่ตัดผ่านซึ่งความกังวลและประสบการณ์ เป็นส่วนสำคัญในความหลากหลายของภาพยนตร์รักร่วมเพศในดินแดนเอเชียที่ซึ่งสามารถเติบโตขึ้นเรื่อยๆ และเปลี่ยนแปลงเส้นขอบเขตเดิมๆ ((Daniel, Lisa and Jackson ,Claire , 2003 : 15)

6.แนวคิดโครงสร้างนิยมและโครงสร้างการเล่าเรื่องของภาพยนตร์

วิธีการศึกษาซึ่งนำเสนอในที่นี้วางอยู่บนพื้นฐานของลัทธิโครงสร้างนิยมที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมาโดยบรรดานักมานุษยวิทยา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลีวายส์ สเตราส์(Levi-Strauss) เพื่อวิเคราะห์ถึงแง่มุมต่างๆของสังคมมนุษย์ และยังถูกนำไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่ทางวิชาการอื่นๆอีกมากมายด้วย

ในการศึกษาเกี่ยวกับสื่อ ลัทธิโครงสร้างนิยมได้ถูกนำมาใช้เพื่อวิเคราะห์ถึงการเล่าเรื่อง ซึ่งจุดมุ่งหมายคือต้องการที่จะลงลึกมากกว่าผิวหน้าของข้อมูลสื่อต่างๆ เพื่อดูว่าโครงสร้างของเรื่องเล่าได้ช่วยสนับสนุนความหมายในภาพยนตร์ได้อย่างไร

ความสำคัญของโครงสร้างการเล่าเรื่องจะชัดเจนมากขึ้น ถ้าเราแบ่งแยกโครงสร้างออกจากเนื้อหา ยกตัวอย่างเช่นการมองไปที่ตัวละครที่ร่วมกันเพศว่าได้ถูกนำเสนอไปในรูปแบบใด ยกตัวอย่างเช่นภาพยนตร์ของ วีโต รัสโซ (Vito Russo) เรื่อง The Celluloid Closet(1981) ซึ่งได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์ในเชิงสารคดีได้เป็นอย่างดีชิ้นหนึ่ง วีโต รัสโซ (Vito Russo) ได้ให้เหตุผลว่าการนำเสนอเกี่ยวกับตัวละครที่เป็นรักร่วมเพศในช่วงยุคแรกๆมักถูกนำเสนอในเชิงลบ กล่าวคือ คนเหล่านี้จะถูกหัวเราะเยาะ และเป็นพวกที่ชอบเรียกร้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน หรือมิฉะนั้นก็แสดงให้เห็นว่าตัวละครที่เป็นรักร่วมเพศนั้นเป็นพวกวิปริตผิดปกติ และเป็นอาชญากร นับจากทศวรรษที่ 1970 เป็นต้นมา ภาพยนตร์ต่างๆจึงได้แสดงความเห็นอกเห็นใจ หรือให้การสนับสนุนตัวละครที่เป็นรักร่วมเพศมากขึ้น ซึ่งได้เริ่มปรากฏชัดในช่วงเวลาดังกล่าว และได้ดึงความสนใจเราไปสู่หนทางที่ตัวละครเหล่านี้ได้ถูกวางตำแหน่งหรือถูกวางโครงสร้างในการเล่าเรื่อง (สมเกียรติ ตั้งนโม, 2547)

แบบแผนของการเล่าเรื่อง (Narrative pattern)

โทโดรอฟ (Todorov) กล่าวว่า การเล่าเรื่องทั้งหมดเป็นขบวนการอันหนึ่งระหว่างสองด้านที่สมดุลกัน ในการเริ่มต้นเล่าเรื่องมักจะมีสถานการณ์ที่มั่นคงอันหนึ่งเสมอ และต่อมาจะมีบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นที่ได้เข้ามารบกวนต่อสถานการณ์นั้น ทำให้เกิดการขาดดุลยภาพ จนในตอนจบของเรื่องการมีดุลยภาพได้รับการสถาปนาขึ้นมาใหม่อีกครั้ง แต่มิได้เป็นไปอย่างที่เริ่มต้นอีกต่อไป (Todorov, 1975 : 163) ความมีดุลยภาพที่สร้างขึ้นมาในตอนท้ายเป็นรูปแบบหนึ่งของการแก้ปัญหาต่อข้อสงสัยอันน่าฉงนและความสมปรารถนาที่ได้รับการต่อการแก้ไขอุปสรรคต่างๆ

เหตุการณ์ซึ่งเข้ามาบรรจบกันตั้งแต่เริ่มต้นเรื่อง ได้เร่งเร้าให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตัวละครหลักต่างๆ และบ่อยครั้งมันได้ทำให้เกิดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์อันหนึ่งขึ้นมา ซึ่งตัวละครเอกในเรื่องจะต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อที่จะบรรลุถึงให้ได้ สิ่งนี้ได้สร้างคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับการเล่าเรื่องในจิตใจของผู้ชมภาพยนตร์ทั้งหลาย และจะดึงความรู้สึกของพวกเขาไปได้ตลอดทั้งเรื่อง

ผู้ชมจะรู้สึกสงสัยอย่างต่อเนื่องว่าตัวละครเอกต่างๆจะเกี่ยวข้องกับบททดสอบความยากลำบากนั้นอย่างไร คำถามที่เป็นแกนกลางของการเล่าเรื่องจะได้รับคำตอบเมื่อมาถึงตอนจบของเรื่องเท่านั้น หรือวิกฤตที่สำคัญนั้นได้รับการแก้ไขในท้ายที่สุด แต่ก่อนหน้าที่จะถึงจุดนั้น ผู้ชมต่างถูกล่อลวงให้ถลำลึกลงไปในโลกของการเล่าเรื่อง ดังที่ตัวละครหลักต่างๆได้เผชิญหน้ากับอุปสรรคนานา พวกเขาจะเผชิญกับจุดเปลี่ยน การเผชิญหน้ากับความสลับซับซ้อน และความขัดแย้งที่มากลุมเพื่อกระตุ้นให้พวกเขาบรรลุผลสำเร็จในวัตถุประสงค์ต่างๆ เรื่องราว อันน่าตื่นเต้นเหล่านี้จะต้องถูกเอาชนะเสียก่อน ก่อนที่คุณภาพใหม่อันหนึ่งจะสามารถเกิดขึ้นได้ และก่อนที่ผู้ชมจะรู้สึกว่าเหตุการณ์ดังกล่าวได้ปิดตัวลง

7. แนวคิดการเล่าเรื่อง

สำหรับวิธีในการวิเคราะห์การเล่าเรื่องในภาพยนตร์สามารถทำได้ในหลายวิธี แต่โดยตามหลักแนวคิดการเล่าเรื่องแบบทั่วไป มีลักษณะการวิเคราะห์ตามตามองค์ประกอบของเรื่องเล่าดังต่อไปนี้

7.1 โครงเรื่อง (Plot) โครงเรื่อง คือ ชุดเหตุการณ์ของเรื่องทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบที่มีการมาร้อยเรียงเรื่องราวเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งเรื่องราวที่เกิดขึ้นก็จะมาจากความขัดแย้งของตัวละครหรือปฏิกิริยาต่างๆของตัวละคร โดยภาพยนตร์เรื่องหนึ่งอาจมีเพียงโครงเรื่องเดียวหรือบางเรื่องอาจมีโครงเรื่องย่อย (Subplot) มาแทรกไว้ในโครงเรื่องหลักให้ดูน่าสนใจมากขึ้นก็ได้ ซึ่งปกติลำดับเหตุการณ์ของการเล่าเรื่องมักแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่

7.1.1 การเริ่มเรื่อง (Exposition) เป็นการแนะนำตัวละครและชักจูงให้ผู้ชมสนใจต่อเรื่องราว โดยการแนะนำจาก สถานที่ หรือสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของเหตุการณ์ที่

เกิดขึ้น หรืออาจมีการเผยความขัดแย้งของเรื่องให้ผู้ชมได้รับทราบ ซึ่งการเริ่มเรื่องในภาพยนตร์นั้น ไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับเวลา ก่อนหลังเสมอไป อาจเริ่มจากการเล่าย้อนจากท้ายเรื่องไปต้นเรื่อง หรือสลับลำดับเวลาแบบใดก็ได้

7.1.2 การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) เป็นช่วงเวลาที่เหตุการณ์ของเรื่อง กำลังพัฒนาดำเนินไปอย่างสมเหตุสมผล ปมความขัดแย้งเริ่มทวีความเข้มข้นขึ้น ตัวละครเริ่มพบเจอสถานการณ์ที่ลำบากใจ ซึ่งส่งผลให้ชีวิตของตัวละครเริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลง

7.1.3 ภาวะวิกฤติ (Climax) เกิดขึ้นเมื่อเรื่องราวดำเนินมาถึงจุดที่ตัวละครได้เผชิญหน้ากับปัญหานั้นๆ แล้วต้องตัดสินใจให้เด็ดขาด เพื่อลงมือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง

7.1.4 ภาวะคลี่คลาย (Falling Action) เมื่อเรื่องราวได้ผ่านจุดวิกฤติของเรื่องไปแล้ว เหตุการณ์ก็ได้เริ่มคลี่คลายลง ประเด็นต่างๆ หรือข้อขัดแย้งที่ตัวละครได้พบเจอก็ได้ถูกขจัดออกไป

7.1.5 การยุติของเรื่องราว (Ending) คือ การสิ้นสุดเรื่องราวของเรื่อง ซึ่งอาจมีทั้งการจบแบบมีความสุข จบแบบสูญเสีย หรือจบแบบทิ้งท้ายให้ผู้ชมได้คิดต่อยอดต่อไปเองได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเจตนารมณ์ของผู้สร้างแต่ละเรื่องเป็นหลัก

7.2 ความขัดแย้ง (Conflict) ถือได้ว่าความขัดแย้งในภาพยนตร์นั้นเป็นสิ่งที่สำคัญของโครงเรื่อง เพราะเรื่องราวต่างๆ มักเกิดขึ้นจากความขัดแย้ง หากไม่มีความขัดแย้ง เรื่องราวก็จะไม่มีความน่าสนใจและไม่น่าติดตาม โดยปมความขัดแย้งต่างๆ สามารถทำการแบ่งได้ออกเป็น 4 ลักษณะดังนี้

7.2.1 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ คือ การที่ตัวละครสองฝ่ายไม่ลงรอยกันและพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อที่จะเอาชนะกัน

7.2.2 ความขัดแย้งภายในจิตใจ เป็นความขัดแย้งที่ทำให้ตัวละครเกิดความสับสนหรือลำบากใจในการกระทำบางสิ่งบางอย่างตามความต้องการ เช่น ความขัดแย้งภายในจิตใจที่ต้องเลือกระหว่างความถูกต้องทางศีลธรรมกับความปรารถนาในส่วนลึกของจิตใจ เป็นต้น

7.2.3 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ เช่น การต่อสู้กับภัยธรรมชาติ การต่อสู้เพื่อเอาชนะกับความตายอันเป็นธรรมชาติที่ไม่อาจมีผู้ใดเลี่ยงพ้น เป็นต้น

7.2.4 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสิ่งเหนือธรรมชาติ เช่น หนังสือนั่งเกี่ยวกับ ภูติผี เรื่องลึกลับเหนือธรรมชาติ เป็นต้น

7.3 **ตัวละคร (Character)** องค์ประกอบสำคัญที่ขาดไม่ได้สำหรับการเล่าเรื่องทุกชนิดคือ ตัวละคร เนื่องจากตัวละครเป็นองค์ประกอบย่อยตัวหนึ่งที่สามารถนำไปสู่การประกอบสร้าง ความหมายต่างๆให้เกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นการประกอบสร้างความหมายที่ เกี่ยวกับคนและกลุ่มคน ในการวิเคราะห์ตัวละครตามกระบวนทัศน์ใหม่ของการเล่าเรื่องนั้นจะ พิจารณาใน 2 แง่มุม (กาญจนา แก้วเทพ, 2553: 273-276) คือ

7.3.1 **ประเภทของตัวละคร** มีวิธีการในการจัดแบ่งตัวละครได้หลายรูปแบบ เช่นแนวคิดของวลาดีมีร์ พร็อพ (Vladimir Propp) ที่แบ่งประเภทตัวละครได้เป็น 6-7 ประเภท คือพระเอก นางเอก ผู้ร้าย-นางร้าย ผู้ให้ ผู้นำสาร ผู้ช่วยเหลือ พระเอกจอมปลอม เป็นต้น สำหรับ วิธีการแบ่งแบบนี้ เมื่อนำมาวิเคราะห์เกี่ยวกับการสร้างความหมายก็น่าสนใจว่า ตัวละครแบบใดที่ จะได้สวมบทบาทเป็นตัวละครเป็นประเภทต่างๆ นอกจากนี้ E.M. Foster แบ่งตัวละครเป็น 2 ประเภท คือ ตัวละครมิติเดียว (Flat character) และตัวละครหลายมิติ (Round character) หรือ แบ่งเป็นตัวละครหลัก (Major Character) กับตัวละครรอง (Minor character) ตัวละครพลวัต (Dynamic character) กับตัวละครสถิต (Static character) เป็นต้น

7.3.2 **วิธีการสร้างตัวละคร (Characterization)** ตามแนวคิดของเจบ์ล็อก (J.Boggs , 2003) ได้ประมวลวิธีการสร้างตัวละครไว้หลายวิธี เช่น การสร้างตัวละครโดยปรากฏ ตัวให้เห็นลักษณะภายนอก (Characterization by Appearance) การสร้างตัวละครผ่านบทพูด หรือบทสนทนา(Characterization through Dialogue) การสร้างตัวละครผ่านผู้เล่าเรื่อง (Characterization through Narrator) การสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายนอก (Characterization through External Action) การสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายใน (Characterization through Internal Action) การสร้างตัวละครผ่านปฏิกิริยาของตัวละครอื่นๆ (Characterization through Reaction of Other Characters) การสร้างตัวละครโดยใช้ลักษณะ ตรงกันข้ามด้วยการสร้างตัวละครอื่นๆเทียบเคียง (Characterization through Contrast) การสร้างตัวละครโดยใช้ความเกินเลยหรือการทำซ้ำๆ (Characterization through Caricature

and Leitmotif) และการสร้างตัวละครผ่านการเลือกชื่อ (Characterization through Choice of Name) เป็นต้น

7.4 แก่นความคิด (Theme) แก่นความคิด หมายถึง ความคิดหลักในการดำเนินเรื่อง เป็นความคิดสำคัญที่ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องการนำเสนอ ซึ่งเราสามารถเข้าใจแก่นความคิดได้ จากการสังเกตองค์ประกอบต่างๆในการเล่าเรื่อง อาทิ การสังเกตชื่อเรื่อง ชื่อตัวละคร สังเกต ค่านิยม คำพูดการใช้บทเพลงประกอบในภาพยนตร์ เป็นต้น ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องสามารถวิเคราะห์และจับใจความสำคัญของแนวคิดหลักที่ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องการสื่อสารออกมาให้ได้ เจบลิค (J. Boggs อ้างถึงใน ศิริพร ไผศิริ, 2544: 19-20) ได้แบ่งแก่นความคิดหลักของเรื่อง(Theme) ไว้ 5 ประเภทดังนี้

7.4.1 แก่นความคิดหลักเกี่ยวกับศีลธรรม คือ แก่นเรื่องที่น่าเรื่องศีลธรรม หลายๆเรื่องที่ปรากฏอยู่ทั่วไป มานำเสนอในเรื่องราวของภาพยนตร์อย่างสัมพันธ์กัน

7.4.2 แก่นความคิดหลักเกี่ยวกับชีวิต มุ่งเสนอเรื่องจริงของชีวิต สร้างข้อวิพากษ์ในประสบการณ์ทางธรรมชาติของมนุษย์ เป็นการประเมินสภาพของมนุษย์

7.4.3 แก่นความคิดหลักเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ มุ่งเสนอพฤติกรรมลักษณะของมนุษย์คนหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่ง แต่เป็นตัวแทนของมนุษย์ทั้งหมด

7.4.4 แก่นความคิดหลักเกี่ยวกับการวิพากษ์สังคม มุ่งสะท้อนสภาพทางสังคมซึ่งจะทำได้ทั้งแนวตลกเสียดสี หรือสมจริงเพื่อปฏิรูปสังคม เพื่อให้ผู้ชมเกิดความตระหนักคิด

7.5.5 แก่นความคิดหลักเกี่ยวกับศีลธรรมหรือคำถามเชิงปรัชญา มุ่งเสนอโดยการตั้งคำถามเรียกร้องให้ตอบในเชิงปรัชญา ซึ่งต้องการการวิเคราะห์จากผู้ชม

7.5 ฉาก (Setting) เนื่องจากเรื่องเล่าเป็นการนำเอาเหตุการณ์ที่มีตัวละครที่มีการแสดง มีการกระทำ (Action) ดังนั้นในแต่ละเหตุการณ์จึงต้องมีมิติของเวลา (Time) และสถานที่ (Location) ประกอบอยู่ด้วยเสมอ มิติด้านเวลาและสถานที่ในการเล่าเรื่องจะเรียกว่า “ฉาก” นอกจากนี้ฉากยังมีความสำคัญในการบอกเรื่องราวความหมายบางอย่างของเรื่อง มีอิทธิพลต่อความคิด หรือการกระทำของตัวละครได้อีกด้วย ซึ่งฉากของภาพยนตร์แต่ละเรื่องจะมีลักษณะ

และความหมายเฉพาะตัว เพื่อจะสื่อให้ผู้ชมได้เข้าใจเรื่องได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยฉากนั้นสามารถบอกได้ถึงสถานที่และยุคสมัย ฐานะ ทัศนียภาพของตัวละคร และมีฐานะเปรียบเสมือนเป็น “ตัวละคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภาพยนตร์ หรืออาจกล่าวได้ว่า ฉากสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ ฉากนอกบ้าน และฉากในบ้าน โดยฉากทั้งสองประเภทนี้จะปรากฏอยู่ในเรื่องเล่าโดยมีความสอดคล้องกับลักษณะสำคัญของเรื่องเล่า

ธัญญา สังขพันธานนท์ (2539) (อ้างถึงใน รัตนา จักกะพาก และจิรยุทธ์ สินธุพันธุ์, 2545:

12) สรุปประเภทของฉากในเรื่องเล่าไว้ 5 ประเภทดังต่อไปนี้

7.5.1 ฉากที่เป็นธรรมชาติ ได้แก่ สภาพแวดล้อมธรรมชาติที่แวดล้อมตัวละคร

7.5.2 ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ อาคารบ้านช่อง เครื่องใช้ในครัว หรือสิ่งประดิษฐ์ที่มนุษย์ไว้ใช้สอยต่างๆ

7.5.3 ฉากที่เป็นช่วงเวลาหรือยุคสมัย ได้แก่ ยุคสมัย หรือช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ตามท้องเรื่อง

7.5.4 ฉากที่เป็นการดำเนินชีวิตของตัวละคร หมายถึง สภาพแบบแผนหรือกิจวัตรประจำวันของตัวละคร ของชุมชน หรือท้องถิ่นที่ตัวละครอาศัยอยู่

7.5.5 ฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมเชิงนามธรรม คือ สภาพแวดล้อมที่จับต้องไม่ได้แต่มีลักษณะเป็นความเชื่อ หรือความคิดของคน เช่น ค่านิยม ธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น

7.6 สัญลักษณ์ (Symbol) การเล่าเรื่องในภาพยนตร์มักมีการใช้สัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อสื่อความหมายหรือสื่อประเด็นสำคัญของเรื่อง โดยจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ สัญลักษณ์ทางภาพ และสัญลักษณ์ทางเสียง

7.6.1 **สัญลักษณ์ทางภาพ** คือ องค์ประกอบของภาพยนตร์ที่ถูกนำเสนอซ้ำๆ อาจเป็นภาพเพียงภาพเดียว หรือเป็นกลุ่มของภาพที่เกิดจากการตัดต่อ นอกจากนี้เครื่องแต่งกายก็ถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ทางภาพอย่างหนึ่งที่ใช้บ่งบอกความหมายของตัวละคร เช่น อาชีพการงาน ตำแหน่ง ฐานะทางสังคม พื้นเพ ทัศนียภาพ และยังเป็นสิ่งที่ถ่ายทอดความคิด ข้อมูล และความรู้สึกผ่านการเคลื่อนไหวต่างๆของตัวละคร เป็นต้น

7.6.2 สัญลักษณ์ทางเสียง คือ เสียงที่ถูกใช้เพื่อแสดงความหมายอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบความหมาย หรือเพื่อแสดงวัตถุประสงค์ของตัวละคร ไม่ใช่การใช้เพื่อสร้างอารมณ์ร่วมกับตัวละคร และเรื่องราวของภาพยนตร์

7.7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of View) มุมมองในการเล่าเรื่อง หมายถึง การมองเหตุการณ์ การเข้าใจพฤติกรรมของตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง หรือหมายถึงการที่ผู้เล่ามองเหตุการณ์จากวงใกล้ชิด หรือจากวงนอกในระยะห่างๆ ซึ่งแต่ละมุมมองก็จะมีความน่าเชื่อถือต่างกัน มุมมองในการเล่าเรื่องมีความสำคัญต่อการเล่าเรื่องอย่างยิ่ง เพราะมันจะส่งผลต่อความรู้สึกของผู้ชม และมีผลต่อการชักจูงอารมณ์ของผู้เล่าเรื่องเล่า โดยในภาพยนตร์นั้นได้กำหนดมุมมองของตัวมันเองจากการเล่าในมุมมองของใครคนหนึ่ง และทำให้คนดูคล้อยตามไปโดยไม่รู้ตัว ซึ่งมุมมองการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ได้ทำการแบ่งไว้ 4 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

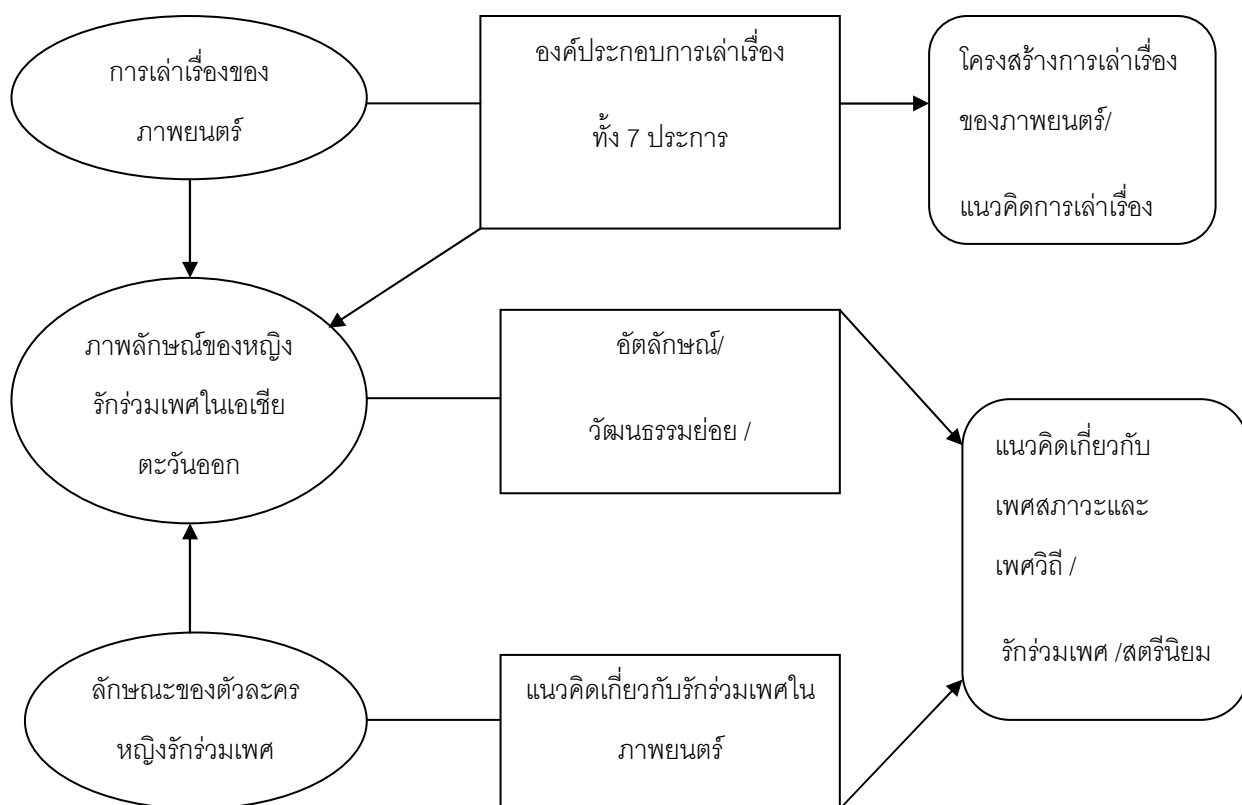
7.7.1 การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่หนึ่ง คือ การเล่าเรื่องที่ตัวละครที่เป็นตัวเอกของเรื่องเป็นผู้เล่าเรื่องเอง ข้อสังเกตคือ ภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องด้วยมุมมองประเภทนี้คือจะปรากฏคำว่า “ฉัน” อยู่เสมอ ทำให้เกิดความรู้สึกใกล้ชิดกับเหตุการณ์เนื่องจากว่าตัวละครหลักเป็นผู้เล่าเรื่องเอง

7.7.2 การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่สาม คือ การที่ผู้เล่ากล่าวถึงตัวละครอื่น เหตุการณ์อื่นที่ตัวผู้เล่าพบเห็น หรือเกี่ยวพันด้วย

7.7.3 การเล่าเรื่องจากมุมมองที่เป็นกลาง เป็นมุมมองที่ผู้สร้างพยายามให้เกิดความเป็นกลาง ปราศจากอคติในการนำเสนอ ดังนั้นการเล่าเรื่องชนิดนี้ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงตัวละครได้อย่างลึกซึ้ง เพราะเป็นการเล่าจากวงนอกเพื่อให้ผู้ชมตัดสินเรื่องราวเอง

7.7.4 การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้านหรือพหุสูตร คือ การเล่าเรื่องที่ไม่มีข้อจำกัด สามารถหยั่งรู้จิตใจของตัวละครทุกตัว สามารถย้อนเหตุการณ์ สถานที่ และข้ามพ้นข้อจำกัดด้านเวลา และสามารถสำรวจความคิดฝันของตัวละครได้อย่างไร้ขอบเขต ซึ่งการเล่าเรื่องชนิดนี้เป็นกรเล่าเรื่องที่ภาพยนตร์ใช้บ่อยมากที่สุด

กรอบความคิดที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยเกี่ยวกับวิถีชีวิตของบุคคลรักร่วมเพศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและความสัมพันธ์ของบุคคลรักร่วมเพศ พบว่ามีการศึกษาทั้งในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลรักร่วมเพศด้วยกัน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลรักร่วมเพศกับครอบครัว และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลรักร่วมเพศกับบุคคลรักต่างเพศ ทั้งในฐานะเพื่อน คนรัก หรือบุคคลที่อยู่ในสังคมวัฒนธรรมเดียวกัน ซึ่งพบว่ามีปัจจัยอันหลากหลายที่ส่งอิทธิพลต่อรูปแบบของความสัมพันธ์ดังกล่าวของบุคคลรักร่วมเพศ โดยมีงานวิจัยดังต่อไปนี้

มัทนา เซตมิ (2539) ได้ศึกษาวิถีชีวิตและความคิดเรื่องครอบครัวของหญิงรักร่วมเพศในสังคมไทยปัจจุบัน จากการศึกษาเอกสาร สัมภาษณ์และการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม พบว่าอิทธิพลของครอบครัวมีผลต่อความคิดและการดำเนินชีวิตของหญิงรักร่วมเพศเป็นอย่างมาก คู่หญิงรักร่วมเพศบางกลุ่มใช้ชีวิตคู่เลียนแบบบทบาททางหญิงชาย และบางกลุ่มที่ปฏิเสธบทบาทหญิงชาย กลุ่มหลังจึงแตกต่างจากกลุ่มแรกตรงการพยายามสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตนที่แตกต่างและไม่เกี่ยวกับรูปแบบความสัมพันธ์หญิงชาย

กฤษริ คำชาย (2542) ได้สัมภาษณ์วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศทั้งชายและหญิง พบว่าก่อนที่ผู้ปกครองจะยอมรับ ส่วนหนึ่งจะถูกลงโทษอย่างหนักโดยเฉพาะเด็กชาย แต่เมื่อเปลี่ยนไม่ได้ก็จะยอมรับ โดยเฉพาะแม่จะรับได้มากกว่าพ่อ ขณะที่พ่อส่วนใหญ่เลือกที่จะทำท่าไม่สนใจแทน ส่วนความรู้สึกรักของเด็กนั้นให้ข้อมูลตรงกันว่าไม่อยากเป็น แต่ก็ห้ามตนเองไม่ได้ รู้สึกเสียใจเมื่อถูกมองด้วยสายตาเหยียดหยามหรือตลกขบขัน โดยเฉพาะเมื่อครูล้อเลียนในห้อง และอยากให้คนอื่นยอมรับอย่างที่ตนเป็นอยู่

มธุรส ชมดวง (2546) ได้ศึกษาถึงวิถีชีวิตของหญิงรักร่วมเพศโดยใช้การสัมภาษณ์ เก็บข้อมูลจากหญิงรักร่วมเพศ ที่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี จำนวน 10 คู่ จากการศึกษาพบว่า หญิงรักร่วมเพศร้อยละ 40 มีรูปแบบการดำรงชีวิตโดยอาศัยอยู่ด้วยกันกับคนรัก การเป็นหญิงรักร่วมเพศมีผลต่อการทำงานร้อยละ 20 หญิงรักร่วมเพศร้อยละ 30 มีปัญหาเรื่องความหึงหวง กับคู่รัก และร้อยละ 85 มีความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคตกับคนรัก หญิงรักร่วมเพศร้อยละ 20 เปิดเผยตัวตนต่อเพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน และครอบครัว ส่วนสาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นมีหลายประการ แต่ร้อยละ 95 นั้นมาจากตัวแปรด้านครอบครัว ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็นการเป็นแต่กำเนิดร้อยละ 5 การอบรมเลี้ยงดูร้อยละ 35 และสัมพันธ์ภายในครอบครัวร้อยละ 55 สาเหตุจากเพื่อนร้อยละ 55 สาเหตุจากสื่อมวลชนร้อยละ 20

ปิยรัตน์ มาร์แต็ง (2546) ได้ศึกษาวิถีชีวิตของคนรักเพศเดียวกัน ผลการวิจัยพบว่าคนรักเพศเดียวกันมีความสัมพันธ์ที่ห่างเหินกับครอบครัวในช่วงวัยเด็ก และเริ่มรู้สึกตระหนักถึงความชอบเพศเดียวกันตั้งแต่ยังเด็ก การเรียนรู้ของคนรักเพศเดียวกันเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์ตรง และเรียนรู้จากในกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน ครอบครัวเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้

เด็กเกิดการเรียนรู้และพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวจะช่วยส่งเสริมให้เด็กเติบโตมามีบทบาททางเพศที่เหมาะสม

ธนิกันต์ สุญสินภัย (2546) ได้ศึกษาความคิดเห็นและสัมภาษณ์หญิงรักหญิงเกี่ยวกับทัศนคติต่อตนเองและสังคม รวมถึงศึกษาสาเหตุและอิทธิพลที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง ผลการวิจัยพบว่ามีสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ 6 ข้อ ที่เป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน สื่อมวลชน การมองตนเอง และทัศนคติต่อพฤติกรรมของหญิงรักหญิงในแง่บวก

บังอร เทพเทียน (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางเพศและชีวิตครอบครัวของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน จากการศึกษาพบว่าอิทธิพลความคิดเรื่องครอบครัวส่งผลกระทบต่อชีวิตของคนรักเพศเดียวกันนับตั้งแต่การนิยามตนเอง เพราะถูกอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวและสังคมของรักต่างเพศผนวกกับความคิดเชิงลบที่สังคมมีต่อคนรักเพศเดียวกัน จึงเกิดความรู้สึกขัดแย้งทางจิตใจเมื่อพบว่าตนแตกต่างจากบุคคลอื่น ทำให้ต้องปกปิดตัวตนที่แท้จริง บุคคลรักร่วมเพศที่ยอมรับตนเองได้ต้องผ่านความสับสนอันเกิดจากความขัดแย้งระหว่างความปรารถนาของตนกับสิ่งที่สังคมกำหนดการดำเนินชีวิตคู่แบบชายหญิง แต่อย่างไรก็ตามมีคนรักเพศเดียวกันจำนวนหนึ่งที่ไม่ให้เหตุผลในการชอบเพศเดียวกันว่าเพราะไม่ต้องการแต่งงานกับคนต่างเพศและต้องการอยู่กับคนรักเพศเดียวกันที่ไม่เลียนแบบต่างเพศ

กาญจรัตน์ อินทุรัตน์ (2554) ได้ศึกษาถึงการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวของบุคคลรักเพศเดียวกัน งานวิจัยนี้ทำให้เห็นว่าบุคคลรักเพศเดียวกันจะเปิดเผยตนเองหรือไม่เปิดเผยนั้นครอบครัวถือเป็นปัจจัยส่วนหนึ่งที่สำคัญ เพราะครอบครัวเป็นสถาบันที่หล่อหลอมพฤติกรรมของบุคคลรักเพศเดียวกันว่าถูกเลี้ยงดูมาอย่างไร เมื่อโตขึ้นก็จะแสดงพฤติกรรมไปในลักษณะนั้นรวมทั้งสภาพแวดล้อม หรือประสบการณ์ที่บุคคลรักร่วมเพศพบเจอจากครอบครัว

งานวิจัยดังกล่าวได้ชี้ให้เห็นถึงปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมและการแสดงออกซึ่งตัวตนของบุคคลรักร่วมเพศในเบื้องต้นก็คือครอบครัวนั่นเอง หากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลรักร่วมเพศกับ

ครอบครัวนั้นเป็นไปในแง่ลบ หรือครอบครัวของบุคคลรักร่วมเพศเองมีทัศนคติในแง่ลบกับการเป็นรักร่วมเพศ ก็จะทำให้ตัวบุคคลรักร่วมเพศนั้นไม่กล้าที่จะเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงออกมา นอกจากนั้นแล้วสังคมวัฒนธรรมก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้กำหนดพฤติกรรมและการแสดงออกทางสังคมของบุคคลรักร่วมเพศ ในขณะที่เดียวกันความสัมพันธ์ในรูปแบบคู่รักของบุคคลรักร่วมเพศมักเกิดขึ้นจากการที่ตัวบุคคลนั้นๆ มีความใกล้ชิดกับเพศเดียวกันมากจนเกินไป หรือในบางกรณีก็เกิดขึ้นจากการที่ครอบครัวขาดความรักความอบอุ่นจากเพศใดเพศหนึ่ง จนทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศที่ผิดไป นอกจากนี้แล้วยังชี้ให้เห็นว่าสังคมวัฒนธรรม และบุคคลในสังคมก็เป็นอีกปัจจัยที่ตัวกำหนดพฤติกรรมและความสัมพันธ์ของรักร่วมเพศในสังคมด้วย กล่าวคือหากสังคมวัฒนธรรมไม่เปิดรับการเป็นรักร่วมเพศ บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศก็จะปิดบังตัวตนจากสังคม และอาจเกิดความสัมพันธ์ในแง่ลบกับบุคคลรักต่างเพศที่ตั้งแง่รังเกียจบุคคลรักร่วมเพศได้

2.งานวิจัยเรื่องสื่อที่เกี่ยวข้องกับรักร่วมเพศ

งานวิจัยเรื่องสื่อที่เกี่ยวข้องกับรักร่วมเพศ พบว่ามีการศึกษาในเรื่องของสื่อหลายแขนงทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อภาพยนตร์ โดยสื่อเหล่านี้ล้วนมีเนื้อหาที่สะท้อนถึงสังคมวัฒนธรรมของรักร่วมเพศในแต่ละพื้นที่ โดยเฉพาะสื่อเว็บไซต์ที่ถูกใช้ในการเป็นมณฑลสาธารณะ เป็นพื้นที่แสดงความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลรักร่วมเพศ สื่อเหล่านี้ยังสะท้อนให้เห็นมุมมองของสังคมที่มีต่อบุคคลรักร่วมเพศ และมุมมองของบุคคลรักร่วมเพศในแง่มุมมองที่เป็นปัจเจก โดยมีงานวิจัยดังต่อไปนี้

รักใจ จินตวิโรจน์ (2541) การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเข้าใจถึงพัฒนาการของการนำเสนอภาพชายรักร่วมเพศในภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์อเมริกัน ซึ่งได้เปรียบเทียบโดยการวิเคราะห์เนื้อหาภาพยนตร์ตั้งแต่ปี 2513 ถึง 2542 เป็นภาพยนตร์อเมริกัน 16 เรื่อง และภาพยนตร์ไทย 8 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า การนำเสนอภาพชายรักร่วมเพศในภาพยนตร์อเมริกันจะมีพัฒนาการไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง มีกระแสความเคลื่อนไหวของชายรักร่วมเพศอเมริกัน

ในแต่ละยุคสมัยเป็นตัวกำหนด ส่วนการนำเสนอภาพชายรักร่วมเพศในภาพยนตร์ไทยนั้น เกิดจากปัจจัยต้องการความแปลกใหม่ในวงการภาพยนตร์ และการต่อสู้ของชายรักร่วมเพศของไทยเป็นรายบุคคล นอกจากนี้ยังพบว่าภาพยนตร์อเมริกันสะท้อนสังคมของชายรักร่วมเพศได้ดีกว่าภาพยนตร์ไทย และมีแนวโน้มว่าจะชี้นำผู้ชมได้มากกว่าด้วย

ทากายูกิ อะกิยะ (2550) ได้ศึกษาเรื่องการเกิดขึ้นและพัฒนาการของศิลปะร่วมสมัยไทย และศิลปินไทย : กรณีศึกษาภาพยนตร์แนวอิสระ จากการศึกษาผลงานภาพยนตร์กระแสหลักและภาพยนตร์ของกลุ่มศิลปินอิสระพบว่าในเรื่องเพศภาวะของกลุ่มรักร่วมเพศ ภาพยนตร์กระแสหลักจะมองเรื่องนี้จากบรรทัดฐานของความสัมพันธ์ระหว่างหญิงและชายทำให้คนกลุ่มนี้มีภาพน่าขันและผิดแปลกแตกต่างหรือเป็นอื่น ในขณะที่ภาพยนตร์ของศิลปินอิสระจะสื่อเรื่องราวจากสายตาของกลุ่มผู้มีสภาวะรักร่วมเพศโดยตรงไปตรงมา เพื่อเปิดพื้นที่ให้กับคนกลุ่มนี้ในเวทีสาธารณะเช่นสื่อภาพยนตร์

ธัญญา จันทร์ตรง (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องภาพอัตลักษณ์และวิถีชีวิตของเพศที่สามที่สะท้อนผ่านสื่อภาพยนตร์กับความเป็นจริงในสังคมไทย โดยศึกษาการถ่ายทอดเรื่องราวและภาพอัตลักษณ์ของเพศที่สามที่ปรากฏในสื่อภาพยนตร์และในความเป็นจริงในสังคม และศึกษาทิศทางความต้องการของกลุ่มเพศที่สามต่อการสร้างภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศที่สามในอนาคต ผลการวิจัยพบว่าภาพอัตลักษณ์ของเพศที่สามในภาพยนตร์ จะปรากฏให้เห็นเป็นภาพที่เกิดจากการประกอบสร้าง และ ภาพสะท้อนความเป็นจริงทางสังคม พบว่ากลุ่มเพศที่สามส่วนใหญ่ยอมรับกับภาพอัตลักษณ์โดยรวมที่ปรากฏในภาพยนตร์ได้ และกลุ่มต้องการให้ภาพยนตร์เสนอออกมาในทางสร้างสรรค์ให้มากขึ้น

ฐิติวัฒน์ สมิตินันท์ (2553) ศึกษาองค์ประกอบในการสร้างตัวละครเพศที่สามในภาพยนตร์ไทย ผลการวิจัยพบว่าการสร้างตัวละครเพศที่สามถูกสร้างโดยสะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกภาพและลักษณะของชาวเพศที่สามในสังคมจริงออกมา ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย อาชีพ และค่านิยมต่างๆ ถึงแม้ว่าตัวละครจะมีมนุษยสัมพันธ์ดีแต่ก็ยังคงถูกมองอย่างแปลกแยกและถูกทำร้ายจากสังคม ทำให้กลายเป็นคนเก็บกดจนแสดงอาการก้าวร้าวรุนแรงออกมา ตัวละคร

ส่วนใหญ่มีความสับสนทางเพศและยุ่งเกี่ยวกับการค้นหาตัวตนที่แท้จริงควบคู่ไปกับการต้องอยู่กับความผิดหวังจากความรัก การที่ตัวละครถูกคาดหวังจากสังคมและครอบครัวให้มีบทบาทตามเพศภาวะที่ถูกกำหนดโดยปัจจัยทางวัฒนธรรมและสังคม ทำให้เกิดความขัดแย้งกับเพศวิถีที่ตัวละครเป็น ผลการวิจัยทัศนคติของผู้ชมต่อตัวละครเพศที่สามในด้านบวกมากกว่าด้านลบ

งานวิจัยดังกล่าวได้ชี้ให้เห็นถึงสื่อที่มีความเกี่ยวข้องกับรักร่วมเพศในเชิงนิเทศศาสตร์ โดยส่วนมากแล้วจะเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับภาพยนตร์รักร่วมเพศโดยรวม ไม่เจาะจงว่าเป็นหญิงรักร่วมเพศหรือชายรักร่วมเพศ จะมีเพียงงานวิจัยเรื่องเดียวเท่านั้นที่เจาะจง ซึ่งงานวิจัยเหล่านี้ นอกจากจะสะท้อนสังคมแล้ว ยังสะท้อนมุมมองในแง่งานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับรักร่วมเพศด้วย

จากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด และรายงานการวิจัยต่างๆที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของบุคคลรักร่วมเพศและสื่อที่เกี่ยวข้องกับรักร่วมเพศ ทำให้ผู้วิจัยพบว่างานวิจัยเกี่ยวกับรักร่วมเพศที่ผ่านมา นั้น มักมีการมุ่งเน้นไปยังประเด็นทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์เสียเป็นส่วนใหญ่ งานวิจัยเกี่ยวกับเพศที่สามโดยเฉพาะหญิงรักร่วมเพศ ในสาขานิเทศศาสตร์ยังพบไม่มากนัก ส่วนมากจะพบแต่งานวิจัยที่เป็นเรื่องของชายรักร่วมเพศเสียมากกว่า ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะนำแนวคิดต่างๆมาเชื่อมโยงกันและนำมาวิเคราะห์ถึงเนื้อหาของงานวิจัยเกี่ยวกับหญิงรักร่วมเพศให้ชัดเจนมากขึ้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการนำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏในภาพยนตร์แถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผู้วิจัยได้กำหนดว่าจะใช้การวิเคราะห์ตัวบท(Textual Analysis) จากภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อวิเคราะห์หาข้อสรุปและสนับสนุนด้วยข้อมูลจากการวิจัยเอกสาร(Documentary Research) และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Depth interview) ซึ่งในการศึกษาผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังต่อไปนี้

1.กลุ่มประชากรตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศทั้งในกระแสหลัก และนอกกระแส โดยเลือกศึกษาจากภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักเป็นหญิงรักร่วมเพศชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสังคมและวัฒนธรรมของประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ จีน ฮองกง ไต้หวัน เกาหลี และ ญี่ปุ่น จำนวนทั้งสิ้น 20 เรื่อง โดยทำการศึกษาถึงลักษณะของตัวละคร สภาพทางสังคม วัฒนธรรม รวมไปถึงภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ และนำมาวิเคราะห์ในส่วนของการนำเสนอภาพตัวตนของหญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

การพิจารณาภาพยนตร์ที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกจากการหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตในเบื้องต้น จากนั้นจึงรับชมภาพยนตร์ผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรือดีวีดีภาพยนตร์ แล้วจึงคัดเลือกภาพยนตร์ตัวอย่างที่เด่นๆออกมาวิเคราะห์ และหากภาพยนตร์เรื่องใดมีผู้กำกับคนเดียวกัน ผู้วิจัยก็จะเลือกเอาภาพยนตร์เรื่องที่สะท้อนวัฒนธรรมได้ชัดเจนกว่าออกมา ผู้วิจัยได้เลือกภาพยนตร์ที่มีบทบาทอยู่ในช่วงจุดเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและสภาพสังคมในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีเกณฑ์เบื้องต้นดังนี้

1.1 มีประเด็นหลักในการนำเสนอถึงการเป็นหญิงรักร่วมเพศในสังคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเป็นทั้งภาพยนตร์ที่มีการตีความถึงยุคสมัยก่อนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นยุคที่มีความเกลียดชังรักร่วมเพศ ไปจนถึงยุคร่วมสมัยหรือสมัยปัจจุบันซึ่งเป็นช่วงเวลาที่รักร่วมเพศเริ่มได้รับการยอมรับมากขึ้นแล้วในสังคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

1.2 เป็นภาพยนตร์ที่หญิงรักร่วมเพศเป็นตัวละครหลัก และมีเนื้อหาเกี่ยวกับหญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเป็นภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2011 ซึ่งจัดเป็นภาพยนตร์ในยุคร่วมสมัย ที่สามารถตีความอธิบายได้ถึงบริบททางวัฒนธรรมในช่วงสมัยเก่าและใหม่ที่คาบเกี่ยวร่วมกันได้

1.3 เป็นภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีทั้งภาพยนตร์ที่อยู่ในกระแสหลักของสังคม เป็นภาพยนตร์ที่คนรู้จักอย่างแพร่หลาย และภาพยนตร์ที่อยู่นอกกระแส เป็นภาพยนตร์ทุนต่ำ หรือภาพยนตร์ที่รู้จักกันเฉพาะกลุ่ม โดยไม่เจาะจงว่าผู้สร้างจะต้องเป็นชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้น เพียงแต่เนื้อหาในภาพยนตร์ต้องเกี่ยวข้องกับประเพณี วัฒนธรรม และตัวละครที่เป็นชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นหลัก

ภาพยนตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศที่ผู้วิจัยเลือกมาทำการศึกษามีดังนี้

ภาพยนตร์เรื่อง	ปีค.ศ.ที่สร้าง	ประเทศที่ผลิต
1. Fish and Elephant	(2001)	สาธารณรัฐประชาชนจีน
2. Saving face	(2004)	สาธารณรัฐประชาชนจีน
3. The chinese botanist's daughters	(2006)	สาธารณรัฐประชาชนจีน
4. Snow flower and secret fan	(2011)	สาธารณรัฐประชาชนจีน
5. Love's lone flower	(2007)	ไต้หวัน
6. Miao Miao	(2008)	ไต้หวัน

ภาพยนตร์เรื่อง	ปีคศ.ที่สร้าง	ประเทศที่ผลิต
7. Drifting flower	(2008)	ไต้หวัน
8. Candy rain	(2008)	ไต้หวัน
9. Intimates (Ji sor)	(1997)	ฮ่องกง
10.Butterfly	(2004)	ฮ่องกง
11. Ab-normal beauty	(2004)	ฮ่องกง
12. All about love	(2010)	ฮ่องกง
13. Blue	(2002)	ญี่ปุ่น
14.Love my life	(2006)	ญี่ปุ่น
15.Topless	(2008)	ญี่ปุ่น
16.Kakera (A piece of our life)	(2009)	ญี่ปุ่น
17.Memento mori	(1999)	เกาหลี
18.A bizarre love triangle	(2002)	เกาหลี
19. I like it hot	(2008)	เกาหลี
20. 5 sense of eros	(2009)	เกาหลี

ตอน “In my end is my beginning”

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแยกตามประเภทของแหล่งข้อมูลได้เป็นแหล่งข้อมูลได้เป็น 3 ลักษณะ

2.1 แหล่งข้อมูลประเภทประเภทเอกสาร (Documentary Research) ได้แก่ เอกสารต่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับรกร่วมเพศโดยทั่วไป และข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่นำเสนอภาพของหญิงรกร่วมเพศ มีทั้งเอกสารทางวิชาการ บทความ นิตยสาร วารสารภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ และสื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ค้นคว้ามาจากห้องสมุดหลายแห่ง และจากอินเทอร์เน็ต โดยจะใช้วิธีการอ่านและจดบันทึกข้อมูลและสาระสำคัญต่างๆ

2.2 แหล่งข้อมูลประเภทอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic data sources) ได้แก่ การเก็บรวบรวมจากวิดีโอภาพยนตร์ และการรับชมภาพยนตร์ที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับหญิงรกร่วมเพศผ่านอินเทอร์เน็ต โดยใช้วิธีการชมตั้งแต่ต้นจนจบและจดบันทึกเพื่อนำไปวิเคราะห์

2.3 แหล่งข้อมูลประเภทคำสัมภาษณ์ (Depth Interview) ได้จากการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ และสังคมในเอเชียตะวันออกเฉียง และผู้เชี่ยวชาญด้านเพศสภาพและเพศวิถีศึกษา ดังรายชื่อต่อไปนี้

- 1) อ.สัญญา ชีวะประเสริฐ อาจารย์ประจำภาควิชาประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 2) อ.ไสว วิศวานันท์ นักวิชาการอาวุโส รองผู้อำนวยการศูนย์จีนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 3) ดร.นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ นักวิชาการด้านเพศสภาพและศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.
- 4) ดร.สุชาดา ทวีสิทธิ์ นายกสมาคมเพศวิถีศึกษา

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะนำข้อมูลที่ได้จากเอกสาร ดีวีดีภาพยนตร์และคำสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ มาวิเคราะห์ตีความ โดยวิเคราะห์เพื่อศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ ศึกษาเชิงบริบททางวัฒนธรรมของหญิงรักร่วมเพศ และปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมและความเป็นตัวตนของหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออก รวมไปถึงสังคมและวัฒนธรรมที่ควบคู่ไปกับการปรากฏขึ้นของบุคคลรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออก โดยเนื้อหาการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากภาพยนตร์ โดยใช้การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) ตามกรอบแนวคิดการเล่าเรื่อง (Narrative) มาวิเคราะห์กลวิธีการเล่าเรื่องว่ามีการจัดวางองค์ประกอบและมีการสื่อความหมายอย่างไรบ้างตามองค์ประกอบของ

- โครงเรื่อง (Plot)
- แก่นเรื่อง (Theme)
- ความขัดแย้ง (Conflict)
- ตัวละคร (Character)
- ฉาก (Setting)
- สัญลักษณ์ (Symbol)
- มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

จากนั้นจึงสรุปการเล่าเรื่องของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออก โดยการทำการตารางเพื่อแจกแจงถึงรายละเอียดและองค์ประกอบในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์แต่ละเรื่อง รวมถึงอภิปรายผลการวิเคราะห์ให้ละเอียดชัดเจนมากขึ้น

3.2 การวิเคราะห์ลักษณะตัวละครของหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออก โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) และแจกแจงลักษณะตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์แต่ละเรื่อง โดยทำเป็นตารางเพื่อแจกแจงในประเด็นต่างๆ จากนั้นจึงสรุปลักษณะตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ของ

แต่ละวัฒนธรรม แต่ละท้องถิ่นและยุคสมัย รวมถึงอภิปรายผลการวิเคราะห์ให้ละเอียดชัดเจนมากขึ้น

ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งประเด็นที่นำมาพิจารณาเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับหญิงรักร่วมเพศประเด็นใหญ่ๆ 5 ประเด็นดังต่อไปนี้

- คุณสมบัติทั่วไปของหญิงรักร่วมเพศ เพื่อศึกษาว่าหญิงรักร่วมเพศเป็นใคร และมีสิทธิทางสังคมมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาจากอายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ ลักษณะท่าทาง ลักษณะนิสัย ธรรมเนียมต่างๆ สถานที่พบปะสังสรรค์ เป็นต้น ซึ่งใช้แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมย่อย เพศวิถี สตรีนิยมและแนวคิดเกี่ยวกับรักร่วมเพศเข้ามาศึกษาเพื่อวิเคราะห์ถึงลักษณะของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ และสถานภาพทางสังคม

- ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง เพื่อศึกษาถึงบทบาทและอิทธิพลของบุคคลรอบข้างต่อการเป็นหญิงรักร่วมเพศของตัวละคร รวมถึงธรรมเนียมในการเลือกคบคนของตัวละคร ได้แก่ ครอบครัวเดิม คู่รัก และกลุ่มเพื่อน ซึ่งใช้แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรมย่อย แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นการศึกษาว่าบุคคลรอบข้างนั้นเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาวะรักร่วมเพศหรือไม่ หรือมีอิทธิพลอย่างไรต่อบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ

- พฤติกรรมการแสดงออก เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการแสดงออกในด้านต่างๆของหญิงรักร่วมเพศ ความสัมพันธ์ทางเพศ ความเป็นเพื่อน และความเป็นพ่อแม่ เพื่อน ซึ่งใช้แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมย่อย เพศวิถี แนวคิดเกี่ยวกับภาพยนตร์รักร่วมเพศ มาจับประเด็นในการนำเสนอภาพลักษณ์และการกระทำของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

- สาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศ เพื่อศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้ตัวละครเป็นหญิงรักร่วมเพศ โดยทั้งที่ระบุไว้อย่างชัดเจนในภาพยนตร์บ้างเรื่องว่าตัวละครเป็นรักร่วมเพศเพราะตนเอง หรือเป็นเพราะบุคคลรอบข้าง ซึ่งใช้แนวคิดเรื่องรักร่วมเพศ เพศวิถี อัตลักษณ์ทางเพศ

- ปฏิกิริยาจากสังคม เพื่อศึกษาการยอมรับ หรือการต่อต้านของบุคคลทั่วไปที่มีต่อหญิงรักร่วมเพศ ซึ่งใช้แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ รักร่วมเพศ โครงสร้างนิยม อีกทั้งยังเป็นการศึกษาถึง

เรื่องสังคมและวัฒนธรรมของชาวเอเชียตะวันออกเฉียงที่มีอิทธิพลต่อภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงด้วย

3.3 การวิเคราะห์ถึงบทบาททางสังคมและภาพลักษณ์ของตัวละครของหญิงรักร่วมเพศในแต่ละวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกเฉียง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) ร่วมกับการสนับสนุนจากเอกสารงานวิจัย (Documentary Research) และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Depth interview)

4. การนำเสนอข้อมูล

ในบทที่ 4 ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) โดยนำเสนอข้อค้นพบที่ได้จากแต่ละองค์ประกอบของโครงสร้างการเล่าเรื่องทั้ง 7 ประการ ตามที่ได้ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์แต่ละเรื่อง รวมไปถึงลักษณะ ภาพลักษณ์และบทบาทของตัวละครที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ ทั้งนี้จะทำการสรุปผลที่ได้แยกเป็นทีละเรื่อง จากภาพยนตร์จำนวนทั้งสิ้น 20 เรื่อง รวมถึงจะนำเสนอข้อมูลในแง่มุมทางสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์แต่ละเรื่อง ร่วมกับการรวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ

ในบทที่ 5 ผู้วิจัยได้ทำการสรุปเนื้อหาการวิเคราะห์ในบทที่ 4 ออกมาเป็นรูปแบบตาราง โดยอาศัยการแจกแจงให้เห็นถึงปัจจัยหรือองค์ประกอบต่างๆในภาพยนตร์แต่ละเรื่อง ให้มีความชัดเจนและเห็นถึงภาพรวมในแต่ละวัฒนธรรมและช่วงเวลามากยิ่งขึ้น

ส่วนในบทที่ 6 ผู้วิจัยจะสรุปผลการวิจัยและอภิปรายข้อค้นพบสำคัญที่ได้จากการศึกษาภาพยนตร์เอเชียตะวันออกเฉียงที่มีตัวละครหญิงรักร่วมเพศเป็นตัวดำเนินเรื่องหลัก และเสนอแนะทั้งในแง่การนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในด้านวิชาการ รวมทั้งหัวข้อที่น่าสนใจในการทำวิจัยต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่สร้างขึ้นตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2011 จำนวน 20 เรื่อง พบว่าเนื้อหาของภาพยนตร์นั้นมีความหลากหลายทางความคิด และแง่มุมของการนำเสนอภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ เนื่องจากภาพยนตร์เหล่านี้ล้วน ได้รับอิทธิพลในรูปแบบ New Queer Cinema หรือภาพยนตร์เกี่ยวกับรักร่วมเพศในกระแสคลื่นลูกใหม่ ที่กำเนิดขึ้นในอเมริกาตั้งแต่ช่วงเวลาดังปีค.ศ. 1990 ซึ่งมีแนวความคิดในการนำเสนอเรื่องราวและประสบการณ์ของรักร่วมเพศได้อย่างอิสระมากยิ่งขึ้นโดยล้มล้างแนวความคิดเดิมๆที่ว่าบุคคลรักร่วมเพศนั้นเป็นสิ่งเลวร้าย ต้องมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี อย่างไรก็ตามภาพยนตร์ New Queer Cinema ไม่ได้ยึดติดกับการสร้างภาพลักษณ์แง่ดีให้แก่รักร่วมเพศเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังหันไปสำรวจซึ่งตัวตนภายในของรักร่วมเพศให้เป็นประเด็นที่สำคัญมากขึ้น

ภาพยนตร์รักร่วมเพศในรูปแบบ New Queer Cinema เริ่มแพร่ขยายไปยังทวีปอื่นๆ ในช่วงเวลาต้นคริสต์ศตวรรษที่ 21 เมื่อเทศกาลภาพยนตร์รักร่วมเพศในยุโรปและอเมริกาเริ่มมีการนำเสนอออกไปสู่ภูมิภาคอื่น โดยเฉพาะในประเทศแถบเอเชีย ทำให้ภาพยนตร์ในเอเชียเกิดความตื่นตัว เมื่อประเทศแถบเอเชียมุ่งให้ความสนใจในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของตนเองมากกว่าเดิม จึงได้มีการผลิตภาพยนตร์ที่มีรูปแบบทางเลือกเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของรักร่วมเพศขึ้น โดยที่ภาพยนตร์รักร่วมเพศในเอเชียได้เกิดการพัฒนาทางด้านเนื้อหาและภาพลักษณ์ของตัวละครจากเดิมที่มีแต่มุมมองต่อรักร่วมเพศในแง่ลบ ให้เริ่มมีมุมมองที่แปลกใหม่และหลากหลายมากยิ่งขึ้น

งานวิจัยเรื่อง “ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้” ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ตัวบทและลักษณะของตัวละครในภาพยนตร์ โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งภาพยนตร์กระแสหลักและภาพยนตร์นอกกระแสที่จัดสร้างขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ.1990-2011 จำนวน 20 เรื่อง เพื่อเป็นตัวแทนในการแสดงให้เห็น

เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศที่สังคมร่วมสมัยต้องการนำเสนอ โดยเนื้อหาในภาพยนตร์ จะมีทั้งเรื่องราวที่ปรากฏอยู่ในหลายช่วงเวลา หลายยุคสมัย ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อการวิเคราะห์ ออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

4.1 ส่วนที่ 1 วิเคราะห์การเล่าเรื่องของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในแต่ละวัฒนธรรมของเอเชียตะวันออก

โดยได้เสนอรายละเอียดตามองค์ประกอบของการเล่าเรื่อง ดังนี้ โครงเรื่อง (plot), แก่นเรื่อง (theme), ความขัดแย้ง (conflict), ตัวละคร (character), ฉาก (setting), สัญลักษณ์ (symbol) และ มุมมองในการเล่าเรื่อง (point of view) ซึ่งจะนำเสนอโดยเรียงลำดับภาพยนตร์ในแต่ละวัฒนธรรมดังต่อไปนี้ 1.สาธารณรัฐประชาชนจีน 2.ไต้หวัน 3.ฮ่องกง 4.ญี่ปุ่น 5.เกาหลี

4.1.1.การเล่าเรื่องของภาพยนตร์จีน

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Fish and Elephant (ค.ศ. 2001)

ภาพที่ 1 : ใบบิดภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant

1. โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลัก และโครงเรื่องรอง ในส่วนของโครงเรื่องหลักภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก คือ เสี่ยวควน และเสี่ยวหลิง ทั้งคู่พบกันด้วยความบังเอิญ และเริ่มสานสัมพันธ์ต่อกันจนกลายเป็นมากกว่าเพื่อน ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ราบรื่นไปด้วยดี จนกระทั่งจวนจวนอดีตคนรักของเสี่ยวควนได้กลับมาหาเสี่ยวควนเพื่อเหตุผลบางอย่าง เสี่ยวหลิงบังเอิญไปพบทั้งคู่อยู่ด้วยกัน จึงทำให้เกิดความหึงหวง และประชดเสี่ยวควนด้วยการไปมีความสัมพันธ์กับชายหนุ่มแปลกหน้า แต่ท้ายที่สุดแล้วทั้งสองก็ได้ปรับความเข้าใจต่อกัน และเรื่องราวก็จบลงด้วยความสงบสุขในที่สุด

โครงเรื่องรองเป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างเสี่ยวควนและแม่ของเธอ เสี่ยวควนนั้นจำต้องปิดบังซ่อนเร้นความสัมพันธ์ระหว่างเธอและเสี่ยวหลิงไว้จากแม่ เนื่องจากแม่นั้นต้องการให้เสี่ยวควนได้แต่งงานมีครอบครัวเหมือนหญิงสาวทั่วไป และเมื่อแม่ของเสี่ยวควนได้รับรู้เรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขา ทำให้แม่นั้นรับไม่ได้จึงเกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างเสี่ยวควนและแม่ขึ้น แต่ท้ายที่สุดแล้วเมื่อแม่ของเธอได้แต่งงานใหม่และเข้าใจในความรักที่แท้จริง จึงทำให้แม่ของเธอเปิดรับและเข้าใจในเสี่ยวควน ความสัมพันธ์ระหว่างแม่ลูกจึงคลี่คลายไปในทางที่ดี

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของความเชื่อมั่นในความรักและตัวตนของตนเองทำให้สามารถเอาชนะอุปสรรคต่างๆในชีวิตได้ จากแก่นความคิดอันนี้ภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวของเสี่ยวควนตัวละครหลักที่ต้องต่อสู้ดิ้นรนกับกรอบทางสังคม เมื่อแม่ของเธอต้องการให้เธอแต่งงานมีครอบครัว แต่ตัวเธอนั้นไม่อาจยอมรับได้เพราะมีความรักให้กับผู้หญิงด้วยกันเอง เธอเชื่อมั่นในความรักนั้นและตัวตนของตัวเองว่าไม่มีทางเปลี่ยนแปลงไปรักผู้ชายได้ เธอจึงได้สารภาพกับแม่ไปถึงความต้องการที่แท้จริง เมื่อแม่ได้รับรู้เหตุผลนั้นและรับไม่ได้กับตัวตนของเธอ จึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับแม่ต้องเกิดความบาดหมางขึ้น แต่เธอก็เลือกที่จะพิสูจน์ตัวเองต่อไปโดยยังคงเชื่อมั่นในความรู้สึกของตนเอง จนสามารถฝ่าฝืนอุปสรรคความรักของเธอ และทำให้แม่ยอมรับได้ในที่สุด

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 1 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
เสี่ยวหลง กับ อดีตชายคนรัก	ความรักที่ไม่ลงตัว ความสัมพันธ์ระหว่างกันมีปัญหา ทำให้ต้องเลิกกัน
เสี่ยวควน กับ เสี่ยวหลง	ความขัดแย้งของตัวละครที่เกิดความหึงหวงกัน
เสี่ยวควน กับ แม่	การไม่ยอมรับตัวตนการเป็นรักร่วมเพศของลูก
จวนจวน กับ พ่อ	ความขัดแย้งของตัวละครที่มีความโกรธแค้นและต้องการแก้แค้น และเป็นความขัดแย้งของตัวละครเพศชายที่ข่มเหงผู้หญิง
จวนจวน กับ ตำรวจ	ความขัดแย้งระหว่างตำรวจกับผู้ร้ายในเรื่องศีลธรรม

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 2 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
เสี่ยวหลง	ความขัดแย้งระหว่างความปรารถนาในความรักกับเพศเดียวกัน กับความถูกต้องในกรอบทางสังคม
แม่ของเสี่ยวควน	ความขัดแย้งในการยอมรับความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้ พบว่าตัวละครหลักอย่างเสี่ยวควน และจวนจวนนั้นมีความขัดแย้งภายในครอบครัวเกิดขึ้นเป็นปมปัญหาหลัก เสี่ยวควนนั้นมี

ครอบครัวที่ไม่อบอุ่น พ่อกับแม่ของเธอแต่งงานกันทั้งที่ไม่ได้รักกันแต่แรก แต่เป็นการแต่งงานตามธรรมเนียม ทำให้พ่อของเธอก็มีภรรยาบ่อยอยู่เสมอ จนแม่ของเธอตัดสินใจเลิกกรา ความเจ้าชู้ของพ่อนั้นอาจส่งผลให้เธอกลายเป็นคนที่ไม่ชอบผู้ชาย แต่แล้วเมื่อเธอเติบโตขึ้นแม่ของเธอก็ได้บังคับให้เธอดูตัวเพื่อแต่งงานตามธรรมเนียมอีกเช่นกัน ทำให้เธอไม่สบายใจนักเมื่อรู้ว่าตนเองไม่ชอบผู้ชาย แต่แล้วเธอก็ตัดสินใจบอกกับแม่ว่าเธอนั้นรักผู้หญิง จนทำให้แม่ของเธอรับไม่ได้ ส่วนจวนจวนนั้นได้ลงมือฆาตกรรมพ่อของตัวเองเนื่องจากความแค้นที่ถูกข่มขืนมาโดยตลอด

ในขณะที่เสียพลิงนั้นมีความขัดแย้งภายในจิตใจเกิดขึ้นเป็นปมปัญหาหลัก เนื่องจากเธอเคยมีคนรักเป็นผู้ชายมาก่อน ต่อมาเมื่อเธอได้แยกทางกับแฟนหนุ่มแล้วมาคบกับเสี่ยวคววน และพบว่าเสี่ยวคววนโกหกเธอ จึงทำให้เธอโกรธและตั้งใจจะฆาตกรรมเสี่ยวคววนด้วยการไปมีความสัมพันธ์กับผู้ชายดั้งเดิม เพื่อให้เสี่ยวคววนเจ็บปวดจากการที่เธอกลับไปมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย ทั้งที่จริงๆ แล้วเสี่ยวพลิงก็ไม่ได้ต้องการกลับไปมีความสัมพันธ์กับผู้ชายแต่อย่างใด

4.ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) เสี่ยวคววน

ภาพที่ 2 : เสี่ยวคววน

เสี่ยวคววนเป็นหญิงสาวอายุประมาณ 25-30 ปี เธอมีอาชีพเป็นคนเลี้ยงช้างในสวนสัตว์ท่ามกลางเมืองหลวงใหญ่โตในจีน เสี่ยวคววนเป็นคนรักสัตว์ นอกจากเธอจะทำงานดูแลสัตว์แล้วเธอยังมีงานอดิเรกคือการเลี้ยงปลาอีกด้วย เสี่ยวคววนเป็นคนเชื่อมั่นในความคิดและตัวตนของตัวเอง แต่ด้วยความที่เธอถูกเลี้ยงดูให้อยู่ในกรอบประเพณีจีนที่เคร่งครัดมาโดยตลอด

เมื่อแม่ของเธอต้องการให้เธอนัดพบตัวกับชายหนุ่มที่แม่แนะนำให้ เธอจึงยอมไปพบปะพูดคุยกับบรรดาชายหนุ่ม ทั้งที่ใจจริงแล้วเธอนั้นแสนจะมีอคติกับผู้ชายจากบาดแผลความแตกร้างของครอบครัวในวัยเด็ก แต่ท้ายที่สุดแล้วเธอก็เลือกที่จะซื่อสัตย์ต่อความต้องการของตนเอง โดยการสารภาพกับแม่ไปตามตรงว่าเธอไม่มีวันที่จะแต่งงานกับผู้ชาย เพราะตัวเธอนั้นมีรสนิยมนชอบผู้หญิงด้วยกัน

2) เสี่ยวหลง

ภาพที่ 3 : เสี่ยวหลง

เสี่ยวหลงเป็นหญิงสาวอายุประมาณ 25-30 ปี เธอมีอาชีพตัดเสื้อผ้าชายอยู่ในห้างสรรพสินค้า เสี่ยวหลงนั้นเป็นตัวละครที่มีมิติ เธอเป็นคนที่เข้าใจยากและมักชอบทำตามอารมณ์ แต่เดิมนั้นเธอได้คบหาอยู่กับชายหนุ่ม แต่เมื่อชีวิตคู่ นั้นล้มเหลวเกิดความขัดแย้งกัน เธอก็หันไปสนใจเสี่ยวควอนโดยทันที เธอทิ้งชายหนุ่มไปโดยที่ไม่คิดจะแก้ไขปัญหาคือความสัมพันธ์ และเลือกที่จะสานสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกันแทนที่จะเป็นผู้ชายเหมือนเช่นเคย แต่ถึงกระนั้นเสี่ยวหลงก็ยังเป็นคนที่เข้าใจในความรัก จากที่เคยอยู่กับเสี่ยวควอนอย่างเปิดเผย เมื่อแม่ของเสี่ยวควอนได้มาอาศัยด้วย เสี่ยวหลงก็ปรับตัวเพื่อปิดบังเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับเสี่ยวควอนได้เป็นอย่างดี

3) แม่ของเสี่ยวคววน

ภาพที่ 4 : แม่ของเสี่ยวคววน

แม่ของเสี่ยวคววนเป็นสาวม่ายวัยกลางคนอายุประมาณ 50 ปี ที่พบกับความล้มเหลวในชีวิตรัก เธอเป็นชาวจีนที่ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีแต่โบราณในเรื่องการแต่งงานมีครอบครัว และผู้หญิงต้องมีหน้าที่เป็นภรรยา เป็นแม่ จึงได้แต่งงานตามธรรมเนียมโดยปราศจากพื้นฐานของความรัก ความเข้าใจ เมื่อถึงคราวเสี่ยวคววนเธอจึงพยายามบังคับให้ลูกแต่งงานกับคนดีๆ รวยๆ เนื่องจากเธอไม่เคยได้เข้าใจและรู้จักกับความรัก ในตอนแรกเธอไม่ยอมรับที่เสี่ยวคววนเป็นรักร่วมเพศ จนกระทั่งตัวเธอเองได้พบกับความรักที่แท้จริง เธอจึงเปลี่ยนทัศนคติกับความรักไปในที่สุด

4) จวนจวน

ภาพที่ 5 : จวนจวน

จวนจวนหญิงสาวอายุประมาณ 25-30 ปี เธอเป็นตัวละครที่เข้ามาสร้างจุดขัดแย้งที่สำคัญอีกจุดในเรื่อง จวนจวนเป็นคนรักเก่าของเสี่ยวคววน ทั้งสองได้แยกทางกันไปโดยที่เธอ

เป็นคนหนีหายจากเสี่ยวควอนไปเป็นปีๆ ดูเหมือนว่าเธอจะไปมีชีวิตใหม่ที่สดใสแต่แท้จริงนั้นชีวิตของเธอนั้นกับพบปัญหาอันใหญ่หลวง จนต้องกลับมาพึ่งพาเสี่ยวควอน ภายนอกของเธอนั้นดูสดชื่นแจ่มใส แต่ภายในจิตใจกลับพบกับปัญหา บาดแผลจากการถูกพ่อบังคับทำให้เธอกลายเป็นอาชญากรที่ตำรวจตามไล่ล่าตัวในที่สุด

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตอยู่ของผู้คนในสังคมเมืองยุคใหม่ที่ต่างมุ่งมั่นทำงานหาเลี้ยงชีพตัวเอง และคนในสังคมจีนยุคเก่าที่มีค่านิยมให้หญิงสาวแต่งงานออกเรือนเป็นฝั่งเป็นฝาโดยไม่ต้องทำงานเอง ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ตัวละครหลักอย่างเสี่ยวควอนและเสี่ยวหลิงต่างเป็นตัวแทนของหญิงสาวในสังคมเมืองที่มุ่งมั่นหาเลี้ยงชีพด้วยตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้ชายแต่อย่างใด ตัวละครทั้งสองนั้นมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตน และมีความชัดเจนในการเลือกทางเดินของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการทำงาน หรือเรื่องความรัก ในขณะที่แม่ของเสี่ยวควอนนั้นเป็นตัวละครที่เติบโตมากับยุคสมัยเก่าของจีนที่มีค่านิยมให้ผู้หญิงมีหน้าที่เป็นแม่บ้านแม่เรือน ควรจะแต่งงานเพื่อความเป็นฝั่งเป็นฝามากกว่าทำมาหาเลี้ยงตนเอง ซึ่งความเป็นความคิดที่ถูกหล่อหลอมมาตั้งแต่สมัยก่อนซึ่งตัวเธอนั้นก็แต่งงานด้วยการถูกคลุมถุงชน เธอจึงเป็นตัวละครที่มุ่งทำตามกระแสของสังคมแต่เพียงเท่านั้น และไม่กล้าที่จะหลุดออกกรอบทางสังคม

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 4 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. ร้านขายเสื้อผ้า เป็นสถานที่เสี่ยวหลิงได้ทำงานขายเสื้อผ้า และเป็นที่ทำให้เธอได้พบกับเสี่ยวควอนครั้งแรก โดยเสี่ยวควอนได้เข้ามาซื้อเสื้อกับเสี่ยวหลิง ทั้งสองเริ่มพูดคุยและถูกชะตากัน ฉากนี้จึงนับเป็นฉากสำคัญ เป็นการเริ่มต้นความสัมพันธ์ระหว่างเสี่ยวควอนและเสี่ยวหลิง

2. สวนสัตว์ เป็นสถานที่ทำงานของเสี่ยวควอน คอกช้างในสวนสัตว์เป็นที่เสี่ยวควอนต้องคอยดูแลเอาใจใส่อยู่เสมอ และแทบจะใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ที่นี้ ฉากนี้เป็นเรื่องราวการสานต่อความสัมพันธ์ระหว่างเสี่ยวควอนและเสี่ยวหลิง อีกทั้งยังเป็นฉากการปรากฏตัวของจวนจวนอดีตคนรักของเสี่ยวควอน ที่ได้กลับมาพบเสี่ยวควอนและอาศัยอยู่ที่นี้

3.อพาร์ทเมนต์ของเสี่ยวคววน เป็นสถานที่ที่เสี่ยวคววนใช้อยู่อาศัย ในภายหลังเสี่ยวหลิงก็ได้ย้ายเข้ามาอยู่ด้วย และยังเป็นสถานที่ที่แม่ของเธอได้แวะมาเพื่อพักอาศัยอยู่กับเธอ ทำให้ได้พบกับเสี่ยวหลิง

4.สถานที่สาธารณะต่างๆในเมืองปักกิ่ง เป็นฉากรองของการดำเนินเรื่องในภาพยนตร์ แต่เป็นบริบทที่แสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมเมืองที่ตัวละครได้อาศัยอยู่นั่นเอง

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์คือฉากของประเทศจีนยุคร่วมสมัยหรือในยุคปัจจุบัน โดยสภาพสังคมที่แวดล้อมตัวละครหลัก คือสภาพของสังคมเมืองที่สื่อให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของผู้คนในยุคปัจจุบัน การดำเนินเรื่องทั่วไปมักจะใช้ฉากที่เป็นสถานที่สาธารณะทั่วไป เช่น ร้านอาหาร หรือตามท้องถนน แต่เมื่อภาพยนตร์ตั้งใจจะเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครที่เป็นรักร่วมเพศ มักจะใช้ฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวดังเช่น

- ฉากในร้านขายเสื้อผ้าและสวนสัตว์ มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร เป็นฉากที่ช่วยให้ผู้ชมรับรู้ว่าคุณลักษณะทั้งสองนั้นประกอบอาชีพอะไรและเป็นคนลักษณะใด ซึ่งอาชีพที่ทั้งสองทำนั้นต่างก็เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น และสถานที่ทำงานนั้นก็ค่อนข้างเป็นส่วนตัว โดยเฉพาะในกรงเลี้ยงช้างซึ่งจัดเป็นสถานที่ลับตาคน ตัวละครสามารถแสดงความเป็นตัวเองได้อย่างเต็มที่และมีการแอบนัดพบกัน ดังเช่นในตอนแรกที่เสี่ยวคววนชวนเสี่ยวหลิงมาเที่ยวเล่น หรือเสี่ยวคววนชวนตัวจวนจวนไว้จากตำรวจในสถานที่นี้

- ฉากภายในอพาร์ทเมนต์ มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร โดยอพาร์ทเมนต์แห่งนี้เป็นที่พักของเสี่ยวคววนที่เธอได้มาเช่าอยู่ เพื่อย้ายมาทำงานในเมืองหลวง สะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมที่มีค่านิยมในการทำงานในเมืองหลวง ทั้งๆที่เธอก็มีบ้านและมีแม่อาศัยอยู่ในเมืองอื่น นอกจากนั้นแล้วยังสะท้อนความความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับเสี่ยวหลิงได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เมื่ออพาร์ทเมนต์นั้นเป็นสถานที่ส่วนตัว ทำให้ตัวละครทั้งสองต่างใช้เป็นสถานที่แสดงความรักต่อกัน

6. สัญลักษณ์ (Symbol)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant พบว่าภาพยนตร์ได้ใช้ชื่อที่นำเสนอถึงสัตว์อย่างช้างและปลา โดยที่ช้างและปลาต่างมีบทบาทอยู่ในภาพยนตร์ในฐานะของสัญลักษณ์ที่สื่อไปถึงรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละครหลักกับผู้คนรอบข้างในลักษณะต่างๆ ภาพยนตร์เลือกที่จะใช้สัตว์ทั้งสองเป็นตัวแทนของตัวละคร สามารถกล่าวได้ว่าบทบาทของช้างในภาพยนตร์นอกจากจะเป็นสัตว์ที่เสียควนเลี้ยงแล้ว ยังเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งมั่นคงเหมือนกับบุคลิกของตัวเสียควนเองที่มีความสงบนิ่งและมั่นคงในความรู้สึกของตัวเอง ในขณะที่ปลาในภาพยนตร์ ทั้งปลาทองที่เสียควนเลี้ยงไว้ ลวดลายปลาทองบนผ้าปูเตียงของเสียควน ปลาในร้านขายปลา รวมไปถึงปลาที่ตายนั้น ทั้งหมดล้วนเป็นตัวแทนถึงความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับบุคคลรอบข้าง ภาพของปลาที่ยังมีชีวิตนั้นเปรียบได้กับตัวเธอเองที่มีชีวิตอยู่อย่างราบรื่นและเรียบง่าย มีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลรอบข้าง ในขณะที่เธอกำลังเลี้ยงปลาหรือฉากที่เธอคิดย้อนไปถึงอดีตที่เคยไปซื้อปลากับพ่ออย่างมีความสุขนั้น เป็นตัวแทนแสดงให้เห็นถึงชีวิตอันราบรื่น และมีความสุขของเธอ ในขณะที่ภาพของปลาตายที่ลอยอยู่บนผิวน้ำหรือปลาที่ถูกจับมาทำอาหาร เป็นตัวแทนถึงความทุกข์ใจ ผิดหวังที่เกิดขึ้น โดยเห็นได้จากฉากที่ปลาทองตายนั้นเกิดจากฝีมือของเสียควนหลังที่โกรธเสียควนจนลงมือฆ่าสัตว์เลี้ยงที่พวกเธอเฝ้าทะนุถนอมเลี้ยงดูมาด้วยกัน และในฉากที่แม่ของเสียควนนำปลามาทำอาหารนั้น เธอกำลังเป็นกังวลใจว่าเสียควนจะยอมรับความรักครั้งใหม่และการแต่งงานใหม่ของเธอได้หรือไม่ นอกไปจากนี้ปลาก็เป็นสัตว์ที่ตัวละครหลักทั้งสองเลี้ยงด้วยกัน แต่ปลานั้นเป็นสัตว์ไม่มีความแน่นอนในชีวิตสักเท่าไรนัก แสดงให้เห็นถึงความไม่แน่นอนเหมือนกับในชีวิตของเสียควน และบุคลิกของเสียควนหลังที่ยังมีความสับสนในตัวเองอยู่ คำว่า Fish and Elephant ในชื่อเรื่องจึงเป็นสัญลักษณ์ที่หมายถึงตัวละครหลักทั้งสองคือ เสียควนหลังและเสียควนนั่นเอง อีกทั้งยังมีความสำคัญต่อการนำมาเล่าเรื่องราว แสดงให้เห็นภาพแทนความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครอีกด้วย

ภาพที่ 6 : สัญลักษณ์ช้าง

ภาพที่ 7 : สัญลักษณ์ปลา

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีมุมมองในการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด ผสมผสานกับมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่ง ที่ตัวละครหลักจะเป็นผู้เล่าเรื่องเอง โดยภาพยนตร์จะเริ่มปูพื้นถึงตัวละครหลักอย่างเสี่ยวควน และเสี่ยวหลิงก่อนว่าทั้งสองนั้นเป็นใคร และทำอาชีพอะไร มีเป้าหมายในชีวิตอย่างไร แล้วจึงลำดับให้ตัวละครทั้งสองมาเจอกัน และเกิดเรื่องราวต่างๆด้วยกัน โดยที่ใช้การเล่าเรื่องในแบบที่ผู้ชมสามารถเข้าใจเรื่องราวได้ตามลำดับเหตุการณ์และเวลา และเข้าใจถึงความคิด ความรู้สึกและเหตุผลในการตัดสินใจของตัวละครได้ในระดับเท่าๆกัน สามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว ในตอนจบจึงจะเฉลยเรื่องราวทั้งหมด จากนั้นในบางตอนของภาพยนตร์ที่ตัวละครได้คลี่คลายปมปัญหา จึงได้มีการใช้มุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่ง ซึ่งตัวละครเสี่ยวควน ได้เป็นคนเล่าเรื่องราวของตัวเองในการเฉลยเรื่องราวออกมาให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของตัวละครมากยิ่งขึ้น

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Saving face (ค.ศ.2004)

ภาพที่ 8 : ไปเปิดภาพยนตร์เรื่อง Saving Face

1. โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลัก และโครงเรื่องรอง ในส่วนของโครงเรื่องหลักภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก คือ วิล และ วิเวียน ทั้งคู่พบกันที่โรงพยาบาล และทำให้ได้รู้ว่าเคยรู้จักกันมาก่อน และเริ่มสานสัมพันธ์ต่อกันจนกลายเป็นมากกว่าเพื่อน ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ราบรื่นไปได้เรื่อยๆ ในขณะที่วิเวียนนั้นต้องการความมั่นใจจากวิล และอยากให้วิลแสดงออกว่ารักเธอจริงๆ แต่วิลกลับแคร์สายตาจากผู้คนรอบข้างมากกว่า และไม่กล้าที่จะทำตามหัวใจตัวเอง จนในที่สุดวิเวียนจึงน้อยใจและจากวิลไป วิลจึงพยายามทุกหนทางเพื่อให้วิเวียนกลับมา และท้ายที่สุดทั้งสองก็ได้กลับมาคืนดีกันอีกครั้ง

ส่วนโครงเรื่องรองเป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างวิลและแม่ของเธอ รวมไปถึงเรื่องราวความสัมพันธ์ของแม่วิลกับคนรักและครอบครัว วิลนั้นจำต้องปิดบังซ่อนเร้นความสัมพันธ์ระหว่างเธอและวิเวียนเอาไว้จากแม่ เนื่องจากแม่ต้องการให้วิลได้แต่งงานมีครอบครัวเหมือนหญิงสาวทั่วไป และรับไม่ได้ที่ลูกมีพฤติกรรมเป็นรักร่วมเพศ เมื่อแม่ของวิลได้ถูกไล่ออกจากบ้าน

เพราะตั้งครรภ์และไม่ยอมรับว่าใครเป็นพ่อเด็ก เธอจึงย้ายมาอยู่กับวิลจึงได้รู้ความจริงว่าลูกเป็นรักร่วมเพศ จึงทำให้เกิดปัญหาระหว่างทั้งคู่ขึ้น แต่ท้ายที่สุดแล้วเมื่อแม่ของเธอได้เลือกที่ยอมรับความต้องการในหัวใจที่แท้จริง จึงทำให้เธอเข้าใจในตัววิล ความสัมพันธ์ระหว่างแม่ลูกจึงคลี่คลายไปในทางที่ดี

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของความรักและความกล้าที่จะรัก และใส่ใจในความรู้สึกของคนรักมากกว่าคำครหาของผู้อื่น สามารถรักษาความรัก ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันเอาไว้ได้ ภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวของวิลตัวละครหลักที่ต้องต่อสู้ดิ้นรนกับกรอบทางสังคม เมื่อแม่ของเธอต้องการให้เธอแต่งงานมีครอบครัว แต่ตัวเธอนั้นกลับมีความรักให้กับผู้หญิงด้วยตนเอง ในขณะที่เดียวกันเธอก็ไม่กล้าที่จะแสดงออกถึงตัวตนของเธอให้ใครได้รู้ เพราะกลัวคำครหาของคนรอบข้างโดยเฉพาะแม่ของเธอที่รับไม่ได้กับตัวตนของเธอ นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังนำเสนอแง่มุมของแม่วิลที่ไม่กล้าแสดงออกซึ่งความรักที่แท้จริงของเธอกับเด็กหนุ่มรุ่นน้องเช่นเดียวกัน ความหวาดกลัวต่อสายตาคนรอบข้างนี้ จึงทำให้ทั้งวิลและแม่ต่างปฏิเสธหัวใจตนเองทั้งคู่ต่างต้องเผชิญกับสายตาถูกจากคนรอบข้างและปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว จนเกือบจะทำให้ต้องเสียคนรักไป

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 3 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Saving face

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
วิล กับ วิเวียน	ความขัดแย้งในเรื่องการแสดงออกซึ่งความรัก และความเอาใจใส่ในความรู้สึกของกันและกันที่ไม่เท่าเทียม

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
วิล กับ แม่	การไม่ยอมรับตัวตนการเป็นรักร่วมเพศของลูก
แม่ของวิล กับ กลุ่มเพื่อน	พฤติกรรมที่สร้างความน่าอับอายผิดจากกรอบทางสังคม ทำให้คนรอบข้างพากันถอยห่าง
แม่ของวิล กับ ตาของวิล	พฤติกรรมที่สร้างความน่าอับอายผิดจากกรอบทางสังคม ทำให้ชื่อเสียงวงศ์ตระกูลต้องเสื่อมเสีย
วิเวียน กับ พ่อ	ความขัดแย้งกันในเรื่องการยอมรับซึ่งการตัดสินใจของแต่ละฝ่ายที่ไม่ตรงกัน

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 4 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Saving face

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
วิล	ความขัดแย้งระหว่างความต้องการมีความรักอย่างเปิดเผย กับความถูกต้องในกรอบทางสังคม
แม่ของวิล	ความขัดแย้งระหว่างความต้องการมีความรักอย่างเปิดเผย กับความถูกต้องในกรอบทางสังคม
วิเวียน	ความขัดแย้งทางความรู้สึกที่ต้องปิดบังความต้องการที่แท้จริง ในการเลือกทางเดินชีวิตของตนเอง

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้ พบว่าตัวละครหลักอย่างวิลและแม่ของเธอนั้นมีความขัดแย้งภายในครอบครัวเกิดขึ้นเป็นปมปัญหาหลัก เมื่อวิลนั้นถูกแม่บังคับให้ดูตัวเพื่อแต่งงานตามธรรมเนียมจีน ทำให้เธอไม่สบายใจนัก เมื่อรู้ว่าตนเองไม่ได้ชอบผู้ชาย เมื่อเธอได้คบหากับวิเวียน ทำให้แม่ของเธอผิดสังเกตและจับได้ถึงความสัมพันธ์ครั้งนี้ แม่ของเธอไม่พอใจอย่างมากเพราะรับไม่ได้กับพฤติกรรมแบบนี้ อีกทั้งยังเป็นการขัดกับความหวังของแม่ที่อยากให้เธอมีครอบครัว ในขณะที่ตัวของแม่เองนั้นก็กลับมีปัญหาเกี่ยวกับพ่อของตัวเองเช่นกัน เมื่อเธอไม่ยอมรับว่าเธอได้มีความรักและตั้งครรภักกับชายหนุ่มคราวลูก พฤติกรรมของวิลและแม่ในสังคมจีน ถือว่าเป็นสิ่งที่ผิดจารีต และมีความเกี่ยวข้องกับชื่อเสียงของคนในครอบครัว จึงทำให้

ความขัดแย้งระหว่างกันขึ้น ในส่วนของวิเวียนนั้นความสัมพันธ์กับวิลก็ยังเป็นปมปัญหาหลักของเธอ เมื่อวิลไม่เคยแสดงออกซึ่งความรู้สึกที่แท้จริงต่อเธอออกมา ทำให้เธอรู้สึกไม่มั่นใจในความรักที่เกิดขึ้นระหว่างเธอวิล

ในขณะที่ความขัดแย้งภายในจิตใจของวิลและแม่ของเธอก็ยังคงเป็นปมปัญหาหลักเช่นเดียวกัน ที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับคนรักของพวกเขาทั้งคู่

4. ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) วิล

ภาพที่ 9 : วิล

วิลเป็นหญิงสาวอายุประมาณ 25-30 ปี เธอเป็นศัลยแพทย์ ที่อาศัยอยู่ในนิวยอร์ก ดูเผินๆแม้วิลจะเป็นคนเก่ง มีความสามารถ แต่วิลกลับขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง ด้วยความที่เธอถูกเลี้ยงดูให้อยู่ในกรอบประเพณีจีนที่เคร่งครัดมาตลอด เมื่อแม่ของเธออยากให้เธอมีคู่ควง เธอก็ต้องยอมแต่งงานกับชายหนุ่มที่แม่แนะนำให้รู้จักในงานชุมนุมของชาวจีนอยู่เสมอ เมื่อเธอมีความรักกับผู้หญิงด้วยกันบ่อยครั้งที่วิลมักลังเลในความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับคนรัก และไม่กล้าที่จะทำตามหัวใจของตัวเอง

2) วิเวียน

ภาพที่ 10 : วิเวียน

วิเวียนเป็นหญิงสาวอายุประมาณ 25-30 ปี เธอเป็นนักบัลเล่ต์สาว ที่อาศัยอยู่ในนิวยอร์กเช่นเดียวกัน วิเวียนนั้นมีลักษณะเป็นหญิงสาวสวย พราวเสน่ห์ และตกหลุมรักวิลมาตั้งแต่แรกพบในวัยเด็ก แม่พ่อแม่จะแนะนำให้เธอรู้จักกับชายหนุ่มมากมายแต่เธอก็ไม่เคยสนใจ เธอมีความมั่นใจในความคิดของตัวเอง และกล้าที่จะเปิดเผยตัวตนของเธอ แต่ถึงอย่างไรก็ตามเมื่อเธอได้ถูกเลี้ยงดูมาภายใต้กรอบวัฒนธรรมจีนเช่นกัน ทำให้เธอต้องคอยเชื่อฟังพ่อมาโดยตลอด วิเวียนนั้นมีความหลงใหลในการเต้นแบบร่วมสมัยแต่เธอก็เลือกที่จะเรียนบัลเล่ต์ตามความต้องการของพ่อเธอ แม้ในเรื่องความรักวิเวียนจะมีความชัดเจนและเชื่อมั่นในความรู้สึกของตนเองมากกว่าวิล แต่ในเรื่องการใช้ชีวิตเธอก็ยังคงเลือกที่จะเชื่อฟังพ่อ

3) แม่ของวิล

ภาพที่ 11 : แม่ของวิล

แม่ของวิลเป็นหญิงม่ายอายุประมาณ 45-50 ปี เธอเป็นตัวแทนของสิ่งที่ยึดมั่นในวัฒนธรรมเก่าแก่ แต่กลับแหกกฎเกณฑ์ของขนบธรรมเนียมนั้นเสียเอง แม่ของวิลนั้นเป็นหญิงม่ายวัยกลางคนที่เกิดไปพบรักกับเด็กหนุ่มน้อยจนได้มีความสัมพันธ์กันเกินเลย แต่เธอก็เลือกที่จะไม่บอกใครจนกระทั่งตั้งครรรค์ขึ้นมา เธอจึงถูกละทิ้งออกจากบ้านและต้องไปอยู่กับวิล ในระหว่างนั้นเธอสับสนกับความต้องการของตัวเองว่าจะเปิดเผยดีหรือไม่ หรือจะเลือกแต่งงานกับคนอื่นแล้วเก็บเรื่องนี้เป็นความลับไปตลอด แม้เธอจะแหวกมานประเพณีนั้นมาแล้วแต่เธอก็ยังคงไม่เข้าใจในตัววิล และไม่ชอบใจในพฤติกรรมรักร่วมเพศของวิล จนลืมนึกไปว่าตัวเธอเองก็ไม่ต่างไปจากวิล

4) พ่อของวิเวียน

ภาพที่ 12 : พ่อของวิเวียน

พ่อของวิเวียนเป็นชายวัยกลางคนอายุประมาณ 45-50 ปี เขาเป็นหัวหน้าของวิล เป็นคนเด็ดขาดทั้งเรื่องงานละครบคริว เขาต้องการให้งานและลูกสาวของเขาได้ดี จึงคอยเคี่ยวเข็ญทั้งวิลและวิเวียนอยู่เสมอ เขานั้นตั้งความหวังและต้องการให้วิเวียนได้เป็นนักแสดงบัลเลต์ โดยไม่เคยสนใจถึงความรู้สึกที่แท้จริงว่าลูกนั้นชอบอะไรกันแน่ และเมื่อเขาได้ล่วงรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิลและวิเวียน เขาก็เป็นคนที่บอกให้วิลถอนตัวจากลูกสาวเขาไป

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของผู้คนภายใต้วัฒนธรรมจีนที่เหนียวแน่น กล่าวคือเรื่องราวในภาพยนตร์นั้นเน้นไปที่ตัวละครชาวจีนที่มาใช้ชีวิตอยู่ที่อเมริกา ก่อให้เกิดเป็นชุมชนของชาวจีนขึ้น โดยตัวละครนั้นมี

ทั้งในรูปแบบคนจีนแท้ดั้งเดิมที่ยังมีค่านิยมให้หญิงสาวแต่งงานออกเรือนเป็นฝั่งเป็นฝาอยู่ และคนจีนรุ่นใหม่

ตัวละครหลักอย่างวิลและวิเวียนต่างเป็นตัวแทนของคนจีนรุ่นใหม่ ที่เติบโตมาในสังคมตะวันตก ตัวละครทั้งสองนั้นมีอาชีพที่มีเกียรติ มีชื่อเสียง ตามค่านิยมในสังคมยุคใหม่ในตะวันตก ที่ผู้หญิงสามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระเสรี และไม่ยึดติดกับขนบธรรมเนียมจีนดั้งเดิมที่นิยมให้หญิงสาวออกเรือน

ในขณะที่แม่ของวิล พ่อของวิเวียน และบรรดาชาวจีนในชุมชน ล้วนแต่เป็นตัวแทนของชาวจีนรุ่นเก่าที่ยังคงยึดถือขนบธรรมเนียมดั้งเดิมอยู่ แม้ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ประเทศตะวันตกก็ตาม แต่ก็ยังคงยึดมั่นในวัฒนธรรมของตัวเอง โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับประเพณีเกี่ยวกับครอบครัว การแต่งงานออกเรือนของชาวจีนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในสายตาของชาวจีนรุ่นเก่า และมีความคาดหวังที่จะให้ลูกยึดติดกับชนบทที่เก่าแก่ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการงานหรือชีวิตคู่

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 7 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. โรงพยาบาล เป็นสถานที่ทำงานของวิล เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงอาชีพของวิล และบ่งบอกถึงความมุ่งมั่นตั้งใจทำงานของตัวละครนี้ อีกทั้งยังเป็นฉากสำคัญที่ทำให้ตัวละครทั้งสองนั้นได้พบกัน เนื่องจากพ่อของวิเวียนนั้นเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลจึงเป็นเหตุบังเอิญให้ทั้งสองได้มาเจอกัน

2. โรงละคร ห้องซ้อมเต้นบัลเลต์ ที่เป็นสถานที่ทำงานของวิเวียน เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงอาชีพของวิเวียน และทำให้วิลได้มาคอยนัดพบกับวิเวียนอย่างเป็นทางการเป็นส่วนตัว

3. ห้องของวิล เป็นสถานที่ที่วิลใช้อยู่อาศัย และเมื่อแม่ของวิลถูกล่อลอกจากบ้านก็ได้มาอาศัยห้องของวิล ความสัมพันธ์ระหว่างแม่ลูกก็ได้เกิดขึ้นภายในห้องสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ นั้น

4. ห้องของวิเวียน เป็นสถานที่ที่วิเวียนใช้อยู่อาศัย และเป็นสถานที่นัดพบสำคัญระหว่างเธอและวิล ห้องของวิเวียนเป็นฉากที่ทำให้ตัวละครวิลได้เปิดเผยความเป็นตัวตนและสามารถแสดงออกซึ่งความรักต่อวิเวียนได้อย่างไม่ต้องสนใจสายตาใคร

5.สวนสาธารณะ เป็นสถานที่วิลและวิเวียนใช้นัดพบปะและพูดคุยกันเสมอ เมื่อถึงเวลาพักหรือเลิกงาน แต่เป็นสถานที่ๆเหมือนมีกำแพงกันความสัมพันธ์ของทั้งสองไว้ เพราะวิลมักจะแสดงท่าทีห่างเหินกว่าปกติกับวิเวียนเสมอเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้คนมากมาย

6.สนามบิน เป็นสถานที่วิลและวิเวียนได้พบกันเป็นครั้งสุดท้าย ก่อนที่วิเวียนจะไปฝรั่งเศส แต่เป็นสถานที่ๆเหมือนมีกำแพงกันความสัมพันธ์ของทั้งสองไว้ เพราะวิลไม่กล้าที่จะแสดงความรักกับวิเวียน เพื่อเหนียวรั้งไม่ให้เธอจากไป

7.งานชุมนุมของชาวจีนในอเมริกา เป็นสถานที่ๆพบปะสังสรรค์กันของชุมชนชาวจีนพลัดถิ่น กล่าวคือทุกอาทิตย์ชาวจีนในนิวยอร์กมักจะมาร่วพบปะสังสรรค์กัน สถานที่นี้เป็นที่ๆทำให้วิลและวิเวียนได้กลับมาพบกันอีกครั้งหนึ่ง และคืนดีกันที่สุดในที่สุด

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์คือฉากของประเทศอเมริกายุคร่วมสมัยหรือในยุคปัจจุบัน โดยสภาพสังคมที่แวดล้อมตัวละครหลักคือสภาพของสังคมเมืองสื่อให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของผู้คนในยุคปัจจุบัน โดยภาพยนตร์จะเน้นเล่าเรื่องราวในวัฒนธรรมจีนที่ปรากฏอยู่ในสังคมเมืองตะวันตก

การดำเนินเรื่องต่างๆไปทั้งการเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครต่างๆ และตัวละครหลักอย่างวิลกับวิเวียน จะมีการใช้ทั้งฉากที่เป็นสถานที่สาธารณะทั่วไป เช่น สวนสาธารณะ โรงพยาบาล งานชุมนุม ร้านอาหาร แต่เมื่อมีการเล่าเรื่องราวที่ลงลึกถึงความสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างวิลและวิเวียน จะมีการใช้ฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัว เช่น ในห้องของวิลและวิเวียน เนื่องจากเป็นสถานที่ๆตัวละครสามารถแสดงความรักได้อย่างเป็นอิสระ ในขณะที่ฉากที่เป็นสถานที่ทำงานอย่างโรงพยาบาล หรือสวนสาธารณะ และสนามบิน เป็นเพียงการเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ทั่วไปเท่านั้น

-ฉากในโรงพยาบาลและโรงละคร มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร เป็นฉากที่ช่วยให้ผู้ชมรับรู้ว่าตัวละครทั้งสองนั้นประกอบอาชีพอะไร และเป็นคนลักษณะใด ซึ่งอาชีพที่ทั้งสองทำนั้นต่างก็เป็นอาชีพที่มีเกียรติ และเป็นอาชีพที่ต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น จัดเป็นสถานที่สาธารณะที่พบเจอกับผู้คนทั่วไป

- หากภายในห้องพักของวิลและวิเวียน มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร โดยห้องพักของทั้งสองนั้น เป็นสถานที่ส่วนตัว ต่างคนต่างอาศัยอยู่เพียงลำพัง สะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมตะวันตกที่มีวัฒนธรรมการแยกตัวออกมาหาเลี้ยงตัวเอง เมื่อลูกทำงานแล้วก็มักจะแยกจากครอบครัวใหญ่มาอยู่เพียงลำพัง ซึ่งทั้งสองต่างก็เป็นชาวจีนรุ่นใหม่ที่ปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมตะวันตก อีกทั้งสถานที่ส่วนตัวนี้ทำให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงพัฒนาการความสัมพันธ์ในแบบคู่รักของทั้งคู่ เนื่องจากตัวละครสามารถแสดงความเป็นตัวเองได้อย่างเต็มที่ไม่ต้องปิดบังใคร

- หากในสถานที่สาธารณะทั่วไป เช่น สวนสาธารณะ สนามบิน และงานชุมนุมนั้น ใช้ในการเล่าเรื่องราวต่างๆไปของตัวละครต่างๆ โดยความสัมพันธ์ของวิลและวิเวียนนั้นแทบไม่แสดงออกให้เห็นได้อย่างชัดเจนเลยในสถานที่สาธารณะ ยกเว้นฉากในงานชุมนุมตอนท้ายของภาพยนตร์ที่จิตใจคลายปมว่าวิลนั้นกล้าที่จะแสดงออกซึ่งความรักกับวิเวียนโดยที่ไม่สนใจสายตาคนรอบข้างอีกต่อไป นอกจากนี้ฉากในงานชุมนุมยังเป็นการสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมและค่านิยมของสังคมจีนได้เป็นอย่างดี

6. สัญลักษณ์ (Symbol)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง Saving face พบว่าภาพยนตร์ได้ใช้เรื่องราวของการรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงและหน้าตา เป็นการสื่อความหมายให้เห็นว่าระหว่างการเป็นรักร่วมเพศ หรือการตั้งครรภ์โดยไม่รู้ว่าใครเป็นพ่อของเด็กนั้น สิ่งไหนเป็นเรื่องน่าอับอายมากกว่ากัน ในสังคมจีน ทั้งที่การตั้งครรภ์ของแม่วิลนั้น แท้จริงแล้วเธอก็รู้อยู่เต็มอกกว่าพ่อของเด็กในท้องเป็นใคร หากแต่สิ่งที่เธอทำนั้นขัดกับจารีตประเพณีอย่างมาก เมื่อเป็นการตั้งครรภ์โดยที่ยังไม่ได้แต่งงาน และคนรักของเธอยังมีอายุคราวเดียวกับลูกสาวของเธอเสียอีก สิ่งนี้จึงทำให้เป็นที่โจษขานกันในชุมนุมชาวจีนที่เธอมีส่วนร่วมอยู่ ในขณะที่วิลลูกสาวเพียงคนเดียวของเธอยังมีคนรักเป็นผู้หญิงและไม่ยอมแต่งงานตามธรรมเนียมจีนที่ขีดไว้เป็นกรอบทางสังคม อีกทั้งการเป็นรักร่วมเพศยังถือว่าเป็นสิ่งไม่ดีในสังคมจีนอีกด้วย ทำให้ทั้งวิลและแม่ของเธอต่างต้องการรักษาหน้าตาของครอบครัวเอาไว้ สิ่งที่เกิดขึ้นกับทั้งสองนั้นเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อให้เห็นถึงค่านิยม และจารีต

ประเพณีในสังคมจีน ว่ามีกรอบทางสังคมที่ค่อนข้างเคร่งครัดเกี่ยวกับเรื่องของการสร้างครอบครัว และความสัมพันธ์อย่างใดที่ควรจะเป็นของชายหญิงในครอบครัวชาวจีนนั่นเอง

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีมุมมองในการเล่าเรื่องในแบบผู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ตามลำดับเหตุการณ์และเวลา และเข้าใจถึงความคิด ความรู้สึกและเหตุผลในการตัดสินใจของตัวละครได้ในระดับเท่าๆกัน สามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว ในตอนจบจึงจะเฉลยเรื่องราวทั้งหมด โดยภาพยนตร์จะเริ่มปูพื้นถึงตัวละครหลักอย่างวิลก่อน ว่าป็นใคร และทำอาชีพอะไร จากนั้นจึงลำดับให้วิลบังเอิญมาพบกับวิเวียนในสถานที่ทำงานของเธอ เมื่อวิเวียนมีบทบาทเป็นลูกสาวเจ้านายของวิล ทำให้ทั้งสองได้เริ่มพูดคุยกัน รวมถึงรื้อฟื้นความทรงจำในวัยเด็กที่ทั้งคู่เคยพบกันมาก่อน จากนั้นภาพยนตร์จึงเริ่มเล่าถึงพัฒนาการความสัมพันธ์ของทั้งสอง โดยที่ใช้การเล่าเรื่องในแบบที่ผู้ชมสามารถเข้าใจเหตุการณ์ได้ไปพร้อมๆกับตัวละคร

มุมมองการเล่าเรื่องแบบนี้เป็นที่เข้าใจง่าย และไม่ซับซ้อน ในภาพยนตร์ที่ไม่ได้ผูกปมอะไรซ่อนเร้นอย่างเรื่องนี้ จึงเหมาะสมกับการเล่าเรื่องในแบบมุมมองภาพรวม ไม่ได้เจาะจงไปที่ตัวละครใดเป็นพิเศษ

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ The Chinese botanist's daughters (ค.ศ.2006)

ภาพที่ 13 : ไปเปิดภาพยนตร์เรื่อง The Chinese botanist's daughters

1.โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลักเพียงอย่างเดียว ภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก คือ ลีและอัน ทั้งคู่พบกันที่สวนพฤกษศาสตร์ของศาสตราจารย์เซ็นพ่อของอัน ลีได้เข้าไปฝึกงานและเริ่มสานสัมพันธ์ต่อกันจนกลายเป็นมากกว่าเพื่อน ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ราบรื่นไปด้วยดี และมีความหลงใหลซึ่งกันและกันอย่างเต็มเปี่ยม ทั้งสองจึงคิดหาหนทางที่จะได้อยู่ด้วยกันตลอดไป เมื่อต้นพี่ชายของอันได้มาหลงรักลี อันจึงวางแผนให้ลีแต่งงานกับต้นเพื่อที่จะได้อยู่ในบ้านเดียวกันได้ แต่แล้วต้นกลับจับได้ว่าลีเคยมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับคนอื่นมาก่อน เขาจึงลงมือทำร้ายลีแล้วจากไป ทำให้ลีได้กลับมาอยู่ด้วยกันกับอันอีกครั้ง และแล้วศาสตราจารย์เซ็นก็ล่วงรู้ถึงความสัมพันธ์ของทั้งคู่ จึงเกิดการทะเลาะเบาะแว้งทำร้ายร่างกายกัน และท้ายที่สุดลีและอันก็ถูกจับในฐานะฆาตกรร่วมกันเพศที่เป็นโรคจิต ทั้งคู่ถูกศาลตัดสินให้ประหารชีวิตและเรื่องราวก็จบลงด้วยความสูญเสีย

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของความยึดมั่นในความรักที่สำคัญมากกว่าสิ่งอื่นใด จากแก่นความคิดอันนี้ภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวความรักระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศคือ ลีกับอัน ทั้งสองตกหลุมรักกันอย่างไม่ได้ตั้งใจ หากแต่กรอบทางสังคมในขณะนั้น การเป็นรักร่วมเพศถือเป็นความผิดขั้นร้ายแรง ความรักของทั้งคู่จึงไม่อาจเปิดเผยได้ แต่ด้วยความยึดมั่นในรักพวกเขาจึงวางแผนที่จะใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน โดยให้ลีแกล้งแต่งงานกับพี่ชายของอัน แต่เมื่อลับหลังพวกเขาต่างแสดงความรักที่มีต่อกัน โดยไม่สนใจว่ากำลังทรยศครอบครัวอยู่ เมื่อความลับของทั้งคู่ถูกเปิดเผยคนในครอบครัวต่างรับไม่ได้ โดยเฉพาะศาสตราจารย์เฉินที่ต้องการจะทำร้ายลี อันจึงปกป้องเธอด้วยการทำร้ายพ่อตัวเอง ทำยที่สุดแล้วลีและอันจึงต้องกลายเป็นนักโทษประหารไปในที่สุด

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 5 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง *The Chinese botanist's daughters*

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
ศาสตราจารย์เฉิน กับ ลี และอัน	การไม่ยอมรับพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความร้าวฉานในครอบครัว
ตัน กับ ลี	ความไม่ไว้วางใจเรื่องการเมืองการมีชู้ และรู้สึกเหมือนถูกทรยศหักหลังจากคนรัก

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 6 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง The Chinese botanist's daughters

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
ลี่	ความขัดแย้งทางความรู้สึกที่ต้องปิดบังตัวตนที่แท้จริง และต้องคอยแอบซ่อนความรักที่แท้จริงเอาไว้
อัน	ความขัดแย้งทางความรู้สึกที่ต้องปิดบังตัวตนที่แท้จริง และต้องคอยแอบซ่อนความรักที่แท้จริงเอาไว้ อีกทั้งความขัดแย้งระหว่างจิตสำนึกในด้านดีและด้านชั่ว

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าตัวละครหลักอย่างลี่และอันนั้นมีความขัดแย้งภายในครอบครัวเกิดขึ้นเป็นปมปัญหาหลัก เมื่อลี่และอันตัดสินใจที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ทำให้อันได้วางแผนให้ลี่แต่งงานกับพี่ชายของตัวเอง สิ่งที่ทำนี้เป็นการทรยศความเชื่อใจของพี่ชายและพ่อตัวเองเพื่อที่จะได้อยู่กับคนรัก เช่นเดียวกับลี่ที่ตั้งใจเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวนี้ด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง เมื่อความสัมพันธ์ของทั้งสองก่อเกิดขึ้นภายใต้ครอบครัวเดียวกัน สิ่งที่ตามมาคือความสัมพันธ์ที่ตึงเครียดระหว่างพวกเธอกับศาสตราจารย์เซินและดันจึงถูกทำลายลง อีกทั้งยังส่งผลให้พวกเธอต้องพบกับจุดจบที่น่าเศร้าในที่สุด

4. ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) ลี่

ภาพที่ 14 : ลี่

ลี่เป็นหญิงสาวอายุประมาณ 20-25 ปี เธอเป็นเด็กกำพร้าทั้งพ่อและแม่จากเหตุการณ์แผ่นดินไหว ทำให้ต้องไปอาศัยอยู่ในสถานที่เลี้ยงเด็กกำพร้า ลี่มีลักษณะเป็นผู้หญิงหัวคูดูไม่มั่นใจในตัวเอง และโยยหาความรักความอบอุ่นที่เธอขาดหายไป เมื่อลี่ได้พบกับอัน เธอสัมผัสได้ถึงความอบอุ่นที่อันมี ด้วยความใกล้ชิดสนิทสนมจึงทำให้เธอตกหลุมรักอัน ลี่เป็นคนมุ่งมั่นและยอมเสียสละตัวเองเพื่อความรัก ถึงกับยอมแต่งงานกับพี่ชายของอันเพื่อปกปิดความสัมพันธ์ระหว่างเธอและอัน เพื่อให้ได้อยู่กับอันตลอดไป ลี่เป็นคนเก็บความรู้สึกไม่เก่งนัก เมื่อเธอคิดอะไรก็มักจะพูดออกมาตรงๆ และมักแสดงออกทางสีหน้า

2) อัน

ภาพที่ 15 : อัน

อันเป็นหญิงสาวอายุประมาณ 20-25 ปี เธอเป็นลูกสาวของนักพฤกษศาสตร์ผู้เก่งกาจ จึงทำให้เธอได้เรียนรู้จากพ่อ และกลายเป็นนักพฤกษศาสตร์ตามเขาไป พ่อของอันนั้นเป็นคนเข้มงวดและดุมาก ทำให้บางครั้งเธอรู้สึกว่าขาดความอบอุ่นจากพ่อ จึงทำให้เธอเข้าใจความรู้สึกของลี่ที่ขาดพ่อแม่เป็นที่สุด อันมีลักษณะเป็นหญิงสาวผู้อ่อนโยน เธอคอยให้ความช่วยเหลือและอยู่เป็นเพื่อนลี่เสมอ และด้วยความใกล้ชิดกันนั้น ก็ทำให้เธอเกิดความรักที่เกินเพื่อนกับลี่เช่นกัน อันนั้นลุ่มหลงในความรักที่มีต่อลี่อย่างมาก เธอรักลี่จนถึงขั้นวางแผนให้ลี่แต่งงานกับพี่ชายของเธอ เพื่อที่จะได้อยู่ด้วยกันในบ้านเดียวกันไปตลอด อีกทั้งกล้าที่จะทำร้ายพ่อเพื่อปกป้องลี่จากการถูกพ่อทำร้าย

3) ศาสตราจารย์เซิน

ภาพที่ 16 : ศาสตราจารย์เซิน

เขาเป็นชายชราอายุประมาณ 60 ปี พ่อของอัน ผู้เข้มงวดและเคร่งครัดต่อจารีตประเพณีดั้งเดิมทุกกระเปียดนี้ ศาสตราจารย์เซินให้ความเอ็นดูกับลีจนอยากให้ลูกชายของเขาแต่งงานกับลีโดยหวังไม่ว่าลีและอันลูกสาวของเขากำลังรักกันอยู่ ด้วยความที่เขาเป็นคนยึดมั่นในธรรมเนียมจีนดั้งเดิมที่ว่าชายต้องเป็นใหญ่ในบ้าน ทำให้เขาวางตัวเป็นใหญ่มาตลอดและไม่เคยฟังความคิดเห็นของใครโดยเฉพาะลูกสาวและลูกสะใภ้ แต่ถ้าหากเป็นลูกชายแล้วเขาจะคอยสนับสนุนให้ความช่วยเหลือโดนตลอด แม้ลูกชายจะทำผิดที่ซุ่มลีจนบาดเจ็บแต่เขาก็แก้งทำเป็นไม่รู้ และด้วยความหัวโบราณของเขา เมื่อเขาล่วงรู้ถึงความสัมพันธ์ต้องห้ามระหว่างลีและอันเขารับไม่ได้อย่างรุนแรง และว่าร้ายว่าลีเป็นปีศาจที่เข้ามาทำลายครอบครัวของเขา

4) ดัน

ภาพที่ 17 : ดัน

ต้นเป็นพี่ชายของอัน อายุประมาณ 25-30 ปี เขาเป็นชายชาติทหารผู้ไม่ประสาเรื่องความรัก เมื่อต้นได้พบกับลี เขาเริ่มสนใจในตัวเธอและอยากรู้จักเธอให้มากขึ้นกว่าเดิม ต้นพยายามทุกหนทางเพื่อที่จะเข้าไปใกล้ลี เขามั่นใจในตัวเอง และหยิ่งทะนงในศักดิ์ศรี จึงทำให้เขาเพียรพยายามจีบไล้ต่อไปโดยที่ไม่รู้ว่าลีไม่สนใจเขาเลย ในที่สุดเมื่อเขาได้แต่งงานกับลีและพบว่าลีไม่ใช่สาวบริสุทธิ์อีกต่อไปแล้ว เขาโมโหมากจนลงมือทำร้ายร่างกายลี

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของผู้คนภายใต้วัฒนธรรมจีนดั้งเดิมภายใต้สังคมชนบท ที่ยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมของบรรพบุรุษ

จะเห็นได้ชัดเจนจากตัวละครศาสตราจารย์เฉิน ชายชราผู้มีหัวคิดแบบชาวจีนดั้งเดิม เขาเป็นตัวแทนของความเคร่งครัดในวิถีชีวิต และประเพณีวัฒนธรรม เมื่อการใช้ชีวิตของเขานั้นต้องดำเนินไปในกรอบที่บรรพบุรุษสร้างไว้เสมอ ว่าจะจะเป็นการกินการนอน หรือการทำงานก็ตาม เขาไม่เคยออกนอกกลุ่มนอกรทาง อีกทั้งยังเป็นตัวละครที่แสดงให้เห็นถึงภาพความเป็นใหญ่ของผู้ชายในสังคมจีน เช่นเดียวกับต้นลูกชายของเขา การที่ต้นเป็นทหารนั้นแสดงให้เห็นถึงภาพตัวแทนของความเป็นชายต้องแข็งแกร่ง และเป็นผู้นำ

ในขณะที่ลีและอันเป็นตัวแทนของผู้หญิงของผู้หญิงที่ต้องคอยรับใช้ และเชื่อฟังผู้ชาย เห็นได้จากอันและลีที่ต้องคอยรับใช้ศาสตราจารย์เฉินเสมอ และไม่สามารถขัดใจต้นได้ เมื่อพวกเขาทำให้พวกเขาไม่พอใจ พวกเขาไม่มีสิทธิ์ที่จะต่อสู้เพื่อปกป้องตัวเอง

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 6 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. สถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้า เป็นสถานที่ที่ลีจากมา ถือเป็นบ้านเกิดของลี มีเพียงผู้อำนวยการที่คอยให้ความช่วยเหลือเธอ และเปรียบเสมือนพ่อแม่แท้ๆของเธอ
2. สวนพฤกษศาสตร์ สถานที่ที่เป็นฉากสำคัญในเรื่อง คือที่ทำให้ตัวละครทั้งหมดได้มาพบกัน โดยเฉพาะลีและอัน ได้มาผูกสัมพันธ์กันจนกลายเป็นความรัก

3.วัด ที่เป็นสถานที่ที่สี่และอันร่วมกันอธิษฐานปล่อยนกพิราบ เพื่อขอให้ทั้งคู่ได้อยู่คู่กันไปตลอด และเป็นฉากที่เป็นบทสรุปความรักของตัวละครทั้งสอง กล่าวคือเป็นสถานที่ๆใช้ไปรอยเกล้ากระดูของทั้งสองให้ได้อยู่ด้วยกันไปตลอดกาลอีกด้วย

4.ป่าเขาลำเนาไพร เป็นฉากที่ทำให้สี่และอันได้ใช้เวลาร่วมกันมากขึ้น นอกเหนือสายตาของศาสตราจารย์เซ็น จัดเป็นสถานที่ลับตาคน

5.ศาล เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงจุดจบของการเป็นรักร่วมเพศในสมัยนั้น ว่าเป็นเรื่องผิดร้ายแรงมากถึงขั้นประหารชีวิต

6.สถานที่สาธารณะต่างๆในเมือง เป็นฉากของสถานที่ในเมืองชนบท แสดงให้เห็นถึงสภาพแวดล้อม และความเป็นอยู่ของผู้คนในเมืองชนบท

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์คือฉากของประเทศจีนในช่วงเวลาประมาณปี 1980 ซึ่งเป็นยุคสมัยเก่า โดยสภาพสังคมที่แวดล้อมตัวละครหลัก คือสภาพของสังคมชนบท สื่อให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของผู้คนตามวิถีชนบทที่เรียบง่าย การดำเนินเรื่องของภาพยนตร์โดยทั่วไป จะมีการเล่าเรื่องราวอยู่ในฉากสถานที่ตามธรรมชาติ อย่างเช่น สวนพฤกษศาสตร์ หรือป่าเขาลำเนาไพร จะมีสถานที่ในเมืองเกี่ยวข้องกับแค่ช่วงทำๆของภาพยนตร์เท่านั้น โดยเฉพาะในการเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างสี่และอัน มักจะเกิดขึ้นในฉากสถานที่ๆลับตาคน แม้จะไม่ใช่สถานที่ส่วนตัวก็ตาม แต่สถานที่นั้นจะเป็นพื้นที่ๆไม่ค่อยมีผู้คน อย่างเช่นตามป่าเขา หรือ วัดในส่วนที่ร้างผู้คน

-ฉากสถานที่เลี้ยงเด็กกำพร้า มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร เป็นฉากที่ช่วยให้ผู้ชมรับรู้ว่าตัวละครนั้นมีที่มาที่ไปอย่างไร เป็นการปูพื้นถึงลักษณะนิสัยของตัวละครสี่ ให้เห็นถึงความเปลี่ยวเหงาในจิตใจ

-ฉากตามสวนพฤกษศาสตร์ ป่าเขาลำเนาไพร และวัดสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมชนบทที่มีความสงบสุข ฉากเหล่านี้มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร ซึ่งฉากเหล่านี้ล้วนเป็นสถานที่ลับตาคน และค่อนข้างร้างจากผู้คน ทำให้ตัวละครได้มีความใกล้ชิด ผูกพันกัน และสามารถแสดงออกซึ่งความรักออกมาได้อย่างเต็มที่

-ฉากศาล มีความสำคัญในการเล่าถึงบทสรุปของเรื่องราวทั้งหมด สะท้อนให้เห็นถึงกฎเกณฑ์และกรอบทางสังคมในช่วงเวลาขณะนั้น แสดงให้เห็นว่าการเป็นรักร่วมเพศเป็นเรื่องเลวร้ายและเป็นที่ยอมรับไม่ได้ คนที่เป็นรักร่วมเพศถือเป็นคนที่มีจิตใจผิดปกติและต้องกำจัดทิ้ง

6. สัญลักษณ์ (Symbol)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง The chinese botanist's daughters พบว่าชื่อของภาพยนตร์ได้สื่อความหมายอย่างตรงตัวว่า เป็นเรื่องราวของลูกสาวนักพฤกษศาสตร์จีน ซึ่งในฉากต่างๆของภาพยนตร์นั้นปรากฏให้เห็นถึงสัญลักษณ์นกที่แฝงอยู่ ทั้งนกพิราบและนกขุนทองในกรง

นกในภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นตัวแทนของความเป็นอิสระที่โบยบินได้ ส่วนกรงนั้นสื่อถึงสิ่งที่กักขังอิสระนั้นได้ ในฉากที่ลีและอันเริ่มมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกันครั้งแรก ทั้งคู่นอนอยู่ในถังอาบน้ำเล็กๆด้วยกัน ช่างนั้นก็มีกรงนกที่มีนกกระโดดไปมาอยู่ในนั้น ส่วนนกที่กระโดดไปมาในกรงนั้นก็พยายามที่จะเป็นอิสระจากการถูกกักขัง เปรียบได้กับพวกเขาที่อยากจะเป็นอิสระในความรักที่มีต่อกัน หลุดพ้นจากจารีตที่เป็นกรอบขวางกั้นความรักนั้นไว้

อีกทั้งการปล่อยนกพิราบของผู้แสวงบุญตามจำนวนคำอธิษฐานเป็นความเชื่อที่ทำให้สมหวังในสิ่งที่ตั้งใจ ทำให้ตัวละครทั้งสองร่วมกันปล่อยนกพิราบ สื่อได้ว่าเป็นการหลุดพ้นสู่ความเป็นอิสระในจิตใจของทั้งสอง ที่หวังจะอยู่ด้วยกันตลอดไปโดยไม่มีทางแยกจากกัน

ภาพที่ 18 : สัญลักษณ์นกและกรง

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีมุมมองในการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ตามลำดับเหตุการณ์และเวลา และเข้าใจถึงความคิด ความรู้สึกและเหตุผลในการตัดสินใจของตัวละครได้ในระดับเท่าๆกัน สามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว ในตอนจบจึงจะเฉลยเรื่องราวทั้งหมด โดยภาพยนตร์จะเริ่มปูพื้นถึงตัวละครหลักอย่างลึกก่อน ว่าป็นใคร มาจากไหน จากนั้นจึงลำดับให้ลิได้มาพบกับอันในสถานที่ที่เธอต้องมาฝึกงาน อันผู้เป็นลูกสาวของศาสตราจารย์เซินคอยดูแลและให้ความช่วยเหลืออยู่เสมอ จนทั้งสองเริ่มผูกสัมพันธ์กัน จากนั้นภาพยนตร์จึงเริ่มเล่าถึงพัฒนาการความสัมพันธ์ของทั้งสอง โดยที่ใช้การเล่าเรื่องในแบบที่ผู้ชมสามารถเข้าใจเหตุการณ์ได้ไปพร้อมๆกับตัวละคร

มุมมองการเล่าเรื่องแบบนี้เป็นที่เข้าใจง่าย และไม่ซับซ้อน ในภาพยนตร์ที่ไม่ได้ผูกปมอะไรซ่อนเร้นอย่างเรื่องนี้ จึงเหมาะสมกับการเล่าเรื่องในแบบมุมมองภาพรวม ไม่ได้เจาะจงไปที่ตัวละครใดเป็นพิเศษ

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์

Snow Flower and the Secret Fan (ค.ศ.2011)

ภาพที่ 19 : ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง Snow Flower and the Secret Fan

1. โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลัก และโครงเรื่องรอง ในส่วนของโครงเรื่องหลักภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก คือ โซเฟียและนีน่า ทั้งคู่เป็นเพื่อนที่สนิทกันมาตั้งแต่สมัยเรียนมัธยม และได้สาบานว่าจะจะเป็นเพื่อนตายต่อกัน จะอยู่ด้วยกันไปตลอด จนกระทั่งนีน่าได้โกงข้อสอบให้โซเฟีย จึงทำให้ทั้งสองต้องแยกจากกัน ต่อมาภายหลังเมื่อทั้งคู่เติบโตใหญ่ก็ได้กลับมาพบกันอีกครั้ง แต่หากการกลับมาพบกันครั้งนี้ ทั้งคู่ได้ผัดใจกันครั้งรุนแรง จึงทำให้ทั้งคู่ไม่พูดจากันอีก และแล้วโซเฟียก็ได้เกิดอุบัติเหตุขึ้น ทำให้นีน่าได้รู้ถึงความลับบางอย่างในเรื่องความสัมพันธ์ของพวกเขา ปัญหาจึงค่อยๆ ถูกคลี่คลายลง และนีน่าก็ได้กลับมาอยู่เคียงข้างกับโซเฟียอีกครั้งหนึ่ง

ส่วนโครงเรื่องรองเป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างไปเหอและเสว่ฮวา ซึ่งเป็นตัวละครในนิยายที่โซเฟียเขียนขึ้นเพื่อบอกเล่าเรื่องราวแทนความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับนีน่า ไปเหอและเสว่ฮวานั้นเป็นเพื่อนตายกันมาตั้งแต่เด็กๆ ตามธรรมเนียมของประเพณีจีนในมณฑลเหอหนาน แต่โบราณ ทั้งคู่สนิทสนมกันมากจนเติบโตขึ้นจึงต้องแยกย้ายกันออกเรือน แต่แล้วเมื่อไปเหอพบว่าเสว่ฮวากำลังลำบาก เธอพยายามที่จะช่วยเหลือแต่เสว่ฮวากลับปฏิเสธความหวังดีจากเธอ จึงทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่เกิดปัญหาขึ้น ทั้งสองไม่พูดจากันอีก จนกระทั่งเสว่ฮวาเกิดป่วยหนักจนเสียชีวิตไป ไปเหอจึงได้มารู้ความจริงบางอย่างเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพวกเขา แต่ก็สายไปเสียแล้ว ทั้งคู่ไม่มีโอกาสได้แก้ตัวอีกครั้งหนึ่ง

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของการยึดมั่นในความเป็นเพื่อนตาย และความรักที่ปราศจากเงื่อนไข อาจก่อให้เกิดปัญหาในความสัมพันธ์ได้ จากแก่นความคิดอันนี้ ภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครหลักสองคู่ ที่เสมือนเป็นโลกสมมติคู่ขนานกัน คือ โซเฟียและนีน่า ผู้อยู่ในโลกยุคสมัยใหม่ กับ ไปเหอและเสว่ฮวา ผู้เป็นตัวละครในนิยายของโลกยุคเก่า ซึ่งทั้งคู่ต่างมีความสัมพันธ์กันในรูปแบบของเพื่อนตาย ที่มีความรักให้แก่กันช่วยเหลือกันทุกเรื่องโดยปราศจากเงื่อนไขและขอบเขตใด แต่แล้วความรักที่มากเกินไปนั้นได้

ก่อให้เกิดผลเสียตามมา คือส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในแต่ละครอบครัวของตัวละคร เมื่อความเป็นเพื่อนตายนี้ต่างให้ความสำคัญกันและกันมากเกินไปจนละเลยคนรอบข้าง แม้กระทั่งความสุขของตัวเอง จนทำให้ตัวละครฝ่ายที่ถูกช่วยเหลืออยู่เสมอ ไม่อยากทำให้อีกฝ่ายต้องเดือดร้อนเพราะตนอีกต่อไป จึงได้พยายามตัดขาดเสียใยเพื่อให้อีกฝ่ายทิ้งตนไป ความเสียสละความสุขส่วนตัวนี้ต้องแลกมาด้วยความเจ็บปวดในความสัมพันธ์ของตัวละครทั้งสองคู่ แต่ท้ายที่สุดแล้วมิตรภาพอันลึกซึ้งนี้ก็ไม่อาจตัดขาดจากกันได้

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 7 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Snow Flower and the Secret Fan

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
โซเฟีย กับ นีน่า	ความไม่เข้าใจกัน ก่อให้เกิดความขัดแย้ง จนทำให้ความสัมพันธ์ต้องเหินห่าง
โซเฟีย กับ แม่เลี้ยง	ความโกรธแค้น และต้องการเอาชนะด้วยการทอดทิ้งแม่เลี้ยง
นีน่า กับ ครอบครัว	ความต้องการทำตามใจของตนเองจนลืมนึกถึงผลกระทบที่มีต่อคนในครอบครัว
ไปเหอ กับ เสวฮวา	ความไม่เข้าใจกัน ก่อให้เกิดความขัดแย้ง จนทำให้ความสัมพันธ์ต้องเหินห่าง
เสวฮวา กับ สามี่	ความประมาทละเลยจนทำให้ต่อลูกต้องจบชีวิต ทำให้เกิดความเสียใจโกรธแค้น
ไปเหอ กับ สามี่	ความขัดแย้งของตัวละครต่างเพศ โดยเฉพาะเพศชายที่มีการแสดงท่าทีหรืออำนาจที่เหนือกว่าผู้หญิง

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 8 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Snow Flower and the Secret Fan

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
โซเฟีย	ความขัดแย้งทางความรู้สึกของตัวละครในการเลือกเสียสละความสุขส่วนตัว เพื่อให้คนที่รักไม่ต้องลำบาก และได้มีความสุขสบายในชีวิต
เสว่ฮา	ความขัดแย้งทางความรู้สึกของตัวละครในการเลือกเสียสละความสุขส่วนตัว เพื่อให้คนที่รักไม่ต้องลำบาก และได้มีความสุขสบายในชีวิต

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้ พบว่าตัวละครหลักอย่างโซเฟียกับนี่นาและ ไปเหอกับเสว่ฮานั้นมีความขัดแย้งในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกันเป็นปมปัญหาหลัก กล่าวคือตัวละครทั้งสองคู่กันได้ประสบปัญหาในเรื่องของความไม่เข้าใจกัน ทำให้เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ และเป็นปัญหาที่ทำให้ความสัมพันธ์ของตัวละครทั้งสองคู่กันต้องมีจุดแตกหัก เมื่อตัวละครอย่างโซเฟียต่างปฏิเสธความหวังดีของนี่นา เช่นเดียวกับเสว่ฮาที่ปฏิเสธความหวังดีจากไปเหอด้วยท่าทีที่แข็งกระด้างไร้เยื่อใย ทำให้นี่นาและไปเหอเสียความรู้สึกจนไม่อยากจะสานสัมพันธ์กับโซเฟียและเสว่ฮาอีกต่อไป

ในขณะที่โซเฟียและเสว่ฮานั้น ต่างก็มีความขัดแย้งในจิตใจของตัวเองเป็นปมปัญหาสำคัญอีกประการ กล่าวคือทั้งคู่แม้จะรักแปละปรารถนาดีต่ोनี่นาและไปเหอมากเพียงใด แต่พวกเขาก็ยังคงมีการกระทำที่ขัดต่อความรู้สึกของตัวเอง คือการปฏิเสธความหวังดีคนที่ตัวเองรักอย่างไร้เยื่อใย

4. ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) นีน่า

ภาพที่ 20 : นีน่า

นีน่าเป็นหญิงสาวชาวจีน ซึ่งภาพยนตร์ได้กล่าวถึงช่วงวัยรุ่นว่ามีอายุประมาณ 16-18 ปี และวัยผู้ใหญ่อายุประมาณ 25-30 ปี นีน่าที่เติบโตมาในครอบครัวที่อบอุ่นแต่ไม่ร่ำรวย เธอเป็นคนชักนำให้โซเฟียเรียนรู้และเข้าใจในภาษาจีน และสังคมจีนแบบสมัยใหม่ ที่ทำให้แม่เลี้ยงของโซเฟียไม่ชอบใจนักจนไม่อยากให้โซเฟียคบหากับนีน่า นีน่าเป็นคนเชื่อมั่นในตัวเอง และความรู้สึกที่มีต่อโซเฟีย จนบางครั้งก็ให้ความสำคัญกับโซเฟียมากกว่าตัวเอง และคนในครอบครัว

2) โซเฟีย

ภาพที่ 21 : โซเฟีย

โซเฟียเป็นหญิงสาวชาวเกาหลี ซึ่งภาพยนตร์ได้กล่าวถึงช่วงวัยรุ่นว่ามีอายุประมาณ 16-18 ปี และวัยผู้ใหญ่อายุประมาณ 25-30 เธอได้ย้ายถิ่นฐานจากเกาหลีมาอยู่ที่จีน โซเฟียนั้นไม่อาจเข้าใจภาษาจีนสักเท่าไรนัก ทำให้เธอได้รู้จักและเรียนรู้กับนีน่าเพื่อนสนิทชาวจีนที่เรียนด้วยกันที่โรงเรียน โซเฟียนั้นเป็นคนที่มีปัญหาครอบครัว พ่อแม่ของเธอหย่าร้างกัน ทำให้เธอต้องมาอยู่ที่จีนกับแม่เลี้ยงที่ไม่เคยเข้าใจเธอ และมักชอบบังคับให้เธอทำตามธรรมเนียมจีนโบราณ

ที่เคร่งครัด โซเฟียจึงกลายเป็นคนที่ต่อต้านแม่เลี้ยงอยู่ลึกๆและชอบเก็บความรู้สึก ความใกล้ชิดที่ไม่น่ามีต่อเธอ ทำให้เธอแอบรักนี่นาโดยไม่รู้ตัว แต่ก็ต้องเก็บงำความรู้สึกนั้นไว้ เพราะกรอบทางสังคม

3) อาเธอร์

ภาพที่ 22 : อาเธอร์

ชายชาวต่างชาติอายุประมาณ 30-35 ปี แฟนหนุ่มของโซเฟีย เขาเป็นคนมีเสน่ห์ และคารมคมคาย อาเธอร์นั้นเป็นเศรษฐีร่ำรวย ความมั่นคงของเขาดึงดูดให้โซเฟียสนใจตัวเขา แต่เขาก็กังวลโซเฟียได้ไม่ดีพอ ทำให้ความรักระหว่างเขาและโซเฟียไม่อาจสานสัมพันธ์ต่อไปได้

4) ไปเหอ

ภาพที่ 23 : ไปเหอ

ไปเหอเป็นชาวจีนในมณฑลยูนนาน ซึ่งภาพยนตร์ได้กล่าวถึงช่วงวัยเด็กว่ามีอายุประมาณ 6-7 ปี และวัยผู้ใหญ่ อายุประมาณ 25-30 ปี ไปเหอที่มาจากครอบครัวยากจน แต่ได้สามีที่ร่ำรวย จึงกลายเป็นคนมีฐานะไปในที่สุด แม้ว่าไปเหอจะกลายเป็นคนร่ำรวยแต่เธอก็ยังคงเป็นตัวของตัวเอง

ตัวเอง เชื้อมั่นในตัวเองและความรู้สึกที่มีเส่วฮวา ยอมที่จะทำทุกอย่างเพื่อเส่วฮวา และเป็นห่วงความรู้สึกเส่วฮวายิ่งกว่าใคร เธอยึดมั่นในความเป็นเพื่อนตายกับเส่วฮวามากกว่าอะไรทั้งสิ้น จนยอมที่จะทิ้งทุกอย่างเพื่อเส่วฮวา

5) เส่วฮวา

ภาพที่ 24 : เส่วฮวา

เส่วฮวาเป็นชาวจีนในมณฑลยูนนาน ซึ่งภาพยนตร์ได้กล่าวถึงช่วงวัยเด็กว่ามีอายุประมาณ 6-7 ปี และวัยผู้ใหญ่อายุประมาณ 25-30 ปี เส่วฮวาที่มาจากครอบครัวร่ำรวย แต่แล้วชีวิตก็พลิกผัน เมื่อเธอได้สามีที่ยากจนเป็นแค่คนขายหมู ทำให้เส่วฮวากลายเป็นคนไม่มีฐานะและต้องใช้ชีวิตอย่างยากลำบาก แต่เส่วฮวาก็เป็นคนมีความอดทน ชอบเก็บความรู้สึก แม้ใจจริงเธออยากที่จะหนีไปอยู่กับไปเหอแต่เธอก็ไม่ทำ เพราะไม่อยากให้ไปเหอต้องลำบากเพราะเธอ

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าการแบ่งภาคของตัวละครออกเป็นสองยุคสมัย ได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของผู้คนในสังคมเมืองยุคใหม่ที่ต่างให้ความสำคัญกับเรื่องการเงิน และผู้หญิงมีสิทธิเสรีภาพเท่ากันกับผู้ชาย นอกจากนี้ยังสะท้อนภาพของสังคมจีนยุคเก่าที่มีค่านิยมให้หญิงสาวแต่งงานออกเรือนเป็นฝั่งเป็นฝา และมีหน้าที่รับใช้ผู้ชาย

ตัวละครหลักอย่างนี้น่าเป็นตัวแทนของหญิงสาวในสังคมเมืองที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานได้ด้วยตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งพาผู้ชายแต่อย่างใด เธอเป็นตัวแทนแห่งความเด็ดเดี่ยวและกล้าที่จะเลือกหนทางของตัวเอง ในขณะที่โซเฟียเป็นตัวแทนของหญิงสาวผู้ที่ยังถูกผู้ชายเอารัดเอาเปรียบ แม้จะอยู่ในสังคมสมัยใหม่แล้วก็ตาม

ในขณะที่ไปเหอและเสวฮ้านั้นเป็นตัวละครที่เติบโตอยู่ในยุคสมัยเก่าของจีน ที่มีค่านิยมให้ผู้หญิงมีหน้าที่เป็นแม่บ้านแม่เรือน ผู้หญิงควรจะแต่งงานเพื่อความเป็นฝั่งเป็นฝามากกว่าทำมาหาเลี้ยงตนเอง พวกเขาจึงเป็นตัวแทนแห่งการโดนผู้ชายกดขี่ข่มเหงในสังคมจีนที่ถือว่าผู้ชายเป็นใหญ่ และผู้หญิงมีหน้าที่รับใช้พวกเขาเท่านั้น ไม่สามารถหาเลี้ยงตนเองได้

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 8 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. บ้านของไซเฟีย เป็นสถานที่ที่ทั้งสองได้ใช้เวลาอยู่ด้วยกัน โดยที่นี่น่าได้อาสามาเป็นครูสอนภาษาจีนให้กับไซเฟียเพื่อนใหม่ที่เพิ่งย้ายมาจากเกาหลี และบ้านของไซเฟียยังแสดงให้เห็นถึงสภาพครอบครัวของเธอ

2. บ้านของนี่น่า เป็นสถานที่ที่ทั้งสองได้ใช้เวลาอยู่ด้วยกัน โดยไซเฟียได้มักมาพบปะกับนี่น่าที่บ้านเป็นประจำ เนื่องจากแม่ของเธอไม่ค่อยชอบนี่น่านัก จึงทำให้เธอเลือกที่จะเป็นฝ่ายแอบมาพบปะนี่น่าแทน

3. โรงเรียน เป็นสถานที่ที่ทำให้ทั้งสองได้มาเจอกัน และเป็นเพื่อนกัน ซึ่งโรงเรียนเป็นสถานที่แสดงให้เห็นถึงการช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างไซเฟียและนี่น่า

4. สถานที่ทำงานของนี่น่า เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงอาชีพของนี่น่า และบ่งบอกถึงความมุ่งมั่นและความสามารถของตัวละครนี้

5. สถานที่จัดหาคู่ในสมัยก่อน เป็นฉากที่ทำให้ตัวละครไปเหอและเสวฮ้าได้พบกัน ทั้งสองผูกพันกันตั้งแต่เด็กในสถานที่แห่งนี้ และได้เข้ารับการสาบานเป็นเพื่อนตายต่อกัน

6. บ้านของไปเหอ เป็นฉากที่เล่าให้เห็นถึงชีวิตหลังการแต่งงานของเธอ ครอบครัวของเธอ นั้นมีขนบธรรมเนียมที่ผู้ชายต้องเป็นใหญ่ในบ้านอย่างชัดเจน

7. บ้านของเสวฮ้า เป็นฉากที่เล่าให้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ของเธอ ว่าครอบครัวของเธอนั้นมีความลำบากมากเพียงใด

8. สถานที่สาธารณะต่างๆไป เป็นฉากรองของการดำเนินเรื่องในภาพยนตร์ แต่เป็นบริบทที่แสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมที่ตัวละครนั้นๆได้อาศัยอยู่นั่นเอง

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์คือฉากของประเทศจีนในช่วงเวลาสองยุคสมัย ได้แก่ เมืองเซียงไฮ้ในยุคสมัยใหม่เป็นสถานที่ดำเนินเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างโซเฟียและนี่น่า และช่วงศตวรรษที่ 19 ในมณฑลเหอหนาน เป็นสถานที่ดำเนินเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างไปเหอและเสวฮวา เด็กหญิงเพื่อนร่วมสถาบัน แทนตัวเธอและนี่น่าในนิยายที่โซเฟียได้เขียนขึ้น เป็นสถานที่ๆทำให้ตัวละครทั้งสองได้ใช้ชีวิตเป็นเพื่อนตายร่วมกัน และก่อให้เกิดสายใยความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง

การดำเนินเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้จะไม่ได้เน้นไปที่ฉากใดฉากหนึ่งเป็นพิเศษ กล่าวคือมีการเล่าเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละคร หญิงรักร่วมเพศเฉลี่ยโดยเท่าๆกัน ทั้งฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวเช่นในบ้านของตัวละคร และฉากที่เป็นสถานที่สาธารณะทั่วไป เช่น ร้านอาหาร หรือตามป่าเขา เนื่องจากภาพยนตร์ใช้กลวิธีการเล่าเรื่องในแบบให้ตัวละครมีรูปแบบความสัมพันธ์กันในแบบเพื่อนตายเสียมากกว่า ฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวจึงไม่ใช่ฉากหลักในการนำเสนอถึงความสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างตัวละครรักร่วมเพศ

-ฉากในบ้านของโซเฟีย นี่น่า ไปเหอ และเสวฮวา มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร เป็นฉากที่ช่วยให้ผู้ชมรับรู้ว่าตัวละครนั้นมีพื้นฐานชีวิตและครอบครัวเป็นอย่างไร และเป็นคนลักษณะใด และจัดเป็นสถานที่ส่วนตัวที่ให้ตัวละครสามารถแสดงความเป็นตัวเองได้อย่างเต็มที่

-ฉากในโรงเรียน สถานที่ทำงาน สถานที่จัดหาคู่ และสถานที่ต่างๆในเมือง มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร และช่วยในการดำเนินเรื่องราวของภาพยนตร์ อีกทั้งเป็นฉากที่ทำให้ผู้ชมได้รู้ถึงสภาพสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละยุคสมัย

6. สัญลักษณ์ (Symbol)

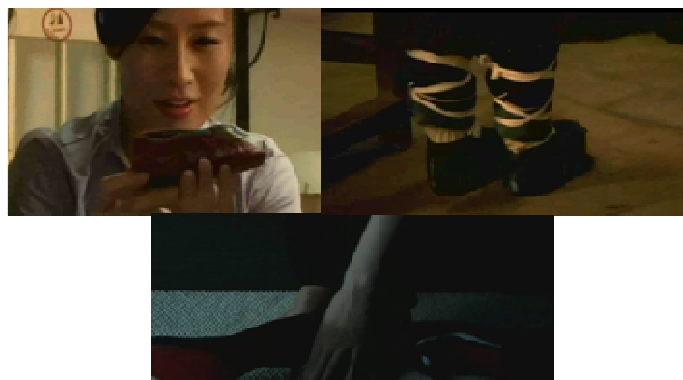
จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง Snow flower and the secret fan พบว่าภาพยนตร์ได้ใช้ชื่อที่สื่อถึงความหมายในภาพยนตร์ได้อย่างตรงตัว Snow flower นั้น เป็นชื่อในภาษาอังกฤษที่หมายถึงตัวละครเสวฮวา ในภาษาจีน และ the secret fan นั้นสื่อถึงพัดแห่งความลับ เป็นพัดที่ผู้หญิงในมณฑลยูนนานใช้เขียนตัวอักษรหนังสือหากัน และใช้พัดเป็นตัวแทนของจดหมายส่งถึงกัน ซึ่งตัวอักษรหนังสือนี้ก็มิแต่ผู้หญิงด้วยกันเท่านั้นที่อ่านออก เพราะเป็นภาษาลับที่คิดค้นขึ้นใน

สมัยนั้น ในภาพยนตร์ได้เล่าถึงตัวละครเสวฮ่าที่มักเขียนความในใจที่มีต่อไปหอลงบนพัด สัญลักษณ์ที่อยู่ในภาพยนตร์ก็คือการสื่อถึงสิ่งที่เป็นความลับภายในใจของผู้หญิงในสังคมจีนที่ต้องเก็บเรื่องราวความรู้สึกดีๆระหว่างกันไว้เป็นความลับ อีกทั้งยังเป็นตัวแทนของความเก็บกดที่ผู้หญิงในสังคมจีนต้องเจอ จากการถูกกดขี่จากผู้ชาย แต่ก็ไม่อาจจะทำอะไรได้ไปมากกว่าเก็บความรู้สึกนั้นไว้ในใจ ซึ่งภาพของพัดนั้นก็มาปรากฏให้เห็นในการเล่าเรื่องระหว่างโซเฟียและนี่น่าด้วยเช่นกัน

ภาพที่ 25 : สัญลักษณ์พัด

นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังปรากฏสัญลักษณ์แฝงอีกอย่างหนึ่งในเรื่อง นั่นก็คือภาพของรองเท้าคู่เล็กๆที่ใช้เพื่อรัดเท้า และรองเท้าส้นสูง ซึ่งรองเท้าทั้งสองนั้นต่างเป็นสิ่งที่สร้างความเจ็บปวดให้กับผู้หญิงทั้งในสมัยก่อนที่มีประเพณีการรัดเท้าเด็กผู้หญิง แม้จะต้องทนเจ็บปวด แต่ก็เพื่อที่จะสามารถออกเรือนไปมีสามีที่ร่ำรวยได้ในอนาคต และในปัจจุบันภาพของนี่นากำลังถอดรองเท้าส้นสูงออกและลูบคลำเท้าด้วยความเจ็บปวดที่ทับซ้อนยังภาพของเสวฮ่าที่ต้องอยู่ในอาณัติของสามี สื่อให้เห็นถึงการกดขี่ผู้หญิงและสิทธิความไม่เท่าเทียมกันของผู้หญิงในจีนอีกด้วย

ภาพที่ 26 : สัญลักษณ์รองเท้า

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีมุมมองในการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด ผสมผสานกับมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่ง ที่ตัวละครหลักจะเป็นผู้เล่าเรื่องเอง กล่าวคือในการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นเรื่องจะเป็นการเล่าเรื่องราวทั่วไป ภาพยนตร์มีการปูพื้นตัวละครทั้งไซเฟีย นีน่า ไปเหอ และเส่วฮา ว่าเป็นใคร มาจากไหน และมีความสัมพันธ์กันอย่างไร ในระดับเท่าๆกัน และสามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัวในตอนจบจึงจะเฉลยเรื่องราวทั้งหมด จากนั้นเมื่อถึงตอนท้ายของเรื่องที่ปมปัญหานั้นถูกคลี่คลายก็ได้มีการใช้มุมมองการเล่าเรื่องจากตัวละครไซเฟียและเส่วฮาผ่านทางจดหมายหรือพัสดุ โดยเป็นการเฉลยปมในใจของตัวละครทั้งสอง ทำให้ผู้ชมเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของตัวละครและเข้าใจถึงเหตุผลในการกระทำของตัวละครได้ดีที่สุด การเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่งนี้จึงทำให้ผู้ชมเข้าใจถึงเหตุผลในการกระทำของไซเฟียที่ต้องโกหกน้า และเส่วฮาที่ต้องโกหกไปเหอได้เป็นอย่างดี

4.1.2 การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ใต้หวัน

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Love lone's flower (ค.ศ.2007)

ภาพที่ 27 : ใบบิดภาพยนตร์เรื่อง Love's lone flower

1. โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลัก และโครงเรื่องรอง ในส่วนของโครงเรื่องหลักภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก คือ หยวนฟางและวูเป่า ทั้งคู่บังเอิญพบกันบนท้องถนนในขณะที่วูเป่ากำลังถูกทำร้ายร่างกาย หยวนฟางจึงได้ช่วยเธอไว้และพาเธอมาอาศัยอยู่ด้วย หยวนฟางคอยดูแลเธอด้วยความรัก และมีความรู้สึกดี ๆ ให้เธอมาตลอด แต่แล้วเมื่อวูเป่าได้ไปพบรักกับชายคนอื่น จึงทำให้หยวนฟางไม่พอใจอย่างมาก และต้องการเป็นเจ้าของวูเป่าแต่เพียงผู้เดียว แม้วูเป่าจะไม่ได้รักหยวนฟางแต่เธอก็ยอมตกเป็นของหยวนฟางและยอมละทิ้งจากชายคนรักเพื่อมาอยู่เคียงข้างหยวนฟาง แต่ท้ายที่สุดแล้ววูเป่าก็ล้มป่วยลงและเสียชีวิตในที่สุด

ส่วนโครงเรื่องรองเป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างหยวนฟางและจวนจวน เด็กสาวในสำนักโคมแดงผู้ใสซื่อ หยวนฟางให้ความรักและคอยดูแลเธออย่างดีไม่ต่างกับตอนที่เธอให้ความรักกับวูเป่า แม้จวนจวนจะไม่ได้รักหยวนฟางในแบบคู่รัก แต่เธอก็ไม่ขัดขืนเมื่อหยวนฟางแสดงความรักต่อเธอที่เกินเลย จวนจวนมักจะถูกแขกผู้ชายทำร้ายร่างกายข่มขืนทั้งกายและใจอยู่เสมอ จนในที่สุดจวนจวนก็เสียสติและลงมือฆาตกรรมชายคนนั้น เธอต้องพบจุดจบที่น่าอนาใจไม่ต่างกับวูเป่า

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของบุญคุณไม่สามารถตอบแทนได้ด้วยความรัก จากแก่นความคิดอันนี้ภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวของความลำบากในชีวิตของหญิงสาวในสำนักโคมแดง ตัวละครหลักอย่างหยวนฟางมักจะคอยช่วยเหลือเด็กสาวที่ถูกล่อลวงหรือกำลังลำบากอยู่เสมอ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องสู้ชีวิตทำมาหากินเพื่อดูแลเด็กสาวและตัวเองให้มีชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งความใกล้ชิดนั้นทำให้เธอเกิดหลงรักเด็กสาวอย่างวูเป่าและจวนจวน หยวนฟางต้องการเป็นเจ้าของพวกเธอทั้งร่างกายและจิตใจ แต่หากเด็กสาวทั้งสองไม่อาจรักเธอตอบได้ แต่ที่ยอมเป็นของเธอเพียงเพราะว่าไม่อยากทำร้ายจิตใจของผู้มีพระคุณ ท้ายที่สุดแล้วชีวิตของเด็กสาวทั้งสองก็ต่างพบกับจุดจบอันน่าเศร้า เมื่อคนหนึ่งได้ตายลง และอีกคนได้เสียสติ ทำให้หยวนฟาง

ได้รู้ว่าความรักและบุญคุณที่เธอมีต่อเด็กสาวทั้งสอง ก็เป็นเพียงแค่ความรู้สึกของเธอเพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 9 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Love's lone flower

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
หยวนฟาง กับ วูเป่า	ความขัดแย้งของตัวละครที่มีความรักที่ไม่ลงตัวกัน เป็นการรักแต่เพียงข้างเดียว
หยวนฟาง และวูเป่า กับ ชิงหลาง	ความขัดแย้งของตัวละครที่มีความรักที่ไม่ลงตัวกัน เป็นความสัมพันธ์แบบรักสามเส้า
หยวนฟาง กับ เจ้าของบ้านเช่า และชาวบ้าน	ความขัดแย้งของตัวละครที่มีพฤติกรรมที่สร้างความน่าอับอายผิดจากกรอบทางสังคม ทำให้เกิดการเข้าใจผิดกับคนรอบข้าง
จวนจวน กับ โก	ความขัดแย้งของตัวละครเพศชายที่ข่มเหงผู้หญิง

ตารางที่ 10 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Love's lone flower

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
วูเป่า	การเลือกทางเดินของชีวิตที่ตนไม่ต้องการเพื่อชดเชยบุญคุณของผู้มีพระคุณที่หลงรักเธอ
จวนจวน	การเลือกทางเดินของชีวิตที่ตนไม่ต้องการเพื่อชดเชยบุญคุณของผู้มีพระคุณที่หลงรักเธอ

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าตัวละครหลักทั้งหยวนฟาง วู่เป่า และจวนจวนมักมีความขัดแย้งกับผู้คนรอบข้าง ในเรื่องของการถูกผู้ชายกดขี่ข่มเหง รวมถึงถูกผู้คนมองว่าเป็นคนไม่ดี เป็นคนไม่มีศักดิ์ศรี ด้วยอาชีพที่พวกเขาทำ นอกจากนี้แล้วยังพบว่าตัวละครทั้งสามล้วนเป็นคนที่มึนปัญหาในเรื่องครอบครัว หรือในเรื่องการขาดความอบอุ่นในวัยเด็ก เห็นได้จากหยวนฟางที่เป็นเหมือนคนที่ขาดความรัก ความอบอุ่น และมีชีวิตอยู่เพียงลำพังเพื่อตัวคนเดียวมาตลอด ในขณะที่วู่เป่าและจวนจวนต่างก็เป็นเด็กสาวที่บ้านแตก ทำให้เธอต้องมายึดอาชีพนี้ นอกจากนี้แล้วทั้งสองยังมีความขัดแย้งในจิตใจที่ว่าแม้จะไม่ได้รักหยวนฟาง แต่ทั้งคู่ก็ไม่ปฏิเสธเวลาที่หยวนฟางมีความสัมพันธ์ทางกายด้วย

4. ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) หยวนฟาง

ภาพที่ 28 : หยวนฟาง

หยวนฟางเป็นหญิงสาวอายุประมาณ 30-35 ปี เธอเป็นสาวพราวเสน่ห์ที่มีแขกในสำนักโคมแดงชื่นชอบอย่างมากมาย หยวนฟางแม้จะดูเป็นคนไม่สนใจอะไร แต่แท้จริงแล้วเธอเป็นคนใจดี และชอบช่วยเหลือคนที่เดือดร้อน จะเห็นได้จากตอนที่เธอช่วยเหลือวู่เป่าจากช่อง หรือช่วยเหลือจวนจวนให้ทั้งสองได้มีที่พักอาศัยและคอยดูแลเธอทั้งสองด้วยความปรารถนาดี แต่ด้วยความที่เธอเป็นคนใจอ่อนจึงทำให้หลงรักเด็กสาวทั้งสองอย่างง่ายดาย

2) วู้เป่า

ภาพที่ 29 : วู้เป่า

วู้เป่าเป็นเด็กสาวอายุประมาณ 16-18 ปี เธอเป็นเด็กสาวผู้มีเสน่ห์อย่างลึกซึ้ง และมีเสียงร้องเพลงอันไพเราะ วู้เป่าถูกรวบครวชายให้มาอยู่ในช่อง แต่หยวนฟางได้มาพบและช่วยเหลือเธอไว้ หลังจากนั้นเธอก็อยู่เคียงข้างหยวนฟางมาโดยตลอด ด้วยความสำนึกในบุญคุณของหยวนฟาง ถึงแม้ว่าเธอจะได้พบรักกับนักร้องหนุ่มคนหนึ่งแต่เธอก็เลือกที่จะอยู่กับหยวนฟางเพื่อตอบแทนบุญคุณ จนต้องละทิ้งความต้องการที่แท้จริงของตนเอง

3) จวนจวน

ภาพที่ 30 : จวนจวน

จวนจวนเป็นเด็กสาว อายุประมาณ 16-18 ปี เธอเป็นเด็กสาวผู้สดใส มีเสียงร้องเพลงอันไพเราะ จวนจวนเป็นคนใสซื่อ อ่อนต่อโลกและไม่กล้าปฏิเสธคน จึงทำให้เธอมักถูกแขกผู้ชายพาตัวไปทำร้ายร่างกาย บังคับชมชื่นใจ จนในที่สุดเธอได้ติดยา และเมื่อปมในใจของเธอที่ถูกพอบังคับชมชื่นได้ก่อตัวขึ้น เธอจึงกลายเป็นคนหวาดระแวงและเสียสติไปในที่สุด

4) ชังกลาง

ภาพที่ 31 : ชังกลาง

ชายหนุ่มนักดนตรีอายุประมาณ 30-35 ปี ผู้สนใจในตัววู้เป่า ชังกลางหลงรักเสียงร้องเพลงของวู้เป่าตั้งแต่แรกพบ หลังจากนั้นเขาก็พยายามพบหาพูดคุยกับวู้เป่าจนทั้งสองได้ตกลงหมั้นรักกัน ชังกลางรักวู้เป่ามาก คราวที่เกิดสงครามกลางเมืองเขาจึงตั้งใจพาวู้เป่าหนีไปอยู่ด้วยกัน แต่แล้ววู้เป่าเองกลับหนีเขากลับมาหาหยวนฟาง ชังกลางรอคอยเธออย่างมีความหวัง แม้ว่าเวลาจะผ่านไปหลายปี เมื่อเขาได้เป็นผู้ดำเนินรายการวิทยุ เขาหมั่นเปิดเพลงที่วู้เป่าเคยร้องอยู่เสมอ และหวังว่าเธอคงได้ยินมันและคิดถึงเขา

5) โก

ภาพที่ 32 : โก

ชายวัยกลางคนอายุประมาณ 35-40 ปี ผู้สนใจในตัวจวนจวน เขาเป็นแขกผู้มีอิทธิพลอย่างมากในสำนักโคมแดง และเป็นยาгуซ่าชื่อเสียงโด่งดัง โกมักนิยมใช้ความรุนแรงอยู่เสมอ

และมักบีบบังคับให้จวนจวนคอยปรณิบัติเขา ทั้งข่มขืน และบังคับให้เธอเสพยา จนท้ายที่สุดก็ต้องจบชีวิตลงด้วยน้ำมือของจวนจวน

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้ พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตอยู่ของผู้คนภายใต้สังคมด้านมืดในไต้หวันยุคสมัยก่อน

จะเห็นได้ชัดเจนจากตัวละครหลักของเรื่องอย่างหยวนฟาง วูเป่า และจวนจวน ทั้งสามต่างทำงานอยู่ในสถานโคมแดงทั้งสิ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพวกเธอเป็นโสเภณีที่ต้องใช้ชีวิตอยู่ภายใต้เงาของสังคมอันเสื่อมโทรม

หยวนฟางนั้นเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่ขาดซึ่งความรัก ความอบอุ่นในชีวิตอย่างแท้จริง เมื่อมีใครที่นำสงสารเห็นใจเข้ามาในชีวิต จึงทำให้เธอรู้สึกอยากให้สิ่งเหล่านั้นกับพวกเธอไม่ให้ขาดหายเหมือนชีวิตของเธอ ในขณะที่วูเป่าและจวนจวนเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่ถูกผู้ชายทำร้ายร่างกายและจิตใจ แสดงให้เห็นถึงสังคมในช่วงเวลานั้นที่ผู้ชายที่มักจะคอยกดขี่ข่มเหงผู้หญิง ส่วนซ่งหลางและโกนั้นเป็นตัวแทนของผู้ชายในสังคมที่มีทั้งชายที่ดี ให้เกียรติผู้หญิง และชายที่โหดร้ายข่มเหงผู้หญิง

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 3 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. สำนักโคมแดง เป็นสถานที่ดำเนินเรื่องหลัก เป็นที่ที่ตัวละครทั้งสามได้ทำงานอยู่ และเป็นสถานที่ที่ทำให้ตัวละครได้พบกับจุดเปลี่ยนในชีวิต

2. บ้านของหยวนฟาง เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่หยวนฟางมีต่อเด็กสาวทั้งวูเป่าและจวนจวน แสดงให้เห็นถึงความอบอุ่นของตัวละครอย่างชัดเจน

3. ฉากการอพยพหนีสงคราม เป็นฉากสำคัญที่บอกเล่าความสัมพันธ์ของหยวนฟาง และวูเป่าได้เป็นอย่างดี วูเป่าได้หนีจากซ่งหลางระหว่างที่ทั้งสองเดินทางอพยพหนีสงครามกลางมือกลับมาหาหยวนฟาง และในฉากการอพยพอีกครั้งหนึ่งวูเป่าก็ได้เสียชีวิตลงในอ้อมกอดของหยวนฟาง

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้ พบว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์คือฉากของประเทศจีนและไต้หวันในช่วงเวลาประมาณปี 1940-1950 ซึ่งเป็นยุคสมัยเก่าเป็นช่วงเวลาที่กำลังเกิดสงครามกลางเมืองขึ้น โดยสภาพสังคมที่แวดล้อมตัวละครหลัก คือสภาพของสังคมกลางคืน หรือเป็นสังคมในด้านมืด

การดำเนินเรื่องของภาพยนตร์โดยทั่วไป จะมีการเล่าเรื่องราวอยู่ในฉากสถานที่ในสังคมเมือง และเป็นสถานที่เฉพาะอย่างสำนึกโคมแดงที่เป็นฉากหลักในการเล่าเรื่องราวที่มาที่ไปของตัวละคร จะเห็นได้ว่าการเล่าเรื่องราวทั่วไปมักจะใช้สถานที่ที่เป็นสถานที่สาธารณะ แต่เมื่อภาพยนตร์ตั้งใจเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ลึกซึ้งระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศ จะปรากฏให้เห็นในฉากที่เป็นสถานส่วนตัวเท่านั้น ดังเช่น

-ฉากบ้านของหยวนฟาง เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งของหยวนฟางกับวูเป่า หรือหยวนฟางกับจวนจวน

ในขณะที่ฉากสำคัญ ที่ช่วยเล่าเรื่องราวถึงสภาพสังคมในขณะนั้นนั่นก็คือ

-ฉากการอพยพหนีสงคราม มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดถึงสภาพสังคมและปัญหาบ้านเมืองที่เกิดขึ้นในขณะนั้น และช่วยให้เราเห็นถึงช่วงเวลาในภาพยนตร์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

6.สัญลักษณ์ (Symbol)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง Love's lone Flower พบว่าชื่อของภาพยนตร์ได้แปลความหมายถึง ความรักของดอกไม้ที่เดียวดาย ซึ่งสื่อได้ถึงความรักของหยวนฟางผู้เป็นดอกไม้เดียวดาย กล่าวคือภาพยนตร์ได้สื่อถึงความรักอันเปราะบางเหมือนดังดอกไม้ดอกเดียวที่มีความเปราะบาง และเดียวดาย เป็นความรักที่เกิดจากการรักข้างเดียว และเกิดขึ้นในสภาวะที่บอบบาง เหมือนกับตัวหยวนฟางเอง ที่เป็นคนอ่อนโยน ท่ามกลางสังคมที่แสนจะโหดร้าย ความรักของเธอนั้นมีให้กับเด็กสาวทั้งสองโดยที่ ต้องพบว่าเป็นความรักที่ผิดหวังและโดดเดี่ยว เมื่อได้รู้ว่าไม่มีใครที่รักเธอจากหัวใจที่แท้จริง

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีมุมมองในการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ตามลำดับเหตุการณ์และเวลา และเข้าใจถึงความคิด ความรู้สึกและเหตุผลในการตัดสินใจของตัวละครได้ในระดับเท่าๆกัน สามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว ในตอนจบจึงจะเฉลยเรื่องราวทั้งหมด โดยภาพยนตร์จะเริ่มปูพื้นถึงตัวละครหลักอย่างหยวนฟางและวูเป่าก่อน ว่ามาพบเจอกันได้อย่างไร จากนั้นภาพยนตร์จึงเริ่มเล่าถึงพัฒนาการความสัมพันธ์ของทั้งสอง และตามมาด้วยการเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ของหยวนฟางและจวนจวน โดยที่ใช้การเล่าเรื่องในแบบที่ผู้ชมสามารถเข้าใจเหตุการณ์ได้ไปพร้อมๆกับตัวละคร มุมมองการเล่าเรื่องแบบนี้เป็นที่เข้าใจง่าย และไม่ซับซ้อน ในภาพยนตร์ที่ไม่ได้ผูกปมอะไรซับซ้อนเร้นอย่างเรื่องนี้ จึงเหมาะสมกับการเล่าเรื่องในแบบมุมมองภาพรวม ไม่ได้เจาะลงไปที่ตัวละครใดเป็นพิเศษ

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Miao Miao (ค.ศ.2008)

ภาพที่ 33 : ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง Miao Miao

1. โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลัก และโครงเรื่องรอง ในส่วนของโครงเรื่องหลักภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก คือ เมี้ยวเหมียวและเสี่ยวอ้ายคู่เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนกัน เสี่ยวอ้ายคอยดูแลเอาใจใส่เมี้ยวเหมียวอยู่เสมอเพราะเห็นว่าเธอเป็นเด็กใหม่ แต่แล้วความรู้สึกใกล้ชิดก็ทำให้เธอเกิดความรู้สึกที่มากกว่าเพื่อนกับเมี้ยวเหมียว ในขณะที่เมี้ยวเหมียวนั้นกับไปหลงรักเงินเฟี้ยเจ้าของร้านขายซีดี แต่ก็ต้องผิดหวังกลับมาเช่นกัน เมื่อเขาไม่เคยมีใจให้เธอเลย ทั้งสองต่างผิดหวังกับความรักของตัวเอง แต่มีตรรกะอันงดงามของทั้งคู่ก็ยังคงดำเนินอยู่ต่อไป และท้ายที่สุดเมี้ยวเหมียวก็ต้องกลับไปยังญี่ปุ่นบ้านเกิดของเธอ ทั้งสองจึงต้องแยกจากกัน

ส่วนโครงเรื่องรองเป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างเงินเฟี้ยกับอดีตคนรักที่เขาต้องสูญเสียไป เนื่องจากเขาไม่ยอมรับความต้องการในใจที่แท้จริงว่าเขานั้นมีความรักให้กับเพื่อนผู้ชายด้วยกัน และได้ทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างรุนแรง ก่อนที่ชายคนรักจะประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตไป

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของความผิดหวังเสียใจในความรักก่อให้เกิดการเติบโตพร้อมกับการเรียนรู้ถึงความรักที่ไม่ต้องการสิ่งตอบแทน และความรักที่บริสุทธิ์ของคนในครอบครัว จากแก่นความคิดอันนี้ภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวของการเรียนรู้ถึงชีวิตและความรักในตัวละครที่เป็นวัยรุ่น ทั้งเมี้ยวเหมียว และเสี่ยวอ้าย เด็กสาวที่ต่างแอบหลงรักคนข้างกายแต่ก็ต้องพบกับความผิดหวังในที่สุด โดยเฉพาะเสี่ยวอ้ายที่ได้แอบหลงรักเพื่อนสนิทอย่างเมี้ยวเหมียว เธอต้องเรียนรู้ถึงความเสียสละเพื่อคนรัก และเรียนรู้ที่จะก้าวต่อไปจากความรักที่ไม่มีทางสมหวังเมื่อเมี้ยวเหมียวมองว่าเธอเป็นเพียงเพื่อนสาวคนสนิทคนหนึ่ง เช่นเดียวกันกับเมี้ยวเหมียวที่ไม่มีวันสมหวังกับเงินเฟี้ยเจ้าของร้านซีดีเกย์หนุ่มที่เธอหลงรัก ซึ่งตัวเขาเองก็พบกับความผิดหวังในความรักมาก่อนจนเป็นผลฝังใจให้เขาหยุดที่จะก้าวเดินต่อไป

3.ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1.ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 11 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Miao Miao

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
เสี่ยวอ้าย กับ พ่อ	การยึดมั่นถือมั่นในทัศนคติและความเชื่อของตน จนไม่เปิดใจยอมรับพ่อ
เงินเฟย กับ เพื่อนชายคนสนิท	การไม่กล้ายอมรับซึ่งความรักที่เกิดขึ้นระหว่างกัน เพราะไม่อาจยอมรับตัวตนการเป็นรักร่วมเพศของตนได้

2.ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 12 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Miao Miao

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
เสี่ยวอ้าย	ความขัดแย้งทางความรู้สึกในการเลือกเสียสละความสุขส่วนตัว เพื่อให้คนรักมีความสุข
เงินเฟย	ความขัดแย้งระหว่างในสิ่งที่รัก ถูกกำหนดให้กลายเป็นสิ่งที่เกลียดไป เพราะอดีตอันเลวร้ายในอดีตที่ตามมาหลอกหลอน

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าตัวละครหลักอย่างเสี่ยวอ้ายและเงินเฟยนั้นมักมีความขัดแย้งภายในจิตใจเกิดขึ้นเป็นปมปัญหาหลัก ตัวละครทั้งคู่ต่างก็เป็นรักร่วมเพศ เสี่ยวอ้ายนั้นเป็นเลสเบียน ในขณะที่เงินเฟยเป็นเกย์ ทั้งคู่ต่างมีการกระทำที่ขัดกับความรู้สึกที่แท้จริงของตัวเอง ทำให้ชีวิตรักของพวกเขาต้องพบกับความผิดหวัง กลืนหายไปพร้อมกับความกลัวที่จะเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงออกมา ด้วยเพราะว่าทั้งคู่มั่นใจใจสายตาของผู้คนรอบข้างในสังคมจนเลือกที่จะปฏิเสธความรู้สึกที่แท้จริงของตัวเอง

4. ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) เมี้ยวเหมียว

ภาพที่ 34 : เมี้ยวเหมียว

เมี้ยวเหมียวเป็นเด็กสาว อายุประมาณ 16-17 ปี เธอเป็นเด็กสาวผู้อ่อนโยนและซื่อาย เมื่อคราวที่เธอมาเรียนที่ไต้หวันใหม่ๆ เธอยังไม่ค่อยมีเพื่อน แต่เมื่อมาพบกับเสี่ยวอ้ายจึงทำให้เธอสนิทสนมกันและเริ่มเปิดใจกับเพื่อนๆ เมี้ยวเหมียวเป็นเด็กสาวที่กล้าแสดงออกซึ่งความรู้สึกของตัวเองอย่างชัดเจน แม้จะรู้ว่าความรักครั้งนี้ของเธออาจจะผิดหวัง แต่เธอก็ไม่เคยยอมแพ้ อีกทั้งเธอยังเป็นคนอ่อนโยน เข้าใจความรู้สึกของคุณยายที่เฝ้าพูดถึงรักครั้งแรกอยู่ตลอด โดยที่เธอไม่เคยรู้สึกรำคาญแต่อย่างใด กลับรับฟังเป็นอย่างดีและพร้อมเป็นเพื่อนคุยให้คุณยาย

2) เสี่ยวอ้าย

ภาพที่ 35 : เสี่ยวอ้าย

เสี่ยวอ้ายเป็นเด็กสาว อายุประมาณ 16-17 ปี เธอเป็นเด็กสาวร่าเริง สดใสมือสวย และ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เสี่ยวอ้ายเป็นคนพาเมียวมะเขียมเข้ามาทำความรู้จักกับกลุ่มเพื่อน ทำให้ทั้งสองสนิทกันมากขึ้น เสี่ยวอ้ายนั้นมีพ่อเพียงคนเดียว เธอไม่สนิทกับพ่อ และตั้งแง่กับเขามาตลอด จนกระทั่งเมียวมะเขียมได้เข้ามาให้ความอบอุ่นในใจกับเธอ เธอจึงเริ่มแอบหลงรักเมียวมะเขียม และแม้ว่าเธอจะรู้ว่า เป็นไปไม่ได้ แต่เธอก็ยังคงรักและคอยให้ความช่วยเหลือกับเมียวมะเขียมใน ทุกๆเรื่อง แม้กระทั่งเรื่องความรัก การพบกันและจากลาของเธอและเมียวมะเขียมได้สอนบทเรียน อะไรบางอย่างแก่เธอ ทำให้เสี่ยวอ้ายเริ่มเปิดใจให้กับพ่อของเธอมากขึ้น

3) เงินเฟย

ภาพที่ 36 : เงินเฟย

เงินเฟยเป็นชายหนุ่ม อายุประมาณ 20-25 ปี เขาเป็นตัวละครหลักอีกตัวหนึ่งที่มีความ เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของเสี่ยวอ้ายและเมียวมะเขียม เขาเป็นชายหนุ่มผู้เงียบขรึม และมีโลก ส่วนตัวสูง แม้ภายนอกเงินเฟยจะเป็นคนเย็นชา ดูไม่ใส่ใจกับคนรอบข้าง แต่แท้จริงแล้วเขาเป็น คนที่มีจิตใจดี แต่ด้วยแผลในใจที่เกิดขึ้นจากความผิดพลาดในอดีต จึงทำให้เขากลายเป็น คนเก็บตัวและไร้ชีวิตชีวาไปในที่สุด แต่ท้ายสุดแล้ว เมื่อเขาได้มารู้จักกับเมียวมะเขียมและเสี่ยวอ้าย กำแพงในหัวใจเขาก็เริ่มทะลายลง เขาเริ่มเปิดรับความรู้สึกเก่าๆขึ้นมาอีกครั้ง และย้อนนึกถึง อดีตที่เคยหอมหวาน

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้ พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตที่อยู่ของผู้คนในวัฒนธรรมได้ห้วน ภายใต้สังคมเมืองยุคใหม่ที่ผู้คนต่างมุ่งมั่นและมีความฝันของตัวเอง

เสี่ยวอ้ายและเมี่ยวเหมียวเป็นตัวแทนของเด็กวัยรุ่นที่กำลังค้นหาประสบการณ์ทั้งความรักและชีวิต เป็นการก้าวข้ามผ่านไปสู่วัยผู้ใหญ่ โดยการเรียนรู้ถึงความผิดหวังและความจริงในชีวิต ในขณะที่เงินเฟยเองนั้นเป็นตัวแทนของผู้ใหญ่ที่มีความยึดติดในอดีตที่ผิดพลาด และส่งผลกระทบมาถึงชีวิตปัจจุบัน ทำให้เขาไม่กล้าที่จะก้าวข้ามมันผ่านไป ถึงแม้จะมีบทเรียนให้เรียนรู้แต่ความที่ไม่ยกโทษให้ตัวเอง จึงทำให้ชีวิตของเขาหยุดอยู่ที่เดิม

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 6 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียน ห้องทำคหกรรมหรือว่าดาดฟ้า ก็เป็นสถานที่ที่ทำให้เมี่ยวเหมียวและเสี่ยวอ้ายได้ผูกสัมพันธ์กัน และกลายเป็นเพื่อนสนิทกันไปในที่สุด โดยเฉพาะบนดาดฟ้าที่ทั้งสองมักขึ้นไปนั่งคุยกันอยู่เสมอ เป็นสถานที่ส่วนตัวของทั้งสอง ที่ทำให้ได้เปิดใจพูดคุยกัน

2. บ้านของเสี่ยวอ้าย เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวของเธอ ว่าเธอมีความห่างเหินกับพ่อเพียงใด

3. รถโดยสารประจำทางและรถไฟ เป็นฉากที่เมี่ยวเหมียวและเสี่ยวอ้ายได้ร่วมเดินทางไปไหน มาไหนด้วยกันอยู่เป็นประจำบ่อยๆ

4. ร้านขายซีดี เป็นฉากสำคัญที่ทำให้ตัวละครพบกับจุดเปลี่ยน เมี่ยวเหมียวได้มาพบกับเงินเฟยเจ้าของร้านขายซีดีหนุ่มผู้ลึกลับ และเธอก็ได้ตกหลุมรักเขา ส่วนเงินเฟยก็ได้พบเด็กสาวสองคนผู้เข้ามาเปลี่ยนความคิดของเขา ให้พบกับโลกในอีกแง่มุมหนึ่ง

5. สนามบิน เป็นฉากที่เมี่ยวเหมียวและเสี่ยวอ้ายได้พบกันเป็นครั้งสุดท้าย ก่อนที่เมี่ยวเหมียวจะกลับไปยังญี่ปุ่น เป็นฉากที่ทำให้ตัวละครได้ล้าลาจากกัน

6.สถานที่ในความทรงจำของเงินเฟย เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงสถานที่และเรื่องราวในอดีตของเขา เช่น ห้องอัดเพลง ที่เขาได้แต่งเพลงขึ้นกับวงดนตรีของเขา หรือบ่อน้ำร้อนที่เขาเก็บเพื่อนชายคนสนิทได้เปิดเผยความในใจให้แก่กัน

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์คือฉากของประเทศไต้หวันยุคร่วมสมัย หรือในยุคปัจจุบัน โดยสภาพสังคมที่แวดล้อมตัวละครหลักคือสภาพของสังคมเมืองที่สื่อให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของผู้คนในยุคปัจจุบัน

การดำเนินเรื่องมักจะใช้ฉากที่เป็นสถานที่สาธารณะทั่วไป เช่น โรงเรียน รถสาธารณะ ร้านขายซีดี แต่เมื่อภาพยนตร์ตั้งใจจะเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครที่เป็นรักร่วมเพศ มักจะใช้ฉากที่เป็นสถานที่ค่อนข้างร้างเป็นส่วนตัว เช่น บนดาดฟ้าของโรงเรียน ห้องอัดเสียง หรือในบ่อน้ำร้อนส่วนตัว

-ฉากในโรงเรียน รถโดยสารและสนามบิน เป็นฉากที่เน้นไปที่เรื่องราวความสัมพันธ์ของเมี่ยวเหมียวกับเสี่ยวอ้าย เมื่อทั้งสองได้เดินทาง หรือใช้ชีวิตร่วมกันมาโดยตลอดภาคเรียนและเมื่อถึงเวลาที่ต้องลาจาก ความสัมพันธ์ของพวกเขาก็ต้องห่างไกลไป สถานที่เหล่านี้ล้วนใช้เล่าถึงพัฒนาการความสัมพันธ์ของตัวละครหลัก

- ฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวอย่างห้องอัดเสียง บ่อน้ำร้อนหรือดาดฟ้าโรงเรียนนั้น ใช้เล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งมากเกินกว่าเพื่อนของตัวละครทั้งเสี่ยวอ้ายและเงินเฟย กล่าวคือภาพยนตร์มักจะใช้ฉากเหล่านี้ในการตีความให้เห็นถึงรายละเอียด ความนึกคิดของตัวละครที่เป็นรักร่วมเพศอย่างเสี่ยวอ้ายและเงินเฟย โดยมุ่งเน้นไปที่ความรู้สึกของตัวละครที่มีต่อคนรักมากกว่าการจะแสดงออกซึ่งความรักออกมา

6.สัญลักษณ์ (Symbol)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง Miao Miao พบว่าชื่อของภาพยนตร์ได้สื่อถึงตัวละครหลักตัวหนึ่งที่มีความเชื่อมโยงกับตัวละครอื่นที่เป็นรักร่วมเพศ และเป็นจุดศูนย์กลางที่ทำให้ตัวละครอื่นๆ ได้เรียนรู้ถึงความรัก นั่นก็คือเมี่ยวเหมียวนั่นเอง เธอเป็นเพื่อนสาวที่เสี่ยวอ้ายหลงรัก และเป็นเด็กสาวที่หลงรักเงินเฟย เธอเป็นคนที่มีความหวังอันสดใส และมองโลกในแง่ดี ตัวตน

ของเธอนั้นได้ส่งอิทธิพลที่ดีไปยังผู้คนรอบข้างอย่างเสี่ยวอ้ายและเงินเฟย ภาพยนตร์เลือกที่จะสื่อถึงความรักอันบริสุทธิ์ และการให้โอกาสตัวเองในการดำเนินชีวิตต่อไปอย่างมีความสุข เหมือนตัวตนของเมี่ยวเหมียวที่มีเข้าใจความรักอันงดงามได้เป็นอย่างดี ซึ่งเมี่ยวเหมียวนั้นได้สอนให้เสี่ยวอ้ายและเงินเฟยได้เข้าใจถึงความรักที่แท้จริง และการให้โอกาสตัวเองในการก้าวไปยังสิ่งใหม่ เช่นเดียวกับตัวเธอที่แม้จะผิดหวังจากเงินเฟย แต่เธอก็ต้องเติบโตขึ้นอย่างเข้มแข็ง

นอกจากนี้แล้วภาพยนตร์เรื่องนี้ยังปรากฏระบบสัญลักษณ์ให้เห็นในฉากที่พูดถึงตัวละครเงินเฟยนั้นก็คือการเป็นเจ้าของร้านขายซีดีเพลง และคอยใส่หูฟังอยู่ตลอดเวลา เขาดูเหมือนว่าจะฟังเพลงอยู่ตลอดเวลาจนไม่สนใจผู้คนรอบข้าง แต่แท้จริงแล้วหูฟังนั้นไม่มีเสียงเพลงใดๆดังออกมา เขาใส่มันเพราะไม่อยากได้ยินเสียงเพลง เขาใช้หูฟังเพื่อหนีออกจากความเป็นจริง หูฟังที่เขาใส่เปรียบได้กับสิ่งที่เขาใช้ขวางกั้นความทรงจำอันเจ็บปวดในอดีต ในตอนที่เขายังมีวงดนตรี เขามีเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อร้องและเล่นร่วมกับเพื่อนๆ และเพื่อนชายที่เขารัก แต่เขากลับเลือกที่จะปฏิเสธความรู้สึกนี้ จนชายคนรักได้ประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตไป ทำให้เขาหันหลังให้กับวงดนตรี และเลือกที่จะปิดกั้นความเจ็บปวดนี้ด้วยหูฟังที่ไม่มีเพลง

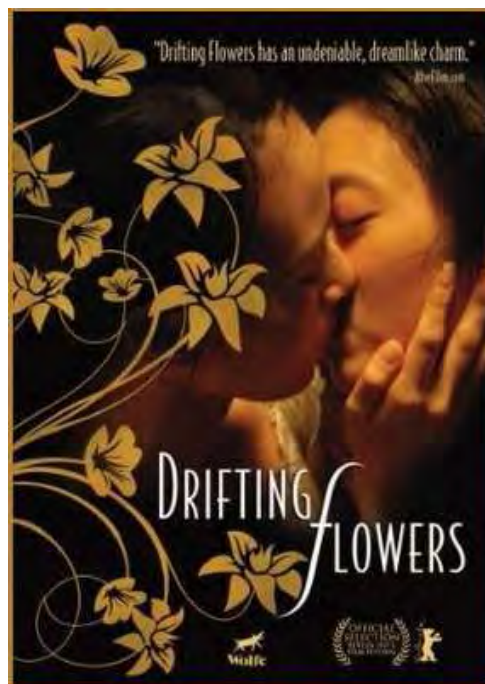
ภาพที่ 37 : สัญลักษณ์หูฟัง

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีมุมมองในการเล่าเรื่องในแบบผู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด ผสมผสานกับมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่งที่ตัวละครหลักจะเป็นผู้เล่าเรื่องเอง กล่าวคือในการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นเรื่อง จะเป็นการเล่าเรื่องราวทั่วไป ภาพยนตร์มีการเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครหลักอย่างเมี่ยวเหมียวและเสี่ยวอ้าย และเงินเฟย ว่าเป็น

ใคร มาจากไหน และมีความสัมพันธ์กันอย่างไร ในระดับเท่าๆกัน และสามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว ในตอนจบจึงจะเฉลยเรื่องราวทั้งหมด จากนั้นเมื่อถึงตอนท้ายของเรื่องที่ปมปัญหานั้นถูกคลี่คลายก็ได้มีการใช้มุมมองการเล่าเรื่องจากตัวละครเงินเฟี้ยว เขาได้เปิดเผยเรื่องราวความสัมพันธ์ของเขากับเพื่อนชายในอดีตให้ผู้ชมรับรู้ผ่านการเล่าเรื่องราวเป็นฉากในอดีต ในขณะที่ตัวละครเมี่ยวเหมียวก็เป็นตัวละครที่เล่าถึงบทสรุปในตอนจบของการเดินทางให้ผู้ชมฟัง ทำให้ผู้ชมเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของตัวละครและเข้าถึงเหตุผลในการกระทำของตัวละคร

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Drifting flower (ค.ศ.2008)

ภาพที่ : โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Drifting flower

1. โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ ได้แบ่งตอนย่อยในภาพยนตร์ออกเป็น 3 เรื่อง จึงทำให้ภาพยนตร์นั้นประกอบด้วยโครงเรื่องหลักทั้งหมด 3 เรื่อง

โครงเรื่องหลักเรื่องที่ 1 ภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครจิงและดีโก้ ทั้งสองเป็นเพื่อนคู่หูกัน ทำงานร้องเพลงเล่นดนตรีด้วยกันตลอด ดีโก้คอยดูแลเอาใจใส่จิงที่ตาบอดและน้องสาวของเธออยู่ตลอด จนทำให้ทั้งคู่เกิดความรู้สึกดีๆต่อกันที่มากไปกว่าเพื่อน ส่วนเมย์น้องสาวของจิงก็แอบชอบดีโก้ เมื่อเธอได้รู้ว่าทั้งสองนั้นมีความรักให้แก่กัน จึงทำให้เมย์รู้สึกหึงหวงดีโก้ขึ้นมา และเริ่มทำตัวไม่ดีกับจิง ส่วนจิงและดีโก้ที่ตัดสินใจคบหากันแล้วก็เริ่มสังเกตเห็นถึงอนาคตของเมย์ที่ควรจะมีครอบครัวที่ดีพร้อมคอยดูแลเธอ ทั้งคู่จึงตัดสินใจส่งแม่ไปอยู่กับครอบครัวอุปถัมภ์แทน เมื่อเมย์เติบโตใหญ่ขึ้นจึงทำให้เธอเข้าใจถึงความรัก และความหวังดีของพี่สาว ทั้งสองจึงได้กลับมาพบกันอีกครั้งด้วยสายสัมพันธ์ที่ดี

โครงเรื่องหลักเรื่องที่ 2 ภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครดีโก้ในช่วงวัยรุ่นกับลิลี่ ในสมัยวัยรุ่นนั้นดีโก้ยังไม่แน่ใจถึงตัวตนของตัวเอง และไม่สามารถรู้ได้ว่าตัวเธอนั้นสามารถมีความรักให้กับเพศไหนกันแน่ เธอต้องต่อสู้กับความกดดันต่างๆจากครอบครัว และความสับสนในจิตใจ จนกระทั่งได้พบกับลิลี่ ลิลี่นั้นเข้าใจและรู้จักตัวตนการเป็นรักร่วมเพศของตัวเองดี จึงได้ให้คำแนะนำและพูดคุยให้ดีโก้สบายใจ ทำയสุดท้ายแล้วดีโก้จึงได้เข้าใจถึงตัวตนที่แท้จริงของตัวเอง และเลือกที่จะเป็นตัวของตัวเองในที่สุด

โครงเรื่องหลักเรื่องที่ 3 ภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครลิลี่กับเบนเพื่อนเกย์ของเธอในวัยผู้ใหญ่และวัยชรา ทั้งคู่ได้แต่งงานเพื่อปกปิดตัวตนจากสังคมภายนอก จากนั้นจึงต่างคนต่างแยกกันไปอยู่กับคนรัก จนกระทั่งแก่ชราคนรักของจิงได้ตายจากไปทำให้เธอเศร้าซึมอย่างมาก ในขณะที่เบนก็ถูกคนรักทอดทิ้งและตัวเขาก็เป็นเอดส์ ทำให้เขาตัดสินใจกลับมาอยู่ดูแลเป็นเพื่อนจิงในบั้นปลายของชีวิต แม้ทั้งคู่จะต้องเจ็บปวดจากการสูญเสียคนรักไป แต่ก็ยังมีกันและกัน

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของการค้นพบตัวตน และยึดมั่นในตัวตนที่เป็นรักร่วมเพศ ก่อให้เกิดการปรับตัวและดิ้นรนเพื่อหลีกเลี่ยงกับความเกลียดชังรักร่วมเพศในสังคม จากแก่นความคิดอันนี้ภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวของความสับสนทางเพศของตัวละครในช่วง

วัยรุ่นอย่างดีก็ได้ และลิลี่ ที่ต้องค้นหาถึงตัวตนที่แท้จริงของพวกเธอด้วยตนเอง ไปพร้อมกับปัญหาในครอบครัวที่ไม่อาจยอมรับตัวตนของพวกเธอได้ และเมื่อพวกเธอเติบโตใหญ่ขึ้นในสังคมที่กดดัน รักร่วมเพศ พวกเธอจึงต้องหาวิธีดิ้นรน เพื่อให้ได้อยู่กับคนรักที่เป็นเพศเดียวกันกับตนเอง แม้ว่า จะต้องพบเจอกับอุปสรรคมากมาย ทั้งเรื่องในครอบครัว และสังคมภายนอก แต่ตัวละครหลักทั้งหลายก็สามารถฝ่าฟันอุปสรรคเหล่านั้นมาได้ด้วยความไม่ยอมแพ้ต่อโชคชะตา

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 13 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง *Drifting flower*

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
ดีโก้กับพี่ชาย	การไม่ยอมรับตัวตนการเป็นหญิงรักร่วมเพศของน้องสาว และความอิจฉาที่น้องได้ดีกว่าตน
จิงและดีโก้กับเมย์	ความหึงหวงในตัวคนที่ชอบ จึงทำให้ต้องการเอาชนะพี่สาวด้วยวิธีการต่างๆ และทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างกันเกิดปัญหาขึ้น
ลิลี่กับเบน	การที่เพื่อนทำให้รู้สึกอับอายต่อหน้าสาธารณชน

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 14 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง *Drifting Flower*

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
ดีโก้	ความสับสนในตัวตนทางเพศของตนเอง
จิง	การเลือกเสียสละความสุขส่วนตัว เพื่อให้คนที่รักไม่ต้องลำบาก และได้มีความสุขสบายในชีวิต

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าตัวละครหลักอย่างดีโก้ จึง และลิลี่ต่างปรากฏความขัดแย้งในครอบครัวเป็นปมปัญหาหลัก ตัวดีโก้เองนั้นมีพี่ชายที่คอยดูถูกและไม่ยอมรับในสิ่งที่เธอเป็น ในขณะที่แม่ของเธอนั้นก็พยายามที่จะเปลี่ยนแปลงลูกสาวคนเดียวของเธอให้กลายเป็นผู้หญิงเต็มตัว ในส่วนของจิงที่อาศัยอยู่กับน้องสาวเพียงลำพัง ได้พบว่าความสัมพันธ์ของเธอกับน้องกำลังมีปัญหา เมื่อเธอได้คบหากับดีโก้ทำให้น้องรู้สึกอิจฉาและเหมือนโดนทอดทิ้ง เธอจึงต้องส่งน้องไปให้ครอบครัวอื่นเลี้ยงดู และปัญหาในตัวละครลิลี่ที่ครอบครัวไม่ยอมรับที่เธอเป็นรักร่วมเพศ ทำให้เธอต้องแต่งงานกับเพื่อนเกย์ของเธอเพื่อปกปิดตัวตน

4. ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) ดีโก้

ภาพที่ 39 : ดีโก้

ดีโก้เป็นหญิงสาว ซึ่งภาพยนตร์ได้กล่าวถึงช่วงอายุของเธอถึง 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงอายุประมาณ 15-16 ปี , 25-30 ปี และ 40 ปี เธอเป็นลูกสาวเจ้าของคณะละครหุ่นเชิด ผู้สามารถทำงานได้อย่างผู้ชาย และมีท่าทีแบบเด็กหนุ่ม ในช่วงชีวิตวัยรุ่นเธอต้องผ่านความสับสนทางเพศ จนมาเป็นทุกวันนี้ได้ เธอตัดสินใจที่จะเป็นทอม เลือกชีวิตอย่างที่เธอต้องการและมีความรักให้กับผู้หญิง แม้ว่าทางครอบครัวของเธอจะไม่มีความสุขนัก แต่เธอก็เลือกที่จะเป็นตัวของตัวเอง

2) จิง

ภาพที่ 40 : จิง

จิงเป็นหญิงสาว ซึ่งภาพยนตร์ได้กล่าวถึงช่วงอายุของเธอ 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงอายุประมาณ 25-30 ปี และ 40 ปี จิงเป็นผู้มีความพิการทางสายตา แต่เธอก็สู้ชีวิต และใช้ความสามารถในการร้องเพลงเพื่อเลี้ยงดูตัวเองกับน้องสาว เธอเป็นคนอ่อนโยน อ่อนหวาน และรักน้องสาวมากๆ มากจนยอมเสียสละความสุขที่จะได้อยู่กับน้อง เมื่อเธอรักกับดีโก้ ชีวิตคู่ของพวกเขาเธอนั้นจึงไม่ส่งผลดีต่อน้องสาว เธอจึงยอมส่งน้องไปอยู่กับครอบครัวอุปถัมภ์

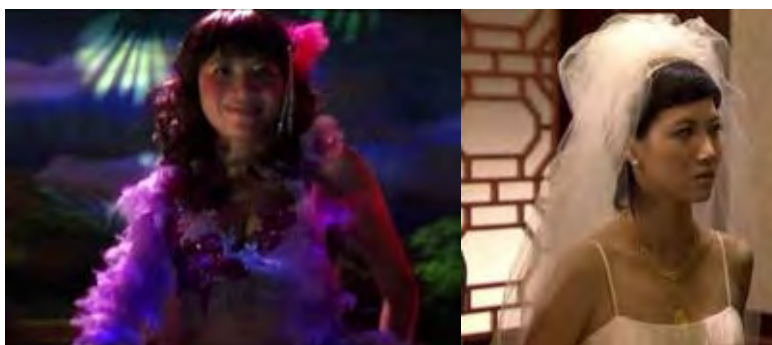
3) เมย์

ภาพที่ 41 : เมย์

เมย์เป็นเด็กหญิงวัย 9 ขวบ ที่เธอยังไม่ประสีประสาเรื่องความรักนัก เธอสนิทกับจิง พี่สาวของเธอมาก และรักจิงอย่างที่สุด เธอต้องคอยตามจิงไปทุกที่ที่จิงไปร้องเพลง เมื่อเธอได้พบดีโก้ ทำให้เธอเปลี่ยนไปเมื่อหลงใหลในตัวดีโก้จึงเกิดความอิจฉาพี่สาวตัวเอง เธอโกรธจิง และตัดสินใจไปอยู่กับครอบครัวใหม่โดยไม่สนใจจิง แต่แล้วเมื่อเธอโตขึ้นเธอก็เข้าใจความรักมากขึ้น และหวนคิดถึงพี่สาวของเธออีกครั้ง

4) ลิลี่

ภาพที่ 42 : ลิลี่

ลิลี่เป็นหญิงสาว ซึ่งภาพยนตร์ได้กล่าวถึงช่วงอายุของเธอถึง 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงอายุประมาณ 16-18 ปี , 25-30 ปี และ 70 ปี เธอเป็นลูกสาวเจ้าของคณะเต้นระบำ เธอมีท่าทีเซ็กซี่ดึงดูดใจหากแต่สิ่งนั้นมันคืองานของเธอ แท้จริงแล้วเธอเป็นคนสนุกสนานเฮฮา ลิลี่เป็นคนที่ช่วยให้ดีโก้ได้ค้นพบตัวเอง เธอคอยให้คำแนะนำต่างๆกับดีโก้ และสอนให้ดีโก้เป็นตัวเอง เมื่อเธอโตขึ้นเธอก็ยังคงมีความรักกับผู้หญิงอยู่ เธอจึงตัดสินใจแต่งงานกับเพื่อนเกย์เพื่อบังหน้า แล้วใช้ชีวิตร่วมกับไอเซี่ยนผู้หญิงที่เธอรัก

5) ไอเซี่ยน

ภาพที่ 43 : ไอเซี่ยน

ไอเซี่ยนเป็นหญิงสาว อายุประมาณ 25-30 ปี เธอเป็นตัวละครสำคัญที่มีจุดเชื่อมโยงกับลิลี่ เธอเป็นคนรักของลิลี่ที่พร้อมจะใช้ชีวิตคู่หลังแต่งงานกับลิลี่ไปจนวันตาย แม้ว่าใน

ความเป็นจริงเธอจะแต่งงานกับลิลี่ไม่ได้ แต่เธอก็คือคนรักตัวจริงของลิลี่และคอยอยู่เคียงข้างลิลี่ไปจนวันสุดท้ายของชีวิต

6) เยน

ภาพที่ 44 : เยน

เยนชายหนุ่ม ซึ่งภาพยนตร์ได้กล่าวถึงช่วงอายุของเขา 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงอายุประมาณ 15-16 ปี ,25-30 ปี และ 40 ปี เป็นตัวละครสำคัญที่มีจุดเชื่อมโยงกับดีโก้และลิลี่ เขาเป็นเพื่อนกับดีโก้ในวัยเด็ก และเป็นคู่ชีวิตกับลิลี่ กล่าวคือเยนได้แต่งงานกับลิลี่เพื่อปิดบังความเป็นเกย์ของตนเองเช่นเดียวกัน เมื่อถึงวัยชราที่เยนและลิลี่ไม่เหลือคนรักแล้ว เยนก็เป็นคนกลับมาดูแลลิลี่และอยู่ด้วยกันแบบคู่ชีวิต

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตอยู่ของผู้คนภายใต้วัฒนธรรมได้ในวันในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน กล่าวคือเรื่องราวในภาพยนตร์นั้นได้เล่าถึงตัวละครที่มีการพัฒนาการให้เห็นในแต่ละยุคสมัย

ตัวละครหลักอย่างดีโก้และลิลี่ในสมัยวัยรุ่นเป็นตัวแทนของความสับสนในช่วงวัยเยาว์ เป็นความสับสนในเพศภาวะของตนเอง และเป็นวัยที่กำลังค้นหาตัวตน อีกทั้งยังได้แสดงให้เห็นถึงช่วงเวลาที่ยังคงเป็นเรื่องแปลกประหลาดอยู่ในสังคม

ต่อมาเมื่อดีโก้เติบโตใหญ่แล้ว เธอได้รักกับจิงผู้ซึ่งมีน้องสาวที่ยังเด็กอาศัยอยู่ด้วยกัน เมย์น้องสาวของจิงเป็นตัวแทนของความใสซื่อบริสุทธิ์ และเป็นวัยที่กำลังเพิ่งรู้จักกับความรัก เมื่อจิงจึงคิดว่าเมย์ควรจะอยู่ในครอบครัวที่สมบูรณ์พร้อมมากกว่ามาอยู่กับเธอและดีโก้

ซึ่งในตอนนี้เป็นตัวแทนของครอบครัวที่เป็นรักร่วมเพศ เช่นเดียวกับเยนและลิลี่ที่เป็นคู่แต่งงานกัน แม้ทั้งคู่ต่างมีคนรักของตัวเองอยู่แล้ว แต่ก็ยังแต่งงานกันเพื่อบังหน้าจากสังคม อีกทั้งทั้งคู่ยังเป็นตัวแทนให้เห็นถึงบันปลายในชีวิตของคนที่เป็นรักร่วมเพศอีกด้วย

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 7 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. บ้านของดีโก้ เป็นสถานที่ๆ บอกเล่าถึงความเป็นมา และให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละครดีโก้ และครอบครัวของเธอ
2. โรงเรียนอนุบาลบอกละเต็นระบ๋า เป็นสถานที่ที่ดีโก้และลิลี่ได้พบกัน และเริ่มสานสัมพันธ์เป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน
3. บ้านของจิง เป็นสถานที่ ดำเนินเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างจิง ดีโก้ และเมย์ โดยเฉพาะดีโก้และจิง ที่ได้พัฒนาความสัมพันธ์กัน
4. คลับบาร์ เป็นสถานที่ทำงานของจิงและดีโก้ จิงเป็นนักร้อง ส่วนดีโก้เป็นนักดนตรี ทั้งสองได้พบกันที่นี่ และเริ่มสานสัมพันธ์กัน
5. บ้านของลิลี่ เป็นสถานที่ๆ ลิลี่กับเยนได้อยู่อาศัยร่วมกันในตอนบันปลายของชีวิต เยนได้ย้ายออกมาจากบ้านคนรัก และมาอยู่ดูแลลิลี่ที่เหลือตัวลำพังเช่นเดียวกัน
6. บนขบวนรถไฟ เป็นฉากที่แสดงความเชื่อมโยงในมิติเวลาของแต่ละตัวละคร และเป็น การแสดงถึงสัญลักษณ์ของช่วงเวลาที่ย้ายไปแต่ละวัย
7. สถานที่สาธารณะต่างในเมือง เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงสภาพบ้านเมือง และสังคมวัฒนธรรมในช่วงเวลานั้นๆ

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้ พบว่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์คือฉากของประเทศได้หวนในช่วงเวลาหลากหลาย ทั้งสังคมเมืองในยุคสมัยเก่าก่อนปี 1997 และสังคมเมืองในยุคสมัยหลังปี 2000 ไปแล้ว ได้หวนในยุคสมัยเก่าเป็นสถานที่ดำเนินเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างดีโก้กับลิลี่ ในวัยรุ่น ส่วนได้หวนในยุคสมัยใหม่นั้นเป็นสถานที่ดำเนินเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างดีโก้ในวัยผู้ใหญ่กับจิง รวมไปถึงลิลี่กับเยนในวัยชรา

การดำเนินเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้จะไม่ได้เน้นไปที่ฉากใดฉากหนึ่งเป็นพิเศษ กล่าวคือ มีการเล่าเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละคร หญิงรักร่วมเพศเฉลี่ยโดยเท่าๆกัน ทั้งฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวเช่นในบ้านของตัวละคร และฉากที่เป็นสถานที่สาธารณะทั่วไป เช่น สวนสาธารณะ ตามท้องถนน ฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวจึงไม่ใช่ฉากหลักในการนำเสนอถึงความสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างตัวละครรักร่วมเพศ

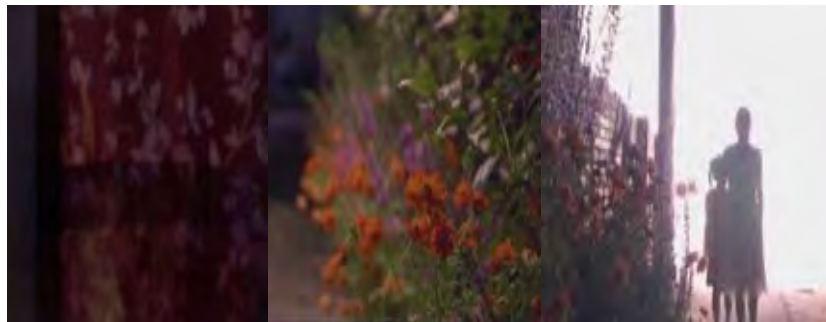
- ฉากในบ้านของตีโก้ จิง และลิลี่ มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร เป็นฉากที่ช่วยให้ผู้ชมรับรู้ถึงตัวละครนั้นมีพื้นฐานชีวิตและครอบครัวเป็นอย่างไร และเป็นคนลักษณะใด และจัดเป็นสถานที่ส่วนตัวที่ทำให้ตัวละครสามารถแสดงความเป็นตัวเองได้อย่างเต็มที่ จิงเป็นฉากสำคัญที่ช่วยให้เราได้รับรู้ถึงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งของตัวละครที่เป็นรักร่วมเพศ

- ฉากในโรงเชิดหุ่น คลับบาร์ บนขบวนรถไฟ และสถานที่ต่างๆในเมือง มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร และช่วยในการดำเนินเรื่องราวของภาพยนตร์ รวมถึงแสดงให้เห็นว่าตัวละครต่างๆมีความสัมพันธ์กันอย่างไร โดยเฉพาะในฉากขบวนรถไฟที่มีตัวละครทุกยุคสมัยได้เคยปรากฏขึ้น เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของตัวละครในแต่ละยุคสมัย อีกทั้งเป็นฉากที่ทำให้ผู้ชมได้รู้ถึงสภาพสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละยุคสมัยด้วย

6. สัญลักษณ์ (Symbol)

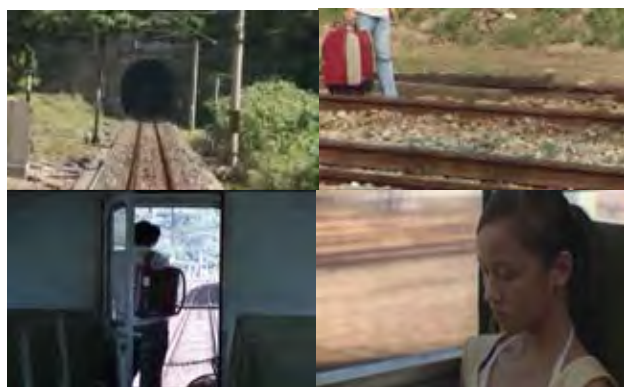
จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง Drifting Flower พบว่าชื่อของภาพยนตร์แปลความหมายได้ถึงดอกไม้ที่กำลังล่องลอย เป็นสัญลักษณ์ที่สื่อให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครในภาพยนตร์ ที่เหมือนดอกไม้อันงดงามและล่องลอยไปทุกหนแห่ง มีความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกัน โดยที่ภาพยนตร์ได้บอกเล่าเรื่องราวของความสัมพันธ์ของตัวละครรักร่วมเพศในมุมมองที่สวยงามเหมือนดอกไม้ ที่มีกลิ่นหอม ดังจะเห็นได้ว่าการสื่อให้ผู้ชมเข้าใจถึงมุมมองในจิตใจของรักร่วมเพศอย่างลึกซึ้ง และเป็นมุมมองที่อ่อนโยน นอกจากนี้แล้วยังมีการกล่าวถึงตัวละครรักร่วมเพศในแต่ละช่วงเวลา แต่ละยุคสมัยที่มีอยู่ทั่วทุกหนแห่งอีกด้วย โดยปรากฏระบบสัญลักษณ์รูปดอกไม้ให้เห็นในฉากต่างๆ ทั้งฉากที่ตีโก้และจิงกำลังมีความสัมพันธ์กันอยู่ผ่านมุมมองการมองทะเลผู้ผ่านที่มีลายดอกไม้ผลิบานล่องลอยอยู่ ซึ่งดอกไม้บานนั้นสื่อให้เห็นถึง

ความสัมพันธ์ที่เริ่มเบ่งบานระหว่างดีโก้และจิง และในฉากที่ใช้เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง หลังจากที่จิงและเมย์ได้แยกจากกัน และกลับมาพบกันอีกครั้งเมื่อเมย์เติบโตขึ้น ภาพยนตร์ตัดภาพกลับไปในตอนที่ยังเด็กเดินจูงมือกับจิงผ่านดงดอกไม้และพากันร้องเพลงว่า “ที่นี่ดอกไม้ นั้นจะมีกลิ่นหอมอยู่เสมอ” กลิ่นหอมของดอกไม้ที่มีอยู่เสมอ เปรียบได้กับความรักความผูกพันของพี่น้อง จิงและเมย์ที่ยังคงมีให้กันอยู่เสมอ

ภาพที่ 45 : สัญลักษณ์ดอกไม้

นอกจากนี้แล้วภาพยนตร์ยังปรากฏให้เห็นสัญลักษณ์จากรางรถไฟ โดยปรากฏภาพการเดินทางของตัวละครโดยรถไฟ อีกทั้งภาพรถไฟที่วิ่งไปตามรางผ่านไปใโมงค์มืดมิด และโผล่ออกมาพบแสงสว่าง เป็นภาพที่ปรากฏให้เห็นทุกครั้งในตัวละครทุกตัว ทุกวัย ซึ่งเป็นภาพชั้นระหว่างภาพยนตร์ในแต่ละตอน เปรียบเสมือนการเดินทางของตัวละครสู่ช่วงเวลาเปลี่ยนแปลงไปในเส้นทางเดิม

ภาพที่ 46: สัญลักษณ์การเดินทางโดยรถไฟ

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีมุมมองในการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ตามลำดับเหตุการณ์และเวลา และเข้าใจถึงความคิด ความรู้สึกและเหตุผลในการตัดสินใจของตัวละครได้ในระดับเท่าๆกัน สามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว ในตอนจบจึงจะเฉลยเรื่องราวทั้งหมด โดยภาพยนตร์จะเริ่มปูพื้นถึงตัวละครหลักในแต่ละคู่ แต่ละยุคสมัยก่อน จากนั้นจึงลำดับให้ตัวละครทั้งหมดมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน จากนั้นภาพยนตร์จึงเริ่มเล่าถึงพัฒนาการความสัมพันธ์ของตัวละครในแต่ละช่วงเวลา โดยที่ใช้การเล่าเรื่องในแบบที่ผู้ชมสามารถเข้าใจเหตุการณ์ได้ไปพร้อมกับตัวละคร

มุมมองการเล่าเรื่องแบบนี้เป็นที่เข้าใจง่าย และไม่ซับซ้อน ในภาพยนตร์ที่ไม่ได้ผูกปมอะไรซ่อนเร้นอย่างเรื่องนี้ จึงเหมาะสมกับการเล่าเรื่องในแบบมุมมองภาพรวม ไม่ได้เจาะจงไปที่ตัวละครใดเป็นพิเศษ

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Candy rain (ค.ศ. 2009)

ภาพที่ 47 : โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Candy rain

1. โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ได้แบ่งตอนย่อยในภาพยนตร์ออกเป็น 4 เรื่อง จึงทำให้ภาพยนตร์นั้นประกอบด้วยโครงเรื่องหลักทั้งหมด 4 เรื่อง

โครงเรื่องหลักเรื่องที่ 1 ภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเจสซีและปอน เพื่อนสาวสมัยวัยเรียนมัธยม เมื่อเจสซีได้เลิกรักกับคนรักและทะเลาะกับครอบครัว เธอจึงออกเดินทางค้นหาหนทางใหม่ให้กับชีวิต เจสซีหวังจะได้พบกับคนที่รักเธอ และดูแลเธอได้ เธอจึงตัดสินใจเดินทางมาพบกับปอนเพื่อนที่หลงรักเธอตั้งแต่สมัยเรียน ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ค่อยๆดำเนินไปและพัฒนากลายเป็นคนรัก แต่แล้วเมื่อได้มาอยู่ร่วมกันทั้งคู่ต่างพบปัญหาในเรื่องของความสัมพันธ์เล็กๆน้อยๆอยู่เรื่อยๆ จนล่าสุดทำให้เจสซีตัดสินใจหลบหนีมาพักใจเพียงลำพัง ปอนจึงพยายามที่จะขอคืนดีกับเจสซี จนทำให้เจสซีใจอ่อนและยอมกลับมาในที่สุด

โครงเรื่องหลักเรื่องที่ 2 ภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครยูและหลิน หญิงสาววัยทำงาน ทั้งคู่ต่างตามหารักแท้โดยการเล่นเว็บไซต์หาคู่เพื่อจะได้พบกับคนที่ใช่ในชีวิต เมื่อทั้งสองพบกันจึงทำให้รู้ว่าพวกเขาแตกต่างแตกต่างกันมากในเรื่องอุปนิสัยใจคอ แต่อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ของทั้งสองค่อยๆคืบหน้าไปที่ละน้อยๆ จนมีท่าทีๆเหมือนจะลงตัว แต่แล้วยูก็เกิดอยากที่จะยุติความสัมพันธ์ไว้เพียงเท่านี้ และคิดที่จะย้ายไปเมืองนอกโดยไม่เคยบอกกับหลินล่วงหน้า ทำให้หลินเสียใจมากที่ความรักของเธอไม่มีค่าสำหรับยู ท่าทีที่สุดแล้วทั้งคู่จึงได้เลิกรักกันไป

โครงเรื่องหลักเรื่องที่ 3 ภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครซิมเมอร์กับสเปนเซอร์คู่รักที่คบหากันมานานแต่ไม่อาจอยู่ด้วยกันได้ เนื่องจากความจำเป็นในการใช้ชีวิตในสังคมทำให้ซิมเมอร์ต้องแต่งงานกับชายหนุ่มที่เธอไม่ได้อีก ทั้งสองจึงสัญญากันว่าเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมจะกลับมาอยู่ด้วยกันอีกครั้งหนึ่ง แต่แล้ววันหนึ่งซิมเมอร์ก็ได้กลับมาหาสเปนเซอร์ด้วยความคิดถึง ทำให้สามีของเธอพยายามหาทางหนีตัวซิมเมอร์ไว้ และยื่นข้อเสนอให้สเปนเซอร์ไปอยู่ด้วยกันสามคน ความรักความต้องการที่ไม่ลงตัวของทั้งคู่ จึงเป็นอุปสรรคที่ทำให้ทั้งสองยังไม่สามารถกลับมาอยู่ด้วยกันได้ตามที่เคยสัญญากันเอาไว้

โครงเรื่องหลักเรื่องที่ 4 ภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครริคกีกับเสี่ยวยุ่น เด็กสาวผู้มีความรักแบบฉาบฉวย ทั้งคู่ต่างตกหลุมรักกันอย่างรวดเร็วตั้งแต่ครั้งแรกที่เจอกัน แต่ริคกีไม่หยุดแค่นั้น เธอยังคงเที่ยวหยอกล้อกับบรรดาผู้หญิงคนอื่น ๆ พร้อมทั้งอดีตคนรักที่ยังไม่ตัดขาด ทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ต้องเกิดปัญหาขึ้น แต่แล้วเมื่อมีเหตุการณ์ที่ทำให้ริคกีคิดได้ เธอก็ตัดสินใจสะสางความสัมพันธ์ที่ค้างคาทั้งหมดให้จบลงด้วยดี

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของความรักมีหลากหลายรสชาติที่เราไม่สามารถกำหนดได้ว่าจะพบเจอแบบใด จากแก่นความคิดอันนี้ภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวของความสัมพันธ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ 4 คู่ ซึ่งมีรูปแบบความสัมพันธ์ที่หลากหลาย ทั้งความรักที่สมหวังราบรื่น และความรักที่ผิดหวัง ซึ่งสิ่งเหล่านั้นล้วนไม่จีรังยั่งยืน ความรักนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ทุกเวลา และเราก็ไม่สามารถจะกำหนดหรือรับรู้ได้ว่าจะต้องพบเจอแบบใด

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 15 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Candy Rain

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
เจสซี่ กับ ครอบครัว	ภาพยนตร์ไม่ได้กล่าวถึงลักษณะความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับเจสซี่และครอบครัว แต่มีการบอกเล่าให้ผู้ชมได้เข้าใจว่าเกิดความขัดแย้งขึ้น
เจสซี่ กับ ปอน	การมีความสัมพันธ์ไม่ราบรื่น เนื่องจากการทะเลาะเบาะแว้งกันในเรื่องเล็กๆน้อยๆ ในชีวิตประจำวันทั่วไป

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
ยู กับ หลิน	ความต้องการที่จะรักษาระยะความสัมพันธ์ในแต่ละคนที่ไม่สอดคล้องกัน ทำให้ความสัมพันธ์ไม่ราบรื่น
ริคกี กับ เสี่ยวยุน	การมีปัญหาในเรื่องความเจ้าชู้ นอกใจกันอยู่เป็นประจำ
ริคกี กับ บรรดา อดีตคนรัก	การไม่มั่นคงและจริงจังในความรัก ทำให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ตามมา

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 16 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Candy Rain

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
ยู	การสับสน ในความต้องการผูกสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าของตนเอง
ซัมเมอร์	การเลือกระหว่างคนรักที่แท้จริงกับความต้องการรักษาครอบครัวที่ตนเอง ตั้งใจสร้างขึ้นมาไว้

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้ ส่วนใหญ่ตัวละครหลักจะมีความขัดแย้งในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างกันเป็นปมปัญหาหลัก ทั้งคู่ของเจสซีกับปอน ยูกับหลิน และริคกีกับเสี่ยวยุน ทั้งในเรื่องของทัศนคติที่ไม่ตรงกัน และเรื่องการนอกใจ

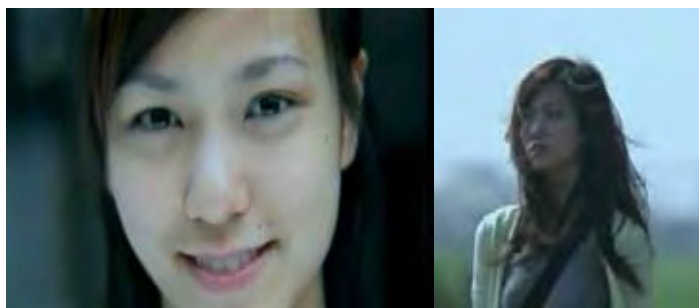
ส่วนเจสซีนั้นมีความขัดแย้งภายในครอบครัวเกิดขึ้นเป็นปมปัญหาหลัก เธอมีปัญหากับครอบครัวจึงได้หนีมาอาศัยอยู่กับปอน

ในขณะที่ยูและซัมเมอร์ต่างมีความขัดแย้งภายในจิตใจเกิดขึ้นเป็นปมปัญหาหลักของทั้งคู่ ยูเองนั้นเป็นคนที่มีความโลภส่วนตัวสูง และมีความคิดที่ซับซ้อนบางอย่าง จึงทำให้เธอมักหลงใหลในความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับหลิน ในขณะที่ซัมเมอร์เองนั้น แม้เธอจะรักสเปนเซอร์มากเพียงใด แต่ด้วยความรับผิดชอบที่เธอต้องมีครอบครัวให้ที่บ้านสบายใจ เธอจึงต้องแต่งงานกับผู้ชายที่เธอไม่ได้รัก

4.ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) เจสซี่

ภาพที่ 48 : เจสซี่

เจสซี่เป็นหญิงสาวอายุประมาณ 20-25 ปี เธอเป็นหญิงสาวทำทางเอาแต่ใจ ที่เพิ่งมีปัญหาเล็กยากับคนรักและทะเลาะกับครอบครัว ทำให้เธอตัดสินใจที่จะมาเริ่มต้นชีวิตใหม่ในเมืองไทเป โดยมาพักอาศัยอยู่กับปอน เพื่อนสาวสมัยเรียนมัธยม จากความใกล้ชิดทำให้เธอได้มีความสัมพันธ์อันดีซึ่งที่มากเกินกว่าเพื่อนกับปอน เธอเรียนรู้ที่จะอยู่กับความสัมพันธ์ครั้งใหม่ท่ามกลางเมืองใหญ่ และทำงานเป็นพนักงานชงชาอยู่ในร้านน้ำชาเล็กๆ ไปพร้อมๆกับการเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตร่วมกับปอน

2) ปอน

ภาพที่ 49: ปอน

ปอนเป็นหญิงสาวอายุประมาณ 20-25 ปี เธอเด็กสาวทำทางสดใส ทะมัดทะแมง เธอมีลักษณะเป็นสาวห้าว ผู้มั่นใจในตัวเอง โดยเฉพาะในเรื่องของความรักที่ปอนยังคงรู้สึกดี ๆ กับเจสซี่

เพื่อนสมัยเรียนมัธยมอยู่เสมอมานาน เมื่อทั้งสองได้คบหากัน ปอนก็เริ่มมีความรักแบบเปิดเผยกับเจสซี่ เธอมักแสดงออกซึ่งความรักอย่างตรงไปตรงมา และไม่หวังว่าคนรอบข้างจะมองอย่างไร ปอนอาศัยอยู่ในอพาร์ทเมนต์แห่งหนึ่งเพียงลำพัง และทำงานเกี่ยวกับการส่งของ

3) ยู

ภาพที่ 50 : ยู

ยูเป็นหญิงสาว อายุประมาณ 20-25 ปี เซฟสาวหัวผู้มีทำที่นึ่งขมิ้น และระมัดระวังในทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัว แม้กระทั่งในเรื่องความสัมพันธ์กับผู้อื่น ยูเฝ้าค้นหาที่รักแท้ที่เธอยังไม่เคยเจอ แต่ความสัมพันธ์ในครั้งนี้นักลับกลายเป็นเรื่องบังเอิญ เมื่อเธอได้ดูใจอยู่กับหญิงสาวผู้มาจากเว็บไซต์หาคู่นอนอินเทอร์เน็ต แต่ด้วยความสับสนและไม่มั่นใจในรักครั้งนี้ จึงทำให้ยูได้รู้จักตัวเองมากขึ้น และรู้จักว่าความรักนั้นควรจะเกิดขึ้นจากใจไม่ใช่ความคาดหวัง

4) หลิน

ภาพที่ 51 : หลิน

หลินเป็นหญิงสาว อายุประมาณ 30 ปี เธอเป็นหญิงสาวผู้สดใส และมั่นใจในตัวเอง แม้ว่าเธอจะผ่านประสบการณ์ความรักมาพอสมควร แต่เธอก็ไม่อาจเข้าใจได้ถึงความรักที่เกิดขึ้น

ระหว่างเธอกับยู หญิงสาวที่ได้รู้จักกันจากอินเทอร์เน็ต เมื่อความต้องการในความสัมพันธ์ของพวกเธอนั้นไม่เท่ากัน ความรักที่ควรจะเกิดขึ้นก็กลับต้องค่อยๆ จบลง เมื่อมีเพียงหลินเท่านั้นที่จริงจังในความสัมพันธ์ครั้งนี้

5) ซัมเมอร์

ภาพที่ 52 : ซัมเมอร์

ซัมเมอร์เป็นหญิงสาว อายุประมาณ 25-30 ปี เธอเป็นหญิงสาวผู้ร่าเริงสดใส มองโลกในแง่ดี แม้ว่าซัมเมอร์นั้นจะต้องแต่งงานเพื่อสร้างครอบครัวตามธรรมเนียม ทั้งที่ใจจริงแล้วเธอนั้นรักอยู่กับสเปนเซอร์แต่เธอก็วางแผนที่จะกลับมาหาสเปนเซอร์เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม เธอจึงให้สัญญากับสเปนเซอร์ว่าเมื่อเธอทำหน้าที่สร้างครอบครัวสมบูรณ์แล้ว เธอจะกลับมาอยู่ด้วยกันอีกครั้งหนึ่ง

6) สเปนเซอร์

ภาพที่ 53 : สเปนเซอร์

สเปนเซอร์เป็นหญิงสาว อายุประมาณ 25-30 ปี สาวทอมผู้ยึดมั่น และเชื่อมั่นในความรัก สเปนเซอร์แม้รู้ว่าซัมเมอร์กำลังจะจากเธอเพื่อไปแต่งงานมีครอบครัว เธอก็เข้าใจแต่โดยดี และเฝ้ารอคอยโดยไม่มีเงื่อนไข เพื่อหวังว่าสักวันเธอและซัมเมอร์จะได้อยู่ด้วยกันอีกครั้งหนึ่ง

7) สามีของซัมเมอร์

ภาพที่ 54 : สามีของซัมเมอร์

เขาเป็นชายหนุ่มอายุประมาณ 25-30 ปี รูปร่างหน้าตาดี เป็นหญิงสาว มีการทำงานที่มั่นคง และรักซัมเมอร์มาก แม้เขาจะรู้ว่าซัมเมอร์ยังรักสเปนเซอร์อยู่ แต่เขาก็ไม่ว่าอะไร และเข้าใจโดยดี แต่หากเขาตั้งเงื่อนไขว่าซัมเมอร์สามารถมีความสุขอยู่กับสเปนเซอร์ได้โดยไม่ทิ้งเขาและลูกไป

8) ริคกี้

ภาพที่ 55 : ริคกี้

ริคกี้เป็นเด็กสาวอายุประมาณ 18-20 ปี ริคกี้นั้นมีท่าทีที่ห้าวหาญ มักใช้ชีวิตอยู่กับความสนุกสนานไปวันๆโดยไม่มีเป้าหมาย และไม่เคยได้รู้จักความรักอย่างแท้จริง เธอเพียงใช้ชีวิตรัก

ด้วยความสนุกสนาน คบๆเล็ก ไม่จริงจังต่อใครทั้งนั้น และไม่เคยมองถึงความรู้สึกของใคร นอกจากความสุขของตัวเอง

9) เสี่ยวยุน

ภาพที่ 56 : เสี่ยวยุน

เสี่ยวยุนเป็นเด็กสาว อายุประมาณ 18-20 ปี เสี่ยวยุนนั้นเป็นเด็กสาวจอมซ่า เจ้าอารมณ์ ผู้เป็นคนรักของริคกี้ แม่เสี่ยวยุนจะพบกับริคกี้และตกหลุมรักเธอด้วยความบังเอิญ แต่เสี่ยวยุนก็จริงจังในความรักครั้งนี้ และต้องเจ็บช้ำน้ำใจทุกครั้งทีริคกี้หนีอกใจเธอ

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของหญิงรักร่วมเพศในสังคมเมืองยุคใหม่

ตัวละครหลักอย่างเจสซีและปอนเป็นตัวแทนของเด็กสาวที่กำลังเรียนรู้กับความรักที่เกิดขึ้นในคนเพศเดียวกัน นอกจากนี้พวกเขาจะต้องเรียนรู้ในเรื่องการปรับตัวเข้าหากันแล้ว เธอยังต้องเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตอยู่ในสังคมเมืองที่ยังไม่ยอมรับเรื่องรักร่วมเพศได้

ตัวละครหลักอย่างยูและหลินเป็นตัวแทนของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากโลกไซเบอร์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตผู้คนในสังคมเมืองปัจจุบันที่ต่างก็ไม่มีเวลา และมุ่งเน้นไปที่เรื่องของการทำงาน ความนิยมหาคู่ทางอินเทอร์เน็ตจึงเกิดขึ้น แต่เชื่อว่าการหาคู่แบบนี้จะเป็นเรื่องที่ดีเสมอไป ทั้งยูและหลินแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ล้มเหลวจากการหาคู่ในลักษณะนี้

ตัวละครหลักอย่างแซมเมอร์และสเปนเซอร์ เป็นตัวแทนของหญิงรักร่วมเพศที่พยายามปกปิดตัวตนที่แท้จริงต่อสังคม และต้องทำตามขนบธรรมเนียมในสังคมที่หญิงสาวควรแต่งงาน

สร้างครอบครัวเมื่อถึงเวลา การแต่งงานเพื่อบังหน้าและเพื่อทำหน้าที่ตามที่ชนบประเพณีต้องการ จึงเกิดขึ้น

ตัวละครหลักอย่างริคกี เป็นตัวแทนของเด็กรุ่นใหม่ที่ไม่เห็นความสำคัญของรักแท้ คิดว่าความรักเป็นเพียงเรื่องสนุกเพียงเท่านั้น จนกระทั่งได้รับบทเรียนจากการทิ้งๆว้างๆคนรัก

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 10 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. อพาร์ตเมนต์ของปอน เป็นสถานที่ที่ปอนใช้อาศัยลำพัง เป็นสถานที่สำคัญระหว่างเธอและเจสซี เมื่อเจสซีตัดสินใจย้ายเข้ามาอยู่อาศัยกับปอน ห้องของปอนเป็นฉากที่ทำให้ตัวละครเจสซีได้เปิดเผยความเป็นตัวตนและแสดงออกซึ่งความรักต่อปอนได้อย่างไม่ต้องสนใจสายตาใคร ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งคู่ได้พัฒนาขึ้นภายในห้องสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ นั้น

2. ร้านน้ำชา เป็นสถานที่แสดงให้เห็นถึงอาชีพของเธอ และเป็นที่ๆแสดงให้เห็นว่าเจสซีพยายามปกปิดความสัมพันธ์ที่เกินเลยกว่าคำว่าเพื่อนของเธอกับปอนไว้ ไม่ให้คนอื่นได้ล่วงรู้

3. บ้านของยู เป็นสถานที่อยู่อาศัยของเธอเพียงลำพัง และแสดงให้เห็นถึงตัวตนลักษณะนิสัยต่างๆของเธอได้อย่างชัดเจน รวมถึงเป็นสถานที่ๆเธอเกือบจะมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับหลิน

4. ร้านอาหาร เป็นสถานที่ๆยูและหลินใช้นัดพบกันเป็นครั้งแรก และใช้เป็นทีมนัดพบกันในภายหลังทุกครั้งที้ออกเดท

5. บ้านของสเปนเซอร์ เป็นสถานที่ๆเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ของสเปนเซอร์กับซัมเมอร์อย่างลึกซึ้ง เป็นฉากที่ใช้ดำเนินเรื่องราวและบทสรุปของเรื่อง

6. ห้องคาราโอเกะ เป็นสถานที่ในความทรงจำระหว่างสเปนเซอร์กับซัมเมอร์ ทั้งคู่มักจะไปร้องคาราโอเกะด้วยกันอยู่เป็นประจำ และมักจะร้องเพลงๆหนึ่ง เป็นเพลงที่เป็นตัวแทนสำหรับความรักของเธอทั้งคู่

7. โรงเรียน เป็นสถานที่ดำเนินเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างริคกี กับบรรดาอดีตคนรักของเธอ ซึ่งส่วนใหญ่ก็เรียนที่เดียวกันทั้งหมด

8. บ้านของริคกี เป็นสถานที่ที่อยู่อาศัยของเธอเพียงลำพัง ริคกีมักจะพาแฟนสาวมา มีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้งในบ้าน และเป็นฉากที่เล่าถึงบทสรุปของเรื่องราวทั้งหมดด้วย

10. สถานที่สาธารณะต่างๆในเมืองและชนบท เป็นฉากรองของการดำเนินเรื่องใน ภาพยนตร์ แต่เป็นบริบทที่แสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมที่ตัวละครนั้นๆได้อาศัยอยู่นั่นเอง

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์คือ ฉากของไต้หวนในยุคสมัยใหม่ เป็นสถานที่ดำเนินเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรัก ร่วมเพศทั้ง 4 คู่ ในแต่ละมุมเมือง แต่ละสถานการณ์

การดำเนินเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้ มีการเล่าเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครหญิง รักร่วมเพศ ทั้งฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวเช่นในบ้านของตัวละคร และฉากที่เป็นสถานที่สาธารณะ ทั่วไป เช่น ร้านอาหาร แต่อย่างไรก็ยังมีทำให้ความสำคัญกับฉากสถานที่ส่วนตัวมากกว่า เพื่อใช้ในการลงรายละเอียดของความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างตัวละคร อีกทั้งยังนิยมใช้ในการ เล่าเรื่องราวของภาพยนตร์ทุกตอน

- ฉากในบ้านหรืออพาร์ทเมนต์ของปอน ยู สเตนเซอร์ และริคกี มีความสำคัญในการช่วยให้ รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร เป็นฉากที่ช่วยให้ผู้ชมรับรู้ถึงตัวละครนั้นมีพื้นฐานชีวิตและ ครอบครัวยังเป็นอย่างไร และเป็นคนลักษณะใด และจัดเป็นสถานที่ส่วนตัวที่ให้ตัวละครสามารถ แสดงความเป็นตัวเองได้อย่างเต็มที่ ทำให้ตัวละครแสดงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างกันให้ผู้ชม ได้เข้าใจได้อย่างชัดเจน

- ฉากในโรงเรียน สถานที่ทำงาน และสถานที่ต่างๆในเมือง มีความสำคัญในการช่วยให้ รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร และช่วยในการดำเนินเรื่องราวของภาพยนตร์ อีกทั้งเป็นฉากที่ ทำให้ผู้ชมได้รู้ถึงสภาพสังคมและวัฒนธรรมในยุคสมัยนั้น

6. สัญลักษณ์ (Symbol)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง Candy rain ซึ่งชื่อของภาพยนตร์นั้นสามารถแปล ความหมายได้ถึง ฝนลูกกวาด ฝนที่ตกลงมาจากปากฟ้าจะประปรายไปทั่ว และไม่สามารถ คาดเดาได้ อีกทั้งลูกกวาดยังมีหลากหลายรสชาติ ภาพยนตร์เรื่องนี้ตั้งใจสื่อความหมายถึง

ความรักที่มีอยู่หลากหลายรูปแบบ และไม่อาจคาดเดาได้ว่าเราจะพบกับความรักแบบใด เหมือนกับตัวละครทั้ง 4 คู่ ที่มีรูปแบบของความรักแตกต่างกันไป ความรักนั้นอาจเป็นสิ่งที่สวยงาม หอมหวานเหมือนลูกกวาดรสหวาน หรืออาจจะเฝื่อนปากเหมือนลูกกวาดรสเปรี้ยว รสเผ็ดขามที่ความรักนั้นเกิดปัญหาก็คงเป็นได้ ซึ่งตัวละครทั้ง 4 คู่ ต่างก็พบทั้งความสุขสมหวังและความผิดหวังจากความรักที่ไม่สามารถกำหนดกฎเกณฑ์ได้ ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ปรากฏระบบสัญลักษณ์ให้เห็นในฉากต่างๆดังนี้

ในฉากที่มีบุรุษไปรษณีย์มาส่งกล่องพัสดุให้แก่ตัวละครหลักทุกตัวที่บ้าน ซึ่งกล่องนั้นส่งมาจากคนที่ลงชื่อว่า Candy rain เมื่อตัวละครหลักในเรื่องสุดท้ายของภาพยนตร์อย่างริคก็เปิดกล่องนั้น จึงพบกับลูกกวาดหลากสีหลายรสชาติจำนวนมากมาย ของในกล่องพัสดุนี้ต่างถูกส่งไปยังตัวละครอื่นๆเช่นเดียวกัน ลูกกวาดในกล่องลึกลับนี้เองที่เปรียบได้กับความรักที่มีหลากหลายรส และเราไม่สามารถเลือกได้ว่าเราจะได้รับแบบไหน การที่ถูกส่งมาจากบุคคลลึกลับโดยที่ไม่ได้คาดคิดหรือรู้จักมาก่อน ก็เปรียบได้กับความรักที่สามารถเกิดขึ้นได้โดยไม่ต้องคาดคิดนั่นเอง

ภาพที่ 57 : สัญลักษณ์กล่องพัสดุ

ภาพที่ 58 : สัญลักษณ์ลูกกวาด

นอกจากนั้นแล้วภาพยนตร์ยังปรากฏสัญลักษณ์อื่นๆอีก ได้แก่ ฉากการเดินทางบนยานพาหนะต่างๆของตัวละครหลักทั้งหลาย เป็นการเล่าเรื่องราวที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงไป พร้อมๆกับการเดินทางของตัวละครควบคู่กันไปด้วย และยังสื่อให้เห็นถึงความเชื่อมโยงเรื่องราวกันระหว่างตัวละคร

ภาพที่ 59 : สัญลักษณ์การเดินทาง

อีกทั้งจากการกระทำของตัวละครหลักที่มีต่อผู้ ในกาเรเดทแต่ละครั้งหลินมักจะยื่นขาไปหาผู้ใต้โต๊ะอยู่เสมอ ในขณะที่ผู้มักจะมีกระเียบเก้าอืดอยออกห่างไปเล็กน้อย และหุดขาหนีอยู่เสมอ การยื่นขาเข้าหา กับหุดขาหนีของตัวละคร เปรียบได้กับการรุกเข้าหาในความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสอง โดยหลินเป็นฝ่ายพยายามที่จะเข้าหาสร้างสัมพันธ์กับผู้อย่างรวดเร็ว ในขณะที่ผู้พยายามที่จะรักษาระยะห่าง

ภาพที่ 60 : สัญลักษณ์การยื่นขาเข้าหา

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ มีมุมมองในการเล่าเรื่องในหลากหลายรูปแบบทั้งมุมมองการเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน ที่เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด ผสมผสานกับมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่งที่ตัวละครหลักจะเป็นผู้เล่าเรื่องเอง และมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่ 3 ที่มีคนนอกเป็นผู้บรรยายเรื่องราวของตัวละคร

กล่าวคือในการดำเนินเรื่องของภาพยนตร์แต่ละตอน ตอนต้นเรื่องจะใช้มุมมองการเล่าเรื่องแบบมุมมองที่เป็นบุคคลที่ 3 ก่อน เพื่อเกริ่นเรื่องราวก่อนเข้าเนื้อหาหลักในภาพยนตร์ ซึ่งบุคคลที่ 3 ในภาพยนตร์เรื่องนี้จะเป็นบุคคลนิรนามที่ไม่ได้เป็นตัวละครใดๆในภาพยนตร์ เนื่องจากภาพยนตร์แต่ละตอนนั้นมีความยาวไม่มากนัก จึงจำเป็นที่จะต้องใช้กลวิธีการเล่าเรื่องโดยใช้คนนอกเป็นผู้บรรยายเรื่องราวของตัวละคร เล่าปูพื้นฐานคร่าวๆของตัวละครให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงตัวละครนั้นมากยิ่งขึ้น เพื่อเกริ่นเรื่องราวก่อนเข้าเนื้อหาหลักในภาพยนตร์ เนื่องจากภาพยนตร์แต่ละตอนนั้นมีความยาวไม่มากนัก จึงจำเป็นที่จะต้องใช้กลวิธีการเล่าเรื่องโดย

บุคคลที่ 3 เล่าพื้นฐานคร่าวๆของตัวละครให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงตัวละครนั้นมากยิ่งขึ้น จากนั้นจึงใช้มุมมองการเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้านในการเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครหลักทั้ง 4 คู่ ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร ในระดับเท่าๆกัน และสามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว

ส่วนในภาพยนตร์ตอนแรกและสุดท้ายได้มีการใช้มุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่ง โดยที่ตัวละครเจซีและริคกีเป็นคนเล่าถึงเรื่องราวและความรู้สึกในใจของตัวเองผสมผสานเข้าไปด้วย การใช้มุมมองเช่นนี้ เป็นการสร้างความรู้สึกให้ผู้ชมคล้อยตามความคิดและความรู้สึกของตัวละคร จากนั้นเมื่อถึงตอนท้ายของภาพยนตร์จะมีบทสรุปของความรักจากภาพยนตร์ในทุกตอนที่ปมปัญหานั้นถูกคลี่คลาย ได้มีการใช้มุมมองการเล่าเรื่องบุคคลที่ 3 อีกครั้งหนึ่งเพื่อเติมเต็มเรื่องราวในภาพยนตร์ให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนมากขึ้น

4.1.3 การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ฮ่องกง

ภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji Sors) (ค.ศ. 1997)

ภาพที่ 61 : โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji sor)

1. โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลัก และโครงเรื่องรอง ในส่วนของโครงเรื่องหลักภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลักคือ ฟุนและหวาน ทั้งคู่พบกันโดยโชคชะตาฟ้าลิขิต หวานนั้นเคยได้มีบุญคุณช่วยเหลือฟุนมาก่อนยามที่เธอเดือดร้อน ต่อมา

ภายหลังทั้งคู่ก็ได้พบกันอีกครั้งด้วยความบังเอิญ ฟุนจึงเต็มใจที่จะรับใช้หว่านอย่างเต็มที่ในฐานะสาวใช้ประจำกาย แต่แล้วหว่านก็กลับมีใจให้กับฟุน ฟุนเองนั้นในตอนแรกได้มีใจให้กับชายหนุ่มคนอื่น และไม่อาจยอมรับกับพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศได้ แต่ต่อมาภายหลังเมื่อเธอถูกเขาทอดทิ้งก็เป็นหว่านที่มาคอยดูแลรักษาทั้งแผลใจและแผลกาย จนกระทั่งทั้งสองได้ตัดสินใจที่จะอยู่ด้วยกันอย่างคนรัก แต่แล้วสงครามก็มาทำให้ทั้งคู่ต้องพลัดพรากจากกันไป หว่านเฝ้ารอฟุนมาตลอดชีวิต และสุดท้ายทั้งคู่ก็ได้กลับมาพบกันด้วยความสุขอีกครั้งหนึ่ง

โครงเรื่องรองเป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างหว่านกับหว่านเด็กสาวหัวสมัยใหม่ที่ไม่ประสีประสาเรื่องความรัก เมื่อหว่านได้ถูกคนรักทอดทิ้ง เธอก็พยายามทำทุกอย่างเพื่อทำร้ายตัวเอง และพยายามจะยื้อให้คนรักกลับมา หว่านเป็นคนที่คอยอยู่เคียงข้างและดูแลเธอ หว่านสอนให้เธอรู้จักการมีชีวิตอยู่เพื่อที่จะได้พบกับความรักที่แท้จริง ท้ายที่สุดแล้วหว่านเองก็ได้เข้าใจความรักมากขึ้น เมื่อได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของหว่าน และได้เป็นคนที่ช่วยเหลือให้หว่านมาพบกับฟุนอีกครั้งหนึ่ง

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของการพบเจอกับความผิดหวังมากมาย ในความรัก แต่เลือกที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไปอย่างเข้มแข็ง จะทำให้ได้พบเจอกับรักแท้ในที่สุด จากแก่นความคิดอันนี้ภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวของตัวละครหลักอย่างหว่านหญิงชราที่เฝ้ารอที่จะได้พบกับฟุนคนรักที่พลัดพรากจากกันไปหลายปี หว่านนั่นต้องใช้ชีวิตอย่างเดียวดายมานานนับปี ต้องประสบพบเจอกับความทุกข์แสนสาหัส แต่เธอก็ไม่เคยถอดใจตั้งมั่นที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อให้ได้พบกับฟุนอีกครั้งหนึ่ง ในขณะที่เดียวกันเธอก็คอยสอนหว่านเด็กสาวผู้คลั่งไคล้ในความรัก จนลึมนึกถึงความสำคัญของการมีชีวิตอยู่ เมื่อหว่านพยายามจะฆ่าตัวตายเพราะเสียใจกับความรัก หว่านเป็นคนเข้าไปปลอบใจและจุดเธอให้ขึ้นมาจากความทุกข์ทรมาน เช่นเดียวกันกับที่เธอเคยช่วยเหลือฟุนในสมัยก่อน ทั้งฟุนและหว่านต่างฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ในชีวิตด้วยกันอย่างมาก แม้ความตายก็ไม่อาจพรากทั้งคู่ได้ ในที่สุดการเฝ้ารอคอยของหว่านก็สมหวัง เมื่อเธอได้พบกับฟุนอีกครั้งในบั้นปลายของชีวิต

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้งเพียงประเภทเดียวนั่นก็คือความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 17 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji Sors)

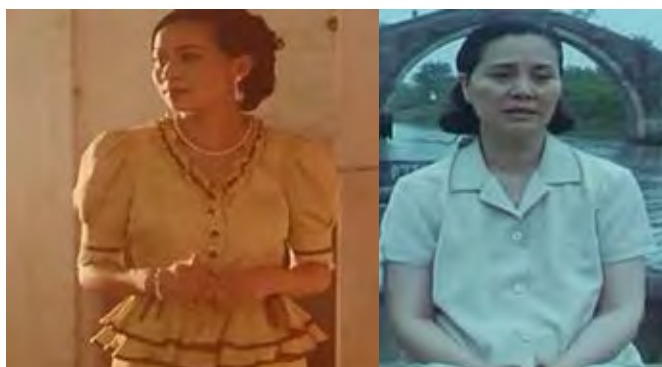
คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
พูน กับ ครอบครัว	ความขัดแย้งจากการถูกบังคับข่มเหงจิตใจให้ทำในสิ่งที่ไม่ต้องการ
พูนและ หว่าน	ความขัดแย้งของตัวละครที่มีความรักสวนทางกัน และไม่อาจลงเอยกันได้
หว่าน กับ ชิวหลง	ความขัดแย้งของตัวละครต่างเพศ โดยเฉพาะเพศชายที่มีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิง คอยบังคับให้ทำในสิ่งที่เลวร้าย
พูน กับ คนรัก	ความขัดแย้งของตัวละครต่างเพศ โดยเฉพาะเพศชายที่มีความเห็นแก่ตัว ทอดทิ้งหญิงคนรักเพื่อความสุขสบายของตน
หว่าน กับ คนรัก	ความขัดแย้งของตัวละครที่มีการคบชู้ นอกใจกัน ทำให้ความสัมพันธ์ต้องจบลง

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้ ส่วนใหญ่ตัวละครหลักจะมีความขัดแย้งในเรื่องของคนรักเป็นปมปัญหาหลัก ทั้งหว่าน พูนและหว่านต่างถูกคนรักทอดทิ้ง และสร้างแผลในใจให้กับพวกเขา โดยคนรักเหล่านั้นล้วนแต่เป็นผู้ชายด้วยกันทั้งสิ้น นอกจากนี้แล้วพบว่าตัวละครหลักทั้งหว่านและพูนต่างเป็นคนที่มมีปัญหาเรื่องครอบครัวทั้งคู่ เนื่องจากทั้งคู่ล้วนถูกครอบครัวขายให้กับผู้ชายเพื่อแลกกับทรัพย์สินเงินทอง แสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งในภาพยนตร์เรื่องนี้มักเกิดจากผู้ชายที่เป็นตัวสร้างปัญหา

4. ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) หว่าน

ภาพที่ 62 : หว่าน

หว่านเป็นหญิงสาวซึ่งภาพยนตร์ได้กล่าวถึงช่วงอายุของเธอ 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงอายุประมาณ 30-35 ปี และช่วงอายุประมาณ 70 ปี เธอเกิดในครอบครัวที่ยากจนและถูกขายตั้งแต่วัยเด็ก เธอเป็นคนสวยสง่า จิตใจ และเข้มแข็ง หว่านเป็นคนที่ใช้ชีวิตอย่างมีความหวังได้อยู่ตลอดเวลา ทุกคราวที่เธอต้องพบกับปัญหา ไม่ว่าจะหนักหนาแค่ไหนหว่านก็จะลุกขึ้นสู้ได้ทุกครั้ง และเมื่อเธอพลัดพรากจากฟุน เธอก็ไม่หยุดที่จะตามหาฟุน

2) ฟุน

ภาพที่ 63: ฟุน

ฟุนเป็นหญิงสาว ซึ่งภาพยนตร์ได้กล่าวถึงช่วงอายุของเธอ 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงอายุประมาณ 20-25 ปี และวัยชราอายุประมาณ 65-70 ปี เธอเกิดในครอบครัวที่ฐานะไม่ดีนัก พ่อก็เป็น

นักพนันตัวงง เมื่อยังเป็นสาวแรกรุ่นเธอตัดสินใจไปอยู่ในสำนักหญิง และตั้งตัวเป็นสาวบริสุทธิ์ เมื่อเธอได้ทำงานอยู่ในโรงทอผ้าเธอได้พบกับหว่านผู้มีพระคุณที่เคยช่วยไถ่ตัวเธอ จากนั้นเธอก็ค่อยติดตามรับใช้หว่านด้วยความซื่อสัตย์โดยตลอด

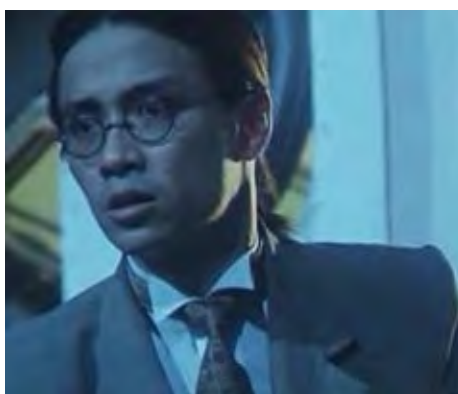
3) หวาย

ภาพที่ 64: หวาย

หญิงสาวอายุประมาณ 25-30 ปี ผู้ที่ได้มาพบกับหว่านในวัยชรา พ่อของเธอนั้นเป็นเจ้านายเก่าของหว่าน เธอเป็นสาวเก่ง สวมมั่น แต่เป็นคนใจอ่อนเรื่องความรัก เมื่อมาพบกับหว่าน ทศนคติของเธอก็ค่อยๆเปลี่ยนแปลงไป เธอเริ่มเข้าใจความรักมากขึ้น และกลายเป็นคนที่เข้มแข็ง

4) ชิวหลง

ภาพที่ 65: ชิวหลง

ชายผู้เป็นมหาเศรษฐี เข้าแก๊งทอผ้า อายุประมาณ 35 ปี ผู้ซื้อตัวหว่านมาเพื่อเป็นภรรยาคนที่ 8 ของตน เขาเป็นคนเจ้าชู้ มักมากในกาม และไม่เคียดคิดถึงใจของคนรัก เรื่องเงินและผลประโยชน์เป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับเขา

5) คนรักของฟุน

ภาพที่ 66: คนรักของฟุน

ชายหนุ่มชาวบ้านธรรมดา อายุประมาณ 20-25 ปี ผู้มีอาชีพเลี้ยงปลา เขาหลงใหลในตัวฟุน พยายามที่จะพูดคุยและแสดงออกว่ารักฟุน จนทั้งสองได้มีความสัมพันธ์กันจนฟุนตั้งครรภ์ แต่เมื่อเขารู้ เขากลับไม่รับผิดชอบและปฏิเสธที่จะเลี้ยงฟุน เขาเลือกที่จะอยู่กับบ่อปลาและชีวิตที่สุขสบายจากการแต่งงานกับคนอื่น

7) คนรักของหวาย

ภาพที่ 67: คนรักของหวาย

ชายหนุ่มอายุประมาณ 30 ปี เขาเป็นวิศวกรผู้มีอนาคตและหน้าที่การงานดี เขาคบหาอยู่กับหวานมาหลายปี แต่ก็ไม่มีท่าทีที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ แท้จริงแล้วเพราะว่าเขาแอบไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงอื่น จนในที่สุดเขาก็ต้องการเลิกกับหวานและไปแต่งงานกับผู้หญิงคนอื่น

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของผู้คนในสองยุค สองสมัย คือ สังคมชนบทในจีนสมัยก่อนที่จะแยกตัวเป็นฮ่องกง และสังคมเมืองในฮ่องกงยุคสมัยใหม่

ในภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวละครหลักอย่างหวานและฟุน เป็นตัวแทนของผู้คนในสังคมยุคเก่าสมัยที่ฮ่องกงยังไม่แยกออกไปจากจีน ซึ่งในสมัยนั้นผู้หญิงไม่มีสิทธิ์เรียกร้องความเป็นธรรมใดๆ ในสังคม และถูกผู้ชายข่มเหงรังแกอยู่เสมอ ด้วยค่านิยมให้หญิงสาวแต่งงานออกเรือนเป็นฝั่งเป็นฝาโดยไม่ต้องทำงานเอง และต้องนับถือชายเป็นใหญ่ อีกทั้งการเป็นรักร่วมเพศยังเป็นสิ่งที่ต้องห้าม ฟุนเป็นตัวแทนของความอ่อนแอในผู้หญิงยุคสมัยนั้น ส่วนหวานเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่เข้มแข็งและลุกขึ้นมาต่อสู้เพื่อตัวเอง

ในขณะที่หวาน เป็นตัวแทนของหญิงสาวในสังคมเมืองยุคสมัยใหม่ที่มุ่งมั่นหาเลี้ยงชีพด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาผู้ชายแต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ตามเธอยังคงเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่จิตใจอ่อนแอ แม้ว่าจะเกิดมาในยุคสมัยที่ผู้ชายผู้หญิงเท่าเทียมกันแล้วก็ตาม

ส่วนตัวละครชายที่เป็นคนรักของทั้งสามนั้น เป็นตัวแทนของความเป็นใหญ่ ความเห็นแก่ตัวในผู้ชายที่ยังคงมีเหนือผู้หญิงไม่ว่าจะเป็นสังคมในยุคสมัยใด

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 7 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. สำนักงานบริษัท เป็นสถานที่ที่ฟุนได้ใช้ชีวิตอยู่เป็นสาวบริษัท ไม่แต่งงาน เมื่อพ่อของเธอได้ขายเธอให้กับเจ้านี้ ในตอนนั้นเองหวานได้นั่งเรือผ่านมา เธอจึงโยนเงินให้เพื่อเป็นค่าไถ่ตัวฟุน

2. โรงงานทอผ้า เป็นสถานที่ที่ ฟุนและหวานได้พบกัน และทั้งคู่ก็ได้กลายเป็นนายกับสาวคู่ใจ และได้สานสัมพันธ์กัน

3. บ้านของตระกูลชีวกลาง เมื่อหว่านได้ย้ายเข้ามาอยู่ในตอนแรกเธอนั้นไม่มีอำนาจใดๆเลย แต่เมื่อชีวกลางสามีของเธอได้ขายตัวเธอแลกกับผลประโยชน์ทางธุรกิจ หว่านก็กลายเป็นผู้มีอำนาจใหญ่ไปในที่สุด

4. บ้านเช่าของหว่าน เป็นที่ที่หว่านได้แสดงความมั่นใจให้ฟุนได้รับรู้ และเป็นที่พักที่ภายหลังต่อมาฟุนได้ย้ายมาอยู่กับหว่าน หลังจากที่ถูกคนรักทิ้ง

5. ฉากสงคราม เป็นสถานที่ที่ฟุนและหว่านได้พลัดพรากจากกัน แม้จะหนีมาอยู่ด้วยกันแล้ว แต่แรงระเบิดก็ทำให้ทั้งสองพลัดพรากห่างไปจากกัน

6. สถานีรถไฟ เป็นสถานที่ที่ฟุนและหว่านในวัยชราได้กลับมาพบกันอีกครั้ง เป็นสถานที่ที่ใช้เป็นบทสรุป แสดงให้เห็นถึงการเดินทางตามหากันของทั้งคู่ได้สิ้นสุดลงแล้ว

7. สถานที่สาธารณะต่างๆในชนบทและเมือง เป็นฉากในการดำเนินเรื่องของภาพยนตร์ เป็นบริบทที่แสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมและช่วงเวลาที่ตัวละครได้อาศัยอยู่นั่นเอง

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์คือฉากของประเทศจีนในยุคก่อนการปฏิวัติ และฉากยุคร่วมสมัยในฮ่องกง โดยสภาพสังคมที่แวดล้อมตัวละครหลัก คือสภาพของสังคมชนบทและสังคมที่สื่อให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของผู้คนในแต่ละยุคสมัย การดำเนินเรื่องต่างๆไปมักจะใช้ฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัว โดยเฉพาะการเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครที่เป็นรักร่วมเพศ โดยส่วนมากจะใช้ฉากที่อยู่แต่ในบ้าน หรือในห้องส่วนตัวที่ลับตาคนเท่านั้น

-ฉากในสำนักหญิง โรงงานทอผ้า มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร เป็นฉากที่ช่วยให้ผู้ชมรับรู้ว่าตัวละครทั้งสองนั้นมีที่มาที่ไปอย่างไร และเป็นฉากที่เริ่มต้นเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครทั้งสอง

-ฉากบ้านของตระกูลชีวกลาง มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละครหว่านและฟุน เป็นฉากในสถานที่ส่วนตัวที่ตัวละครทั้งสองเริ่มสนิทสนมกันขั้นต้นยากกับว่าผู้ซื้อสัตย์ เช่นเดียวกันกับฉากในบ้านของหว่านที่ทำให้ผู้ชมเห็นถึงพัฒนาการความสัมพันธ์ของตัวละครทั้งสองอย่างลึกซึ้ง ซึ่งเป็นฉากเดียวที่แสดงให้เห็นถึงความรักระหว่างตัวละครที่เป็นหญิงรักร่วมเพศ

ในขณะที่ฉากสำคัญ ที่ช่วยเล่าเรื่องราวถึงสภาพสังคมในสมัยก่อนนั้นก็คือ

-ฉากการอพยพหนีสงคราม มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดถึงสภาพสังคมและปัญหาบ้านเมืองที่เกิดขึ้นในขณะนั้น และช่วยให้เราเห็นถึงช่วงเวลาในภาพยนตร์ได้ชัดเจน

6. สัญลักษณ์ (Symbol)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji Sors) พบว่าชื่อของภาพยนตร์ได้แปลความหมายถึง คำว่าเพื่อนสนิท เป็นการสื่อถึงตัวละครทั้งสองคือหว่านและฟุน ที่เป็นเสมือนคูชีวิตกัน หรือในชื่อภาษาจีนที่ชื่อ Ji Sors นั้น แปลความหมายได้ถึงสำนักหญิงบริสุทธิ์ ที่มีแต่ผู้หญิงที่ถือพรหมจรรย์อาศัยอยู่ร่วมกัน สื่อให้เข้าใจได้ถึงความบริสุทธิ์ ดังนั้นสัญลักษณ์ในภาพยนตร์นี้คือการสื่อถึงความรักอันบริสุทธิ์ระหว่างคนสองคน

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ที่มีมุมมองในการเล่าเรื่องในรูปแบบรู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ตามลำดับเหตุการณ์และเวลา และเข้าใจถึงความคิด ความรู้สึกและเหตุผลในการตัดสินใจของตัวละครได้ในระดับเท่าๆกัน สามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว ในตอนจบจึงจะเฉลยเรื่องราวทั้งหมด โดยภาพยนตร์จะเริ่มปูพื้นถึงตัวละครหว่านและหว่ายในวัยชราก่อนว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร จากนั้นจึงเล่าเรื่องราวย้อนไปในอดีตของหว่าน โดยที่เล่าถึงหว่านในวัยสาว กับฟุน ว่ามีความสัมพันธ์ และมีพัฒนาการความสัมพันธ์ไปอย่างไร โดยที่ใช้การเล่าเรื่องในรูปแบบที่ผู้ชมสามารถเข้าใจเหตุการณ์ได้ไปพร้อมๆกับตัวละคร

มุมมองการเล่าเรื่องแบบนี้เป็นที่เข้าใจง่าย และไม่ซับซ้อน ในภาพยนตร์ที่ไม่ได้ผูกปมอะไรซ่อนเร้นอย่างเรื่องนี้ จึงเหมาะสมกับการเล่าเรื่องในรูปแบบมุมมองภาพรวม ไม่ได้เจาะจงไปที่ตัวละครใดเป็นพิเศษ

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Butterfly (ค.ศ. 2004)

ภาพที่ 68 : โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Butterfly

1. โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลัก และโครงเรื่องรอง ในส่วนของโครงเรื่องหลักภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลักคือ ฟลาเวียและเสี่ยวเย่ ทั้งคู่พบกันด้วยความบังเอิญ และเริ่มค่อยๆสานต่อความสัมพันธ์จนสนิทสนมจนเกินกว่าเพื่อน แต่หากตัวฟลาเวียเองนั้นก็มีครอบครัวอยู่แล้ว เธอจึงพยายามที่จะปฏิเสธความรู้สึกที่เธอมีต่อเสี่ยวเย่ แต่แล้วเธอก็ไม่อาจห้ามใจได้ จึงปลั่งผลออกไปมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้กับเสี่ยวเย่ เมื่อสามีของเธอล่วงรู้ถึงความสัมพันธ์นี้ เขาจึงพยายามเหนี่ยวรั้งเธอเอาไว้ แต่ท้ายที่สุดแล้วฟลาเวียก็เลือกที่จะทำตามความต้องการในหัวใจที่แท้จริงของเธอ โดยการเลือกเสี่ยวเย่แทนที่จะเลือกชีวิตครอบครัวแบบที่เธอไม่ได้ต้องการอย่างแท้จริงแต่แรก

โครงเรื่องรองเป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ในอดีตของฟลาเวียและจิน เพื่อนสาวสมัยมัธยม ทั้งสองนั้นเคยมีความรักให้แก่กันอย่างลึกซึ้ง แต่แล้วเมื่อแม่ของฟลาเวียล่วงรู้ถึงความสัมพันธ์นี้

จึงทำให้ฟลาเวียเลือกที่จะจบความสัมพันธ์กับจินไปเพราะไม่ต้องการให้แม่เสียใจ และเริ่มเปลี่ยนแปลงตัวเอง โดยการไม่ยอมรับในพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของตน และเริ่มคบหาแต่งงานกับผู้ชายในเวลาต่อมา ส่วนจินนั้นทำยที่สุดแล้วก็ได้ตัดสินใจบวชชีไปตลอดชีวิต

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของการเลือกที่จะเป็นตัวของตัวเอง และเลือกที่จะอยู่กับคนที่ตนเองรัก ทำให้พบเจอกับเป้าหมายในชีวิต และความทุกข์ที่แท้จริง จากแก่นความคิดอันนี้ภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวของความสับสนในความรู้สึกของตัวละครหลักอย่างฟลาเวีย ผู้ซึ่งเคยเป็นหญิงรักร่วมเพศมาก่อนในตอนเป็นวัยรุ่น แต่เมื่อเติบโตใหญ่มาเธอได้เลือกที่จะแต่งงานมีครอบครัวปกติเหมือนหญิงสาวทั่วไป แต่ลึกๆในใจแล้วเธอกลับแสวงหาความสัมพันธ์หญิงสาวด้วยกันมากกว่า ที่เธอจำต้องเลือกทางเดินชีวิตเหมือนคนทั่วไปนั้นเป็นเพราะว่าแม่ของเธอไม่อาจรับได้ในสิ่งที่เธอเป็น และเธอไม่ต้องการให้แม่ต้องเสียใจอีก นอกเหนือจากปัญหาภายในครอบครัวที่แตกร้าง เมื่อฟลาเวียได้พบกับเสี่ยวเย่ ความรู้สึกเก่าๆในใจก็ก่อตัวขึ้นอีกครั้ง แต่ในตอนนั้นเธอเลือกที่จะทำตามหัวใจตัวเอง และยอมรับในสิ่งที่ตนเป็น

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 18 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Butterfly

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
ฟลาเวียและจิน กับ แม่ของฟลาเวีย	การไม่ยอมรับตัวตนการเป็นหญิงรักร่วมเพศและความสัมพันธ์ของทั้งสอง
ฟลาเวีย กับจินในช่วงวัยรุ่น	ความรักที่ไม่อาจลงเอยกันได้ เพราะเกิดอุปสรรคจากครอบครัว จึงทำให้ต้องเลิกกัน

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
สามีของฟลาเวีย กับ เสี่ยวเย่	ความโกรธแค้นที่ถูกแย่งชิงคนรักไป
ฟลาเวีย กับ สามี	การคบชู้ จนทำให้เกิดผลกระทบต่อชีวิตครอบครัว

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 19 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Butterfly

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
ฟลาเวีย	ความขัดแย้งในความรู้สึกของตัวละครทั้งเรื่อง การแสดงออกซึ่งตัวตนการเป็นรักร่วมเพศ และการมีความรักในแบบที่ตนต้องการ กับ ความถูกต้องในกรอบทางสังคม

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าตัวละครหลักอย่างฟลาเวียนั้น มักมีความขัดแย้งภายในจิตใจเป็นปมปัญหาหลัก แต่เดิมในช่วงวัยรุ่นเธอนั้นรักกับผู้หญิงด้วยกันมาก่อนแต่ก็ได้เลิกกันไปทั้งที่ยังรักอยู่ เวลาผ่านไปเมื่อเธอเป็นผู้ใหญ่ เธอกลับแต่งงานสร้างครอบครัวกับผู้ชายและมีลูกที่ยังเด็ก ครอบครัวเธอนั้นจัดว่ามีความสมบูรณ์พร้อมทีเดียว และชีวิตเธอก็มีความสุขดี แต่แล้วเมื่อเธอได้พบกับเสี่ยวเย่เด็กสาวลึกลับ เธอกลับหลงรักเสี่ยวเย่อย่างง่ายได้ และตัดสินใจทิ้งครอบครัวกลับไปคบหากับผู้หญิงอีกครั้งหนึ่ง

4. ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) ฟลาเวีย

ภาพที่ 69 : ฟลาเวีย

ฟลาเวียเป็นหญิงสาวซึ่งภาพยนตร์ได้กล่าวถึงช่วงอายุของเธอ 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงอายุประมาณ 16-17 ปี และช่วงอายุประมาณ 30 ปี เธอเป็นหญิงสาวผู้ใจดี อ่อนน้อม แต่เป็นคนที่มีความสับสนในความต้องการของตัวเอง ในวัยเด็กฟลาเวียเลือกที่จะมีความรักกับเพื่อนสาวอย่างอิสระ แต่แล้วเมื่อแม่ของเธอไม่ยอมรับ ฟลาเวียจึงต้องเลิกกับคนรักและหันหน้าเข้าสู่หนทางของหญิงสาวธรรมดา เธอได้แต่งงานมีลูก มีครอบครัวที่อบอุ่น แต่ฟลาเวียก็ยังคิดถึงอดีตอันแสนหวานกับจินเพื่อนในสมัยวัยเด็ก จนกระทั่งเมื่อเธอได้พบกับเสี่ยวเย่เด็กสาวลึกลับ ฟลาเวียได้ผูกสัมพันธ์กับเธอจนเกิดชอบพอผู้หญิงอีกครั้งหนึ่ง แต่เธอก็เกิดความลังเลว่าเธอควรจะทำตามหัวใจตัวเองหรือเลือกครอบครัวที่แสนอบอุ่นที่มีอยู่

2) จิน

ภาพที่ 70 : จิน

จินเป็นหญิงสาวซึ่งภาพยนตร์ได้กล่าวถึงช่วงอายุของเธอ 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงอายุประมาณ 16-17 ปี และช่วงอายุประมาณ 30 ปี จินเป็นคนรักของฟลาเวียในวัยเด็ก เธอเป็นคนยึดมั่นใน

ความคิดและอุดมการณ์ของตัวเองจนลืมที่จะคิดถึงคนรอบข้าง ทำให้ฟลาเวียจำต้องเลือกที่จะกลับไปอยู่กับแม่ของเธอ และทำยสุดจินในวัยผู้ใหญ่ก็ได้บวชชีเพื่อเข้าหาความสงบในจิตใจ

3) เสี่ยวเย่

ภาพที่ 71 : เสี่ยวเย่

เสี่ยวเย่เป็นหญิงสาวอายุประมาณ 25-30 ปี เธอเป็นเด็กสาวผู้สดใส ร่าเริง รักอิสระ เป็นตัวแทนของความอิสระที่ฟลาเวียโหยหาอยากจะเป็น โดยลักษณะนิสัยของเสี่ยวเย่ จึงเป็นที่ดึงดูดให้ฟลาเวียสนใจในตัวเธอ และยอมทิ้งทุกอย่างเพื่อที่จะมารักกับเสี่ยวเย่

4) สามีของฟลาเวีย

ภาพที่ 72 : สามีของฟลาเวีย

สามีของฟลาเวียเป็นผู้ชายอายุประมาณ 30-35 ปี เขาเป็นคนอบอุ่น หน้าที่การงานดีพร้อม เขาดูแลฟลาเวียเป็นอย่างดี และยังเข้าใจในตัวฟลาเวียที่เธอเคยเป็นเลสเบี้ยน แต่เขานั้น

งานยุ่งมากและมักไม่มีเวลาให้ฟลาเวียเท่าที่ควร เขาให้อิสระกับฟลาเวียอย่างเต็มที่ในการใช้ชีวิต หากแต่สิ่งนั้นเองที่ทำให้เขาต้องเสียฟลาเวียไป

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตอยู่ของผู้คนภายใต้สังคมเมืองในฮ่องกงในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน กล่าวคือเรื่องราวในภาพยนตร์นั้นได้เล่าถึงตัวละครที่มีพัฒนาการให้เห็นในยุคสมัยที่แตกต่างกัน

จะเห็นได้ชัดเจนจากตัวละครหลักของเรื่องอย่างฟลาเวียและจินที่มีพัฒนาการเติบโตขึ้น จากวัยรุ่นไปเป็นผู้ใหญ่ โดยที่จินในวัยรุ่นนั้นเป็นเด็กรุ่นใหม่ที่มีหัวก้าวหน้า สนใจในประชาธิปไตย เธอเป็นตัวแทนของความเชื่อมั่นในความเท่าเทียมทางสังคมและเพศ ในขณะที่ฟลาเวียเป็นตัวแทนของเด็กหัวอ่อนเชื่อฟังพ่อแม่ เมื่อทั้งสองเติบโตขึ้นจินได้ออกบวช ทำให้เธอเปลี่ยนแปลงไปกลายเป็นคนใจเย็นและเข้าใจโลกมากขึ้น ในขณะที่ฟลาเวียก็ยังเป็นตัวแทนของการไม่ยอมรับความรู้สึกที่แท้จริงของตนเช่นเดิม ส่วนเสี่ยวเย่ นั้นเป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่ที่รักความเป็นอิสระ และมีความคิดเห็นเป็นของตัวเอง

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 6 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียน เป็นสถานที่ดำเนินเรื่องหลักที่ฟลาเวียได้มีความรักเกิดขึ้นกับจินในวัยเด็ก และเป็นฉากดำเนินเรื่องที่ยังบอกถึงอาชีพครูของฟลาเวียในวัยผู้ใหญ่

2. บ้านของจิน เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างฟลาเวียและจินในรูปแบบคู่รัก เมื่อฟลาเวียตัดสินใจย้ายเข้ามาอาศัยอยู่กับจิน

3. บ้านของฟลาเวียและสามี เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างฟลาเวียและสามีว่ามีความเจ็บเหงาเพียงใด แม้ว่าสามีของเธอนั้นจะเป็นคนอบอุ่น ใจดี และเข้าใจในตัวเธอ แต่เขากลับทำงานยุ่งตลอดเวลาจนไม่มีเวลาใส่ใจกับฟลาเวียเท่าใดนัก

4. ชุปเปอร์มาร์เก็ต และร้านอาหาร เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างฟลาเวียกับเสี่ยวเย่ ซึ่งเป็นสถานที่ที่ทั้งสองได้มาพบเจอกันด้วยความบังเอิญ และเริ่มสานสัมพันธ์ทำความรู้จักกัน

5..บ้านของเสี่ยวเย่ เป็นฉากที่ฟลาเวียและเสี่ยวเย่มักจะใช้ในการแสดงความสัมพันธ์อันลึกซึ้งอยู่เสมอ แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการในความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครทั้งสองอย่างชัดเจน

6. .สถานที่สาธารณะต่างๆในเมือง เป็นฉากในการดำเนินเรื่องของภาพยนตร์ เป็นบริบทที่แสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมและช่วงเวลาตัวละครได้อาศัยอยู่นั่นเอง

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นคือฉากของฮ่องกงในช่วงเวลาสองยุคสมัย ตามการแบ่งภาคของตัวละคร โดยมีการกล่าวถึงตัวละครในช่วงวัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ ในช่วงวัยรุ่นเป็นฉากที่เกิดขึ้นในสังคมเมืองยุคสมัยเก่าช่วงเวลาคศ.1989 หรือช่วงเวลาเดียวกับการเคลื่อนไหวทางการเมืองในจัตุรัสเทียนอันเหมิน และสังคมเมืองในยุคร่วมสมัยหลังปี คศ.1999 ไปแล้ว โดยช่วงเวลาสมัยเก่าเป็นสถานที่ดำเนินเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างฟลาเวียกับจิน ในวัยรุ่น ส่วนฮ่องกงในยุคสมัยใหม่นั้นเป็นสถานที่ดำเนินเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างฟลาเวียในวัยผู้ใหญ่กับเสี่ยวเย่ โดยสภาพสังคมที่แวดล้อมตัวละครหลัก คือสภาพของสังคมเมืองที่สื่อให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของผู้คนในแต่ละยุคสมัย การดำเนินเรื่องต่างๆไป มักจะใช้ฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวหรือสถานที่ลับตาคนเป็นส่วนมาก โดยเฉพาะการเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครที่เป็นรักร่วมเพศ โดยส่วนมากจะใช้ฉากที่อยู่แต่ในบ้านหรือบนดาดฟ้าที่ร้างผู้คน ในขณะที่ฉากสาธารณะนั้นเป็นเพียงส่วนประกอบของการเล่าเรื่องเท่านั้น

-ฉากในโรงเรียน ร้านอาหาร มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร เป็นฉากที่ช่วยให้ผู้ชมรับรู้ถึงตัวละครจินและเสี่ยวเย่นั้นมีที่มาที่ไปอย่างไร และเป็นฉากที่เริ่มต้นเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครทั้งสองกับฟลาเวีย

-ฉากในบ้านของจินและเสี่ยวเย่ บนดาดฟ้าโรงเรียน มีความสำคัญในการช่วยให้ผู้ชมรับรู้ถึงความสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างตัวละครทั้งสองกับฟลาเวีย ซึ่งจัดเป็นสถานที่ส่วนตัวที่ตัวละครใช้แสดงออกซึ่งความรักต่อกัน

6.สัญลักษณ์ (Symbol)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง Butterfly พบว่าชื่อของภาพยนตร์ได้แปลความหมายถึงผีเสื้อ ซึ่งผีเสื้อในภาพยนตร์นั้นสื่อถึงสิ่งที่เป็นบิณฑุอยู่ในท้องฟ้าอย่างอิสระ เป็นสัญลักษณ์ที่แทน

ความรู้สึกของตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่กล้าที่จะเลือกทางเดิน เลือกความรักของตัวเองอย่างอิสระ ฝึลื้อในที่นี่จะปรากฏขึ้นในภาพยนตร์เมื่อตัวละครรู้สึกเป็นอิสระ เช่น ตัวฟลาเวียเองนั้น เมื่อเธอเลือกที่จะรักกับจิน หรือเลือกที่จะอยู่กับเสี้ยวเย เธอกลับรู้สึกว่าชีวิตนี้ช่างปลอดภัยโปร่งและเป็นอิสระจากกฎเกณฑ์ทางสังคมที่วางกรอบเรื่องเพศเอาไว้ ภาพยนตร์เรื่องนี้ปรากฏระบบสัญลักษณ์ให้เห็นในฉากต่างๆ เช่น ฉากที่ฟลาเวียเอาตุ๊กตาตั้งโชว์รูปคนตีตบตีฝึลื้อมาทำทำบิินเล่น การทำทำกระพือปีกแบบฝึลื้อของฟลาเวีย และฉากที่ฟลาเวียวาดรูปฝึลื้อ ข้างๆรอยสักรูปฝึลื้อของเสี้ยวเย หรือฉากที่สามีของฟลาเวียเปิดน้ำก็อกให้ไหลผ่านนิ้วนางที่สวมแหวนแต่งงาน และมีแก้วน้ำลายฝึลื้อที่กำลังร้อนครุกรุ่นอยู่ สายน้ำเปรียบได้กับสิ่งที่คอยชะล้าง การที่น้ำไหลผ่านแหวนแต่งงานก็เปรียบเปรยได้ว่าชีวิตคู่หลังแต่งงานต้องจบลง ส่วนแก้วรูปฝึลื้อนั้นสื่อถึงความต้องการอิสระโอบยิบแบบฝึลื้อของฟลาเวียได้ปะทุออกมา ฝึลื้อนั้นเป็นตัวแทนแห่งการโอบยิบและอิสระเสรี กว่าจะเป็นฝึลื้อได้นั้นต้องผ่านความกระบวนกรเปลี่ยนแปลงที่ยากลำบากก่อนที่จะบินได้อย่างเสรีในท้องฟ้า ฝึลื้อจึงสื่อถึงการยอมรับตัวตนที่แท้จริง และดำเนินชีวิตไปในหนทางที่ตัวละครต้องการแม้จะต้องพบกับความยากลำบาก แต่ก็ได้เป็นตัวของตัวเอง

ภาพที่ 73: สัญลักษณ์ฝึลื้อ

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีมุมมองในการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด ผสมผสานกับมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่งที่ตัวละครหลักจะเป็นผู้เล่าเรื่องเอง กล่าวคือในการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นเรื่องจะเป็นการเล่าเรื่องราวทั่วไป ภาพยนตร์มีการเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครหลักอย่างฟลาเวียกับจิน ฟลาเวียกับสามี และเสี่ยวเย่ ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไรในระดับเท่าๆกัน และสามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว ในตอนจบจึงจะเฉลยเรื่องราวทั้งหมด จากนั้นเมื่อถึงตอนท้ายของเรื่องที่ปมปัญหานั้นถูกคลี่คลายก็ได้มีการใช้มุมมองการเล่าเรื่องจากตัวละครจิน เธอได้เปิดเผยความรู้สึกของเธอโดยการบอกเล่าผ่านทางจดหมายถึงฟลาเวีย ทำให้ผู้ชมเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของตัวละครและเข้าถึงเหตุผลในการกระทำของตัวละคร ซึ่งการนำเสนอมุมมองการเล่าเรื่องแบบนี้เหมาะกับการใช้ในตัวละครจินที่มีบทบาทอยู่แค่เพียงต้นเรื่องและหายไป เพื่อที่จะได้สรุปเรื่องราวให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่ายขึ้น

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Ab-normal beauty (ค.ศ.2004)

ภาพที่ 74 : โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Ab-normal beauty

1. โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลักและโครงเรื่องรอง ในส่วนของโครงเรื่องหลักภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก คือ จินี้และเจส ทั้งคู่เป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยเดียวกัน และมีงานอดิเรกที่ชอบคือการถ่ายรูปเหมือนกัน ทำให้สนิทสนมกันมากเป็นพิเศษเกินกว่าเพื่อน ในขณะที่จินี้เองมีเพื่อนชายที่มหาวิทยาลัยคนหนึ่งมาหลงรักจินี้ สร้างความไม่พอใจให้กับเจสจนทำให้ทั้งสองทะเลาะกันอย่างรุนแรง จินี้ซึ่งกำลังหลงใหลในการถ่ายภาพความตายจึงยิ่งถลำลึกลงไปเรื่อยๆจนเริ่มมีอาการทางจิต เจสจึงได้เข้ามาช่วยเหลือเยียวยาจินี้จนหายดี แต่แล้ววันหนึ่งจินี้ก็ได้รับวีดีโอจากคนแปลกหน้าซึ่งภายในนั้นมีภาพการฆาตกรรมหญิงสาวบันทึกเอาไว้ จินี้และเจสพยายามสืบหาต้นตอจนเข้าใจว่าแอนสันเป็นฆาตกร แต่แล้วความจริงก็เปิดเผยเมื่อเจสถูกจับตัวไปและโดนทำร้ายจนถึงชีวิต จินี้จึงได้พบกับฆาตกรโหดที่แท้เป็นพนักงานหนุ่มที่ขายหนังสือภาพความตายให้แก่เธอนั่นเอง ทำயสุดแล้วจินี้จึงได้วางแผนฆ่าเขาและหนีรอดออกมาได้ในที่สุด

ส่วนโครงเรื่องรองนั้น เล่าถึงเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างจินี้กับแม่ ทั้งสองมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อกันมาตั้งแต่จินี้ยังเป็นเด็ก เมื่อพ่อของเธอทิ้งแม่ไป แม่ก็คิดโทษจินี้มาโดยตลอด และไม่เคยให้ความใส่ใจกับเธอ เมื่อเธอยังเด็ก เธอถูกญาติๆลวนลาม เมื่อเธอนำเรื่องนี้ไปบอกแม่ แม่ของเธอกลับไม่เคยเชื่อและเอาแต่ต่อว่าเธอ หลังจากนั้นไม่นานญาติของเธอก็ตกบันไดเสียชีวิต สิ่งนี้เป็นแผลในใจที่คอยตามหลอกหลอนเธอมาโดยตลอด ทำยที่สุดแล้วเมื่อจินี้ยอมเปิดใจพูดคุยกับแม่ จึงทำให้แม่ของเธอหันกลับมาดูแลเอาใจใส่เธอ และภาพยนตร์ก็ได้เฉลยเรื่องราวแบบหักมุมว่าเธอนั้นก็เป็นฆาตกรที่ฆ่าญาติของเธอนั่นเอง

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของความลุ่มหลงและแสวงหาในสิ่งเลวร้าย นำพามาซึ่งอันตรายถึงชีวิต จากแก่นความคิดอันนี้ภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวของการลุ่มหลงในความตายของตัวละครหลักอย่างจินี้ จินี้เป็นคนที่หลงใหลในการถ่ายภาพมาก แต่เมื่อเธอ

พิชิตรางวัลงานประกวดต่างๆเสียหายหมดสิ้นแล้ว จึงทำให้เธอเริ่มค้นหาแรงบันดาลใจใหม่ๆ ด้วยความที่จີนี่ต้องพบกับปัญหาภายในครอบครัวและจิตใจบางอย่างที่ตามหลอกหลอนเธอ ทั้งชีวิต ทำให้เธอมักคิดถึงความตายเสมอ และความตายหรือศพนั่นเองคือสิ่งดึงดูดความสนใจให้เธอลุ่มหลงไปกับการถ่ายภาพ เจสคนรักของเธอพยายามจะดึงจີนี่ให้หลุดพ้นจากความหลงใหลในสิ่งที่สยดสยองเช่นนี้ แต่ก็สายไปเสียแล้วเมื่อสิ่งที่เธอหลงใหลได้นำพาเธอมาสู่ความตายของผู้คนรอบข้าง

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 20 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Ab-normal beauty

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
จີนี่ กับ เจส	ความขัดแย้งของตัวละครที่มีความ หึงหวงกัน และความขัดแย้งในเรื่องความ อิจฉาที่เห็นอีกฝ่ายมีความสุขกว่าตน
จີนี่และเจส กับ แอนสัน	ความเข้าใจผิดกัน ที่นำพามาซึ่งปัญหาการทะเลาะเบาะแว้งกัน
จີนี่ กับ แม่	การตั้งแง่รังเกียจ และการขาดเอาใจใส่กันและกัน ทำให้ความสัมพันธ์ ห่างเหิน
จີนี่ กับ ญาติในวัยเด็ก	ความขัดแย้งของตัวละครที่มีความโกรธแค้นและต้องการแก้แค้น และเป็น ความขัดแย้งของตัวละครเพศชายที่ข่มเหงผู้หญิง
จີนี่กับเจส และ ฆาตกร	ความขัดแย้งของตัวละครต่างเพศ โดยเฉพาะเพศชายที่มีการแสดงความ ก้าวร้าวทางเพศต่อผู้หญิง และมีการใช้ความรุนแรง

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 21 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Ab-normal beauty

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
จینی	ความขัดแย้งระหว่างความคิดหรือจิตสำนึกในด้านดีและด้านชั่วของตัวเอง

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าตัวละครหลักอย่างจินีมักพบความขัดแย้งในเรื่องครอบครัวและจิตใจเป็นปมปัญหาหลัก จินีนั้นมีปมปัญหาในจิตใจเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเธอและแม่ แม่ของเธอไม่เคยเชื่อหรือรับฟังปัญหาใดๆของเธอเลยแม้กระทั่งในเรื่องรุนแรงอย่างการที่เธอโดนกลุ่มเด็กผู้ชายที่เป็นญาติลวนลามในตอนที่เธอบอกแม่ แม่กลับไม่เชื่อหาว่าเธอโกหกและลงมือทุบตีเธอ หลังจากนั้นเธอก็กลายเป็นคนมีปมมาโดยตลอด ยิ่งแม่ของเธอพยายามทำท่าห่างเหินและเอาแต่ทำงานโดยไม่เคยสนใจใยดีเธอเลยทำให้เธอกับแม่ยิ่งมีความสัมพันธ์ที่ย่ำแย่ต่อกัน นอกจากนี้แล้วหลังจากที่เธอถูกกลุ่มเด็กผู้ชายลวนลามเธอก็จำฝังใจและโกรธเกลียดผู้ชายมาโดยตลอด ทำให้จินีกลายเป็นคนที่มีปัญหาทางจิตใจและขอความช่วยเหลือโดยที่เธอไม่รู้ตัว จนทำให้เธอหลงใหลในความตาย

4. ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) จีนี่

ภาพที่ 75 : จีนี่

จีนี่เป็นหญิงสาวอายุประมาณ 20-25 ปี เธอเป็นผู้มีปมในจิตใจมาตลอด เมื่อแม่ของเธอไม่เคยแสดงความรักหรือเชื้อใจเธอเลย จีนี่เป็นนักศึกษาสาวผู้หลงใหลในการถ่ายภาพ เธอตระเวนออกถ่ายภาพไปทุกๆที่กับคนรักของเธอ จนกระทั่งหมดแรงบันดาลใจ จีนี่ต้องการหาแรงบันดาลใจใหม่ๆในชีวิต เธอเกิดไปหลงใหลในการถ่ายภาพสิ่งที่น่ากลัว น่าระทึกใจอย่างศพคนตาย ทำให้เธอเปลี่ยนไปกลายเป็นคนที่มีจิตใจไม่ปกติ และจมดิ่งสู่ความมืดในใจที่เธอมีมาแต่เด็ก จีนี่นั้นมีจิตใจที่อ่อนแอและชีวิตของเธอกำลังจะย่ำแย่เมื่อถูกจิตใจที่อ่อนแอครอบงำ

2) เจส

ภาพที่ 76 : เจส

เจสเป็นหญิงสาวอายุประมาณ 20-25 ปี เธอเป็นคู่หูและเป็นคนรักของจีนี่ เธอเป็นคนที่เข้มแข็ง และคอยเป็นที่พึ่งให้กับจีนี่อยู่เสมอ เจสเติบโตขึ้นในครอบครัวที่อบอุ่น ทำให้เธอเป็นคน

มองโลกในแง่ดีและมีจิตใจที่มั่นคง เจสเป็นคนที่จะช่วยดึงให้จี่นี้ออกจากโลกอันมืดมิด และความคิดอันน่ากลัวของเธอ เธอคอยให้กำลังใจและช่วยเหลือจี่นี้มาโดยตลอด แต่แล้วเธอเอง ที่กลับต้องพบกับความตายในที่สุด

3) แอนสัน

ภาพที่ 77 : แอนสัน

แอนสันเป็นชายหนุ่มอายุประมาณ 20-25 ปี เพื่อนนักศึกษาในชั้นเรียนเดียวกันกับจี่นี้ เขาเป็นชายหนุ่มที่แอบรักจี่นี้อยู่ข้างเดียว แอนสันมักจะใช้กล้องวิดีโอบันทึกภาพของจี่นี้อยู่ตลอดเวลาด้วยความหลงใหล แม้เขาจะรู้ว่าเธอมีคนรักอยู่แล้ว แต่เขาก็ยังพยายามที่จะตามติดจี่นี้ และคอยติดตามเธออยู่เสมอ

4) แม่ของจี่นี้

ภาพที่ 78 : แม่ของจี่นี้

แม่ของเธอเป็นหญิงม่ายอายุประมาณ 45-50 ปี เธอมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับจิ้นนี้เท่าไรนัก เธอคิดว่าจิ้นนี้คือภาระที่เธอต้องแบกรับหลังจากที่ชีวิตคู่ของเธอล้มเหลว แม่มักจะโทษจิ้นนี้ว่าเป็นตัวการทำให้เธอพบเรื่องที่ไม่ดี เธอจึงไม่ค่อยสนใจจิ้นนี้และไม่เคยเปิดใจรับฟังปัญหาหรือคำพูดของจิ้นนี้เลย แม่ของเธอมักจะไปทำงานที่ต่างประเทศโดยทิ้งให้จิ้นนี้อยู่เพียงลำพังเสมอ

5) ฆาตกร

ภาพที่ 79 : ฆาตกร

ชายหนุ่มผู้อายุประมาณ 25-30 ปี เขาเป็นพนักงานแคชเชียร์ในร้านหนังสือที่จิ้นนี้เข้าไปซื้อ และเขานั้นเองก็เป็นคนวางแผนทำให้เกิดเรื่องราวๆ ขึ้นมาทั้งหมด เมื่อเขาอาศัยช่องโหว่จากการเป็นพนักงานขอข้อมูลบ้านที่อยู่ของจิ้นนี้ไป และได้รู้ว่าจิ้นนี้นั้นหลงใหลในเรื่องราวความตายด้วยปมปัญหาทางจิตที่แอบแฝงอยู่ เขาจึงส่งการทรมานเหยื่อที่เป็นหญิงสาววิดีโอไปหลอกหลอนจิ้นนี้ และหลอกล่อให้เธอมาพบเขา เพื่อที่จะทำมีดมีร้ายจิ้นนี้

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตอยู่ของผู้คนภายใต้สังคมเมืองฮ่องกงในยุคร่วมสมัยหรือยุคปัจจุบัน

แม่ของจิ้นนี้เป็นตัวแทนของผู้หญิงในสังคมเมืองยุคสมัยใหม่ ที่ต้องมุ่งทำงานหาเงิน และเห็นงานเป็นเรื่องสำคัญที่สุด การที่เธอต้องหย่าร้างกับสามีจึงทำให้เธอต้องดิ้นรนเพื่อเลี้ยงดูตัวเองและลูกมากขึ้น จนทำให้เธอละเลยที่จะดูแลเอาใจใส่ลูก

ในขณะที่จี้เป็นตัวแทนของหญิงสาวผู้มีปัญหาในครอบครัว ชีวิตของเธอไม่ค่อยสดใสสัก ด้วยบาดแผลในจิตใจที่ก่อตัวมาตั้งแต่เด็กไม่เคยลบล้างไปได้ ส่งผลให้เธอกลายเป็นคนรุนแรง โดยที่ไม่รู้ตัว แต่เธอก็ยังหันเข้าหาศิลปะเพื่อช่วยขจัดจิตใจ ซึ่งต่างกับเจสที่หลงใหลในศิลปะ อยู่แล้ว เจสเป็นตัวแทนของหญิงสาวรุ่นใหม่ที่มีมั่นใจ มีความเชื่อมั่น และเข้มแข็ง เธอมีครอบครัว ที่อบอุ่นซึ่งส่งผลต่อทัศนคติและความเป็นตัวเธอ

แอนสันและพนักงานขายหนังสือ รวมถึงญาติในวัยเด็กของจี้ เป็นตัวแทนของเพศชายที่มีด้านมืดในจิตใจคือเรื่องเพศ แม้ว่าแอนสันจะหลงรักจี้แต่เมื่ออยู่เพียงลำพังสองต่อสองกับเธอ ในหัวของเขาก็คิดถึงแต่เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ เช่นเดียวกับกลุ่มญาติที่เป็นเด็กผู้ชาย แม้จะเป็นเด็กแต่ก็แสดงด้านมืดในจิตใจเกี่ยวกับเรื่องเพศออกมาให้เห็น ส่วนพนักงานขายหนังสือนั้นเป็นตัวแทนของความอันตรายและจิตใจด้านต่ำที่สุดของผู้ชายที่มีต่อเพศหญิง เขาลงมือฆ่าผู้คน และกระทำอนาจารต่อหน้าหญิงสาวที่เขาหลงใหลคือจี้เพียงเพื่อตอบสนองอารมณ์ทางเพศของตนเอง

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 6 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. มหาวิทยาลัย เป็นสถานที่ที่จี้และเจสรวมไปถึงแอนสันเรียนอยู่ด้วยกัน และเป็นสถานที่ที่ศาสตราจารย์ได้พบและรู้จักกับจี้

2. บ้านของจี้ เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างจี้กับแม่ที่ไม่ค่อยราบรื่นนัก และแสดงให้เห็นเรื่องราวในอดีตตอนที่จี้ถูกญาติของเธอลวนลามในวัยเด็ก และเธอก็เป็นคนฆาตกรรมญาติอีกด้วย

3. บ้านของเจส เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างจี้กับเจสว่าทั้งคู่นี้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน แสดงให้เห็นถึงเจสที่คอยรักและดูแลจี้นี้อยู่ตลอดเวลา และแสดงให้เห็นว่าครอบครัวของเธอมองเธอเพียงใจเดียว

4. ห้องล้างฟิล์ม เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมในด้านมืดของจี้ ได้เห็นสิ่งที่เธอพยายามล้างออกมาจากกล้องนั่นคือรูปของศพต่างๆ

5.ห้องที่ฆาตกรล่อล่อจี้นี่มาพบ เป็นฉากที่ใช้เปิดเผยตัวตนของฆาตกรว่าเป็นใคร และเป็นฉากที่พูดถึงบทสรุปของตัวละครหลักอย่างเจส

6.สถานที่สาธารณะต่างๆในเมือง เป็นฉากของการดำเนินเรื่องในภาพยนตร์ เป็นบริบทที่แสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมเมืองที่ตัวละครได้อาศัยอยู่ และเป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงสถานที่ต่างๆที่จี้นี่ตามถ่ายภาพ

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์คือฉากของฮ่องกงในยุคร่วมสมัยหรือยุคปัจจุบัน โดยสภาพสังคมที่แวดล้อมตัวละครหลัก คือสภาพของสังคมเมืองที่สื่อให้เห็นถึงชีวิตและการแข่งขันในสังคม การดำเนินเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้จะปรากฏให้เห็นเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวภายในบ้านของตัวละครเท่านั้น โดยในสถานที่สาธารณะไม่มีการเล่าเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศเลย จะเน้นไปที่เรื่องราวของขวัณลึกลับเสียมากกว่า

-ฉากในบ้านของจี้นี่และเจส มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร ทั้งสภาพครอบครัวและความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครทั้งคู่ เป็นฉากที่ช่วยให้ผู้ชมรู้ว่าตัวละครทั้งสองนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร โดยเฉพาะในบ้านของเจสที่เป็นฉากแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งของตัวละครทั้งคู่ โดยจัดเป็นสถานที่ส่วนตัว และฉากนั้นมีการใช้แสงสว่างสดใสที่โดดเด่นผิดกับฉากอื่นๆในภาพยนตร์

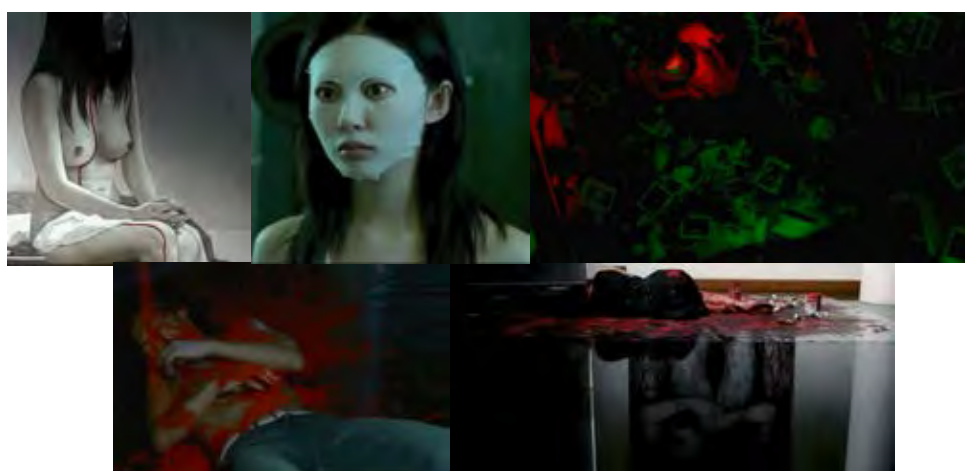
-ฉากในห้องล้างฟิล์ม และมหาวิทยาลัย มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละครจี้นี่และเจส ว่าสังคมและคนรอบข้างของตัวละครเป็นอย่างไร หรือตัวละครมีความชอบในเรื่องใด

-ฉากในห้องที่ฆาตกรล่อล่อจี้นี่มาพบ มีความสำคัญในการช่วยเปิดเผยปมปัญหาของทั้งเรื่องให้คลี่คลาย เป็นฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัว และมีแสงที่บวมทึบสร้างบรรยากาศที่น่าอึดอัดใจและน่ากลัว

6. สัญลักษณ์ (Symbol)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง Ab-normal Beauty ชื่อของภาพยนตร์นั้นสามารถแปลความหมายได้ถึง ความงามที่ไม่ปกติ โดยจากเนื้อหาของภาพยนตร์ตั้งใจสื่อให้เห็นถึงความงามในศิลปะการถ่ายภาพที่ตัวละครหลักอย่างจิ้นนี่หลงใหล และความงามภายนอกของตัวจิ้นนี่เองที่คนทั่วไปหาว่าไม่สวยภายในจิตใจเธอมีความลับมืดดำที่ซ่อนอยู่ เป็นความงามที่ไม่ปกติ กล่าวคือความงามจากภาพถ่ายของศพที่เธอมองเห็นนั้น ไม่ใช่วิสัยปกติทั่วไปที่ผู้คนอื่นๆ จะมองว่าภาพเหล่านั้นมีความสวยงาม มีเพียงจิ้นนี่ที่มองเห็นถึงความงามนั้น ช่างคล้ายคลึงกับภาวะทางจิตภายในจิตใจเธอ ที่มองเห็นความตายเป็นเรื่องที่น่าตื่นตาตื่นใจนั่นเอง สัญลักษณ์ในภาพยนตร์จึงถูกเล่าผ่านพฤติกรรมและลักษณะของตัวละครหลักอย่างจิ้นนี่

นอกจากนี้แล้วภาพยนตร์ยังปรากฏให้เห็นถึงสัญลักษณ์ในฉากต่างๆ เช่น ในฉากที่จิ้นนี่เรียนวาดรูปเหมือนอยู่ในห้องเรียนนั้น ในจินตนาการของเธอได้มองเห็นถึงภาพของนางแบบว่ามีเลือดไหลเป็นทางตามร่างกาย จิ้นนี่จึงได้นำสีแดงมาวาดเป็นเลือดไหลตามร่างกายของนางแบบในรูปภาพ พร้อมยิ้มอย่างพึงพอใจ และทุกคนในห้องเรียนก็พากันมารุมดูภาพของเธอด้วยความชื่นชม ฉากที่จิ้นนี่มาร์กหน้าเพื่อรักษาความงามให้กับตัวเอง แต่เธอกลับจ้องมองเงาสะท้อนด้วยสายตาที่แข็งกร้าว เป็นสัญลักษณ์ที่สื่อให้เห็นถึงความงามที่ไม่ปกติภายใต้ภาพต่างๆ ที่แสดงออกมา นอกจากนี้ยังมีฉากที่เธอวาดภาพศพ หรือจ้องใจถ่ายภาพศพ โดยใช้สีแดงเป็นสีที่สื่อถึงเลือดและความตายอีกด้วย

ภาพที่ 80 : สัญลักษณ์ที่แสดงถึงความงามอันไม่ปกติ

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ก็มีมุมมองในการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด ผสมผสานกับมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่งที่ตัวละครหลักจะเป็นผู้เล่าเรื่องเอง กล่าวคือในการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นเรื่องจะเป็นการเล่าเรื่องราวทั่วไป ภาพยนตร์มีการเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครหลักอย่างจ๊ะจ๋า กับตัวละครอื่นๆ คือ เจส แอนสัน และแม่ของเธอว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไรในระดับเท่าๆกัน และสามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว ส่วนในบทสรุปของเรื่องตัวละครได้เฉลยปมในใจ ให้ผู้ชมจะได้เห็นมุมมองการเล่าเรื่องจากตัวละครเอง จากภาพยนตร์เรื่องนี้ได้เปิดเผยการกระทำของเธอผ่านทางความคิดออกมา ให้ผู้ชมเข้าใจ ซึ่งการนำเสนอมุมมองการเล่าเรื่องแบบนี้เหมาะกับการใช้ในตัวละครจ๋า ที่มีปมปัญหาในจิตใจที่ปกปิดผู้คนมาตลอดทั้งเรื่อง แล้วมาเฉลยในตอนจบของภาพยนตร์

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ All about love (ค.ศ.2010)

ภาพที่ 81 : ไปปิดภาพยนตร์เรื่อง All about love

1. โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลักและโครงเรื่องรอง โดยที่โครงเรื่องหลักนั้นเล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก คือ เหมยซี่และเอลิต้า ทั้งคู่เคยเป็นคนรักกันสมัยวัยรุ่นแต่ก็ได้เลิกรากันไป เพราะเหมยซี่เองนั้นไม่ชอบการผูกมัดในความสัมพันธ์ เท่าไรนักเวลาผ่านไปทั้งสองได้หวนกลับมาคบหากันอีกครั้ง พร้อมกับการตั้งครรภ์ของทั้งคู่กับชายหนุ่มที่พวกเขาได้มีความสัมพันธ์ชั่วข้ามคืนด้วย ทั้งคู่จึงต้องตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตการใช้ชีวิตร่วมกัน ประกอบกับการเลี้ยงลูกไปด้วย ทำให้เหมยซี่เกิดความกังวลและตั้งท่าจะทิ้งเอลิต้าไปอีก พร้อมกับความตั้งใจที่จะทำแท้ง แต่แล้วท้ายที่สุดเธอก็เลือกที่จะอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวกับเอลิต้าและลูกได้อย่างมีความสุข

ส่วนโครงเรื่องรองนั้นเล่าถึงเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก คือ เหมยซี่และเอลิต้า กับเพื่อนๆรอบๆตัวพวกเขา มีการเล่าถึงปัญหาต่างๆระหว่างพวกเขาับบรรดาชายหนุ่มที่ทำให้พวกเขาตั้งครรภ์ และปัญหาความไม่เข้าใจกันระหว่างพวกเขากับเพื่อนๆ ทั้งเรื่องความสัมพันธ์และการใช้ชีวิตครอบครัว แต่ท้ายที่สุดแล้วทุกคนก็ได้ร่วมกันจัดการกับปัญหาต่างๆ และสามารถอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวเดียวกันได้อย่างมีความสุข

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของการใส่ใจความรู้สึกของคนรัก พร้อมกับยอมรับความต้องการที่แท้จริงของตนเอง ทำให้พบเจอกับความสุขในชีวิต จากแก่นความคิดอันนี้ ภาพยนตร์ได้นำเสนอถึงเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศในฐานะเพื่อน และคนรัก และความสัมพันธ์กับผู้ชายที่เข้ามาเกี่ยวข้องในการเป็นครอบครัวเดียวกัน เมื่อตัวละครหลักอย่างเหมยซี่ และเอลิต้าต่างเป็นคู่รักที่วาดฝันจะสร้างครอบครัวร่วมกัน ด้วยการเก็บเด็กในท้องที่เกิดจากการตั้งครรภ์กับชายหนุ่มที่ไม่ใช่คนรักของพวกเขาไว้ แต่แล้วเหมยซี่เองนั้นก็บังเกิดกังวลกับความสัมพันธ์ที่ผูกมัดครั้งนี้จนลืมที่จะคิดถึงใจเอลิต้า ทำให้บรรดาเพื่อนๆเลสเบี้ยนของเธอและชายหนุ่มที่ทำให้พวกเขาตั้งครรภ์ต้องเข้ามาคอยดูแลและให้กำลังใจเอลิต้าทั้งในเรื่องการทำงานและเรื่องหัวใจของเธอที่กำลังสับสนและบอบช้ำจากการที่เหมยซี่ไม่สนใจเธอ ท้ายที่สุด

เมื่อเหมยซี่ตระหนักว่าเธอกำลังจะสูญเสียลูกและคนรักไป จากการทำเธอไม่เคยดูแลพวกเขาให้ดี จึงทำให้เหมยซี่หันกลับมาเอาใจใส่เอลิต้าและเพื่อนๆ และอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวที่สุขแสนจะอุ่นว้าย

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 22 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง All about love

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
เหมยซี่ กับ กลุ่มเพื่อนของ อานอล	ความขัดแย้งของตัวละครที่ต่างยึดมั่นถือมั่นในตนเองและการมีทัศนคติที่มีความแตกต่างกัน
เอลิต้า กับ ไมค์	ความขัดแย้งของตัวละครที่ไม่สามารถสานต่อความสัมพันธ์ให้ไปต่อได้ ด้วยอายุที่ต่างกันมา
เหมยซี่ กับ โรเบิร์ต	ความเข้าใจผิดในจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดปัญหาความยุ่งยากตามมา
เหมยซี่ กับ ไมค์	ความขัดแย้งของตัวละครที่ต่างยึดมั่น ถือมั่นในตนเอง
อานอล กับ โรเบิร์ต	ความขัดแย้งในเรื่องของการถูกมองว่าเป็นส่วนเกิน
เอลิต้า กับ เหมยซี่	ความไม่มั่นใจในความรัก และความตั้งใจในการสร้างครอบครัวร่วมกัน
อานอลและซุซซุย กับ เหมยซี่	ความขัดแย้งของตัวละครที่ต่างยึดมั่นถือมั่นในตนเอง

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 23 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง All about love

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
เหมยซี่	ความสับสนระหว่างความหวาดกลัวในการถูกผูกมัดความสัมพันธ์กับความต้องการอยู่ร่วมเป็นครอบครัวกับคนรัก
เอลิต้า	ความสับสนระหว่างความต้องการมีครอบครัวหรือความต้องการเอาเด็กในท้องออกเนื่องจากปัญหาความรักที่ไม่ลงตัว

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าตัวละครหลักทุกตัวมักพบกับปัญหาความขัดแย้งในกลุ่มเพื่อน กลุ่มคนรู้จักกันเอง เนื่องจากแต่ละคนก็ล้วนมีเหตุผลและทัศนคติที่แตกต่างกัน การแก้ปัญหาพร้อมกันหรือการพูดคุยกันในบางครั้งจึงมีความขัดแย้งและความวุ่นวายเกิดขึ้น ในขณะที่ตัวละครรักร่วมเพศอย่างเอลิต้าและเหมยซี่กลับมีความขัดแย้งภายในจิตใจเกิดขึ้นเป็นปมปัญหาหลัก ทั้งคู่ต่างมีการกระทำที่สับสนกับความรู้สึกที่แท้จริงของตัวเอง ทำให้ชีวิตรักของพวกเขาต้องพบกับความวุ่นวาย เนื่องจากเอลิต้านั้นเป็นคนที่จิตใจไม่เข้มแข็งเด็ดเดี่ยว ในขณะที่เหมยซี่ไม่เคยเข้าใจความรู้สึกของตัวเองอย่างชัดเจน

4. ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) เอลิต้า

ภาพที่ 82 : เอลิต้า

เอลิต้าเป็นหญิงสาวอายุประมาณ 30-35 ปี เธอเป็นสาวสวย ผู้เรียบร้อย และมักซ่อนความรู้สึกที่แท้จริงไว้ เอลิต้าเคยเป็นคนรักของเหมยซี่ในวัยเด็ก แต่แล้วเธอก็ถูกบอกเลิกและทั้งสองก็ได้ห่างกันไป หลังจากนั้นเอลิต้าได้ทำงานเป็นนักแสดงอิสระ เธอใช้ชีวิตอย่างไม่คิดถึงอนาคตมากนัก จนพลาดพลั้งไปมีความสัมพันธ์กับไมค์เด็กหนุ่มที่พบในบาร์จนเกิดตั้งท้องขึ้น แต่เธอก็เลือกที่จะไม่สานสัมพันธ์กับเด็กหนุ่มต่อ เมื่อรู้ความจริงว่าไมค์ยังเด็กมากนัก เมื่อเอลิต้าได้มาพบเหมยซี่อีกครั้งความรู้สึกเก่าๆของเธอก็เริ่มกลับมา เธอตกหลุมรักเหมยซี่และหวังที่จะอยู่เป็นครอบครัวกับเหมยซี่

2) เหมยซี่

ภาพที่ 83 : เหมยซี่

เหมยซี่เป็นหญิงสาวอายุประมาณ 30-35 ปี เธอเป็นคนโง่เงา และเป็นสาวห้าว เหมยซี่มักแสดงออกตามความรู้สึกที่เธอคิด ซึ่งบางครั้งมันก็เป็นสิ่งที่ทำร้ายผู้อื่นโดยไม่รู้ตัว เธอรักอิสระและไม่อยากผูกมัดกับใคร เมื่อเธอบังเอิญตั้งท้องกับโรเบิร์ตลูกความของเธอ ทำให้เธอหัวเสียมากและคิดจะเอาเด็กออกตลอดเวลา จนกระทั่งเมื่อเธอกลับมาพบกับเอลิต้าอีกครั้ง เธอก็เริ่มสานสัมพันธ์รักขึ้นอีก แต่แล้วก็ยังเกิดความลังเลกลัวการผูกมัดเหมือนที่เคยเป็นมา แต่ท้ายสุดแล้วเหมยซี่ก็เลือกที่จะทำตามหัวใจของตนโดยไม่กลัวอีกต่อไป

3) ไมค์

ภาพที่ 84 : ไมค์

ไมค์เป็นชายหนุ่มอายุประมาณ 20-25 ปี ผู้บังเอิญไปพบรักกับเอลิต้า ไมค์รู้ว่าเอลิต้าอายุมากกว่า เขาจึงโกหกเธอว่าเขาเป็นผู้ใหญ่แล้ว แต่แล้วความลับก็ถูกเปิดเผยว่าเขาเป็นเพียงเด็กหนุ่มที่ยังไม่มีงานการจริงจังทำ ทำให้ไมค์ไม่สามารถชนะใจเอลิต้าได้ ไม่ว่าเขาจะอยากรับผิดชอบลูกในท้องของเอลิต้ามากแค่ไหนก็ตาม

4) โรเบิร์ต

ภาพที่ 85 : โรเบิร์ต

โรเบิร์ตเป็นชายอายุประมาณ 30-35 ปี เขานั้นมีปัญหาคอขวดจุนต่องการที่จะฟ้องหย่ากับภรรยา จึงได้เข้ามาปรึกษากับหมยซี่ถึงวิธีการจัดการปัญหาความสัมพันธ์ต่างๆ แต่แล้วเขาก็บังเอิญได้มีความสัมพันธ์กับหมยซี่จนเธอตั้งท้อง โรเบิร์ตพยายามที่จะเข้ามาดูแลหมยซี่และลูกในท้อง แต่หมยซี่ก็พยายามผลักดันเขาไปตลอด เนื่องจากเขาก็มีครอบครัวแล้ว

และเหมยซี่ก็ไม่ได้ชอบผู้ชาย ทำให้โรเบิร์ตจึงกลายเป็นผู้ดูแลเหมยซี่แบบห่างๆเช่นเดียวกับที่ไมค์คอยดูแลเอลิต้า

5) อาร์นอล

ภาพที่ 86 : อาร์นอล

อาร์นอลเป็นหญิงสาวอายุประมาณ 30-35 ปี เพื่อนสาวคนสนิทของเหมยซี่ ในอดีตเธอเคยเป็นคนรักของเหมยซี่มาก่อน แต่เมื่อทั้งสองได้เลิกรักกันไป อาร์นอลก็กลายเป็นเพื่อนสนิทของเหมยซี่ในเวลาต่อมา เธอเป็นคนเข้มแข็งและรู้จักโลก อาร์นอลพยายามช่วยเหลือเหมยซี่และเอลิต้าให้ผ่านพ้นปัญหาชีวิตคู่และสังคมไปได้ โดยเธอเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการรณรงค์ต่อต้านความไม่เท่าเทียมทางเพศกับปัญหาเรื่องแรงงาน

6) ซุ่ยซุ่ย

ภาพที่ 87 : ซุ่ยซุ่ย

สุขุขเป็นหญิงสาวอายุประมาณ 30-35 ปี คนรักปัจจุบันของอาร์นอล เธอคอยอยู่เคียงข้างอาร์นอล สนับสนุนทุกความคิดและการกระทำของอาร์นอลมาโดยตลอด และเธอก็ยังคอยช่วยเหลือเหมยซีกับเอลิต้าเหมือนกับคนในครอบครัวเช่นเดียวกับอาร์นอล

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้ ได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงภาพการใช้ชีวิตของผู้คนในสังคมเมืองยุคใหม่ที่ต่างให้ความสำคัญกับเรื่องการทำงาน และเรื่องสิทธิความเท่าเทียมของผู้หญิง

เอลิต้าเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่ถูกสังคมการกดขี่และดูถูก จากการที่เธอตั้งครรรค์โดยไม่มีสามี ทำให้เธอถูกบีบให้ลาออกจากการทำงาน อาร์นอลและสุขุขจึงยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือเธออย่างเต็มที่ ทั้งสองจึงเป็นตัวแทนของผู้หญิงในยุคที่ต้องการเรียกร้องสิทธิสตรีให้เท่าเทียมกับผู้ชายในสังคม ส่วนเหมยซีในภายแวกนั้นเธอเป็นตัวแทนของคนรักอิสระ ที่ไม่ต้องการมีพันธะผูกพันกับใคร เธอมักใช้ชีวิตของตัวเองไปเรื่อยเปื่อยและไม่ต้องการถูกผูกมัดด้วยการอยู่กินเป็นครอบครัวหรือมีลูก นอกจากนี้แล้วเอลิต้า เหมยซี อาร์นอล และสุขุข ก็ยังเป็นตัวแทนของหญิงรักร่วมเพศที่เปิดเผยตัวตนต่อสังคมอีกด้วย พวกเขาเหล่าที่จะยอมรับตัวตนของตัวเองและใช้ชีวิตครอบครัวร่วมกัน

ในขณะที่ไมค์และโรเบิร์ตต่างเป็นตัวแทนของผู้ชายที่ปราศจากอคติต่อรักร่วมเพศแล้ว และมีความรับผิดชอบต่อผู้หญิง ทั้งสองแม้จะทำให้เอลิต้ากับเหมยซีตั้งครรรค์อย่างไม่ตั้งใจ แต่พวกเขาก็พร้อมที่จะดูแลลูกในท้อง เมื่อพวกเขาเห็นว่าพวกเขารักร่วมเพศก็ไม่ได้มีท่าที่รังเกียจแต่อย่างใด และยังคงอยู่ร่วมต่อสู้ในการเรียกร้องความเท่าเทียมของผู้หญิงในสังคมอีกด้วย

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 4 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. บ้านของเอลิต้า เป็นสถานที่ๆทำให้เธอกับไมค์เกิดความสัมพันธ์กันเลยจนเธอตั้งท้องขึ้น จนทำให้ไมค์ต้องเข้ามาวนเวียนอยู่ในชีวิตของเธอ แต่กระนั้นเองเหมยซีก็ได้เข้ามามีความสัมพันธ์กับเอลิต้าอีกครั้ง เมื่อเธอได้มาส่งเอลิต้าที่บ้านเป็นประจำ ทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งสองค่อยๆถูกรื้อฟื้นจากเรื่องครั้งอดีต

2. ที่ทำงานของเอลิต้า เป็นฉากสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงการรวมกลุ่มกันของผู้หญิงและบุคคลที่สนับสนุนสิทธิสตรี เพื่อเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมอย่างจริงจังในการทำงาน เมื่อเอลิต้าประสบปัญหาท้องโดยมิได้แต่งงานอย่างถูกกฎหมายจึงถูกบริษัทเชิญให้ออก ทำให้บรรดาผู้หญิงลุกขึ้นมาประท้วงเพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมให้กับเธอ และผู้หญิงที่ถูกกดขี่

3. ที่ทำงานของเหมยซี่ เป็นฉากที่เหมยซี่ได้พบกับโรเบิร์ตลูกค้าคนหนึ่งของเธอ จนในที่สุดทั้งสองก็ได้พูดคุยกันถูกคอจนเกิดความเกินเลย และเหมยซี่ก็ได้ตั้งท้องขึ้น โรเบิร์ตจึงเข้ามาเกี่ยวข้องในชีวิตเธอตั้งแต่นั้น

4. สถานที่สาธารณะต่างๆ เช่น ผับบาร์ หรือร้านอาหาร เป็นฉากที่รวบรวมการพบปะพูดคุยกันของตัวละครในเรื่องได้มากที่สุด ใช้เป็นสถานที่รวมตัวของกลุ่มเพื่อน หรือตัวละครที่มีความสัมพันธ์กัน และแสดงให้เห็นถึงสภาพของสังคมได้อย่างชัดเจน

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์คือฉากของฮ่องกงในยุคปัจจุบัน โดยสภาพสังคมที่แวดล้อมตัวละครหลัก คือสภาพของสังคมเมืองที่สื่อให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของผู้คนในยุค การดำเนินเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้จะไม่ได้เน้นไปที่ฉากใดฉากหนึ่งเป็นพิเศษ กล่าวคือมีการเล่าเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศเฉลี่ยโดยเท่าๆกัน ทั้งฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวเช่นในบ้านของตัวละคร และฉากที่เป็นสถานที่สาธารณะทั่วไป เช่น ร้านอาหาร ห้องถนน ฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวจึงไม่ใช่ฉากหลักในการนำเสนอถึงความสัมพันธ์ของตัวละครรักร่วมเพศ

-ฉากในบ้านของเอลิต้า มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเหมยซี่และเอลิต้า และจัดเป็นสถานที่ส่วนตัวที่ให้ตัวละครสามารถแสดงความเป็นตัวเองได้อย่างเต็มที่

-ฉากในที่ทำงานของเหมยซี่และเอลิต้า มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร และช่วยในการดำเนินเรื่องราวของภาพยนตร์

-ฉากในสถานที่สาธารณะ จะพบสถานที่สำคัญอย่างคลับบาร์สำหรับหญิงรักร่วมเพศ โดยเฉพาะปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ด้วย แสดงให้เห็นถึงการเปิดรับในสังคมที่กว้างขวางขึ้น

6 สัญลักษณ์ (Symbol)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง All about love ซึ่งชื่อของภาพยนตร์นั้นสามารถแปลความหมายได้ถึงทุกสิ่งที่เกิดขึ้นจากความรัก ความรักสำหรับในภาพยนตร์เรื่องนี้สื่อถึงความรักที่มาจากทุกที่ที่รอบกายเรา ไม่ว่าจะเป็นความรักจากคนรัก เพื่อน รวมไปถึงคนแปลกหน้า ซึ่งความรักเหล่านั้นล้วนก่อให้เกิดมิตรภาพและความสัมพันธ์ที่โยงใยถึงกันในตัวละครแต่ละตัว ให้กลายมามีใจเป็นหนึ่งเดียวกัน ดังเช่นในตอนแรกที่ตัวละครแต่ละตัวนั้นมีความขัดแย้งกันอย่างมากมายและหลากหลายคู่ แต่เมื่อใช้ความรักความเข้าใจพูดคุยกัน ความรักนั้นจึงก่อให้เกิดปาฏิหาริย์ที่ตามมา

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ที่มีมุมมองในการเล่าเรื่องในรูปแบบรู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ตามลำดับเหตุการณ์และเวลา และเข้าใจถึงความคิด ความรู้สึกและเหตุผลในการตัดสินใจของตัวละครได้ในระดับเท่าๆกัน สามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว ในตอนจบจึงจะเฉลยเรื่องราวทั้งหมด โดยภาพยนตร์จะเริ่มปูพื้นถึงตัวละครต่างๆ อย่างเหมยซี่ กับโรเบิร์ต และเอลิต้ากับไมค์ ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร จากนั้นจึงให้ตัวละครหลักอย่างเหมยซี่และเอลิต้ามาพบกัน พร้อมเล่าเรื่องราวย้อนไปในอดีตของทั้งคู่ จากนั้นจึงกลับมาถึงปัจจุบันว่าตัวละครทั้งหมดมีพัฒนาการความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันอย่างไร โดยที่ใช้การเล่าเรื่องในรูปแบบที่ผู้ชมสามารถเข้าใจเหตุการณ์ได้ไปพร้อมกับตัวละคร

มุมมองการเล่าเรื่องแบบนี้เป็นที่เข้าใจง่าย และไม่ซับซ้อน ในภาพยนตร์ที่ไม่ได้ผูกปมอะไรซับซ้อนอย่างเรื่องนี้ จึงเหมาะสมกับการเล่าเรื่องในรูปแบบมุมมองภาพรวม ไม่ได้เจาะจงไปที่ตัวละครใดเป็นพิเศษ

1.4 การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ญี่ปุ่น

การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ Blue (ค.ศ.2002)

ภาพที่ 88 : โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Blue

1.โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลักเพียงอย่างเดียว ภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก คือ คายาโกะและเอนโด ทั้งคู่เป็นนักเรียนโรงเรียนเดียวกัน เอนโดมักจะอยู่เพียงลำพังเสมอ และไม่มีใครคบหากับเธอ เนื่องจากอดีตอันเลวร้ายของเธอ คายาโกะจึงเริ่มเข้าไปทำความรู้จักกับเธอและชักชวนเข้ากลุ่ม หลังจากนั้นทั้งสองเริ่มสานสัมพันธ์ต่อกันจนกลายเป็นมากกว่าเพื่อน ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ราบรื่นไปด้วยดี จนกระทั่งวันหนึ่งที่เอนโดได้หายตัวไป ภายหลังคายาโกะได้รู้ว่าเอนโดได้แอบกลับไปพบกับอดีตชายคนรักจึงทำให้เธอเสียใจและโกรธเอนโดอย่างมาก จึงพยายามหลบหน้าเอนโด แต่แล้วเอนโดก็ตามมาขอคืนดีกับเธอ แต่คายาโกะก็ยังไม่ใจอ่อนและกระทำท่าทีก้าวร้าวกับเอนโด จนเอนโดต้องหนีไป คายาโกะจึงตามไปพูดคุยปรับความเข้าใจกับเอนโด ท้ายที่สุดแล้วคายาโกะก็เข้าใจและรับได้กับ

ความรู้สึกของเอนโดที่ไม่เคยรักเธอตอบอย่างแท้จริงเลย แต่คายาโกะจึงเลือกที่รักเอนโดต่อไป โดยไม่สนใจว่าเอนโดจะรักเธอตอบหรือไม่

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของการเติบโตไปพร้อมกับการเรียนรู้ถึงความรัก และเป้าหมายในชีวิตที่แท้จริง จากแก่นความคิดอันนี้ภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวของการเรียนรู้ถึงชีวิตและความรักในตัวละครที่เป็นวัยรุ่นของคายาโกะกับเอนโด แต่ก็ต้องพบกับความผิดหวังในที่สุด โดยเฉพาะคายาโกะที่แต่เดิมไม่เคยรู้และเข้าใจถึงเป้าหมายและความต้องการในชีวิตเลย จนกระทั่งได้มาพบกับเอนโดจึงทำให้เธอได้เรียนรู้ถึงความรักที่ไม่สมหวัง แต่ก็ได้เติบโตอย่างเข้มแข็ง เช่นเดียวกับเอนโดที่พบกับความผิดหวังในความรักมาก่อนจนเป็นผลฝึใจให้เธอหลงทาง และต้องเรียนรู้กับเป้าหมายในชีวิตใหม่

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 24 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Blue

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
คายาโกะ กับ ครู	ทัศนคติในแง่ลบทำให้ตัวละครต้องเกิดปัญหาความไม่เข้าใจกัน
คายาโกะ กับ เพื่อน	การทรยศเพื่อน และทำให้เพื่อนไม่เชื่อใจ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต้องร้าวฉาน
คายาโกะ กับ นากาโนะ	ความรู้สึกอยากเป็นที่หนึ่ง จึงทำให้แสดง พฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อน
คายาโกะ กับ เอนโด	การถูกหลอกหลวงจากคนที่รัก ทำให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ตามมา

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 25 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Blue

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
คยาโกะ	ความขัดแย้งทางความรู้สึกของตัวละครในการเลือกเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อรักคนที่ไม่ได้รักตอบ และความขัดแย้งในตัวตนลักษณะนิสัย
เอนโด	ความขัดแย้งระหว่างจิตสำนึกในด้านดีและด้านชั่ว การคบชู้กับผู้อื่น และความขัดแย้งในความเป็นตัวตนของตัวเอง และการเลือกทางเดินชีวิต

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าตัวละครหลักอย่างคยาโกะมักพบปัญหาความสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นปัญหาหลัก คยาโกะเป็นคนเงียบขี้อายและมีโลกส่วนตัวสูง เธอมักแสดงออกซึ่งความรู้สึกกับผู้คนรอบข้างอย่างตรงไปตรงมา ในบางครั้งก็มักจะทำอะไรลงไปตามอารมณ์ความรู้สึกและไม่คิดถึงผลกระทบที่จะตามมา ซึ่งตัวตนลักษณะนี้ของเธอได้ก่อให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในหลายๆครั้ง

ในขณะที่เอนโดมักพบความขัดแย้งในจิตใจเป็นปมปัญหาหลัก ที่ส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ในชีวิตเธอตามมา เอนโดมักจะแสดงออกซึ่งท่าทีที่ขัดแย้งกับความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง ทำให้เธอกลายเป็นคนที่ขาดความเป็นตัวเอง และขาดเป้าหมายในชีวิต ต้องคอยแสวงหาเป็นสิ่งที่เธอไม่ได้เป็น ซึ่งความขัดแย้งนี้เองที่ทำให้เธอต้องพบเจอทั้งปัญหาชีวิตส่วนตัว และปัญหาความรักตามมา

4. ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) คายาโกะ

ภาพที่ 89 : คายาโกะ

คายาโกะเป็นเด็กสาวอายุประมาณ 17-18 ปี เธอเป็นเด็กสาวผู้มีท่าทีเงี้ยบขริ่ม และจมอยู่ในช่วงชีวิตที่สับสนทั้งเรื่องการเลือกหนทางเรียนต่อ และเรื่องความรัก แต่ถึงอย่างไรก็ตาม เธอก็ยังมีเพื่อนกลุ่มเล็กๆ แม้ไม่มากเท่าไรแต่ความสัมพันธ์ของพวกเธอก็ราบรื่นดี จนกระทั่งเธอไปตกหลุมรักเอนโดเพื่อนสาวอีกคน ทำให้เธอพยายามพิสูจน์ตัวเองด้วยการมีความสัมพันธ์กับผู้ชายที่เพื่อนหลงรักอยู่ จนเกิดความบาดหมางขึ้นในกลุ่มเพื่อน เมื่อชีวิตของเธอกำลังพบเจออุปสรรคทั้งเรื่องเพื่อน เรื่องเรียน และคนรัก เธอกลับเข้มแข็งขึ้นมาได้ด้วยตัวเอง และเลือกหนทางต่างๆ ในชีวิตได้อย่างชัดเจน

2) เอนโด

ภาพที่ 90 : เอนโด

เอนโดเป็นเด็กสาวอายุประมาณ 17-18 ปี เธอเป็นเด็กสาวที่ดูร่าเริง มีความใฝ่ฝัน และเข้มแข็งในโชคชะตา แต่แท้จริงแล้วเธอกลับเป็นเด็กสาวที่ต้องเผชิญกับปัญหาชีวิตอันหนักหน่วง จนไม่เหลือความเป็นตัวของตัวเอง ความร่าเริงของเธอนั้นเป็นแค่เปลือกนอกที่เธอสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นเกราะให้กับตัวเอง ทั้งที่ลึกๆ แล้วในใจเธอเต็มไปด้วยความเศร้าหมอง ส่วนความใฝ่ฝันของ

เธอนั้นตัวเองก็ยังไม่เจอ เธอเพียงแต่ทำตามคนที่เธอหลงรักเท่านั้น และทำที่สุดแล้วตัวเธอเองก็ยังคงต้องวิ่งไล่ตามหาความฝันของตัวเอง

3) นากาโนะ

ภาพที่ 91 : นากาโนะ

นากาโนะเป็นเด็กสาวอายุประมาณ 17-18 ปี เพื่อนข้างบ้านสมัยวัยเด็กของเอนโด ทั้งคู่สนิทสนมกันมาก นากาโนะมักจะเป็นห่วงเป็นใยเอนโดอยู่เสมอ เมื่อเธอรู้ว่าเอนโดไม่มีเพื่อนคบหาด้วย นากาโนะจึงชวนเธอมากินข้าวกลางวันด้วยกันอยู่บ่อยครั้ง เธอคอยดูแลและใส่ใจเรื่องราวในชีวิตของเอนโดอยู่ห่างๆ และเมื่อเอนโดเกิดปัญหาขึ้นอีกครั้ง เธอก็เลือกที่จะเล่าให้คายาโกะผู้ซึ่งใกล้ชิดกับเอนโดมากที่สุด在这段时间นี้เป็นคนฟัง และขอให้คายาโกะช่วยกันดูแลเอนโด

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของนักเรียนโรงเรียนหญิงล้วนในสังคมญี่ปุ่นยุคร่วมสมัยหรือยุคปัจจุบัน

คายาโกะ เอนโดและนากาโนะ เป็นตัวแทนของนักเรียนมัธยมปลายในสังคมญี่ปุ่นที่ต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อเลือกทางเดินชีวิตของตัวเองต่อไป คายาโกะนั้นเป็นตัวแทนของคนที่คุณเหมือนจะไร้จุดหมายในตอนแรก แต่แล้วด้วยประสบการณ์ชีวิตที่เธอได้พบเจอ จึงทำให้เธอเปลี่ยนไปกลายเป็นคนมุ่งมั่นและมีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจน ในขณะที่เอนโดนั้นเป็นตัวแทนของเด็กสาวที่มีปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน การหลงรักคนที่มีสามีแล้วทำให้เธอถูกครหาหนีทาไปทั่ว จนทำให้ตัวเองต้องพบกับปัญหาต่างๆในชีวิต เธอเป็นตัวแทนของคน que ประสบปัญหาจนหาหนทางในชีวิตของตัวเองไม่เจอ

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 5 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียน เป็นสถานที่ที่ทำให้ตัวละครทั้งสองได้มาพบกัน แม้ว่าคายาโกะและเอนโด จะไม่ได้สนิทกันมาก่อน แต่ทั้งสองก็ได้ร่วมสร้างมิตรภาพที่ดีขึ้นมาภายหลัง และได้สนิทสนมกัน ในที่สุด

2. บ้านของคายาโกะ เป็นสถานที่ที่คายาโกะใช้อยู่อาศัยร่วมกับครอบครัว เป็นฉากที่ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับแม่และน้องชาย

3. บ้านของเอนโด เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเธอและคายาโกะ เป็นที่ๆทำให้คายาโกะรู้จักตัวตนของเอนโดมากขึ้น แม้จะรู้ภายหลังว่าสิ่งที่เธอเห็นนั้นไม่ใช่ตัวตน ที่แท้จริงของเอนโด

4. สถานที่นัดบอर्डและโรงแรม เป็นฉากที่คายาโกะได้มีความสัมพันธ์กับชายหนุ่มที่ เพื่อนในกลุ่มเธอหลงรักอยู่ เพื่อต้องการใช้พิสูจน์ว่าตนเองชอบผู้หญิงหรือผู้ชาย

5. สถานที่สาธารณะต่างๆในเมือง เป็นฉากในการดำเนินเรื่องของภาพยนตร์ และเล่า เรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครต่างๆ อีกทั้งยังเป็นบริบทที่แสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมและ พื้นที่ๆตัวละครได้อาศัยอยู่นั่นเอง

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์คือ ฉากของญี่ปุ่นในยุคร่วมสมัยหรือยุคปัจจุบัน โดยสภาพสังคมที่แวดล้อมตัวละครหลักคือสภาพที่ สื่อให้เห็นถึงชีวิตของนักเรียนและการแข่งขันทางสังคม การดำเนินเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้โดย ส่วนใหญ่จะใช้การเล่าเรื่องผ่านฉากที่เป็นสถานที่ที่ห่างไกลผู้คน ไม่ว่าจะเป็นฉากสถานที่ส่วนตัว เช่น ในบ้านของตัวละคร หรือฉากที่เป็นสถานที่ร้างผู้คน เช่น ชายหาด หรือทุ่งหญ้า

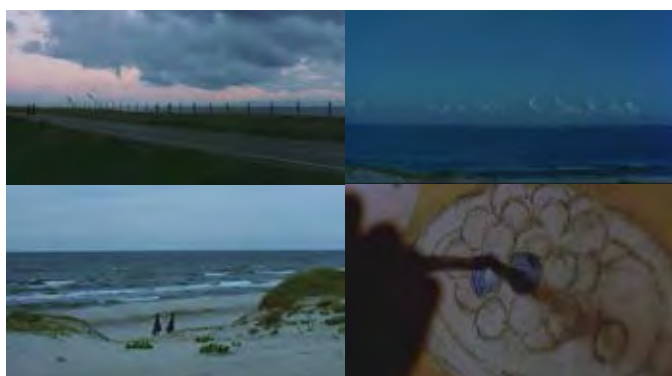
-ฉากในบ้านของคายาโกะและเอนโด มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับ ตัวละคร เป็นฉากที่ช่วยให้ผู้ชมรับรู้ว่าคุณลักษณะทั้งสองนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร และเป็น ฉากที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งของตัวละครทั้งคู่โดยจัดเป็นสถานที่ส่วนตัว

-สถานที่สาธารณะต่างๆในเมือง มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดความสัมพันธ์ของคายาโกะกับเอนโด โดยเฉพาะในฉากอย่างทุ่งหญ้า และชายหาดที่เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งของตัวละครทั้งคู่ได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

-ฉากโรงเรียน สถานที่นัดบอร์ดและโรงแรม มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร และใช้ในการดำเนินเรื่องราวในความสัมพันธ์ของคายาโกะ เอนโด กับเพื่อนๆ และครูในโรงเรียน

6. สัญลักษณ์ (Symbol)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง Blue พบว่าภาพยนตร์ได้ใช้สื่อที่สื่อความหมายได้ถึง ความเปลี่ยวเหงา และโศกเศร้า เสียใจ เป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึงความรู้สึกของตัวละครหลักทั้งสอง ภายในเรื่องต้องพบกับความรู้สึกเศร้าหมองและเปล่าเปลี่ยวภายในจิตใจ นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังปรากฏภาพของฉากและสิ่งต่างๆ ได้แก่ ภาพของท้องฟ้า ท้องทะเลอันกว้าง ทุ่งหญ้าสีเขียว ตัดกับสีของขอบฟ้า หรือในฉากที่คายาโกะลงมือวาดรูประบายสีฟองงุ่นเป็นสีฟ้า ซึ่งสีฟ้าในภาษาอังกฤษนั้นสามารถแปลความหมายได้ถึงความเศร้าเสียใจอีกด้วย ซึ่งฉากเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีสีฟ้า สื่อให้เห็นถึงอารมณ์อันเศร้าเหงาเปล่าเปลี่ยวเหมือนกับชื่อของภาพยนตร์และความรู้สึกของคายาโกะที่ต้องอยู่เพียงลำพัง หลังจากเอนโดได้หนีหน้าหายไปจากเธอ และความรู้สึกอันอ้างว้างของเอนโดที่เธอได้รับจากคนรอบข้างที่ต่างตราหน้าว่าเธอเป็นคนไม่ดี

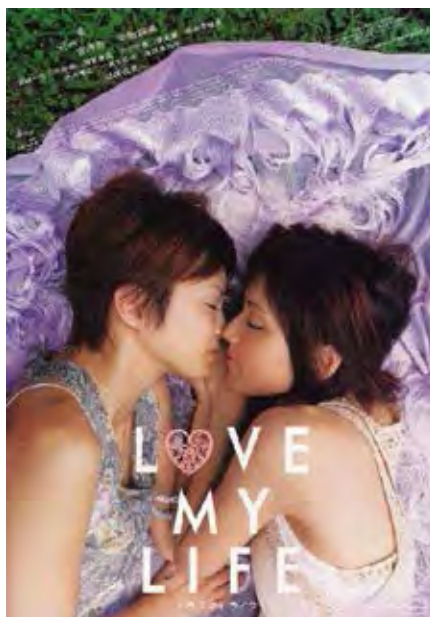
ภาพที่ 92 : สัญลักษณ์ท้องฟ้า ท้องทะเลสีฟ้า

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีมุมมองในการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ตามลำดับเหตุการณ์และเวลา และเข้าใจถึงความคิด ความรู้สึกและเหตุผลในการตัดสินใจของตัวละครได้ในระดับเท่าๆกัน สามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว ในตอนจบจึงจะเฉลยเรื่องราวทั้งหมด โดยภาพยนตร์จะเริ่มปูพื้นถึงตัวละครหลักอย่างคายาโกะและเอนโด ว่าเป็นใคร มีความสัมพันธ์กันอย่างไร โดยที่ใช้การเล่าเรื่องในแบบที่ผู้ชมสามารถเข้าใจเหตุการณ์ได้ไปพร้อมๆกับตัวละคร

มุมมองการเล่าเรื่องแบบนี้เป็นที่เข้าใจง่าย และไม่ซับซ้อน ในภาพยนตร์ที่ไม่ได้ผูกปมอะไรซ่อนเร้นอย่างเรื่องนี้ จึงเหมาะสมกับการเล่าเรื่องในแบบมุมมองภาพรวม ไม่ได้เจาะจงไปที่ตัวละครใดเป็นพิเศษ

การเล่าเรื่องภาพยนตร์ Love my life (ค.ศ.2006)

ภาพที่ 93 : ใบบิดภาพยนตร์เรื่อง Love my life

1. โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลักและโครงเรื่องรอง ในส่วนของโครงเรื่องหลักภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก คือ อิชิกะและเอริ ทั้งคู่เป็น

คู่รักนักศึกษามหาวิทยาลัยที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาแล้วต้องเลือกหนทางในชีวิตต่อไป ความสัมพันธ์ของทั้งคู่นั้นค่อนข้างที่จะราบรื่นมาโดยตลอด จนกระทั่งเอริต้องการที่จะสอบเป็นทนายเพื่อเอาชนะพ่อของเธอ ทำให้เธอเลือกที่จะเลิกกับอิชโกะเพื่อที่จะได้ทุ่มเทให้กับการเรียนเต็มที่ และละทิ้งความฝันในอนาคตเรื่องอื่นไป แต่ท้ายที่สุดแล้วเอริกก็คิดได้ เธอเลือกที่จะเป็นนักเขียนตามสิ่งที่ชอบ และได้เขียนเรื่องราวความรักเป็นระหว่างเธอและอิชโกะ ท้ายที่สุดทั้งคู่จึงได้กลับมารักกันเหมือนเช่นเดิม

ส่วนโครงเรื่องรองนั้นภาพยนตร์เล่าถึงพื้นฐานความสัมพันธ์จากครอบครัวที่ต่างกันของอิชโกะและเอริ วันหนึ่งเมื่อทั้งสองตัดสินใจที่จะเปิดเผยความรักของตนแก่คนในครอบครัว พ่อของอิชโกะกลับยอมรับการเป็นเลสเบี้ยนของเธอได้อย่างง่ายดาย และที่มากกว่านั้นคือเธอได้รู้ความจริงว่าพ่อของเธอเองแท้จริงนั้นก็เป็นเกย์ และแม่ของเธอก็เป็นเลสเบี้ยนเช่นเดียวกันกับเธอ ส่วนพ่อของเอรินั้นกลับไม่ยอมรับในตัวเธอ

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของการละเว้นทิวทัศน์ส่วนตัว ทำให้พบเจอกับเป้าหมายในชีวิตและความต้องการในหัวใจที่แท้จริง จากแก่นความคิดอันนี้ภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวของสองสาวนักศึกษามหาวิทยาลัยอิชโกะและเอริที่กำลังค้นหาความต้องการของตัวเองในอนาคต โดยการเลือกทางเดินในชีวิตต่อไป ความรักของทั้งสองทำท่าจะไปได้ด้วยดี โดยเฉพาะกับอิชโกะที่ครอบครัวเข้าใจในตัวตนของเธอ แต่กับเอริแล้วปัญหาที่สะสมในครอบครัวของเธอในเรื่องการไม่ยอมรับความสามารถและตัวตนของเธอ ทำให้เธอตัดสินใจที่จะห่างจากอิชโกะไป แต่ท้ายที่สุดแล้วเอริกก็ตามหาความต้องการของตัวเองเจอ และเลือกที่จะกลับมาอยู่กับคนที่เธอต้องการจริงๆ

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 26 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Love my life

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
เอริ กับ พ่อ	การไม่ยอมรับตัวตนการเป็นรักร่วมเพศของลูก และการใช้อำนาจของเพศชายกดขี่และดูถูกเพศหญิง
เอริ กับ อิชิโกะ	การทำทุกอย่างเพื่อตัวเอง จนลืมนึกถึงความรู้สึกของคนรัก ทำให้คนรักต้องเสียใจ

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 27 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Love my life

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
อิชิโกะ	ความขัดแย้งทางความรู้สึกของตัวละครที่สับสนระหว่างความรักกับความหลง
เอริ	ความขัดแย้งซึ่งส่งผลให้ตัวละครเลือกทางเดินของชีวิตที่ตนไม่ต้องการ การมุ่งมั่นแก้แค้น เขาชนะคนอื่น โดยเลือกที่จะละทิ้งคนรัก และละทิ้งความเป็นตัวตนของตัวเอง

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้ ส่วนใหญ่ตัวละครหลักอย่างอิชิโกะ และเอริจะมีความขัดแย้งในเรื่องความสับสนในตัวเอง และความรู้สึกภายในจิตใจเป็นหลัก ทั้งเรื่องความสัมพันธ์ที่เกินเลยกับผู้อื่นของอิชิโกะ และเรื่องการไล่ตามความฝันของเอริ

นอกจากนี้ยังปรากฏให้เห็นถึงความขัดแย้งระหว่างคู่รักและคนในครอบครัว โดยเฉพาะจากตัวละครเอริที่เธอและพ่อต่างมีทัศนคติการใช้ชีวิตที่แตกต่างกันสุดขั้ว อีกทั้งยังถูกพ่อตั้งแ่งรังเกียจพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของเธอด้วย

4. ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) อชิโกะ

ภาพที่ 94: อชิโกะ

อชิโกะเป็นหญิงสาวอายุประมาณ 20-25 ปี เธอมีความสดใส ร่าเริง มองโลกในแง่ดี อยู่เสมอ และกล้าที่จะเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงต่อครอบครัว อชิโกะนั้นเกิดมาในครอบครัวที่พ่อและแม่ต่างก็เป็นรักร่วมเพศ ทำให้การที่เธอเป็นรักร่วมเพศนั้นไม่ได้เป็นปัญหากับครอบครัวเลย พ่อของเธอจึงเข้าใจเธอได้อย่างดีที่สุดใน และสนับสนุนให้เธอทำตามความฝันในทุกๆเรื่องทั้งเรื่องความรัก และการทำงาน

2) เอรិ

ภาพที่ 95 : เอริ

เอริเป็นหญิงสาวอายุประมาณ 20-25 ปี เธอเป็นคนนิ่งขรั่ม ไม่ค่อยแสดงออกซึ่งความรู้สึกที่แท้จริง เนื่องจากเธอมีครอบครัวที่ไม่อบอุ่น พ่อของเธอไม่เคยเข้าใจในตัวตนและความต้องการที่แท้จริงของเธอ ทำให้เอริกลายเป็นคนต่อต้านพ่อ และทำทุกอย่างได้เพื่อที่จะ

เอาชนะพ่อของเธอ เอริมุ่งที่จะสอบทนายเพื่อให้เหนือกว่าพ่อ โดยลืมนึกไปว่าแท้จริงแล้วเธอต้องการอะไรในชีวิต

3) ทาเคะ

ภาพที่ 96 : ทาเคะ

ทาเคะเป็นชายหนุ่มอายุประมาณ 20-25 ปี เพื่อนผู้ชายคนเดียวที่อิชิโกะสนิทสนมด้วย ทาเคะเป็นชายรักร่วมเพศ ที่เข้าใจความรู้สึกของเพื่อนหญิงรักร่วมเพศอย่างอิชิโกะได้ดี เขาพยายามปกปิดตัวตนที่แท้จริงของตัวเอง เพื่อไม่ให้ผู้คนในมหาวิทยาลัยล้อเลียนกลั่นแกล้ง เขาจึงต้องแสร้งว่าเป็นคู่รักกับอิชิโกะเพื่อบังหน้า

4) พ่อของอิชิโกะ

ภาพที่ 97 : พ่อของอิชิโกะ

พ่อของอิชิโกะเป็นชายวัยกลางคนอายุประมาณ 50 ปี เขาเป็นคนอบอุ่นใจดี และเข้าใจในตัวตนของอิชิโกะเป็นอย่างดี เนื่องจากแท้จริงแล้วเขานั้นก็เป็นรักร่วมเพศเหมือนกัน เขาจึง

ตัดสินใจที่จะเปิดเผยทุกอย่างเกี่ยวกับตัวเขาและแม่ของอิชิโกะ ให้อิชิโกะได้รู้ว่าพวกเขานั้นต่างก็เป็นรักร่วมเพศด้วยกันทั้งคู่ และได้มาแต่งงานกันเอง พ่อของเธอคอยอยู่เคียงข้างและเป็นกำลังใจให้เธอเสมอ อีกทั้งยังคอยผลักดันให้อิชิโกะประสบความสำเร็จในชีวิต

5) พ่อของเอริ

ภาพที่ 98 : พ่อของเอริ

พ่อของเอริเป็นชายวัยกลางคนอายุประมาณ 50 ปี เขาเป็นคนขี้มวด ดู และไม่เคยเข้าใจในตัวตนของเอริ เขานั้นรังเกียจรักร่วมเพศจึงคิดว่าลูกตัวเองเป็นโรคประหลาด เขาคอยกดดันให้เอริทำอนาคตให้ดีไม่ใช่เพราะรัก แต่เป็นเพราะความไม่ได้ตั้งใจที่เอริเป็นเช่นนี้ และเขาเองก็เป็นสาเหตุที่ทำให้เอริมุ่งมั่นอยากเอาชนะ

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของผู้คนในสังคมเมืองญี่ปุ่นยุคสมัยใหม่ ที่ต่างคนต่างมุ่งมั่นกับการทำงานและผลักดันให้ตัวเองได้ดีในสังคม

ในภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวละครหลักอย่างเอริเป็นตัวแทนของวัยรุ่นในสังคมยุคสมัยใหม่ที่มีความสับสนในทางเลือกของตัวเอง และความเป็นหญิงนั้นยังถูกดูถูกในเรื่องการงานว่าไม่อาจเทียบเคียงผู้ชายได้ ส่วนพ่อของเธอนั้นเป็นตัวแทนของผู้ชายญี่ปุ่นที่มุ่งมั่นในเรื่องการงานเป็นเรื่องสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด ในขณะที่อิชิโกะนั้นเป็นตัวแทนของการเดินทางตามความใฝ่ฝัน และมุ่งมั่นเชื่อมั่นในตัวของตัวเอง และพ่อของเธอก็เป็นตัวแทนของชายรักร่วมเพศที่ทำหน้าที่พ่อและเข้าใจลูกสาวที่เป็นเหมือนกับตัวเองได้เป็นอย่างดี

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 5 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. มหาวิทยาลัย เป็นสถานที่สำคัญที่แสดงให้เห็นการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของอิชิโกะและทาเคะในบทบาทของบุคคลกร่วมเพศที่ต้องคอยปิดบังตัวตนที่แท้จริงต่อผู้อื่น
2. บ้านของอิชิโกะ เป็นสถานที่ที่อิชิโกะและเอริสามารถเปิดเผยความเป็นตัวตนของพวกเขาได้มากที่สุด เนื่องจากเป็นสถานที่ส่วนตัว อีกทั้งยังมีพ่อที่เข้าใจในตัวเธออิชิโกะเสมอมา
3. ร้านวีดีโอ เป็นสถานที่ที่อิชิโกะทำงานนอกเวลาอยู่ตอนที่ยังเรียนหนังสือ ทำให้เธอได้พบกับหญิงสาวผู้ลึกลับที่ต้องตาต้องใจเธอ จนเกือบทำให้ความสัมพันธ์ของเธอกับเอริต้องสิ้นสุดลง
4. สำนักพิมพ์ เป็นสถานที่ที่อิชิโกะทำงานเมื่อเรียนจบแล้ว เธอได้ไปเป็นนักแปลให้กับสำนักพิมพ์แห่งหนึ่ง
5. สถานที่สาธารณะต่างๆในเมือง เป็นฉากในการดำเนินเรื่องของภาพยนตร์ เป็นบริบทที่แสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมและช่วงเวลาที่ตัวละครได้อาศัยอยู่นั่นเอง

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้ พบว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์คือฉากของญี่ปุ่นในยุคร่วมสมัยหรือยุคปัจจุบัน โดยสภาพสังคมที่แวดล้อมตัวละครหลักคือสภาพของสังคมเมืองที่สื่อให้เห็นถึงชีวิตและการแข่งขันในสังคม การดำเนินเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้จะไม่ได้เน้นไปที่ฉากใดฉากหนึ่งเป็นพิเศษ กล่าวคือมีการเล่าเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครหญิงกร่วมเพศเฉลี่ยโดยเท่าๆกัน ทั้งฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวเช่นในบ้านของตัวละคร และฉากที่เป็นสถานที่สาธารณะทั่วไป เช่น ร้านอาหาร หรือตามท้องถนน

- ฉากในบ้านของอิชิโกะ มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร เป็นฉากที่ช่วยให้ผู้ชมรับรู้ถึงตัวละครทั้งสองนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร และเป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งของตัวละครทั้งคู่ โดยจัดเป็นสถานที่ส่วนตัว

- ฉากมหาวิทยาลัย ร้านวีดีโอ สำนักพิมพ์ มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละครอิชิโกะว่าสังคมและเพื่อนของตัวละครเป็นอย่างไร หรือเธอทำอะไรอะไร

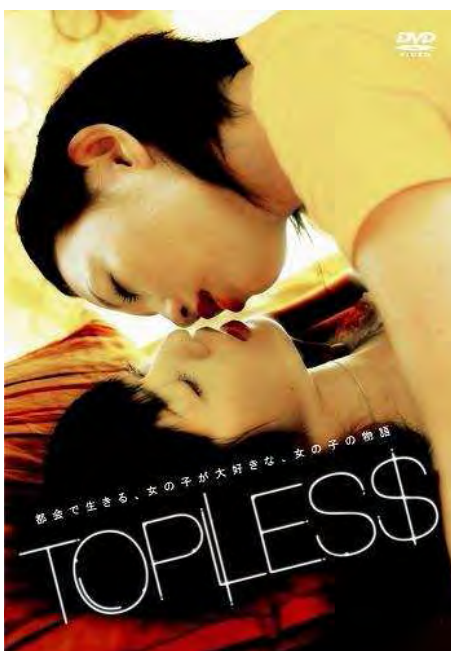
6. สัญลักษณ์ (Symbol)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง Love my life พบว่าชื่อของภาพยนตร์ได้สื่อถึง การรัก และเคารพในชีวิตของตัวเอง กล่าวคือภาพยนตร์ได้ตั้งใจให้เอริเป็นสัญลักษณ์สำคัญในการบอกเล่าเรื่องราวของเด็กสาวผู้ไม่ยอมทำตามความฝันตัวเอง แต่เพียงหวังที่จะเอาชนะพ่อจนทำให้ชีวิตของเธอไม่มีความสุข กระทั่งเมื่อเอริคิดขึ้นได้ทำให้เธอตัดสินใจหันกลับมามองถึงความต้องการที่แท้จริงในชีวิตเธอ นั่นก็คือการเขียนหนังสือและการได้อยู่กับคนที่เธอรักนั่นเอง เมื่อเธอเคารพในความคิดและความรู้สึกของตัวเองจึงทำให้เธอได้พบกับความสุขในชีวิต

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มุมมองในการเล่าเรื่องในแบบบุรุษรอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด ผสมผสานกับมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่งที่ตัวละครหลักจะเป็นผู้เล่าเรื่องเอง กล่าวคือในการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นเรื่องจะเป็นการเล่าเรื่องราวทั่วไป ภาพยนตร์มีการเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครหลักอย่างอิชิโกะและเอริว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไรในระดับเท่าๆกัน และสามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว จากนั้นเมื่อถึงตอนท้ายของเรื่องที่มีปัญหานั้นถูกคลี่คลายก็ได้มีการใช้มุมมองการเล่าเรื่องจากตัวละครอิชิโกะ ซึ่งเธอได้บอกเล่าความในใจของเธอที่มีต่อเอริ และการเลือกหนทางในชีวิตของเธอให้ผู้ชมรับรู้ผ่านการเล่าเรื่องราว ทำให้ผู้ชมเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของตัวละครและเข้าถึงเหตุผลในการกระทำของตัวละคร

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Topless (ค.ศ. 2008)

ภาพที่ 99 : ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง Topless

1. โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลักและโครงเรื่องรอง ในส่วนของโครงเรื่องหลักภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก คือ นัตสึโกะและโทโมมิ ทั้งคู่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง นัตสึโกะนั้นใช้ชีวิตอย่างเปิดเผยและภูมิใจในตัวตนการเป็นรักร่วมเพศของตนเอง ในขณะที่โทโมมิกลับเลือกที่จะปิดบังมันเอาไว้ แม้ทั้งสองจะรักกันมากเพียงใดแต่ในที่สุดโทโมมิก็ตัดสินใจเลิกกับนัตสึโกะทุกอย่างที่ยังรักอยู่ เพียงเพื่อต้องการปิดบังตัวตนจากสังคม เธอได้คบหากับชายหนุ่มคนรักใหม่ สร้างความเจ็บช้ำให้กับนัตสึโกะอย่างมาก เธอพยายามทำทุกอย่างให้โทโมมิกลับมาแต่ก็ไม่เป็นผล จนกระทั่งโทโมมิได้แต่งงานมีครอบครัวไปในที่สุด ความสัมพันธ์ของทั้งสองจึงต้องจบลงด้วยความรักที่ยังค้างคาอยู่ในใจ

ส่วนโครงเรื่องรองนั้นภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ของนัตสึโกะกับผู้คนรอบกายเธอ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเพื่อนเลสเบี้ยน ชายหนุ่มรุ่มเมทร่วมห้อง หรือเด็กสาวแปลกหน้าที่เข้ามาพัวพันกับเธอ นัตสึโกะต่างมีการดำเนินความสัมพันธ์กับพวกเขาไปทั้งดีและไม่ดีปะปนกันไป

ท้ายที่สุดแล้วนัตสุโกะก็เกือบจะไม่เหลือใคร เมื่อเธอทำตามใจของตัวเองมากเกินไปจนไม่คิดถึงความรู้สึกของผู้อื่น

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของการยึดมั่นถือมั่นและคาดหวังในความรัก จนพบกับความเสียใจผิดหวัง จากแก่นความคิดอันนี้ภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวของตัวละครที่ต่างพบกับความผิดหวังในชีวิต โดยเฉพาะในเรื่องความรักไม่ว่าจะในเรื่องเพื่อน คนรัก หรือครอบครัว โดยเน้นไปที่ความสัมพันธ์ของตัวละครหลักอย่างนัตสุโกะที่เป็นหญิงรักร่วมเพศ กับผู้ครอบกายเธอ ทั้งคนรักอย่างโทโมมิ เพื่อนอย่างโคจิ และคานะ ซึ่งล้วนแล้วแต่ยึดมั่นถือมั่นในความต้องการซึ่งความรักของตัวเองทั้งสิ้น ซึ่งท้ายที่สุดแล้วตัวละครทุกตัวต่างก็พบกับความผิดหวัง เพราะความคาดหวังนั้นได้ทำร้ายพวกเขา

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 28 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Topless

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
โทโมมิ กับ นัตสุโกะ	ความต้องการปกปิดตัวตนการเป็นหญิงรักร่วมเพศในสังคม ทำให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ด้วยความรักที่ไม่เท่ากัน ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งคู่จึงพังทลายลง
นัตสุโกะ กับ โคจิ	ความรักที่ไม่มีวันเป็นไปได้ของทั้งสอง ทำให้ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันค่อยๆ ห่างเหินไปในที่สุด
นัตสุโกะ กับ กลุ่มเพื่อน	ความยึดมั่นถือมั่นในตนเองและเชื่อมั่นในทัศนคติของตน จนไม่เปิดใจยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น ทำให้ถูกขับออกจากกลุ่ม

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 29 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Topless

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
โทโมมิ	ความขัดแย้งระหว่างความปรารถนาในส่วนลึกในใจกับความถูกต้องในกรอบทางสังคม
นัตสึโกะ	ความขัดแย้งซึ่งส่งผลให้ตัวละครเลือกทำในสิ่งที่ตนเองนั้นไม่ได้ต้องการอย่างแท้จริง
คานะ	ความสับสนในเรื่องความเกลียดชังบุคคลรักร่วมเพศ

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าตัวละครหลักอย่างโทโมมิมักมีความขัดแย้งในจิตใจเป็นปมปัญหาหลัก เธอได้ปล่อยให้ความขัดแย้งในจิตใจเข้ามาควบคุมชีวิตของเธอทั้งหมด ทำให้เธอกลายเป็นคนที่ไม่ได้พบกับความสุขที่แท้จริง ในขณะที่นัตสึโกะมักมีความขัดแย้งกับกลุ่มเพื่อน เนื่องจากเพื่อนๆ ของเธอ นั้นมีความคิดที่จะสร้างกลุ่มเพื่อรวมพลังทางสังคมสำหรับรักร่วมเพศ แต่นัตสึโกะนั้นกลับไม่ใส่ใจ เธอคิดว่าไม่ใช่เรื่องสำคัญอะไร จึงทำให้ความคิดของเธอขัดแย้งกับแนวทางในกลุ่ม เช่นเดียวกับตอนที่เธอทำกับโคจิ เธอคิดแต่เรื่องของตัวเอง ไม่ค่อยคิดถึงใจคนอื่นจึงมักก่อให้เกิดความขัดแย้งกับคนรอบข้าง

4. ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) นัตสึโกะ

ภาพที่ 100 : นัตสึโกะ

นัตสึโกะเป็นหญิงสาว ซึ่งภาพยนตร์ได้กล่าวถึงช่วงอายุของเธอ 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงอายุประมาณ 20-25 ปี และ 25-30 ปี เธอเป็นเลสเบี้ยนที่แสดงออกอย่างเปิดเผย มีความสดใส ร่าเริง และมองโลกในแง่ดีอยู่เสมอ นัตสึโกะดูเหมือนๆจะเป็นคนเจ้าชู้ เพราะชอบมีความสัมพันธ์กับหญิงสาวไปทั่ว แต่แท้จริงแล้วในใจเธอมีเพียงโทโมมิเท่านั้น เธอมุ่งมั่นและคาดหวัง พยายามทุกสิ่งเพื่อที่จะให้โทโมมิกลับมาอยู่กับเธอแต่ก็ไม่สำเร็จแม้เวลาจะผ่านไปหลายปีแล้วก็ตาม จนทั้งสองได้แยกกันไปใช้ชีวิต นัตสึโกะก็ยังคงหวังว่าโทโมมิจะกลับมาหาเธอ นอกจากนี้แล้วเธอยังเป็นคนไม่ค่อยคิดอะไรให้รอบคอบ เมื่อเธอพลั้งเผลอไปมีความสัมพันธ์กับโคจิชายหนุ่มร่วมห้อง เธอกลับทำเฉยเหมือนไม่เคยมีอะไรเกิดขึ้น จนทำให้โคจิต้องเสียใจ

2) โทโมมิ

ภาพที่ 101 : โมโมมิ

โทโมมิเป็นหญิงสาวซึ่งภาพยนตร์ได้กล่าวถึงช่วงอายุของเธอ 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงอายุประมาณ 20-25 ปี และ 25-30 ปี เธอเป็นเลสเบี้ยนที่ไม่ยอมแสดงออกซึ่งตัวตน มีความนิ่งขรึม เมื่อสังคมไม่ยอมรับโทโมมียิ่งปิดกั้นตัวเองมากขึ้น เธอเลือกที่จะเดินตามเส้นทางที่สังคมตีกรอบไว้ คือผู้หญิงต้องแต่งงานมีครอบครัวกับผู้ชาย และการเป็นรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ผิด ทำให้เธอเลิกกับนัตสึโกะแล้วหันไปคบหาผู้ชายแทน แม้ว่าในใจลึกๆเธอจะยังรักนัตสึโกะก็ตาม

3) โคจิ

ภาพที่ 102 : โคจิ

โคจิเป็นชายหนุ่มอายุประมาณ 20-25 ปี เพื่อนร่วมห้องของนัตสุโกะ เขาได้บังเอิญรู้จักกับเธอ และพาเธอมาอยู่ด้วยกันที่ห้องในฐานะรูมเมต แต่แล้วความสัมพันธ์อันใกล้ชิดสนิทสนมทำให้เขาเกิดความหวั่นไหวและแอบรักนัตสุโกะโดยไม่รู้ตัว ทั้งๆที่เขาก็รู้ว่านัตสุโกะเป็นเลสเบี้ยนและไม่คิดจริงจังกับเขาแน่นอน แต่โคจิก็กเลือกที่จะมีความสัมพันธ์ชั่วคราวกับนัตสุโกะ แม้รู้ว่าตัวเองจะต้องเจ็บปวดก็ตาม

4) คานะ

ภาพที่ 103 : คานะ

คานะเป็นเด็กสาวอายุประมาณ 17-18 ปี เธอเป็นคนแปลกหน้าที่นัตสุโกะบังเอิญได้พบบนท้องถนน เมื่อคานะรู้ว่านัตสุโกะเป็นเลสเบี้ยน เธอจึงขอร้องให้นัตสุโกะช่วยตามหาแม่ของเธอ

ที่เป็นเลสเบี้ยนเหมือนกัน แม่ของคานะทิ้งเธอไปใช้ชีวิตกับคู่รักเลสเบี้ยน จึงทำให้คานะตั้งแง่เกลียดชังเลสเบี้ยนเป็นอย่างมาก แต่เมื่อเธอได้พบกับนัตสุโกะความคิดหลายๆอย่างของเธอก็ได้เปลี่ยนไป

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตอยู่ของผู้คนภายใต้สังคมญี่ปุ่นยุคร่วมสมัย หรือยุคปัจจุบัน

โทโมมิและนัตสุโกะนั้นเป็นตัวแทนของรักร่วมเพศในสังคมสมัยใหม่ที่มีการแสดงออกแตกต่างกัน โทโมมิเป็นตัวแทนของคนที่อยู่ในกรอบทางสังคม เธอใส่ใจสายตาของผู้คนรอบข้างและกฎเกณฑ์ทางสังคมมากกว่าความรู้สึกตัวเอง ทำให้เธอเลือกที่จะแต่งงานออกเรือนไปตามธรรมเนียมเดิมๆของสังคมญี่ปุ่น ในขณะที่นัตสุโกะเองนั้นกลับเลือกที่จะทำตามใจตัวเอง และไม่สนใจว่าสังคมจะคิดอย่างไรกับเธอ โคจินั้นเป็นตัวแทนของผู้ชายในสังคมสมัยใหม่ที่เริ่มเปิดรับรักร่วมเพศมากขึ้น เขาเข้าใจในตัวนัตสุโกะเสมอ และไม่คิดรังเกียจที่เธอเป็นแบบนี้ ในขณะที่คานะเป็นตัวแทนของคนทีเกลียดชังรักร่วมเพศจากการเหมารวม การที่เธอเจ็บปวดจากแม่ที่ทิ้งเธอไป ทำให้เธอมองว่ารักร่วมเพศนั้นเป็นบุคคลที่เลวร้าย

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 6 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. ห้องเช่าของนัตสุโกะกับโคจิ เป็นฉากดำเนินเรื่องให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างนัตสุโกะและโคจิเพื่อนร่วมห้อง สถานที่นี้ทำให้ทั้งสองได้มาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน จนทำให้โคจิเกิดตกหลุมรักนัตสุโกะขึ้นมา

2. โรงเรียน เป็นฉากดำเนินเรื่องให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างนัตสุโกะกับโทโมมิ ทั้งสองได้พบกันและรักกันที่นี่ แต่แล้วก็ต้องแยกจากกันด้วยเหตุผลทางสังคม

3. ห้องสำหรับชุมนุมเลสเบี้ยน เป็นฉากสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงการรวมกลุ่มกันของเลสเบี้ยนเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ ในตอนแรกห้องนี้อาจจะเป็นแค่ห้องที่เพื่อนๆไว้รวมหัวพูดคุยกัน แต่ภายหลังได้เปลี่ยนเป็นสถานที่ที่ใช้เพื่อประชุมเรียกร้องสิทธิของเลสเบี้ยนอย่างจริงจังมากขึ้น

4. ร้านกาแฟของแม่คานะ เป็นฉากที่คานะได้พบกับแม่แท้ๆของเธอกับคู่รักของแม่ที่เป็นเลสเบี้ยน คานะเกิดรับไม่ได้ที่เห็นแม่มีความสุขกับเลสเบี้ยนและไม่สนใจเธอ แต่นัตสุโกะได้สอนให้คานะรู้ว่าแม่เธอได้พบความสุขที่แท้จริงในร้านกาแฟแห่งนี้แล้ว

5. สวนสาธารณะ เป็นฉากที่มักปรากฏขึ้นเมื่อตัวละครแต่ละตัวเกิดความไม่สบายใจ ตัวละครนั้นๆจะมาพบปะพูดคุยกันหรืออยู่คนเดียว เพื่อหลีกเลี่ยงความวุ่นวายในจิตใจ

6. บ้านของโทโมมิ เป็นสถานที่ๆในตอนท้ายได้เฉลยว่าโทโมมียังคงเลือกที่จะอยู่ในกรอบทางสังคมต่อไป เมื่อนัตสุโกะได้มาหาเธอและชวนเธอไปอยู่ด้วยกัน โทโมมิเลือกที่จะปฏิเสธพร้อมทั้งปรากฏตัวละครลูกสาวของโทโมมิขึ้น เป็นนัยยะสำคัญว่านัตสุโกะไม่อาจใช้ชีวิตร่วมกับเธอได้ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปสักแค่ไหน

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่า การดำเนินเรื่องของภาพยนตร์โดยทั่วไป จะมีการเล่าเรื่องราวอยู่ในสังคมเมืองญี่ปุ่นในยุคร่วมสมัยหรือในยุคปัจจุบัน โดยสภาพสังคมที่แวดล้อมตัวละครหลักคือสภาพของสังคมเมืองสื่อให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของผู้คนในยุคปัจจุบัน

การดำเนินเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้ ทั้งการเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครต่างๆ และตัวละครหลักอย่างโทโมมิและนัตสุโกะ ไม่ได้เน้นไปที่ฉากใดฉากหนึ่งเป็นพิเศษ กล่าวคือมีการเล่าเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศเฉลี่ยโดยเท่าๆกันทั้งฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัว เช่นในบ้านของตัวละคร และฉากที่เป็นสถานที่สาธารณะทั่วไป เช่น โรงเรียน ร้านอาหาร ตามท้องถนน ซึ่งฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวในภาพยนตร์ ที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือ ฉากในห้องสำหรับชুমชุมเลสเบี้ยน ซึ่งเป็นสถานที่ๆกลุ่มหญิงรักร่วมเพศได้รวมตัวกันเพื่อพูดคุยและใช้ปรึกษาปัญหา ฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวจึงไม่ใช่ฉากหลักในการนำเสนอถึงความสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างตัวละครรักร่วมเพศ

-ฉากในห้องเช่าของโคจิและนัตสุโกะ บ้านของโทโมมิ และห้องสำหรับชুমชุมเลสเบี้ยน มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร โดยสถานที่เหล่านี้ล้วนเป็นสถานที่ส่วนตัว แต่กลับไม่มีฉากที่แสดงให้เห็นถึงการแสดงความรักอย่างลึกซึ้งระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศเท่าใดนัก มีเพียงในฉากแรกของภาพยนตร์ที่นัตสุโกะพยายามจะมีความสัมพันธ์กับหญิงสาวในห้องเช่าของเธอ

-ฉากโรงเรียน ร้านกาแฟ หรือสถานที่สาธารณะ เมือง มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร และช่วยในการดำเนินเรื่องราวของภาพยนตร์ อีกทั้งเป็นฉากที่ทำให้ผู้ชมได้รู้ถึงสภาพสังคมและวัฒนธรรมในยุคสมัยนั้น

6. สัญลักษณ์ (Symbol)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง Topless ซึ่งชื่อของภาพยนตร์นั้นสามารถแปลความหมายได้ถึง ความปราศจากจุดสูงสุด ซึ่งจากเนื้อหาของภาพยนตร์ได้สื่อถึงการคาดหวังหรือการยึดมั่นในสิ่งใดที่มากเกินไป เมื่อไม่เป็นอย่างใจหวัง จึงทำให้ไม่สามารถพบกับจุดหมายในชีวิตได้อย่างแท้จริง ซึ่งตัวละครหลักทุกตัวทั้งนัตสุโกะ โทโมมิ โคจิ และคานะ ต่างมีความคาดหวังและยึดมั่นถือมั่นในชีวิตที่แตกต่างกันไป แต่ไม่มีตัวละครใดเลยที่พบกับความสมหวัง ความคาดหวังของทุกคน และการยึดติดไม่ได้ช่วยให้พวกเขาพบกับความสุขที่เป็นจุดสูงสุดในชีวิต

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มุมมองในการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด ผสมผสานกับมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่งที่ตัวละครหลักจะเป็นผู้เล่าเรื่องเอง กล่าวคือในการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นเรื่อง จะเป็นการเล่าเรื่องราวทั่วไป ภาพยนตร์มีการเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครหลักอย่างนัตสุโกะกับโทโมมิ และนัตสุโกะกับ โคจิ และคานะ ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร ในระดับเท่าๆกัน และสามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว ในตอนจบจึงจะเฉลยเรื่องราวทั้งหมด ส่วนในบางตอนของเรื่องที่ตัวละครอยากระบายความรู้สึกในใจ ผู้ชมจะได้เห็นมุมมองการเล่าเรื่องจากตัวละครเอง จากภาพยนตร์นัตสุโกะได้เปิดเผยความรู้สึกของเธอผ่านทางความคิดออกมา ให้ผู้ชมเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร ซึ่งการนำเสนอมุมมองการเล่าเรื่องแบบนี้เหมาะกับการใช้ในตัวละครนัตสุโกะ เมื่อตอนที่เธอไม่เหลือใคร และต้องการถ่ายทอดความรู้สึกออกมา

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Kakeru (A piece of our life) (ค.ศ. 2009)

ภาพที่ 104 : โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Kakeru (A piece of our life)

1. โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลักเพียงเท่านั้น ภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลักคือฮารุและริโกะ ทั้งคู่บังเอิญพบกันในร้านกาแฟแห่งหนึ่งในขณะนั้นฮารุได้มีชายคนรักอยู่แล้ว ส่วนริโกะนั้นเริ่มเข้ามาทำความรู้จักกับเธอด้วยความสนใจ ทั้งสองจึงคบหาเป็นเพื่อนกัน เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างฮารุกับชายคนรักต้องจบลง พร้อมกับความเจ็บช้ำ ริโกะก็เป็นคนที่คอยเข้ามาปลอบโยนเธอ จนทั้งคู่เกิดตกหลุมรักซึ่งกันและกัน และตัดสินใจคบหากัน แต่แล้วความสัมพันธ์ของทั้งคู่ก็ต้องเกิดปัญหา เมื่อฮารุนั้นแอบอายุที่จะเปิดเผยตัวตนของเธอในความสัมพันธ์ครั้งนี้ ในที่สุดริโกะจึงตัดสินใจที่จะยุติความสัมพันธ์ที่ไม่เท่ากันของพวกเธอและแยกจากกันที่สุดในที่สุด

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของการคาดหวังในความรักแบบที่ตนเองต้องการ ก่อให้เกิดการเดินทางของความรักที่ไม่เท่ากัน จากแก่นความคิดอันนี้ภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวของตัวละครที่มีการดำเนินความสัมพันธ์ที่ไม่เท่ากัน จนทำให้เกิดปัญหาในเรื่อง

ความรักตามมา เมื่อตัวละครหลักอย่างฮารุและริโกะต่างมีความสัมพันธ์กันโดยที่มีความต้องการและคาดหวังในเรื่องความรักแตกต่างกันมาก จนทำให้ไม่เข้าใจกันและความรักจึงไม่อาจสมหวังได้ในที่สุด ต่างคนจึงต้องแยกย้ายกันไปตามหนทางของตัวเอง

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 30 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Kakeru (A piece of our life)

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
ฮารุ กับ เรียวตะ	ความต้องการพัฒนาความสัมพันธ์และความรักที่ไม่เท่าเทียมกัน และการถูกบังคับข่มเหงจิตใจและร่างกาย
ฮารุ และริโกะ กับ เรียวตะ	การไม่ยอมรับพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศ และความขัดแย้งของตัวละครต่างเพศ โดยเฉพาะเพศชายที่มีการแสดงท่าทีดูถูกผู้หญิง
ริโกะ กับ ยามาชิโระ	ความใส่ใจและจริงจังในความสัมพันธ์ระหว่างกันที่มีไม่เท่ากัน
ฮารุ กับ ริโกะ	ความขัดแย้งกันในเรื่องทัศนคติและความคิดในเรื่องความรัก และการเปิดเผยตัวตนการเป็นคู่รักแบบร่วมเพศ

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 31 ตารางความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Kakeru (A piece of our life)

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
ฮารุ	ความขัดแย้งในเรื่องการยอมรับในพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของตัวเอง และความรู้สึกสับสนในความรักทำให้ปิดบังตัวตนตนจากสังคม
ริโกะ	ความขัดแย้งในความรู้สึกที่แท้จริงกับสิ่งที่พูดหรือแสดงออกมา

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าตัวละครหลักอย่างฮารุมักมีความขัดแย้งในจิตใจเป็นปมปัญหาหลัก ที่ส่งผลให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์กับผู้อื่นตามมา เธอมักสับสนในความต้องการของตัวเอง ไม่แสดงออกต่อความรู้สึกและทำที่ตามที่ใจคิด และไม่แน่นอนในตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นกับเรียวตะหรือริโกะ ฮารุเองก็มักทำตัวไม่ชัดเจนจนทำให้ความสัมพันธ์เกิดปัญหาขึ้น นอกจากนั้นแล้วฮารุที่เคยมีความรักกับผู้ชายมาก่อน เมื่อเธอมาคบกับผู้หญิงจึงทำให้เธอเกิดความไม่มั่นใจและสับสนในจิตใจอีกด้วย

ในขณะที่ริโกะเองนั้นมักพบกับความขัดแย้งในเรื่องความสัมพันธ์กับผู้อื่น ริโกะนั้นเป็นคนที่แสดงออกซึ่งความรู้สึกอย่างตรงไปตรงมา ในหลายๆครั้งเธอจึงมักพูดจาทำร้ายจิตใจหรือทำท่าทางไม่ดีใส่ผู้คนรอบข้างอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นกับคนรักอย่างฮารุหรือบุคคลรอบข้างที่เธอไม่พอใจก็ตาม

4. ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) ริโกะ

ภาพที่ 105 : ริโกะ

ริโกะเป็นหญิงสาวอายุประมาณ 20-25 ปี เธอมีอาชีพเป็นศัลยแพทย์ผู้สร้างและตกแต่งอวัยวะเทียม ผู้มีความมุ่งมั่นและตั้งใจในการทำงานอย่างมาก เธอเชื่อมั่นในตัวเองและทัศนคติของเธอ เธอจึงไม่สนใจว่าคนรอบข้างจะมองว่าเธอเป็นอย่างไร เธอมีความเป็นตัวของตัวเองสูง ริโกะอยู่ในครอบครัวที่มีความอบอุ่นและเข้าใจในตัวตนของเธอเป็นอย่างดี เมื่อริโกะมีความรัก เธอจึงพร้อมที่จะทุ่มเทและมุ่งมั่นในความรักนั้นอย่างเต็มที่ เธอพร้อมที่จะรักอย่างเปิดเผยโดยไม่สนใจสายตาของผู้คนรอบข้าง

2) ฮารุ

ภาพที่ 106 : ฮารุ

ฮารุเป็นหญิงสาวอายุประมาณ 20-25 ปี เธอเป็นนักศึกษาสาวในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ฮารุนั้นมีลักษณะเป็นหญิงสาวธรรมดาทั่วไป เธอมีคนรักเป็นผู้ชายก่อนที่จะหันมามีความสัมพันธ์ในแบบเลสเบี้ยน ฮารุเป็นคนที่มีความมั่นใจและทำทางเหมือนเด็กๆ ขาดความมั่นใจในตัวเองและไม่กล้าเผชิญหน้ากับความจริง โดยเฉพาะในเรื่องของความรักที่ฮารุให้ความสำคัญกับสิ่งนี้

เป็นเรื่องหลัก แต่เธอก็มักจะพบกับความผิดหวังอยู่เสมอ ไม่ว่าเธอจะมีความรักกับผู้ชายหรือว่าผู้หญิงก็ตามเธอก็ยังไม่สามารถเป็นตัวของตัวเองได้อยู่ดี

3) เรียวตะ

ภาพที่ 107 : เรียวตะ

ชายหนุ่มอายุประมาณ 20-25 ปี อดีตคนรักของฮารุ เขาเป็นผู้ชายที่ขาดความอ่อนหวาน และไม่มีความจริงใจในการคบหากับใคร เขาคบหากับหญิงสาวมากหน้าหลายตาเพื่อหวังเรื่องความสัมพันธ์ทางกายแต่เพียงเท่านั้น ฮารุก็เป็นหนึ่งในนั้นที่เขาคบเล่นๆ ด้วยและไม่คิดจริงจังอะไร เมื่อฮารุต้องการจะพัฒนาความสัมพันธ์กับเขา เรียวตะกลับไม่สนใจ แม้ว่าฮารุจะเสียใจแต่เขาก็ไม่เคยแค้นและเป็นห่วงความรู้สึกเธอแม้แต่น้อย สิ่งที่เรียวตะหวังอยู่อย่างเดียวจากฮารุนั้นก็คือการมีเพศสัมพันธ์กับเธอเท่านั้น

4) ยามาชิโระ

ภาพที่ 108 : ยามาชิโระ

หญิงวัยกลางคนอายุประมาณ 50 ปี ผู้ป่วยด้วยโรคมะเร็งเต้านม เธอได้พบกับริโกะ ครั้งแรกในฐานะคนไข้ของริโกะ ยามาชิโรอยู่ด้วยความโดดเดี่ยวและสิ้นหวัง จนกระทั่งได้พูดคุยกับริโกะมากขึ้นในชั้นหนึ่งเมื่อทั้งสองได้บังเอิญพบกัน หลังจากนั้นยามาชิโรก็คอยตามติดริโกะอยู่ตลอดเวลาเพราะหวังจะเป็นเพื่อนกับริโกะ และหวังให้ริโกะช่วยรักษาเธอทั้งบาดแผลทางกายและทางใจ

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้ พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตอยู่ของผู้คนภายใต้สังคมญี่ปุ่นยุคร่วมสมัย หรือยุคปัจจุบัน

ฮารุโน้นเป็นตัวแทนของคนที่มีความสับสนทางเพศภาวะ และเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่ถูกผู้ชายกดขี่ข่มเหง จึงต้องแสวงหาความรักจากผู้หญิงด้วยกัน อย่างไรก็ตามเธอยังเป็นตัวแทนของคนที่อยู่ในกรอบทางสังคม เธอใส่ใจสายตาของผู้คนรอบข้าง และกฎเกณฑ์ทางสังคมมากกว่าความรู้สึกตัวเอง ในขณะที่ริโกะเองนั้นกลับเลือกที่จะทำตามใจตัวเอง และไม่สนใจว่าสังคมจะคิดยังไงกับเธอ เธอจึงเป็นตัวแทนของรักร่วมเพศที่เปิดเผยตัวตนสังคมด้วยความที่เธอเติบโตในครอบครัวที่เข้าใจเธอ

เรียวตะนั้นเป็นตัวแทนของผู้ชายที่แสดงอำนาจและบทบาททางเพศเหนือผู้หญิง เขาได้เห็นผู้หญิงเป็นเพียงเครื่องระบายอารมณ์ทางเพศแต่เพียงเท่านั้น และมองว่าผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นพวกน่ารังเกียจในสังคม

ส่วนยามาชิโรนั้นเป็นตัวแทนของหญิงวัยกลางคนผู้เปลี่ยวเหงา คนที่ใกล้หมดหวังในชีวิต เธอได้มีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับริโกะเพียงเพราะว่าเธอเหงาและเดียวดาย เธอจึงเป็นตัวแทนของการเป็นรักร่วมเพศที่เกิดขึ้นเพียงครั้งคราว

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 7 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. ห้องของเรียวตะ เป็นสถานที่ที่เรียวตะใช้อยู่อาศัย และมีความสัมพันธ์ทางเพศกับฮารุ เรียวตะเมื่อมีความสัมพันธ์กับฮารุเสร็จ เขาก็มักจะละเลยฮารุทันที ห้องของเขาจึงเป็นสถานที่ที่แสดงความเป็นเรียวตะให้เห็นได้ชัดเจน และแสดงให้เห็นว่าฮารุได้ถูกย่ำยีทางใจมากเพียงใด

2.บ้านของริโกะ เป็นสถานที่ที่ริโกะใช้อยู่อาศัย และเป็นสถานที่สำคัญระหว่างเธอและฮารุ เมื่อริโกะได้ชวนฮารุมาที่บ้านเพื่อทำความรู้จักกับครอบครัวเธอและตัวตนของเธอมากยิ่งขึ้น ริโกะได้จูบฮารุครั้งแรกในห้องนอนของเธอ เธอได้แสดงความสนใจในตัวฮารุและหวานล้อมให้ฮารุยอมรับในความสัมพันธ์อันซับซ้อนนี้

3.ห้องของฮารุ เป็นสถานที่ที่ฮารุใช้อยู่อาศัย และเป็นสถานที่สำคัญระหว่างเธอและริโกะ เมื่อห้องของฮารุเป็นฉากที่ทำให้ตัวละครฮารุได้เปิดเผยความเป็นตัวตนและแสดงออกซึ่งความรักต่อริโกะได้อย่างไม่ต้องแคร์สายตาใคร ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งคู่ได้พัฒนาขึ้นภายในห้องสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ นั้น และห้องของฮารุยังเป็นสถานที่ที่ริโกะได้ย้ายเข้ามาอยู่อาศัยร่วมกับเธอหลังจากที่ได้คบหากันแล้ว

4.ผับบาร์ เป็นสถานที่ที่พบปะสังสรรค์ของผู้คนที่มีความหลากหลายทางเพศ ในฉากที่ริโกะได้ไปดื่มเหล้าเพื่อให้ลืมความกลัดกลุ้มใจนั้น จะเห็นได้ว่าเธอได้บังเอิญพบกับเพื่อน ๆ ของเธอที่เป็นกลุ่มคนรักร่วมเพศที่หลากหลาย มีทั้งชายรักร่วมเพศ หญิงรักร่วมเพศมากมายในผับแห่งนั้น

5.สถานที่ทำงานของริโกะ เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงอาชีพของริโกะ และบ่งบอกถึงความมุ่งมั่นตั้งใจทำงานของตัวละครนี้ เป็นสถานที่ที่ริโกะกับยามาชิโระได้พบกันในฐานะเจ้าของไข้และคนไข้

6.บ้านของยามาชิโระ เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์อันห่วงใยต่อกันที่ริโกะมีต่อยามาชิโระ และเป็นสถานที่ที่แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกภายในใจของตัวละครยามาชิโระ

7.สถานที่สาธารณะต่างๆในเมือง เป็นฉากรองของการดำเนินเรื่องในภาพยนตร์ แต่เป็นบริบทที่แสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมเมืองที่ตัวละครได้อาศัยอยู่นั่นเอง

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้ พบว่าการดำเนินเรื่องของภาพยนตร์โดยทั่วไป จะมีการเล่าเรื่องราวอยู่ในสังคมเมืองญี่ปุ่นในยุคร่วมสมัยหรือในยุคปัจจุบัน โดยสภาพสังคมที่แวดล้อมตัวละครหลัก คือสภาพของสังคมเมืองสื่อให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของผู้คนในยุคปัจจุบัน

การดำเนินเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้ ทั้งการเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครต่างๆ และตัวละครหลักอย่างฮารุและริโกะ ไม่ได้เน้นไปที่ฉากใดฉากหนึ่งเป็นพิเศษ กล่าวคือมีการเล่าเรื่อง

ความสัมพันธ์ของตัวละครเฉลี่ยโดยเท่าๆกัน ทั้งฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวเช่นในบ้านของตัวละคร และฉากที่เป็นสถานที่สาธารณะทั่วไป เช่น สวนสัตว์ ร้านอาหาร ตามท้องถนน

แต่เมื่อมีการเล่าเรื่องราวที่ลงลึกถึงความสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างฮารุและริโกะ จะมีการใช้ฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวเท่านั้น เช่น บนดาดฟ้า ห้องของฮารุ ห้องของริโกะ ฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวในภาพยนตร์จึงไม่ใช่ฉากหลักในการนำเสนอถึงเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ แต่เป็นเพียงส่วนเติมเต็มในเห็นถึงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งเท่านั้น

-ฉากในบ้านของริโกะ ฮารุ ยามาชิโระ มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างตัวละคร โดยสถานที่เหล่านี้ล้วน เป็นสถานที่ส่วนตัวเป็นฉากที่ทำให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงพัฒนาการในความสัมพันธ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศอย่างชัดเจน

-ฉากร้านกาแฟ ผับบาร์หรือสถานที่สาธารณะเมือง มีความสำคัญในการดำเนินเรื่องราวของภาพยนตร์ อีกทั้งเป็นฉากที่ทำให้ผู้ชมได้รู้ถึงสภาพสังคมและวัฒนธรรมในยุคสมัยนั้น โดยเฉพาะผับบาร์สำหรับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศได้มารวมตัวกัน แสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมในสมัยนั้นว่ามีการเปิดรับกว้างขวางมากขึ้น

6. สัญลักษณ์ (Symbol)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง Kakeru (A piece of our life) ซึ่งชื่อของภาพยนตร์นั้นสามารถแปลความหมายได้ถึง ชิ้นส่วนเศษเสี้ยวหนึ่งในชีวิตของพวกเขา เป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึงตัวละครหลักอย่างริโกะ ฮารุและยามาชิโระ ตัวละครทั้งสามนั้นต่างก็มีเรื่องราวในชีวิตที่ต้องต่อสู้ฝ่าฟันไม่ว่าจะเป็นความรัก การงาน หรือโรคภัย แต่สิ่งเหล่านี้ก็เป็นเพียงเศษเสี้ยวเล็กๆส่วนหนึ่งในชีวิตเท่านั้น ไม่ใช่ทุกอย่างในชีวิต ตัวละครเลือกที่จะเผชิญหน้ากับความเจ็บปวดทั้งหลายและก้าวเดินต่อไป และจะเห็นได้ว่าส่วนสำคัญต่างๆในชีวิตของพวกเขาเหล่านั้นมีความแตกต่างกัน เมื่อมีความต่างการก้าวเดินไปพร้อมๆกันจึงเป็นเรื่องที่ไม่สามารถเป็นไปได้นั่นเอง ซึ่งภาพยนตร์ต้องการสื่อถึงเรื่องราวความสัมพันธ์ที่ไม่อาจลงตัวระหว่างฮารุกับริโกะนั่นเอง

นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังปรากฏระบบสัญลักษณ์ให้เห็นจากภาพของนกพิราบ ที่มีความหมายสื่อถึงความสุขสงบ ความเป็นอิสระเสรี นกพิราบได้ปรากฏให้เห็นในฉากต่างๆที่ใช้แทนการบอกเล่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร เช่นในฉากที่หลังจากเรียวตะและฮารุได้มี

ความสัมพันธ์กันแล้ว สิ่งแรกต่อมาที่เรียวตะทำคือลุกขึ้นมาหยิบปืนหนังสติ๊กยิงนกพิราบที่เกาะอยู่หลังระเบียงห้อง และเปิดประตูกระแทกให้นกพิราบหนีไป นกพิราบเหล่านี้เป็นตัวแทนของอิสรภาพและความสงบสุขในตัวฮารุที่ถูกเรียวตะบั่นทอนไป เพราะแม้ทั้งคู่จะคบหากันแต่มีเพียงฮารุเท่านั้นที่คิดจริงจังกับเรียวตะ ในขณะที่เรียวตะมีแต่จะรังฮารุไว้เพื่อความสัมพันธ์ทางกายเท่านั้น

นอกจากนี้ในฉากที่ริโกะและฮารุเดินเล่นหยอกล้อกันไปตามท้องถนนนั้น ทั้งสองได้โยนขวดน้ำเล่นสลับกันรับไปมา เมื่อริโกะโยนขวดน้ำขึ้นไปบนท้องฟ้า ขวดน้ำนั้นได้กลายเป็นนกพิราบที่มีสองหัวบินไป ซึ่งนกพิราบนั้นสื่อความหมายได้ถึงความเป็นอิสระ และการที่มีสองหัวก็เป็นตัวแทนของฮารุและริโกะ โดยที่ฮารุนั้นได้หลุดพ้นจากเรียวตะ ส่วนริโกะเองนั้นก็ได้รับการตอบรับความรู้สึกจากฮารุ ทำให้หัวใจของทั้งสองได้หลุดพ้นจากความทุกข์ใจ

ภาพที่ 109 : สัญลักษณ์นกพิราบ

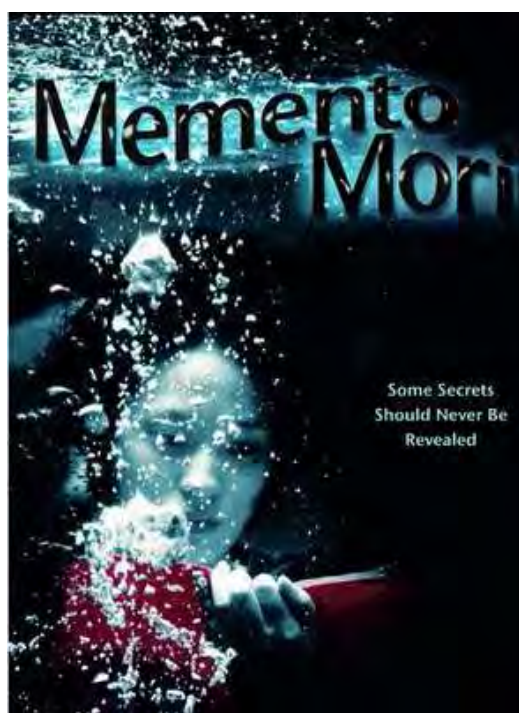
7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีมุมมองในการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ตามลำดับเหตุการณ์และเวลา และเข้าใจถึงความคิด ความรู้สึกและเหตุผลในการตัดสินใจของตัวละครได้ในระดับเท่าๆกัน สามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว ในตอนจบจึงจะเฉลยเรื่องราวทั้งหมด โดยภาพยนตร์จะเริ่มปูพื้นถึงตัวละครหลักอย่างฮารุกับเรียวตะว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร จากนั้นจึงให้ตัวละครหลักอย่างริโกะมาพบกับฮารุด้วยความบังเอิญ พร้อมเล่าเรื่องราวพัฒนาการความสัมพันธ์ของทั้งคู่ และเรียวตะ โดยที่ใช้การเล่าเรื่องในแบบที่ผู้ชมสามารถเข้าใจเหตุการณ์ได้ไปพร้อมกับตัวละคร

มุมมองการเล่าเรื่องแบบนี้เป็นที่เข้าใจง่าย และไม่ซับซ้อน ในภาพยนตร์ที่ไม่ได้ผูกปมอะไรซ่อนเร้นอย่างเรื่องนี้ จึงเหมาะสมกับการเล่าเรื่องในแบบมุมมองภาพรวมไม่ได้เจาะจงไปที่ตัวละครใดเป็นพิเศษ

1.5 การเล่าเรื่องของภาพยนตร์เกาหลี

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Memento Mori (ค.ศ.1999)

ภาพที่ 110 : โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori

1. โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลักและโครงเรื่องรอง ในโครงเรื่องหลักนั้นภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลักคือโยชินและชิอิน เพื่อนร่วมชั้นเรียนเดียวกัน ทั้งคู่เป็นคนค่อนข้างเก็บตัวและไม่ค่อยมีเพื่อนเหมือนกัน เมื่อทั้งสองได้มาพบและพูดคุยกันอย่างถูกคอ จึงทำให้กลายมาเป็นเพื่อนสนิทกัน ทั้งสองได้พัฒนาความสัมพันธ์ไปจนมากเกินกว่าเพื่อน และมักจะแลกเปลี่ยนบันทึกกันเขียนอยู่เป็นประจำ แต่ความสัมพันธ์อันราบรื่นนั้นกลับถูกทำลายลงด้วยพฤติกรรมมารนอกใจของโยชิน อีกทั้งการที่ชิอินได้ปฏิเสธความสัมพันธ์

ลึกซึ่งระหว่างเธอกับโยชินต่อหน้าคนอื่นๆ และทำท่าที่หมางเมินใส่เธอ ในที่สุด โยชินจึงตัดสินใจฆ่าตัวตาย แล้วกลายเป็นวิญญาณตามหลอกหลอนผู้คนในโรงเรียน

ในส่วนของโครงเรื่องรองได้เล่าถึงมินอาเด็กสาวรุ่นน้องในโรงเรียนที่เก็บสมุดบันทึกของโยชินและซึอินเอาไว้ได้ ด้วยความอยากรู้อยากเห็นของทั้งคู่มินอาจึงไม่ยอมคืนสมุดบันทึกและเก็บมาอ่านทุกวันๆ จนล่วงรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างทั้งคู่ กระทั่งวันที่โยชินเสียชีวิตลง ซึอินจึงถูกเพื่อนนินทาว่าร้าย มินอา ก็คอยปกป้องซึอินอยู่เสมอด้วยความเห็นใจ แต่ท้ายที่สุดแล้วก็เป็นเธอที่ต้องถูกวิญญาณโยชินคอยหลอกหลอนตามทวงสมุดบันทึก

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของความผิดหวังและเจ็บช้ำในความรัก ทำให้ขาดสติและก่อให้เกิดเป็นแรงแค้น จากแก่นความคิดอันนี้ภาพยนตร์ได้นำเสนอถึงปัญหาชีวิตของตัวละครหลักทั้งโยชินและซึอิน ทั้งคู่ต่างมีปัญหาในชีวิตทั้งเรื่องความสัมพันธ์กับผู้อื่นและปัญหาภายในจิตใจของตัวเอง ที่สำคัญคือปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขาทั้งคู่ซึ่งเป็นปัญหาหลักที่นอกจากจะทำให้ความรักครั้งนี้ต้องพบกับความผิดหวังแล้ว ผู้คนรอบข้างยังแสดงท่าทีรังเกียจความเป็นรักร่วมเพศของพวกเขาอีก เมื่อซึอินเลือกที่จะจบความสัมพันธ์ครั้งนี้จึงทำให้โยชินฆ่าตัวตายและกลายเป็นวิญญาณร้ายที่เยวหลอกหลอนผู้คนในโรงเรียนด้วยความแค้นต่อไป

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 32 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
โยชิน และชิฮิโระ กับ เพื่อนร่วมชั้น	การเป็นรักร่วมเพศของพวกเขา ทำให้ผู้คนรอบข้างไม่เปิดใจยอมรับ และตั้งแง่รังเกียจ
โยชิน กับชิฮิโระ	การมีทัศนคติและความต้องการเปิดเผยตัวตนความเป็นคู่รักของทั้งสองที่ไม่ลงรอยกัน
ชิฮิโระและโยชิน กับ อาจารย์	ความขัดแย้งของตัวละครที่มีพฤติกรรมที่สร้างความน่าอับอายผิดจากรอบทางสังคม
มินอา กับ คิม	ความยึดมั่นถือมั่นในตนเองและเชื่อมั่นในทัศนคติของตน จนไม่เปิดใจยอมรับฟังกันและกัน

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 33 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
โยชิน	ความขัดแย้งระหว่างจิตสำนึกในด้านดีและด้านชั่ว ในเรื่องการนอกใจคนรักทั้งที่ยังรักอยู่
ชิฮิโระ	ความขัดแย้งทางความรู้สึกรัก แต่ก็ต้องพบเจอปัญหาต่างๆ จนไม่สามารถที่จะรักกันได้อย่างมีความสุข และความขัดแย้งทางความรู้สึกที่ปิดบังตัวตนตนที่แท้จริง

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าตัวละครหลักอย่างโยชินมักพบกับความขัดแย้งในเรื่องความสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นปมปัญหาหลัก เนื่องจากโยชินนั้นค่อนข้างจะเป็นคนเก็บตัว และเข้าสังคมกับผู้อื่นไม่ค่อยได้ จึงส่งผลให้เธอมักจะเกิดปัญหาความสัมพันธ์กับผู้คนรอบข้างอยู่เสมอ ทั้งเพื่อน อาจารย์และคนรักอย่างชิฮิโระ ทุกคนล้วนไม่พอใจในตัวตนที่เป็นคนขวางโลกของเธอ

ในขณะที่ซีอินเองนั้นมักพบกับความขัดแย้งในภายในจิตใจ ซีอินนั้นมักเก็บงำความรู้สึกต่างๆไว้ในใจเสมอมา ทั้งความรู้สึกสับสนและความรู้สึกที่แท้จริง สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อความสัมพันธ์ของเธอกับโยชินและเพื่อนๆร่วมชั้น เมื่อซีอินเกิดความขัดแย้งในตัวเองจึงทำให้โยชินรู้สึกเหมือนถูกหักหลัง นอกจากนั้นแล้วเพื่อนๆร่วมชั้นก็ไม่มีวันเข้าใจความรู้สึกของซีอิน ความสับสนในจิตใจจึงเป็นปมปัญหาหลักของเธอ

4. ตัวละคร (Charater)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) โยชิน

ภาพที่ 111 : โยชิน

โยชินเป็นเด็กสาวอายุประมาณ 17-18 ปี เธอเป็นเด็กสาวที่มีนิสัยเยียบขรึม ภายนอกดูโตเป็นผู้ใหญ่กว่าวัย เธอเป็นตัวละครที่มีโลกส่วนตัวสูง มีความคิดที่แตกต่างจากผู้อื่น ทำให้คนรอบข้างไม่เข้าใจในตัวเธอ นอกจากนั้นเธอยังเป็นคนสวยจนทำให้เป็นที่หมายปองของอาจารย์หนุ่มรูปหล่อ จนทำให้เพื่อนๆต่างอิจฉาและเกิดความสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อเธอ มีเพียงแต่โยชินที่เข้าใจเธอและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับเธอ จนทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่เกินเลยไปกว่าเพื่อน แต่แล้วด้วยนิสัยที่เก็บกดและมีปัญหา ทำยที่สุดจึงทำให้เธอตัดสินใจฆ่าตัวตาย

2) ชีอิน

ภาพที่ 112 : ชีอิน

ชีอินเป็นเด็กสาวอายุประมาณ 17-18 ปี เธอเป็นเด็กสาวนักกีฬาบาสเกตบอลที่มีปัญหาเรื่องหูที่กำลังจะหนวก ปกติแล้วชีอินก็ไม่ได้มีเพื่อนมากนัก เธอมักจะเก็บตัวซ้อมกีฬาอยู่เสมอ จนกระทั่งได้มาพบกับโยชิน ทั้งคู่คุยกันอย่างถูกคอก โยชินเป็นเพียงคนเดียวที่รู้ความลับเรื่องหูของเธอและช่วยชีอินปิดบังมาตลอด ทำให้ทั้งสองเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ชีอินมักจะเก็บความรู้สึกของตัวเองได้ดี เธอไม่ค่อยเปิดเผยความรู้สึกให้ผู้อื่นได้ล่วงรู้แม้กระทั่งกับโยชิน

3) มินอา

ภาพที่ 113 : มินอา

มินอาเป็นเด็กสาวอายุประมาณ 17-18 ปี เพื่อนร่วมชั้นเรียนของชีอินที่บังเอิญเก็บสมุดบันทึกที่บ้านที่เรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างโยชินและชีอินไว้ได้ มินอาเป็นผู้กุมความลับทุกอย่างของคนทั้งคู่ และเฝ้าคอยติดตามด้วยความอยากรู้อยากเห็นจนเกินพอดี จนในที่สุดเธอ

จึงเข้าไปมีเกี่ยวกับเรื่องราวของขวัญที่เกิดขึ้นหลังจากที่โยชินได้ตายไปแล้ว มินอาก็กลายเป็นคนที่รู้จักชิวินที่สุด และเข้าใจในตัวชิวินมากขึ้นหลังจากเหตุการณ์ทั้งหมดได้คลี่คลายลง

4) อาจารย์โก

ภาพที่ 114 : อาจารย์โก

อาจารย์โกเป็นชายหนุ่มอายุประมาณ 25-30 ปี เขาเป็นที่หมายปองของนักเรียนสาวมากมาย แต่เขากลับหลงรักโยชินอย่างถอนตัวไม่ขึ้นและได้มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับโยชินจนทำให้เธอตั้งครรภ์ อาจารย์โกมักจะสอนข้อคิดดีๆ ให้กับนักเรียนอยู่เสมอ แต่ตัวเขาเองกลับไม่เคยทำได้อย่างที่สอนคนอื่น จนทำให้ตัวเองต้องเข้าไปพัวพันกับปัญหาครั้งใหญ่

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตอยู่ของผู้คนภายใต้สังคมเกาหลียุคร่วมสมัยหรือยุคปัจจุบัน

โยชินกับชิวินเป็นตัวแทนของนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านจิตใจภายใต้สังคมที่กดดัน และเป็นตัวแทนของรักร่วมเพศที่ถูกสังคมรังเกียจ ทั้งคู่นอกจากจะเข้ากับเพื่อนไม่ค่อยได้แล้วทุกคนยังต่างมองว่าการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศของพวกเธอ นั้นเป็นเรื่องน่ารังเกียจและยังไม่อยากคบหากับพวกเธอ แต่โยชินกลับไม่สนใจว่าใครจะมองเธออย่างไร เธอจึงเป็นตัวแทนของบุคคลที่ไม่สนใจกรอบทางสังคม และมักจะทำตัวแหวกจากกฎเกณฑ์ต่างๆ ทางสังคมอยู่เสมอ ในขณะที่ชิวินเป็นตัวแทนของคนที่ถูกกดอยู่ในกรอบทางสังคม เธอไม่กล้าที่จะเผชิญหน้ากับกฎเกณฑ์ใดๆ จึงต้องซ่อนตัวตอนที่แท้จริงไว้ภายใต้สิ่งที่สังคมกำหนด

ส่วนมินอนั้นเป็นตัวแทนของความเปิดใจยอมรับ ความอยากรู้ อยากเห็น และแสวงหาสิ่งใหม่ เธอไม่กลัวที่จะพบกับสิ่งที่เป็นการค้นหาในสังคม เหมือนกับที่เธอแสดงความสนใจในเรื่องราวที่สังคมไม่ยอมรับอย่างเรื่องของชิอินและโยชิน ทำให้เธอตัดสินใจจะเข้าข้างชิอินจนต้องทะเลาะกับเพื่อนสนิท

อาจารย์โกเป็นตัวแทนของผู้ชายที่ให้ความสำคัญกับชื่อเสียงและอาชีพการงานของตัวเองมากกว่าความรับผิดชอบที่พึงมีต่อผู้หญิงที่ตนรัก เมื่อเขาเป็นคนทำให้โยชินตั้งครมภ์ แต่เขาเองกลับไม่มีท่าที่ยอมรับ เนื่องจากเกรงว่าสถานะความเป็นอาจารย์กับลูกศิษย์ที่ทั้งคู่ได้ล่วงล้ำไปจะสร้างปัญหาให้กับเขา

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 2 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนสตรีล้วน เป็นฉากสำคัญหลักที่ใช้ในการดำเนินเรื่องของภาพยนตร์ ทั้งฉากในห้องเรียน ห้องประชุม ทางเดิน ดาดฟ้า หรือแม้แต่ในห้องน้ำ ล้วนใช้เล่าเรื่องราวทั้งหมดของภาพยนตร์ และกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครต่างๆ ไว้อย่างครบถ้วน

2. ร้านอาหาร เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างโยชินกับอาจารย์โก ทั้งสองมักนัดพบกันข้างนอกอยู่เสมอเพื่อพบปะพูดคุยกันเป็นส่วนตัว

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่า การดำเนินเรื่องของภาพยนตร์โดยทั่วไป จะมีการเล่าเรื่องราวอยู่ในสังคมของโรงเรียนสตรีล้วนในเกาหลียุคร่วมสมัย หรือในยุคปัจจุบัน โดยเป็นสภาพสังคมที่แวดล้อมตัวละครหลัก

การดำเนินเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้ รวมถึงการเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครต่างๆ และตัวละครหลักอย่างโยชิน ชิอิน และมินอา จะเน้นไปที่ฉากในโรงเรียนแทบจะทั้งหมด ซึ่งจัดเป็นพื้นที่สาธารณะ แต่เมื่อมีการเล่าเรื่องราวที่ลงลึกถึงความสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างโยชินและชิอิน จะมีการใช้ฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวในโรงเรียนเฉพาะเจาะจงไปอีก เช่น บนดาดฟ้า หอประชุมหรือห้องเรียนยามที่ร้างผู้คน ฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวในภาพยนตร์

จึงไม่ใช่ฉากหลักในการนำเสนอถึงเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ แต่เป็นเพียงส่วนเติมเต็มให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งเท่านั้น

-ฉากตามสถานที่ต่างๆ ในโรงเรียนนั้นมีความสำคัญในการดำเนินเรื่องราวของภาพยนตร์ อีกทั้งเป็นฉากที่ทำให้ผู้ชมได้รู้ถึงสภาพสังคมในโรงเรียนสตรีล้วนในยุคสมัยนั้น ซึ่งการดำเนินเรื่องทั่วไปจะใช้ฉากในโรงเรียนทั้งสิ้น แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลักกับตัวละครอื่นๆ ทั้งความสัมพันธ์ที่ปรากฏในสาธารณะ และความสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างตัวละครหลักที่ปรากฏอยู่ในสถานที่ลับตาคนในโรงเรียน

-ร้านอาหาร มีความสำคัญในการเล่าเรื่องความสัมพันธ์ต้องห้ามระหว่างอาจารย์และลูกศิษย์ จัดเป็นสถานที่ส่วนตัวสำหรับโยชิกับอาจารย์โก ทำให้ผู้ชมได้เห็นถึงความสัมพันธ์ในอีกด้านหนึ่งของตัวละคร

6. สัญลักษณ์ (Symbol)

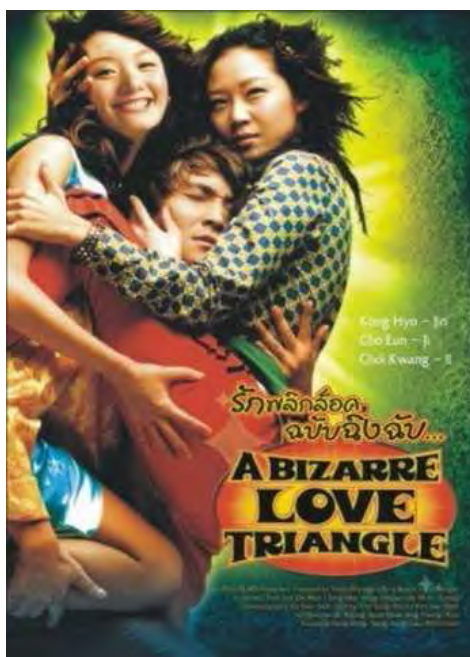
จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์ Memento Mori ซึ่งชื่อของภาพยนตร์นั้นสามารถแปลความหมายได้ถึง การระลึกถึงความตาย เป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึงตัวละครหลักอย่างโยชิที่มักจะนึกถึงความตายอยู่เสมอ โยชิมักระบายกับชิฮิโระและอาจารย์โกถึงการฆ่าตัวตายที่เธอคิดว่ามันอาจจะเกิดกับเธอในสักวันหนึ่ง เธอมักครุ่นคิดว่าถ้าเธอตายไปแล้วจะมีใครนึกถึงเธอหรือไม่ จากบุคลิกภาพและปัญหาเก็บกดของเธอจึงทำให้เธอตัดสินใจที่จะตายเพื่อหลีกเลี่ยงทุกสิ่ง และเพื่อแก้แค้นผู้คนที่ทำร้ายจิตใจเธอ จากชื่อภาพยนตร์จึงเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อให้เห็นถึงเรื่องราวภายในภาพยนตร์ที่มุ่งเน้นไปที่ความตายของตัวละครนั่นเอง ตัวละครต้องการที่จะจบชีวิตตัวเองเพราะความเจ็บช้ำในใจที่ได้รับจากทั้งผู้คนรอบข้างและคนรักของเธอ

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีมุมมองในการเล่าเรื่องในแบบผู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด ผสมผสานกับมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่งที่ตัวละครหลักจะเป็นผู้เล่าเรื่องเอง กล่าวคือในการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นเรื่องจะเป็นการเล่าเรื่องราวทั่วไป ภาพยนตร์มีการปูพื้นตัวละครทั้งโยชิ ชิฮิโระ และมินาว่า เป็นใคร และมีความสัมพันธ์กันอย่างไรในระดับ

เท่าๆกัน และสามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว เมื่อภาพยนตร์ต้องการเล่าถึงปมปัญหาที่ค่อยๆคลี่คลายออกมาจะนิยมใช้มุมมองการเล่าเรื่องในแบบบุคคลที่หนึ่งเล่าเรื่องราวผ่านทางสมุดบันทึกของโยชินที่เขียนถึงซึอิน โดยอาศัยมุมมองการอ่านบันทึกของมินอาออกมาเป็นคำพูดของโยชินที่เขียนลงในสมุดบันทึก ทำให้ผู้ชมเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของโยชิน และเหตุผลในการกระทำของตัวละครมากขึ้น

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ A Bizarre Love Triangle (ค.ศ.2002)

ภาพที่ 115 : โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง A Bizarre Love Triangle

1.โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลักและโครงเรื่องรอง ในส่วนของโครงเรื่องหลักภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลักคือกุมซุกและอุนฮีเพื่อนร่วมชั้นเรียนเดียวกัน กุมซุกคอยดูแลเอาใจใส่อุนฮีอยู่เสมอเพราะเห็นเธอเป็นเด็กใหม่ จึงทำให้ทั้งคู่สนิทกันมากและได้มีความสัมพันธ์ที่พัฒนาไปเกินกว่าเพื่อน แต่แล้วความสัมพันธ์นั้นก็ต้องหยุด

ชะงักลง เมื่อกุ่มซุกถูกจับเข้าคุกไปจากการกระทำความผิด อุนฮีจึงได้พบรักใหม่ เวลาต่อมาเมื่อ กุ่มซุกได้ออกจากคุก เธอจึงได้กลับไปเป็นคู่กับอุนฮี จนโอดูฆางชายคนรักของอุนฮีล่วงรู้ถึง ความสัมพันธ์ครั้งนี้ เขาจึงลงมือแก้แค้นกุ่มซุกและอุนฮี แต่ทำที่ที่สุดแล้วภาพยนตร์กลับหักมุมจบ ลงด้วยความสุขสมหวังระหว่างทั้งสามคน เมื่อกุ่มซุกได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวของอุนฮี และได้มีลูกให้กับโอดูฆาง

ในส่วนของโครงเรื่องรองได้เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างกุ่มซุกกับพี่สาวตาบอดผู้คอยดูแล เธอมาตลอด แต่แล้วเธอก็ทรยศหักหลังพี่โดยการขโมยเงินเอาไปให้อุนฮี พี่สาวจึงได้แจ้งตำรวจ มาจับเธอ แต่ต่อมามีภายหลังพี่สาวก็ได้เป็นคนมาประกันตัวเธอออกจากคุกพร้อมกับบิให้ชีวิตใหม่ กับกุ่มซุกอีกครั้งหนึ่ง และยังปรากฏโครงเรื่องที่เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างอุนฮีกับโอดูฆางว่า ทั้งคู่กันได้พบกันด้วยความบังเอิญและตัดสินใจแต่งงานกันในที่สุด แต่ความสัมพันธ์ของทั้งคู่กลับ ดำเนินไปได้ไม่ได้นัก จนทำที่ที่สุดแล้วความสัมพันธ์ของทั้งคู่จึงได้แปรเปลี่ยนสถานะไป

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของความลุ่มหลงในความรักที่มากเกินไปจน ขาดสติ เป็นบ่อเกิดแห่งปัญหายุ่งเหยิงตามมา จากแก่นความคิดอันนี้ภาพยนตร์ได้นำเสนอ เรื่องราวของการลุ่มหลงในความรักที่มากเกินไปจนพอดีของตัวละครหลักอย่างกุ่มซุก เธอ นั้นหลงรัก อุนฮีเพื่อนสาวคนสนิทของเธอมาตั้งแต่วันเรียน จนทั้งสองได้มีความสัมพันธ์ที่เกินกว่าเพื่อน แต่แล้วกุ่มซุกก็ต้องประสบกับปัญหาในชีวิตจนทำให้เธอต้องติดคุก ซึ่งในทุกๆครั้งสาเหตุก็มาจากการที่เธอหึงหวงอุนฮีนั่นเอง เมื่อกุ่มซุกได้ออกจากคุกมา ด้วยความรักที่เธอและอุนฮียังคง มีต่อกันอยู่ จึงทำให้ทั้งสองได้ลอบมีความสัมพันธ์กันแม้ว่าในขณะนั้นอุนฮีจะแต่งงานแล้วก็ตาม จนทำให้โอดูฆางสามีของอุนฮีจับได้ กุ่มซุกและอุนฮีจึงต้องชดใช้ความผิดครั้งนี้ โดยยอมให้ โอดูฆางเหยียบย่ำความรู้สึกของทั้งคู่ด้วยการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับกุ่มซุก แต่แล้วเรื่องราวก็ เริ่มบานปลายเมื่อกุ่มซุกได้ตั้งครรภ์ ทั้งสามจึงต้องอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวที่ยุ่งเหยิงวุ่นวายไป นานเท่านาน จนถึงยุคที่ลูกของพวกเขาเติบโตขึ้นและได้แต่งงานบนดวงจันทร์

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 34 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง A Bizzare Love

Triangle

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
กุ่มซุกและอุณสี กับ กลุ่มนักเรียนชาย	ความขัดแย้งของตัวละครต่างเพศ โดยเฉพาะเพศชายที่มีการแสดงท่าที่ข่มเหงผู้หญิง
กุ่มซุก กับ ชายนักเที่ยว	ความขัดแย้งของตัวละครต่างเพศ โดยเฉพาะเพศชายที่มีการแสดงท่าที่ข่มเหงผู้หญิง
กุ่มซุก กับ ตำรวจ	ความขัดแย้งในเรื่องการหึงหวงคนรัก ทำให้เกิดอารมณ์ชั่ววูบถึงขั้นลงมือทำร้ายร่างกายคนอื่น
อุณสี กับ ครอบครัว	ความขัดแย้งในกับคนในครอบครัว ครอบครัวแตกแยกขาดความอบอุ่น
พี่สาวตาบอด กับ กุ่มซุก	ความโกรธเคืองไม่พอใจที่ถูกหักหลัง ทำให้ต้องการเอาชนะ
กุ่มซุก กับ อุณสี	ความโกรธแค้นและเสียใจ ที่คนรักไม่เคยนึกถึงความรู้สึก และความอิจฉาที่เห็นคนรักได้ดีกว่าตน
กุ่มซุกและอุณสี กับ โอดูซาง	การคบชู้จนทำให้เกิดผลกระทบต่อชีวิตครอบครัวคนอื่น และการแก้แค้นเพื่อเอาคืนด้วยความโกรธแค้น

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 35 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง A Bizzare

Love Triangle

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
อุณฮี	ความรู้สึกขัดแย้งในเรื่องความรัก การแต่งงานกับคนที่ไม่ได้รัก และความยากจนที่ทำให้ตัวละครเกิดความขัดแย้งระหว่างจิตสำนึกในด้านดีและด้านชั่ว
กุ่มซุก	ความขัดแย้งระหว่างความรู้สึกเกลียดชังกับความรัก และความยากจนที่ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างจิตสำนึกในด้านดีและด้านชั่ว

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าตัวละครหลักอย่างอุณฮีมักพบปัญหาความขัดแย้งในจิตใจเป็นปมปัญหาหลัก ซึ่งความขัดแย้งในจิตใจนี้เกิดขึ้นจากปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ส่งผลกระทบต่อตัวตนและความคิดของเธอมาโดยตลอด แม้ภาพยนตร์จะไม่มีกรเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวของอุณฮีให้เห็นภาพได้อย่างชัดเจน แต่ในตอนหนึ่งของภาพยนตร์อุณฮีได้ระบายความรู้สึกในใจของเธอให้กับกุ่มซุกฟัง จึงทำให้สามารถกล่าวได้ว่าปมปัญหาที่เกิดขึ้นในจิตใจเธอนั้น ทำให้เธอกลายเป็นคนที่เลือกทางเดินชีวิตเพื่อความอยู่รอดมากกว่าที่จะเลือกทำตามความรู้สึกที่แท้จริงของตัวเอง จนทำให้เธอไม่อาจพบกับความสุขอย่างแท้จริงได้

ในขณะที่กุ่มซุกเองนั้นมักพบกับความขัดแย้งในเรื่องความสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยเฉพาะกับผู้ชาย เธอมักมองผู้ชายในแง่ลบตลอด และมักแก้ปัญหาต่างๆด้วยวิธีที่ใช้ความรุนแรง ทำอะไรตามอารมณ์และไม่คำนึงถึงผลที่ตามมา ทำให้เธอมักมีปัญหากับผู้ชายคนอื่นอยู่เสมอ โดยเฉพาะในเรื่องความหึงหวงที่เธอมีต่ออุณฮี หรือแม้แต่ความขัดแย้งกับคนใกล้ชิดอย่างพี่สาว กุ่มซุกเองก็ยังหักหลังเธอได้ด้วยอารมณ์ชั่ววูบเพียงเท่านั้น

4.ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) อุนฮี

ภาพที่ 116 : อุนฮี

อุนฮีเป็นหญิงสาวซึ่งภาพยนตร์ได้กล่าวถึงในช่วงอายุ 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงอายุประมาณ 16-18 ปี และ 25-30 ปี เธอเป็นหญิงสาวสดใส รักสวยรักงามยิ่งกว่าอะไร รักสบายและมักใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ในวัยเด็กของเธอนั้นต้องลำบากอย่างมาก เมื่อครอบครัวได้แตกแยก แม่และพ่อได้ทิ้งเธอไป ปล່อยให้เธอต้องอยู่ในบ้านเพียงลำพังกับแฟนใหม่ของพ่อที่ถูกทิ้งเช่นกัน เมื่อเติบโตขึ้นมาเธอจึงมีทัศนคติที่ค่อนข้างแปลกแยกไม่เหมือนคนทั่วไป เธอบูชาเงินเป็นสิ่งสำคัญ อยากมีชื่อเสียงจนลืมนึกที่จะใส่ใจผู้คนรอบกาย แต่อย่างไรก็ตามเธอก็เป็นคนจิตใจดี และเป็นแม่ที่รักลูกมากๆคนหนึ่ง

2) กุมซุก

ภาพที่ 117 : กุมซุก

กุ่มซุกเป็นหญิงสาว ซึ่งภาพยนตร์ได้กล่าวถึงในช่วงอายุ 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงอายุประมาณ 16-18 ปี และ 25-30 ปี เธอเป็นหญิงสาวหัวขบถ ชอบใช้กำลังในการแก้ปัญหา เธอเป็นคนมุทะลุและใจเด็ด แต่มักจะทำอะไรไม่รู้จักคิดให้ดีกว่าก่อน กุ่มซุกเติบโตมากับพี่สาวคนรู้จักที่ตาบอดคนหนึ่ง โดยที่เธอได้รับการดูแลเลี้ยงดูและตามใจจากพี่สาวจนทำให้เธอกลายเป็นคนเอาแต่ใจ กุ่มซุกไม่เคยรักใคร่ได้อีกนอกจากอุณฮี จึงมีเพียงอุณฮีคนเดียวที่เธอยอมทำทุกอย่างให้แม้กระทั่งขโมยเงินของพี่สาวผู้มีพระคุณ

3) โอดูซาง

ภาพที่ 118 : โอดูซาง

โอดูซางเป็นชายอายุประมาณ 30-35 ปี สามีของอุณฮี เขาเป็นนักจัดรายการโทรทัศน์ที่มีชื่อเสียง และเป็นดาราดอกที่มีมุขแพรวพราว แต่เบื้องหลังชีวิตของเขากับขาดความสนุกสนาน เนื่องจากต้องทำงานอย่างหนัก และหาเงินมาให้อุณฮีใช้อย่างฟุ่มเฟือย เมื่อภรรยาอย่างอุณฮีไม่สนใจสนใจดูแลเขา จึงทำให้เขาสืบสาวเรื่องราวจนพบว่าอุณฮีได้มีคู่เป็นเพื่อนสาวของเธอ นั่นเอง โอดูซางเป็นคนใจดี มีเหตุผล แม้จะรู้ว่าถูกหลอกแต่เขาก็ยังให้ทางเลือกแก่อุณฮีและกุ่มซุก เพื่อประนีประนอมความสัมพันธ์อันยุ่งเหยิงนี้

4) พี่สาวตาบอด

ภาพที่ 119 : พี่สาวตาบอด

พี่สาวตาบอดเป็นหญิงอายุประมาณ 35-40 ปี เธอเป็นคนใจดี มีเมตตา และรู้จักให้อภัย เธอคอยดูแลให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือแก่กุ่มซุกมาโดยตลอดไม่ว่าเป็นปัญหาชีวิตหรือแม้กระทั่งเรื่องเงิน แต่เมื่อเธอจับได้ว่ากุ่มซุกจะมาขโมยเงิน เธอก็ไม่ปล่อยไป เธอแจ้งตำรวจให้จับกุ่มซุกเพื่อหวังจะตัดสินชัย แต่เมื่อกุ่มซุกออกจากคุก เธอก็ยังเป็นคนไปคอยรับกลับมายู่ด้วยกัน

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของผู้คนภายใต้สังคมเกาหลียุคร่วมสมัย หรือยุคปัจจุบัน ซึ่งชื่อเสียง อาชีพการงานและเงินทองล้วนถูกยกย่องให้มีความสำคัญอย่างมากในการดำเนินชีวิตของสังคมเมือง

กุ่มซุกนั้นเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่มีอคติต่อผู้ชาย กุ่มซุกพยายามที่จะเข้มแข็งและต่อสู้กับผู้ชายด้วยตัวคนเดียว โดยที่ไม่สนใจเหตุผลหรือผลของการกระทำที่จะเกิดกับตัวเธอ นอกจากนี้เธอยังเป็นตัวแทนของความหลงใหลมัวเมาในความรักจนขาดสติ ยอมทำทุกอย่างเพื่อความรัก แม้ว่าจะเป็นสิ่งที่ผิดก็ตาม

อุนฮีเป็นตัวแทนของคนที่มีฐานะทางการเงินทองมากกว่าความรัก อุนฮีไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลรอบข้างเท่าไรนัก เธอเลือกจะแต่งงานกับผู้ชายที่ตนไม่ได้รักเพื่อหวังเงินทองและชีวิตที่สุขสบายเพียงเท่านั้น โดยไม่คำนึงถึงคนที่เธอรักจริงๆ ที่รอคอยเธออยู่เบื้องหลัง

โอดูซางเป็นตัวแทนของผู้ชายที่ให้ความสำคัญกับชื่อเสียง และอาชีพการงานมากกว่าความรัก เขาทุ่มเทให้กับมันจนละเลยการเอาใจใส่คนรัก จนทำให้ชีวิตครอบครัวต้องเกิดปัญหา

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 8 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. บन्दวงจันทร์ในโลกอนาคต เป็นสถานที่กล่าวถึงเรื่องราวในอนาคตของตัวละครหลัก ทั้งอุณีสี กุมชุกและโอดูซาง ว่าทั้งสามนั้นได้อยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวไปนานแสนนาน จนกระทั่งลูกชายของพวกเขาเติบโตขึ้น และได้แต่งงานบندวงจันทร์กับคู่รักที่เป็นผู้ชาย
2. โรงเรียน เป็นสถานที่ๆทำให้กุมชุกและอุณีสีได้มาพบกันครั้งแรก และเริ่มสานสัมพันธ์เป็นเพื่อนรักกันมาโดยตลอด กุมชุกคอยปกป้องดูแลอุณีสีอยู่เสมอ
3. โรงแรม เป็นสถานที่ๆกุมชุกและอุณีสี ได้ไปท่องเที่ยวด้วยกันเพียงลำพังนอกเมือง และด้วยความใกล้ชิดทำให้ทั้งสองได้พลังแฝงที่มีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง
4. บ้านของพี่สาวตาบอด เป็นสถานที่ๆแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างกุมชุกกับพี่สาวทั้งในด้านความสัมพันธ์ที่ดีและไม่ดี กล่าวคือเป็นสถานที่ๆกุมชุกมักไปพบปะพี่สาวเพื่อปรึกษาหารือเรื่องราวต่างๆในชีวิตอยู่เสมอ และยังเป็นสถานที่ๆเธอตัดสินใจบุกเข้าไปขโมยเงินของพี่สาวจนทำให้ต้องติดคุก
5. ไนท์คลับ สถานบันเทิงยามค่ำคืน เป็นสถานที่ทำงานของโอดูซาง ด้วยความที่เขาเป็นนักแสดงที่มีชื่อเสียงจึงมักจะใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่กับการทำงาน แสดงให้เห็นถึงความทุ่มเทในอาชีพของเขาอย่างเต็มที่เพื่อหาเงินมาให้อุณีสีได้ใช้อย่างสุขสบาย ในขณะที่ตัวเขาเองนั้นเริ่มเหนื่อยล้ามากขึ้นทุกที
6. โรงเรียนสอนเทควันโด เป็นสถานที่ๆพี่สาวได้ซื้อไว้ให้กุมชุก เพื่อให้ได้เริ่มต้นใหม่กับชีวิต เป็นสถานที่แสดงถึงอาชีพของกุมชุก แต่ที่แห่งนั้นเองที่เป็นที่ๆทำให้เขาพบกับอุณีสีได้กลับมา มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งขึ้นอีกครั้ง จนทำให้โอดูซางจับได้ถึงความสัมพันธ์คบชู้ระหว่างพวกเขา
7. บ้านของโอดูซาง เป็นสถานที่ตัวละครหลักทั้งสามคือ อุณีสี กุมชุกและโอดูซาง ได้อาศัยอยู่ด้วยกันในตอนท้ายของเรื่อง และตัดสินใจที่จะอยู่เป็นครอบครัวเดียวกัน
8. สถานที่สาธารณะต่างๆในเมือง เป็นสถานที่ๆใช้ดำเนินเรื่องราวต่างๆ และดำเนินความสัมพันธ์ของตัวละครต่างๆให้เชื่อมโยงเกี่ยวข้องกัน และมีบริบทที่แสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมเมืองที่ตัวละครได้อาศัยอยู่

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้ พบว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์คือฉากของเกาหลีนีในช่วงเวลา 2 ยุคสมัย ได้แก่ กรุงโซลช่วงเวลาก่อนปีคศ.2002 และ ช่วงเวลาปีคศ.2002 ซึ่งจัดเป็นยุคร่วมสมัย หรือยุคปัจจุบัน ซึ่งในช่วงเวลาก่อนปี คศ. 2002 เป็นฉากที่ใช้ดำเนินเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างกุมซุก อุนฮี ในสมัยที่ยังเป็นนักเรียนอยู่ ส่วนช่วงเวลาปีคศ. 2002 เป็นฉากที่ใช้ดำเนินเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างกุมซุก อุนฮี ในวัยผู้ใหญ่ กับโอดูซางสามีของเธอ โดยสภาพสังคมที่แวดล้อมตัวละครหลักคือสภาพของสังคมเมืองที่สื่อให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของผู้คนในยุคปัจจุบัน

นอกจากนี้ยังพบว่าภาพยนตร์ได้ใช้ฉากที่สร้างสรรค์ขึ้นจากจินตนาการ หรือการใช้ฉากในอนาคตปีคศ.2030 บนดวงจันทร์ที่ไม่สามารถเกิดขึ้นจริง เป็นการเล่าถึงเรื่องราวในอนาคตของตัวละครทั้งสามที่มาร่วมงานแต่งงานของลูกชายด้วยกัน ซึ่งลูกชายของพวกเขาได้แต่งงานกับคู่รักที่เป็นผู้ชายเช่นเดียวกัน เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงจินตนาการในเรื่องของการยอมรับบุคคลรักร่วมเพศในสังคมเกาหลีที่ยังไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริง

การดำเนินเรื่องทั่วไปและการเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครหลักจะใช้ฉากที่เป็นสถานที่สาธารณะทั่วไป เช่น โรงเรียน ร้านอาหาร หรือไนท์คลับ ผสมผสานกับฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัว เช่น บ้านของตัวละครต่างๆ ในจำนวนเท่าๆกัน แต่เมื่อภาพยนตร์ตั้งใจเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครรักร่วมเพศให้ลึกซึ้งขึ้น มักจะใช้ฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัวในการเล่าเรื่อง

-ฉากในโรงแรมหรือโรงเรียนสอนเทควันโดของกุมซุก มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างตัวละคร กุมซุกและอุนฮี โดยสถานที่เหล่านี้ล้วนเป็นสถานที่ส่วนตัว ตัวละครสามารถแสดงความเป็นตัวเองได้อย่างเต็มที่ และสามารถพบกันแบบส่วนตัวได้ เป็นฉากที่ทำให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงพัฒนาการในความสัมพันธ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศอย่างชัดเจนมากขึ้น

- ฉากภายในบ้านของอุนฮี บ้านพี่สาวตาบอดหรือบ้านของโอดูซาง มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะนิสัยและพื้นฐานของตัวละครนั้นๆ นอกจากนี้แล้วยังช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวละครหลักแต่ละตัวด้วย

6. สัญลักษณ์ (Symbol)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง A bizarre love triangle พบว่าภาพยนตร์ได้ใช้ชื่อที่แปลความหมายได้ถึงความรักที่แปลกประหลาดและยุ่งเหยิง และสามเหลี่ยมนั้นก็เป็สัญลักษณ์ที่ภาพยนตร์ต้องการสื่อถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลักทั้งสามคือ กุมชุก อุนฮี และโอดูซาง ความรักของพวกเขาต่างมีวุ่นวายสับสน ไม่ลงตัว ก่อเกิดเป็นรักสามเส้า เมื่ออุนฮีที่แต่งงานกับโอดูซางแล้ว ได้ไปมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับกุมชุกเพื่อนสาวของเธอ จึงทำให้ความสัมพันธ์ของพวกเขาต้องเกิดปัญหา และในที่สุดพวกเขาก็ตัดสินใจแก้ไขปัญหาร่วมกันด้วยวิธีการที่แปลกประหลาด คือ การสร้างครอบครัวอาศัยอยู่ร่วมกันทั้งสามคน โดยที่โอดูซางกลับกลายเป็นส่วนเกินของความสัมพันธ์ระหว่างอุนฮีกับกุมชุก แต่เขาก็ยังเป็นพ่อของเด็กในท้องกุมชุกนั่นเอง

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ม่มีมุมมองในการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด ผสมผสานกับมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่สาม ซึ่งมุมมองนี้จะเป็นการถ่ายทอดเรื่องราวโดยตัวผู้เล่ากล่าวถึงตัวละครอื่น หรือเหตุการณ์อื่นที่ตัวผู้เล่าพบเห็นหรือเกี่ยวพันด้วย ซึ่งบุคคลที่สามในภาพยนตร์เรื่องนี้คือแขกที่มาร่วมงานแต่งงานลูกชายของตัวละครหลักทั้งสาม คือ กุมชุก อุนฮี และโอดูซาง

ในตอนแรกเริ่มภาพยนตร์นี้ใช้กลวิธีการเล่าเรื่องโดยอาศัยตัวละครที่รู้จักกับตัวละครหลักโดยตรงเป็นผู้เล่าเรื่องราวของตัวละครหลัก เพื่อเป็นการเกริ่นนำเข้าสู่เนื้อหาหลักของภาพยนตร์ จากนั้นจึงใช้มุมมองการเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้านเพื่อให้เข้าใจถึงความคิด ความรู้สึก และเหตุผลในการตัดสินใจของตัวละครได้ในระดับเท่าๆกัน สามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว ภาพยนตร์เล่าถึงตัวละครหลักอย่างอุนฮี โอดูซางและกุมชุก ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร มีที่ไปที่ไปอย่างไร จนกระทั่งปมปัญหาได้ถูกคลี่คลายออกจึงกลับมาใช้มุมมองการเล่าเรื่องในแบบบุคคลที่สามอีกครั้งหนึ่ง เพื่อกล่าวสรุปเรื่องราวทั้งหมดให้ผู้ชมได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ I like it hot (ค.ศ. 1999)

ภาพที่ 120 : ไปปิดภาพยนตร์เรื่อง I like it hot

1. โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลักเพียงอย่างเดียว ภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก คือ คังเอและมีราน ทั้งคู่เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนเดียวกัน และสนิทสนมกันมาก คังเอกำลังคบหาอยู่กับแฟนหนุ่มเพื่อนนักเรียนชื่อลีไฮแจ ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งคู่เป็นไปอย่างราบเรียบ มีรานจึงวางแผนให้ความสัมพันธ์ของคังเอกับแฟนหนุ่มได้คืบหน้า แต่แล้วด้วยความใกล้ชิดกันจึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างมีรานกับคังเอเริ่มเปลี่ยนแปลงไป คังเอเริ่มถอยห่างจากมีราน เพราะเกรงว่ามีรานจะรู้ความในใจ จนทำให้ความสัมพันธ์ชั้นที่เพื่อนเริ่มเกิดปัญหา แต่ท้ายที่สุดแล้วคังเอก็เข้าใจถึงความรู้สึกของตนเอง จึงกล้าที่จะสารภาพรักกับมีราน และทั้งคู่ก็ได้ลงเอยกันในที่สุด

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของความกล้าที่จะรักโดยไม่ต้องสนใจสายตาผู้อื่น ทำให้ได้พบเจอกับความสุขในใจที่แท้จริง จากแก่นความคิดอันนี้ภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวของคังเอและมีราน เพื่อนสาวสองคนที่สนิทสนมกันมาก คังเอนั้นมีแฟนหนุ่มอยู่แล้ว แต่ความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับเขาก็ไม่ได้คืบหน้าไปเท่าใดนัก มีรานจึงคอยให้กำลังใจและคำปรึกษาอยู่เสมอ ด้วยความใกล้ชิดจึงทำให้เธอตกหลุมรักมีรานแต่ไม่กล้าที่จะพูดออกไป จึงได้แต่ตีตัวออกห่างและปล่อยให้ความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขาแย่งแย่งเรื่อยๆ จนกระทั่งมีรานกำลังจะจากไป คังเอจึงกล้าที่จะสารภาพรักกับมีราน เหมือนที่มีรานเคยบอกให้เธอกำลังจะรัก

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 36 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง I like it hot

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
คังเอ กับ มีราน	การแสดงออกซึ่งความรักที่ไม่ลงตัว ทำให้ความสัมพันธ์ที่เคยดีกลับเริ่มห่างเหิน
คังเอ กับ ลีไฮแจ	การแสดงออกซึ่งความรักไม่เท่ากัน ทำให้ความสัมพันธ์ไม่ราบรื่น

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 37 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง I like it hot

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
คังเอง	ความสับสนในตัวตนทางเพศของตนเอง และความขัดแย้งทางความรู้สึกที่ต้องปิดบังตัวตนที่แท้จริง
มีราน	ความขัดแย้งระหว่างความปรารถนาในส่วนตัว กับความถูกต้องในกรอบทางสังคม

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้ พบว่าตัวละครหลักอย่างคังเอง มีความขัดแย้งในเรื่องภายในจิตใจเป็นปมปัญหาหลัก เมื่อคังเองนั้นเกิดอาการไม่แน่ใจในเพศภาวะของตัวเอง ทั้งๆที่เธอก็มีแฟนหนุ่มอยู่แล้ว แต่กลับมีความรู้สึกดีๆให้กับมีรานเกินกว่าเพื่อน เธอไม่กล้ายอมรับความจริง จึงแสดงออกกับมีรานไปในทางที่ตรงกันข้ามกับความรู้สึกของตัวเอง ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทั้งคู่ตามมา

ในขณะที่มีรานเองนั้นพบกับความขัดแย้งภายในจิตใจเป็นปัญหาหลัก เนื่องจากเธอเองก็เป็นผู้หญิงธรรมดาที่รักในผู้ชายมาตลอด และไม่เคยมองว่าตัวเองเป็นรักร่วมเพศ ในตอนแรกมีรานจึงไม่ยอมที่จะยอมรับความรู้สึกแบบนี้ แต่แล้วเธอก็กลับกลายเป็นคนที่ยอมรับความรู้สึกของตัวเองก่อน แต่เลือกที่จะไม่บอกคังเองโดยตรง

4. ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1) คังเอ

ภาพที่ 121 : คังเอ

คังเอเป็นเด็กสาวอายุประมาณ 16-17 ปี เธอเป็นเด็กสาวชาวเกาหลีที่เติบโตมาในครอบครัวที่มีแต่ผู้หญิง หากแต่ก็เป็นครอบครัวที่อบอุ่น เธอเป็นคนใสซื่อในเรื่องความรัก แม้ว่าจะมีแฟนหนุ่มที่คบกันเป็นต้วเป็นตนแล้ว แต่ความสัมพันธ์ของพวกเขากลับไม่ก้าวหน้าไปไหนสักเท่าไรนัก ด้วยความไม่ประสีประสาทำให้เธอผลอตัวจูบมีรานเพื่อนสาวคนสนิทของเธอเข้า และเกิดตกหลุมรักมีรานในที่สุด

2) มีราน

ภาพที่ 122 : มีราน

มีรานเป็นเด็กสาวอายุประมาณ 16-17 ปี เธอเป็นเด็กสาวชาวเกาหลีที่เติบโตอยู่ที่บราซิล แต่เธอได้กลับมาเรียนหนังสือที่เกาหลี ทำให้เธอเป็นคนมั่นใจและมีหัวสมัยใหม่เหมือนชาวตะวันตก เมื่อเธอได้ใกล้ชิดกับคังเอเธอก็คิดว่าคังเอนั้นน่ารักน่าเอ็นดูดี แต่เมื่อคังเอได้จูบเธอ

เธอก็เกิดความรู้สึกวันไหนกับคังเอเกิดเพื่อน แต่เธอก็เป็นคนที่ชัดเจนในการยอมรับความรู้สึกของตัวเอง

3) ลีโฮแจ

ภาพที่ 123 : ลีโฮแจ

ลีโฮแจเป็นเด็กหนุ่มอายุประมาณ 16-17 ปี คนรักของคังเอ เขาเป็นผู้ชายอบอุ่น ใจดี และใสซื่อพอกๆกับคังเอ จึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขาไม่คืบหน้าเท่าไร ประกอบกับความเป็นเด็กที่ยังมีอยู่ในตัวเขา เขายังชอบเกมส์ และรถ สนใจงานอดิเรกมากกว่าคนรักนั่นเอง

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตอยู่ของผู้คนภายใต้สังคมเกาหลียุคร่วมสมัยหรือยุคปัจจุบัน

คังเอเป็นตัวแทนของเด็กสาวที่กำลังค้นหาและเรียนรู้เกี่ยวกับความรักที่แท้จริง เธอเป็นเหมือนสาววัยรุ่นทั่วไปที่มีความรักกับแฟนหนุ่มเพื่อนนักเรียนด้วยกัน และมีชีวิตรักที่ราบเรียบ ขาดความน่าตื่นเต้น เมื่อความใกล้ชิดที่มีต่อเพื่อนสาวทำให้เธอสับสน และพยายามหาคำตอบให้กับตัวเองถึงความรักที่เธอต้องการ อีกทั้งเธอยังเป็นตัวแทนของรักร่วมเพศที่ไม่กล้ายอมรับตัวตนของตัวเองด้วย

ในขณะที่มีรานเป็นตัวแทนของเด็กสาวผู้เชื่อมั่นในความรัก และกล้าเสี่ยงเพื่อความรัก มีรานมักให้คำแนะนำกับคังเอให้กล้าเสี่ยงในเรื่องความรักอยู่เสมอ แม้กระทั่งกับตัวเธอเองที่กล้าที่จะเปิดเผยตัวตนการเป็นรักร่วมเพศของเธอหากสิ่งนั้นเป็นการทำเพื่อความรัก เธอจึงเป็นตัวแทนของรักร่วมเพศที่มีความกล้าที่จะเปิดเผยตัวตนในสังคมอีกด้วย

ลีโฮแจเป็นตัวแทนของชายหนุ่มที่ยังไม่ประสีประสาเรื่องความรัก และให้ความสำคัญกับเรื่องอื่นมากกว่าความรัก เขายังคงหลงใหลในกิจกรรมตามประสาชายหนุ่ม และไม่ได้ใส่ใจความรู้สึกของคนรักเท่าที่ควร จนทำให้ความรักที่มีอยู่ต้องหลุดลอยไป

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 4 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. บ้านของคังเอ เป็นฉากดำเนินเรื่องให้เห็นถึงความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ระหว่างเธอกับแม่และน้ำสาว และเป็นฉากสำคัญที่เธอได้จูบกับมีรานครั้งแรกโดยไม่ตั้งใจ

2. โรงเรียน เป็นฉากดำเนินเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างคังเอ มีราน รวมไปถึงลีโฮแจ ทั้งสามนั้นเป็นนักเรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน

3. ร้านอาหารฟาสต์ฟู้ด เป็นสถานที่ดำเนินเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคังเอและมีราน ทั้งคู่ทำงานพาร์ททามอยู่ด้วยกัน จึงมีความสนิทสนมกันเป็นพิเศษ

4. สนามบิน เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงความคลี่คลายในความสัมพันธ์ระหว่างคังเอและมีราน ตอนที่มีการนำคังเอไปบราซิล คังเอได้ตัดสินใจมาหาเธอเพื่อสำรวจความรู้สึกในใจ ให้มีรานได้รับรู้

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์คือฉากของเกาหลีในยุคร่วมสมัยหรือยุคปัจจุบัน การดำเนินเรื่องต่างๆไปและการเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครหลักจะใช้ฉากที่เป็นสถานที่สาธารณะทั่วไป เช่น โรงเรียน ร้านอาหาร ผสมผสานกับฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัว เช่น บ้านของตัวละคร โดยไม่ได้มุ่งเน้นไปที่ฉากใดฉากหนึ่ง

-ฉากในโรงเรียนและร้านอาหาร มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละครว่าทำอาชีพอะไร และให้รายละเอียดในความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครคังเอกับมีราน โดยสถานที่เหล่านี้จัดเป็นสถานที่สาธารณะ มีการใช้เล่าถึงความสัมพันธ์รูปแบบเพื่อน รวมไปถึงความสัมพันธ์ของตัวละครทั้งสองที่มีความกำกวมไม่ชัดเจน

- ฉากภายในบ้านของคังเอ มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะนิสัยและพื้นฐานของตัวละคร นอกจากนี้แล้วยังช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวละครคังเอกับครอบครัว นอกจากนี้แล้วยังเป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างคังเอกับมีราน และคังเอกับลิโฮแจในอีกรูปแบบหนึ่ง ฉากนี้จัดเป็นสถานที่ส่วนตัว จึงทำให้คังเอเกิดความรู้สึกพลั้งเผลอและหวั่นไหวเมื่อได้อยู่ใกล้ชิดกับมีรานตามลำพังจนเผลอใจจูบมีราน เป็นฉากที่ทำให้ผู้ชมได้เห็นถึงที่มาที่ไปของความสัมพันธ์ในรูปแบบรักร่วมเพศของตัวละครทั้งสอง

-ฉากในสนามบิน มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคังเอและมีรานที่มีการพัฒนาขึ้นจนกลายเป็นคนรัก เป็นฉากที่ตัวละครทั้งสองแสดงความรักต่อกันอย่างชัดเจน แม้ว่าฉากนี้จะเป็นฉากในสถานที่สาธารณะก็ตาม อาจกล่าวได้ว่าในฉากนี้เป็นฉากที่แสดงให้เห็นว่ามีรานกำลังจะจากคังเอไป คังเอที่เพิ่งรู้ใจตัวเองจึงต้องการแสดงความรักออกมาอย่างชัดเจนให้มีรานได้รับรู้เพื่อเหนี่ยวรั้งเธอเอาไว้ และมีรานเองก็เช่นเดียวกัน เมื่อได้รับความไว้วางใจของคังเอที่เธออยากฟังมาตลอด จึงทำให้ตัวละครทั้งสองแสดงความรักต่อกันโดยไม่สนใจสายตาของคนรอบข้าง

6. สัญลักษณ์ (Symbol)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง I like it hot พบว่าภาพยนตร์ได้ใช้ข้อที่สื่อความหมายได้ถึงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครหลัก คือการหลงใหลในความรักที่ร้อนแรง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึงตัวละครหลักอย่างคังเอ ที่เธอต้องการความรักที่ร้อนแรงน่าตื่นเต้น และความเอาใจใส่ในความรักจากคนรักถึงจะเติมเต็มความต้องการในหัวใจของเธอได้ เมื่อแฟนหนุ่มให้เธอไม่ได้ เธอจึงเริ่มไขว่เขวและหันไปสนใจเพื่อนสาวผู้ช้ำของในเรื่องความรักแทน

ภาพยนตร์เรื่องนี้ ปรากฏระบบสัญลักษณ์ในภาพและการกระทำของตัวละครให้เห็น คือฉากที่ลิโฮแจส่งพวงกุญแจที่มีตัวหนังสือให้แก่คังเอ พวงกุญแจนั้นเป็นของมีรานที่ได้ทำไว้ให้คังเอ ตัวหนังสือในนั้นเขียนเอาไว้ว่ารักคือความกล้า วลีนี้มีรานเคยได้กล่าวย้ำกับคังเออยู่เสมอๆในเรื่องของความกล้าที่จะทำให้ความสัมพันธ์ของคังเอกับลิโฮแจได้คืบหน้า ภาพยนตร์ได้นำสัญลักษณ์นี้มาสื่อถึงความรู้สึกของเธอที่มีต่อคังเอ และเป็นสิ่งที่สื่อให้คังเอได้เข้าใจและชัดเจนในความรู้สึกที่เธอมีต่อมีรานเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 124 : สัญลักษณ์คำพูดในพวงกุญแจ

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีมุมมองในการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ตามลำดับเหตุการณ์และเวลา และเข้าใจถึงความคิด ความรู้สึกและเหตุผลในการตัดสินใจของตัวละครได้ในระดับเท่าๆกัน สามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว ในตอนจบจึงจะเฉลยเรื่องราวทั้งหมด โดยภาพยนตร์จะเริ่มปูพื้นถึงตัวละครหลักอย่างคังเอ มีราน และลีโฮแจ ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร พร้อมเล่าเรื่องราวถึงพัฒนาการความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลักอย่างคังเอกับมีราน และลีโฮแจ โดยที่ใช้การเล่าเรื่องในแบบที่ผู้ชมสามารถเข้าใจเหตุการณ์ได้ไปพร้อมๆกับตัวละคร

มุมมองการเล่าเรื่องแบบนี้เป็นที่เข้าใจง่าย และไม่ซับซ้อน ในภาพยนตร์ที่ไม่ได้ผูกปมอะไรซ่อนเร้นอย่างเรื่องนี้ จึงเหมาะสมกับการเล่าเรื่องในแบบมุมมองภาพรวม ไม่ได้เจาะจงไปที่ตัวละครใดเป็นพิเศษ

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ 5 sense of eros
ตอน “In my end is my beginning” (ค.ศ. 2009)

ภาพที่ 125 : ไปปิดภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of eros
ตอน “In my end is my beginning”

1. โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องหลักเพียงอย่างเดียว ภาพยนตร์เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก คือ จองฮวาและนารู ทั้งคู่เคยเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องกันสมัยที่ยังเรียนหนังสืออยู่ และได้มีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง ต่อมาจองฮวาได้แต่งงานมีครอบครัว นารูกลับกลายมาเป็นผู้รักรักกับสามีเธอ และสามีของเธอก็ได้เสียชีวิตลงจากอุบัติเหตุระหว่างการเล่นซู้ ทำให้จองฮวาโกรธแค้นนารูมาก ด้วยความรู้สึกผิคนารูจึงได้ขอเข้ามาอยู่กับจองฮวาเพื่อชดใช้ในสิ่งที่ทำไป และด้วยความโกรธแค้นจึงทำให้จองฮวากลับแก้งนารูสารพัด แต่แล้วในที่สุดจองฮวากลับใจอ่อนเสียเอง และด้วยความเห็นใจที่มีต่อกัน จึงทำให้ทั้งคู่ได้มีความสัมพันธ์ที่เกินเลย และก่อให้เกิดเป็นความสัมพันธ์ที่ดีครั้งใหม่ของทั้งคู่

2. แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องด้วยคำจำกัดความของความผิดหวังเสียใจจากก่อให้เกิดการเริ่มต้นใหม่กับความรักที่คาดไม่ถึง จากแก่นความคิดอันนี้ภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวของความรักที่เกิดขึ้นอย่างไม่ตั้งใจระหว่างตัวละครของฮวากับนารู โดยการพบกันของทั้งสองนั้น เกิดขึ้นจากการที่สามีของฮวาไปคบชู้กับนารู และเขาก็ได้เสียชีวิตลงจากอุบัติเหตุ ตั้งแต่นั้นมาฮวาก็ใช้ชีวิตอย่างโศกเศร้าและเจ็บแค้นในตัวนารูเสมอ เธอมักจินตนาการภาพของสามีเธอยังอยู่กับเธอเสมอ นารูได้ขอโอกาสทำดีกับฮวาเพื่อชดเชยสิ่งที่เธอทำผิดไป จนทั้งสองได้ผูกพันกันด้วยความเห็นใจและด้วยสายสัมพันธ์เก่าๆ จึงทำให้ทั้งคู่ได้เริ่มต้นวันเวลาที่ดีต่อกัน

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยความขัดแย้ง 2 ประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

ตารางที่ 38 ตารางแสดงความขัดแย้งระหว่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of eros ตอน

“In my end is my beginning”

คู่ขัดแย้ง	ลักษณะความขัดแย้ง
ฮวา กับ นารู	ความขัดแย้งของการคบชู้ ที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อชีวิตครอบครัวคนอื่น

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ตารางที่ 39 ตารางแสดงความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of

eros ตอน “In my end is my beginning”

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
ฮวา	ความขัดแย้งในจิตใจ การเห็นภาพหลอนที่ไม่มีอยู่จริง ให้เป็นความจริงขึ้นมา และความขัดแย้งระหว่างความรู้สึกเกลียดชังกับความรัก

ตัวละคร	ลักษณะความขัดแย้ง
นารุ	การเลือกหนทางที่เชื่อว่าเป็นการเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อให้คนที่รักไม่ต้องลำบากเพราะตน กลับกลายเป็นการทำให้คนรักต้องเจ็บช้ำน้ำใจ

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าตัวละครหลักทั้งของฮวาและนารุต่างก็พบความขัดแย้งในเรื่องภายในจิตใจเป็นปมปัญหาหลัก เมื่อของฮวานั้นเศร้าเสียใจที่แจอินจากไปอย่างกะทันหัน ทำให้เธอสร้างเรื่องราวในจินตนาการขึ้นมาเกี่ยวกับแจอินและนารุ โดยที่เธอยังคงเห็นแจอินอยู่ในบ้านกับเธอเหมือนทุกวัน ไม่เปลี่ยนแปลง ทั้งๆที่ในความเป็นจริงแจอินได้ตายจากเธอไปแล้ว และเมื่อนารุมาอยู่ด้วยเธอสร้างภาพในจินตนาการขึ้นมาว่านารุเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจที่แจอินใช้ขอพรให้ได้เธอมา ทำให้ของฮวายิ่งโกรธแค้นมากขึ้น เธอพยายามทำร้ายนารุด้วยวิธีสารพัด แต่แล้วก็เกิดความสงสารและเห็นใจ หวนคิดไปถึงเรื่องราวดีๆในอดีตที่เคยมีต่อกัน และเปลี่ยนจากเกลียดมาเป็นกรออยากเริ่มต้นใหม่กับนารุ ในที่สุด ในตอนนั้นเองภาพของแจอินในจินตนาการของเธอก็ได้หายไป

ในขณะที่นารุเอง แม้จะมีความรักให้กับของฮวาแต่เธอก็เลือกที่จะครอบครองตัวของฮวาด้วยวิธีที่แปลกประหลาด คือการมีความสัมพันธ์กับแจอินแทนนั่นเอง ทั้งๆที่ในความเป็นจริงเธอมีเหตุผลในการกระทำนี้คือ เธอคิดว่าตัวเองเป็นตัวละครร้ายของของฮวา หากอยู่ใกล้ของฮวาจะนำพาสิ่งไม่ดีมาให้ เธอจึงเลือกที่จะอยู่ใกล้กับของฮวาด้วยวิธีที่ขัดแย้งกับความต้องการในใจที่แท้จริง

4.ตัวละคร (Character)

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องนี้ มีดังต่อไปนี้

1) จองฮวา

ภาพที่ 126 : จองฮวา

จองฮวาเป็นหญิงสาวอายุประมาณ 30-35 ปี เธอเป็นหญิงสาวผู้นิ่งขรั่ม ชอบคิดอะไรฟุ้งซ่าน ดูเหมือนจะเป็นคนใจแข็ง แต่ลึกๆแล้วเธอก็เป็นคนใจอ่อน ซ้ำสงสาร แม้เธอจะพยายามเกลียดนารูมากเพียงใด แต่ท้ายสุดแล้วเธอก็ใจอ่อนสงสารนารู และจากความสงสาร ความเห็นใจกันนั้น จึงทำให้เธอพบกับความเปลี่ยนแปลงเมื่อนารูได้เริ่มเข้ามาอยู่ในหัวใจเธอ

2) นารู

ภาพที่ 127 : นารู

นารูเป็นหญิงสาวอายุประมาณ 25-30 ปี เธอเป็นหญิงสาวผู้สดใส ซ่อนเปรี้ยว เป็นคนที่ทำอะไรไม่รู้จักคิดให้ดีกว่าคนอื่น แต่ก็ยังเป็นคนที่รู้จักสำนึกในความผิดนั้น และยอมทำทุกอย่างเพื่อชดเชยกับความผิดพลาดที่ตนได้ก่อไว้ เมื่อเธอได้เผลอใจไปเป็นชู้กับแจอิน สามีของจองฮวา

อดีตคนรักของเธอ นารุจึงตัดสินใจที่จะอยู่กับจงฮวาเพื่อชดใช้สิ่งที่เธอได้ทำลงไป แต่แล้วเมื่อความอ่อนโยนที่จงฮวามีให้เธอ ก็ทำให้เธอเกิดความรู้สึกดีๆ ขึ้นกับจงฮวาอีกครั้งหนึ่ง

3) แจอิน

ภาพที่ 128 : แจอิน

แจอินเป็นชายหนุ่มอายุประมาณ 30-35 ปี ผู้เป็นสามีของจงฮวา เขาเป็นคนสบายๆ ร่าเริง ทำให้เป็นที่ชื่นชอบของสาว ๆ จากที่เคยเป็นสามีที่อบอุ่นมาตลอดเมื่อเวลาผ่านไปความเบื่อหน่ายในชีวิตเชิ้กซ์แบบเดิมๆ จึงชักทำให้เขาออกนอกกลุ่มออกทางจนไปคบชู้กับนารุ

จากการวิเคราะห์ถึงตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่าได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงตัวตนของผู้คนในสังคมเกาหลียุคร่วมสมัยหรือยุคปัจจุบัน

จงฮวาเป็นตัวแทนของหญิงสาวผู้เชื่อมั่นในชีวิตแต่งงานว่าเป็นชีวิตที่สมบูรณ์แบบ เธอคิดเสมอว่าแจอินสามีของเธอนั้นเป็นคนดีและรักเธอเพียงคนเดียว แต่เมื่อเธอพบว่าเขาได้คบชู้ เธอจึงรับไม่ได้และคิดหโลกตัวเองอยู่เสมอว่าคนที่ทำให้เกิดเรื่องเลวร้ายขึ้นคือชู้รักของสามี ไม่ใช่เพราะตัวสามีของเธอเอง ในขณะที่นารุเป็นตัวแทนของคนที่สับสนในการแสดงออกซึ่งความรู้สึก เธอไม่เคารพหรือให้เกียรติในครอบครัวของคนอื่น สิ่งที่ต้องการอย่างแท้จริงนั้นไม่ใช่การมีความสัมพันธ์กับแจอิน แต่เธอก็ทำเพื่อให้ได้ระลึกถึงเศษเสี้ยวหนึ่งของจงฮวา จนทำให้ให้ครอบครัวของพวกเขาต้องเกิดปัญหาคขึ้น

แจอินเป็นตัวแทนของผู้ชายที่ไม่ซื่อสัตย์ต่อคนรัก เพียงเพราะต้องการมีความสัมพันธ์แบบคู่สาวกับผู้หญิงอื่น เขาเป็นตัวแทนของผู้ชายในด้านลบที่ปรากฏให้เห็นอยู่จริงในบางครอบครัว

5. ฉาก (Setting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินเรื่องผ่านฉากที่สำคัญ ที่เป็นสถานที่หลักอยู่ 3 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. บ้านของจองฮวา เป็นสถานที่ที่ตัวละครทั้งหมดใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ในการดำเนินเรื่องหลักๆของฮวาและนารูจะอาศัยอยู่ด้วยกันในบ้าน รวมไปถึงภาพวิญญานแจอินในความคิดของจองฮวาด้วย และแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการความสัมพันธ์ระหว่างของตัวละครหลักอย่างจองฮวาและนารู

2. ริมแม่น้ำ เป็นสถานที่ที่ใช้ล่อยังคารแจอิน และเป็นที่ทำให้จองฮวาและนารูได้พบกันอีกครั้ง ซึ่งในภายหลังได้กลายเป็นสถานที่ที่ทั้งสองใช้ระลึกถึงแจอิน และความสัมพันธ์ในอดีตของทั้งคู่ร่วมกัน

3. ฉากในจินตนาการของจองฮวา เป็นฉากสำคัญในเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงความคิดภายในจิตใจของจองฮวา ซึ่งเป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงบริบทของตัวละครต่างๆผ่านระบบสัญลักษณ์ให้ผู้ชมได้ตีความ

จากการวิเคราะห์ฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้ พบว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์คือฉากของเกาหลีในยุคร่วมสมัย หรือยุคปัจจุบัน การดำเนินเรื่องต่างๆไปและการเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครหลักจะมุ่งเน้นไปในฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัว เช่น บ้านของตัวละครหรือสถานที่ร้างผู้คน เช่น ริมแม่น้ำ ไม่ปรากฏให้เห็นการเล่าเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครในฉากที่เป็นสถานที่สาธารณะแต่อย่างใด

นอกจากนี้ยังพบว่าภาพยนตร์ได้ใช้ฉากที่สร้างสรรค์ขึ้นจากจินตนาการ หรือการใช้ฉากในจินตนาการของตัวละครที่ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นจริงเป็นการเล่าถึงความรู้สึกนึกคิดภายในใจตัวละครหลักอย่างจองฮวาได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

- ฉากบ้านของจองฮวา และริมแม่น้ำ มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะนิสัยและพื้นฐานของตัวละคร นอกจากนี้แล้วยังช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวละครทั้งหมดด้วย โดยเฉพาะความสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างจองฮวากับนารุ ก็ปรากฏให้เห็นในฉากนี้ ซึ่งจัดเป็นสถานที่ส่วนตัวและร้างสายตาจากผู้คน

- ฉากในจินตนาการของจองฮวา มีความสำคัญในการช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดของจองฮวาที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับแจอิน และช่วยตีความความรู้สึกของเธอที่มีต่อนารุในอีกรูปแบบหนึ่ง ฉากในจินตนาการนี้ใช้เปรียบเทียบความรู้สึกอันลึกซึ้งระหว่างจองฮวากับนารุ โดยที่ภาพยนตร์ตั้งใจทำให้ความสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างตัวละคร ร่วมนกเป็นเหมือนเรื่องในจินตนาการ

6. สัญลักษณ์ (Symbol)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of eros ตอน “In my end is my beginning” พบว่าภาพยนตร์ได้ใช้ข้อที่สื่อความหมายได้ถึง ความใคร่ ความหลงใหล อยู่ในประเด็นหลักของภาพยนตร์ ซึ่งตอนหนึ่งของภาพยนตร์ที่ผู้วิจัยยกมาศึกษามีชื่อว่า In my end is my beginning เป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึงบทสรุปของตัวละครหลักอย่างจองฮวาในเรื่องความรักของเธอ ในความสูญเสียของเธอนั้น ก็ทำให้เธอได้เริ่มต้นกับสิ่งใหม่ๆในชีวิต ซึ่งสื่อถึงความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับแจอินที่ต้องสูญเสียไป เมื่อเธอได้รู้ว่าแจอินนอกใจเธอ และเขาได้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุในครั้งนั้น ทำให้จองฮวาต้องสูญเสียทั้งความรักความศรัทธาและคนรักไปในเวลาเดียวกัน อีกทั้งผู้รักของสามีเธอ คือ นารุ ยังตามเข้ามาอยู่ในชีวิตเธออีกหลังจากที่แจอินได้จากไปแล้ว ทำให้เธอจมอยู่กับความเศร้าและโศกเศร้า แต่แล้วสิ่งเหล่านั้นก็กลับแปรเปลี่ยนไป เมื่อนารุได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตเธอ ทำให้เธอหววนคิดถึงวันเวลาดีๆระหว่างกัน และเริ่มต้นความสัมพันธ์ครั้งใหม่ด้วยกัน

นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังปรากฏระบบสัญลักษณ์ให้เห็นจากภาพต้นไม้สีเขียวต่างๆ ทั้งในฉากที่จองฮวาพบการ์ดต้นไม้ที่ส่งมาทางไปรษณีย์ เธอได้โยนมันทิ้งไป แต่แจอินได้เก็บมันไว้และอ่านการ์ดที่เขียนบอกไว้ว่ารดน้ำแล้วสิ่งที่คุณต้องการจะออกมา แจอินจึงเฝ้ารดน้ำจนในที่สุดต้นไม้สีเขียวก็ได้ออกมาจากการ์ดต้นไม้ และภาพยนตร์ก็ให้ไม้เขียวนั้นออกมาเป็นเป็นนารุ การ์ดต้นไม้ที่เปรียบได้กับสิ่งที่แจอินต้องการ และในฉากหลังที่นารุได้เดินลงแม่น้ำและได้

จมหายไปกลายเป็นการ์ดต้นไม้ใบนั้น จองฮวาได้เก็บมันเอาไว้ จนคืนหนึ่งที่ต้นไม้ได้งอกออกมา จากการ์ด นารูก็ได้ปรากฏตัวขึ้นอีกครั้งและได้มีความสัมพันธ์กับจองฮวา ต้นไม้เลื้อยนั้นเป็น สัญลักษณ์แทนความสุขสมหวังและความปรารถนาของตัวละครที่จะเติบโตงอกเงยขึ้นภายหลัง เหมือนกับความสุขที่ครอบคลุมไปทั้งหมด และต้นไม้ที่ตัวเองที่เป็นตัวแทนสื่อถึงตัวละครนารู ที่เกิดขึ้นจากความปรารถนาส่วนลึกของแจอินและจองฮวา

ภาพที่ 129 : สัญลักษณ์การ์ดต้นไม้และต้นไม้เลื้อย

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ที่มีมุมมองในการเล่าเรื่องในรูปแบบรู้รอบด้าน เปรียบได้กับผู้ชมเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ตามลำดับเหตุการณ์และเวลา และเข้าใจถึงความคิด ความรู้สึกและเหตุผลในการตัดสินใจของตัวละครได้ในระดับเท่าๆกัน สามารถเห็นพัฒนาการของตัวละครทุกตัว ในตอนจบจึงจะเฉลยเรื่องราวทั้งหมด โดยภาพยนตร์จะเริ่มปูพื้นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครแจอินกับนารู จากนั้นจึงเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครทั้งสาม คือ จองฮวา แจอิน และนารู และจึงเน้นไปที่พัฒนาการความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลักอย่างจองฮวาและนารู โดยที่ใช้การเล่าเรื่องในแบบที่ผู้ชมสามารถเข้าใจเหตุการณ์ได้ไปพร้อมๆกับตัวละคร มุมมองการเล่าเรื่องแบบนี้เป็นที่เข้าใจง่าย และไม่ซับซ้อน ในภาพยนตร์ที่ไม่ได้ผูกปมอะไรซ่อนเร้นอย่างเรื่องนี้ จึงเหมาะสมกับการเล่าเรื่องในแบบมุมมองภาพรวม ไม่ได้เจาะจงไปที่ตัวละครใดเป็นพิเศษ

4.2 ส่วนที่ 2 ลักษณะตัวละครของหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออก

ผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดตามลักษณะเด่นต่างๆของตัวละคร ซึ่งจะนำเสนอโดยเรียงลำดับภาพยนตร์ในแต่ละวัฒนธรรมดังต่อไปนี้ 1.สาธารณรัฐประชาชนจีน 2.ไต้หวัน 3.ฮ่องกง 4.ญี่ปุ่น 5.เกาหลี

4.2.1 ลักษณะตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์จีน

ภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant (ค.ศ.2001)

(จากภาพที่ 1)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

- เสี่ยวคววน : อายุประมาณ 25- 30 ปี (จากภาพที่ 2)
- เสี่ยวหลิง : อายุประมาณ 25- 30 ปี (จากภาพที่ 3)
- จวนจวน : อายุประมาณ 25- 30 ปี (จากภาพที่ 5)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 25- 30 ปี อยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งหมายความว่าภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนวัยที่กำลังมีการสร้างครอบครัว

สถานภาพ

- เสี่ยวคววน : โสด
- เสี่ยวหลิง : โสด
- จวนจวน : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศไม่อาจสร้างแต่งงานมีครอบครัวปกติแบบหญิงชายได้ เนื่องจากยอมรับความจริงในข้อที่ว่าพวกเธอนั้นมีความรักให้กับผู้หญิงด้วยกัน ไม่อาจแสดงท่าทีว่ารักผู้ชายได้

อาชีพ

- เสี่ยวคววน : เจ้าหน้าที่ดูแลช่างในสวนสัตว์
- เสี่ยวหลิง : ตัดเสื้อผ้าชาย
- จวนจวน : ไม่ได้กล่าวถึงอาชีพของตัวละครแต่กล่าวถึงบทบาทของตัวละครในรูปแบบของอาชญากรหลบหนีคดี

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่ได้มีสิทธิ์ในการทำงานที่ทัดเทียมกับชายหญิงทั่วไปงานที่ทำนั้นยังคงเป็นงานที่ไม่มีเกียรติในสังคม และมีรายได้ที่ไม่สูงมากนักหากแต่เป็นงานที่อาศัยความสามารถส่วนตัวและไม่ต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

- เสี่ยวคววน : มีลักษณะเป็นคนหัวๆ ลุยๆ เธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบทะมัดทะแมง แต่เธอก็ไว้ผมยาวแบบหญิงสาวทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ
- เสี่ยวหลิง : มีลักษณะเป็นคนมั่นใจในตัวเองเธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิงดูสบายๆ และมั่นใจเธอไว้ผมยาวไม่แตกต่างจากผู้หญิงทั่วไปและคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ
- จวนจวน : มีลักษณะเป็นคนสดใสเหมือนหญิงสาววัยรุ่นแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิงนำสมัยไว้ผมสั้นแบบสาวเปรี้ยวและคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ไม่ชัดเจนกล่าวคือการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกาย แม้ว่าตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะแบบผู้หญิง แต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องตัดสินได้ว่าพวกเขาไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

● **เสี่ยวคววน :** มีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคิงกล่าวคือ เธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไปแต่จะมีท่าทางที่ค่อนข้างห้าว และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุก เธอพยายามปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอจากญาติพี่น้องและครอบครัวเนื่องจากแม่ของเธอมีความยึดมั่นในธรรมเนียมจีนดั้งเดิมอย่างมากเมื่อแม่ของเธออยาก让她แต่งงานมีครอบครัว เธอจึงไม่กล้าที่จะบอกแม่ถึงการเป็นรักร่วมเพศของเธอแต่หากในเวลาที่อยู่กับคนแปลกหน้าเสี่ยวคววนกลับเป็นคนที่แสดงออกถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศอย่างเปิดเผย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เวลาที่แม่ของเธอต้องการให้เธอไปดูตัวกับชายหนุ่มนั้นเสี่ยวคววนก็ยินยอมตลอดทุกครั้ง เธอไม่กล้าที่จะบอกความจริงกับแม่ว่าเธอไม่ชอบผู้ชายแต่เมื่อเธอได้นัดพบกับบรรดาชายหนุ่มที่มาดูตัวเธอ เธอก็บอกพวกเขาไปว่าเธอนั้นชอบผู้หญิงไม่ได้ชอบผู้ชาย

- เมื่อแม่ของเธอได้ย้ายเข้ามาอยู่ด้วย เสี่ยวคววนได้แก้มบอแม่ไปว่าเสี่ยวหลิงนั้นเป็นเพื่อนร่วมแชร์ค่าห้องกันจึงได้อาศัยอยู่ด้วยกันเธอไม่กล้าที่จะบอกแม่ว่าแท้จริงแล้วเสี่ยวหลิงเป็นคนรักของเธอจนกระทั่งแม่เธอกำลังจะแต่งงานใหม่เธอจึงกล้าที่จะบอกแม่ เพราะหวังว่าแม่คงจะเข้าใจในความรักของเธอ

● **เสี่ยวหลิง :** มีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนค्वิน นอกจากนั้นแล้วเธอยังมีพฤติกรรมในรูปแบบไบเซ็กชวลอีกด้วยแต่เดิมเธอนั้นมีคนรักเป็นผู้ชาย และภายหลังได้เปลี่ยนมาคบหากับเสี่ยวคววนแทน เสี่ยวหลิงนั้นมีพฤติกรรมแสดงออกกับเสี่ยวคววนอย่างไม่ปิดบังเวลาอยู่ในที่สาธารณะ แต่เมื่อแม่ของเสี่ยวคววนได้มาอาศัยอยู่ด้วยเธอจึงต้องแอบซ่อนพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นเอาไว้

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เมื่อความสัมพันธ์ของเธอและแฟนหนุ่มเกิดปัญหาเห็นได้จากฉากที่ทั้งคู่นอนอยู่ข้างกัน แต่กลับมีปฏิกิริยาที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ไม่ค่อยดีนัก ทำให้เสียวลิงคิดที่จะตีตัวออกห่างจากชายหนุ่ม ประกอบกับเสียคววนได้แสดงท่าทีสนใจในตัวเธอ เธอจึงตอบรับนัดเสียคววน เมื่อได้พบกันทั้งสองจึงได้พัฒนาความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งจนเกินกว่าคนรู้จักทั่วไป

-เสียวลิงและเสียคววนมักจะเดินจับมือกันอยู่เสมอเวลาอยู่ตามท้องถนนโดยไม่สนใจสายตาใครทั้งสิ้น แต่เมื่อพวกเขาบังเอิญเดินมาพบกับแม่ของเสียคววนเสียวลิงจึงรีบปล่อยมือจากเสียคววนทันที เพราะไม่อยากให้แม่ของเสียคววนสงสัยในความสัมพันธ์

●จวนจวน : มีพฤติกรรมความเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคือนอกจากนั้นแล้ว เธอยังมีพฤติกรรมในรูปแบบไบเซ็กชวลอีกในภาพยนตร์นั้นไม่ได้กล่าวถึงที่มาที่ไปของความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับเสียคววนมากนัก เพียงแต่ลักษณะท่าทางการพูดจาและการแต่งกายของเธอ ทำให้สามารถตีความได้ว่าเธอน่าจะมีพฤติกรรมเป็นเลสเบี้ยนคือน

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เมื่อจวนจวนได้กลับมาอยู่กับเสียคววนอีกครั้งที่คอกข้างเธอมีท่าทีแสดงการอดอ้อนเสียคววนอยู่เป็นระยะ ทำให้เสียคววนถามเธอถึงแฟนหนุ่มคนใหม่ของเธอ จึงเป็นเหตุให้สามารถวิเคราะห์ได้ว่าจวนจวนนั้นคงมีพฤติกรรมบทบาททางเพศในสองรูปแบบ คือการเป็นไบเซ็กชวลและการเป็นเลสเบี้ยนคือน และในฉากที่เธอหยอกล้อกับเสียคววนโดยการแก้งนำประจำเดือนมาป้ายที่แขนเสียคววน และพูดถึงเรื่องในอดีตว่าเสียคววนเคยชอบสัมผัสเธอ จึงสามารถวิเคราะห์ให้เห็นถึงบทบาททางเพศในรูปแบบของพฤติกรรมกำเริบฝ่ายรับได้อีกด้วย

ภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวละครมีทั้งที่รู้จักตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ เลือกว่าจะมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเท่านั้น และตัวละครที่ไม่เคยมีพฤติกรรมเป็นรักร่วมเพศมาก่อนได้แปรเปลี่ยนพฤติกรรมในภายหลังอีกทั้งตัวละครยังไม่มีบทบาทการใช้ชีวิตคู่อย่างเปิดเผยในสังคมเท่าใดนัก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรับในสังคม

ลักษณะนิสัย

● **เสี่ยวคววน :** เป็นคนเชื่อมั่นในความรู้สึกและตัวตนของตัวเองมีความหนักแน่นมั่นคงในความรัก และมีปมภายในใจที่ทำให้เธอกลายเป็นคนที่ไม่ชอบผู้ชาย เธอจึงมักแสดงท่าทีที่แข็งกร้าวใส่ผู้ชาย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-แม่ของเสี่ยวคววนนั้นต้องการให้เธอแต่งงานมีครอบครัวปกติ และญาติๆของเธอก็มักจะพาผู้ชายมาหน้าหลายตามาเพื่อให้เธอดูตัวแม่เสี่ยวคววนจะยอมรับมันด้วยความเกรงใจแม่และญาติ แต่เธอก็มักจะบอกกับผู้ชายเหล่านั้นไปตรงๆว่าเธอไม่ชอบผู้ชายและเป็นรักร่วมเพศ

-ในฉากที่เสี่ยวคววนต้องออกไปดูตัวกับชายหนุ่มที่แม่ของเธอคัดสรรมาให้แม่จะไม่เต็มใจ แต่เธอก็ยังไปพบเขาหากแต่มีพฤติกรรมการแสดงออกและการพูดคุยมีท่าทีแข็งกร้าว ห่างเหินต่อผู้ชายเหล่านั้นมากเสี่ยวคววนนั้นมีปมในใจมาตั้งแต่เด็กตอนที่พ่อของเธอนอกใจแม่ ทำให้เธอเสียใจมากจนคิดฆ่าตัวตายด้วยการกระโดดน้ำตาย

-เสี่ยวคววนนั้นแต่ก่อนเคยคบหาอยู่กับจวนจวนแต่ภายหลังได้ร้างราห่างหายไป จวนจวนได้ทิ้งเสี่ยวคววนไป ทำให้รักครั้งนั้นยังค้างคาอยู่ในใจ แต่เมื่อเสี่ยวคววนได้มาพบกับเสี่ยวหลิง เธอก็มอบใจให้กับเสี่ยวหลิงเต็มที่ แม้ว่าอยู่ๆจวนจวนจะกลับมาเจอเธอก็ครั้งและมาขออาศัยอยู่กับเธอ แต่เสี่ยวคววนก็ไม่ได้หัวไหน เธอเพียงแต่ให้ความช่วยเหลือแก่จวนจวนในฐานะเพื่อนเท่านั้น

● **เสี่ยวหลิง :** เป็นคนที่มีจิตใจไม่มั่นคง หัวใจไหวต่อเหตุการณ์ที่มากระทบจิตใจได้ง่ายและเธอเป็นคนเจ้าอารมณ์ ไม่สนใจเหตุผลก่อนที่จะลงมือทำอะไร

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-เสี่ยวหลิงแต่เดิมที่เธอนั้นมีคนรักเป็นผู้ชาย เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างเธอและเขาเกิดมี ปัญหา เสี่ยวหลิงกลับหันหันพลันแล่น ไม่คิดที่จะแก้ไขปัญหาใดๆและได้ตัดสินใจเลิกกับเขาในขณะเดียวกันเสี่ยวคววนได้เข้ามาใกล้ชิดกับเธอพอดี ทำให้เสี่ยวหลิงเลือกที่จะคบหากับเสี่ยวคววนโดยไม่สนเหตุผลใดๆทั้งสิ้น

-เสี่ยวหลงเมื่อบังเอิญได้รู้ว่ามิหยิงสาวแปลกหน้า นั่นก็คือจวนจวนคนรักเก่าของเสี่ยวควน ได้แอบมาอาศัยอยู่ในคอกช้างที่เสี่ยวควนทำงานอยู่ โดยที่เธอไม่เคยรู้มาก่อน จึงทำให้เธอไม่พอใจเป็นอย่างมาก แม้เสี่ยวควนจะพยายามโทรไปเพื่อปรับความเข้าใจ แต่เสี่ยวหลงก็ไม่ยอมรับโทรศัพท์ อีกทั้งยังตั้งใจประชดเสี่ยวควนด้วยการกลับไปมีความสัมพันธ์ชั่วข้ามคืนกับชายหนุ่มแปลกหน้าที่พบบันในบาร์ อีกทั้งยังได้ฆ่าปลาในตู้ที่เธอกับเสี่ยวควนเลี้ยงไว้ด้วยความโมโหอีกด้วย

●จวนจวน : เธอเป็นคนบุ่มบ่าม มีนิสัยห้าวๆ หัวๆ เป็นคนไม่ค่อยระมัดระวังตัวและตั้งตนอยู่ในความประมาทภายนอกดูเข้มแข็งแต่ภายในนั้นอ่อนแอ เธอกลับซ่อนบาดแผลต่างๆ ไว้ในใจอยู่ตลอด

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-ในฉากที่จวนจวนได้มาพบกับเสี่ยวควนอีกครั้ง เธอได้กลับมาเพื่อขอความช่วยเหลือจากเสี่ยวควนให้ช่วยเธอซ่อนตัวจากการถูกตำรวจไล่ล่าแทนที่เธอจะเก็บตัวอยู่แต่ในคอกช้างที่เสี่ยวควนดูแลอยู่แต่กลับกลายเป็นว่าเธอเองได้ออกไปเดินเที่ยวเล่นอยู่ข้างนอก โดยไม่ระมัดระวังตัวจนถูกตำรวจจับในที่สุด

-เมื่อจวนจวนมาขอความช่วยเหลือจากเสี่ยวควนเธอดูไม่ทุกขหรืออะไรสักเท่าใด ยังคงทำตัวสบายๆ และโกหกเสี่ยวควนว่าเธอหนีคดีปล้นธนาคารมา แต่เมื่อความจริงเปิดเผยว่าเธอหนีคดีฆาตกรรมมา เธอจึงร้องให้กับเสี่ยวควนอย่างฟูมฟาย และเล่าเรื่องราวที่เธอมีปัญหากับพ่อเลี้ยงและแม่อย่างหมดเปลือก

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีนิสัยที่หลากหลายเหมือนคนทั่วไป ไม่มีนิสัยเฉพาะกลุ่มที่แตกต่างไปจากคนอื่นๆ ในสังคม

2. ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

ครอบครัว

●เสี่ยวควน : ครอบครัวเธอนั้นขาดความอบอุ่นพ่อของเธอเจ้าชู้และมักมีผู้หญิงอื่นเข้ามาติดพันจนทำให้เกิดปัญหาในครอบครัวขึ้นท้ายสุดแล้วพอกับแม่จึงได้หย่าร้างกัน เสี่ยวควนเติบโต

ขึ้นมากับแม่ แม่ของเธอนั้นเป็นคนหัวโบราณที่ยึดติดกับขนบธรรมเนียมจีนดั้งเดิมที่ว่าเมื่อลูกสาวโตขึ้นควรจะแต่งงานออกเรือนทำหน้าที่เป็นภรรยา แม่ของเธอไม่เคยคำนึงถึงความรักที่ควรจะเกิดขึ้นก่อนการแต่งงานเธอก็เลยจัดแจงหาผู้ชายที่เพียบพร้อมในหน้าที่การงานมาให้เสียคววนได้นัดเดทด้วย ทำให้เสียคววนไม่กล้าปฏิเสธแม่และไม่กล้าที่จะเปิดเผยตัวตนว่าแท้จริงแล้วเธอนั้นชอบผู้หญิง

●จวนจวน : เธอเติบโตมาในครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น พ่อกับแม่ของเธอได้แยกทางกัน และแม่ของเธอได้มาแต่งงานอยู่กับสามีใหม่ ชีวิตในครอบครัวใหม่ของเธอไม่ค่อยดีนัก กล่าวคือเธอนั้นได้ถูกพ่อเลี้ยงข่มขืนและกระทำความรุนแรงสารพัด แต่แม่ของเธอกลับไม่สนใจใยดี กล่าวหาว่าเธอโกหก และทำเป็นไม่รู้ไม่เห็นกับเหตุการณ์อันเลวร้ายที่เกิดขึ้นกับเธอทำให้จวนจวนกลายเป็นคนที่มีปมภายในใจ

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นเติบโตขึ้นมาจากครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ เสียคววนนั้นพ่อกับแม่ก็มีปัญหากันในเรื่องการนอกใจพ่อของเธอมักจะแอบมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงอื่นอยู่เสมอจนเสียคววนจำฝังใจว่าพ่อก็คงจะทำร้ายจิตใจแม่ด้วยการไปมีคนอื่นในขณะที่จวนจวนนั้น พ่อของเธอทั้งทำร้ายร่างกายและข่มขืนเธอมาแรมปี แม้ว่าแม่เธอจะรู้แต่ก็ทำเป็นไม่สนใจเพราะรักในตัวสามีมาก ทำให้จวนจวนต้องมีชีวิตอยู่อย่างหวาดกลัวและไร้ที่พึ่ง จะเห็นได้ว่าปัญหาในครอบครัวที่เกิดขึ้นกับตัวละครทั้งสองมักมีสาเหตุมาจากพ่อหรือในมุมมองของผู้ชายที่ใช้ความรุนแรงและทำร้ายจิตใจผู้หญิงส่งผลให้พวกเขาไม่ชอบผู้ชายในที่สุดครอบครัวนั้นเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลต่อการเป็นรักร่วมเพศของเสียคววนและจวนจวน

คู่รัก

●เสียคววน : แต่เดิมที่เธอนั้นมีคนรักเป็นผู้ชายอายุรุ่นราวคราวเดียวกับเธอ ทั้งสองอาศัยอยู่ด้วยกันแต่ไม่ได้แต่งงานกันจนกระทั่งเกิดปัญหาทะเลาะกันเรื่องความสัมพันธ์ที่ไม่ราบรื่นนัก เมื่อชายหนุ่มไม่ได้ตั้งใจเธอทำให้เธอตัดสินใจบอกเลิกเขาและได้มาสานสัมพันธ์กับเสียคววนแทนในภายหลัง

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ไม่ดีระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศกับอดีตคนรักที่เป็นผู้ชาย กล่าวคือแต่เดิมเธอไม่ได้มีพฤติกรรมความเป็นรักร่วมเพศปรากฏให้เห็น เธอมีคนรักเป็นผู้ชายเหมือนผู้หญิงทั่วไป แต่เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองไม่ราบรื่นประจวบกับการที่เสี่ยวควนได้เข้ามาใกล้ชิดสนิทสนมด้วย จึงทำให้เธอเกิดความรู้สึกดี ๆ กับเสี่ยวควนขึ้น และทำให้เธอกลายเป็นรักร่วมเพศไปในที่สุด

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทพฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีฉากที่แสดงให้เห็นให้ผู้ชมเข้าใจได้ถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของตัวละครอย่างชัดเจน โดยที่ตัวละครหลักอย่างเสี่ยวควนและเสี่ยวหลิงได้แสดงให้เห็นถึงบทบาทที่สามารถวิเคราะห์ได้ถึงรูปแบบการเป็นหญิงรักร่วมเพศได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น เสี่ยวควนแสดงให้เห็นบทบาทในฝ่ายรุก และเสี่ยวหลิงแสดงให้เห็นถึงบทบาทในฝ่ายรับ ทำให้สามารถตีความได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นว่าเสี่ยวควนมีรูปแบบพฤติกรรมแบบเลสเบี้ยนคิง และเสี่ยวหลิงมีรูปแบบพฤติกรรมแบบเลสเบี้ยนควีน โดยที่ตัวเสี่ยวหลิงเองนั้นก็มีความเป็นรักต่างเพศกับผู้ชายมาก่อน จึงแสดงให้เห็นว่าเธอมีพฤติกรรมทางเพศได้ทั้ง 2 รูปแบบ คือเป็นไบเซ็กชวลนั่นเองซึ่งก็เหมือนกับจวนจวนที่มีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไบเซ็กชวลเช่นเดียวกัน

ความเป็นเพื่อน

- เสี่ยวควน : เธอมีจิตใจที่ดีแม้ว่าเธอจะเคยถูกจวนจวนทำให้เจ็บช้ำน้ำใจมาก่อน แต่เมื่อจวนจวนได้กลับมาหาเธอในฐานะเพื่อนและขอความช่วยเหลือจากเธอ เสี่ยวควนก็ไม่ทอดทิ้งจวนจวน และให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีอีกทั้งเธอยังเป็นคนจริงใจเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของเธอให้ชายหนุ่มคู่บัดดี้ของเธอได้รู้ เพื่อให้เป็นเพื่อนที่ดีต่อกันได้และเธอไม่ต้องการที่จะหลอกใคร

- เสี่ยวหลิง : เธอเป็นคนเปิดใจให้กับเพื่อนใหม่ เมื่อแรกที่เธอได้พบกับเสี่ยวควนเธอก็ให้ความเป็นมิตรกับเสี่ยวควนเป็นอย่างดี และเมื่อเสี่ยวควนชวนเธอไปเที่ยวคอกช้างที่เธอทำงานอยู่ เสี่ยวหลิงก็ไม่ปฏิเสธ

● จนวนจวน : เมื่อเธอพบความเดือดร้อน ประสบปัญหาในชีวิตที่ร้ายแรง เธอได้กลับมาหวังพึ่งพาเสี่ยวควอนเต็มที่ ทั้งๆที่ก่อนหน้านี้เธอเป็นคนทิ้งเสี่ยวควอนไปและไม่เคยคิดสนใจโดยดีเสี่ยวควอน และปัญหาที่เธอไปก่อนหน้านั้น ส่งผลกระทบต่อเสี่ยวควอนด้วยเช่นกัน เธอกลับไม่คิดถึง ความลำบากของเสี่ยวควอนที่ต้องคอยช่วยเหลือเธอ

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ดี รักและห่วงใยเพื่อน มิมีมิตรภาพดีๆให้กันเสมอ แม้ว่าจะเลิกจากการเป็นคู่รักกันไปแล้วก็ตาม แต่อย่างไรก็ตาม ภาพยนตร์ยังได้แสดงให้เห็นถึงความเห็นแก่ตัวของหญิงรักร่วมเพศที่ทำให้เพื่อนเดือดร้อนในอีกแง่หนึ่งเช่นกัน

ความเป็นลูก

● เสี่ยวควอน : เป็นคนที่ใส่ใจความรู้สึกของแม่มาก เวลาที่แม่ของเธอต้องการให้เธอไปคุยตัวกับผู้ชายที่แม่และญาติๆแนะนำมาให้ เสี่ยวควอนก็ไปแต่โดยดีเพราะไม่ยอมขัดใจแม่ และในตอนที่เธอกับเสี่ยวหลิงได้คบหากันเธอก็บอกแม่ว่าเสี่ยวหลิงเป็นเพียงเพื่อนร่วมห้องที่เช่าห้องอยู่ด้วยกัน เพราะไม่ยอมให้แม่เสียใจ นอกจากนั้นแล้วเธอยังเป็นลูกที่หวังจะให้แม่ได้มีความสุขในชีวิตรัก เมื่อแม่ของเธอต้องการที่จะเข้าพิธีแต่งงานใหม่กับชายวัยกลางคนผู้หนึ่ง แม่ของเธอกังวลว่าเสี่ยวควอนจะรับไม่ได้และไม่พอใจ แต่เสี่ยวควอนกลับยินดีกับแม่ด้วยที่ได้เจอคนที่แม่รัก และเขาก็รักแม่ของเธอ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศก็มีความรักและปรารถนาดีต่อแม่ คิดถึงหัวอกแม่และยอมสละความสุขส่วนตัวเพื่อแม่

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงการพบปะกันของหญิงรักร่วมเพศตามที่พักผ่อนตัวของแต่ละคน และในสวนสาธารณะ โดยที่สถานส่วนตัวสามารถเป็นของตัวเองได้มากที่สุด ส่วนในที่สาธารณะกลับพยายามที่จะปกปิดตัวเอง

4.สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●เสี้ยวคววน : เธอมีปมปัญหาในใจมาตั้งแต่วัยเด็ก ที่พ่อได้ทิ้งแม่และเธอไป ทำให้เธอเกิดความรู้สึกไม่ชอบผู้ชาย และให้ความสนใจชื่นชอบในตัวผู้หญิงมากกว่า

●เสี้ยวหลิง : แม้ว่าเธอจะแต่งงานมีคนรักเป็นผู้ชายอยู่ก่อนแล้วแต่เมื่อเธอรู้สึกไม่มีความสุขกับการคบหากับผู้ชายต่อไปเธอจึงหันไปให้ความสนใจเสี้ยวคววนที่เข้ามาใกล้ชิดเธอ จนทำให้เธอหวั่นไหวและเกิดเป็นความสัมพันธ์ในรูปแบบหญิงรักร่วมเพศไปในที่สุด

●จวนจวน : ภาพยนตร์ไม่ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ชัดเจนนัก แต่จากบริบทของเรื่องทำให้สามารถตีความได้ว่าจวนจวนเคยได้รับแผลใจในวัยเด็กจากพ่อเลี้ยงที่ข่มขืนเธอ ด้วยเหตุนี้อาจทำให้เธอเกลียดกลัวผู้ชายฝังใจ จนทำให้มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศได้

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ก่อเกิดขึ้นจากปมปัญหาภายในครอบครัว ในเรื่องความเกลียดชังเพศชายและปัญหาความสัมพันธ์กับคนรักที่เป็นผู้ชาย รวมถึงความใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นพิเศษระหว่างเพื่อนสาวทำให้เกิดความรู้สึกดีๆต่อกันที่เกินกว่าเพื่อน

5.ปฏิกริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าสังคมที่ยังไม่ยอมรับรักร่วมเพศนั้นส่งผลต่อทัศนคติทางด้านลบของพ่อแม่ที่รู้สึกอับอายเมื่อรู้ว่าลูกเป็นรักร่วมเพศ และยังแสดงให้เห็นว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศได้ทำให้ความสัมพันธ์กับคนในครอบครัวต้องเปลี่ยนแปลงไป นอกไปจากนี้บุคคลภายนอกต่างก็มองว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นเป็นเรื่องของคนที่ไม่ค่อยได้มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ทำให้ไม่รู้จักการใช้ชีวิตที่ถูกที่ควรตามกรอบทางสังคมที่วางไว้

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-ในฉากที่เสี้ยวคววนไปคุยตัวกับชายหนุ่มที่ญาติแนะนำมา เมื่อได้พูดคุยกัน เธอบอกกับเขาว่าเธอไม่ชอบผู้ชาย แต่ชอบผู้หญิงในแบบคู่รัก ผู้ชายคนนั้นแสดงท่าทีตกใจแล้วถามเธอว่ามีรูปเลือดอะไร เหมือนแสดงท่าทีว่าเสี้ยวคววนนั้นแปลกประหลาดกว่าคนทั่วไป อีกทั้งเขา

ยังบอกกับเสี่ยวคววนว่าเธอคงจะอยู่กับสัตว์มากเกินไป ไม่ค่อยได้เจอผู้ชาย จึงทำให้เธอมีพฤติกรรม รักร่วมเพศแสดงให้เห็นถึงอาการดูหมิ่นเหยียดหยามและไม่เข้าใจในบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ

- ญาติและแม่ของเสี่ยวคววนั้นได้บอกกับเธอว่าเกิดมาเป็นผู้หญิงก็ควรที่จะแต่งงานกับผู้ชายและมีลูกด้วยกัน พวกเขาแสดงเจตนาว่าอยากให้เธอมีครอบครัวแบบคนปกติทั่วไป แม่ของเสี่ยวคววนพยายามที่จะให้เธอไปดูตัวกับผู้ชายมากหน้าหลายตา เมื่อแม่ได้มาที่ อพาร์ตเมนต์ของเธอและพบว่าเธออาศัยอยู่กับเสี่ยวหลิง แม่ก็นึกสงสัยทันทีว่าพวกเธอ นั้นเป็นคู่รักกัน ทำให้แม่มักจะแสดงอาการกดดันพวกเธอด้วยการพูดไปต่างๆนาๆ เพราะหวังอยากให้เสี่ยวคววนเลิกเป็นหญิงรักร่วมเพศและเมื่อเธอได้รู้ว่าเสี่ยวคววนนั้นรักอยู่กับเสี่ยวหลิง จึงทำให้เธอโกรธมากและไม่อาจเข้าใจความรู้สึกของเสี่ยวคววนได้

ภาพยนตร์เรื่อง Saving face (ค.ศ.2004)

(จากภาพที่ 8)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

- วิล : อายุประมาณ 25-30 ปี (จากภาพที่ 9)
- วิเวียน : อายุประมาณ 25-30 ปี (จากภาพที่ 10)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 25- 30 ปี อยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งหมายความว่าภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนวัยที่กำลังมีการสร้างครอบครัว

สถานภาพ

- วิล : โสด
- วิเวียน : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศไม่อาจสร้างแต่งงานมีครอบครัวปกติแบบหญิงชายได้ เนื่องจากยอมรับความจริงในข้อที่ว่าพวกเธอ นั้นมีความรักให้กับผู้หญิงด้วยกัน

ไม่อาจแสดงท่าทีว่ารักผู้ชายได้แต่คนในครอบครัวก็พยายามที่จะให้แต่งงานเป็นฝั่งเป็นฝาทั้งวิลและวิเวียนต่างถูกพ่อแม่พยายามจับคู่เดทให้กับพวกเขา

อาชีพ

- วิล : ศัลยแพทย์
- วิเวียน : นักเต้นบัลเลต์

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นได้รับสิทธิในการทำงานที่ทัดเทียมกับชายหญิงทั่วไป งานที่ทำนั้นเป็นงานที่มีเกียรติและต้องใช้ความสามารถสูง มีรายได้ที่ดี ได้รับชื่อเสียงและต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

●วิล : มีลักษณะเป็นคนหัวๆ สบายๆ เธอมักแต่งกายด้วยเสื้อเชิ้ตกับกางเกงขายาว สะพายเป้ไปทำงาน บางครั้งก็ดูคล้ายๆ เสื้อผ้าของผู้ชายอยู่บ้างแต่เธอก็ไว้ผมยาวแบบหญิงสาวทั่วไป และคนทั่วไปอาจสามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●วิเวียน : มีลักษณะเป็นสาวมั่นและใจขี้ยวทันสมัย เธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรง สลับกับชุดกางเกงแบบผู้หญิงไว้ผมยาวแบบหญิงสาวทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ค่อนข้างชัดเจนจากตัวละครวิล แต่ไม่ชัดเจนจากตัวละครวิเวียน สำหรับวิลแล้วการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นสามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกายได้ การที่ตัวละครมีบุคลิกและการแต่งกายที่แตกต่างจากผู้หญิงทั่วไปแม้เพียงเล็กน้อย ก็อาจสามารถคาดเดาได้ถึงพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศ ส่วนวิเวียนนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกาย การที่ตัวละครมีบุคลิกแบบผู้หญิงไม่ได้เป็นเครื่องตัดสินว่าพวกเขาไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

● **วิล :** มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคิง กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไปแต่จะมีท่าทางที่ค่อนข้างห้าว และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุก เธอเป็นหญิงรักร่วมเพศที่พยายามปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอจากครอบครัว เนื่องจากแม่ของเธอเห็นหัวโบราณและรับไม่ได้กับพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่ในขณะเดียวกันเธอกลับยอมที่จะเปิดเผยความเป็นหญิงรักร่วมเพศของเธอให้เพื่อนๆ ได้รับรู้อย่างอิสระ อย่างไรก็ตามเวลาอยู่ในที่สาธารณะเธอมักจะระวังตัวไม่แสดงความเป็นรักร่วมเพศออกมาให้ผู้อื่นเห็นจนในที่สุดเมื่อเธอต้องการพิสูจน์ความรักที่มีต่อวิเวียนเธอจึงกล้าเปิดเผยตัวตน และแสดงออกซึ่งความเป็นรักร่วมเพศอย่างชัดเจน

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- วิลนั้นเคยมีคนรักเป็นผู้หญิงมาก่อนในวัยเด็กซึ่งแม่ของเธอก็รู้และรับไม่ได้ หลังจากความรักครั้งนั้นจบลง แม่ของเธอก็พยายามที่จะให้เธอคบหาผู้ชาย โดยเฉพาะการจับคู่เธอกับบรรดาลูกชายของเพื่อนแม่ เมื่อวิลและวิเวียนคบหากันวิลได้พาวิเวียนมากินข้าวที่บ้านพร้อมบอกกับแม่ว่าวิเวียนเป็นเพื่อนสนิทของเธอ ในขณะเดียวกันเพื่อนของวิลทุกคนต่างรับรู้ว่าเธอนั้นมีรสนิยมเป็นรักร่วมเพศ

- ในฉากตามสถานที่สาธารณะที่วิลและวิเวียนอยู่ด้วยกัน วิลพยายามหลีกเลี่ยงที่จะสัมผัสหรืออยู่ใกล้ชิดวิเวียนเกินไปนัก เนื่องจากเธอกังวลต่อสายตาคนรอบข้างว่าจะมองพวกเขาอย่างไร

- เมื่อวิลและวิเวียนได้บังเอิญมาพบกันในงานชุมนุมชาวจีนอีกนั้น วิลที่กลัวว่าจะสูญเสียวิเวียนไปอีกได้เริ่มเข้าไปหาวิเวียนก่อนแล้วจับเธอเพื่อพิสูจน์ว่าเธอนั้นรักวิเวียนจริง และไม่ยอมให้วิเวียนจากไป

● **วิเวียน :** มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนควีน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วๆไป และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรับ เธอเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ค่อนข้างเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของเธอและอยากจะมีความรักที่เปิดเผยกับคนรัก

แม้เธอจะไม่เคยบอกครอบครัวในเรื่องรสนิยมทางเพศของเธอในตอนแรก แต่เธอก็ไม่ได้ตั้งใจปิดบังใดๆเพื่อน ๆ ของเธอล้วนแล้วแต่รับรู้ว่าเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- วิเวียนนั้นไม่ได้ปิดบังความเป็นรักร่วมเพศจากคนรอบข้างแต่อย่างใดในฉากที่เธอจัดงานเลี้ยงฉลองวันเกิดกับกลุ่มเพื่อน เธอได้ชวนวิลมาด้วยเพื่อที่จะได้ทำความรู้จักกับเพื่อน ๆ ของเธอในฐานะคนรัก

- ในฉากตามสถานที่สาธารณะที่วิลและวิเวียนอยู่ด้วยกันวิเวียนนั้นพยายามที่จะอยู่ใกล้ชิดวิลให้ได้มากที่สุด เธอต้องการแสดงออกซึ่งความรักอย่างเปิดเผยโดยไม่สนใจผู้คนรอบข้าง

ภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวละครรู้จักตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ และมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเท่านั้น และในตอนแรกตัวละครอย่างวิลยังไม่มีการใช้ชีวิตคู่อย่างเปิดเผยในสังคมเท่าใดนัก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรับในสังคม แต่เมื่อต้องการพิสูจน์ความรักตัวละครจึงกล้าที่จะเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงต่อสังคม ส่วนวิเวียนนั้นเป็นตัวละครที่กล้าเปิดเผยตัวตนของเธอแต่แรกแล้ว

ลักษณะนิสัย

● วิล : เป็นคนทำงานเก่ง ทุ่มเทในการทำงาน แต่กลับมีนิสัยขี้อายและช่างกังวลกับความคิดของคนรอบข้าง อีกทั้งเธอยังเป็นคนลังเล ไม่กล้าแสดงความรู้สึกที่แท้จริงของตัวเองออกมาชอบเก็บงำความคิดเอาไว้เพียงลำพัง

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่วิเวียนบอกกับวิลว่าเธออาจจะไปปารีส เพื่อไปร่วมแสดงกับคณะบัลเลต์ วิลมีสีหน้าท่าทีที่ตกใจ แต่กลับบอกวิเวียนไปว่าเธอยินดีด้วยที่วิเวียนจะได้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน

- เมื่อพ่อของวิเวียนได้บอกกับวิลว่าให้หลีกเลี่ยงเพื่อให้อิทธิพลของพ่อของเธอไปปารีสเพื่อการทำงานของเธอ วิลก็เริ่มหลบหน้าวิเวียน ทั้งๆที่ยังอยากให้อิทธิพลอยู่กับเธอไปตลอด

- ในฉากที่วิเวียนกำลังจะขึ้นเครื่องไปปารีส เธอขอให้วิลพิสูจน์ว่ารักเธอจริงโดยการจูบเธอต่อหน้าคนอื่น แต่วิลก็ไม่กล้าเพราะกลัวเสียใจสายตาคนอื่นที่มองมา

● วิเวียน : เป็นคนรักความสนุกสนานท้าทาย เธอมีความมั่นใจในตัวเองและมุ่งมั่นในสิ่งที่ทำ หนักแน่นในเรื่องความรักแต่ไม่หนักแน่นในความรู้สึกของตัวเองต่อการทำสิ่งที่ตนชอบ ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- วิเวียนนั้นต้องการที่จะแสดงตนเป็นคู่รักกับวิล ในฉากที่ทั้งสองอยู่ด้วยกันตามลำพัง วิเวียนมักจะบอกกับวิลเสมอว่าอยากจะไปไหนมาไหนแบบคู่รักกับวิลบ้างและวิเวียนก็อยากไปทำ ความรู้จักกับแม่ของคนรักแม้จะรู้ว่าต้องเสี่ยงกับการโดนคำครหาก็ตาม

- ในฉากที่วิเวียนบอกกับวิลว่าเธออาจจะไปปารีสเพื่อหน้าที่การงานของเธอแต่เธออยากขอความเห็นจากวิลและอยากรู้ความรู้สึกที่แท้จริงของวิลเธอจึงตัดสินใจตอบจากคนรักอย่างหนักแน่น แต่แล้วเมื่อวิลไม่ตอบรับเธอจึงตัดสินใจไปปารีสอย่างเด็ดขาด

- วิเวียนนั้นมุ่งมั่นเรียนเต้นบัลเล่ต์เพื่อตามใจพ่อของเธอมาโดยตลอด แต่จริงแล้วเธอมีความสนใจในการเต้นรำแบบร่วมสมัยแต่ด้วยความที่เธอไม่อยากจะขัดใจพ่อเธอจึงยอมฝืนตัวเองไปในหนทางที่เธอไม่ได้ต้องการอย่างแท้จริง

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีนิสัยที่หลากหลายเหมือนคนทั่วไป ไม่มีนิสัยเฉพาะกลุ่มที่แตกต่างไปจากคนอื่นๆ ในสังคม

2. ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

ครอบครัว

● วิล : ครอบครัวของเธอนั้น เป็นครอบครัวที่รักษารวมเนียมจีนและค่อนข้างหัวโบราณ แม่ของเธอเป็นคนดังและแคร่สังคมมากกว่าความรู้สึกของตัวเองเธอต่อต้านพฤติกรรม รักร่วมเพศ และพยายามจับคู่วิลกับลูกชายเพื่อนอยู่เสมอ จึงทำให้วิลนั้นไม่กล้าเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงกับแม่ ส่วนตาของเธอก็เช่นกันเขารักศักดิ์ศรีวงศ์ตระกูลมากกว่าอะไรทั้งปวง มีเพียงแต่ยายเท่านั้นที่มีหัวสมัยใหม่เธอเปิดรับในสิ่งที่วิลเป็น และเข้าอกเข้าใจในตัววิลเสมอ

●วิเวียน : พ่อของเธอเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลที่วิลทำงานอยู่ เป็นคนที่เข้มงวด และสนับสนุนเธอในอาชีพการงานอย่างเต็มที่ พ่อของเธอเป็นห่วงอนาคตเธอจึงไม่ยอมให้วิลมาตั้งเธอเอาไว้ ส่วนแม่ของเธอมีความเข้าใจในสิ่งที่วิเวียนเป็นอย่างดี

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นมีทั้งครอบครัวที่สมบูรณ์อย่าง วิเวียนและไม่สมบูรณ์อย่างวิล วิเวียนนั้นมีครอบครัวที่อบอุ่น พ่อและแม่รักกันดีมีสายสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น แต่อย่างไรก็ตามความรักที่มากเกินไปในบางครั้งได้ให้เธอต้องอึดอัดที่ไม่สามารถเป็นตัวของตัวเองได้ส่วนวิลนั้นครอบครัวเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลต่อการเป็นรักร่วมเพศของวิล เนื่องจากเธอเติบโตขึ้นมาจากรอบครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ การที่ขาดพ่อไปนั้นสำหรับเธอมองว่าแม่ได้แต่งงานกับผู้ชายที่ไม่ได้รักแม่จริง จึงทำให้พ่อต้องทิ้งเธอและแม่ไป จะเห็นได้ว่าปัญหาในครอบครัวที่เกิดขึ้นนั้นมีสาเหตุมาจากพ่อหรือในมุมมองของผู้ชายที่ทำร้ายจิตใจผู้หญิง ส่งผลให้เธอไม่ชอบผู้ชายในที่สุดแต่ถึงอย่างไรก็ตามครอบครัวปัจจุบันที่ขาดพ่อของเธอก็มีสายสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นอกจากนี้ครอบครัวของเธอยังเคร่งครัดในค่านิยมทางสังคมอยู่มากในเรื่องของการแต่งงาน สร้างครอบครัว จึงทำให้เธอเกิดความกดดันและพยายามปกปิดตัวตนที่แท้จริงของตัวเองต่อไป

กลุ่มเพื่อน

●วิล : มีกลุ่มเพื่อนเป็นแพทย์และพยาบาลที่ทำงานอยู่ในโรงพยาบาลด้วยกัน และมีเพื่อนบ้านเป็นชายหนุ่มผิวดำ ทุกคนนั้นเป็นชาวต่างชาติทั้งหมดและเข้าใจในตัวตนของเธอเป็นอย่างดี คอยให้ความช่วยเหลือเธอแม้กระทั่งเรื่องหาคู่อุปถัมภ์ให้แม่ของเธอ

●วิเวียน : ในภาพยนตร์นั้นไม่ได้กล่าวถึงว่ากลุ่มเพื่อนของเธอมีลักษณะเป็นแบบใด แต่ได้บอกว่าการที่วิเวียนนั้นรับได้กับพฤติกรรมรักร่วมเพศของเธอ และอยากที่จะทำความเข้าใจกับวิล

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นมีเพื่อนที่ดี และยอมรับในตัวตนที่แท้จริงของพวกเธอได้ คอยให้คำปรึกษาและอยู่เคียงข้างพวกเธอ

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทและพฤติกรรม ทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีฉากที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของตัวละครอย่างชัดเจนโดยที่ตัวละครหลักอย่างวิลและวิเวียนได้แสดงให้เห็นถึงบทบาทที่สามารถวิเคราะห์ได้ถึงรูปแบบการเป็นหญิงรักร่วมเพศได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น วิลแสดงให้เห็นบทบาทในฝ่ายรุกและวิเวียนแสดงให้เห็นถึงบทบาทในฝ่ายรับ ทำให้สามารถตีความได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นว่าวิลมีรูปแบบพฤติกรรมแบบเลสเบียนคิงและวิเวียนมีรูปแบบพฤติกรรมแบบเลสเบียนควีน

ความเป็นเพื่อน

●วิล : เธอเป็นคนง่ายๆ สบายๆ จริงใจกับเพื่อน เธอเน้นเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของเธอว่าเธอเป็นรักร่วมเพศ ในขณะที่เดียวกันเวลาที่เธอมีปัญหาอะไรเธอก็มักจะเปิดใจบอกเล่าและขอคำปรึกษากับเพื่อนๆ ได้ในทุกเรื่อง

●วิเวียน : เธอเป็นคนมีเพื่อนเยอะและมีความจริงใจต่อเพื่อน เธอเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของเธอให้ทุกคนรู้การเป็นรักร่วมเพศของเธอไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อเธอในการคบเพื่อนเลย เมื่อวิเวียนคบกับวิลเธอก็ได้บอกกับเพื่อนให้รู้ และอยากให้เพื่อนๆ ได้รู้จักกับคนรักของเธอ

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศก็เป็นคนที่มีความจริงใจให้แก่เพื่อน มีอัธยาศัยดีและเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงต่อเพื่อน

ความเป็นลูก

●วิล : เป็นคนที่ใส่ใจความรู้สึกของแม่มาก ในตอนที่เธอกับวิเวียนได้คบกันเธอพาวิเวียนมาที่บ้านแต่บอกแม่ว่าวิเวียนเป็นเพื่อนสนิท เพราะไม่อยากทำให้แม่ผิดหวังในฉากที่แม่ของเธอจะเข้าพิธีแต่งงานกับชายผู้หนึ่งที่มีทุกอย่างพร้อมและรักแม่ เพียงแต่แม่ไม่ได้รักเขาวิลได้เข้ามาขัดขวางการแต่งงานและบอกให้แม่เลิกแต่งงานกับคนที่เธอรักจริงๆ

- วิเวียน : เธอนั้นมีความฝันของตัวเองว่าอยากจะเป็นนักเต้นร่วมสมัย แต่พ่อของเธอกลับอยากให้เธอเป็นนักเต้นบัลเลต์ วิเวียนไม่ยอมให้พ่อต้องผิดหวังจึงยอมตามใจพ่อโดยการเข้าเรียนโรงเรียนสอนเต้นบัลเลต์และฝึกหัดเป็นนักบัลเลต์ในคณะเต้นรำ

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศก็เป็นคนที่ใส่ใจ และเข้าใจความรู้สึกของพ่อและแม่ พยายามทำทุกอย่างเพื่อให้พ่อแม่ได้มีความสุข แม้ว่าในบางครั้งอาจต้องยอมเสียสละซึ่งความสุขส่วนตัว

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงการพบปะกันของหญิงรักร่วมเพศตามที่พักผ่อนตัวของแต่ละคนและในสวนสาธารณะ โดยที่สถานส่วนตัวสามารถเป็นตัวของตัวเองได้มากที่สุด ส่วนในที่สาธารณะกลับพยายามที่จะปกปิดตัวเอง

4.สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

- วิล : อาจกล่าวได้ว่าปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว ที่ทำให้พ่อกับแม่ต้องเลิกรากัน เป็นสาเหตุที่ทำให้เธอมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเนื่องจากเธอต้องเห็นแม่ทนทุกข์จากการที่พ่อไม่ได้อารมณ์อย่างแท้จริงจนทำให้เธอมีอคติต่อผู้ชาย

- วิเวียน : ในภาพยนตร์นั้นไม่ได้กล่าวถึงเหตุการณ์ที่ทำให้ตัวละครกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศอย่างแน่ชัด แต่จากบทสนทนาของวิเวียนที่พูดถึงอดีตของตนกับวิลว่าวิลนั้นเคยช่วยเหลือเธอไม่ให้ถูกรังแกจากเด็กผู้ชาย ในตอนนั้นเองวิลไว้ผมสั้นและดูเหมือนทอมบอยตั้งแต่เด็ก วิเวียนเกิดความประทับใจในตัววิลจึงได้จูบที่มุมวิลไป จึงอาจจะกล่าวได้ว่าทั้งคู่น่าจะมีสนิมความเป็นหญิงรักร่วมเพศที่แฝงอยู่ในตัวลึกๆตั้งแต่ยังเด็ก และด้วยความประทับใจกันและกันในวัยเยาว์จึงทำให้เกิดการสานสัมพันธ์ได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ก่อเกิดขึ้นจากปมปัญหาภายในครอบครัวในเรื่องความเกลียดชังเพศชาย และความประทับใจตั้งแต่วัยเด็กที่ทำให้เกิดความรู้สึกดีๆต่อกัน

5.ปฏิกิริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงสังคมที่ยังไม่ยอมรับรักร่วมเพศ แต่ก็มี การเปิดกว้างมากขึ้นกว่าเดิมแล้ว จะเห็นได้ว่าทัศนคติในแง่ลบนั้นมักเกิดขึ้นกับพ่อแม่ที่รู้สึกอับอายเมื่อรู้ว่าลูกเป็นรักร่วมเพศ และยังแสดงให้เห็นถึงการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นทำให้ความสัมพันธ์กับคนในครอบครัวต้องเปลี่ยนแปลงไป ส่วนทัศนคติที่เปิดกว้างที่พบมากขึ้นนั้นจะพบได้จากกลุ่มเพื่อนของตัวละคร และบุคคลภายนอกในบางคน

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-ในตอนแรกแม่ของวิลนั้นรับไม่ได้และคิดว่าพฤติกรรมนี้เป็นเรื่องผิดจารีตแต่ในภายหลังเมื่อแม่ของวิลมีประสบการณ์ในความรักที่ผิดแปลกจากจารีตไปนั้น เธอก็ได้เข้าใจได้ถึงความรู้สึกของความรักที่ไม่มีเงื่อนไขและรับได้กับสิ่งที่วิลเป็น

- ในฉากที่วิลและวิเวียนเต้นรำด้วยกันในงานเลี้ยงเมื่อทั้งคู่จับกันผู้คนรอบข้างบางคนทำท่าทางรังเกียจนิทาพวกเขาและต่างพากันเดินหนีออกจากการงานไป แต่ผู้คนบางกลุ่มก็ยังคงอยู่ตรงนั้นและไม่ได้แสดงท่าที่รังเกียจแต่อย่างใด

-บรรดาเพื่อนๆของวิลและวิเวียนต่างก็รับรู้ว่าพวกเขานั้นมีพฤติกรรมเป็นรักร่วมเพศ แต่ก็ไม่มีใครแสดงท่าที่รังเกียจหรือมองพวกเขาในแง่ลบ แต่กลับปฏิบัติตัวต่อพวกเขาเหมือนคนอื่นทั่วๆไป

ภาพยนตร์เรื่อง The Chinese botanist's daughters (ค.ศ.2006)

(จากภาพที่13)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

- ลี : อายุประมาณ 20-25 ปี (จากภาพที่ 14)
- อัน : อายุประมาณ 20-25 ปี (จากภาพที่ 15)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 20-25 ปี อยู่ในช่วงวัยหนุ่มสาวซึ่งหมายความว่าภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนวัยที่กำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างการก้าวไปสู่วัยผู้ใหญ่

สถานภาพ

- ลี : แต่งงาน
- อัน : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นได้มีการแต่งงานมีครอบครัวปกติแบบหญิงชาย เนื่องจากความต้องการปิดบังสถานภาพที่แท้จริงจากสังคมว่าตัวละครนั้นมีความรักกับผู้หญิงด้วยกันเองเห็นได้จากลีที่ได้แต่งงานกับตันผู้ซึ่งเป็นพี่ชายของอันเพื่อปกปิดความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขา และอันที่ตั้งใจครองสถานภาพโสดเพื่อที่จะได้อยู่บ้านเดียวกันกับลีที่กลายเป็นพี่สะใภ้ของเธอในภายหลัง

อาชีพ

- ลี : นักศึกษาฝึกงาน
- อัน : ผู้ช่วยนักพฤกษศาสตร์

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าอาชีพที่ตัวละครหญิงรักร่วมเพศทำนั้นเป็นงานที่ค่อนข้าง
สิ้นโทษ คือไม่ต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นมากนัก และสามารถทำงานด้วยตัวคนเดียวได้

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

- ลี : มีลักษณะเป็นผู้หญิงห้าว หนึ่งๆ ดูขี้มเล็กน้อย ในตอนแรกที่ยังไม่รู้ตัวว่าตัวเอง
นั้นชอบผู้หญิง เธอไว้ผมยาวแบบหญิงสาวทั่วไป แต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบลำลองของผู้หญิง
สลัดกับชุดกระโปรงแต่เมื่อเธอแอบรักอยู่กับอันหลังจากชีวิตแต่งงานอันเลวร้ายผ่านไปไม่นานเธอ
จึงตัดผมสั้น แต่งกายด้วยชุดกางเกงที่ดูห้าวยิ่งขั้นกว่าเดิมจนเกือบๆจะคล้ายผู้ชายซึ่งในตอนแรก
เธอยังแต่งกายด้วยชุดผู้หญิง คนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นผู้หญิง
รักร่วมเพศ

- อัน : มีลักษณะเป็นผู้หญิงสาวผู้อ่อนหวาน อ่อนโยน เธอไว้ผมยาวแบบหญิงสาวทั่วไป
แต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิงสลัดกับชุดกระโปรงและคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอ
มีพฤติกรรมเป็นผู้หญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ไม่ชัดเจนจากตัวละครอันและ
ลีในตอนแรก กล่าวคือการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทาง
ภายนอกและลักษณะการแต่งกาย แม้ว่าตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะแบบผู้หญิงแต่ก็ไม่สามารถ
ใช้เป็นเครื่องตัดสินได้ว่าพวกเขาไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ แต่ต่อมาภายหลังเมื่อลีได้มีลักษณะการ
แต่งกายที่เปลี่ยนไปและมีความแตกต่างจากผู้หญิงทั่วไป เสื้อผ้าเริ่มคล้ายคลึงกับผู้ชายจึงทำให้
สามารถคาดเดาได้ถึงพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของเธอได้

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

- ลี : มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบียนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศโดย
ชัดเจนกล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป แต่มีท่าทางที่ค่อนข้างห้าว และมีพฤติกรรม
ทางเพศในทั้งสองรูปแบบคือฝ่ายรุกและฝ่ายรับ อีกทั้งยังมีพฤติกรรมการเป็นไบเซ็กชวลด้วย
เธอนั้นเป็นผู้หญิงรักร่วมเพศที่พยายามปกปิดตัวตนที่แท้จริงเพื่อที่จะได้อยู่กับคนรัก ในตอนแรกเธอ

ยอมแต่งงานกับต้นพี่ชายของอันเพื่อที่เธอจะได้อยู่ในบ้านเดียวกับอันได้ เมื่อได้อยู่ด้วยกันแล้วก็ต้องมีความสัมพันธ์แบบหลบๆซ่อนๆไม่ให้ใครรู้

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-เมื่อต้นขอลีแต่งงานแม้เธอจะไม่ได้รักเขาแต่เธอก็ตัดสินใจที่จะแต่งงานกับเขา เพื่อที่จะได้อยู่ใกล้ชิดกับอัน เธอต้องยอมตกเป็นของต้นอย่างเสียมิได้ตามธรรมเนียมของการเป็นสามีภรรยา กัน แม้ใจจริงเธอจะรักอันมากก็ตามแต่เธอก็ต้องทำแบบนี้เพื่อความรักของเธอที่ไม่อาจเปิดเผยได้

●อัน : มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศโดยชัดเจน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป มีท่าที่อ่อนหวาน และมีพฤติกรรมทางเพศในทั้งสองรูปแบบคือฝ่ายรุกและฝ่ายรับ เธอนั้นเป็นหญิงรักร่วมเพศที่พยายามปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอเพื่อที่จะได้อยู่กับคนรัก อันเป็นคนวางแผนให้ลีเข้าร่วมพิธีการแต่งงานกับต้นพี่ชายของเธอเอง เพื่อที่เธอและลีจะได้สามารถอยู่ร่วมกันในบ้านเดียวกันได้ และอยู่ด้วยกันไปตลอดเพื่อที่จะมีความสัมพันธ์แบบปกปิดไม่ให้ใครรู้

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-อันวางแผนให้ลีแต่งงานกับต้นผู้เป็นพี่ชายของตนเองเพื่อที่ลีจะได้เป็นลูกสะใภ้ในบ้านและจะได้อยู่ด้วยกันกับอันในบ้านหลังเดียวกันได้ เนื่องจากต้นนั้นจะต้องไปริเบตเพื่อปฏิบัติหน้าที่ทางทหารและไม่รู้จะได้กลับมาหรือไม่ ถ้าลีแต่งงานเข้าบ้านอัน พวกเธอก็จะสามารถจะได้อยู่ด้วยกันได้ตลอดไป เธอจึงเลือกที่หักหลังพ่อและพี่ชายเพื่อทำให้ความรักที่ไม่สามารถเป็นไปได้ให้เป็นจริงขึ้นมา

ภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวละครรู้จักตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ ทั้งลีและอันต่างคบหา มีความสัมพันธ์กันอย่างคนรัก และต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเท่านั้น ทั้งสองใช้ชีวิตคู่ในแบบปกปิดตัวตนจากสังคมภายนอก แต่เมื่อมีความต้องการที่จะอยู่ด้วยกันไปตลอดชีวิต จึงทำให้ลีเลือกที่จะแต่งงานและมีความสัมพันธ์กับต้นพี่ชายของอันอย่างไม่เต็มใจนัก เพื่อปกปิดความสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างพวกเขาทั้งคู่ แสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคมจึงทำให้ตัวละครที่เป็นหญิงรักร่วมเพศจำต้องมีความสัมพันธ์กับเพศชายเพื่อบังหน้าเนื่องจากการ

เป็นหญิงรักร่วมเพศในสมัยนั้นเป็นเรื่องผิดจารีตประเพณี และถือเป็นเรื่องต้องห้าม ทั้งสองจึงไม่อาจเปิดเผยความรักของตนได้

ลักษณะนิสัย

● ลี : เป็นคนเงี้ยบๆ ดูนิ่งขรึมเหมือนมีอะไรในใจตลอดเวลา ด้วยความที่เธอเป็นเด็กกำพร้าทำให้เธอดูเป็นคนเหงาๆ เศร้าๆ เล็กน้อย อีกทั้งเธอยังเป็นคนพูดจาตรงๆ คือคิดอย่างไรก็พูดออกไปแบบนั้นโดยบางครั้งก็ขาดความใส่ใจในคำพูดของตัวเองว่าคนอื่นจะรู้สึกอย่างไร และเป็นคนเก็บความรู้สึกทางสีหน้าไม่เป็น

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เมื่อลีได้จากสถานสงเคราะห์มาเพื่อมาฝึกงานอยู่ที่สวนพฤกษศาสตร์ ลีมักทำท่าทางเหงาหงอยเศร้าสร้อยอยู่ตลอดเวลา และมักทำงานผิดพลาดด้วยความเหม่อลอยอยู่เสมอ

- ในฉากที่ลี อัน และศาสตราจารย์เข็นนั่งทานอาหารด้วยกัน ศาสตราจารย์เข็นออกปากชื่นชมซาเบ็ตว่าอร่อยพร้อมจะยื่นคะยอให้ลีลองกินดู ลีปฏิเสธและพูดว่าเธอไม่ชอบ มั่นนำขนลุกพร้อมทั้งทำหน้าจาท่าทางไม่อยากกินอย่างเห็นได้ชัด

- ในฉากงานแต่งงานของลีกับตัน ลีทำสีหน้าไม่มีความสุขอย่างเห็นได้ชัดเจนเมื่อยืนอยู่เคียงข้างตัน แต่เมื่ออันมาเต้นรำกับเธอแล้วลีกลับแสดงสีหน้ามีความสุข มองอันด้วยสายตารักใคร่อย่างไม่สนใจใคร

● อัน : เป็นคนใจดี มีน้ำใจ สดใสร่าเริง แต่ลึกๆ แล้วเธอเป็นคนที่ชอบเก็บความรู้สึกไว้ มักไม่พูดหรือแสดงออกมาอย่างที่ใจคิด ชอบเก็บงำความรู้สึกที่แท้จริงไว้แต่ไม่รู้จักปิดบังท่าทีที่แสดงออกมา

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เมื่อลีได้เข้ามาอยู่ที่สวนพฤกษศาสตร์ครั้งแรก ศาสตราจารย์เข็นได้ให้เธอไปอยู่อาศัยในห้องพักที่เป็นห้องเก่าๆ ฝุ่นเยอะๆ อันอาสาที่จะช่วยเธอทำความสะอาด และคอยดูแลให้ความช่วยเหลือลีเป็นอย่างดี เมื่อศาสตราจารย์เข็นดูว่ากล่าวลี อันก็เป็นคนที่คอยให้กำลังใจอยู่เคียงข้างลีเสมอ

-เมื่อต้นพี่ชายของอัน ได้มาขอคำปรึกษาจากเธอว่าจะสานสัมพันธ์กับสื่ออย่างไรดีควรเขียนจดหมายหาสื่ออย่างไร อันกลับแสดงท่าทีบึ้งตึงออกมาอย่างเห็นได้ชัด แต่ปากกลับไม่ยอมพูดออกมาว่าตนไม่พอใจเรื่องอะไรได้แต่เก็บงำความรู้สึกไว้

- เมื่อลี้กำลังจะจากอันไปเพื่อไปอันนี้พบกับต้นพี่ชายของอัน อันกลับห้ามความเสียใจเอาไว้ไม่อยู่ เธอร้องไห้ออกมาและพยายามวิ่งตามไปจับมือลี้ที่รถไฟ ขณะที่รถไฟกำลังจะออกจากสถานี

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีนิสัยที่แตกต่างจากคนทั่วไป ทั้งคู่มีลักษณะนิสัยและการแสดงออกที่คาดไม่ถึง แม้ว่าทั้งคู่จะตกลงคบหาที่มีความสัมพันธ์กันอย่างลับๆ และมีนิสัยที่ชอบเก็บความรู้สึกไว้ในใจ แต่เมื่ออยู่ต่อหน้าพ่อหรือพี่ชายอันกลับแสดงท่าทีรักใคร่หรือหึงหวงสื่อออกมาอย่างชัดเจน เช่นเดียวกันกับลี้ที่มักแสดงออกทางสีหน้าเสมอว่าไม่มีใจให้ต้น และมักใส่ใจอันมากกว่าปกติ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ล้วนแต่ส่งผลเสียต่อความสัมพันธ์ที่ต้องการปกปิดของพวกเขา แต่พวกเขากลับไม่รู้จกยับยั้งชั่งใจได้เหมือนคนทั่วไป

2. ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

ครอบครัว

● ลี้ : เป็นเด็กกำพร้าทั้งพ่อและแม่ตั้งแต่ยังเด็ก เธอต้องอยู่ภายใต้การดูแลของสถานเลี้ยงเด็กกำพร้ามาตลอด และมีเพียงผู้อำนวยการศูนย์ที่คอยช่วยเหลือดูแลเธอ

● อัน : ถึงเธอจะกำพร้าแม่แค่คนเดียว แต่การที่เธอมีพ่อเย็นชา เจ้าระเบียบมากก็ทำให้เธอว่าเหวนใจได้เช่นเดียวกัน ประกอบกับพี่ชายที่เป็นทหารได้ไปอยู่ไกลจากครอบครัวมากจึงทำให้เธอห่างไกลจากเขา

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นมีปมปัญหาเรื่องขาดความรัก ความอบอุ่นจากครอบครัวทั้งคู่ ลีนั้นเป็นเด็กกำพร้าที่ขาดซึ่งความรักจากพ่อและแม่ต้องอยู่เพียงลำพังมาโดยตลอด ในขณะที่อันนั้นเป็นขาดความรักความอบอุ่นจากแม่ที่ได้เสียชีวิตไป และพ่อของเธอก็ไม่ค่อยดูแลเอาใจใส่เธอด้วยความเมตตา ลีและอันล้วนเป็นเด็กกำพร้าเหมือนกัน

ทั้งคู่จึงเข้าใจความรู้สึกว่าเหวของกันและกันเป็นอย่างดี จากความเหงาของทั้งสองนี้จึงก่อให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนมกันจนกลายเป็นความรักในที่สุด

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทพฤติกรรมและทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีฉากที่แสดงให้เข้าใจได้ถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของตัวละครชัดเจนว่าตัวละครกำลังมีความสัมพันธ์กันอยู่ ซึ่งตัวละครหลักอย่างลีและอันได้แสดงให้เห็นถึงบทบาทที่สามารถวิเคราะห์ได้ถึงรูปแบบการเป็นหญิงรักร่วมเพศได้อย่างชัดเจน กล่าวคือทั้งสองแสดงบทบาททางเพศได้ในทั้งสองรูปแบบ คือ ฝ่ายรุกและฝ่ายรับ ทำให้สามารถตีความได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นว่าทั้งสองมีรูปแบบพฤติกรรมแบบเลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศในขณะทีนั้นมี การแต่งงานกับผู้ชาย จึงทำให้ถูกสวมบทบาทการเป็นไบเซ็กชวลปรากฏให้เห็นด้วย

ความเป็นเพื่อน

●ลี : ด้วยความที่เธอเป็นเด็กกำพร้าพ่อแม่ เธอจึงเข้าใจในความรู้สึกของอันเป็นอย่างดี อันที่ต้องอยู่กับพ่อที่เข้มงวดและขาดแม่ที่เป็นคนคอยให้กำลังใจ ลีจึงคอยอยู่เคียงข้างและเป็นกำลังใจให้กับอัน

●อัน : เมื่อลีได้เข้ามาอยู่ในบ้านของเธอ อันได้มีน้ำใจให้ความช่วยเหลือ และคอยให้คำปรึกษากับลียามที่ลีถูกศาสตราจารย์เตือนว่าจนท้อแท้ใจ อันก็คอยเป็นกำลังใจอยู่เคียงข้างมาโดยตลอด

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศก็เป็นคนที่มีอัธยาศัยดี มีความเข้าใจและมีน้ำใจต่อกันเสมอ

ความเป็นลูก

● ลี : แม้ว่าเธอจะเป็นเด็กกำพร้า แต่เธอก็รักผู้อำนวยการสถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้าเสมือนเป็นแม่คนหนึ่งของเธอเมื่อคราวที่เธอจากสถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้ามา เธอมีท่าทีซึ้งเศร้าและคิดถึงผู้อำนวยการมาก และเมื่อคราวที่เธอต้องโทษประหารก็เป็นผู้อำนวยการคนเดียวที่เธอคิดถึง

● อัน : เธอเป็นคนที่เชื่อฟังและอยู่ในโอวาทของพ่อเสมอมา ด้วยความที่เธออยู่กับพ่อคนเดียวมาโดยตลอดทำให้คำสั่งทุกคำของพ่อเป็นเรื่องสำคัญ จนกระทั่งเมื่อเธอมีความรักให้แก่อะไรสักอย่างหนึ่ง เธอเริ่มสนใจแต่สิ่งคนเดียวและเริ่มถอยห่างจากพ่อไปที่ละนิด จนในที่สุดเธอถึงขั้นกล้าลงมือทำร้ายพ่อของตัวเองเพื่อปกป้องลี

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศแม้ว่าจะมีความรักและเคารพผู้มีพระคุณ แต่ก็ไม่ใช่อาจอยู่ในโอวาทได้ตลอด เมื่อความรักต้องห้ามเริ่มบังเกิดขึ้นทำให้พวกเธอลืมนึกถึงความรู้สึกของพ่อแม่หรือผู้มีพระคุณ จนถึงขั้นลงมือทำร้ายพ่อแท้ๆของตนเพียงเพื่อต้องการปกป้องความรัก

ความเป็นพี่น้อง

● อัน : เธอมีพี่ชายอยู่คนหนึ่งชื่อตัน เธอกับตันนั้นนานๆจะได้พบกันสักครั้ง เนื่องจากตันทำงานเป็นทหารต้องออกไปรบไกลบ้านอยู่เสมอ ในเวลาปกติแล้วทั้งคู่ที่มีความสนิทสนมและมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน แม้ว่าทั้งสองเป็นพี่น้องที่รักกันดี แต่อันก็ไม่กล้าเปิดใจกับพี่ชายมากพอที่จะบอกเขาไปว่าลีนั้นเป็นคนรักของเธอ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศแม้ว่าจะมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่างพี่น้องเพียงใด แต่ในเรื่องตัวตนการเป็นรักร่วมเพศก็ยังเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างความสัมพันธ์กับคนในครอบครัว

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการพบปะกันของตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นต้องคอยหลบๆ ซ่อนๆ ไม่สามารถแสดงตัวตนที่แท้จริงออกมาได้อย่างอิสระเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น สถานที่พบปะของตัวละครนั้นก็คือในบ้าน ส่วนที่เป็นส่วนตัว และสถานที่ตามป่าเขาห่างไกลจากผู้คน

4. สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความรักที่ก่อเกิดขึ้นจากความเป็นเพื่อนกันมาก่อนของลีและอันความใกล้ชิดสนิทสนมประกอบกับความว่าเหวในใจของพวกเธอที่เป็นลูกกำพร้าขาดความอบอุ่น ทำให้พวกเธอเข้าอกเข้าใจกันเป็นอย่างดี อีกทั้งสิ่งแวดล้อมหรือสวนพฤกษศาสตร์ที่พวกเธออยู่ด้วยกัน ทำให้พวกเธอไม่ค่อยได้พบเจอหรือมีสังคมกับผู้คนภายนอก ทั้งสองจึงมีกันและกันตลอดเวลา สิ่งเหล่านั้นได้ก่อร่างสร้างตัวกลายมาเป็นความรักในแบบคู่รักไปในที่สุด

5. ปฏิกริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงสังคมที่ยังไม่ยอมรับรักร่วมเพศนั้นส่งผลต่อทัศนคติทางด้านลบของพ่อแม่ที่รู้สึกอับอายเมื่อรู้ว่าลูกเป็นรักร่วมเพศ และยังแสดงให้เห็นถึงการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักร่วมเพศกับคนในครอบครัวต้องเปลี่ยนแปลงไป และบุคคลทั่วไปในยุคสมัยนี้ล้วนมีความคิดที่ไม่ดีเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศว่าเป็นสิ่งเลวร้าย หรือสิ่งที่แปลกประหลาดผิดธรรมชาติ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่ลีออกตามหาอันจนไปเจออันที่บ้านอาจารย์หวง ทั้งสองได้ไปนั่งกินข้าวด้วยกันที่โต๊ะอาหารแห่งหนึ่ง ทั้งสองได้พูดคุยเคล้าคลอและบอกรักกัน โดยลีนั้นเอื้อมมือไปจับมืออันขึ้นมาจูบ ทำให้ผู้คนที่นั่งอยู่ตรงโต๊ะอื่นๆ ต่างพากันมองมาที่ลีและอันด้วยสายตาที่แปลกประหลาด

-เมื่อศาสตราจารย์เซินฟอของอันล่องรู้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างลีและอัน เขาตกใจมากและรับไม่ได้กับพฤติกรรมแบบนี้ด้วยความโกรธทำให้เขามุ่งเข้าทำร้ายลีโดยไม่ฟังเหตุผลและคำทอว่าเธอเป็นปีศาจ เป็นความเลวร้ายที่มาทำให้ครอบครัวเขาต้องแตกแยก

-ในตอนท้ายของเรื่องที่ลีและอันถูกสั่งให้ขึ้นศาลเพื่อตัดสินความผิดศาลได้บอกกับพวกเธอว่าการเป็นรักร่วมเพศนั้นเป็นสิ่งเลวร้ายที่ทำให้อันทำร้ายได้แม้กระทั่งพ่อตัวเอง เป็นเรื่องผิดศีลธรรมอันดีงาม จึงได้สั่งประหารชีวิตพวกเธอ และในการประหารชีวิตพวกเธอนั้นก็ต้องจ่ายค่ากระสุนเองอีกด้วย แสดงให้เห็นถึงความรังเกียจในรักร่วมเพศของช่วงเวลานั้นอย่างรุนแรง

ภาพยนตร์เรื่อง Snow flower and the Secret Fan (ค.ศ.2011)

(จากภาพที่19)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

- นี่น่า : ในช่วงวัยรุ่นอายุประมาณ 16-18 ปีและในช่วงวัยผู้ใหญ่อายุประมาณ 25-30 ปี (จากภาพที่ 20)
- โซเพีย : ในช่วงวัยรุ่นอายุประมาณ 16-18 ปี และในช่วงวัยผู้ใหญ่อายุประมาณ 25-30 ปี (จากภาพที่ 21)
- ไปเหอ : อายุประมาณ 25-30 ปี (จากภาพที่ 23)
- เส่วฮวา : อายุประมาณ 25-30 ปี (จากภาพที่ 24)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 16-30 ปี อยู่ในช่วงวัยรุ่นไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งหมายความว่าภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนหลากหลายวัย เริ่มเกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่นและมีพฤติกรรมต่อเนื่องไปถึงวัยผู้ใหญ่ได้

สถานภาพ

- นี่น่า : โสด

- โซเฟีย : หมั้นหมาย
- ไปเหอ : แต่งงาน
- เส่วฮวา : แต่งงาน

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีคู่หมั้นหรือแต่งงานเพื่อมีครอบครัวปกติแบบหญิงชายทั่วไปทั้งๆที่ไม่ได้มีความรักให้กับชายที่หมั้นหมายหรือแต่งงานด้วย แต่ต้องทำเพราะความจำเป็น โดยเฉพาะไปเหอและเส่วฮวาที่แต่งงานด้วยเหตุผลทางขนบธรรมเนียมประเพณีในยุคสมัยเก่าในขณะที่โซเฟียนั้นได้มีการหมั้นหมายเพราะเกิดพลาดหลังตั้งครรภ์โดยไม่ได้ตั้งใจ

อาชีพ

- นีน่า : ช่วงวัยรุ่น : นักเรียน และ ช่วงวัยผู้ใหญ่ : นักการตลาด
- โซเฟีย : ช่วงวัยรุ่น : นักเรียน และ ช่วงวัยผู้ใหญ่ : นักเขียนนิยาย
- ไปเหอ : แต่งงานออกเรือน ไม่ได้ประกอบอาชีพใด
- เส่วฮวา : แต่งงานออกเรือน ไม่ได้ประกอบอาชีพใด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นได้รับสิทธิในการทำงานที่ทัดเทียมกับชายหญิงทั่วไป งานที่ทำนั้นเป็นงานที่ต้องใช้ความสามารถ และต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น หรือเป็นงานที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัว ส่วนในช่วงเหตุการณ์ย้อนยุคในภาพยนตร์ปรากฏให้เห็นภาพของผู้หญิงในสังคมสมัยก่อนที่ไม่มีสิทธิ์ประกอบอาชีพใดๆในสังคมเลย และผู้หญิงมีหน้าที่แต่งงานเป็นแม่บ้านแม่เรือนเท่านั้น

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

● นีน่า : มีลักษณะเป็นผู้หญิงมั่น สวยสง่า เธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง สลับกับชุดกระโปรงไว้ผมยาวแบบหญิงสาวทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

● **ไซเพีย :** มีลักษณะเป็นผู้หญิงมั่นทะมัดทะแมง เธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบ ผู้หญิงสลัดกับชุดกระโปรง และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิง รักร่วมเพศ

● **ไปเหอ :** มีลักษณะเป็นผู้หญิงเรียบร้อย แต่งกายด้วยชุดผู้หญิงตามธรรมเนียมจีนโบราณ และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

● **เส่วฮวา :** มีลักษณะเป็นผู้หญิงสวยสง่า แต่งกายด้วยชุดผู้หญิงตามธรรมเนียมจีนโบราณ และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ไม่ชัดเจนทั้งตัวละคร นีน่า ไซเพีย ไปเหอ และเส่วฮวา ทั้งสี่ต่างมีลักษณะท่าทางที่เหมือนหญิงสาวสวย กล่าวคือการเป็นหญิง รักร่วมเพศนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกาย แม้ว่า ตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะแบบผู้หญิงแต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องตัดสินได้ว่าพวกเธอไม่ได้เป็น รักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

● **นีน่า :** มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบียนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศ โดยชัดเจน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป ไม่ปรากฏพฤติกรรมการเป็นหญิงรัก ร่วมเพศให้เห็นในรูปแบบที่คาดเดาได้ ลักษณะการเป็นรักร่วมเพศของเธอนั้นผู้ชมสามารถรับรู้ได้ จากการกระทำที่เธอมีต่อไซเพีย นีน่านั้นรักและเป็นห่วงไซเพียมากจนดูเกินกว่าคำว่าเพื่อน ธรรมดา มองดูคล้ายคนที่เป็นห่วงเป็นใยคนรักแต่ก็ไม่สามารถระบุได้ว่าเธอนั้นเป็นหญิง รักร่วมเพศในรูปแบบใดได้อย่างชัดเจน

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในสมัยวัยรุ่นเมื่อไซเพียไม่สบายในวันสอบทำให้เธอไม่ได้เข้าห้องสอบ นีน่ารู้สึกเป็น กังวลอย่างมาก เธอได้ทำข้อสอบด้วยความกังวลใจ และเมื่อถึงเวลาส่งกระดาษคำตอบแทนที่เธอ จะเขียนชื่อตัวเองลงไป เธอกลับเขียนชื่อไซเพียลงไปในกระดาษคำตอบแทน ส่งผลให้เธอต้อง

เดือดร้อนภายหลัง เมื่อมีจดหมายจากโรงเรียนแจ้งไปยังผู้ปกครองว่าเธอสอบตก นี่น่ารู้อยู่แล้วว่าจะต้องเจอกับปัญหาใหญ่แต่เธอก็ไม่สนใจ คิดแต่จะทำเพื่อโซเฟียโดยไม่คิดถึงตัวเอง

●โซเฟีย : มีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศโดยชัดเจน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป ไม่ปรากฏพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศให้เห็นในรูปแบบที่คาดเดาได้ ลักษณะการเป็นรักร่วมเพศของเธอนั้นผู้ชมสามารถรับรู้ได้จากการกระทำที่เธอมีต่อนีนาโซเฟียได้แต่นิยายขึ้นเป็นเรื่องราวที่อ้างอิงมาจากความสัมพันธ์ระหว่างเธอและนีนาในรูปแบบที่ลึกซึ้งเกินกว่าเพื่อน แต่ก็ไม่สามารถระบุได้ว่าเธอนั้นเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบใดได้อย่างชัดเจน นอกจากนั้นแล้วเธอยังมีพฤติกรรมในรูปแบบไบเซ็กชวลอีกด้วย เมื่อเธอได้คบหากับแฟนหนุ่มและได้มีความสัมพันธ์กันจนตั้งครรภ์

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-โซเฟียและนีนาในสมัยวัยรุ่นได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของหญิงสาวในช่วงศตวรรษที่ 19 ทั้งสองตัดสินใจที่จะร่วมสาบานเป็นเพื่อนตายต่อกันเหมือนกับเรื่องราวในหนังสือทั้งสองได้สบตากันด้วยความหมายลึกซึ้ง แต่ก็ไม่ได้แสดงออกถึงความสัมพันธ์ทางกายที่เกินเลยแต่อย่างใด

- เมื่อเข้าสู่วัยทำงานด้วยภาระหน้าที่การงานจึงทำให้ทั้งสองห่างกันไป โซเฟียได้บอกกับนีนาว่าเธอกำลังตัดสินใจจะบินไปอาศัยอยู่ที่ซิดนีย์กับแฟนหนุ่ม แต่แท้จริงแล้วเธอกำลังแท้งเด็ก และไม่ได้คิดจะย้ายไปไหน รวมถึงบอกเลิกกับแฟนหนุ่มด้วยเธอโกหกนีนาเพื่อให้นีนาย้ายไปทำงานที่ต่างประเทศได้โดยที่ไม่ต้องเป็นห่วงเธอ ในระหว่างนั้นเธอได้เขียนนิยายขึ้นโดยสร้างตัวละครเป็นตัวแทนความสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างเธอและนีนา

●ไปเหอ : มีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศโดยชัดเจน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป ไม่ปรากฏพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศให้เห็นในรูปแบบที่คาดเดาได้ ลักษณะการเป็นรักร่วมเพศของเธอนั้นผู้ชมสามารถรับรู้ได้จากการกระทำที่เธอมีต่ไปเหอ นอกจากนั้นแล้วยังปรากฏพฤติกรรมเป็นไบเซ็กชวลให้เห็น กล่าวคือเธอได้แต่งงานออกเรือนไปกับผู้ชายตามธรรมเนียม แต่ไม่ได้แต่งงานเพราะเกิดจากความรักเธอยังคงห่วงหาและคิดถึงเสว่ฮวาอยู่เสมอ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เมื่อทั้งสองได้แยกจากกันไม่ได้อยู่บ้านเดียวกันอีกต่อไป ต่างคนต่างออกเรือนไปมีครอบครัวของตัวเองทั้งสองก็หมั่นติดต่อสื่อสารกันทางจดหมายด้วยการเขียนคำกลอนกวีต่างๆ ด้วยอักษรหนังสือซึ่งเป็นอักษรลับที่ใช้ระหว่างผู้หญิงด้วยกัน ใจความสำคัญในจดหมายนั้นต่างเป็นข้อความที่พร่ำพรรณนาความคิดถึงและความห่วงหาที่มีต่อกัน

- ในฉากที่เสวฮวาถูกสามีทำร้ายเพราะเธอไม่ดูแลลูกให้ดี จนลูกต้องตายไป ไปเหอได้เข้ามาปลอบใจไปเหอที่กำลังร้องไห้ด้วยความเสียใจ ในฉากนี้ทั้งสองได้มองสบตากันด้วยความหมายลึกซึ้ง และอยู่ใกล้ชิดกันมาก แต่ก็ไม่ได้แสดงออกถึงความสัมพันธ์ทางกายที่เกินเลยแต่อย่างใด

- เมื่อเสวฮวาถูกสามีทำร้ายร่างกาย และด้วยความที่เธอต้องมาตระกำลำบากอยู่ในฐานะที่ยากจนตามสามี ไปเหอพยายามโน้มน้าวให้เสวฮวาหนีไปอยู่กับเธอ เธอก็จะยอมละทิ้งความสุขสบายส่วนตัวและหนีสามีมาอยู่กับเสวฮวา แสดงให้เห็นว่าเธอรักและใส่ใจเสวฮวามากกว่าอะไรทั้งปวง

● เสวฮวา : มีพฤติกรรมกรเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศโดยชัดเจน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป ไม่ปรากฏพฤติกรรมกรเป็นหญิงรักร่วมเพศให้เห็นในรูปแบบที่คาดเดาได้ ลักษณะการเป็นรักร่วมเพศของเธอนั้นผู้ชมสามารถรับรู้ได้จากการกระทำที่เธอมีต่อไปเหอนอกจากนั้นแล้วยังปรากฏพฤติกรรมกรเป็นไบเซ็กชวลให้เห็น กล่าวคือเธอได้แต่งงานออกเรือนไปกับผู้ชายตามธรรมเนียมแต่ไม่ได้แต่งงานเพราะเกิดจากความรักเธอปรารถนาที่จะให้ไปเหอได้มีชีวิตที่สมบูรณ์แบบ และไม่ต้องเป็นกังวลเกี่ยวกับตัวเธอจนละทิ้งทุกสิ่งเพื่อเธอ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เสวฮวาได้แต่งงานออกเรือนกับชายผู้มีฐานะยากจน จากเคยเป็นหญิงสาวผู้อยู่ในตระกูลร่ำรวย เธอต้องมาตระกำลำบาก แต่เธอก็ไม่เคยแสดงท่าทีลำบากอย่างไร เพราะเธอกลัวว่าหากไปเหอรู้จะเป็นห่วงเธอจนไม่เป็นอันทำอะไร เมื่อไปเหอชวนเธอไปอยู่ด้วย เธอจึงปฏิเสธและแสดงท่าทีแข็งกร้าวใส่ แท้จริงแล้วเธอนั้นอยากจะอยู่กับไปเหอแต่ไม่อยากจะให้

ไปเหอมาเดือร้อนหรือลำบากด้วย เธอจึงระบายความในใจทั้งหมดใส่จดหมายลับในรูปของพัสดุกระดาษโดยหวังว่าสักวันข้อความในจดหมายจะสื่อไปถึงไปเหอ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้กล่าวถึงตัวละครหลักในแง่ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศอย่างชัดเจน และตัวละครทั้งสี่นั้นไม่ได้รู้จักและเข้าใจถึงตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ ตัวละครต่างคบหา มีความสัมพันธ์กันอย่างเพื่อนรัก เพียงแต่มีความใกล้ชิดกันมากเกินไปจนเกินกว่าที่เพื่อนทั่วไปพึงกระทำต่อกัน กล่าวคือมีการวางตัวละครให้มีลักษณะเหมือนเป็นหญิงรักต่างเพศธรรมดาๆ มีการแต่งงานหรือหมั้นหมายกับผู้ชาย แต่มีพฤติกรรมบางอย่างที่ชวนให้ผู้ชมชกคิดไปถึงความเป็นรักร่วมเพศที่แอบแฝงไว้ในตัวละครแต่ละตัว แสดงให้เห็นว่าภาพยนตร์นั้นพยายามใช้บริบทต่างๆ ของตัวละครเพื่ออธิบายถึงการเป็นรักร่วมเพศแทนที่จะนำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศออกมาอย่างชัดเจน อาจแสดงให้เห็นถึงเรื่องการไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคมจึงทำให้ภาพยนตร์เลือกที่จะนำเสนอในรูปแบบนี้

ลักษณะนิสัย

● **นี่นา** : เป็นคนสดใส ร่าเริง มีน้ำใจ เธอเชื่อมั่นในตัวเอง และความรู้สึกที่มีต่อไซเพีย เธอคอยช่วยเหลือไซเพียมาตลอด ไม่ให้ไซเพียต้องตกกระทำลำบากจนบางครั้งก็ให้ความสำคัญกับไซเพียมากกว่าตัวเองและคนในครอบครัวจนเกินไป

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เมื่อไซเพียได้ย้ายมาอยู่จีน ภาษาของเธอยังไม่ค่อยดีนักนี่นาที่เป็นเพื่อนร่วมชั้นได้อาสาที่จะช่วยสอนภาษาจีน และยังช่วยแนะนำการดำเนินชีวิตในจีนให้กับไซเพีย รวมถึงชักชวนให้ไซเพียเป็นตัวของตัวเองสนุกสนานให้เต็มที่

- ในฉากที่ไซเพียเกิดปวดท้องอยากเข้าห้องน้ำเมื่อถึงเวลาสอบนั้น นี่นาเป็นห่วงเธอมากเนื่องจากเธอกลัวว่าไซเพียจะสอบไม่ผ่าน และต้องถูกส่งกลับไปเกาหลีถ้าผลการเรียนไม่ดี เธอจึงตัดสินใจทำข้อสอบแทนไซเพียโดยที่ไม่นึกถึงผลเสียที่จะตามมา และไม่สนใจว่าคนในครอบครัวจะรู้สึกอย่างไรกับสิ่งที่เธอทำ

-นี่น่าตัดสินใจบอกกับพ่อแม่ว่าเธอจะไม่ไปทำงานที่นิวยอร์ก เพื่อที่จะอยู่ดูแลเคียงข้าง โสเพียที่บาดเจ็บเพราะถูกรถชนอยู่ในเชียงใหม่ต่อไป

●โซเพีย : เป็นคนที่ดูเหมือนจะเรียบร้อย อยู่ในโอวาทของพ่อแม่แต่แท้จริงแล้วเธอเป็นคนดื้อเงียบ ชอบเก็บความรู้สึก ปากไม่ตรงกับใจ เธอมีความมุ่งมั่นในความคิดของตัวเองสูง และแน่วแน่ในหนทางที่เธอเลือกเดิน

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- โซเพียนั้นเติบโตมากับครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น เธออาศัยอยู่กับพ่อและแม่เลี้ยง ชาวจีนที่คอยเข้มงวดกับเธอมาโดยตลอด ต่อหน้าโซเพียก็ทำเป็นเชื่อฟังแม่เลี้ยงแต่ลับหลังเธอก็พยายามแหกกฎต่างๆที่แม่เลี้ยงได้ตั้งไว้ ในฉากที่นี่นำมาหาเธอที่บ้านและชวนเดินรำ กิณขนม อย่างสนุกสนาน เธอรู้ดีว่าเป็นสิ่งที่แม่เลี้ยงไม่ชอบแต่เธอก็ทำด้วยความสนุกสนาน

-โซเพียนั้นตั้งใจที่จะเป็นนักเขียนหนังสือ เธอมุ่งมั่นที่จะแต่งหนังสือนิยายขึ้นเพื่อเล่าเรื่องราวถึงความสัมพันธ์ของเพื่อนหญิงที่แนบแน่นเกินกว่าคู่สามี ภรรยา โดยใช้ตัวเองและนี่น่าเป็นต้นแบบเพื่อสร้างตัวละครขึ้น แม้จะเป็นอาชีพที่ไม่ได้สร้างความร่ำรวยให้เธอแต่เธอก็ทำมันด้วยใจรักและทำเพื่อต้องการระบายความรู้สึกในใจที่มีต่อเสวฮวา

-ในฉากที่เธอบอกนี่น่าว่าเธอกำลังจะย้ายไปซิดนีย์เพื่อไปอยู่กับคนรักที่เป็นผู้ชายชื่อ อาเธอร์ และเธอก็เชื่อมั่นในตัวอาเธอร์ เธอทำเป็นไม่สนใจคำเตือนของนี่น่าแล้วทำท่าผลัดใส่ไล่ส่งให้นี่น่าไปทำงานที่นิวยอร์ก แท้จริงแล้วที่เธอทำไปนั้นเพราะไม่อยากให้นี่น่าเป็นกังวลเรื่องของเธอจนไม่ยอมไปทำงานเพื่ออนาคตของตัวเองและตัวเธอก็ไม่ได้คิดที่จะย้ายไปอยู่ซิดนีย์จริงๆ

●ไปเหอ :เป็นคนเชื่อมั่นในตัวเอง และความรู้สึกที่มีเสวฮวา เธอทุ่มเทเพื่อความรักและยอมสละความสุขส่วนตัวของเธอเพื่อเสวฮวา แม้จะต้องแต่งงานไปด้วยความไม่เต็มใจนักแต่เธอก็ทำหน้าที่เป็นภรรยาและแม่ได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง แต่อย่างไรก็ตามถ้าเพื่อความรักแล้ว เธอก็พร้อมยอมทิ้งซึ่งทุกสิ่งทุกอย่าง

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เมื่อไปเหอได้แต่งงานออกเรือนไปแล้ว เธอมักจะแอบหนีออกมาเพื่อพบปะกับเส่วสวาที่ยังคงอยู่ในบ้านแม่สื่อ แม้ว่าจะมีกฎห้ามคนที่จากไปแล้วกลับมาแต่เธอก็ยังตั้งต้นที่จะกลับมาพบเส่วสวา

-เมื่อเกิดภาวะโรคระบาดขึ้นในหมู่บ้าน ไปเหอได้ตั้งใจปฏิบัติแม่ของสามีอย่างดี และเธอก็คอยระวังไม่ให้ลูกๆของเธอเข้าใกล้เธอ เพื่อป้องกันไม่ให้ลูกๆเสี่ยงต่อการติดโรคระบาดไปด้วย

-ในฉากที่ไปเหอหนีออกมาจากบ้านสามีเพื่อมาพบกับเส่วสวาที่บ้านของเธอและสามี เมื่อเธอพบว่าเส่วสวาต้องตกระกำลำบากกลายเป็นคนมีฐานะยากจน และต้องอยู่ภายใต้อาณัติของสามี เธอจึงบอกให้เส่วสวาและลูกๆย้ายไปอยู่กับเธอ เธอจะคอยดูแลเองโดยไม่มีเงื่อนไขและเธอก็พร้อมที่จะทิ้งครอบครัวมาเพื่ออยู่กับเส่วสวาไปตลอดชีวิตด้วย

●เส่วสวา: เป็นคนมีความอดทน ชอบเก็บความรู้สึก ปากไม่ตรงกับใจ และมั่นคงในความรักที่มีต่อไปเหอ เธอมีความมุ่งมั่นในความคิดของตัวเองสูง และแน่วแน่ในหนทางที่เธอเลือกเดิน แต่เธอกลับเป็นคนประมาทจนทำให้ลูกของเธอต้องถึงแก่ความตาย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-เมื่อเธอเดือดร้อนลำบากอยู่ในครอบครัวที่ยากจน เธอไม่เคยปริปากบ่น และยอมรับชะตากรรมแต่โดยดี ในฉากที่ไปเหอไปหาเส่วสวาที่บ้าน และพบว่าบ้านของเธอนั้นยากจนมากจากคนเคยมีฐานะกลับต้องลำบาก แต่ตัวเส่วสวาเองนั้นไม่แม้แต่จะแสดงท่าทีลำบากกายและใจใดๆออกมา

-ในฉากที่ไปเหอชวนเส่วสวาไปอยู่ด้วยกันเธอได้ปฏิเสธด้วยเหตุผลที่ว่าเธอนั้นรักสามีของเธอมาก และอยู่ที่นี้มีคนคอยช่วยเหลือมากมาย แต่แท้จริงแล้วเธอนั้นไม่มีใคร แม้ว่าใจจริงเธออยากใช้ชีวิตอยู่กับเส่วสวา แต่เพราะไม่ยอมให้ไปเหอต้องลำบากจึงสร้างว่าเธออยู่ที่บ้านนี้กับสามีก็มีความสุขดี

-ในฉากที่อพยพจากภัยสงครามท่ามกลางอากาศที่เหน็บหนาวเส่วสวาได้เผลอทิ้งให้ลูกน้อยนอนอย่างหนาวเหน็บ โดยที่เธอไม่ได้นอนกอดลูกหรือคอยดูแลลูกเพื่อให้อบอุ่น จนในที่สุดลูกน้อยของเธอก็สิ้นลมลงด้วยความหนาว

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีนิสัยที่หลากหลายเหมือนคนทั่วไป ไม่มีนิสัยเฉพาะกลุ่มที่แตกต่างไปจากคนอื่นๆ ในสังคม

2. ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

ครอบครัว

● นีน่า : เธอมีครอบครัวที่อบอุ่น เป็นครอบครัวเล็กๆ ที่มีพ่อและแม่อยู่ด้วยกัน เป็นครอบครัวที่ไร้ปัญหาใดๆ พ่อและแม่ของเธอให้ความดูแลเธอเป็นอย่างดี และคอยเป็นห่วงเป็นใย เรื่องการดำเนินชีวิต การสร้างรากฐานที่มั่นคงของเธอ

● โซเฟีย : เธอมีครอบครัวที่มีปัญหาขาดความอบอุ่น พ่อกับแม่ได้แยกทางกัน และพ่อได้มีภรรยาคนใหม่แม่เลี้ยงของเธอ นั้นมักชอบทำอะไรตามใจตัวเอง และไม่เคยสนใจยอมรับฟังความคิดเห็นใคร อีกทั้งยังชอบสั่งห้ามโซเฟียทำในสิ่งที่เธอไม่ถูกใจอยู่ตลอด โซเฟียจึงรักพ่อของเธอมาก เธอคอยอยู่เคียงข้างพ่อเสมอจนกระทั่งพ่อได้จากไป เธอจึงตัดสินใจออกมาอยู่เพียงลำพังและทิ้งแม่เลี้ยงไป

● ไปเหอ : ในวัยเด็กของเธอนั้นครอบครัวมีฐานะยากจน แม่ของเธอได้ทำการรัดเท้าเธอเพื่อความสวยงาม และเพื่อให้เธอสามารถหาสามีที่ดีในอนาคตตามธรรมเนียมนิยมของชาวจีนได้ จากนั้นจึงนำเธอมาฝากที่บ้านแม่สื่อให้ช่วยเลี้ยงดูแต่เมื่อเธอเติบโตใหญ่ เธอก็ได้ออกเรือนไปอยู่กับสามีที่ร่ำรวย ทำให้เธอกลายเป็นคนมีฐานะไปในที่สุด

● เสวฮวา : ในวัยเด็กของเธอนั้นครอบครัวมีฐานะร่ำรวย แม่ของเธอได้ทำการรัดเท้าเธอเพื่อความสวยงาม และเพื่อให้เธอสามารถหาสามีที่ดีในอนาคตตามธรรมเนียมนิยมของชาวจีนได้ จากนั้นจึงนำเธอมาฝากที่บ้านแม่สื่อให้ช่วยเลี้ยงดูแต่เมื่อเธอเติบโตใหญ่ เธอก็ได้ออกเรือนไปอยู่กับสามีที่ไม่ร่ำรวย ทำให้เธอต้องกลายเป็นคนไม่มีฐานะไปในที่สุด

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นมีทั้งครอบครัวที่อบอุ่นและเพียบพร้อมอย่างนีน่าและเสวฮวาตัวละครทั้งสองไม่มีความขัดแย้งใดๆ ในความสัมพันธ์และไม่มีปัญหาเรื่องฐานะ ในขณะที่โซเฟียนั้นครอบครัวได้มีปัญหาความขัดแย้งในความสัมพันธ์และไปเหอ

ที่มีปัญหาเรื่องฐานะ ซึ่งก็เหมือนบุคคลทั่วไปที่มีปัญหาหลากหลายแต่อย่างไรก็ตามครอบครัวนั้นไม่ใช่สาเหตุที่ส่งผลต่อการเป็นรักร่วมเพศของตัวละครทั้งสอง

คู่รัก

- โซเฟีย : เธอได้คบหาอยู่กับชายหนุ่มชาวต่างชาติ จนกระทั่งพลาดพลั้งมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกันจนตั้งครรภ์แต่เธอได้แท้งลูกไป ทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่หยุดชะงักลง

- ไปเหอ : สามีของเธอมีฐานะร่ำรวย เงินทองสามารถเลี้ยงปรนเปรอให้เธอสุขสบายได้ แต่หากเขาไม่ค่อยใส่ใจในตัวเธอเท่าที่ควร และมองว่าเธอเป็นแค่ภรรยาที่คอยทำหน้าที่แม่บ้านแม่เรือนเท่านั้นเธอไม่เคยรับฟังความคิดเห็นของเธอและไม่ให้ความสำคัญกับเธอ

- เส่วฮวา: สามีของเธอมีฐานะยากจน ทำให้ชีวิตของเธอต้องลำบาก แต่อย่างไรก็ตามเธอก็ปฏิบัติตัวต่อเธอดีพอสมควร แม้ว่าจะพูดจาแข็งกร้าว และวางตัวเป็นใหญ่เหนือเธอ แต่เธอก็พยายามดูแลเอาใจใส่เธอในรูปแบบของเขา

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศมักมีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์กับคนรักที่เป็นผู้ชาย หรือแสดงให้เห็นว่าตัวละครต้องมีช่วงชีวิตที่ไม่มีความสุขจากการคบหากับผู้ชาย หรือการถูกกดขี่จากผู้ชาย

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทและพฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีฉากที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของตัวละครหญิงรักร่วมเพศเลย เพียงแต่มีการนำเสนอเนื้อเรื่องและบริบทชักจูงให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ที่เกินขอบเขตคำว่าเพื่อนระหว่างตัวละคร ไม่ได้ถ่ายทอดให้เห็นฉากที่กำลังมีเพศสัมพันธ์แต่อย่างใด ทำให้ไม่สามารถตีความได้อย่างชัดเจนว่านี่น่า โซเฟีย ไปเหอและเส่วฮวา มีรูปแบบพฤติกรรมทางเพศแบบหญิงรักร่วมเพศลักษณะใดแต่ในเนื้อหาภาพยนตร์มีการกล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไปเช็กชวลจากตัวละครทั้ง 3 ตัว คือโซเฟีย ไปเหอ และเส่วฮวา

ความเป็นเพื่อน

● **นีน่า :** เธอเป็นคนใจดีมีน้ำใจ เมื่อไซเพียได้เข้ามาเรียนใหม่ๆ นีน่าก็คอยให้ความช่วยเหลือเรื่องภาษาแก่เธอ และ คอยดูแลไซเพียอยู่เสมอ

● **ไซเพีย :** เธอเป็นห่วงเป็นใยนีน่า และหวังให้นีน่ามีอนาคตที่สดใส เธอไม่ยอมให้นีน่าต้องเป็นห่วงเธอมากจนเกินไปเธอจึงแกล้งทำเป็นเบื่อและอยากจะอยู่ห่างจากนีน่า ซึ่งสิ่งที่เธอทำนั้นเกิดจากความหวังดีที่เธอมีต่อนีน่า

● **ไปเหอ :** เมื่อเธอออกเรือนไปได้ดี เธอไม่เคยลืมที่จะคิดถึงเส่วฮวา ยังคงกลับมาเยี่ยมเยียน และคอยช่วยเหลือเส่วฮวาเมื่อเส่วฮวาลำบาก

● **เส่วฮวา :** แม้ชีวิตเธอจะต้องลำบากเพียงใด แต่เธอก็ไม่เคยคิดให้ไปเหอยอมเสียสละชีวิตที่สุขสบาย มาเพื่อช่วยเหลือและดูแลเธอจนต้องลำบากไปกับเธอ เส่วฮวาจึงเลือกที่จะห่างจากไปเหอไป

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศเป็นคนที่มีความรัก และยึดมั่นในความเป็นเพื่อนเหนือสิ่งอื่นใด

ความเป็นลูก

● **นีน่า :** เธอเป็นลูกที่ไม่ค่อยคิดถึงใจพ่อแม่ และชอบทำอะไรตามใจตัวเอง เธอมักจะก่อปัญหาให้พ่อแม่และแม่ต้องงุ้มใจเมื่อสิ่งที่เธอต้องการ คือการทำเพื่อไซเพียโดยละเลยคนในครอบครัวทั้งเรื่องที่ทำข้อสอบแทนไซเพีย หรือเรื่องที่ไม่ยอมไปทำงานที่นิวยอร์กเพื่อจะอยู่กับไซเพีย

● **ไซเพีย :** เธอนั้นรักพ่อแม่และใส่ใจความรู้สึกพ่อแม่เสมอ เมื่อพ่อแม่มีปัญหาเรื่องงานเรื่องเงิน เธอก็พร้อมที่จะอยู่เคียงข้างและเข้าใจพ่อแม่โดยตลอด จนเมื่อวันทีพ่อแม่ได้จากไป เธอก็มักจะนำเสื้อผ้าของเขามาใส่และไปโรงอาบน้ำสาธารณะซึ่งเป็นสถานที่ๆพ่อแม่ของเธอชอบเพื่อแสดงความคิดถึงที่มีต่อเขาแต่ในทางกลับกันเธอนั้นเกลียดชังแม่เลี้ยงอย่างมาก จึงทำให้เธอไม่คิดกลับไปสนใจแยะแยะกับแม่เลี้ยงอีกเลย หลังจากที่พ่อแม่ของเธอได้ตายไป

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นมีทั้งการเป็นลูกที่ดีและไม่ดี ไม่แตกต่างจากบุคคลทั่วไปที่มีทั้งคนที่ใส่ใจและเข้าใจความรู้สึกของพ่อแม่ และคนที่ให้ความสำคัญกับเรื่องอื่นมากกว่าพ่อแม่

ความเป็นแม่

- **ไปเหอ** : ทำหน้าที่เป็นแม่ที่ดี คอยปกป้องลูก เมื่อโรคระบาดได้คุกคามชาวเมืองผู้คนต่างป่วยและล้มตายเป็นจำนวนมาก เธอได้ดูแลแม่ของสามีที่ป่วยและให้ลูกอยู่ในห้องที่ห่างไกลจากตัวเอง เนื่องจากเธอกลัวว่าเธออาจจะนำเชื้อโรคไปติดลูกๆ ได้

- **เส่วฮวา** : ทำหน้าที่เป็นแม่ที่ไม่ค่อยดีนัก เธอละเลยไม่ดูแลลูกเท่าที่ควร เมื่อคราวที่หิมะตกลงมาอย่างหนัก สามีของเธอพบว่าลูกที่นอนอยู่ข้างๆ เส่วฮวาได้เสียชีวิตลงด้วยความเหน็บหนาว ทั้งๆที่เธอก็อยู่ตรงนั้นแต่เธอกลับไม่ให้ความอบอุ่นแก่ลูก อย่างไรก็ตามเส่วฮวาก็รู้สึกเสียใจเป็นอย่างมาก และคิดโทษตัวเองที่เป็นต้นเหตุให้ลูกต้องตาย

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นก็มีความรักความห่วงใยต่อลูก และก็มีคามผิดพลาดในการทำหน้าที่ของแม่ได้เหมือนกับหญิงสาวทั่วไป

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการพบปะกันของตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่ได้มีสถานที่เฉพาะ และเป็นไปอย่างเสรี เนื่องจากภาพยนตร์ไม่ได้มุ่งเน้นให้ตัวละครแสดงความเป็นหญิงรักร่วมเพศออกมาอย่างชัดเจน มีการวางบริบทของตัวละครให้ดูเหมือนหญิงรักต่างเพศทั่วไป การพบปะสังสรรค์กันจึงไม่มีขอบเขตจำเพาะเจาะจงแต่อย่างใด

4.สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

- **นิน่าและไซเพีย** ทั้งสองสนิทสนมกันมาก มีความเข้าใจและจริงใจต่อกัน ถึงขั้นยอมเสียสละความสุขของตนเพื่อช่วยเหลือกันในหลายๆเรื่องอีกทั้งยังได้สาบานกันว่าจะเป็นเพื่อนตาย

เหมือนดังในเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ของเหอหนานที่ถูกจารึกเอาไว้ความใกล้ชิดของทั้งสอง
ก่อให้เกิดความรู้สึกดีๆที่พอกพูนมากขึ้นทุกวันจนกลายเป็นความรู้สึกที่ลึกซึ้งกว่าเพื่อนสนิททั่วไป

●ไปเหอและเสว่ฮาได้ถูกเลี้ยงดูและกำหนดให้เป็นเพื่อนตายกันมาตั้งแต่เด็กๆ
ความใกล้ชิดสนิทสนม และความเข้าใจกันนั้นเป็นตัวหล่อหลอมให้ทั้งสองมีความความรู้สึกดี
ต่อกันมากเกินกว่าคำว่าเพื่อน

ภาพยนตร์มีประเด็นที่แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเกินเพื่อนนั้นเกิดขึ้น
จากสิ่งแวดล้อม และความใกล้ชิดกันมากเป็นพิเศษระหว่างเพื่อนสาว นอกจากนี้แล้วยังชี้ให้เห็น
ประเด็นที่ผู้หญิงนั้นต้องถูกกดขี่ข่มเหงเป็นเบี้ยล่างของผู้ชายในสังคมสมัยก่อน และความผิดหวัง
ในความสัมพันธ์กับคู่รักที่เป็นผู้ชาย จึงทำให้ความสัมพันธ์ที่สนิทสนมเป็นพิเศษระหว่างเพื่อนสาว
ได้กลายเป็นความรู้สึกดีๆต่อกันที่มากกว่าเพื่อนธรรมดา

5. ปรากฏิยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงไม่ได้แสดงให้เห็นถึงทัศนคติและปฏิบัติใดๆจากบุคคลรอบข้าง
ของตัวละครหลักเลย เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้กลวิธีในการนำเสนอเรื่องการเป็นหญิง
รักร่วมเพศโดยแอบแฝงซึ่งความหมายให้ผู้ชมได้ติดตาม

4.2.2 ลักษณะตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ได้หวัน

ภาพยนตร์เรื่อง Love lone's flower (ค.ศ.2007)

(จากภาพที่27)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

- หยวนฟาง : อายุประมาณ 30-35 ปี (จากภาพที่ 28)
- วูเป่า : อายุประมาณ 17-18 ปี (จากภาพที่ 29)

●จนวนจนวน: อายุประมาณ 17-18 ปี (จากภาพที่ 30)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 17-35 ปี อยู่ในช่วงวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ ซึ่งหมายความว่าภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศนั้นเกิดขึ้นได้กับทั้งวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่

อาชีพ

- หยวนฟาง: โสเภณี
- วู่เป่า : นักร้องในคลับ
- จนวนจนวน : โสเภณี

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าอาชีพที่หญิงรักร่วมเพศทำนั้น เป็นงานที่ไม่มีเกียรติ และศักดิ์ศรี เป็นงานที่ไม่ต้องอาศัยความรู้แต่ใช้เรื่อในร่างกายตาทังยังถูกดูถูกเหยียดหยามจากผู้คนในสังคมภายนอก

สถานภาพ

- หยวนฟาง: โสด
- วู่เป่า : โสด
- จนวนจนวน : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นครองสถานภาพโสด เพราะไม่คิดที่จะมีคู่หมั้นหรือแต่งงานเพื่อมีครอบครัวปกติแบบหญิงชายทั่วไป โดยเฉพาะหยวนฟางที่เข้าใจในตัวตนของตัวเองดีว่าเธอรักร่วมเพศนั้นมีความรักให้กับผู้หญิงเท่านั้น ในขณะที่วู่เป่าแม้ว่ามีใจให้กับชายหนุ่ม แต่เธอก็เลือกที่จะเป็นหญิงรักร่วมเพศและไม่คบหากับคนรักที่เป็นผู้ชาย เพียงเพื่อไม่อย่างทำร้ายความรู้สึกของหยวนฟาง ส่วนจนวนจนวนนั้นยังไม่เคยมีความรักที่แท้จริงกับใคร

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

●หยวนฟาง : มีลักษณะเป็นผู้หญิงมั่น สวยสง่าเธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรงที่เพ้าไว้ผมยาวแบบหญิงสาวทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●วูเป่า : มีลักษณะเป็นเด็กสาวสวย ลีกลับ เธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรงที่เพ้าไว้ผมสั้นแบบหญิงสาวทั่วไปและคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●จวนจวน : มีลักษณะเป็นเด็กสาวสดใส น่ารัก เธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรงสลักกับกางเกงแบบสมัยใหม่ ไว้ผมสั้นแบบหญิงสาวทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ไม่ชัดเจนทั้งตัวละครหยวนฟาง วูเป่าและจวนจวน ทั้งสามต่างมีลักษณะท่าทางที่เหมือนหญิงสาวสวย กล่าวคือการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกาย แม้ว่าตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะแบบผู้หญิง แต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องตัดสินได้ว่าพวกเธอไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

●หยวนฟาง : มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคิง กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป แต่จะมีท่าทางเป็นผู้นำคอยปกป้องหญิงคนรักที่อ่อนแอกว่า และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุก เธอเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอจากสังคม เนื่องด้วยอาชีพการงานของเธอที่ต้องใช้ความเป็นหญิงเป็นจุดขาย และสังคมที่เธออยู่ยังเป็นสังคมสมัยที่ยังไม่ค้ำชูและยอมรับในกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ หยวนฟางนั้นหลงรักวูเป่าและจวนจวนอยู่ข้างเดียว แต่เธอไม่เคยแสดงออกต่อหน้าคนอื่น เพียงแต่คอยดูแลเด็กสาวทั้งสองอย่างดีเสมือนเป็นน้องสาว

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่วูเป่าร้องเพลงอยู่ในคลับ เมื่อซังหลางเป็นแขกในคลับได้ชวนวูเป่าให้มานั่งคุยที่โต๊ะ หยวนฟางเห็นจึงไม่พอใจอย่างมาก เธอจึงเดินมาบอกกับซังหลางว่าที่นี่ไม่มีกฎให้นักร้องมานั่งพูดคุยกับแขกเพื่อชดชววงไม่ให้ทั้งสองได้พูดคุยกัน

- ในฉากที่หยวนฟางพาจวนจวนไปอยู่ด้วยที่บ้านใหม่ หยวนฟางก็ดูแลเธอในฐานะน้องสาวคนหนึ่ง เมื่ออยู่ต่อหน้าคนอื่นเธอไม่เคยแสดงอาการเกินเลยกับจวนจวน

- หยวนฟางนั้นจะแสดงความรักและความต้องการในตัววูเป่าและจวนจวน ต่อเมื่ออยู่ในสถานที่ลับตาคนแล้วเท่านั้น เช่น ในบ้านพักของเธอเอง

● วูเป่า : มีพฤติกรรมกรเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบียนควีน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป นอกจากนั้นแล้วเธอยังมีพฤติกรรมในรูปแบบไบเซ็กชวลอีกด้วย กล่าวคือแม้จริงแล้วเธอก็เป็นหญิงรักต่างเพศเหมือนคนอื่นๆ แต่เมื่อหยวนฟางผู้มีพระคุณมีใจให้แก่เธอ เธอจึงต้องยอมกลายเป็นเลสเบียนควีนเพื่อตอบสนองความต้องการของหยวนฟาง แต่การเป็นรักร่วมเพศของเธอก็ถูกซ่อนไว้เป็นความลับระหว่างเธอและหยวนฟาง

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่หยวนฟางเริ่มจูบวูเป่า เธอมีท่าที่ตกใจ และไม่ตอบสนอง แต่เมื่อตระหนักถึงบุญคุณที่หยวนฟางมีต่อเธอ วูเป่าจึงไม่ขัดขืนและยอมตกเป็นของหยวนฟางอย่างไม่เต็มใจนัก

- วูเป่านั้นกำลังมีความรักกับซังหลาง ชายหนุ่มนักดนตรี แต่ไม่สามารถแสดงออกอย่างเปิดเผยได้ เนื่องจากเธอรู้ว่าหยวนฟางนั้นมีใจให้กับเธอ ด้วยความที่ไม่อยากให้หยวนฟางเสียใจ เธอจึงแอบพบกับซังหลาง และเลือกที่จะอยู่กับหยวนฟางแทนที่จะหนีไปกับซังหลางในคราวที่เกิดสงครามกลางเมืองขึ้น

● จวนจวน : มีพฤติกรรมกรเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบียนควีน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป แต่เดิมไม่ได้มีพฤติกรรมเป็นรักร่วมเพศ เมื่อเธอได้รับความช่วยเหลือจากหยวนฟางในเรื่องต่างๆ และเธอรู้ว่าหยวนฟางมีใจให้แก่เธอ จึงทำให้เธอไม่ขัดขืนเมื่อหยวนฟางจูบเธอนอกจากนี้ยังปรากฏบทบาทการเป็นไบเซ็กชวลอีกด้วย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่หยวนฟางกับจวนจวนนั่งปรับทุกข์กันอยู่ หยวนฟางรู้สึกสงสารจวนจวนจับใจที่ชีวิตเธอต้องถูกผู้ชายบังคับข่มขืนในกายใจและต้องติดยาหยวนฟางร้องให้ออกมาด้วยความสงสารและจูบเธอ เธอรู้อาหยวนฟางมีใจให้แกเธอแต่เธอก็ไม่คิดที่จะปฏิเสธ เพราะสำนึกในบุญคุณของหยวนฟาง

ภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวละครมีทั้งที่รู้จักตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ และต้องกลายเป็นรักร่วมเพศทั้งๆที่ตนไม่ได้มีความรักให้กับผู้หญิงอย่างแท้จริง แต่อย่างไรก็ตามตัวละครก็แสดงให้เห็นถึงการมีความสัมพันธ์กับผู้ชายเช่นเดียวกันด้วยอาชีพการงานที่ทำ ซึ่งการเป็นรักร่วมเพศนั้นต้องปกปิดตัวตนที่แท้จริงจากสังคมแสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคมสมัยก่อน

ลักษณะนิสัย

●หยวนฟาง : เป็นคนมีจิตใจดี แม้ภายนอกเธอจะดูแข็งกระด้างไปเสียหน่อยแต่เมื่อพบคนเดือดร้อน เธอก็ยินดีช่วยอย่างถึงที่สุดซึ่งความปรารถนาดีของเธอต่อบรรดาเด็กสาว มักจะแปรเปลี่ยนไปเป็นความรักอยู่เสมอ โดยที่เธอมักจะทำอะไรโดยไม่คิดไตร่ตรองให้ดีเสียก่อนไม่คำนึงถึงปัญหาความสัมพันธ์ที่อาจตามมาภายหลังได้ นอกจากนั้นเธอยังเป็นคนที่หึงในศักดิ์ศรีมากอีกด้วย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-ในฉากที่วู่เป่ากำลังถูกพวกอันธพาลที่ขายเธอให้กับช่องตบตีอยู่ข้างถนนนั้น หยวนฟางได้บังเอิญเดินผ่านมาพบ และเข้าไปช่วยเหลือเธอโดยการข่มขู่พวกอันธพาลทำท่าที่จะเรียกตำรวจและจะพาวู่เป่าไปส่งที่บ้าน แต่วู่เป่านั้นไม่มีที่ไปจึงขอติดตามหยวนฟางไปอยู่ด้วย หยวนฟางจึงตัดสินใจพาวู่เป่ามาอยู่ด้วยกัน เช่นเดียวกันกับจวนจวนเมื่อจวนจวนโดนลูกค้ำทำร้ายร่างกายและไม่มีที่ไป หยวนฟางจึงชวนเธอมาอยู่ด้วยและดูแลเธอเป็นอย่างดี

-หยวนฟางนั้นได้ตกหลุมรักเด็กสาวทั้งสอง และไม่อาจห้ามใจที่จะไม่แสดงความรักที่เกินเลยกับพวกเธอได้ หยวนฟางจึงมักจะพยายามมีความสัมพันธ์ทางกายโดยที่ไม่สนใจว่าทั้งคู่จะมีความรู้สึกอย่างไร และรู้สึกเช่นเดียวกันกับเธอหรือไม่ หยวนฟางมักจะลงมือทำก่อนที่จะคิดได้ในภายหลังเสมอ

-ในฉากที่หยวนฟางโดนเจ้าของห้องเช่ากล่าวหาว่าเล่นหูเล่นตากับสามีของเจ้าของบ้าน และเพื่อนบ้านออกมาพุดจาคุถูกอาชีพของเธอ พร้อมทั้งจะไล่ให้เธอออกไป หยวนฟางตัดสินใจย้ายออกจากห้องเช่าทันที โดยใช้เงินเก็บที่มีอยู่ทั้งหมดไปซื้อบ้านใหม่ของตัวเองอยู่

● วูเป่า : เป็นคนอ่อนแอ ไม่มีจุดยืนที่เป็นตัวของตัวเอง เธอเป็นคนที่รู้จักสำนึกบุญคุณคน โดยบางครั้งก็ละเลยความต้องการที่แท้จริงของตัวเอง ทำให้ต้องใช้ชีวิตอย่างปราศจากความสุขที่แท้จริง

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เมื่อซังหลางชายคนรักของเธอต้องการให้เธอหนีสงครามไปอยู่กับเขา เธอมีท่าทีลังเลใจหนึ่งก็อยากจะทำตามคนรักไปอีกใจหนึ่งก็หวงคิดถึงหยวนฟาง เธอตัดสินใจตามเขาไปด้วยท่าทีที่ไม่มีความสุขนักแม้จะได้อยู่กับคนรักแล้วก็ตาม

- แม้วูเป่านั้นจะรักซังหลางมากแค่ไหน แต่เมื่อเธอรู้ว่าหยวนฟางมีใจให้เธอก็ไม่อาจทรยศต่อความรู้สึกผู้มีพระคุณได้ในฉากที่เกิดสงครามกลางเมืองซังหลางพาเธอหนีไปได้วันกับเขา แต่เธอกลับตัดสินใจแอบหนีซังหลางกลับไปหาหยวนฟาง

● จวนจวน : เป็นคนใส่ชื่อบริสุทธิ์ อ่อนต่อโลก เหมือนเป็นคนที่ไม่คิดอะไรมากในชีวิต แต่ลึกๆแล้วเธอมีปมหวาดกลัวผู้ชายซ่อนอยู่ในจิตใจ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่จวนจวนต้องดื่มเหล้าเพื่อตามใจแขก และถูกแขกพาไปทำร้ายร่างกาย ชมชื่นรวมทั้งให้เธอใช้ยาเสพติดจนติด แต่จวนจวนก็ไม่พยายามที่จะหนี เวลาที่โคคยอมตามตัวเธอไป เธอก็ยังคงทนอยู่กับสภาพแบบนี้

- ในฉากที่โกกำลังใช้กำลังบังคับข่มขืนจวนจวน อยู่ๆเธอก็กลับไปนึกถึงตอนที่พ่อของเธอได้ข่มขืนเธอในวัยเด็ก ทำให้จวนจวนเสียสติจนต้องวิ่งหนีไปล้างตัวในห้องน้ำ และทำยสุคแล้วเธอก็ตัดสินใจเอาหินมาทุบหัวโกจนตายในที่สุด

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีทั้งนิสัยที่ไม่แตกต่างและนิสัยที่ผิดแปลกไปจากกลุ่มคนทั่วไป กล่าวคือในบางครั้งตัวละครทั้งสามก็จะมีลักษณะนิสัยใจคอเหมือนกับคนทั่วไปในสังคม และมักจะเป็นนิสัยในด้านดี เช่น ความมีน้ำใจ ความกตัญญู แต่ในบางครั้งก็แสดงให้เห็นถึงความผิดปกติภายในจิตใจ เช่น การมีบุคลิกขัดแย้งในตนเอง หรือมีความก้าวร้าวรุนแรงที่เกิดจากอาการทางจิตแสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศในแง่ลบ

2.ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

กลุ่มเพื่อน

●หยวนฟาง วูเป่า และจวนจวน : กลุ่มเพื่อนของพวกเธอต่างก็มีแต่หญิงสาวที่ทำงานอยู่ในสถานโคมแดง ทุกคนเฝ้ารอแต่เงินทอง และความงามโดยที่ไม่มีใครคิดถึงอนาคตต่อไปสักเท่าไรแต่พวกเธอก็เป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน และไม่ลืมกันไปแม้จะไม่พบเจอกันนาน

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นมีเพื่อนที่ดี และเป็นเพื่อนที่ห่วงใยคิดถึงกันเสมอ และกลุ่มเพื่อนนั้นก็ไม่ใช่ปัจจัยที่ทำให้ตัวละครนั้นมีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศ

คู่รัก

●วูเป่า : ซังหลางชายหนุ่มนักแต่งเพลงผู้บังเอิญมาพบเธอในคลับ เขาหลงรักเธอตั้งแต่วแรกเห็นทั้งสองค่อยๆเริ่มมีใจให้แกกัน ซังหลางนั้นรักและหลงใหลในตัววูเป่ามาก เขานั้นทำสิ่งดีๆเพื่อเธอมาโดยตลอด เมื่อเกิดสงครามซังหลางพยายามที่จะพาเธอหนีไปอยู่กับเขา และถ้าเธอไม่ไปเขาก็จะอยู่กับเธอ ยอมตายไปพร้อมกับเธอเช่นกัน

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นมีผู้ชายที่ดีมารักใคร่ห่วงใย และไม่มีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ใดๆ ดังนั้นคู่รักจึงไม่ใช่ปัจจัยที่ทำให้ตัวละครนั้นมีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ครอบครัว

- จนวนจวน : เธออาศัยอยู่กับพ่อ และถูกพ่อข่มขืนตั้งแต่ยังเด็ก ทำให้เธอต้องหนีออกจากบ้านมาและกลายเป็นคนมีปมในใจมาตลอด

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศมีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัว จะเห็นได้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากพ่อ หรือในมุมมองของผู้ชายที่ใช้ความรุนแรงและทำร้ายจิตใจผู้หญิง ส่งผลให้เธอหวาดกลัวผู้ชาย และรู้สึกอึดใจว่าเมื่ออยู่กับผู้หญิง

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทและพฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีฉากที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของตัวละครหญิงรักร่วมเพศเลย เพียงแต่มีการนำเสนอเนื้อเรื่องและบริบทชักจูงให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ในรูปแบบหญิงรักร่วมเพศ กล่าวคือมีเพียงการจูบกันของตัวละครเท่านั้น โดยสามารถตีความได้ว่าหยวนฟางเป็นรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคิงคือเป็นฝ่ายรุก ส่วนวูเป่าและจวนจวนเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนควีนคือเป็นฝ่ายรับ ตามรูปแบบพฤติกรรมการแสดงออกของพวกเธอและยังมีการกล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไปเช็กชวลจากตัวละครอย่างวูเป่าที่มีความรักให้แก่ซังหลางชายหนุ่มนักดนตรี แต่ก็ยอมมีความสัมพันธ์กับหยวนฟางด้วย

ความเป็นเพื่อน

●หยวนฟาง : มีความรัก ห่วงใย และปรารถนาดีต่อเพื่อน ไม่อยากให้เพื่อนต้องเดือดร้อน เพราะตัวเอง

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-ในฉากสุดท้ายที่เธอได้บังเอิญพบกับเพื่อนเก่าในสถานโคมแดง เธอพบว่าเพื่อนเธอนั้นแต่งงานมีสามีแล้ว และเพื่อนก็ได้ชวนเธอที่บ้าน แต่หยวนฟางปฏิเสธเพราะไม่อยากให้ใครรู้ว่าเพื่อนตนมีดีต่ออย่างไรถึงได้มีพาเธอที่ทำงานอยู่ในสถานโคมแดงเช่นนี้ไปที่บ้าน หยวนฟางจึงบอกให้เพื่อนของเธอและเธอทำเหมือนคนไม่รู้จักกันเพื่อตัวของเพื่อนเอง

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศเป็นคนที่มีความห่วงใย และใส่ใจในความ เป็นเพื่อน ยอมเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อไม่ให้เพื่อนต้องเดือดร้อนเพราะตน

ความเป็นพี่น้อง

●หยวนฟาง : เธอดูแลวูเป่าและจวนจวนเสมือนเป็นน้องสาวคนหนึ่ง คอยให้ความรัก และใส่ใจในตัวเด็กสาวทั้งสองอยู่เสมอ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-ในฉากที่เธอพา วูเป่า หรือจวนจวนมาอยู่อาศัยกับเธอที่บ้าน หยวนฟางคอยหาที่นอน อาหาร เสื้อผ้าให้ทั้งสอง ดูแลอย่างดีเหมือนคนในครอบครัว

● วูเป่า : เธอนั้นสำนึกถึงบุญคุณของหยวนฟางมาโดยตลอด ทำให้เธอเลือกที่จะอยู่เคียงข้างหยวนฟางไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-ในฉากที่วูเป่าตัดสินใจทิ้งซังหลางชายคนรักของเธอ โดยการหนีจากเรืออพยพหนีสงครามกลางเมืองที่ซังหลางตั้งใจพาเธอไปด้วย กลับมาอยู่กับหยวนฟาง แม้จะรักซังหลางมากเพียงใด แต่เธอก็เลือกที่จะอยู่เคียงข้างหยวนฟาง

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศเป็นคนที่มีความยึดมั่นในสายสัมพันธ์ที่แนบแน่นระหว่างกันเสมือนเป็นคนในครอบครัว

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ แสดงให้เห็นว่าการพบปะกันของตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้น ต้องคอยหลบๆ ซ่อนๆ ไม่สามารถแสดงตัวตนที่แท้จริงออกมาได้อย่างอิสระเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น สถานที่พบปะของตัวละครนั้นก็คือในบ้าน ส่วนที่เป็นส่วนตัว

4. สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

● หยวนฟาง : ไม่ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ชัดเจน แต่เพราะความใกล้ชิดและความสงสารในตัวเด็กสาวอาจเป็นปัจจัยที่ทำให้เธอกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศได้

● วู่เป่าและจวนจวน : เป็นหญิงรักร่วมเพศ เพราะสถานการณ์บังคับเนื่องจากเห็นว่าหยวนฟางเป็นผู้มีพระคุณต่อเธอ เมื่อหยวนฟางแสดงความรักต่อพวกเธอพวกเธอจึงต้องแสดงพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศไปโดยปริยาย และจวนจวนเองก็ไม่ได้รู้สึกรังเกียจอะไร กลับรู้สึกสบายใจในความสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกันเองมากกว่าผู้ชาย หลังจากที่เธอได้ถูกผู้ชายรอบกายทำร้ายและข่มขืน

ภาพยนตร์มีประเด็นที่แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเกินเพื่อนนั้น เกิดขึ้นจากความสงสาร และความใกล้ชิดกันมากเป็นพิเศษระหว่างหญิงสาว อีกทั้งยังพบประเด็นการเกิดพฤติกรรมความเป็นหญิงรักร่วมเพศขึ้นมาโดยที่ไม่ได้ตั้งใจ หรือไม่ได้ต้องการที่จะเป็นจริงๆ แต่เป็นการกระทำลงไปตามสถานการณ์บังคับ เพื่อตอบสนองความรู้สึกของอีกฝ่ายที่มีบุญคุณด้วย นอกจากนี้แล้วยังชี้ให้เห็นประเด็นที่ผู้หญิงนั้นต้องถูกกดขี่ข่มเหงจากผู้ชายในสังคมสมัยก่อน จึงทำให้เกิดความหวาดกลัวในการมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย

5. ปฏิกริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้แสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคมโดยวิเคราะห์ได้จากบริบทของตัวละครหญิงรักร่วมเพศว่าต่างมีพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศที่แอบซ่อนไว้ นอกจากนี้แล้วยังปรากฏให้เห็นว่าผู้คนทั่วไปล้วนไม่เข้าใจในความสัมพันธ์ลึกซึ้งระหว่างหญิงรักร่วมเพศ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่ซังหลางจะชวนให้วูเป่าหนีภัยสงครามไปกับเขา วูเป่านั้นปฏิเสธซังหลางทุกอย่างที่เธอนั้นก็มีใจให้ซังหลางอยู่ วูเป่าบอกซังหลางว่าเธอจะอยู่กับหยวนฟาง และจะไม่ทิ้งหยวนฟางไปไหน ซังหลางจึงไม่พอใจอย่างมากและไม่เข้าใจในความรู้สึกของความเป็นหญิงรักหญิงในตอนนั้นเองหยวนฟางได้บอกกับซังหลางว่าเธอไม่มีวันเข้าใจความสัมพันธ์อันล้ำลึกระหว่างเธอกับวูเป่าได้ ซังหลางจึงตรงเข้าทำร้ายร่างกายหยวนฟาง

- หยวนฟางนั้นมีความรักให้แก่วูเป่า และจวนจวน แต่เธอไม่กล้าแสดงออกเวลาอยู่ในสังคม แม้ว่าจะหึงหวงวูเป่าหรืออยากจะทำร้ายจวนจวนจากแขกผู้ชายมากเพียงใด หยวนฟางก็ได้แต่เก็บงำเอาไว้

ภาพยนตร์เรื่อง Miao Miao (ค.ศ.2008)

(จากภาพที่ 33)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1. คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

- เสี่ยวอ้าย : อายุประมาณ 16-17ปี (จากภาพที่ 35)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 16-17ปี อยู่ในช่วงวัยรุ่น ภาพยนตร์จึงให้มุมมองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนวัยที่กำลังอยู่ในช่วงเรียนรู้กับความรั

สถานภาพ

- เสี่ยวอ้าย : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศไม่ได้มีความรักให้กับผู้ชาย เพราะมีความรู้สึกดีๆ ให้กับเพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิง เป็นการรักข้างเดียว และยังคงอยู่ในวัยเยาว์ที่กำลังค้นหาตัวเอง

อาชีพ

- เสี่ยวอ้าย : นักเรียน

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นอยู่ในภาวะที่ยังเป็นนักเรียน โดยเฉพาะการเป็นนักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วน ที่สะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ตัวละครกลายเป็นรักร่วมเพศได้

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

- เสี่ยวอ้าย : มีลักษณะเป็นคนหัวๆ สบายๆ เธอมักแต่งกายด้วยชุดนักเรียนสลัดกับชุดเสื้อยืดกางเกงยีนส์แบบลำลอง ไว้ผมยาวแบบเด็กสาวทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ไม่ชัดเจน ตัวละครหลักนั้นมีลักษณะท่าทางที่เหมือนเด็กสาวทั่วไป กล่าวคือการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกายแม้ว่าตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะแบบผู้หญิงแต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องตัดสินได้ว่าพวกเธอไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

- เสี่ยวอ้าย : มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคิงกล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนเด็กสาวทั่วไป แต่จะมีท่าทางที่ค่อนข้างหัว และ มีพฤติกรรมในรูปแบบคอยปกป้องคนที่เธอรัก และแสดงความแข็งแกร่งกว่าอีกฝ่าย เธอเป็นหญิงรักร่วมเพศที่พยายามปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอจากคนรอบข้าง โดยเฉพาะคนที่เธอแอบชอบ เนื่องจากคนที่

เสี่ยวอ้ายรู้สึกดีด้วยนั่นคือ เหมียวเหมียวเพื่อนสาวคนสนิทของเธอเอง เธอไม่ต้องการให้เพื่อนหรือใครๆรู้เพราะเกรงว่าจะทำให้ความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนของเธอกับเหมียวเหมียวต้องเกิดปัญหา

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-เสี่ยวอ้ายนั้นไม่เคยแสดงออกอย่างชัดเจนว่าชอบเหมียวเหมียวเลย เธอพยายามจะปกปิด และคอยให้ความช่วยเหลือแก่เหมียวเหมียวในเรื่องที่เหมียวเหมียวแอบชอบเจ้าของร้านซีดีแต่พอลับหลังเหมียวเหมียวเธอก็กลับมานั่งคิดมากอยู่เพียงลำพัง

ภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวละครรู้จักตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ เสี่ยวอ้ายนั้นมีความรักให้กับเหมียวเหมียว เธอปกปิดความรู้สึกนี้ไว้ภายในใจ เพราะเหมียวเหมียวนั้นเป็นเพื่อนสนิทของเธอ และพวกเธอยังเป็นผู้หญิงเหมือนกัน หากเปิดเผยความรู้สึกออกไปอาจทำให้เกิดปัญหาในความสัมพันธ์ระหว่างกัน เสี่ยวอ้ายจึงแอบรักเหมียวเหมียวเป็นเพียงรักข้างเดียวเท่านั้นแสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรักร่วมเพศในสังคม จึงทำให้ตัวละครที่เป็นหญิงรักร่วมเพศจำต้องปกปิดความรู้สึกนี้ไว้ภายในใจ

ลักษณะนิสัย

●เสี่ยวอ้าย : เป็นคนร่าเริง สดใส มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เธอมักชอบช่วยเหลือคนอื่น และใส่ใจคนรอบข้างอยู่เสมอ เธอมีความหลงใหลในงานอดิเรกการทำขนมของเธอเป็นอย่างมาก และมีความพยายามที่จะพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เสี่ยวอ้ายคอยสังเกตเพื่อนใหม่อย่างเหมียวเหมียวที่เพิ่งย้ายเข้ามาเรียน เธอมักจะคอยมองหาและสอดส่องว่าเหมียวเหมียวมีปัญหาอะไรหรือไม่ เมื่อเธอพบว่าเหมียวเหมียวกำลังถูกเด็กหนุ่มโรงเรียนอื่นตามจีบอยู่ที่สถานีรถไฟ แม้จะยังไม่รู้จักกัน เธอก็รีบพุ่งตรงเข้าไปหาเหมียวเหมียวเพื่อช่วยดึงเธอออกจากกลุ่มเด็กผู้ชายเหล่านั้น

- ในฉากที่เธอได้พูดคุยกับเหมียวเหมียวบนรถไฟ เสี่ยวอ้ายพยายามจะให้เหมียวเหมียวมาเข้าร่วมชมรมทำขนมด้วย โดยใช้เป็นข้อแลกเปลี่ยนกับการที่เธอจะช่วยเหมียวเหมียวหาซีดีเพลง

แท้จริงแล้วเธอนั้นอยากทำความรู้จักกับเหมียวเหมียวมากขึ้นและต้องการให้เหมียวเหมียวได้รู้จักกับเพื่อนใหม่ๆ

- ในหลายๆฉากเสี่ยวอ้ายได้พยายามทำขนมออกมาให้เพื่อนๆได้ชิม แม้ว่าเธอจะไม่ค่อยเก่ง และขนมนั้นจะดูไม่น่ากินก็ตาม แต่เธอก็ยังพยายามทำออกมาเสมอด้วยความสุข

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีนิสัยที่หลากหลายเหมือนคนทั่วไป ไม่มีนิสัยเฉพาะกลุ่มที่แตกต่างไปจากคนอื่นๆในสังคม และมีลักษณะนิสัยที่สดใสไร้เรื่อง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

2. ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

ครอบครัว

● เสี่ยวอ้าย : พ่อของเธอพยายามที่จะดูแลและคอยพูดคุยกับเธอเสมอ แต่ก็ไม่ค่อยจะประสบความสำเร็จ เพราะเสี่ยวอ้ายคอยหลบหน้าเขาอยู่ตลอดเธอมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีนักกับพ่อ เนื่องจากในวัยเด็ก เธอได้เห็นพ่อพาผู้หญิงอื่นเข้ามานอนด้วยในบ้าน โดยที่เธอกลับไม่เคยได้รู้จักแม่ของเธอเลย

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นเติบโตขึ้นจากครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ พ่อกับแม่ของเธอได้เลิกรากันตั้งแต่เธอยังเด็ก แม่ออกจากบ้านไปและไม่เคยกลับมาอีก ในขณะที่พ่อกลับพาผู้หญิงอื่นเข้ามานอนตลอดโดยไม่เคยอธิบายอะไรให้เธอฟังเลย ทำให้เธอเข้าใจว่าพ่อเป็นคนทำให้แม่ต้องจากไป และคิดโทษพ่ออยู่เสมอกว่าเป็นสาเหตุของปัญหาครอบครัว ครอบครัวจึงเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อการเป็นรักร่วมเพศของเสี่ยวอ้าย ลึกลงไปในจิตใจเธอนั้นเกลียดชังพ่อ ส่งผลให้เธอไม่ชอบผู้ชายในที่สุด

กลุ่มเพื่อน

● เสี่ยวอ้าย : อยู่ในชมรมทำงานร่วมกับเพื่อนสาวอีกสองคน เพื่อนๆของพวกเธอนอกจากจะมีความชอบเหมือนกันแล้ว ยังคอยสนับสนุนเสี่ยวอ้ายอยู่เสมอ แม้ว่าเสี่ยวอ้ายจะทำงานไม่เก่ง ไม่น่ากิน แต่เพื่อนๆก็จะคอยชมและให้กำลังใจเธอเสมอ

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนที่ดี และเป็นเพื่อนที่มีความชอบในเรื่องเดียวกัน และกลุ่มเพื่อนนั้นก็ไม่ใช่ปัจจัยที่ทำให้ตัวละครนั้นมีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศ

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทและพฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีฉากที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของตัวละครหญิงรักร่วมเพศเลย เพียงแต่มีการนำเสนอเนื้อเรื่องและบริบทชักจูงให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ที่เกินขอบเขตคำว่าเพื่อนของตัวละครเสี่ยวอ้ายที่มีต่อเหมียวเหมียว แต่ก็สามารถตีความได้จากพฤติกรรมท่าทางของเสี่ยวอ้ายว่ามีรูปแบบพฤติกรรมทางเพศในแบบเลสเบี้ยนคิง

ความเป็นเพื่อน

● เสี่ยวอ้าย : เธอพยายามเข้ามาทำความรู้จักกับเหมียวเหมียว เพราะเหมียวเหมียวเป็นเด็กใหม่ยังไม่คุ้นเคยกับใคร และเมื่อเวลาเหมียวเหมียวมีปัญหาอะไร เสี่ยวอ้ายก็พร้อมที่จะยื่นมือมาช่วยเหลือเสมอ

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศก็เป็นคนที่มีอัธยาศัยดี ใจดี เปิดใจให้กับเพื่อนใหม่ และมีน้ำใจต่อเพื่อนเสมอ

ความเป็นลูก

● เสี่ยวอ้าย : เธอมีอคติกับพ่อ จึงทำให้เสี่ยวอ้ายไม่ค่อยอยากจะทำอะไรกับพ่อเท่าไรนัก และคอยจะหลบหน้าเขาอยู่เสมอ แต่ภายหลังเธอก็เริ่มเปิดใจให้เขามากขึ้น หลังจากที่เหมี่ยวเหมี่ยวได้พูดเตือนสติเธอ และเมื่อเธอได้เติบโตขึ้นพร้อมประสบการณ์ความรักที่ไม่สมหวัง

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับพ่อ และเป็นลูกที่ไม่เคยสนใจความรู้สึกของพ่อเลย จนกระทั่งเมื่อเธอได้เรียนรู้หลายๆสิ่งในชีวิต จึงทำให้เธอหันกลับมาสนใจในความรู้สึกพ่อ และเริ่มต้นมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพ่อ

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการพบปะกันของตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่ได้มีสถานที่เฉพาะ และเป็นไปอย่างเสรี เนื่องจากภาพยนตร์ไม่ได้มุ่งเน้นให้ตัวละครแสดงความเป็นหญิงรักร่วมเพศออกมาอย่างชัดเจน การพบปะกันจึงไม่มีขอบเขตจำเพาะเจาะจงแต่อย่างใด

4. สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ก่อเกิดขึ้นจากปมปัญหาภายในครอบครัว ในเรื่องความเกลียดชังเพศชาย และความใกล้ชิดสนิทสนมความใกล้ชิดสนิทสนมกันของเด็กสาววัยรุ่นที่เรียนอยู่ในโรงเรียนหญิงล้วน น่าจะเป็นสาเหตุให้เกิดพฤติกรรม การเป็นหญิงรักร่วมเพศขึ้นมาได้

5. ปฏิกริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงปฏิกริยาของบุคคลรอบข้างที่มีต่อรักร่วมเพศ เพียงแต่สามารถวิเคราะห์ที่ได้จากบริบทของตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่ไม่มีการแสดงออกถึงความ เป็นรักร่วมเพศออกมาอย่างชัดเจน ตัวละครที่เป็นรักร่วมเพศเองกลับมีความรู้สึกต่อต้านพฤติกรรม รักร่วมเพศของตนเองอยู่ลึกๆ เพราะกังวลต่อภาพลักษณ์ของตนในสังคม และกังวลว่าจะทำให้ ความสัมพันธ์ ความเป็นเพื่อนนั้นสูญเสียไป ภาพยนตร์เรื่องนี้จึงแสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรับ รักร่วมเพศในสังคม

ภาพยนตร์เรื่อง Drifting flower (ค.ศ.2008)

(จากภาพที่38)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

●ดีโก้ : ในช่วงวัยรุ่นอายุประมาณ 15-16 ปี และในช่วงวัยผู้ใหญ่ภาพยนตร์ได้กล่าวถึงตัวละครในสองช่วงอายุคือ อายุประมาณ25-30 ปี และอายุประมาณ 40 ปี (จากภาพที่ 39)

●จิง : ในช่วงวัยผู้ใหญ่ภาพยนตร์ได้กล่าวถึงตัวละครในสองช่วงอายุ คืออายุประมาณ 25-30 ปี และอายุประมาณ 40 ปี (จากภาพที่ 40)

●ลิลี่ : ในช่วงวัยรุ่นอายุประมาณ 16-18ปี และในช่วงวัยผู้ใหญ่ในช่วงอายุ25-30ปี และช่วงวัยชราอายุประมาณ 70 ปี (จากภาพที่ 42)

●ไอเชียน : วัยผู้ใหญ่:อายุประมาณ 25-30ปี (จากภาพที่ 43)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ15-70 ปี อยู่ในช่วงวัยรุ่นไปจนถึงวัยชราซึ่งหมายความว่าภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนหลากหลายวัย และเริ่มเกิดขึ้นได้ตั้งแต่วัยรุ่นต่อเนื่องไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ และวัยชราได้

สถานภาพ

●ดีโก้ : โสด

●จิง : โสด

● ลิลี่ : แต่งงาน

●ไอเชียน : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศยอมรับความจริงในข้อที่ว่าพวกเขาเหล่านั้นมีความรักให้กับผู้หญิงด้วยตนเอง ไม่อาจแสดงท่าทีว่ารักผู้ชายได้ส่วนการแต่งงานมีครอบครัวปกติแบบชายชายนั้น เกิดขึ้นเนื่องจากความต้องการปิดบังสถานภาพที่แท้จริงจากสังคมว่า

ตัวละครนั้นมีความรักกับผู้หญิงด้วยตัวเอง เห็นได้จากลิซ่าที่ได้แต่งงานกับเพื่อนสนิทของตนที่เป็นเกย์เพื่อปกปิดความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับไอเซียนทำให้เธอได้ชีวิตร่วมกับไอเซียนไปตลอด

อาชีพร

- ดีโก้ : ช่วงวัยรุ่น: นักเชิดหุ่นกระบอบอก และ ช่วงวัยผู้ใหญ่: นักดนตรีในคลับ
- จิง : นักร้องในคลับ
- ลิซ่า : ช่วงวัยรุ่น: นักแสดงละครเวที และ ช่วงวัยผู้ใหญ่ : ไม่ปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์
- ไอเซียน : ไม่ปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่มีสิทธิ์ในการทำงานที่ทัดเทียมกับชายหญิงทั่วไป แต่หากมีโอกาสได้ทำก็จะต้องเป็นกิจการในครอบครัวเท่านั้น เช่น ตัวละครดีโก้ที่มีกิจการโรงละครเชิดหุ่นของครอบครัว ทำให้เธอได้รับโอกาสในการเชิดหุ่นซึ่งในความเป็นจริงแล้วเป็นหน้าที่ของผู้ชาย เห็นได้จากการที่เธอมักถูกพี่ชายพูดจาถากถางอยู่เสมอและอาชีพที่ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ได้ทำนั้น มักเป็นงานที่ไม่ได้รับเกียรติในสังคม หากแต่เป็นงานที่อาศัยความสามารถส่วนตัว และไม่ต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

- ดีโก้ : มีลักษณะเป็นคนหัวๆลุๆ เธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้ชาย ใ่วัฒมสันแบบผู้ชาย และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ
- จิง : เป็นคนตาบอด มีลักษณะเรียบร้อยอ่อนหวาน เธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรง ใ่วัฒมยาวไม่แตกต่างจากผู้หญิงทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ
- ลิซ่า : มีลักษณะเป็นผู้หญิงมั่น เธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรง ใ่วัฒมสันแบบผู้หญิง และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ
- ไอเซียน : มีลักษณะเป็นคนหัวๆลุๆ เธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้ชาย ใ่วัฒมสันแบบผู้ชาย และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ค่อนข้างชัดเจนจากตัวละคร ดีโก้และไอเซียน และไม่ชัดเจนจากตัวละครจิงและลิลี่ สำหรับดีโก้และไอเซียนแล้วการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นสามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกายได้ การที่ตัวละครมีบุคลิกและการแต่งกายที่เลียนแบบผู้ชายนั้น ทำให้สามารถคาดเดาได้ถึงพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศอย่างชัดเจน ส่วนจิงและลิลี่ไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทาง ภายนอกและลักษณะการแต่งกาย การที่ตัวละครมีบุคลิกแบบผู้หญิงไม่ได้เป็นเครื่องตัดสินว่า พวกเขาไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

● ดีโก้ : มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบทอม กล่าวคือเธอมีลักษณะท่าทางที่เหมือนผู้ชาย และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุก เธอไม่ปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอจากครอบครัวรวมถึงสังคมภายนอกเธอกำลังที่จะแสดงออกถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศอย่างเปิดเผย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ดีโก้มีลักษณะท่าทางและการแต่งกายแบบผู้ชายมาตั้งแต่วัยเด็กจนโต ถึงเธอจะเคยไม่แน่ใจในความต้องการของตัวเอง แต่เมื่อเธอเข้าใจแล้วเธอก็เลือกที่จะเปิดเผยตัวตน

● จิง : มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบดี้ กล่าวคือเธอมีลักษณะท่าทางที่เหมือนผู้หญิงทั่วไป แต่มีความชอบในผู้หญิงด้วยกันที่มีลักษณะเป็นทอมและมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรับ เธอไม่ปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอจากสังคมภายนอก กำลังที่จะแสดงออกถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศอย่างเปิดเผย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- จิงเองแม้ว่าภายนอกจะดูเหมือนผู้หญิงธรรมดา แต่เธอและดีโก้ก็ตัดสินใจอยู่กับกัน อย่างเปิดเผย ในฉากที่เธอและดีโก้ตัดสินใจนำเมย์น้องสาวแท้ๆเพียงคนเดียวของเธอไปอยู่กับพ่อแม่บุญธรรมให้เลี้ยงดู แม่บุญธรรมก็ได้พูดถึงการเป็นคู่รักแบบหญิงรักหญิงของเธอว่าคงไม่เหมาะที่จะเลี้ยงเด็ก

- ลิลี่ : มีพฤติกรรมกำเริบเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบดี กล่าวคือเธอมีลักษณะท่าทางที่เหมือนผู้หญิงทั่วไป แต่มีความชอบในผู้หญิงด้วยกันที่มีลักษณะเป็นทอม และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรับเธอปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอจากครอบครัวและสังคมภายนอกโดยการแต่งงานกับเพื่อนเกย์บังหน้า

- โอเชียน : มีพฤติกรรมกำเริบเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบทอม กล่าวคือเธอมีลักษณะท่าทางที่เหมือนผู้ชาย และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุก เธอไม่ปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอจากครอบครัวรวมถึงสังคมภายนอก เธอกล้าที่จะแสดงออกถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศอย่างเปิดเผย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ลิลี่และโอเชียนได้ตัดสินใจจะอยู่ด้วยกันไปตลอด โดยลิลี่ได้ใช้การแต่งงานกับเพื่อนชายที่เป็นเกย์มาบังหน้า เพื่อให้เธอได้แยกออกมาใช้ชีวิตอยู่กับโอเชียนได้โดยไม่มีใครสงสัย

ภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวละครรู้จักตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ ทั้งดีโก้ จิง ลิลี่และโอเชียนต่างคบหาที่มีความสัมพันธ์กันอย่างคนรัก และต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเท่านั้น ทั้งสองใช้ชีวิตคู่ในรูปแบบที่แตกต่างกัน กล่าวคือดีโก้และจิงคบหากันอย่างเปิดเผยโดยไม่ใส่ใจสังคมภายนอก ในขณะที่ลิลี่และโอเชียนกลับปกปิดตัวตนสังคมภายนอก แต่เมื่อมีความต้องการที่จะอยู่ด้วยกันไปตลอดชีวิต จึงทำให้ลิลี่เลือกที่จะแต่งงานกับเพื่อนชายที่เป็นเกย์ของเธอเพื่อปกปิดความสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างพวกเขาทั้งคู่ แสดงให้เห็นถึงสังคมที่มีทั้งการยอมรับและไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคม ซึ่งขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละคนในสังคม ไม่ใช่สังคมแบบเหมารวมอีกต่อไป

ลักษณะนิสัย

- ดีโก้ : ในวัยเด็ก เป็นคนสับสนในตัวเอง ไม่รู้ว่าตัวเองชอบอะไรกันแน่แต่เมื่อโตขึ้นก็เป็นคนหนักแน่นในตัวตนและในความรักของเธอ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากวัยเด็กที่เธอคุยกับลิลี่หลังรถถึงเรื่องสิ่งที่ตัวเธอเป็น และเธอก็ยังไม่แน่ใจว่าตัวเองชอบอะไร หรือเธอ นั้นจะเป็นเด็กผู้ชายหรือเด็กผู้หญิง

- ในฉากที่เธอบอกรักจิง และตัดสินใจจะใช้ชีวิตร่วมกับจิง แม้จิงนั้นจะเป็นคนตาบอดก็ตาม ดีโก้ก็ได้ใช้ชีวิตร่วมกับเธอไปจนถึงวัยชรา

● **จิง** : เป็นคนอ่อนโยน อ่อนหวาน และรักน้องสาวแท้ๆมากจนยอมเสียสละความสุขที่จะได้อยู่กับน้อง เพื่อให้น้องได้ไปอยู่กับครอบครัวที่ดีกว่า

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่เธอได้ตัดสินใจส่งเมย์น้องสาวแท้ๆไปอยู่กับครอบครัวอุปถัมภ์ เนื่องจากเธอเห็นว่าการเป็นพี่ที่ตาบอดและมีคู่รักแบบเลสเบี้ยนนั้น จะทำให้น้องเธอมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดีเธอจึงยอมแยกห่างจากเมย์เพื่อความสุขของเมย์

● **ลิลี่** : ภายนอกเป็นคนร่าเริงสนุกสนาน ดูขี้ขลาด แต่จริงๆแล้วเป็นคนจริงจังกับความรัก และรักโอเชียนมากแม้ยามแก่ชราไปแล้วเธอก็ยังคงใฝ่ใจถึงแต่โอเชียน

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ลิลี่ในวัยเด็กตอนที่ยังทำงานร้องเพลงให้กับคณะกรรมการแสดงที่บ้านนั้น ดูเป็นคนร่าเริงขี้เล่น และดูขี้ขลาดไปทั่วแต่ที่เธอต้องทำเช่นนั้น ก็เพราะมันเป็นงานการแสดงอย่างหนึ่งตัวตนของเธอแท้จริงเป็นคนรักเดียวใจเดียว และฝังใจ ในยามชราของลิลี่โอเชียนได้เสียชีวิตจากเธอไปก่อน แต่เธอยังคงเพ้อว่าเพื่อนเกย์ที่เธอแต่งงานด้วยนั้นคือโอเชียน ลิลี่มักเรียกเขาว่าโอเชียนอยู่เสมอ และยังคงแขวนภาพโอเชียนไว้บนฝาบ้านแม้เธอจะจากไปนานแล้วก็ตาม

● **โอเชียน** : ในภาพยนตร์ไม่ได้กล่าวถึงตัวละครนี้มากนัก

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีนิสัยที่หลากหลายเหมือนคนทั่วไป ไม่มีนิสัยเฉพาะกลุ่มที่แตกต่างไปจากคนอื่นๆในสังคมมีความมั่นคงและจริงจังในความรัก

2. ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

ครอบครัว

● ดีโก้ : แม่ของเธอพยายามจะให้เธอเป็นเหมือนเด็กผู้หญิงปกติทั่วไป ส่วนพ่อนั้นมักจะใช้ให้เธอเล่นละครหุ่นแทนพี่ชาย และจะให้มรดกแก่เธอพี่ชายจึงมักไม่พอใจดีโก้ เพราะเห็นว่าเป็นผู้หญิงไม่ควรได้มรดก และมักจะเหยียดหยามเธอว่าเป็นผู้หญิงก็ไม่ใช่ ผู้ชายก็ไม่ใช่

● จิง : อาศัยอยู่กับน้องสาวมีชื่อเมย์เพียงลำพัง เมย์เป็นเด็กสาวที่กำลังจะโตเป็นวัยรุ่น เธอ นั้นยังไม่ประสีประสาในเรื่องความรัก แต่ลึกๆแล้วเธอก็แอบชอบดีโก้อยู่ การที่เธอเห็นจิงกับดีโก้คบกันนั้นทำให้เธอรู้สึกหึงหวงจนทำไม่ได้กับจิง และจิงก็ตระหนักได้ว่าเมย์ไม่ควรใช้ชีวิตอยู่ในครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์แบบ และอยู่ในความดูแลของคู่รักแบบหญิงรักหญิงเช่นเธอ

● ลิลี่ : จากบริบทจากเนื้อเรื่องในภาพยนตร์ ทำให้อาจกล่าวได้ว่าครอบครัวของลิลี่นั้น ไม่น่าจะรับได้กับการที่เธอเป็นรักร่วมเพศทำให้เธอต้องใช้เวลาแต่งงานบังหน้าเพื่อให้ได้อยู่กินกับโอเชียน

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นมักพบปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว หากไม่พบกับความขัดแย้งระหว่างกันอย่างเช่นครอบครัวของดีโก้และจิง ก็พบว่าครอบครัวนั้นไม่สามารถยอมรับตัวตนรักร่วมเพศของตัวละครได้ อย่างเช่นครอบครัวของลิลี่ แต่อย่างไรก็ตามครอบครัวนั้นไม่ใช่สาเหตุที่ส่งผลต่อการเป็นรักร่วมเพศของตัวละคร

กลุ่มเพื่อน

● ดีโก้ : ในวัยเด็กนั้นเป็นเพื่อนสนิทกับเบน เพื่อนชายผู้เป็นเกย์ ด้วยความที่ทั้งสองนั้น ตกอยู่ในสภาวะคล้ายคลึงกันจึงเข้าใจความรู้สึกกันได้ดีที่สุดใน

● ลิลี่ : เธอเป็นเพื่อนสนิทกับเบน ในวัยผู้ใหญ่ทั้งสองได้แต่งงานกันเพื่อปกปิดความเป็นเลสเบี้ยน และความเป็นเกย์ของพวกเขาออกจากสังคม

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้น นิยมคบเพื่อนที่เป็นบุคคลรักร่วมเพศ เช่นเดียวกันกับตน ดีโก้และลิลีนั้นต่างมีเพื่อนสนิทเป็นชายรักร่วมเพศคนเดียวกัน จึงทำให้พวกเขามีความเข้าใจซึ่งกันและกันมากกว่า ซึ่งการคบเพื่อนนั้นเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ตัวละครได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของตัวเองอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทและพฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีฉากที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของตัวละครอย่างเข้าใจได้ โดยมีการใช้มุมกล้องหรือบริบทชักจูงให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้น ไม่ได้ถ่ายทอดให้เห็นฉากที่กำลังมีเพศสัมพันธ์อย่างชัดเจน แต่จากบริบทลักษณะของตัวละครก็สามารถตีความได้ว่าดีโก้และโอเชียนมีพฤติกรรมแบบหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบของทอม ส่วนจึงและลิลีมีพฤติกรรมแบบหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบของดี้

ความเป็นเพื่อน

● ดีโก้ : เธอให้ความเป็นเพื่อนที่ดีแก่ทุกคน และเข้ากับคนได้ง่ายเธอมีเพื่อนสนิทเป็นเกย์ และเธอก็เข้าใจความรู้สึกของเพื่อนได้เป็นอย่างดี เมื่อตอนที่เธออยู่กับจึง เธอก็คอยดูแลจึงเป็นอย่างดี

● ลิลี : เธอเป็นเพื่อนคุยที่ดี และให้คำแนะนำดีๆ แก่ดีโก้ได้ ด้วยความที่เธอเคยผ่านจุดที่ลำบากในชีวิตมาก่อน เธอจึงเข้าใจดีโก้ได้เป็นอย่างดี เธอแต่งงานกับเพื่อนเกย์ และทำยี่สุตก็ได้ คอยดูแลกันในวัยชรา

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศเป็นคนที่มีความห่วงใย และใส่ใจในความเป็นเพื่อน สามารถเป็นที่พึ่งให้กับเพื่อนได้

ความเป็นพี่น้อง

● ดีโก้ : เธอเป็นน้องสาวคนเล็กและมีพี่ชาย 1 คน ทั้งสองไม่สนิทกันมากนัก เพราะพี่ชายไม่ค่อยชอบที่เธอมีความสามารถเทียบเท่าผู้ชาย จนพ่อไว้วงใจให้ทำกิจการโรงละครของที่บ้าน ด้วยความอิจฉาดีโก้และรังเกียจที่เธอเป็นทอม

● จิง : เธอสนิทกับน้องสาวมากๆ เพราะอยู่ด้วยกันสองคนมาตลอด จนกระทั่งมีดีโก้เข้ามาทำให้เธอต้องนึกถึงอนาคตของน้องสาวมากขึ้นด้วย ด้วยความรักและเป็นห่วงเมย์ส่งผลให้เธอตัดสินใจส่งเมย์ไปให้ครอบครัวอุปถัมภ์ดูแล

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีทั้งความสัมพันธ์อันดีระหว่างพี่น้องอย่างจิงกับเมย์ที่คอยดูแลกันมาตลอด และความสัมพันธ์อันเลวร้ายอย่างดีโก้กับพี่ชายที่เกิดขึ้นจากการที่เธอมีพฤติกรรมเป็นรักร่วมเพศ

ความเป็นลูก

● ดีโก้ : เธอนั้นเป็นลูกที่ดี คอยช่วยเหลือกิจการงานของครอบครัวอยู่เสมอแม้ว่าเธอจะเป็นลูกสาว ที่ทำตัวเหมือนเด็กผู้ชายให้แม่ต้องงัดมุ้งมิ้งใจก็ตาม แต่เธอก็ยังเป็นคนมีความประพฤติดี ขยันหมั่นเพียร จนทำให้พ่อไว้วงใจในตัวเธอมากกว่าพี่ชาย

● ลิลี่ : เธอนั้นเป็นลูกที่ดี คอยช่วยเหลือกิจการงานของครอบครัวอยู่เสมอแม้ว่าจะต้องแสดงตัวตนที่ขัดกับนิสัยความเป็นจริงของเธอเพื่อการแสดง แต่ลิลี่ก็ไม่เคยบ่น เธออดทนเพื่อครอบครัว และเมื่อเธอนั้นรู้ว่าคนในครอบครัวคงไม่อาจยอมรับพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของเธอได้ เธอจึงเลือกที่จะแต่งงานกับเพื่อนชายเพื่อบังหน้า และแอบไปอยู่กินกับคู่รักของเธอที่เป็นทอม เพื่อให้ตัวเองได้เป็นอิสระ และไม่ทำให้พ่อแม่ต้องลำบากใจ แต่อย่างไรก็ตามเธอก็ยังคงกลายเป็นลูกที่ต้องโกหกพ่อแม่เพื่อความสุขของตัวเอง

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพ่อ และแม่ เป็นลูกที่มีความกตัญญูขยันขันแข็ง และใส่ใจความรู้สึกของพ่อแม่

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงการพบปะกันตามบ้านและสถานที่ส่วนตัว ตัวละครหญิงรักร่วมเพศมักจะไปมาหาสู่กันที่บ้านเสียส่วนมาก หรือตามสถานที่ลับตาคน

4.สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

● ดีโก้ ลิลี่ และโอเชียน: ในภาพยนตร์นั้นไม่ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้พวกเขากลายเป็นหญิงรักร่วมเพศ

● จิง : ความใกล้ชิดสนิทสนมและความเห็นใจกันระหว่างเธอและดีโก้ได้ก่อให้เกิดความรักที่มากเกินกว่าเพื่อน

ภาพยนตร์มีประเด็นที่แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเกินเพื่อนนั้นเกิดขึ้นจากความใกล้ชิดกันมากเป็นพิเศษระหว่างเพื่อนสาว จึงทำให้ความสัมพันธ์นั้นได้กลายเป็นความรู้สึกดี ๆ ต่อกันที่มากกว่าเพื่อนธรรมดา

5.ปฏิกิริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องแสดงให้เห็นทั้งการยอมรับและไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคม ซึ่งขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละบุคคลไม่ใช่มุมมองความเกลียดชังรักร่วมเพศที่ถูกเหมารวมอีกต่อไปแต่อย่างไรก็ตามการเป็นรักร่วมเพศก็ยังไม่ถูกเปิดรับมากนักเนื่องจากจะเห็นได้ว่าตัวละครยังต้องมีการแต่งงานเพื่อปกปิดสถานภาพที่แท้จริงของตัวเองอยู่

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่พี่ชายของดีโก้ดูถูกเธอว่าไม่ได้เป็นทั้งผู้หญิงและผู้ชาย พร้อมกับแสดงท่าที่รังเกียจน้องสาวของตนตลอดเวลา ทั้งๆที่เป็นคนในครอบครัว

- ในฉากที่เพื่อนบ้านของจิงและดีโก้ เสนอให้ยกเมย์เป็นลูกบุญธรรมแก่พวกเขา เนื่องจากเห็นว่าการที่เด็กจะเติบโตในครอบครัวหญิงรักหญิงนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ปกติในสังคมแต่อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่ได้รังเกียจดีโก้และจิงกลับมีความสัมพันธ์อันดีด้วยและคอยให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด

- ลิลี่ที่เป็นดี และเอนที่เป็นเกย์ต่างวางแผนแต่งงานกันเพื่อที่จะได้ออกไปใช้ชีวิตร่วมกับคนรักของตนที่เป็นเพศเดียวกันที่ ายที่สุดแล้วทั้งสองก็ได้กลับมาอยู่ด้วยกันอีกครั้งเมื่อไอเซี่ยนคนรักของลิลี่ได้ตายจากไปเอนได้ออกตามหาเธอที่สถานบำบัด และได้บอกกับทุกคนว่าเขาเป็นสามีของเธอเพื่อปกปิดตัวตนที่แท้จริงของทั้งคู่

ภาพยนตร์เรื่อง Candy rain (ค.ศ.2008)

(จากภาพที่ 47)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

- เจสซี่: อายุประมาณ 20-25 ปี (จากภาพที่ 48)
- ปอน:อายุประมาณ 20-25 ปี (จากภาพที่ 49)
- ยู:อายุประมาณ20-25 ปี (จากภาพที่ 50)
- หลิน:อายุประมาณ30 ปี (จากภาพที่ 51)
- ซัมเมอร์ : อายุประมาณ 25-30 ปี (จากภาพที่ 52)
- สเปนเซอร์:อายุประมาณ 25-30 ปี (จากภาพที่ 53)
- ริกกี:อายุประมาณ 18-20 ปี (จากภาพที่ 55)
- เสี่ยวยุน:อายุประมาณ 18-20 ปี (จากภาพที่ 56)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 18-30 ปี อยู่ในช่วงวัยรุ่นไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งหมายความว่าภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนหลากหลายวัย ทั้งวัยที่กำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างการก้าวไปสู่ผู้ใหญ่ และวัยผู้ใหญ่

สถานภาพ

- เจสซี่ : โสด
- ปอน : โสด

- ยู : โสด
- หลิน : โสด
- ชัมเมอร์ : แต่งงาน
- สเปนเซอร์ : โสด
- ริคกี้ : โสด
- เสี่ยวยุน : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศยอมรับความจริงในข้อที่ว่าพวกเธอ นั้นมีความรักให้กับผู้หญิงด้วยกันเอง ไม่อาจแสดงท่าทีว่ารักผู้ชายได้ ส่วนการแต่งงานมีครอบครัวปกติแบบหญิงชายนั้นเกิดขึ้นเนื่องจากความต้องการปิดบังสถานภาพที่แท้จริงจากสังคมว่าตัวละครนั้นมีความรักกับผู้หญิงด้วยกันเอง เช่น ชัมเมอร์ที่ได้แต่งงานกับชายหนุ่มมีลูก เพื่อทำหน้าที่ตามที่ครอบครัวของเธอได้ตั้งความหวังไว้ทั้งๆที่ยังรักอยู่กับสเปนเซอร์

อาชีพ

- เจสซี่ : พนักงานร้านน้ำชา
- ปอน : ไม่ได้ระบุ
- ยู : เชฟ
- หลิน : บรรณารักษ์
- ชัมเมอร์ : ในภาพยนตร์ไม่ระบุให้เห็นอาชีพของเธอ
- สเปนเซอร์ : ในภาพยนตร์ไม่ระบุให้เห็นอาชีพของเธอ
- ริคกี้ : นักศึกษา
- เสี่ยวยุน : นักศึกษา

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นได้รับสิทธิในการทำงานที่ทัดเทียมกับชายหญิงทั่วไป และมีหลากหลายสาขาอาชีพ ทั้งนักเรียน งานทั่วไป และงานที่ต้องใช้ความสามารถส่วนตัว ได้รับชื่อเสียง ซึ่งทุกสาขาอาชีพนั้นล้วนแต่ต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

●เจสซี่ : มีลักษณะเป็นหญิงสาวอ่อนหวาน เธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรงและกางเกงแบบหญิงสาววัยรุ่น เธอมีท่าที่อ่อนหวานเหมือนเด็กสาวทั่วไป แต่งกายด้วยชุดกระโปรงสลักกับกางเกงแบบผู้หญิงไว้ผมยาวแบบหญิงสาวทั่วไปและคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●ปอน : มีลักษณะเป็นสาวห้าวเธอมักแต่งกายด้วยเสื้อยืด กางเกงยีนส์ และกางเกงขาสั้น เธอมีท่าที่ห้าวๆ ลุยๆ ไว้ผมยาวแบบหญิงสาวทั่วไป คนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●ยู : มีลักษณะเป็นสาวห้าว เจียบขีมิ้ม เธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิงดูทะมัดทะแมง ไว้ผมสั้น คนทั่วไปสามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●หลิน : มีลักษณะเป็นผู้หญิงมั่น เธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรงไว้ผมยาวแบบหญิงสาวทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●ซิมเมอร์ : มีลักษณะเป็นผู้หญิงร่าเริงสดใส เธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรงไว้ผมยาวแบบหญิงสาวทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●สเปนเซอร์ : มีลักษณะเป็นสาวห้าว เจียบขีมิ้ม เธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้ชาย และมีลักษณะท่าทางแบบผู้ชาย ไว้ผมสั้นไว้ และคนทั่วไปสามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●ริคกี้ : มีลักษณะเป็นเป็นคนขี้นหวน ห้าวๆ เธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้ชาย และมีลักษณะท่าทางแบบผู้ชาย ไว้ผมสั้นปานกลาง และคนทั่วไปสามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

● เสี่ยวยุน : มีลักษณะเป็นสาวเปรี้ยว อารมณ์ร้อน เธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง ไว้ผมสั้นแบบหญิงสาว และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ทั้งชัดเจนจากตัวละครยูริคิ์ และสเปนเซอร์ ที่มีลักษณะท่าทางและการแต่งกายแตกต่างไปจากหญิงสาวทั่วไป ค่อนข้างไปทางผู้ชาย และในส่วนของภาพของหญิงรักร่วมเพศที่ไม่ชัดเจนจากตัวละครอื่นๆที่มีลักษณะท่าทางเหมือนหญิงสาวสวยทั่วไป กล่าวคือการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกาย แม้ว่าตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะแบบผู้หญิงแต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องตัดสินได้ว่าพวกเขาไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

● เจสซี่ : มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคีน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรับเธอเป็นหญิงรักร่วมเพศที่พยายามปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอจากสังคม เนื่องจากตัวเธอนั้นอับอายที่จะแสดงความรักต่อเจสซี่ในที่สาธารณะ เพราะกลัวว่าคนอื่นจะมองว่าเธอผิดปกติ

● ปอน : มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคีนกล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป แต่จะมีท่าทางเป็นผู้นำและคอยปกป้องหญิงคนรักที่อ่อนแอกว่า และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุก เธอเป็นหญิงรักร่วมเพศที่เปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของเธอ และอยากจะมีความรักที่เปิดเผยกับคนรัก โดยไม่สนใจว่าสังคมภายนอกจะมองอย่างไร

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่ปอนมาหาเจสซี่ที่ร้านน้ำชา เธอได้วิ่งเข้ามาหอดเจสซี่และเรียกเจสซี่ว่าที่รัก ต่อหน้าคนอื่นๆในร้าน เจสซี่พยายามปิดป้อง ทำให้ปอนรู้สึกไม่พอใจอย่างมาก และคิดว่าเจสซี่ไม่รักเธอจริง เมื่อพวกเขาอยู่ตามท้องถนนที่ผู้คนพลุกพล่าน ปอนได้ขอให้เจสซี่จูบเธอเพื่อเป็นการพิสูจน์ความรัก แต่เจสซี่ก็ไม่ยอมทำเพราะแค้นกับสายตาของผู้คนรอบข้าง

●ยู : มีพฤติกรรมกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคิงกล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป แต่จะมีท่าทางห้าวๆ และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุก เธอ นั้นเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอ เมื่อหลินพยายามจะรุกเข้าหาเธอในสถานที่สาธารณะ เธอพยายามที่จะหลบเลี่ยงตลอด เนื่องจากตัวเธอนั้นอับอายต่อการแสดงความรักแบบรักร่วมเพศในที่สาธารณะ

●หลิน : มีพฤติกรรมกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคิงกล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรับ เธอ นั้นเป็นหญิงรักร่วมเพศที่เปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของเธอ เธอไม่สนใจว่าผู้คนรอบข้างจะมองอย่างไร เวลาที่เธอแสดงความรักต่ออยู่ในที่สาธารณะ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่ยูและหลินนัดเดทกัน ทั้งคู่มักจะไปทานอาหารด้วยกันเสมอ ในหลายๆครั้งหลินพยายามที่จะเข้าใกล้ยู และช่วยวนยู แต่ยูนั้นกลับพยายามถอยห่างและหลบเลี่ยงหลินอยู่เสมอ

●ซัมเมอร์ : มีพฤติกรรมกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบดี กล่าวคือเธอมีลักษณะท่าทางที่เหมือนผู้หญิงทั่วไป แต่มีความชอบในผู้หญิงด้วยกันที่มีลักษณะเป็นทอม และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรับ เธอ นั้นเป็นหญิงรักร่วมเพศที่พยายามปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอจากสังคมและครอบครัว เนื่องจากตัวเธอนั้นต้องทำตามความต้องการของครอบครัวที่อยากให้เธอแต่งงาน มีเพียงพี่สาวของเธอเท่านั้นที่รู้ถึงพฤติกรรมกรรมการเป็นรักร่วมเพศของเธอ ซัมเมอร์จึงยอมที่จะแต่งงานมีครอบครัวปกติเหมือนหญิงชายทั่วไป เธอจึงมีพฤติกรรมในรูปแบบไบเซ็กชวลด้วย

●สเปนเซอร์ : มีพฤติกรรมกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบทอม กล่าวคือเธอมีลักษณะท่าทางที่เหมือนผู้ชาย และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุก เธอไม่ปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอจากสังคมภายนอก เธอกำลังที่จะแสดงออกถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศอย่างเปิดเผย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ซัมเมอร์กับสเปนเซอร์นั้นคบหาที่มีความสัมพันธ์ในแบบคู่รักกัน แต่เมื่อถึงเวลาที่ซัมเมอร์จะต้องแต่งงานตามความต้องการของครอบครัว เธอก็ไม่ปฏิเสธสิ่งๆที่ยังรักสเปนเซอร์อยู่ เพื่อปกปิดความสัมพันธ์นี้ไว้เธอก็เลือกที่จะกลับมาหาสเปนเซอร์ในภายหลังเมื่อเธอได้ทำเพื่อครอบครัวแล้ว ในขณะที่สเปนเซอร์ได้แต่เฝ้ารอซัมเมอร์อย่างมีความหวังมาโดยตลอด

● ริคกี : มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบทอม กล่าวคือเธอมีลักษณะท่าทางที่เหมือนผู้ชาย และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุก เธอไม่ปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอจากครอบครัวรวมถึงสังคมภายนอก เธอก้าวที่จะแสดงออกถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศอย่างเปิดเผย

● เสี่ยวยุน : มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบดี้ กล่าวคือเธอมีลักษณะท่าทางที่เหมือนผู้หญิงทั่วไป แต่มีความชอบในผู้หญิงด้วยกันที่มีลักษณะเป็นทอม และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรับ เธอไม่ปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอจากสังคมภายนอก ก้าวที่จะแสดงออกถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศอย่างเปิดเผย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ริคกีและเสี่ยวยุนนั้นต่างคบหากันอย่างเปิดเผย และแสดงความรักกันตามสถานที่ต่างๆอย่างไม่สนใจใคร เมื่อริคกีไปแอบคุยกับผู้หญิงคนอื่น เสี่ยวยุนก็จะตามไปต่อว่าโดยไม่สนใจสายตาคบรอบข้างว่าจะมองพวกเธออย่างไร

ภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวละครรู้จักตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ และต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเท่านั้น รวมถึงใช้ชีวิตคู่ทั้งแบบเปิดเผยตัวตนและปกปิดตัวตนจากสังคมภายนอก นอกจากนี้แล้วยังมีการสวมบทบาทการเป็นไบเซ็กชวลเข้ากับตัวละครซัมเมอร์ที่ต้องการปกปิดตัวตนสังคมภายนอก จึงทำให้เธอเลือกที่จะแต่งงานและมีความสัมพันธ์กับผู้ชายทุกๆที่ยังชอบผู้หญิงอยู่ แสดงให้เห็นถึงสังคมที่มีทั้งการยอมรับและไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคม ซึ่งขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละคนในสังคม ไม่ใช่สังคมในภาพรวมอีกต่อไป

ลักษณะนิสัย

●เจสซี่ : เธอเป็นคนคิดมาก จิตใจไม่เข้มแข็งและชอบหลีกเลี่ยงปัญหาเธอกังวลเกี่ยวกับอนาคตและความรักอยู่ตลอดเวลาอีกทั้งไม่ชอบที่จะแสดงออกซึ่งความรักในที่สาธารณะ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เมื่อคราวที่เธอทะเลาะกับครอบครัว และเลิกกับคนรัก เธอได้หลีกเลี่ยงปัญหาโดยการมาอาศัยอยู่กับปอนเพื่อนสมัยมัธยมที่เคยหลงรักเธอ โดยที่เธอไม่คิดจะเคลียร์ปัญหาให้จบ และในตอนที่เธอทะเลาะกับปอน เธอก็ได้นั่งรถไฟหนีไปอยู่ตามลำพังอีก

- เจสซี่บอกปอนว่าเธอต้องการไปดูหมอ ดู เพราะกังวลใจในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับปอนในอนาคต

-เมื่อปอนแสดงความรักต่อเธอในที่สาธารณะ เจสซี่พยายามปกป้องและหลบเลี่ยงอยู่ตลอดเวลาในเวลาที่ได้เจอมือกัน เธอมักจะแอบเอามือไว้ข้างหลัง เพราะเธออายและใส่ใจต่อสายตาคนรอบข้าง

●ปอน : เธอเป็นคนมั่นใจในตัวเองและทัศนคติของเธอ เธอพร้อมที่จะรักอย่างเปิดเผยโดยไม่สนใจว่าคนรอบข้างจะมองอย่างไร ปอนเป็นคนขยันทำงานจนบางครั้งก็ละเลยเจสซี่โดยไม่ตั้งใจ เธอมักแสดงออกซึ่งความรักที่มีต่อเจสซี่อย่างเปิดเผยโดยไม่สนใจว่าใครจะมองอย่างไร นอกจากนั้นแล้วเธอยังไม่เชื่อเรื่องดวง และโชคชะตาใดๆ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-ปอนมักจะแสดงความรักต่อเจสซี่อยู่เสมอแม้ในสถานที่สาธารณะทั่วไปเธอก็ไม่สนใจสายตาคนอื่น เมื่อคราวที่เธอไปหาเจสซี่ที่ร้านน้ำชา ปอนรีบกระโดดเข้าไปกอดเจสซี่และเรียกที่รักโดยไม่อายต่อสายตาคนอื่น และเมื่อเจสซี่ปกป้องเธอ ปอนจึงให้เจสซี่พิสูจน์ว่ารักด้วยการพยายามจูบเจสซี่ต่อหน้าผู้คนบนท้องถนน

-ปอนมักจะงานยุ่งอยู่ตลอดเวลา ทั้งให้เจสซี่ต้องอยู่เฝ้าบ้านเพียงลำพังอยู่เป็นประจำ และเมื่อเธอได้อยู่บ้าน เธอก็มักจะนอนโดยไม่สนใจเจสซี่อยู่เสมอ

-เมื่อเจสซี่ต้องการไปดูหมอ ดู เพื่อให้ทำนายอนาคตเธอทั้งคู่ ปอนกลับไปสนใจหยิบแผ่นพับของหมอดูมาพับเป็นจรวดแล้วร่อนออกไป พร้อมบอกกับเจสซี่ว่าเป็นเรื่องไร้สาระ

●ยู : เป็นคนนิ่งขี้นิม หมกมุ่นอยู่กับตัวเอง และรักความถูกต้องความจริงเธอมักจัดระเบียบชีวิตให้กับตัวเอง รวมถึงเรื่องอื่นๆให้เป็นไปตามสิ่งที่ตั้งใจ เธอเป็นคนเกรงอกเกรงใจคนอื่น และระมัดระวังตัวเองสูง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอนาถมัย หรือเรื่องความสัมพันธ์กับผู้คนรอบกาย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-ยูมักหมกมุ่นอยู่กับการอ่านหนังสือเรื่องจิตวิทยาอยู่เพียงลำพังภายในห้องเธอเป็นคนที่มีโลกส่วนตัวค่อนข้างสูง ทำให้กลายเป็นคนเก็บเนื้อเก็บตัว

-ในฉากที่เธอได้พบกับหลินคนุ่นดเคททางอินเทอร์เนตครั้งแรก เมื่อเธอได้รู้ว่าหลินนั้นโกหกเรื่องงานอดิเรก เธอรู้สึกไม่พอใจนัก และคิดว่าเป็นการหลอกลวง

-ไม่ว่ายูจะจะอยู่ในบ้านหรือนอกบ้านเธอก็มักจะทำความสะอาดสิ่งของรอบกายทุกครั้งอย่างตั้งใจและระมัดระวังหลีกเลี่ยงสิ่งทำให้เกิดอุบัติเหตุหรือความไม่สมบรูณ์แบบ โดยการจัดระเบียบสิ่งของให้พอดีและเท่าเทียมกันทุกอย่างทั้งของๆตัวเองและของๆผู้อื่น เห็นได้จากฉากที่เธอและหลินนัดทานอาหารด้วยกัน ยูมักจะคอยจัดระเบียบแก้วกาแฟให้หลินเสมอ

-เวลาที่เธออยู่กับหลิน เธอมักจะระมัดระวังความสัมพันธ์ไม่ให้รีบหน้าไปเร็วนัก และรู้สึกเกรงใจทุกครั้งเวลาที่หลินคอยเลี้ยงอาหาร หรือให้ของเธอ

●หลิน : เธอเป็นคนสดใส และมั่นใจในตัวเอง เธอเป็นหญิงสาวผู้ผ่านประสบการณ์ความรักมาพอสมควร ภายนอกเป็นคนร่าเริงสนุกสนานดูยั่วยวน แต่จริงๆแล้วเป็นคนจริงจังกับความรักรัก

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-หลินนั้นมักแสดงท่าที่ร่าเริงและดูขี้เล่น เวลาอยู่กับยูเสมอ เธอดูสบายๆเมื่อได้พบเจอกับยูตั้งแต่ครั้งแรก เพราะเป็นคนมั่นใจในตัวเอง

-เมื่อทั้งสองได้พบเจอกันบ่อยขึ้น หลินพยายามที่ใกล้ชิดกับยู และพยายามยั่วยวนให้ยูหันมาสนใจเธอมากขึ้น

-เมื่อยูกำลังจะจากหลินไปเรียนต่อ และปฏิเสธการมีความสัมพันธ์กับหลิน หลินที่เคยร่าเริงดูสบายๆในความสัมพันธ์มาตลอด กลับมีท่าทีเศร้าหมองและแสดงความไม่พอใจออกมาอย่างชัดเจน ที่ยูไม่จริงจังกับความสัมพันธ์ครั้งนี้ เหมือนเธอเป็นฝ่ายที่จริงจังอยู่ข้างเดียว

●ซิมเมอร์ : เธอเป็นคนสดใส ร่าเริง มองโลกในแง่ดี และมั่นคงในความรัก ยอมเสียสละความสุขตัวเองเพื่อครอบครัว

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ซิมเมอร์นั้นรักกับสเปนเซอร์มานานหลายปี จนถึงเวลาที่ครอบครัวต้องการให้เธอแต่งงานมีครอบครัว ซิมเมอร์ก็เลือกที่จะทำความต้องการของครอบครัว เพราะไม่อยากให้พวกเขาผิดหวัง แม้ว่าเธอต้องเลิกราลาห่างไกลจากสเปนเซอร์ก็ตาม แต่เธอก็เชื่อว่าเธอจะได้กลับมาอยู่กับสเปนเซอร์อีกครั้งเมื่อถึงเวลา

●สเปนเซอร์ : เธอเป็นคนเข้าใจโลก เข้าใจชีวิต และมีจิตใจที่เข้มแข็งมั่นคงในความรัก

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- แม้สเปนเซอร์จะรู้ว่าซิมเมอร์กำลังจะจากเธอไปเพื่อแต่งงานมีครอบครัวกับผู้ชาย แต่เธอก็ไม่เห็นยี่หวังซิมเมอร์ไว้ กลับเข้าใจและมั่นใจในตัวซิมเมอร์ว่าสักวันจะกลับมาหาเธอ เธอจึงเฝ้ารอซิมเมอร์อย่างมีความหวังในทุกวัน

●ริคกี้ : เธอเป็นคนขี้ขลาด เล่นสนุกไปวันๆ ไม่จริงจังในการคบหา มีความสัมพันธ์กับใครและเจ้าชู้อย่างมาก

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ริคกี้นั้นเปลี่ยนคู่รักเป็นว่าเล่น เธอคบๆ เลิกๆ กับหญิงสาวมากมาย โดยที่ไม่เคยสนใจว่าอีกฝ่ายจะต้องเจ็บช้ำน้ำใจอย่างไร และยังคบหาที่มีความสัมพันธ์ซ้ำซ้อนกับหญิงสาวหลายคน

●เสี่ยวยูน : เธอเป็นคนหลงรักคนง่าย แต่ก็ต้องการจะมีความสัมพันธ์ที่มั่นคงกับคนรัก และเธอยังเป็นคนที่ชอบใช้กำลังอีกด้วย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เสี่ยวยูนนั้นตกหลุมรักริคกี้ตั้งแต่แรกเห็น จากนั้นเธอก็พยายามที่จะเหนี่ยวรั้งให้ริคกี้เป็นของเธอคนเดียว และเมื่อเธอรู้ว่าริคกี้มักจะนอกใจเป็นประจำ เสี่ยวยูนก็มักจะใช้กำลังกับริคกี้ในการแก้ปัญหา

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีทั้งนิสัยที่ไม่แตกต่างและนิสัยที่ผิดแปลกไปจากกลุ่มคนทั่วไป กล่าวคือ ตัวละครหลายตัวจะมีนิสัยปกติเหมือนกับคนในสังคมทั่วไปและในตัวละครบางตัวจะแสดงให้เห็นถึงความผิดปกติทางจิตใจ ยกตัวอย่างเช่น ยูจะมีลักษณะนิสัยที่หมกมุ่นอยู่กับตัวเองและคอยระมัดระวังในการดำเนินชีวิตประจำวันมากเกินไปจนเกินกว่าคนปกติพึงกระทำ แสดงให้เห็นถึงภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในแง่มุมด้านลบ

2. ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

ครอบครัว

- เจสซี่ : ในภาพยนตร์ไม่ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ที่ลงรายละเอียดในครอบครัวของเธอ แต่ได้กล่าวถึงการที่เธอมีปัญหาเรื่องความขัดแย้งบางอย่างกับครอบครัว จึงทำให้เธอต้องหนีออกจากบ้านมาอยู่กับปอน

- ซัมเมอร์ : ในภาพยนตร์ไม่ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ที่ลงรายละเอียดในครอบครัวของเธอ แต่ได้กล่าวถึงการที่เธอจำเป็นต้องทำตามความต้องการของครอบครัวที่อยากให้เธอแต่งงาน

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นมีทั้งครอบครัวที่มีทั้งปัญหาความขัดแย้งระหว่างกัน และครอบครัวที่ตัวละครหญิงรักร่วมเพศต้องทำตามความต้องการของคนในครอบครัวเพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง

คู่สมรส/คู่รัก

- เจสซี่ : ในภาพยนตร์ไม่ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ที่ลงรายละเอียดถึงอดีตคู่รักของเธอ แต่ได้กล่าวถึงการที่เธอหนีเพิกเลิกรากับคนรัก จึงทำให้เธอต้องหนีมาพักจิตใจอยู่กับปอน

- ซัมเมอร์: เธอแต่งงานกับชายหนุ่ม ผู้มีหน้าที่การงานดี และนิสัยใจคอดี เขาเป็นคนใจกว้างและเข้าอกเข้าใจในพฤติกรรมความเป็นรักร่วมเพศของเธอเสมอมา

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีทั้งปัญหาความสัมพันธ์กับคนรักเก่า และมีทั้งความสัมพันธ์ที่ดีกับคู่สมรส ดังนั้นคู่รักจึงอาจเป็นหรือไม่เป็นปัจจัยที่ทำให้ตัวละครนั้นมีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศก็ได้

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทและพฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีความที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของตัวละครอย่างเข้าใจได้อย่างชัดเจน ซึ่งจากบริบทลักษณะของตัวละครก็สามารถตีความได้ว่าปอนและยูนั้นมีรูปแบบพฤติกรรมทางเพศในแบบเลสเบี้ยนคิงส์ส่วนเจสซีและหลินนั้นมีรูปแบบพฤติกรรมทางเพศในแบบเลสเบี้ยนควีน ส่วนสเปนเซอร์และวิกกีก็มีพฤติกรรมแบบหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบของทอม ชัมเมอร์และเสี่ยวยูนมีพฤติกรรมแบบหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบของดี้ และมีพฤติกรรมความเป็นไบเซ็กชวลปรากฏให้เห็นในตัวละครชัมเมอร์ด้วย

ความเป็นเพื่อน

- ปอน : เธอให้ความเป็นเพื่อนที่ดีแก่เจสซี เมื่อเธอรู้ว่าเจสซีกำลังลำบาก และต้องการที่พัก ปอนก็ยินดีต้อนรับเธอ
- หลิน : เธอมีไม่ตรีจิตให้กับยูตั้งแต่แรกพบ หลินพยายามชักชวนยูคุย และคอยใส่ใจในตัวตนของยู
- สเปนเซอร์ : เธอเป็นเพื่อนที่พร้อมจะให้คำปรึกษาอยู่เสมอ แม้ว่าเธอกับชัมเมอร์จะไม่ได้คบหากันอยู่ แต่เธอก็พร้อมที่จะรับฟังเมื่อชัมเมอร์ต้องการใครสักคน

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศเป็นคนที่มีความจริงใจ มีน้ำใจ และใส่ใจในความรู้สึกของเพื่อน

ความเป็นลูก

●เจสซี่ : เธอเป็นลูกที่ไม่ดีนัก ไม่ค่อยใส่ใจความรู้สึกของพ่อแม่ ทำให้เธอเลือกที่จะหนีออกจากบ้าน โดนไม่สนใจที่จะแก้ไขปัญหาคือความสัมพันธ์กับพ่อแม่

●ซิมเมอร์ : เธอเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ ยอมเสียสละความสุขส่วนตัว เพื่อให้ครอบครัวนั้นสบายใจ

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศก็มีทั้งลูกที่ดีและไม่ดี เหมือนกับบุคคลทั่วไป ทั้งใส่ใจความรู้สึกของครอบครัว หรือไม่สนใจความรู้สึกของคนในครอบครัวเลย

ความเป็นแม่

●ซิมเมอร์ : เธอมีความเป็นแม่ที่ไม่ดีนัก กล่าวคือเมื่อเธอมีลูกแล้ว เธอไม่ควรพาลูกมาอยู่กับคนรักอย่างสเปนเซอร์ และเธอยังมีความคิดที่อยากจะหนีไปกับสเปนเซอร์อีกด้วย

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นยังมีความรักความห่วงใยต่อลูกไม่มากพอ และยังคงคิดถึงความสุขส่วนตัวมากกว่าลูก

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงการพบปะกันของหญิงรักร่วมเพศตามที่พักผ่อนส่วนตัวของแต่ละคน และในสถานที่สาธารณะ

4.สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●ปอน ยู หลิน ริคกี และเสี่ยวยุน : ในภาพยนตร์นั้นไม่ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้ตัวละครกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●เจสซี่ : ที่อาจกล่าวได้ว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศของเธอนั้น น่าจะเกิดจากความสับสนและหวั่นไหวทางอารมณ์ กล่าวคือก่อนที่เธอจะมาอยู่กับปอน เธอเพิ่งเลิกกับคนรัก และทะเลาะกับครอบครัวมาก่อน จึงออกเดินทางมาหาที่พึ่งทางใจนั่นก็คือปอน เพื่อนสมัยมัธยม

ที่แอบชอบเธอนั่นเอง ความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างเธอและปอนจึงได้ก่อให้เกิดเป็นความรักที่เกินเพื่อน

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ก่อเกิดขึ้นจากความผิดหวังจากคนรัก และความขัดแย้งในครอบครัวที่ทำให้ตัวละครรู้สึกว้าเหว เมื่อเกิดความใกล้ชิดสนิทสนมกับเพื่อนสาว จึงทำให้เกิดความหวั่นไหว และกลายเป็นสาเหตุให้เกิดพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศขึ้นมาได้

5. ปฏิกริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องแสดงให้เห็นทั้งการยอมรับและไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคม และการไม่ยอมรับตัวตนของตัวละครที่เป็นรักร่วมเพศเอง ซึ่งขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละบุคคล ไม่ใช่มุมมองความเกลียดชังรักร่วมเพศที่ถูกเหมารวมอีกต่อไป

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่ปอนมาหาเจสซีที่ร้านน้ำชาที่เธอทำงานอยู่ ปอนได้เรียกเธอว่าที่รักแล้วพุ่งตรงเข้าไปกอดต่อหน้าพนักงานในร้าน เจสซีพยายามแกะมือของปอนออก เพราะเกรงว่าเพื่อนร่วมงานในร้านจะมองเธอไม่ดี ในขณะที่เพื่อนร่วมงานนั้นกลับไม่ได้สนใจอะไร และยังคงมองเธออย่างยิ้มๆ ด้วยซ้ำ

- ซัมเมอร์เลือกที่จะแต่งงานกับผู้ชาย และมีครอบครัว ตามที่คนในครอบครัวของเธอต้องการ แม้ว่าเธอจะยังรักสเปนเซอร์อยู่ก็ตามแต่เธอก็ทำเพื่อปกป้องตัวตนจากครอบครัว

-สามีของซัมเมอร์นั้นยอมรับได้ถึงตัวตนการเป็นรักร่วมเพศของเธอ และยอมเสียสละความสุขของตัวเองเพื่อให้ซัมเมอร์ได้อยู่กับคนรักที่แท้จริง เขาจึงได้มาพบกับสเปนเซอร์ และขอให้สเปนเซอร์ไปอยู่เคียงข้างซัมเมอร์ด้วยกันกับเขา

4.2.3 ลักษณะตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ฮ่องกง

ภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji Sors) (ค.ศ.1997)

(จากภาพที่ 61)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

- หว่าน : ในช่วงวัยผู้ใหญ่อายุประมาณ 30-35 ปีและในช่วงวัยชราอายุประมาณ 70 ปี

(จากภาพที่ 62)

- ฟุน : ในช่วงวัยผู้ใหญ่อายุประมาณ 20-25 ปีและในช่วงวัยชราอายุประมาณ 65-70ปี

(จากภาพที่ 63)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 20-70 ปี อยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ และวัยชรา ซึ่งหมายความว่าภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนวัยที่กำลังมีการสร้างครอบครัวและเป็นรักร่วมเพศไปจนถึงวัยชราได้

สถานภาพ

- หว่าน : แต่งงาน

- ฟุน : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นมีคนรักหรือแต่งงานเพื่อมีครอบครัวปกติแบบหญิงชายทั่วไป เพราะแต่เดิมนั้นฟุนเคยมีความรักกับผู้ชายมาก่อน และหว่านนั้นได้แต่งงานเพื่อช่วยเหลือฐานะทางครอบครัว ไม่ได้เป็นการแต่งงานเพื่อปกปิดตัวตนแต่อย่างใด

อาชีพ

- หว่าน : วัยผู้ใหญ่:ช่วยเหลือกิจการของสามี เมื่อเลิกกับสามีแล้วจึงมาค้าขาย และเป็นแม่ในภายหลัง

●พูน : ทำงานอยู่ในโรงงานทอผ้า และต่อมาได้ค้าขาย

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า การเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้น ไม่มีสิทธิ์ในการทำงานที่ทัดเทียมกับชายหญิงทั่วไป และยังคงอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ชาย ถึงอย่างไรก็ตามอาชีพในภายหลังของตัวละครทั้งสองนั้น ก็เป็นอาชีพส่วนตัวที่ตัวละครสามารถเลือกทำได้ด้วยตนเอง และเป็นงานที่ไม่ต้องทำร่วมกับคนอื่น

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

●หว่าน : มีลักษณะเป็นหญิงงามสง่าแบบผู้ดี เธอมักแต่งกายด้วยชุดกิ๊พ้าหรูหราไว้ผมยาวไม่แตกต่างจากผู้หญิงทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●พูน : มีลักษณะเป็นหญิงสาวชาวบ้าน แต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบลำลอง ไว้ผมยาวไม่แตกต่างจากผู้หญิงทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ไม่ชัดเจน ตัวละครทั้งสองต่างมีลักษณะท่าทางที่เหมือนหญิงสาวสวย กล่าวคือการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกาย แม้ว่าตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะแบบผู้หญิงแต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องตัดสินได้ว่าพวกเขาไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

●หว่าน : มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศ กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป และพฤติกรรมทางเพศในสองรูปแบบ คือรุกและรับ นอกจากนั้นแล้วเธอยังมีพฤติกรรมในรูปแบบไบเซ็กชวลอีกด้วย ซึ่งแต่เดิมเธอมีคนที่รักเป็นผู้ชายและภายหลังได้เปลี่ยนมาคบหากับพูนแทน เธอไม่กลัวว่าสังคมจะมองอย่างไร และกลัวที่จะรักพูนอย่างเปิดเผย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- หว่านเมื่อรู้ว่าฟุนกำลังจะมีคนรักเป็นผู้ชาย เธอเกิดความหึงหวง และแสดงออกมาว่า เธอมีใจให้กับฟุนโดนการกอดจูบฟุน พร้อมพร่ำบอกรักกับฟุนอย่างตรงไปตรงมาโดยไม่กลัวว่า สังคมจะรับไม่ได้กับสิ่งที่เธอเป็น

● ฟุน : มีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศ กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป และพฤติกรรมทางเพศในสองรูปแบบ คือรุกและรับ นอกจากนั้นแล้วเธอยังมีพฤติกรรมในรูปแบบไบเซ็กชวลอีกด้วย ซึ่งแต่เดิมเธอนั้นมีคนรักเป็นผู้ชาย และภายหลังได้เปลี่ยนมาคบหากับหว่าน แม้เธอจะเคยกลัวว่าสังคมจะรับไม่ได้กับการเป็นรักร่วมเพศ แต่สุดท้ายเธอก็พ่ายแพ้ต่อความรักที่หว่านมีต่อเธอ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในตอนแรกนั้นเธอไม่แน่ใจในความรู้สึกตัวเองและเกรงว่าสังคมจะรับไม่ได้กับความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ เธอจึงไม่ตอบรับรักหว่าน แต่ความดีที่หว่านมีต่อเธอ คอยดูแลเธอยามที่เธอเสียใจและเจ็บปวดทั้งร่างกายและจิตใจ ทำให้เธอยอมที่จะเปิดใจคบกับหว่านอย่างเปิดเผย

ในภาพยนตร์เรื่องนี้ตอนแรกตัวละครทั้งสองไม่รู้จักและเข้าใจถึงตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ ทั้งคู่ต่างก็มีคนรักเป็นผู้ชายด้วยกันทั้งคู่ และมีความสัมพันธ์ฉันท์นายบ่าวเพียงเท่านั้น แต่แล้วความใกล้ชิดและความเห็นอกเห็นใจกัน ได้ก่อให้เกิดเป็นความรัก ตัวละครจึงมีพฤติกรรมในแบบรักร่วมเพศขึ้น ซึ่งในตอนแรกตัวละครต่างปกปิดตัวตนที่แท้จริงจากสังคม แต่เมื่อเวลาผ่านไป และต้องพลัดพรากจากกัน ตัวละครนั้นก็เปิดเผยตัวตนที่แท้จริงเพื่อตามหากันและกันอีกครั้งหนึ่ง

ลักษณะนิสัย

● หว่าน : เป็นคนใจดี มีความเฉลียวฉลาด เข้มแข็งและไม่ย่อท้อต่อโชคชะตา เธอเป็นคนสู้คน และรู้จักพลิกวิกฤติให้เป็นโอกาส

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่ฟุนกำลังจะฆ่าตัวตายหนีจากการต้องถูกขายไปเป็นเมียเก่าแก่ เพื่อใช้หนี้ให้ครอบครัว หว่านได้นั่งเรือผ่านมาเห็นเหตุการณ์จึงได้โยนเงินออกมาจากรือเพื่อช่วยไถ่ตัวฟุน

- ในฉากที่เธอถูกสามีนำตัวไปให้ชายคนอื่นเพื่อแลกกับผลประโยชน์ทางธุรกิจ ในครั้งแรกเธอได้ร้องให้ออกมา แต่เพียงชั่วครู่เธอก็เซ็ดน้ำตาและกลับมาทำสีหน้าเข้มแข็งเหมือนเดิม ซึ่งจากการเอาตัวเข้าแลกครั้งนี้เธอไม่ได้ปล่อยให้เสียเปล่า เธอได้นำมันมาใช้เพื่อกุมอำนาจในตระกูลชางจากการเป็นเมียน้อยคนที่ 8 เธอกลับได้อำนาจการต่อรองในตระกูลได้โดยเด็ดขาด

- ในฉากที่หว่านเป็นหญิงชรา นั้นเธอได้ออกเดินทางไปกว้างไกลกับทนายลูกสาวของเจ้านายเก่า ในระหว่างทางที่รถบัสเกิดเสียและเป็นสถานที่ที่โบกรถได้ลำบาก ด้วยความเจ้าเล่ห์ของเธอ เธอจึงแกล้งร้องไห้ร้องไห้ขอให้ตำรวจช่วยจนได้ขึ้นรถแท็กซี่อย่างง่ายดาย

● ฟุน : เป็นคนหัวดี เป็นตัวของตัวเอง อ่อนต่อโลกแต่ใจเด็ด บางครั้งทำให้ไม่รู้จักรักห้ามใจในสิ่งที่ผิด เธอยังเป็นคนที่มีนิสัยต่อยนาย และรู้จักบุญคุณคน

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่เธออยู่ในโรงงานทอผ้า แล้วได้พบกับหว่าน เธอจำได้ว่าหว่านเป็นผู้มีพระคุณเคยช่วยไถ่เธอไม่ให้ถูกขาย เมื่อเธอรู้ว่าหว่านเข้ามาในฐานะนายหญิงเมียคนที่ 8 ของเก่าแก่ เธอจึงรีบเข้าไปเตือนหว่านให้รีบหลบไป เดี่ยวเมียหลวงจะเข้ามาที่นี่ แต่แล้วเมื่อหว่านยังไม่ทันได้หนี หว่านและเมียหลวงจึงเกิดการทะเลาะเบาะแว้งกัน เมื่อเมียหลวงจะตบหว่าน ฟุนจึงรีบเข้าไปรับแทน

- ในฉากที่เธอได้พบกับชายคนรักอีกครั้ง และได้รู้ว่าเขากำลังจะแต่งงาน แม้จะเป็นการแต่งงานหลอกๆ แต่ฟุนก็ไม่รู้จักรักห้ามใจ ทั้งสองได้แอบมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งต่อกัน จนฟุนตั้งท้อง จึงไปบอกให้ชายคนรักหนีไปอยู่ด้วยกัน แต่ชายคนรักกลับไม่สนใจใยดีเธอ ทำให้เธอเสียใจมาก จนลงมือทำแท้ง และคิดจะฆ่าตัวตายประชดรัก

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีนิสัยที่หลากหลายเหมือนคนทั่วไป ไม่มีนิสัยเฉพาะกลุ่มที่แตกต่างไปจากคนอื่นๆ ในสังคม

2. ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

ครอบครัว

●หว่าน : เธอได้ถูกครอบครัวชายตั้งแต่เด็ก ต่อมาเมื่อได้เข้ามาอยู่ในตระกูลข้างในฐานะเมียคนที่ 8 ของชิวหลง ครอบครัวใหม่นี้จึงมีการแก่งแย่งชิงดีระหว่างเมียหลวงกับเมียน้อยกันอยู่ตลอดเวลา หวานเป็นเมียที่ชิวหลงโปรดปราน จึงทำให้เมียคนอื่น ๆ ไม่พอใจเธอ ทำให้เธอต้องต่อสู้ อยู่ในตระกูลข้างเพียงลำพัง

●ฟุน : เธอมาจากครอบครัวชาวบ้านธรรมดา ที่มีหนี้สินมากมายจากการพนัน จนพ่อและแม่ของเธอตัดสินใจที่ขายเธอให้กับเจ้าหนี้ เพื่อเป็นการใช้หนี้แทนการใช้เงิน

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นมีปัญหาในครอบครัว ทั้งปัญหาในเรื่องฐานะ ที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างกัน พ่อกับแม่ ของฟุนและ หวานต่างต้องการขายพวกเธอเพื่อเป็นการใช้หนี้ให้กับครอบครัว ครอบครัวจึงเป็นสาเหตุ ส่วนหนึ่ง ที่ส่งผลต่อการเป็นรักร่วมเพศของตัวละครทั้งสอง โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวละครกับพ่อ อย่างเช่นฟุน ที่ถูกพ่อบังคับข่มเหงจิตใจ ซึ่งความรู้สึกติดลบกับเพศชายนั้นเป็น สิ่งที่ยังห้อยอยู่ในความรู้สึกลึกๆของตัวละคร

อดีตคนรัก / คู่สมรส

●หว่าน : เธอถูกครอบครัวเดิมขายให้กับเศรษฐีหนุ่มตระกูลข้าง หวานนั้นมีความตั้งใจที่เข้มแข็ง และยอมรับชะตากรรมของตน เธอตั้งใจจะฝากฝังชีวิตไว้กับชิวหลงสามีผู้มั่งคั่งของเธอ แต่แล้วเธอก็ต้องถูกหักหลัง เนื่องจากชิวหลงตัดสินใจนำตัวเธอเข้าแลกกับผลประโยชน์ทางธุรกิจ

●ฟุน : เธอเคยมีความรักกับชายหนุ่มชื่อชิง แต่แล้วก็ต้องผิดหวังเมื่อรู้ว่าความรักที่เธอมี ให้แก่เขานั้นไม่มีค่าเพียงพอที่จะทำให้ชายหนุ่มตัดสินใจทิ้งหน้าที่การงานและฐานะที่มั่นคงมาอยู่กับเธอและลูกในท้อง

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศมักมีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์กับคนรัก ที่เป็นผู้ชาย หรือแสดงให้เห็นว่าตัวละครต้องมีช่วงชีวิตที่ไม่มีความสุขจากการคบหากับผู้ชาย

หรือการถูกกดขี่ข่มเหง และการถูกเอาเปรียบจากผู้ชาย อดีตคนรักจึงเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่ง ที่ส่งผลต่อการเป็นรักร่วมเพศของตัวละคร

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทพฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีฉากที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของตัวละคร อย่างเข้าใจได้ โดยมีการใช้มุมกล้องหรือบริบทชักจูงให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิด ไม่ได้ถ่ายทอดให้เห็นฉากที่กำลังมีเพศสัมพันธ์อย่างชัดเจน และจากบริบทลักษณะของตัวละครก็สามารถตีความได้ว่า หวานและพูนต่างมีพฤติกรรมแบบหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบของเลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศ และทั้งคู่ยังมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไบเซ็กชวลมาก่อน

ความเป็นนายกับบ่าว

- หวาน : ให้ความเอ็นดูและเมตตาต่อพูนมาก เนื่องจากเธอเข้าใจความรู้สึกของพูนดีว่า การที่ชีวิตต้องถูกขายแลกกับเงินมันเจ็บปวดเพียงใด เธอมักจะเรียกใช้พูนอยู่เสมอ ด้วยความเมตตา และพาพูนติดตามไปทุกที่

- พูน : มีความกตัญญูรู้คุณต่อหวานมาก เนื่องจากหวานเป็นคนช่วยเธอให้รอดพ้นจากการถูกขายใช้หนี้ พูนจึงมีความจงรักภักดีต่อหวานเป็นที่สุด เธอยอมเจ็บ ยอมอดทนต่อความยากลำบากต่างๆ เพื่อที่จะปกป้องหวาน

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศเป็นคนที่มีความเมตตา และความซื่อสัตย์ต่อกันในฐานะที่เป็นนายกับบ่าว

ความเป็นญาติผู้ใหญ่

- หวาน : เธอให้ความเอ็นดูกับหวายลูกสาวของเจ้านาย เธอคอยบอกเล่าเรื่องราวและสอนข้อคิดต่างๆ ในการดำเนินชีวิตต่อไปให้กับหวาย จนทำให้หวายเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศเป็นคนที่มีความเมตตา และความปรารถนาดี ต่อลูกหลาน

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ แสดงให้เห็นถึงการพบปะกันของตัวละครหญิงรักร่วมเพศตามบ้าน สถานที่ส่วนตัว สถานที่ลับตาคน

4.สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●หว่าน : เธอถูกสามีทำร้ายจิตใจด้วยการขายเธอให้กับคนอื่น ฟุนคอยปลอบประโลม เธออยู่ไม่ทางหายจนเธอหายดีความอบอุ่นของฟุนนั้นทำให้หว่านเริ่มมีใจให้กับเธอ

●ฟุน : หวานได้ช่วยชีวิตเธอจากการทำแท้ง และคอยดูแลให้กำลังใจเธอตลอด เมื่อเธอ ต้องเจ็บช้ำจากการถูกคนรักทอดทิ้ง ทำให้ฟุนคิดได้ว่าเธอไม่ควรทำร้ายตัวเองเพื่อคนที่เขาไม่ได้ รักเธอ และเปิดใจรักหว่าน จนกระทั่งได้มีความสัมพันธ์กันลึกซึ้ง

ภาพยนตร์ได้แสดงให้เห็นสาเหตุในการเป็นหญิงรักร่วมเพศของตัวละครนั้น เกิดขึ้นจากความใกล้ชิดสนิทสนมและเห็นใจอกเห็นใจกันระหว่างตัวละคร ทำให้หว่านเริ่มมีใจให้กับฟุน เมื่อ ฟุนรู้เธอได้แต่ปฏิเสธว่าผู้หญิงด้วยกันจะรักกันไม่ได้ แล้วเมื่อความใกล้ชิดและความอ่อนโยนที่ หวานมีต่อฟุน และประสบการณ์อันเลวร้ายที่พวกเธอได้รับจากพ่อและอดีตชายคนรัก จึงเริ่ม ก่อให้เกิดการเปิดใจยอมรับ ทั้งสองจึงได้มีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง

5.ปฏิกิริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องนี้เมื่อเล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาย้อนยุคนั้น ไม่ปรากฏให้เห็นปฏิกิริยาของ บุคคลรอบข้างต่อตัวละครรักร่วมเพศ มีเพียงการแสดงถึงการไม่ยอมรับตัวตนความเป็นรักร่วม เพศของตัวละครหลักเองที่ชี้ให้เราสามารถตีความได้ว่าสังคมในสมัยก่อนการเป็นรักร่วมเพศคือ สิ่งต้องห้ามที่ผู้คนไม่ยอมรับ แต่เมื่อภาพยนตร์เล่าเรื่องราวอยู่ในยุคร่วมสมัยแล้ว จึงปรากฏให้ เห็นถึงการยอมรับตัวตนของหญิงรักร่วมเพศมากขึ้น

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-เมื่อหวานสารภาพรักกับพูน พูนนั้นมีท่าทีลังเลใจ และบอกกับหวานว่าความรักแบบนี้มันไม่มีทางเป็นไปได้ มันไม่ถูกต้อง เพราะต่างก็เป็นผู้หญิงทั้งคู่ คนอื่นจะมองไม่ดี

-หวานเล่าเรื่องราวความรักของเธอให้แก่หว่ายฟัง เธอยอมรับฟังแต่โดยดี และเข้าใจในความรู้สึกของหวาน อีกทั้งเธอยังเป็นคนช่วยหวานคอยติดต่อและออกตามหาพูนอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ทั้งสองกลับมาเจอกันในที่สุด

ภาพยนตร์เรื่อง Butterfly (ค.ศ.2004)

(จากภาพที่ 68)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

- ฟลาเวีย : ในช่วงวัยรุ่นอายุประมาณ 16-17 ปี และในช่วงวัยผู้ใหญ่อายุประมาณ 30 ปี

(จากภาพที่ 69)

- จิน : ในช่วงวัยรุ่นอายุประมาณ 16-17 ปี และในช่วงวัยผู้ใหญ่อายุประมาณ 30 ปี

(จากภาพที่ 70)

- เสี่ยวเย่ : อายุประมาณ 20-25 ปี (จากภาพที่ 71)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 16-30 ปี อยู่ในช่วงวัยรุ่นไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งหมายความว่าภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนหลากหลายวัย และเริ่มเกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่น จนพัฒนาไปถึงวัยผู้ใหญ่ได้

สถานภาพ

- ฟลาเวีย : แต่งงาน
- จิน : โสด
- เสี่ยวเย่ : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีทั้งครองสถานภาพโสดเพราะไม่คิดที่จะมีคู่หมั้นหรือแต่งงานเพื่อมีครอบครัวปกติแบบหญิงชายทั่วไป เห็นได้จากจินกับเสี่ยวเย่ที่เข้าใจในตัวตนของตัวเองดีว่าเธอนั้นมีความรักให้กับผู้หญิงเท่านั้น และมีการแต่งงานมีครอบครัวปกติแบบหญิงชาย เนื่องจากความต้องการปิดบังสถานภาพที่แท้จริงจากสังคมว่าตัวละครนั้นมีความรักกับผู้หญิงด้วยตัวเอง เห็นได้จากปลาเวียได้แต่งงานมีครอบครัว ทั้งที่ในใจลึกๆยังชอบผู้หญิงอยู่

อาชีพ

- ปลาเวีย : ช่างวัยรุ่น : นักเรียน : ช่างวัยผู้ใหญ่ : ครู
- จิน : ช่างวัยรุ่น : นักเรียน : ช่างวัยผู้ใหญ่ : บวชชี
- เสี่ยวเย่ : นักร้อง นักดนตรีในคลับ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นได้รับสิทธิ์ในการทำงานที่ทัดเทียมกับชายหญิงทั่วไป งานที่ทำงานนั้นมีทั้งงานที่มีเกียรติ และงานทั่วไป ที่สำคัญยังแสดงให้เห็นถึงการบวชชีของตัวละครด้วย

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

● ปลาเวีย : ตอนวัยรุ่นมีลักษณะเป็นเด็กสาวสดใส เธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรงสลักกับกางเกงแบบลำลอง พอเป็นผู้ใหญ่ เธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรงที่ดูเรียบร้อย นิ่งขรึมไว้ผมยาวไม่แตกต่างจากผู้หญิงทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

● จิน : ตอนวัยรุ่นมีลักษณะเป็นเด็กสาวหัวๆ เธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงออกจะดูเป็นทอมบอยแต่ก็ยังมีความเป็นผู้หญิงอยู่ไว้ผมสั้นแบบผู้หญิง และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

● **เสี้ยวเย่** : มีลักษณะเป็นเด็กสาวสดใส เธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรงสลักกับกางเกงแบบลำลองไว้ผมยาวไม่แตกต่างจากผู้หญิงทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ไม่ชัดเจน กล่าวคือการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกาย แม้ว่าตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะแบบผู้หญิง แต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องตัดสินได้ว่าพวกเธอไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

● **ฟลาเวีย** : มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนควีน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรับอีกทั้งยังมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไบเซ็กชวลอีกด้วย กล่าวคือเธอได้แต่งงานกับผู้ชายและมีลูก ในตอนแรกเธอเป็นหญิงรักร่วมเพศที่พยายามปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอจากครอบครัว แต่ไม่ได้สนใจสายตาผู้คนในสังคมมากนักเนื่องจากแม่ของเธอนั้นเคยจับได้ว่า เธอเคยมีความสัมพันธ์กับจินแฟนสาวสมัยวัยเรียนและรับไม่ได้กับพฤติกรรมนั้น เธอจึงหันมาใส่ใจสายตาของผู้คนรอบข้างเมื่อฟลาเวียเป็นผู้ใหญ่ เธอจึงได้แต่งงานมีครอบครัวตามปกติ และเมื่อเธอได้เจอกับเสี้ยวเย่ หญิงสาวลึกลับทำให้เธอเกิดหวนนึกถึงความชอบที่แท้จริงของเธออีกครั้งหนึ่ง ภายหลังจากเธอจึงตัดสินใจหย่ากับสามีและอยู่กับคนรักที่เป็นผู้หญิงอย่างเปิดเผย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่ทั้งสองไปเที่ยวด้วยกัน ฟลาเวียได้จูบตอบจินเธอต่อหน้าชายหนุ่มที่เข้ามาจับเธอ โดยไม่สนใจว่าคนอื่นจะคิดอย่างไร

- ในฉากที่ฟลาเวียและจินกำลังนอนกอดกันหลังจากมีความสัมพันธ์กันแล้ว แม่ของฟลาเวียได้บังเอิญเข้ามาพบ จนเกิดการโต้เถียงกันขึ้น ฟลาเวียไม่ยอมรับกับแม่ว่ากำลังคบหาอยู่กับจิน แต่ในที่สุดแล้วเธอก็เลือกที่จะเลิกกับจินไป

- ฟลาเวียบอกกับสามีของเธอว่าได้นัดพบเพื่อนสมัยเรียนที่มหาวิทยาลัยไว้ แต่ความจริงแล้วเธอได้ออกไปพบเสี่ยวเย่ และได้มีความสัมพันธ์กันเกินเลย จนในที่สุดเธอก็เลือกที่จะหย่ากับสามี และมาอยู่กับเสี่ยวเย่ความต้องการที่แท้จริงของเธอ

●จิน : มีพฤติกรรมความเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคิง กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป แต่จะมีท่าทางที่ค่อนข้างห้าว และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุก เธอเป็นหญิงรักร่วมเพศที่เปิดเผยตัวตนที่แท้จริงต่อสังคม จินมองว่ามันไม่ใช่เรื่องผิดอะไร และเธอก็ไม่สนใจว่าคนรอบข้างจะรู้สึกอย่างไรกับพฤติกรรมรักร่วมเพศของเธอ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-จินมักแสดงความรักต่อฟลาเวียอย่างเปิดเผย ในฉากที่ทั้งสองไปเที่ยวด้วยกัน แล้วมีผู้ชายมาจีบฟลาเวีย จินมุ่งเข้าไปหาฟลาเวียแล้วจับต่อน้ำเธอต่อน้ำชายหนุ่มคนนั้น เพื่อแสดงความเป็นเจ้าของและตัวตนของเธอ

-เมื่อแม่ของฟลาเวียล่วงรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างจินและฟลาเวีย แม่ของฟลาเวียจึงไม่พอใจและต้องการให้ฟลาเวียเลิกยุ่งกับจิน จินได้น้อมน้าวให้ฟลาเวียอยู่กับเธอ เลือกว่าจะเป็นตัวเอง และได้บอกกับแม่ของฟลาเวียว่าสิ่งที่เป็นอย่างนี้มันไม่ได้ผิดอะไร เธอรักรฟลาเวียจริง

●เสี่ยวเย่ : มีพฤติกรรมความเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคิง กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป แต่จะมีท่าทางที่ค่อนข้างห้าว และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุก เธอเป็นหญิงรักร่วมเพศที่เปิดเผยตัวตนที่แท้จริงต่อสังคม เสี่ยวเย่มักแสดงออกในท่าทีเวลาที่เธอสนใจใคร และเธอก็ใช้ชีวิตอย่างอิสระเสรี โดยไม่สนใจว่าสังคมจะมองเธออย่างไร

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ครั้งแรกที่เธอได้พบกับฟลาเวีย เสี่ยวเย่เริ่มสนใจในตัวฟลาเวียเธอแสดงท่าทีให้ฟลาเวียเห็นว่าเธอคิดกับฟลาเวียเกินกว่าคนรู้จักทั่วไป และมักจะรุกเข้าหาฟลาเวียอยู่เสมอ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ ในตอนแรกตัวละครทั้งสามต่างรู้จักตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ และต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเท่านั้น รวมถึงใช้ชีวิตคู่ในแบบเปิดเผยตัวตนตัวตนต่อสังคมภายนอก จะมีเพียงฟลาเวียเท่านั้นที่เปลี่ยนไป หลังจากที่ฟลาเวียในสมัยวัยรุ่น ถูกแม่ของ

เธอล่วงรู้ถึงความสัมพันธ์อันลึกซึ้งกับจินและรับไม่ได้ จึงทำให้เธอต้องกลายเป็นคนที่ปกปิดตัวตนที่แท้จริงจากสังคมโดยการแต่งงานและมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย ทั้งๆที่ยังชอบผู้หญิงอยู่ จนกระทั่งภายหลังต่อมาได้มาพบกับเสี่ยวเย่ จึงทำให้เธอกลับมาเปิดเผยตัวตนอีกครั้งหนึ่ง แสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคมในสมัยก่อน จึงทำให้ตัวละครที่เป็นหญิงรักร่วมเพศจำต้องมีความสัมพันธ์กับเพศชายเพื่อปกปิดตัวตนที่แท้จริง แต่ต่อมาภายหลังสังคมได้เปิดกว้างมากขึ้นแล้ว จึงทำให้เธอกลับที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงอย่างเปิดเผยอีกครั้งหนึ่ง

ลักษณะนิสัย

● ฟลาเวีย : เป็นคนใจดี อ่อนน้อม อดทน อดทน อดทน เป็นคนที่เก็บอารมณ์ แต่เอาเข้าจริงๆ เธอก็มักจะพลั้งเผลอทำตามหัวใจตัวเองต้องการอยู่เสมอ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่เธอพบกับเสี่ยวเย่ครั้งแรก เธอเห็นเสี่ยวเย่กำลังขโมยกินขนมในซูเปอร์มาเก็ต เธอจึงอาสาจ่ายเงินให้เสี่ยวเย่ แล้วพาเสี่ยวเย่ไปเลี้ยงอาหารต่างๆที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน

- เวลาที่เสี่ยวเย่เข้าใกล้เธอ เธอมักจะหวั่นไหวทุกครั้ง และพลั้งเผลอมีสัมพันธ์ทางกายกับเสี่ยวเย่ จนท้ายที่สุดแล้ว เธอก็เลือกที่จะแยกทางกับสามี มาอยู่กับเสี่ยวเย่ตามหัวใจตัวเองต้องการ

● จิน : เป็นคนยึดมั่นในความคิด และอุดมการณ์ของตัวเอง จินล้มที่จะคิดถึงคนรอบข้าง

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่จินและฟลาเวียถูกแม่ของฟลาเวียจับได้ว่าทั้งสองมีความสัมพันธ์กันเกินเลยกว่าเพื่อน แม่ของฟลาเวียได้บอกให้เธอเก็บของออกมาจากบ้านจิน แต่จินนั้นได้บอกกลับไปว่าเป็นหนทางของฟลาเวีย เธอควรที่จะเลือกด้วยตัวเองและเธอก็ทั้งสองก็รักกัน จินนั้นได้ใช้อารมณ์ในการแก้ปัญหาและยึดมั่นในการแสดงความรักของตนเอง จนไม่ได้คิดถึงฟลาเวียว่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับหรือไม่

-ในฉากที่จินคอยถ่ายทำวิดีโอเพื่อให้กับเพื่อนๆในกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมือง เธอตั้งใจมากเสียจนไม่สนใจแม้กระทั่งปลาเวียที่มาคอยเฝ้ารอเธออยู่

●เสี่ยวเย่ : เป็นคนสติโลว์ราเวจ รักอิสระ เปิดใจ และแสดงออกชัดเจนว่าสนใจในตัวปลาเวีย และชอบเข้าหาปลาเวียก่อน

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-ในฉากที่เธอพบกับปลาเวียครั้งแรก เสี่ยวเย่ก็ไม่ลังเลที่จะเปิดเผยเรื่องราวของตัวเองให้กับปลาเวียฟังว่าเธอเป็นใคร มาจากไหน อาศัยอยู่กับใคร แม้ว่าจะฟังรู้จกกันก็ตามและเธอก็ได้บอกกับปลาเวียว่าเธอหนีออกมาจากบ้านเพราะอึดอัดที่จะต้องทำตามใจคนที่เธออาศัยอยู่ด้วย

- ในฉากที่เสี่ยวเย่เปิดเผยกับปลาเวียบนโต๊ะอาหารว่าเธออยากจะมีปลาเวียตั้งแต่แรกที่พบกันแล้ว และในฉากที่ทั้งสองอยู่ใกล้กัน เสี่ยวเย่มักจะสัมผัสตัวปลาเวียก่อนเสมอด้วยความชอบพอ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีนิสัยที่หลากหลายเหมือนคนทั่วไป ไม่มีนิสัยเฉพาะกลุ่มที่แตกต่างไปจากคนอื่นๆในสังคม

2. ความสัมพันธ์บุคคลรอบข้าง

ครอบครัว

●ปลาเวีย : เธอเติบโตมาในครอบครัวที่แตกร้าง ขาดความอบอุ่น เพราะความสัมพันธ์ของพ่อและแม่เธอนั้นย่ำแย่ลงไปทุกวัน จนแม่ของเธอคิดที่จะฆ่าตัวตายไปพร้อมกับเธอ แต่ปลาเวียเลือกที่จะชีวิตอยู่เพื่อปลอบประโลมแม่ที่จิตใจบอบช้ำ

●เสี่ยวเย่ : ภาพยนตร์ไม่ได้กล่าวถึงมุมมองหลังของเสี่ยวเย่เลย เพียงแต่แสดงให้เห็นว่าเธออาศัยอยู่กับผู้หญิงคนหนึ่งชื่อว่าโรซ่าซึ่งทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่ว่าโรซ่าใช้เงินเพื่อเลี้ยงเสี่ยวเย่ แลกกับการทำให้เสี่ยวเย่มาอยู่กับเธอ

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า ตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นมีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัว ครอบครัวขาดความอบอุ่น พ่อกับแม่แยกทางกัน โดยเฉพาะพลาเวียที่มองว่าพ่อได้ทำร้ายจิตใจแม่มาโดยตลอด ทำให้เธอไม่อาจไว้วางใจในผู้ชายได้ ซึ่งครอบครัวอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลต่อการเป็นรักร่วมเพศของพลาเวีย ในขณะที่เสี่ยวเย่นั้นไม่เคยได้รับความอบอุ่นจากครอบครัวที่แท้จริง มีเพียงหญิงสาวแปลกหน้าที่คอยใช้เงินเลี้ยงดูเธอ โดยแลกกับความสัมพันธ์ทางกาย

คู่สมรส

●พลาเวีย : มีคู่สมรสเป็นผู้ชายอบอุ่นและเข้าใจภรรยาเป็นที่สุด แต่เนื่องจากเขาไม่ค่อยมีเวลาให้เธอ มักทำแต่งงานทุกวัน เขาจึงให้พลาเวียได้มีอิสระในการออกไปพบปะผู้คน และได้รู้จักคนใหม่ๆ จนในที่สุดความเป็นเธอในอดีตก็ได้กลับมา เมื่อเธอได้พบกับเสี่ยวเย่ ได้ใกล้ชิดกันทุกวัน ความหวังในใจก็เกิด ทำให้เธอเข้าใจว่าเธอยังคงเป็นหญิงรักหญิงอยู่

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นมีผู้ชายที่ดีมารักใคร่ห่วงใย และไม่มีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ใดๆ ดังนั้นคู่รักจึงไม่ใช่ปัจจัยที่ทำให้ตัวละครนั้นมีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศ

กลุ่มเพื่อน

●จิน : มีกลุ่มเพื่อนที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองเช่นเดียวกับเธอ ทำให้จินมักจะชุลุกอยู่กับเพื่อนเสมอ เพื่อรวมกลุ่มกันผลักดันความเคลื่อนไหวทางการเมือง จนบางครั้งได้ละเลยพลาเวียไป

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นมีเพื่อนที่ดี เป็นเพื่อนที่มีความคิดเห็นตรงกัน และกลุ่มเพื่อนนั้นก็ไม่ใช่ปัจจัยที่ทำให้ตัวละครนั้นมีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศ

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทและพฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีฉากที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของตัวละครอย่างชัดเจนโดยถ่ายทอดให้เห็นฉากที่กำลังมีเพศสัมพันธ์กัน และจากบริบทการแสดงออกของตัวละครก็สามารถตีความได้ว่าฟลาเวียนั้นมีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบของเลสเบี้ยนควีนหรือฝ่ายรับ และยังมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไบเซ็กชวลมาก่อน ส่วนจินและเสี่ยวเยี่ยนนั้นพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบของเลสเบี้ยนคิง หรือฝ่ายรุก

ความเป็นเพื่อน

●ฟลาเวีย : ยามที่เธอกำลังท้อแท้เสียใจ คนที่เธอจะคิดถึงก็เป็นจินเสมอ แม้ว่าทั้งสองจะเลิกกันไปแล้ว ก็ยังคงมีมิตรภาพที่ดีต่อกัน

●จิน : แม้จะจบกับฟลาเวียไปนานแล้ว แต่เมื่อที่ฟลาเวียมาขอคำปรึกษาจากเธอ เธอก็พร้อมให้คำแนะนำกับฟลาเวีย และบอกไม่ให้ฟลาเวียคิดโทษตัวเองว่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้จินต้องมาบวชเงินกลับให้กำลังใจฟลาเวียและเข้าอกเข้าใจในความรู้สึกของฟลาเวียที่สุด

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศเป็นคนที่มีความห่วงใย และใส่ใจในความเป็นเพื่อน และแม้ว่าความสัมพันธ์แบบคู่รักจะจบลง แต่ความสัมพันธ์แบบเพื่อนก็ยังคงมั่นคง

ความเป็นแม่

●ฟลาเวีย : แม้ว่าเธอจะมีความรักและห่วงเป็นใยลูกแต่เพื่อความต้องการของตัวเองแล้วเธอก็เลือกที่จะหย่ากับสามี เพื่อไปอยู่กับคนรักใหม่ที่เป็นผู้หญิงเหมือนกันฟลาเวียจึงตัดสินใจที่จะทิ้งลูกไป

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นยังไม่สามารถสละความสุขส่วนตัวเพื่อลูกได้เมื่อได้เลือกหนทางใหม่ให้กับตัวเองแล้ว ก็ยินยอมที่จะจากลูกไปโดยไม่คิดถึงอนาคตของลูก

ความเป็นลูก

● ฟลาเวีย : เธอนั้นใส่ใจความรู้สึกของแม่มาก เธอรู้ว่าแม่ปวดร้าวจากความสัมพันธ์ที่แตกหักกับพ่อเธอจึงยอมที่จะเลือกทางเดินชีวิตตามที่แม่เธอต้องการเมื่อแม่ของเธอจับได้ว่าเธอมีความสัมพันธ์กับจินเธอจึงตัดสินใจที่จะเลิกกับจิน และกลับไปอยู่กับแม่

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศก็เป็นคนที่ใส่ใจ และเข้าใจความรู้สึกของแม่พยายามทำทุกอย่างเพื่อให้แม่ได้มีความสุข แม้ว่าในบางครั้งอาจต้องยอมเสียสละซึ่งความสุขส่วนตัวก็ตาม

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ ในช่วงอดีตแสดงให้เห็นถึงการพบปะกันของหญิงรักร่วมเพศตามที่พักผ่อนตัวของแต่ละคน และเมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป การพบปะกันก็ยังคงเน้นไปที่สถานที่ส่วนตัวและในที่สาธารณะด้วย

4. สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

● ฟลาเวียและจิน : ในสมัยวัยรุ่น พวกเขาได้เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนมาตลอด สภาพแวดล้อมจึงหล่อหลอมให้เธอเกิดความรักใคร่พึงพอใจในเพศหญิง นอกจากนี้ครอบครัวก็ยังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ฟลาเวียนั้นรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัยมากกว่าเมื่ออยู่กับผู้หญิงด้วยกันเอง เนื่องจากเห็นแม่ต้องเจ็บช้ำน้ำใจจากการที่พ่อนอกใจมาโดยตลอด

● เลียวเย่ : ภาพยนตร์ไม่ได้กล่าวถึงสาเหตุสำคัญที่ทำให้ตัวละครมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความ เป็นหญิงรักร่วมเพศที่ก่อเกิดขึ้นจากปมปัญหาภายในครอบครัว ในเรื่องความเกลียดชังเพศชาย และความใกล้ชิดสนิทสนมกันของเด็กสาววัยรุ่นที่เรียนอยู่ในโรงเรียนหญิงล้วน หรือความเข้าใจกันระหว่างหญิงสาวน่าจะเป็นสาเหตุให้เกิดพฤติกรรม การเป็นหญิงรักร่วมเพศขึ้นมาได้

5. ปฏิกริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องแสดงให้เห็นทั้งการยอมรับและไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคม ซึ่งขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละบุคคล ไม่ใช่มุมมองความเกลียดชังรักร่วมเพศที่ถูกเหมารวมอีกต่อไป แต่อย่างไรก็ตามการเป็นรักร่วมเพศก็ยังไม่ถูกเปิดรับมากนัก เนื่องจากจะเห็นได้ว่าตัวละครยังต้องมีการแต่งงานเพื่อปกปิดสถานภาพที่แท้จริงของตัวเองอยู่

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-สามีของฟลาเวียเข้าอกเข้าใจเธอเสมอที่เธอเป็นรักร่วมเพศ และยอมรับได้ แต่แม่ของเธอซึ่งเป็นคนยุคเก่าก็ยังคงไม่เข้าใจเธออยู่ดี ซึ่งเป็นสาเหตุให้เธอต้องเลิกกับคนรักที่เป็นผู้หญิงเหมือนกับเธอ และได้แต่งงานกับผู้ชายในที่สุด แต่ถึงอย่างไรก็ตามการตัดสินใจเลิกกับสามีของฟลาเวียเพื่อมาอยู่กับเสี่ยวเย่ ก็แสดงให้เห็นว่าสังคมคงเปิดรับการอยู่ด้วยกันของรักร่วมเพศบ้างแล้ว ฟลาเวียจึงตัดสินใจทำตามหัวใจของตนเองโดยไม่คำนึงถึงเรื่องอื่น

ภาพยนตร์เรื่อง Ab-normal beauty (ค.ศ.2004)

(จากภาพที่ 74)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

- จีนี่: อายุประมาณ 20-25 ปี (จากภาพที่ 75)
- เจส: อายุประมาณ 20-25 ปี (จากภาพที่ 76)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 20-25 ปี อยู่ในช่วงหนุ่มสาว ซึ่งหมายความว่าภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนวัยที่กำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างการก้าวไปสู่วัยผู้ใหญ่

สถานภาพ

- จีนี่: โสด

- เจส : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีทั้งครองสถานภาพโสด เพราะไม่คิดที่จะมีคู่หมั้นหรือแต่งงานเพื่อมีครอบครัวปกติแบบหญิงชายทั่วไป ตัวละครทั้งสองเข้าใจในตัวตนของตัวเองดีว่าเธอนั้นมีความรักให้กับผู้หญิงเท่านั้น

อาชีพ

- จินี่ : นักศึกษา และช่างภาพสมัครเล่น
- เจส : นักศึกษา และช่างภาพสมัครเล่น

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า การเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้น อยู่ในภาวะที่ยังเป็นนักศึกษาและยังไม่ประกอบอาชีพใดๆ

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

- จินี่ : มีลักษณะเป็นคนร่าเริงสดใส เธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรงสลักกับกางเกงแบบลำลอง ไร้ยาวแบบหญิงสาวทั่วไปและคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ
- เจส : มีลักษณะเป็นคนห้าวๆ สบายๆ เธอมักแต่งกายด้วยเสื้อยืดกับกางเกงยีนส์ ไร้ผมยาวแบบหญิงสาวทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ไม่ชัดเจน กล่าวคือการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกาย แม้ว่าตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะแบบผู้หญิง แต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องตัดสินได้ว่าพวกเขาไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

● **จินี** : มีพฤติกรรมกำการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนควีน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป และมีความอ่อนแอแบบหญิงสาวต้องการ การปกป้องคุ้มครอง เธอเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ทั้งปกปิด และเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของเธอ กล่าวคือเมื่อเวลาอยู่ต่อหน้าคนอื่น เธอจะไม่ปิดบังความสัมพันธ์ของเธอกับคนรัก แต่เมื่ออยู่ต่อหน้าผู้ใหญ่เธอจะพยายามปกปิดมันไว้

● **เจส** : มีพฤติกรรมกำการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคิง กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป จะมีท่าทางที่ค่อนข้างห้าว และมีพฤติกรรมในรูปแบบคอยปกป้องคนที่เธอรัก และแสดงความแข็งแกร่งกว่า เธอเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ทั้งปกปิด และเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของเธอ กล่าวคือเมื่อเวลาอยู่ต่อหน้าคนอื่น เธอจะไม่ปิดบังความสัมพันธ์ของเธอกับคนรัก แต่เมื่ออยู่ต่อหน้าผู้ใหญ่เธอจะพยายามปกปิดมันไว้

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่แอนสันเพื่อชายของจินีพยายามเข้ามาพูดคุยและชักชวนจินีให้ไปเที่ยวกับเขา นั้นเจสได้รับแสดงตัวว่าเป็นคนรักกับจินี และจินีก็คอยปฏิเสธแอนสันตลอดว่าเธอมีเจสอยู่แล้ว เช่นเดียวกัน

- เมื่อจินีได้ไปหาเจสที่ออฟฟิศ ในตอนแรกทั้งสองกำลังจะแสดงท่าทีว่ารักกัน แต่เมื่อพ่อกับแม่ของเจสเปิดประตูเข้ามา ทั้งสองจึงรีบปล่อยมือออกจากกัน แล้วทำท่าว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น

ภาพยนตร์เรื่องนี้ ตัวละครทั้งสองต่างรู้จักตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ รวมถึงใช้ชีวิตคู่ทั้งแบบเปิดเผยตัวตนต่อสังคมภายนอก และปกปิดตัวตนจากครอบครัวแสดงให้เห็นถึงสังคมที่มีทั้งการยอมรับและไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคม ซึ่งขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละคนในสังคม ไม่ใช่สังคมในภาพรวมอีกต่อไป

ลักษณะนิสัย

● **จินี** : เป็นคนลึกซึ้งเข้าใจยาก เธอมีความหลงใหลในบางสิ่งที่เธอชื่นชอบอย่างเต็มที่ แต่เดิมจินีเป็นคนร่าเริง แต่เมื่อเธอได้หลงใหลไปกับความน่าสะพรึงกลัว เธอก็เปลี่ยนไปกลายเป็น

คนเจ้าอารมณ์ และฝึกฝนเรื่องความตาย นอกจากนี้แล้วเธอยังเป็นคนที่มีความฉลาดในใจเรื่องแม่มาตั้งแต่เล็ก ทำให้เธอกลายเป็นคนอ่อนแอ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-จินนี่นั้นมีความหลงใหลในการถ่ายรูปอย่างมาก เธอมีความทะเยอทะยานจนทำให้คว่ำรางวัลมาได้อย่างมากมาย แต่แล้วเมื่อเธอหมดแรงบันดาลใจเธอก็กลับพบกับความตื่นตัวใหม่ เมื่อเธอบังเอิญได้ไปเห็นเหตุการณ์คนกำลังจะกระโดดตึกฆ่าตัวตาย หลังจากนั้นจินนี่ก็เริ่มถ่ายรูปและหลงใหลในภาพถ่ายความตาย

-เมื่อจินนี่ได้เข้าสู่วังวนของภาพถ่ายของขวัญ เธอก็เริ่มกลายเป็นคนเจ้าอารมณ์ มองเห็นทุกสิ่งอย่างรอบตัวเป็นความตายไปเสียหมด แม้กระทั่งมีความรู้สึกอยากฆ่าใครสักคน เพื่อถ่ายรูปเมื่อแอนสันชายหนุ่มที่แอบรักเธอได้มาหาเธอที่บ้าน จินนี่ได้หักห้ามใจไม่ลงมือฆ่าเขา แต่ได้นำสีแดงละเลงที่ตัวเขาแทนเลือดเพื่อใช้ถ่ายรูป

-แม้ในหลายๆครั้งจินนี่จะทำท่าที่เป็นไม่สนใจแม่ เวลาที่แม่กำลังจะเดินทางไปทำงานที่ต่างประเทศ แต่เมื่อจินนี่จิตใจอ่อนแอถึงที่สุด เธอก็กลับคิดถึงแม่มาก และได้โทรศัพท์ไปเพื่อพูดคุยเปิดใจกับแม่ว่าเธอนั้นใส่ใจความรู้สึกแม่มากเพียงใด และต้องการให้แม่นั้นเชื่อใจเธอ

●เจส : เป็นคนสติส่วร้ายใจดี อบอุน และแสดงความรู้สึกอย่างตรงไปตรงมา เชื่อมมั่นในความรู้สึกของตนเอง และชี้แจงหวัง

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-เจสไม่เคยคิดรังเกียจ หรืออยากอยู่ห่างจากจินนี่เลย แม้ว่าจินนี่นั้นจะเริ่มมีความก้าวร้าวรุนแรงมากขึ้นในอารมณ์ เจสได้แต่พูดจาเพื่อเตือนสติจินนี่อย่างตรงไปตรงมา

- ในฉากที่จินนี่กำลังฆ่าแม่เพราะอาการทางจิตได้กำเริบ จนทำให้เธอตกต่ำถึงที่สุด เจสเป็นคนที่ยื่นมาเข้ามาช่วยเหลือ และแสดงความเข้มแข็งให้จินนี่เห็นว่า จะดึงให้จินนี่ผ่านพ้นฝันร้ายนี้ไปได้ในขณะที่จินนี่ไม่เหลือใคร

-เมื่อเจสเห็นว่าชายหนุ่มเข้ามาพัวพันและพยายามตามจีบจินนี่ เจสเดินเข้าไปหาพวกเขาโดยตรง และพูดจากถากถางชายหนุ่มไม่ให้มายุ่งกับจินนี่คนรักของเธออีก และเมื่อเธอได้รู้ว่าจินนี่ได้อยู่กับชายหนุ่มที่เข้ามาติดพันเธอทำให้เธอโมโหมาก และเผลอพูดจารุนแรงกับจินนี่

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีทัศนคติที่ไม่แตกต่างจากผู้คนในสังคมอย่างเจส และมีทัศนคติที่ผิดแปลกไปจากกลุ่มคนทั่วไปว่าเป็นผู้ที่มีความผิดปกติทางจิตใจอย่างจี้ด้วย แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศในแง่ลบ

2. ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

ครอบครัว

●จี้ : เธอเติบโตมาในครอบครัวที่แตกร้าง ขาดความอบอุ่น พ่อและแม่ได้แยกทางกันไปทำให้เธอต้องอาศัยอยู่กับแม่สองคน แม่ของเธอเน้นเอาแต่ทำงานจนไม่มีเวลาให้กับเธอ เมื่อเกิดเรื่องร้ายแรงขึ้นกับเธอ แม่ก็ไม่เคยเชื่อใจหรือช่วยเหลือเธอเลย ทำให้เธอเคืองแค้นขาดคนเข้าใจและใส่ใจในตัวเธอ

●เจส : เธอเติบโตมาจากครอบครัวที่อบอุ่น พ่อและแม่รักใคร่กลมเกลียวกันดีและสนับสนุนเธอในทุกๆเรื่อง

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า ตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นปรากฏทั้งภาพของครอบครัวที่อบอุ่นแบบเจส และมีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัว พ่อกับแม่แยกทางกันอย่างจี้ที่มีความสัมพันธ์กับแม่ไม่ดีนัก ทำให้เธอรู้สึกอ้างว้างและขาดคนชี้นำ ช่วยเหลือในชีวิตของเธอ

กลุ่มเพื่อน

●จี้ : เธอมีเพื่อนชายคนสนิทคนหนึ่งชื่อแอนสัน เขาคอยตามดูแลเธอ และเข้าหาเธอตลอดเวลา เนื่องจากตกหลุมรักเธอ อย่างไรก็ตามแอนสันก็เป็นเพื่อนที่ดี เขายอมรับได้กับตัวตนของจี้ และคอยทำสิ่งดีๆให้เธอ

จากภาพยนตร์ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศกับกลุ่มเพื่อนเลย มีเพียงการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างจี้กับชายหนุ่มที่แอบมาหลงรักเธอเท่านั้น ว่ามีความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างดีต่อกัน

ญาติพี่น้อง

● **จี่นี่** : เธอมีลูกพี่ลูกน้องเป็นผู้ชายจำนวนมาก เมื่อคราวที่เธอยังเด็กเธอได้ถูกพวกเขา ลวนลาม จนทำให้เกิดแผลในใจขึ้น จี่นี่เลยกลายเป็นคนที่หวาดระแวงผู้ชาย และเกลียดผู้ชายไปในที่สุด

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศกับ กลุ่มเพื่อนเลย มีเพียงการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างจี่นี่กับชายหนุ่มที่แอบมาหลงรัก เธอเท่านั้น ว่ามีความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างดีต่อกัน

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทและพฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีฉากที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของตัวละคร หญิงรักร่วมเพศเลย เพียงแต่มีการนำเสนอเนื้อเรื่องและบริบทชักจูงให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ที่เกินขอบเขตคำว่าเพื่อนระหว่างตัวละคร ไม่ได้ถ่ายทอดให้เห็นฉากที่กำลังมีเพศสัมพันธ์แต่อย่างใดแต่จากบริบทและลักษณะของตัวละครทำให้สามารถเข้าใจได้ว่าจี่นี่เป็น หญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคือนคือเป็นฝ่ายรับ และเจสมีลักษณะเป็นรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคือนคือเป็นฝ่ายรุก

ความเป็นเพื่อน

● **จี่นี่** : ยามที่เธอกำลังท้อแท้เสียใจ คนที่เธอจะคิดถึงก็เป็นเจสเสมอ เธอให้ความไว้วางใจและเคารพในการตัดสินใจของเจส

● **เจส** : คอยดูแลและให้กำลังใจจี่นี่เสมอ แม้ว่าจี่นี่จะต้องพบเจอกับปัญหาต่างๆที่หนักหนา และปัญหาทางด้านจิตใจ

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศเป็นคนที่มีความห่วงใย ใส่ใจในความเป็นเพื่อนให้การไว้วางใจซึ่งกันและกันและคอยอยู่เคียงข้างกันเสมอ

ความเป็นลูก

●จินี : เธอต้องการที่จะให้แม่ยอมรับเธอ ให้ความสำคัญกับเธอ เพราะเธอนั้นใส่ใจความรู้สึกของแม่มากกว่าที่แม่นั้นใส่ใจเธอ จึงทำให้เกิดปัญหาภายในจิตใจและพยายามเรียกร้องความสนใจจากแม่ด้วยวิธีต่างๆ

●เจส : เธอมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพ่อและแม่ เป็นที่น่าพอใจสำหรับครอบครัวอยู่เสมอ และทำหน้าที่เป็นลูกที่ดี

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศก็เป็นคนที่ใส่ใจในพ่อแม่ และต้องการความรักความอบอุ่นจากครอบครัว แม้ว่าจะแสดงออกทั้งการทำตัวดีน่าชื่นชม หรือการทำตัวเรียกร้องความสนใจจากพ่อแม่ก็ตาม

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงการพบปะกันของหญิงรักร่วมเพศตามที่พักผ่อนตัวของแต่ละคน และในสถานที่สาธารณะด้วย

4.สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●จินี : การขาดความรักและการดูแลเอาใจใส่ของแม่ รวมถึงประสบการณ์อันเลวร้ายที่ได้รับจากลูกพี่ลูกน้องที่เป็นผู้ชายทำให้เธอรู้สึกว่าหิวไม่เหลือใคร และหวาดกลัวผู้ชาย เมื่อเธอได้สนิทสนมกับเจสเป็นพิเศษจึงทำให้เกิดความรู้สึกดีๆต่อกันมากกว่าเพื่อนธรรมดาและก่อให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นได้

●เจส : ภาพยนตร์ไม่ได้กล่าวถึงสาเหตุสำคัญที่ทำให้ตัวละครมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ก่อเกิดขึ้นจากปมปัญหาภายในครอบครัว และประสบการณ์เลวร้ายในเรื่องความเกลียดชังเพศชาย และความใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นพิเศษระหว่างเพื่อนสาว

5. ปฏิกริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องแสดงให้เห็นทั้งการยอมรับและไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคม ซึ่งขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละบุคคล ไม่ใช่มุมมองความเกลียดชังรักร่วมเพศที่ถูกเหมารวมอีกต่อไป แต่อย่างไรก็ตามการเป็นรักร่วมเพศก็ยังไม่ถูกเปิดรับมากนัก เนื่องจากจะเห็นได้ว่าตัวละครยังคงมีการปกปิดตัวตนจากครอบครัวอยู่

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เมื่อแอนสันได้รู้ว่าจิ้นกับเจสนั้นเป็นคนรักกัน เขาไม่ได้รู้สึกรังเกียจแต่อย่างใด และยังคงทำดีกับจิ้นเหมือนเดิม เพื่อหวังเอาชนะใจเธอ
- ในฉากที่จิ้นกับเจสกำลังจะแสดงความรักต่อกันที่อพาร์ทเมนต์ของเจส เมื่อพ่อและแม่ของเจสกลับเข้ามา ทั้งคูรีบปล่อยมือออกจากกันและทำท่าที่เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น เพราะไม่ต้องการให้พ่อแม่สงสัย

ภาพยนตร์เรื่อง All about love (ค.ศ.2010)

(จากภาพที่ 81)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

●เหมยซี่ : อายุประมาณ 30-35 ปี (จากภาพที่ 83)

●เอลิต้า : อายุประมาณ 30-35 ปี (จากภาพที่ 82)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 30-35 ปี อยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งหมายความว่าภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนวัยที่กำลังมีการสร้างครอบครัว

สถานภาพ

●เหมยซี่ : แต่งงาน

●เอลิต้า : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศยอมรับความจริงในข้อที่ว่าพวกเธอ นั้นมีความรักให้กับผู้หญิงด้วยกันเอง ส่วนการแต่งงานมีครอบครัวปกติแบบหญิงชายนั้น เกิดขึ้นจากการที่ตัวละครต้องการช่วยเหลือเพื่อนเกย์ของเธอ เพื่อให้คู่รักของเขาที่เป็นชาวต่างชาติได้รับสิทธิ์ทางกฎหมายในสังคมเท่าเทียมกับชาวฮ่องกง

อาชีพ

- เหมยซี : ทนายความ
- เอลิต้า : นักแสดงละครเวที

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า การเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้น ได้รับสิทธิในการทำงานที่ทัดเทียมกับชายหญิงทั่วไป งานที่ทำนั้นเป็นงานที่มีเกียรติและต้องใช้ความสามารถสูง มีรายได้ที่สูง ได้รับชื่อเสียงและต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

- เหมยซี : มีลักษณะเป็นผู้หญิงห้าวๆ ใจมั่น เธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง สลับกับชุดกระโปรงบ้างและคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอ นั้นมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ
- เอลิต้า : มีลักษณะอ่อนหวานเหมือนผู้หญิงทั่วไป เธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรง ใจดีไม่แตกต่างจากผู้หญิงทั่วไปและคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ไม่ชัดเจน กล่าวคือ การเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกาย แม้ว่าตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะแบบผู้หญิง แต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องตัดสินได้ว่าพวกเธอ ไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

● **เหมยซี่ :** มีพฤติกรรมกำการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคิง กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวท้าวๆไป และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุก อีกทั้งยังมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไบเซ็กชวลอีกด้วย เธอมีนิสัยนิยมกำการเป็นหญิงรักร่วมเพศ แต่ก็สามารถมีความสัมพันธ์กับผู้ชายได้ แต่เธอก็ไม่ได้ปิดบังเรื่องตัวตนที่แท้จริงของเธอ แสดงออกอย่างตรงไปตรงมา

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- แม้ว่าเหมยซี่จะยอมที่ความสัมพันธ์กับชายหนุ่ม ผู้เป็นลูกความของเธอ แต่ก็ยังเป็นเพียงความสัมพันธ์ทางเพศในรูปแบบชั่วคราวคั้นเท่านั้น โดยที่เธอไม่ได้คิดอะไร เมื่อเธอได้มาพบกับเอลิด้าอีกครั้ง ความรักที่ยังหลงเหลืออยู่ก็ได้ประทุขึ้น

● **เอลิด้า :** มีพฤติกรรมกำการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนควีน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวท้าวๆไป และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรับ อีกทั้งยังมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไบเซ็กชวลอีกด้วย เธอสามารถมีความสัมพันธ์กับผู้ชายได้ แต่ลึกๆก็ยังคงมีพฤติกรรมกำการเป็นหญิงรักร่วมเพศอยู่ เมื่อได้เจอกับคนรักเก่าคือเหมยซี่ เธอก็ยังคงหวั่นไหว เธอไม่ได้ปิดบังเองตัวตนที่แท้จริง อีกทั้งยังมีความคิดที่จะสร้างครอบครัวในรูปแบบรักร่วมเพศได้อย่างอบอุ่นด้วย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เธอได้มีความสัมพันธ์กับชายหนุ่ม ที่ในตอนแรกเธอคิดจะออกเดทอย่างจริงจังด้วย แต่แล้วเมื่อเธอพบว่าเขายังเด็กกว่าที่คิด และเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับที่เหมยซี่เริ่มกลับเข้ามาในชีวิตของเธอ จึงทำให้เอลิด้าเลือกที่จะคบหากับเหมยซี่อย่างเปิดเผย และอยากจะมีครอบครัวด้วยกัน

ภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวละครทั้งสองต่างรู้จักตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ รวมถึงใช้ชีวิตคู่ทั้งแบบเปิดเผยตัวตนต่อสังคมภายนอก แสดงให้เห็นถึงสังคมที่มีการยอมรับรักร่วมเพศที่เปิดกว้างมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามภาพยนตร์ได้มีพฤติกรรมกำการเป็นการเป็นไบเซ็กชวลให้กับตัวละครทั้งสองด้วย

ลักษณะนิสัย

● **เหมยซี่** : เป็นคนโง่เงาทำอะไรไม่คิดให้ดีเสียก่อนจิตใจโลเล ไม่มั่นคง รักอิสระ และตัดสินใจอะไรไม่เด็ดขาด

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่เอลิต้าพูดถึงความหลังว่าอยู่ๆเหมยซี่ก็ทิ้งเธอไปในตอนสมัยเรียนที่ยังคบกันอยู่ และยังมีฉากที่อาร์นอลร้องไห้กรีดข้อมืออยู่หน้ากระจก เพราะเสียใจที่เหมยซี่ทิ้งเธอไป แสดงให้เห็นถึงความรักอิสระของเหมยซี่ เธอไม่ชอบการผูกมัด เมื่อเอลิต้าพูดถึงการอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัว เหมยซี่ก็มักมีท่าที่บ่ายเบี่ยงอยู่เสมอ

- ในตอนที่เหมยซี่ตัดสินใจไม่ได้เสียทีว่าจะเก็บลูกไว้ หรือจะเอาออก เธอแสดงท่าที่ลังเลใจอยู่ตลอดทั้งเรื่อง และไม่มั่นใจว่าจะอยู่ดูแลเอลิต้าและสร้างครอบครัวกับเธอได้ เมื่อเอลิต้าพูดถึงเรื่องการอยู่ด้วยกันกับเหมยซี่ เธอมักแสดงท่าที่อึดอัดใจ

● **เอลิต้า** : เป็นคนพูดน้อย ค่อนข้างเก็บตัวเธอชอบที่จะอยู่กับตัวเอง และต้องการความมั่นคงจากคนรัก

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เอลิต้านั้นเวลามีปัญหา เธอมักเก็บใจความไม่สบายใจไว้เพียงลำพัง เธอไม่คิดที่จะแบ่งปันความรู้สึกกับใคร ละยอมที่จะฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆไปด้วยตัวเอง

- ในฉากที่เอลิต้าเล่าเรื่องตัวเองให้ไมค์ฟังว่าเธอเป็นคนชอบอยู่คนเดียว และมีแต่เหมยซี่มาตลอดเธอบอกไมค์ว่าเธอขาดเหมยซี่ไม่ได้ และเสียใจทุกครั้งที่เหมยซี่ดูลังเลใจที่จะอยู่กับเธอ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีนิสัยที่หลากหลายเหมือนคนทั่วไป ไม่มีนิสัยเฉพาะกลุ่มที่แตกต่างไปจากคนอื่นๆในสังคม

2. ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

กลุ่มเพื่อน

● **เหมยซี่ :** เธอมีเพื่อนสนิทเป็นหญิงรักร่วมเพศเช่นเดียวกัน คือ อาร์นอลและซุซซุซ ทั้งคู่ยังแนะนำให้เหมยซี่ได้รู้จักกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นหญิงรักเพศเช่นกันด้วย เพื่อนสนิทของเธอนั้นเป็นคนที่เข้าใจนิสัยใจคอ และปัญหาต่างๆของเหมยซี่ได้ดีที่สุด เธอคอยให้คำแนะนำเหมยซี่ในเรื่องต่างๆเสมอมา นอกจากนั้นแล้วเธอยังมีโรเบิร์ตลูกความที่เธอบังเอิญพลั้งเผลอไปมีความสัมพันธ์ด้วย โรเบิร์ตคอยให้กำลังใจเธอและคิดจะรับผิดชอบต่อการกระทำของเขา โดยการดูแลเธอและลูก

● **เอลิต้า :** มีกลุ่มเพื่อนเป็นหญิงแท้ แต่ก็มิได้สนิทสนมมากนักหน้าซ้ำเพื่อนที่ทำงานของเธอบางคนก็ยังคอยนิทว่าร้ายเธออยู่เสมอ เมื่อเอลิต้าได้พบกับอาร์นอลและซุซซุซเธอก็ได้รับมิตรภาพที่ดีกลับมา ทั้งสองคอยดูแลให้กำลังใจเอลิต้าในเรื่องต่างๆเป็นอย่างดี โดยเฉพาะช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ระหว่างเธอและเหมยซี่ นอกจากนี้แล้วเธอยังมีไมค์ชายหนุ่มที่มาติดพันเธอ ไมค์คอยอยู่ดูแลเคียงข้างเธอด้วยความรักและปรารถนาดี

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นมีทั้งเพื่อนที่ดี ที่เป็นผู้ชายและเป็นกลุ่มเพื่อนที่เป็นหญิงรักร่วมเพศเช่นเดียวกันกับตัวละคร ในขณะที่เพื่อนที่ไม่ดีนั้นกลับปรากฏว่าเป็นเพื่อนผู้หญิง อย่างไรก็ตามกลุ่มเพื่อนนั้นก็ไม่ใช่ปัจจัยที่ทำให้ตัวละครนั้นมีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศ แต่หากทำให้เกิดความสัมพันธ์และความเข้าใจที่แน่นแฟ้นระหว่างกันมากยิ่งขึ้น

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทและพฤติกรรมและทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีฉากที่แสดงให้เห็นเข้าใจได้ถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของตัวละครอย่างเข้าใจได้ โดยมีการใช้มุมกล้องหรือบริบทชักจูงให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ่ายทอดให้เห็นฉากที่กำลังมีเพศสัมพันธ์และมีบริบทลักษณะของตัวละครที่สามารถตีความได้ว่าเหมยซี่นั้นมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคิงหรือฝ่ายรุก ส่วนเอลิต้านั้นมีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนควีนหรือฝ่ายรับ

ความเป็นเพื่อน

● **เหมยซี่ :** เธอมีความจริงใจต่อการคบหาเพื่อนเธอเป็นเพื่อนที่ดี และมักคอยให้คำแนะนำดีๆกับผู้อื่น เมื่อเหมยซี่ไม่ชอบใครเธอก็จะไม่ดันทุรังคบหาด้วยแม้จะเป็นเพื่อนของเพื่อนก็ตาม และหากใครเดือดร้อนเธอก็พร้อมจะให้คำปรึกษา แม้จะเป็นลูกความของเธอเองก็ตาม

● **เอลิต้า :** เธอค่อนข้างจะเป็นคนมีเพื่อนน้อย เพราะไม่ค่อยเปิดใจกับใคร แต่เมื่อมีคนมาทำดีกับเธอ เธอก็ยอมรับในตัวคนๆนั้นให้เป็นเพื่อนคนหนึ่งในชีวิตของเธอ เหมือนที่เธอยอมรับอาร์นอล สุกซุย ไมค์และโรเบิร์ต

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศเป็นคนที่มีความจริงใจ และให้ความสำคัญกับเพื่อนแท้

ความเป็นแม่

● **เหมยซี่ :** ในตอนแรกไม่ได้แสดงออกถึงความเป็นแม่แต่อย่างใดเลย เธอคิดแต่ว่าจะทำแท้งหรือเก็บลูกไว้ดี แต่ท้ายสุดแล้วสัญชาตญาณความเป็นแม่ของเธอได้เกิดขึ้นเมื่อเธอเกิดอุบัติเหตุจนเกือบแท้งลูก เธอจึงเกิดความรู้สึกห่วงใยต่อลูกที่อยู่ในท้องของเธอและเมื่อเธอได้รู้ลูกปลอดภัยดี เธอก็ยิ้มทั้งน้ำตา

● **เอลิต้า :** แม้ในตอนแรกเธอจะลังเลเช่นเดียวกันว่าจะเก็บเด็กไว้ หรือจะทำแท้ง แต่ในท้ายที่สุดความต้องการส่วนลึกของเธอ คือ ต้องการสร้างครอบครัวที่อบอุ่นกับเหมยซี่ และอยากจะได้ดูแลลูกไปด้วยกันนั่นเอง

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นในตอนแรกก็มีความลังเลและไม่แน่ใจในสัญชาตญาณความเป็นแม่ แต่ท้ายที่สุดแล้วพวกเธอก็เกิดความรักความห่วงใยต่อลูก และเหมือนผู้หญิงทั่วไป

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าในยุคสมัยนี้เริ่มจะมีคลับบาร์เฉพาะ สำหรับหญิงรักร่วมเพศได้มาพบปะสังสรรค์กัน โดยในบาร์แห่งนี้จะไม่อนุญาตให้ผู้ชายเข้า แสดงให้เห็นถึงสังคมที่เปิดกว้างในเรื่องรักร่วมเพศ

4. สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

เนื่องจากทั้งเหมยซี่และเอลิต้าเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่สมัยเรียนมัธยม ซึ่งฉากหนึ่งในภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นรูปวาด ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงวัยเด็กของทั้งสองนั้น จะเห็นได้ถึงรูปโรงเรียนที่มีไม้กางเขนอยู่ด้านบน แสดงให้เห็นว่าทั้งสองคงจะเรียนโรงเรียนมัธยมหญิงล้วนมาก่อน การอยู่ในสถานที่ที่มีแต่ผู้หญิง และมีความสนิทสนมกับเพื่อนสาวด้วยกันนั้น จึงเป็นสาเหตุที่หล่อหลอมให้พวกเธอกลายเป็นรักร่วมเพศไปในที่สุด

5. ปฏิกริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าในยุคปัจจุบัน สังคมได้เปิดรับในการเป็นรักร่วมเพศค่อนข้างมากแล้ว แม้ว่าอาจจะมีบางคนที่ยังไม่เข้าใจถึงการเป็นรักร่วมเพศ แต่การไม่ยอมรับนั้นเริ่มค่อยๆ จางหายไปแล้วในสังคม

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- การที่เหมยซี่บอกกับโรเบิร์ตในตอนทานอาหารด้วยกัน ว่าเธอเป็นเลสเบี้ยน โรเบิร์ตก็ไม่มีท่าทีรังเกียจแต่อย่างใด

- ฉากที่เหมยซี่และเอลิต้าเดินจับมือ หยอกล้อกันตามท้องถนน ก็เป็นเรื่องธรรมดา ผู้คนไม่ได้สนใจหรือเห็นว่าแปลกประหลาดแต่อย่างใด

- เมื่อไมค์และโรเบิร์ตรู้ว่าทั้งเหมยซี่และเอลิต้าเป็นคู่รักกัน ทั้งคู่แสดงอาการประหลาดใจว่าผู้หญิงกับผู้หญิงจะรักกันได้ยังไง แต่ทั้งคู่ก็ไม่ได้มีท่าทีอคติต่อการเป็นหญิงรักร่วมเพศของพวกเธอและพยายามที่จะทำความเข้าใจในที่สุด

- ในฉากที่เหมยซี่และเพื่อนๆ ไปเดินรำในคลับ เธอได้พบกับพี่สาวของเธอที่รังเกียจบุคคลรักร่วมเพศ ในอดีตพี่สาวได้สั่งให้พี่ชายของเธอที่เป็นเกย์ไปถือศีลอดเพื่อให้หายจากการ

เป็นรักร่วมเพศ เหมยซี่จึงบอกให้เพื่อนๆ ช่วยกันปกปิดสถานะทางเพศของแต่ละคนรวมไปถึงตัวเธอ แต่แล้วเมื่อเธอได้เข้าไปทักทายกับพี่สาวจึงได้รู้ว่าพี่ของเธอก็เปลี่ยนรสนิยมมาเป็นหญิงรักหญิงไปแล้ว

4.2.4 ลักษณะตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ญี่ปุ่น

ภาพยนตร์เรื่อง Blue (ค.ศ.2002)

(จากภาพที่ 88)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

- คายาโกะ : อายุประมาณ 17- 18 ปี (จากภาพที่ 89)
- เอนโด : อายุประมาณ 17-18 ปี (จากภาพที่ 90)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 17-18 ปี อยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งหมายความว่าภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนที่กำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต

สถานภาพ

- คายาโกะ : โสด
- เอนโด : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศมีทั้งการยอมรับความจริงในข้อที่ว่าเธอนั้นมีความรักให้กับผู้หญิงด้วยตนเองไม่อาจแสดงท่าทีว่ารักผู้ชายได้อย่างคายาโกะ และหญิงรักร่วมเพศที่เคยมีความรักให้กับผู้ชาย แต่ไม่อาจสมหวังได้ทั้งที่มีความรักให้กับผู้ชายอย่างฮารุ จึงหันมาคบหากับผู้หญิง

อาชีพ

- คายาโกะ : นักเรียน
- เอนโด : นักเรียน

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้น อยู่ในภาวะที่ยังเป็นนักเรียน โดยเฉพาะ การเป็นนักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วน ที่สะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยหนึ่งส่งผลให้ตัวละครกลายเป็นรักร่วมเพศได้

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

- คายาโกะ : มีลักษณะเป็นผู้หญิงนิ่งขรั้ม ไว้ผมสั้น เธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง สลับกับชุดกระโปรงบ้าง และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ
- เอนโด : มีลักษณะอ่อนหวานเหมือนผู้หญิงทั่วไป เธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรง ไว้ผมยาวไม่แตกต่างจากผู้หญิงทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ไม่ชัดเจน ตัวละครหลักนั้นมีลักษณะท่าทางที่เหมือนเด็กสาวทั่วไป กล่าวคือการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกาย แม้ว่าตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะแบบผู้หญิง แต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องตัดสินได้ว่าพวกเธอไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

- คายาโกะ : มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศโดยชัดเจน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป ไม่ปรากฏพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศให้เห็นในรูปแบบที่คาดเดาได้ ลักษณะการเป็นรักร่วมเพศของเธอนั้น ผู้ชมสามารถรับรู้ได้จากการกระทำที่เธอมีต่อเอนโด แต่ก็ไม่สามารถระบุได้ว่าเธอนั้นเป็น

หญิงรักร่วมเพศในรูปแบบใดได้อย่างชัดเจน นอกจากมียังปรากฏพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไบเซ็กชวลด้วย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- แม้ว่าคายาโกะมีความสัมพันธ์กับชายหนุ่มที่ไปนัดบอดด้วยแล้ว แต่ก็ยังเป็นเพียงความสัมพันธ์ทางเพศในแบบชั่วคราวเท่านั้น โดยที่เธอไม่ได้คิดอะไร เพียงแต่อยากรู้ว่าตัวเองนั้นมีความชอบผู้หญิงหรือผู้ชายกันแน่ และเธอก็ได้รู้ว่าเธอ นั้นมีความรักให้กับเอนโดจริงๆ

● เอนโด : มีพฤติกรรมความเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศโดยชัดเจน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป ไม่ปรากฏพฤติกรรมความเป็นหญิงรักร่วมเพศให้เห็นในรูปแบบที่คาดเดาได้ ลักษณะการเป็นรักร่วมเพศของเธอนั้น ผู้ชมสามารถรับรู้ได้จากการกระทำที่เธอมีต่อโซเฟีย คายาโกะ แต่ก็ไม่สามารถระบุได้ว่าเธอ นั้นเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบใดได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไบเซ็กชวลอีกด้วย แต่เดิมเธอ นั้นไม่ได้มีรสนิยมการเป็นหญิงรักร่วมเพศ เธอ นั้นมีความรักให้กับผู้ชายที่มีครอบครัวแล้ว จนต้องผิดหวัง ในภายหลังเธอเมื่อเธอได้ใกล้ชิดกับคายาโกะ จึงได้มีพฤติกรรม การเป็นรักร่วมเพศปรากฏขึ้น

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในตอนแรกเธอได้มีความสัมพันธ์กับชายหนุ่มที่มีครอบครัวแล้ว จนตั้งครรภ์ ทำให้เธอเกิดปัญหาในชีวิตมากมาย ต้องเลิกอยู่กับเขาและเอาเด็กออกช่วงเวลาที่ยุติธรรมนี้เป็นช่วงเวลาเดียวกันกับที่คายาโกะเริ่มเข้ามาผูกสัมพันธ์กับเธอ ทำให้เธอหันไปคบหาที่มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับคายาโกะ ทั้งที่ลึกๆแล้วภายในใจเธอยังคงรักชายคนนั้นอยู่

ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ตอนแรกตัวละครทั้งสองไม่ได้รู้จักและเข้าใจถึงตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ ทั้งคู่ต่างมีความสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกันทั้งคู่ แต่แล้วด้วยความใกล้ชิดสนิทสนมกันระหว่างพวกเขาจึงทำให้เกิดเป็นความรัก ตัวละครจึงมีพฤติกรรมในแบบรักร่วมเพศขึ้น อย่างไรก็ตามภาพยนตร์นั้นไม่ได้กล่าวถึงการเปิดเผยตัวตนของพวกเขาต่อสังคมภายนอก ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงการยอมรับการรักร่วมเพศในสังคม และภาพยนตร์ได้มีพฤติกรรมเป็นการ เป็นไบเซ็กชวลให้กับตัวละครทั้งสองด้วย

ลักษณะนิสัย

● คายาโกะ : เป็นคนพุดน้อย ค่อนข้างเก็บตัว เธอชอบที่จะอยู่กับตัวเอง ในตอนแรก เธอเป็นคนที่ไม่มั่นใจตัวเอง และค้นหาหนทางในชีวิตของตัวเองไม่ได้ แต่ต่อมาภายหลังกลับกลายเป็นคนที่เข้มแข็งขึ้น และรู้ถึงความต้องการของตัวเอง

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- คายาโกะมักนั่งเก็บตัวซึมเศร้าอยู่เพียงลำพังเสมอ ไม่ว่าจะคิดอะไร หรือมีปัญหาอะไร เธอมักจะเก็บไว้กับตัวเอง และไม่เคยระบายความรู้สึกของตัวเองให้ใครได้รู้เลย

- คายาโกะไม่เคยรู้ว่าตัวเองนั้นชอบอะไร และไม่มั่นใจในตัวเองมาตลอด แต่หลังจากที่เธอต้องเจ็บช้ำจากความสัมพันธ์ที่ไม่แน่นอนกับเอนโด ทำให้เธอได้ใช้เวลาทบทวนตัวเองมากขึ้น และกลับมาเข้มแข็ง พร้อมตระหนักถึงความต้องการในชีวิต ทั้งความรักและเรื่องเรียนได้อย่างชัดเจน

● เอนโด : เป็นเด็กสาวที่ต้องเผชิญกับปัญหาชีวิตอันหนักหน่วง จนไม่เหลือความเป็นตัวของตัวเอง เธอเป็นคนมักปกปิดความรู้สึกที่แท้จริงของเธอ เธอเป็นคนจิตใจอ่อนแอ แต่มักจะแสดงท่าทีว่าตัวเองนั้นเข้มแข็ง และมักทำตามความฝันผู้อื่น โดยมองไม่เห็นความต้องการที่แท้จริงของตัวเอง

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เวลาที่เอนโดอยู่ต่อหน้าคายาโกะ หรือเพื่อนๆ ที่โรงเรียน เธอมักแสดงท่าทีว่าตัวเองเข้มแข็งและร่าเริงสดใสอยู่เสมอ เธอทนรับคำครหาจากผู้อื่นได้ และไม่ใส่ใจอะไร แต่แท้จริงแล้วลึกๆ ในจิตใจเธอยังคงจมอยู่กับความโศกเศร้า

- เอนโดนั้นมักสะสมแผ่นเสียงมากมาย ซึ่งเธอบอกกับคายาโกะว่าเป็นเพลงที่เธอชอบฟัง แต่แท้จริงแล้วเป็นเพลงที่ชายคนรักของเธอชอบ เอนโดพยายามรักษาตัวตนความฝันของชายคนรักไว้กับเธอตลอด จนหลงลืมไปว่าชีวิตของเธอนั้นก็ควรจะทำต่อไปด้วยตัวเอง

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีนิสัยที่หลากหลายเหมือนคนทั่วไป ไม่มีนิสัยเฉพาะกลุ่มที่แตกต่างไปจากคนอื่นๆ ในสังคม

2. ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

กลุ่มเพื่อน

● คายาโกะ : เธอมีเพื่อนสนิทอยู่กลุ่มเล็กๆ 3-4 คน ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมาตลอด จนกระทั่งคายาโกะได้บังเอิญไปนอนกับผู้ชายคนหนึ่งที่เป็นเพื่อนในกลุ่มหมายปอง จึงทำให้เพื่อนนั้นโกรธเธอมาก และความสัมพันธ์ในกลุ่มจึงไม่เริ่มเกิดความแตกแยก

● เอนโด : เธอเป็นคนไม่ค่อยมีเพื่อน เนื่องจากเรื่องราวอื้อฉาวของเธอ ส่งผลให้คนรอบข้างมองเธอว่าไม่ดี และไม่อยากจะคบหาด้วย เธอมีเพียงเพื่อนสนิทคนหนึ่งที่อยู่ต่างโรงเรียน และคายาโกะที่คอยให้ความช่วยเหลือ และสนิทสนมกับเธอ คายาโกะยังได้ชักจูงให้เธอมาเข้ากลุ่มกับเพื่อนๆ ของคายาโกะเองด้วย ซึ่งพวกเขา ก็ให้การต้อนรับเธอเป็นอย่างดี

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้น มีความสัมพันธ์กับเพื่อนที่ไม่ค่อยดีนัก แม้ว่าในตอนแรกจะมีทำที่ที่ดีต่อกัน แต่ตัวละครหญิงรักร่วมเพศเองนั้น กลับทำให้ความสัมพันธ์ที่ดีต้องพังทลายลง อีกทั้งปัญหาส่วนตัวในบางเรื่อง ทำให้ไม่มีใครอยากจะคบหาด้วย

ครอบครัว

● คายาโกะ : เธอมีครอบครัวที่มีปัญหา ทำให้เธอขาดความอบอุ่น พ่อกับแม่ของเธอได้แยกทางกัน และแม่ก็ทำงานหนัก จนไม่มีเวลาให้กับเธอ เธอจึงมักหมกมุ่นอยู่กับปัญหาของตัวเอง โดยที่ไม่รู้จะหันไปพึ่งใคร

● เอนโด : แต่เดิมเธอเคยมีครอบครัวที่อบอุ่นสมบูรณ์พร้อม แต่เมื่อเธอทำตัวมีปัญหา ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ไม่ดีขึ้นในครอบครัว พ่อกับแม่ต้องมีปัญหากันเพราะเรื่องของเธอ ทำให้เธอรู้สึกเหมือนว่าเป็นคนสร้างปัญหาขึ้นในครอบครัว

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า ตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นมีทั้งครอบครัวที่อบอุ่นและไม่อบอุ่น อย่างไรก็ตามการประพฤติตัวที่ไม่ดีของตัวละคร ส่งผลกระทบให้ครอบครัวที่เคยอบอุ่น กลับมีปัญหาก่อเกิดขึ้น อย่างครอบครัวของเอนโด ส่วนครอบครัวของคายาโกะก็ขาดความอบอุ่น

จึงอาจกล่าวได้ว่าครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ตัวละครเกิดความว้าเหว่ จนหันไปหาความอุ่นใจจากเพื่อนสาวใกล้ตัว จนก่อให้เกิดเป็นพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นได้

คูรัก

● เอนโด : เดิมทีเธอนั้นคบหาอยู่ชายหนุ่มที่มีครอบครัวแล้ว เขานั้นทำให้เธอตั้งครภรรษาแต่ไม่ยอมรับผิดชอบ และเลือกที่จะอยู่กับครอบครัวมากกว่ามาดูแลเธอ

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศมักมีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์กับคนรักที่เป็นผู้ชาย หรือแสดงให้เห็นว่าตัวละครต้องมีช่วงชีวิตที่ไม่มีความสุขจากการคบหากับผู้ชาย

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทและพฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีฉากที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของตัวละครหญิงรักร่วมเพศเลย เพียงแต่มีการนำเสนอเนื้อเรื่องและบริบทชักจูงให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ที่เกินขอบเขตคำว่าเพื่อนระหว่างตัวละคร ไม่ได้ถ่ายทอดให้เห็นฉากที่กำลังมีเพศสัมพันธ์กันแต่อย่างใด ทำให้ไม่สามารถตีความได้อย่างชัดเจนว่าตัวละครนั้นมีรูปแบบพฤติกรรมทางเพศแบบหญิงรักร่วมเพศลักษณะใดแต่ในเนื้อหาของภาพยนตร์มีการกล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไบเซ็กชวลจากตัวละครทั้งสองด้วย

ความเป็นเพื่อน

● คายาโกะ : เธอเป็นเพื่อนที่ไม่ค่อยดีนัก ไม่ค่อยคิดถึงใจเพื่อน นอกจากตัวเอง ทั้งๆที่เธอก็รู้ว่าเพื่อนของเธอแอบชอบชายหนุ่มที่ไปนัดบอดด้วยกัน แต่เธอก็ยังไปมีความสัมพันธ์กับเขาเพียงเพื่อต้องการพิสูจน์ความต้องการของตัวเองเท่านั้น

● เอนโด : เธอเป็นคนไม่มีความจริงใจ และไม่เปิดใจรับใครเท่าที่ควร เธอมีโลกส่วนตัวที่เธอสร้างเอาไว้สูง จนในบางครั้งทำให้เธอเลือกที่จะแสดงตัวตนที่เธอสร้างขึ้นมามากกว่าความเป็นจริง

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศเป็นเพื่อนที่ไม่ดีนัก พวกเขาไม่มีความจริงใจ และไม่เปิดใจในการคบหาใครสักคนอย่างแท้จริง อีกทั้งยังคิดถึงแต่ตัวเองมากกว่าผู้อื่น

ความเป็นลูก

● คายาโกะ : เธอเป็นลูกที่ไม่ค่อยตอบรับความรู้สึกของแม่เท่าใดนัก แม้ว่าเธอจะไม่เคยก่อปัญหาให้พ่อและแม่ต้องกลุ้มใจใดๆ และเธอก็รู้ว่าแม่นั้นทำสิ่งต่างๆเพื่อชดเชย ความอ้างว้างให้กับเธอ แต่เธอก็ยังคงทำเฉยๆ ไม่แสดงความยินดียินร้าย

● เอนโด : เธอเป็นลูกที่ไม่คิดถึงใจพ่อแม่ ทำให้พ่อกับแม่ต้องผิดหวัง จากการที่เธอปล่อยตัวปล่อยใจให้ตัวเองตั้งครรรภ์กับชายที่มีครอบครัวแล้ว

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นมีความห่างเหินกับพ่อและแม่ มักสร้าง ความเดือดร้อน หรือความไม่สบายใจให้พ่อและแม่ และไม่คอยแสดงออกซึ่งความรักที่มีต่อพ่อ แม่เท่าไรนัก

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ แสดงให้เห็นถึงการพบปะกันของหญิงรักร่วมเพศตามที่พักผ่อนตัวของแต่ละคน และในสถานที่สาธารณะ รวมถึงสถานที่ลับตาคน

4.สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

● คายาโกะ : การขาดคนเข้าใจความรู้สึกที่แท้จริง และมีความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ห่างเหินนั้น ทำให้เธอรู้สึกประทับใจที่เอนโดเข้าใจเธออย่างแท้จริง และความใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นพิเศษ จึงทำให้เกิดความรู้สึกดีๆต่อกันมากกว่าเพื่อนธรรมดาและก่อให้เกิดพฤติกรรมความเป็นรักร่วมเพศขึ้นได้

● เอนโด : การขาดที่พึ่งทางใจ และได้พบกับคนที่ยอมรับความผิดพลาดในอดีตของเธอได้ ทำให้เธอเกิดประทับใจในความรู้สึกของคายาโกะที่มีต่อเธอ รวมถึงประสบการณ์อันเลวร้ายที่ได้รับ

จากชายคนรัก ทำให้เธอรู้สึกว่าเขาไม่เหลือใคร เมื่อเธอได้สนิทสนมกับคายาโกะเป็นพิเศษ จึงทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นมาได้

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ก่อเกิดขึ้นจากความอ้างว้าง ขาดความอบอุ่นในครอบครัว หรือการผิดหวังจากคนรักที่เป็นผู้ชาย ประกอบกับความใกล้ชิดสนิทสนมกันของเด็กสาววัยรุ่นที่เรียนอยู่ในโรงเรียนหญิงล้วน น่าจะเป็นสาเหตุให้เกิดพฤติกรรม การเป็นหญิงรักร่วมเพศขึ้นมาได้

5. ปฏิกริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงไม่ได้แสดงให้เห็นถึงทัศนคติและปฏิกริยาใดๆ จากบุคคลรอบข้างของตัวละครหลักเลย เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ได้เน้นเรื่องราวไปที่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลักทั้งสองเพียงเท่านั้น

ภาพยนตร์เรื่อง Love my life (ค.ศ.2006)

(จากภาพที่ 93)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1. คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

● อชิโกะ : อายุประมาณ 20-25 ปี (จากภาพที่ 94)

● เอรึ : อายุประมาณ 20-25 ปี (จากภาพที่ 95)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 20-25 ปี อยู่ในช่วงหนุ่มสาว ซึ่งหมายความว่า ภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนวัยที่กำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างการก้าวไปสู่วัยผู้ใหญ่

สถานภาพ

● อชิโกะ : โสด

●เอริ : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศยอมรับความจริงในข้อที่ว่าพวกเธอนั้นมีความรักให้กับผู้หญิงด้วยกันเอง ไม่อาจแสดงท่าทีว่ารักผู้ชายได้แต่ยังปรากฏให้เห็นถึงการแสวงหาคบหากับเพื่อนผู้ชาย เห็นได้จากอิชิโกะและเพื่อนชายของเธอที่เป็นเกย์ ทั้งคู่ได้ตกลงว่าจะแก๊งค์ทำเป็นคนรักกันเวลาอยู่ที่มหาวิทยาลัย เพื่อปิดบังสถานภาพที่แท้จริงจากสังคมว่าตัวละครทั้งคู่ นั้นมีพฤติกรรมความเป็นรักร่วมเพศ

อาชีพ

●อิชิโกะ : นักศึกษาที่ทำงานพิเศษอยู่ในร้านขายซีดี และภายหลังได้กลายเป็นนักแปลหนังสือ

●เอริ : นักศึกษา และภายหลังได้กลายเป็นนักเขียน

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้น อยู่ในภาวะที่ยังเป็นนักศึกษาที่กำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ และแสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศ มีโอกาสเลือกทางเดินในชีวิตที่ทัดเทียมกับชายหญิงทั่วไป งานที่ทำนั้นเป็นงานที่ต้องใช้ความสามารถ และเป็นอาชีพค่อนข้างอิสระ เป็นงานที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัว

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

●อิชิโกะ: มีลักษณะเป็นผู้หญิงร่าเริงสดใส เธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง สลับกับชุดกระโปรง ไว้ผมสั้นแบบผู้หญิง และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●เอริ : มีลักษณะเป็นผู้หญิงนิ่งๆ ค่อนข้างขี้นิม เธอแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง สลับกับชุดกระโปรง ไว้ผมสั้นแบบผู้หญิง และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ไม่ชัดเจน ตัวละครหลักนั้นมีลักษณะท่าทางที่เหมือนหญิงสาวทั่วไป กล่าวคือการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกาย แม้ว่าตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะแบบผู้หญิง แต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องตัดสินได้ว่าพวกเขาไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

- อธิโกะ : มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนควีน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรับ เธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศแบบเปิดเผย เธอกล้าที่จะบอกพ่อของเธอถึงตัวตนที่แท้จริงของเธอ และเธอยังได้พาเอริมาแนะนำให้พ่อรู้จักในฐานะคนรัก

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-ในฉากที่อธิโกะ พาเอริมาเปิดตัวกับพ่อ ว่าเอริเป็นคนรักของเธอ หลังจากที่ปกปิดมานานและพ่อเองก็ยอมรับได้ อีกทั้งยังได้บอกกับอธิโกะอีกด้วยว่าพ่อเองก็เป็นเกย์เช่นเดียวกัน

- เอริน : พฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคิง กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุก อีกทั้งยังมีพฤติกรรมในรูปแบบไบเซ็กชวลอีกด้วย กล่าวคือเธอเคยคบหากับชายหนุ่มมาก่อนที่จะคบกับเอริ เธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศแบบพยายามปกปิดตัวตนเธอไม่ต้องการให้สังคมภายนอกรับรู้เกี่ยวกับความเป็นเธอมากนักแต่ลึกๆแล้วในบางครั้งเธอก็อยากที่จะแสดงตัวตนจริงๆของเธอออกมาแบบไม่ต้องแอบซ่อน

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-ในฉากที่เอรินได้พาอธิโกะไปพบพ่อด้วยนั้นหลังจากที่ปกปิดมานาน แต่พอลกลับไม่ยอมรับในตัวเธอยิ่งขึ้น พ่อต้องการให้เธอทำงานให้ได้เหมือนผู้ชาย และเคียวเซ็ญเธอ พร้อมบอกกับเธออย่างดูถูกว่าเธอไม่ใช่ผู้หญิง เมื่อดูจากคนที่เธอคบหาอยู่ด้วย

-ในฉากที่เอริได้บังเอิญได้พบกับอดีตคนรักที่ร้านอาหาร เมื่อเขาได้ถามว่าเธอมีคนรักใหม่หรือยัง เธอก็ได้ตอบกับเขาว่าเธอกำลังคบกับผู้ชายคนใหม่แล้ว ทั้งๆที่ความเป็นจริงเธอมีคนรักเป็นผู้หญิง

-ในตอนท้ายของเรื่องเอริตัดสินใจเขียนหนังสือเพื่อระบายความเป็นตัวตนของเธอ และพูดถึงชีวิตแบบรักร่วมเพศของเธอกับอชิโกะลงในนิยาย

ภาพยนตร์เรื่องนี้ ตัวละครรู้จักตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ และต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเท่านั้น รวมถึงใช้ชีวิตคู่ทั้งแบบเปิดเผยตัวตนและปกปิดตัวตนจากสังคมภายนอก แสดงให้เห็นถึงสังคมที่มีทั้งการยอมรับและไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคม ซึ่งขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละคนในสังคม ไม่ใช่สังคมในภาพรวมอีกต่อไป

ลักษณะนิสัย

●อชิโกะ : เป็นคนร่าเริง อ่อนหวาน สบายๆ มองโลกในแง่ดี เพราะที่บ้านให้อิสระในความคิดและตัวตนของเธอเต็มที่ และในบางครั้งก็เป็นคนไม่หนักแน่นต่อความรู้สึกของตัวเอง ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-อชิโกะเชื่อว่าการที่เธอเปิดเผยตัวตนของเธอ นั้นจะเป็นสิ่งที่ดี เธอมองทุกอย่างอย่างเป็นบวก และคิดในทางที่ดีอยู่เสมอทั้งเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับเอริ และความสัมพันธ์ของพ่อกับคนรักใหม่ที่เป็นผู้ชาย

-เมื่ออชิโกะรู้ว่าพ่อและแม่ของเธอต่างเป็นรักร่วมเพศ ในตอนแรกแม้จะตกใจ แต่เธอก็เข้าใจและยอมรับได้ พร้อมมองว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะกลายเป็นว่าเธอจะมีพ่อที่เข้าใจตัวเธอได้มากที่สุด

-ในฉากที่เธอได้พบกับหญิงสาวลึกลับในร้านขายซีดีเพลงที่เธอทำงานพิเศษอยู่นั้น เธอได้แอบมองหญิงสาวผู้นั้นทุกวัน จนเกิดความสนใจและอยากเข้าไปทำความรู้จัก จนกระทั่งทั้งสองได้จับกันด้วยความรู้สึกอันลับสน

●เอริ : เป็นคนค่อนข้างจริงจัง เก็บกด มองโลกในแง่ร้าย คิดแต่จะเอาชนะโดยไม่คำนึงถึงความชอบที่แท้จริงของตัวเอง แต่ก็เป็นคนใจดีกับอชิโกะเสมอ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เมื่อเอริถูกทางบ้านกดดันอย่างหนักเกี่ยวกับเรื่องการเรียน และการใช้ชีวิตของเธอ เอริจึงตัดสินใจที่จะมุ่งมั่นไปเป็นทนายที่เก่งกว่าพ่อและพี่ชาย ทั้งๆที่ตัวเองนั้นไม่ได้สนใจทางด้านนี้เลย แต่ทำไปเพื่อเอาชนะเท่านั้น ทำให้เธอตัดสินใจบอกเลิกกับอิชิกะเพื่อทุ่มเทให้กับสิ่งที่ทำทนายเธออย่างเต็มที่ โดยลืมนึกไปว่าสิ่งที่เธอต้องการที่แท้จริงนั้นคืออะไร

- เมื่ออิชิกะได้พลังแผลงไปจับกับสาวลึกลับที่เจอกันในร้านขายซีดีที่เธอทำงานอยู่ เธอได้มาสารภาพกับเอริ เอริไม่ได้ว่าอะไรเธอ เพียงแต่ได้แต่พูดเตือนสติอิชิกะและให้ภัยเธอ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีนิสัยที่หลากหลายเหมือนคนทั่วไป ไม่มีนิสัยเฉพาะกลุ่มที่แตกต่างไปจากคนอื่น ๆ ในสังคม

2.ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

กลุ่มเพื่อน

●อิชิกะ : มีเพื่อนสนิทเป็นเกย์ชื่อว่าทาเคะเขาเป็นเกย์ที่พยายามปกปิดตัวตนที่แท้จริงจากสังคม โดยสร้างทำเป็นคนรักของอิชิกะ เธอและทาเคะนั้นสนิทสนมกันมากด้วยความเข้าใจซึ่งกันและกัน

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นมีเพื่อนสนิทที่เป็นรักร่วมเพศเช่นเดียวกันแต่เป็นชายรักร่วมเพศ อย่างไรก็ตามกลุ่มเพื่อนนั้นก็ไม่ใช่ปัจจัยที่ทำให้ตัวละครนั้นมีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศ แต่หากทำให้เกิดความสัมพันธ์และความเข้าใจที่แน่นแฟ้นระหว่างกันมากยิ่งขึ้น

ครอบครัว

●อิชิกะ : มีพ่อที่เข้าใจในความรู้สึกของเธอได้ดี เนื่องจากพ่อของเธอนั้นก็เป็นเกย์ และแม่ที่เสียชีวิตไปแล้วของเธอก็ยังเป็นเลสเบี้ยนอีกด้วย พ่อและแม่เธอแต่งงานกันเพราะอยากจะมีลูก มีครอบครัวร่วมกัน เธอจึงมีครอบครัวที่อบอุ่นและเต็มเปี่ยมไปด้วยความเข้าใจซึ่งกันและกัน

● เอรีย : มีพ่อที่เข้มงวด จริงจัง และชอบกดดันเธอ พ่อของเธอเน้นชอบนำเธอไปเปรียบเทียบกับพี่ชาย และมักดูถูกที่เธอเป็นผู้หญิง ความเป็นหญิงนี้เองไม่จำเป็นต้องได้ทำอะไร แค่หาผู้ชายออกเดทและสร้างครอบครัวก็พอ แต่พ่อเธอก็ยังเหยียดหยามที่ว่าเธอเป็นหญิง รักร่วมเพศต้องทำอะไรให้ได้มากกว่าผู้ชาย

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้น เติบโตขึ้นจากครอบครัวที่มีทั้งความอบอุ่นและความขัดแย้ง อิชิกะเติบโตขึ้นในครอบครัวที่สมบูรณ์และพ่อของเธอก็เข้าใจถึงตัวตนรักร่วมเพศของเธอได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเขาและแม่ของอิชิกะต่างก็มีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่แอบแฝงอยู่เช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามครอบครัวนั้นไม่ได้เป็นสาเหตุสำคัญให้เธอมีพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศตาม เนื่องจากว่าเธอไม่เคยรับรู้ถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศที่แอบแฝงของพ่อกับแม่มาก่อน

ในขณะที่เอริเติบโตขึ้นในครอบครัวที่ขาดความอบอุ่นเธออาศัยอยู่กับพ่อและพี่ชายที่คอยยกตนข่มผมว่าเหนือกว่าเธออยู่ตลอดเวลา และคอยดูถูกเธอที่เธอเป็นผู้หญิงและเป็นรักร่วมเพศ ครอบครัวจึงเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งส่งผลต่อการเป็นรักร่วมเพศของเอริ ด้วยความรู้สึกที่โดนเพศชายกดขี่ข่มเหง

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทและพฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีฉากที่แสดงให้เห็นให้ผู้ชมเข้าใจได้ถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของตัวละครอย่างชัดเจน โดยที่ตัวละครหลักอย่างอิชิกะและเอริได้แสดงให้เห็นถึงบทบาทที่สามารถวิเคราะห์ได้ถึงรูปแบบการเป็นหญิงรักร่วมเพศได้อย่างชัดเจนมาก อิชิกะแสดงให้เห็นบทบาทในฝ่ายรับ และเอริแสดงให้เห็นถึงบทบาทในฝ่ายรุก ทำให้สามารถตีความได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นว่า อิชิกะมีรูปแบบพฤติกรรมแบบเลสเบียนควีน และเอริมีรูปแบบพฤติกรรมแบบเลสเบียนคิงโดยที่ตัวเอรินั้นก็มีพฤติกรรมเป็นรักต่างเพศกับผู้ชายมาก่อน จึงแสดงให้เห็นว่าเธอมีพฤติกรรมทางเพศในแบบไบเซ็กชวลอีกด้วย

ความเป็นเพื่อน

● อธิโกะ : เธอมีความใส่ใจกับทาเคะเพื่อนเกย์ที่เธอสนิทด้วยที่สุด เธอจะคอยให้กำลังใจเขาตลอด และคอยช่วยแก้ไขปัญหาดังนั้น อธิโกะได้เสนอให้เขาและเธอสร้างว่าเป็นแฟนกัน เพื่อให้ทาเคะสบายใจที่จะพูดคุยกับเพื่อนผู้ชายคนอื่น และปิดบังความเป็นเกย์ของตัวเองได้

● เอรិ : เมื่ออธิโกะปรึกษาปัญหาเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวเธอ และคนรักของพ่อเธอกับเอรินั้นได้ให้คำแนะนำที่ดีกับเธอ และคอยให้กำลังใจเธอเสมอ

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศก็เป็นคนที่มีความเข้าใจในเพื่อนได้เป็นอย่างดี และคอยอยู่เคียงข้างกันยามที่ต้องพบเจอกับปัญหา

ความเป็นลูก

● อธิโกะ : เธอมีความรักและเป็นห่วงเป็นใยพ่อมาก เธอพยายามทำความเข้าใจกับการแต่งงานของพ่อที่เป็นเกย์ และแม่ที่เป็นเลสเบี้ยน และสนใจจะรู้จักตัวตนที่แท้จริงของพ่อและแม่ที่เสียชีวิตไปแล้วเธอได้เริ่มนัดพบกับคนรักของพ่อในปัจจุบันเพื่อทำความเข้าใจและพูดคุยกับเขารวมถึงเมื่อเธอได้พบอดีตคนรักของแม่ เธอจึงได้เปิดใจพูดคุยถึงเรื่องราวของพ่อและแม่เธอในอดีต

● เอริ : เนื่องจากเธอนั้นถูกพ่อกดดันมาตลอด และด้วยความที่เป็นลูกสาวอีกทั้งยังเป็นรักร่วมเพศ ทำให้พ่อนั้นไม่ค่อยให้ความรักและเข้าใจในตัวเธอ เธอจึงกลายเป็นคนที่ต่อต้านและอยากเอาชนะพ่อมาโดยตลอด โดยการทิ้งความฝันและมุ่งหน้าเป็นทนายความที่เก่งกว่าพ่อ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีทั้งการเป็นลูกที่ดี และไม่ดี ไม่แตกต่างจากบุคคลทั่วไป ที่มีทั้งคนที่ใส่ใจและเข้าใจความรู้สึกของพ่อแม่ และคนที่แสดงความต่อต้านพ่อ ต้องการเอาชนะพ่อของตัวเองในทุกๆเรื่อง

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงการพบปะกันของหญิงรักร่วมเพศตามที่พักผ่อนตัวของแต่ละคน และในที่สถานที่สาธารณะอย่างเปิดเผย

4.สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

● อธิโกะ : ในภาพยนตร์นั้นไม่ได้กล่าวถึงเหตุการณ์ที่ทำให้กลายเป็นหญิงรักร่วมเพศอย่างชัดเจน

● เอรិ : มีฉากที่แฝงประเด็นบางอย่างให้คิดตามไว้เมื่อเอรากับอธิโกะไปซื้อของในเมือง แล้วพบกับแฟนเก่าของเอริซึ่งเป็นผู้ชาย เอริแสดงท่าทีไม่อยากพบและพูดคุยกับเขา แสดงให้เห็นว่าเอรินั้นอาจจะมีประสบการณ์บางอย่างที่ไม่ดีในการคบหากับผู้ชายมาก่อน จึงทำให้เธอหันมาสนใจเพศเดียวกันเอง อีกทั้งการที่มีความสัมพันธ์ในแง่ลบกับผู้ชาย คือพ่อและพี่ชาย ทำให้เธอเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีกับเพศชายขึ้น

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ก่อเกิดขึ้นจากปมปัญหาภายในครอบครัว และความสัมพันธ์กับอดีตคนรักในเรื่องความเกลียดชังเพศชาย ประกอบกับความใกล้ชิดสนิทสนม ความใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นพิเศษระหว่างเพื่อนสาวจึงทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้

5.ปฏิกิริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นทั้งการยอมรับและไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคม ซึ่งขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละบุคคล ไม่ใช่มุมมองความเกลียดชังรักร่วมเพศที่ถูกเหมารวมอีกต่อไป

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เมื่ออธิโกะได้บอกพ่อถึงเรื่องความสัมพันธ์ของเธอกับเอริ พ่อของอธิโกะนั้นรับได้อย่างง่ายดาย เนื่องจากตัวของเขาเองและแม่ของอธิโกะนั้น แท้จริงแล้วก็เป็นบุคคลรักร่วมเพศเช่นเดียวกัน

- อธิโกะต้องการจะให้เอริได้ทำความรู้จักกับพ่อของเธอในฐานะแฟนสาว เอรินั้นก็ยินดีรับข้อเสนอ แต่เอริได้บอกกับอธิโกะว่าส่วนพ่อของเธอไม่นับไม่ได้ และมองว่าเลสเบี้ยนเป็นโรคจิตชนิดหนึ่ง

- ในฉากที่เพื่อนนักเรียนสาวคนหนึ่งแอบมาหลงรักทาเคะ ได้รู้ความจริงว่าทาเคะเป็นเกย์ เธอก็ไม่ได้แสดงท่าทีรังเกียจแต่อย่างใด กลับรับได้และพอใจที่เธอเป็นเกย์ด้วยซ้ำ

-ในฉากที่เพื่อนๆ ผู้ชายในห้องเรียนพูดถึงเพื่อนเกย์คนหนึ่งด้วยอากัปกริยาล้อเลียนและดูถูก ทาเคะได้บอกกับอิชิกะว่าสังคมยังไม่ยอมรับรักร่วมเพศแบบนี้ ทำให้ต้องปกปิดตัวตนที่แท้จริงเอาไว้

ภาพยนตร์เรื่อง Topless (ค.ศ.2008)

(จากภาพที่ 99)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

- นัตสุโกะ : อายุประมาณ 20-25 ปี (จากภาพที่ 100)
- โทโมมิ : อายุประมาณ 20-25 ปี (จากภาพที่ 101)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 20-25 ปี อยู่ในช่วงหนุ่มสาว ซึ่งหมายความว่า ภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนวัยที่กำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างการก้าวไปสู่วัยผู้ใหญ่

สถานภาพ

- นัตสุโกะ : โสด
- โทโมมิ : แต่งงาน

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีทั้งครองสถานภาพโสด เพราะไม่คิดที่จะมีคู่หมั้นหรือแต่งงานเพื่อมีครอบครัวปกติแบบหญิงชายทั่วไป เห็นได้จากนัตสุโกะที่เข้าใจในตัวตนของตัวเองดีว่าเธอรักร่วมเพศกับผู้ชายคนนั้น และมีการแต่งงานมีครอบครัวปกติแบบหญิงชาย เนื่องจากความต้องการปิดบังสถานภาพที่แท้จริงจากสังคมว่าตัวละครนั้นมีความรักกับผู้หญิงด้วยตัวเอง เห็นได้จากโทโมมิได้แต่งงานมีครอบครัว ทั้งที่ในใจลึกๆยังชอบผู้หญิงอยู่

อาชีพ

● นัตสุโกะ : ช่วงวัยรุ่น : นักศึกษา และช่วงวัยผู้ใหญ่ : นักเขียน

● โทโมมิ : ช่วงวัยรุ่น : นักศึกษาและเจ้าหน้าที่ห้องสมุดชั่วคราว และช่วงวัยผู้ใหญ่ : แต่งงานเป็นแม่บ้าน

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า การเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นอยู่ในภาวะที่ยังเป็นนักศึกษาที่กำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ และแสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศ มีโอกาสเลือกทางเดินในชีวิตที่ทัดเทียมกับชายหญิงทั่วไป งานที่ทำนั้นมีทั้งงานที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัว และงานทั่วไป

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

● นัตสุโกะ : มีลักษณะเป็นผู้หญิงห้าวๆ ร่าเริงสดใส เธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิงห้าวไว้ผมสั้น และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

● โทโมมิ : มีลักษณะเป็นผู้หญิงเรียบร้อย เธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรงสลับกับกางเกงไว้ผมสั้นแบบผู้หญิง และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ไม่ชัดเจน กล่าวคือการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกาย แม้ว่าตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะแบบผู้หญิง แต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องตัดสินได้ว่าพวกเขาไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

● นัตสุโกะ : มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคิง กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป แต่จะมีท่าทางที่ค่อนข้างห้าว และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุก เธอมีพฤติกรรมเป็นรักร่วมเพศแบบเปิดเผย ไม่ปิดบังผู้คนรอบข้างถึงตัวตนที่แท้จริงของเธอ และใช้ชีวิตแบบหญิงรักร่วมเพศภายใต้สังคมอย่างเปิดเผยนอกจากมียังปรากฏพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไปเช็กชวลด้วย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-นัตสุโกะได้พักอาศัยอยู่กับเพื่อนร่วมห้องชื่อโคจิ ตั้งแต่ครั้งแรกที่เจอกันเธอก็บอกโคจิว่า เธอ นั้นเป็นเลสเบียน และโคจิก็รับรู้พฤติกรรมการเปลี่ยนคุ่นอนบอยๆของนัตสุโกะอย่างเปิดเผย และเมื่อเวลาผ่านไปเธอได้ลงมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับโคจิเพื่อพิสูจน์ความรู้สึกของตัวเอง

-ในฉากที่นัตสุโกะและโทโมมิพบกันที่ห้องสมุด นัตสุโกะพยายามที่จะพูดคุย แสดงความสนใจในตัวโทโมมิอย่างออกนอกหน้า โดยไม่สนใจว่าคนอื่นจะมองอย่างไรอีกทั้งเธอก็พยายามที่จะให้โทโมมิกลับมาคบหากับเธออย่างจริงจัง และคอยบอกโทโมมิให้ทำตามหัวใจของตน

●โทโมมิ : มีพฤติกรรมความเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบียนควีน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป มีความเรียบร้อย อ่อนไหว และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรับ เธอมีพฤติกรรมเป็นรักร่วมเพศแบบปกปิดจากสังคม เธอ นั้นเก็บซ่อนความรู้สึกที่มีต่อนัตสุโกะไว้ในใจ แม้ว่าเธอจะเคยคบหากับนัตสุโกะแล้วก็ตาม แต่เธอก็เลือกที่จะยุติความสัมพันธ์ลง ทั้งที่ยังรัก และเลือกที่จะคบหากับผู้ชายแทน จึงมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไบเช็กชวลอีกด้วย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่นัตสุโกะและโทโมมิพบกันที่ห้องสมุด โทโมมิพยายามถอยห่างออกจากนัตสุโกะ เพราะกลัวว่าคนอื่นมาเห็นแล้วจะดูไม่ดี ที่ผู้หญิงด้วยกันเองมาเกี่ยวพาราซีน และเธอก็พยายามบ่ายเบี่ยงหลบหน้านัตสุโกะ

-โทโมมิตัดสินใจที่จะแต่งงานกับเคนตะแฟนหนุ่มของเธอ ทั้งๆที่ยังรักร่วมเพศอยู่ เธอเลือกที่จะปิดบังตัวตนที่แท้จริงเอาไว้ในขณะที่นัตสุโกะพยายามทำทุกวิถีทางให้โทโมมิตอบรับความรักของเธออย่างเปิดเผย

ภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวละครรู้จักตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ แต่ตัวละครมีทั้งที่เปิดเผย และปกปิดตัวตนที่แท้จริงต่อสังคมภายนอก และถูกมีพฤติกรรมความเป็นของการเป็นไบเช็กชวลเข้าไปด้วย นัตสุโกะแม้ว่าจะแสดงออกซึ่งความเป็นรักร่วมเพศอย่างชัดเจน แต่ก็ต้องการพิสูจน์ตัวตนของตัวเอง เธอจึงได้ลงมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย แต่โทโมมิกลับต้องการ

ปกปิดตัวตนสังคมภายนอก จึงทำให้เธอเลือกที่จะแต่งงานและมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย ทั้งๆที่ยังชอบผู้หญิงอยู่

ลักษณะนิสัย

● **นัตสุโกะ** : เป็นคนร่าเริง ชอบความสนุกสนาน จิตใจดี แต่ไม่ค่อยจริงจังกับชีวิต และไม่มียุติธรรมที่ชัดเจน เธอยึดมั่นในความรักที่มีต่อโทโมมิ แต่ด้วยความเสียใจเธอจึงชอบมีความสัมพันธ์กับหญิงสาวไปทั่วโดยที่ไม่คิดจริงจังด้วย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่เธอพบกับคานะเด็กสาวมัธยมแปดหน้า ผู้ต้องการตามหาแม่ที่เป็นเลสเบียน และทิ้งเธอไปตั้งแต่ยังเด็ก คานะได้มาขอให้นัตสุโกะช่วยเธอตามหาแม่ แม้คานะจะเป็นคนแปลกหน้า แต่นัตสุโกะก็ช่วยเหลือเธออย่างเต็มที่

- ในฉากที่เธอและกลุ่มเพื่อนเลสเบียนพูดคุยกัน เพื่อนเธอนั้นมียุติธรรมที่จะรวมกลุ่มเพื่อต่อสู้เรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมทางเพศ แต่นัตสุโกะนั้นไม่เห็นความสำคัญของการรวมกลุ่มแบบนี้ เธอคิดแต่ที่จะรวมกลุ่มสนุกสนานไปวันๆ

● **โทโมมิ** : เป็นคนคิดมาก จริงจังกับชีวิต ใส่ใจสายตาคนรอบข้างและสังคมมาก จนไม่ยอมรับตัวตนและความรู้สึกที่แท้จริงของตัวเอง

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่โทโมมิเจอกับนัตสุโกะในห้องสมุด เธอทำเป็นเฉยชาใส่นัตสุโกะ และบอกนัตสุโกะว่าความสัมพันธ์ระหว่างเธอสองเป็นไปไม่ได้ เพราะว่าเธอเป็นผู้หญิงด้วยกันทั้งคู่

- ในฉากที่โทโมมิบอกกับนัตสุโกะว่าจะแต่งงานกับเคนตะ ทั้งที่แท้จริงแล้วเธอไม่ได้รักเคนตะ แต่ยังรักนัตสุโกะอยู่โทโมมิตัดสินใจเลือกทางเดินตามที่สังคมยอมรับได้ เธอจึงเลือกที่จะปฏิเสธความต้องการที่แท้จริงของตนเอง

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีนิสัยที่หลากหลายเหมือนคนทั่วไป ไม่มีนิสัยเฉพาะกลุ่มที่แตกต่างไปจากคนอื่นๆในสังคม

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าในยุคสมัยนี้หญิงรักร่วมเพศเริ่มเล็งเห็นความสำคัญของการรวมกลุ่มกันเพื่อเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมในสังคมแล้ว หญิงรักร่วมเพศมีการพบปะกันแบบรวมกลุ่มอย่างเป็นทางการมากขึ้นและมีการสังสรรค์กัน นั่นหมายถึงว่าสังคมเริ่มเปิดกว้างมากขึ้น ทำให้หญิงรักร่วมเพศได้สามารถพบปะพูดคุยกันได้ทุกที่ โดยเฉพาะการมีบาร์เฉพาะสำหรับหญิงรักร่วมเพศ โดยในบาร์แห่งนี้จะไม่อนุญาตให้ผู้ชายเข้า แสดงให้เห็นถึงสังคมที่เปิดกว้างในเรื่องรักร่วมเพศ

2.ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

กลุ่มเพื่อน

● นัตสุโกะ : เธอมีเพื่อนเป็นเลสเบี้ยนเหมือนกันหลายคน จนได้มีการจัดตั้งกลุ่มเพื่อนเลสเบี้ยนขึ้น โดยที่พวกเธอจะคอยนัดพบปะละพูดคุยกันอยู่เสมอ จนกระทั่งเมื่อเพื่อนๆ ในกลุ่มต่างมองเห็นความสำคัญในการจัดตั้งกลุ่มอย่างเป็นทางการ เพื่อร่วมกันเรียกร้องความเท่าเทียมกันในสิทธิทางเพศ และต่อสู้กับปัญหาการแบ่งแยกทางเพศในสังคม

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นมีการคบหากับกลุ่มเพื่อนที่เป็นหญิงรักร่วมเพศเช่นเดียวกับตัวเอง และเป็นกลุ่มเพื่อนมุ่งเน้นการรวมตัวเพื่อผลประโยชน์ กล่าวคือมีการพยายามเรียกร้องสิทธิของรักร่วมเพศในสังคมร่วมกันอย่างไรก็ตามกลุ่มเพื่อนนั้นก็ไม่ใช่ปัจจัยที่ทำให้ตัวละครนั้นมีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศ แต่หากทำให้เกิดความสัมพันธ์และความเข้าใจที่แน่นแฟ้นระหว่างกันมากยิ่งขึ้น

เด็กธรรณ้อง

● นัตสุโกะ : เธอได้บังเอิญพบกับเด็กสาวมัธยมคนหนึ่งชื่อว่าคานะ คานะบังเอิญได้รู้ว่า นัตสุโกะเป็นเลสเบี้ยน คานะจึงขอให้ นัตสุโกะช่วยตามหาแม่ของเธอที่เป็นเลสเบี้ยนด้วยเช่นกัน คานะนั้นแม้จะไม่ชอบพวกเลสเบี้ยน แต่เธอก็รู้สึกดีกับความมีน้ำใจของ นัตสุโกะ และยอมเปิดใจรับฟังการเป็นเลสเบี้ยนจาก นัตสุโกะ มากขึ้น

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นมีการคบหาเพื่อนหญิงรักต่างเพศที่
 รังเกียจเลสเบี้ยน แต่ทั้งคู่กลับมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันได้ ด้วยความเข้าใจที่มีต่อกัน แสดงให้
 เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศก็สามารถทำให้คนที่รังเกียจพวกเขา หันมาเข้าใจถึงตัวตนของพวกเขาได้
 ด้วยการมอบมิตรภาพที่ดีให้แก่กัน

เพื่อนร่วมห้องเช่า

● นัตสุโกะ : เธอมีรูมเมทเป็นผู้ชาย ชื่อว่าโคจิ ทั้งสองได้พบกันโดยบังเอิญ หลังจากนั้นก็
 เริ่มใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันมาตลอด โคจิเป็นคนสนุกสนาน ดูเหมือนไม่คิดอะไรมาก แต่แท้จริงแล้วเขา
 นั้นแอบหลงรักนัตสุโกะอยู่ หลังจากที่ทั้งคู่มีความสัมพันธ์กันเกินเลย โคจิก็เริ่มที่จะเปลี่ยนไป
 เพราะเขารู้ว่านัตสุโกะไม่มีทางที่จะมารักเขาได้

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนผู้ชาย
 แต่ทั้งด้วยความเข้าใจที่มีต่อกัน จนกระทั่งความใกล้ชิดนั้นก่อให้เกิดมิตรภาพที่มากกว่าเพื่อน
 แสดงให้เห็นว่าผู้ชายนั้นก็สมารถมีความรักให้กับหญิงรักร่วมเพศได้ และมองหญิงรักร่วมเพศไม่
 ต่างอะไรกับหญิงสาวทั่วไป

คู่สมรส

● โทโมมิ : เธอคบกับแฟนคนใหม่ชื่อเคนตะ เคนตะเป็นชายหนุ่มที่มีอัธยาศัยดี และเป็น
 คนใจดี ทำให้โทโมมิรู้สึกปลอดภัยและเคารพเขา แต่เธอก็ไม่ได้รักเขาโดยแท้จริง

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีผู้ชายที่ดีมารักใคร่ห่วงใย และไม่มี
 ปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ใดๆ

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทพฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีฉากที่แสดงให้ผู้ชมเข้าใจได้ถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของตัวละครชายและหญิงอย่างชัดเจน ส่วนตัวละครที่เป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นมีการนำเสนอแค่ภาพการกอดจูบเท่านั้น เพียงแต่มีการนำเสนอเนื้อเรื่องและบริบทชักจูงให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ที่ระหว่างตัวละคร โดยสามารถตีความได้ว่า นัตสุโกะนั้นมีรูปแบบพฤติกรรมทางเพศในแบบเลสเบี้ยนคิง ส่วนโทโมมินั้นมีรูปแบบพฤติกรรมทางเพศในแบบเลสเบี้ยนควีน อีกทั้งภาพยนตร์ยังมีการกล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไบเซ็กชวลของนัตสุโกะและโทโมมิอีกด้วย

ความเป็นเพื่อน

● นัตสุโกะ : เธอเป็นสีสันและความสนุกสนานให้กับเพื่อนๆ ในกลุ่ม แต่ไม่เห็นถึงความสำคัญของการก่อตั้งกลุ่มเพื่อเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมทางเพศ เธอไม่ให้ความร่วมมือและคอยพูดจาทำท่าที่ไม่เห็นด้วยอยู่ตลอด จึงทำให้กลุ่มเพื่อนเลสเบี้ยนได้แตกไปภายหลัง แต่เธอก็เป็นคนจิตใจดี เป็นห่วงเป็นใยคนอื่นแม้จะเพิ่งรู้จักกัน อย่างเช่นคานะที่มาขอให้เธอช่วยตามหาแม่ นัตสุโกะก็ยินดีที่จะช่วยเหลือ คอยให้กำลังใจและสอนบทเรียนให้กับคานะอยู่เสมอ

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศเป็นเพื่อนที่ดี มีน้ำใจให้กับคนรอบข้าง เพียงแต่ไม่ให้ความสำคัญในเรื่องผลประโยชน์ของกลุ่มนัก

ความเป็นแม่

● โทโมมิ : เธอได้แต่งงานกับเคนตะ และมีลูกสาวด้วยกัน 1 คน เธอรักและเสียสละความสุขเพื่อลูก โดยไม่คำนึงถึงความต้องการของตัวเอง เมื่อนัตสุโกะมาหาเธอที่บ้าน และขอร้องให้โทโมมิกลับมาหาเธอ โทโมมินั้นเลือกที่จะอยู่กับลูก จึงได้ปฏิเสธนัตสุโกะไปทั้งที่ยังรักนัตสุโกะอยู่

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศเป็นคนที่มีความรักและห่วงใยลูก อย่างแท้จริง ยอมละทิ้งซึ่งความสุขส่วนตัว และความรักที่แท้จริงของตัวเอง เพื่อที่จะอยู่กับลูก

4.สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงความใกล้ชิดสนิทสนมกัน ที่เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดสาเหตุของพฤติกรรมกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศของนัตสุโกะและโทโมมิ

5.ปฏิกิริยาจากบุคคลรอบข้าง

ภาพยนตร์เรื่องแสดงให้เห็นทั้งการยอมรับและไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคม และการไม่ยอมรับตัวตนของตัวเองละครที่เป็นรักร่วมเพศเอง ซึ่งขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละบุคคล ไม่ใช่ มุมมองความเกลียดชังรักร่วมเพศที่ถูกต้องเหมาะสมอีกต่อไป

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่คานะได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเลสเบียน เธอเห็นว่าเป็นเรื่องแปลก ผิดธรรมชาติ ที่ผู้หญิงจะรักกันเอง และรู้สึกไม่ชอบใจบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ
- ในฉากที่โทโมมิตัดสินใจแต่งงานกับเคนตะ เพื่อหลีกเลี่ยงความสัมพันธ์แบบเลสเบียน กับนัตสุโกะ ทั้งๆที่แท้จริงแล้วเธอยังรักนัตสุโกะอยู่ แต่เธอก็คิดว่าผู้หญิงไม่ควรจะคู่กัน เพราะเป็นเรื่องที่ผิดจารีตในสังคม เธอจึงปฏิเสธตัวตนที่แท้จริงของเธอแล้วเลือกที่จะแต่งงานสร้างครอบครัว กับผู้ชาย
- โคจินันรับได้ที่นัตสุโกะเป็นเลสเบียน เขายอมให้เธออาศัยอยู่ด้วยกันกับเขาโดยไม่มีทำที่รังเกียจ แม้จะรู้ว่านัตสุโกะนั้นมีพฤติกรรมเป็นเลสเบียน และยังเปลี่ยนคู่นอนอยู่บ่อยครั้ง

ภาพยนตร์เรื่อง Kakeru (A piece of our life) (ค.ศ.2009)

(จากภาพที่ 104)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

- ริโกะ : อายุประมาณ 20-25 ปี (จากภาพที่ 105)
- ฮารุ : อายุประมาณ 20-25 ปี (จากภาพที่ 106)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 20-25 ปี อยู่ในวงหนุ่มสาว ซึ่งหมายความว่าภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนวัยที่กำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างการก้าวไปสู่วัยผู้ใหญ่

สถานภาพ

- ริโกะ : โสด
- ฮารุ : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศมีทั้งที่ยอมรับความจริงในข้อที่ว่าพวกเธอนั้นมีความรักให้กับผู้หญิงด้วยกันเอง ไม่อาจแสดงท่าทีว่ารักผู้ชายได้แบบริโกะ และหญิงรักร่วมเพศที่เคยมีความรักให้กับผู้ชาย แต่ไม่อาจสมหวังได้อย่างฮารุ จึงหันมาคบหากับผู้หญิง

อาชีพ

- ริโกะ : ศัลยแพทย์
- ฮารุ : นักศึกษา

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้น อยู่ในภาวะที่ยังเป็นนักศึกษาและได้รับสิทธิ์ในการทำงานที่ทัดเทียมกับชายหญิงทั่วไป งานที่ทำนั้นเป็นงานที่มีเกียรติ ต้องใช้ความสามารถสูง และต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

● ริโกะ : มีลักษณะเป็นหญิงสาวสดใส มั่นใจ เธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรงและกางเกงแบบผู้หญิงที่ค่อนข้างจะดูเรียบร้อยเป็นทางการ สลับกับชุดเสื้อกาวนซึ่งเป็นเครื่องแบบที่เธอใส่ไปทำงาน เธอไว้ผมยาวแบบหญิงสาวทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

- ฮารุ : มีลักษณะเป็นหญิงสาวนิ่งขี้น แต่มีท่าทางและการแต่งกายเหมือนเด็กกะโปโล เธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงลำลองแบบผู้หญิง และดูเป็นเด็กกว่าอายุจริง เธอไว้ผมสั้นและคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ไม่ชัดเจน กล่าวคือการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกาย แม้ว่าตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะแบบผู้หญิง แต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องตัดสินได้ว่าพวกเขาไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

- ริโกะ : เธอมีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคิง กล่าวคือ เธอมีลักษณะท่าทางเหมือนหญิงสาวทั่วไป แต่มีพฤติกรรมที่รุกเข้าหาหญิงสาว และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุก เธอเป็นรักร่วมเพศที่เปิดเผยตัวตนต่อคนในครอบครัวและแม้แต่สังคมภายนอก เนื่องจากในครอบครัวของเธอนั้นมีความใกล้ชิดสนิทสนมและมีความเข้าใจกัน อีกทั้งคนในครอบครัวของเธอก็ยังมีคนที่เป็รักร่วมเพศเหมือนเช่นเธออีกด้วย ส่วนในสังคมภายนอกนั้น เธอไม่คิดที่จะใส่ใจสายตาคนรอบข้างอยู่แล้ว และไม่คิดจะปกปิดความเป็นตัวเอง

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-เมื่อริโกะได้พบกับฮารุครั้งแรก เธอได้เข้าไปทำความรู้จักกับฮารุด้วยความสนใจในตัว ฮารุเป็นพิเศษ เธอสารภาพกับฮารุไปตามตรงว่าเธอชอบฮารุ แม้ฮารุจะเป็นคนแปลกหน้าในตอนนั้น แต่ริโกะก็เลือกที่จะเปิดเผยตัวตนของเธอต่อฮารุว่าเธอนั้นมีรสนิยมที่ชื่นชอบผู้หญิง

- เมื่อริโกะพาฮารุขึ้นมานอนในห้องนอนของเธอ เธอได้จูบฮารุ ในระหว่างที่ทั้งสองจูบกันนั้น เป็นจังหวะที่ย่าของเธอได้เปิดประตูมาเห็นพอดี แต่ย่าของเธอก็ไม่ได้ทำอะไร ได้แต่ขอโทษที่มา รบกวนแล้วปิดประตูไป ฮารุตกใจและไม่รู้จะทำอย่างไรเมื่อมีคนอื่นมาเห็นเข้า ริโกะจึงได้บอกกับฮารุว่าไม่ต้องกังวลไม่สำคัญว่าคนเราจะเป็เพศอะไรก็สามารถแสดงความรักต่อกันได้ และย่าของเธอ แท้จริงแล้วก็คือปู่ที่ชอบแต่งกายเป็นหญิงนั่นเอง

-ในฉากที่ริโกะและฮารุทานอาหารด้วยกันในร้านอาหารแห่งหนึ่งที่มีคนพลุกพล่าน ทั้งสองได้มีปากเสียงกัน ริโกะที่กำลังหึงหวงฮารุได้ต่อว่าฮารุอย่างรุนแรง ทำให้ฮารุไม่พอใจจนต่อว่าริโกะว่าไม่เคยมีความรักกับผู้ชายจะไปเข้าใจอะไร ริโกะจึงตัดสินใจบอกฮารุไปว่าเธอคิดกับฮารุเกินกว่าเพื่อน เธอได้ตะโกนบอกรักฮารุท่ามกลางสายตาผู้คนมากมายในร้านอาหาร และเมื่อทั้งสองได้คบหากันแล้วริโกะก็เริ่มแสดงความรักต่อฮารุต่อหน้าผู้คนมากขึ้น เมื่อทั้งสองได้ไปเที่ยวด้วยกัน ริโกะแสดงความเป็นเจ้าของฮารุต่อหน้าผู้คนมากมาย ทั้งโอบกอดและจูบฮารุต่อหน้าผู้ชายที่เข้ามาจับฮารุ โดยไม่สนใจว่าใครจะมองเธอและฮารุอย่างไร

● ฮารุ : มีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนควีน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรับ นอกจากนี้แล้วเธอยังมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไบเซ็กชวลอีกด้วย กล่าวคือแต่เดิมเธอมีคนรักเป็นผู้ชาย และภายหลังได้มามีความสัมพันธ์กับริโกะ ฮารุนั้นเป็นรักร่วมเพศที่พยายามปกปิดตัวเองจากสังคมและผู้คนรอบข้าง ตัวเธอเองไม่กล้าแม้แต่ที่จะยอมรับความรู้สึกที่ว่าเธอก็ชอบผู้หญิงด้วยเช่นกัน

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-เมื่อฮารุเลิกกับแฟนหนุ่ม และมาคบหาอยู่กับริโกะอย่างจริงจัง ระหว่างที่ทั้งคู่คบหากัน ฮารุมักจะพยายามหลบเลี่ยงการแสดงความรักกับริโกะในที่สาธารณะ ในฉากที่เธอและริโกะไปเที่ยวด้วยกัน ได้มีชายหนุ่มแปลกหน้าเข้ามาพูดคุยทำความรู้จักกับฮารุ ทำให้ริโกะหึงหวงและแสดงความเป็นเจ้าของด้วยการจูบฮารุต่อหน้าผู้คนมากมาย ฮารุรีบผลักริโกะออก พร้อมแสดงท่าที่ไม่พอใจ

-ฮารุไม่คิดที่จะบอกให้เพื่อนได้รับรู้ถึงสถานะที่ตัวเธอกำลังคบหาอยู่กับริโกะ แม้กระทั่งกับหนุ่มคนใหม่ที่กำลังจีบเธอ เมื่อเธอนัดไปสังสรรค์กับเพื่อนๆ ที่มหาวิทยาลัย เธอไม่ยอมให้ริโกะไปด้วย พร้อมบอกว่าริโกะนั้นเป็นคนนอก เมื่อชายหนุ่มที่ชอบเธอได้ถามว่าเธอมีแฟนแล้วหรือยัง เธอได้แต่นิ่งเงียบไปตอนแรก เมื่อถูกริโกะโทรหามากๆ เข้า เธอจึงตัดสินใจบอกไปว่าเธอยังไม่มีแฟน

ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ตัวละครมีทั้งตัวละครที่รู้จักตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ และมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเท่านั้นแบบริโกะ และตัวละครที่ไม่เคยมีพฤติกรรมเป็นรักร่วมเพศ

มาก่อน เมื่อเกิดความผิดหวังจากผู้ชาย ประกอบกับความใกล้ชิดสนิทสนมกันระหว่างพวกเขา จึงทำให้เกิดเป็นความรัก ตัวละครจึงมีพฤติกรรมในแบบรักร่วมเพศขึ้นรวมถึงมีทั้งการเปิดเผยตัวตนแบบริโกะและปกปิดตัวตนแบบฮารุจากสังคมภายนอก แสดงให้เห็นถึงสังคมที่มีทั้งการยอมรับและไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคม ซึ่งขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละคนในสังคม ไม่ใช่สังคมในภาพรวมอีกต่อไป

ลักษณะนิสัย

● ริโกะ : เป็นคนสดใส มั่นใจในตัวเอง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เธอเป็นคนที่ทำงานเก่ง ทุ่มเทในการทำงานเต็มที่ จนไม่สนใจสิ่งรอบข้าง เธอเป็นคนที่กล้าแสดงออกซึ่งความรู้สึกที่แท้จริงของตัวเอง และเป็นคนตรงไปตรงมา ไม่สนใจว่าสังคมรอบข้างจะมองเธออย่างไรเมื่อริโกะไม่พอใจอะไร เธอมักจะแสดงออกตรงๆ และแสดงออกด้วยอารมณ์ที่รุนแรง

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เมื่อริโกะได้พบกับฮารุครั้งแรก เธอเกิดสนใจในตัวฮารุเป็นอย่างมาก เธอบอกกับตัวเองว่าจะไม่ปล่อยให้ฮารุเดินจากไปโดยที่ยังไม่ทันได้รู้จักกัน เธอจึงเข้าไปนั่งโต๊ะเดียวกับฮารุและชวนฮารุพูดคุย ทั้งที่ยังไม่เคยรู้จักกันมาก่อน

- เมื่อริโกะเริ่มทำงานเป็นอัยวะะเทียม เธอจะตั้งใจทุ่มเทเพื่อคนอื่นใช้เป็นอย่างมาก ทำให้หลายๆครั้งที่เธอมักจะไม่ได้ยินเสียงโทรศัพท์เพราะมัวแต่ทำงาน และเมื่อเธอทำงานเธอจะด้วยความละเอียดอ่อน เธอจะไม่ยอมให้ใครมาวิ่งไถ่ๆโต๊ะทำงาน เพราะกลัวว่าฝุ่นจะฟุ้งไปโดนอัยวะะที่เธอกำลังปั้นขึ้น

- ริโกะมักจะแสดงความเป็นเจ้าของและแสดงความรักต่อฮารุในทุกๆสถานที่ โดยไม่สนใจสายตาคนรอบข้าง ไม่ว่าจะเป็นในฉากที่เธอสารภาพรักกับฮารุในร้านอาหาร หรือฉากที่เธอแสดงความเป็นเจ้าของฮารุโดยการกอดจูบฮารุต่อหน้าคนอื่น และการตะโกนบอกรักฮารูดังๆจนคนอื่น ๆ ได้ยิน

- ริโกะนั้นเป็นคนอารมณ์รุนแรง เธอรักมากก็แสดงออกว่ารัก ยามที่เธอโมโหเธอก็มักพูดโดยไม่คิด และเผลอใช้กำลังกับฮารุ ในฉากที่เธอโมโหฮารุ เธอก็พูดจาทำร้ายจิตใจดูถูก

เหยียดหยามฮารุ ทั้งๆที่ใจเธอไม่ได้คิดแบบนั้น หรือในฉากที่เธอบีบมือฮารุสุดแรง จนฮารุบาดเจ็บ เกิดจากอารมณ์หึงหวงชั่ววูบและน้อยใจในตัวฮารุ

● ฮารุ : เป็นคนเงิบขริม ไม่มั่นใจในตัวเอง เธอเป็นคนยอมคนและดูเก็บกด มักจะไม่แสดงออกซึ่งความรู้สึกที่แท้จริงให้ใครได้เห็น เธอจะระเบิดอารมณ์ออกมาเมื่อเก็บกดถึงขีดสุด แม้เธอจะมีเพื่อนรายล้อมมากมาย แต่ฮารุก็ไม่เคยเปิดใจกับใครอย่างแท้จริง เธอเป็นคนที่จิตใจอ่อนแอ และมีอารมณ์ที่สับสนในตัวเอง

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในตอนที่ฮารุได้คบหาอยู่กับเรียวตะชายหนุ่มคนหนึ่ง เธอไม่ค่อยมีความสุขกับชีวิตรักเท่าไฉน เนื่องจากเขาไม่เคยใส่ใจความรู้สึกของเธออย่างแท้จริง และเห็นเธอเป็นเพียงคู่นอนเท่านั้น แม้ว่าฮารุจะรู้สึกไม่ดีและเศร้าเสียใจเพียงใด แต่เธอก็เลือกที่จะเก็บงำความรู้สึกนี้ไว้เพียงลำพัง โดยไม่คิดจะเปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริงให้ชายหนุ่มได้รับรู้ ในหลายๆครั้งที่ทั้งคู่อยู่ด้วยกัน เขาไม่เคยแสดงความรักต่อเธอ ไม่เคยสนใจที่จะนอนกอดเธอ หรือใส่ใจในความเป็นไปของเธอ แม้กระทั่งเวลาที่ทั้งสองเดินด้วยกัน ฮารุต้องเป็นฝ่ายเดินไล่ตามหลังเขาอยู่เสมอ เมื่อเขาจากไป ฮารุมักจะยกมือขึ้นโบกร่ำลาอยู่เพียงลำพัง

- ฮารุที่เก็บงำความรู้สึก เสียใจเอาไว้ จากการที่เรียวตะไม่สนใจเธอ และยังแอบไปมีความสัมพันธ์กับหญิงสาวคนอื่น จนในที่สุดเธอได้ระเบิดอารมณ์ออกมา เธอเรียกร้องให้เขารักเธอ และคบหาเป็นแฟนกับเธอจริงจัง ไม่ใช่แค่เห็นเธอเป็นคู่นอนเท่านั้น เมื่อเขาปฏิเสธ ฮารุจึงโมโหถึงขีดสุด เธอพลาดท่าหกล้มลงและได้แต่นิ่งงันไป ยอมรับในชะตากรรมอย่างพ่ายแพ้ และยอมให้เรียวตะมีความสัมพันธ์กับเธออย่างไม่เต็มใจ เธอก็ไม่ได้ปกป้องได้แต่นอนนิ่งไป

- ในตอนที่ฮารุเห็นริโกะใส่ชุดกระโปรง เธอเองคิดว่ามันสวยดีและอยากจะได้บ้าง แต่เธอก็คิดว่าคงไม่เข้ากับตัวเอง เธอเลยเลือกที่จะไม่ลองใส่มันเลย แต่แล้วในตอนท้ายที่เธอตัดสินใจจะเริ่มต้นชีวิตใหม่ ฮารุได้นำชุดกระโปรงที่เธอไม่เคยคิดจะลองใส่ขึ้นมาสวมใส่ออกไปข้างนอก

- ฮารุเป็นคนมีโลกส่วนตัวสูง แม้เธอจะเป็นคนที่มีเพื่อนรายล้อมมากมาย แต่เธอก็ไม่ค่อยจะไปเรียน และไม่เคยคิดที่จะเปิดเผยความรู้สึกของตัวเองให้เพื่อนๆได้รู้ ในฉากที่เธอไปเรียน เพื่อนๆของเธอตื่นตื่นที่ได้เจอกับเธอที่มักขาดเรียนอยู่เสมอ จึงได้ชักชวนให้เธอไปงานสังสรรค์

ด้วยกัน ฮารุกัดตสันใจไปกับเพื่อนๆ แต่เมื่อถูกถามถึงแฟน ฮารุกลับไม่ยอมพูดถึงทั้งคนรักเก่า และริโกะที่เป็นคนรักปัจจุบัน

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีนิสัยที่หลากหลายเหมือนคนทั่วไป ไม่มีนิสัยเฉพาะกลุ่มที่แตกต่างไปจากคนอื่นๆ ในสังคม

2. ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

ครอบครัว

● ริโกะ : ครอบครัวของเธอเป็นครอบครัวที่อบอุ่น พ่อแม่ของเธอเป็นคนใจดี และอารมณ์ดีอยู่เสมอ นอกจากนี้แล้วยังมีย่าที่อาศัยอยู่ด้วยอีกคน แต่หากว่าย่าของเธอนั้นแท้จริงแล้วเป็นปู่ที่ชอบแต่งกายเป็นผู้หญิง จึงทำให้เธออยู่ในครอบครัวที่เข้าใจเรื่องความหลากหลายทางเพศได้เป็นอย่างดี

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้น เติบโตขึ้นจากครอบครัวที่สมบูรณ์ มีความอบอุ่น คนในครอบครัวเข้าใจถึงตัวตนรักร่วมเพศของเธอได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม ครอบครัวนั้นไม่ได้เป็นสาเหตุสำคัญให้เธอมีพฤติกรรมความเป็นรักร่วมเพศตาม

คู่อีก

● ฮารุกุ : เดิมทีเธอนั้นคบหาอยู่กับชายหนุ่มชื่อเรียวตะ เรียวตะไม่เคยรักและใส่ใจในตัวเธอเลย เขาหวังแค่มีความสัมพันธ์แบบชั่วคราวกับฮารุกุเพียงเท่านั้น กลับกลายเป็นว่าเธอต่างหากที่รักและใส่ใจในตัวเขา จนอยากที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ให้ลึกซึ้งไปมากกว่านี้

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศมักมีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์กับคนรักที่เป็นผู้ชาย หรือแสดงให้เห็นว่าตัวละครต้องมีช่วงชีวิตที่ไม่มีความสุขจากการคบหากับผู้ชาย

กลุ่มเพื่อน

- ริโกะ : เธอมีเพื่อนอยู่มากมายแต่ก็ไม่ได้สนิทกับใครเป็นพิเศษ เธอมีทั้งเพื่อนที่ทำงานที่เป็นผู้ชาย และเพื่อนในคลับบาร์ที่เป็นพวกรักร่วมเพศ อีกทั้งคนใช้ของเธอชื่อยามาชิโระก็ได้พยายามที่จะสนิทสนมกับเธอ

- ฮารุ : เธอมีกลุ่มเพื่อนที่มหาวิทยาลัย แต่ฮารุนั้นไม่ได้คบใครเป็นเพื่อนสนิทเป็นพิเศษ แต่เพื่อนของเธอนั้นก็ยังคงคิดถึงเธอในเวลาที่เธอขาดเรียนไป และเมื่อมีงานสังสรรค์อะไรเพื่อน ๆ ก็มักจะชักชวนฮารุไปด้วยเสมอ

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีเพื่อนที่ดี ทั้งเพื่อนต่างเพศและเพศเดียวกัน และเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศเช่นเดียวกันกับตัวละคร แต่พวกเธอไม่ได้สนิทสนมกับเพื่อน ๆ มากนัก และไม่ได้ไปไหนมาไหนด้วยกันกับเพื่อนตลอดเวลา อย่างไรก็ตามกลุ่มเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศนั้นก็ไม่ใช่ปัจจัยที่ทำให้ตัวละครนั้นมีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศ แต่หากทำให้เกิดความสัมพันธ์และความเข้าใจที่แน่นแฟ้นระหว่างกันมากยิ่งขึ้น

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทพฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีฉากที่แสดงให้เห็นให้ผู้ชมเข้าใจได้ถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของตัวละครหญิงรักร่วมเพศเลย จึงไม่สามารถตีความระบุดีว่าตัวละครริโกะและฮารุนั้นมีพฤติกรรมแบบหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบใด นอกจากนั้นแล้วฮารุยังมีรูปแบบพฤติกรรมทางเพศในแบบไบเซ็กชวลด้วยกล่าวคือก่อนที่ฮารุจะมีความสัมพันธ์กับริโกะนั้น เธอได้มีความสัมพันธ์กับผู้ชายมาก่อน

ความเป็นเพื่อน

- ริโกะ : เธอเป็นคนจริงใจกับคนที่เธอพบปะพูดคุยด้วยทุกคน และเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของเธอว่าเธอเป็นอย่างไร รวมถึงเปิดที่ว่าเธอเป็นรักร่วมเพศด้วย เธอเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี รู้จักหักทลายพูดคุยกับผู้คนที่หลากหลายแม้กระทั่งกับคนแปลกหน้า

อย่างเช่นฮารุ เธอก็สามารถแสดงความเป็นมิตรได้อย่างเป็นธรรมชาติ และเมื่อฮารุมีปัญหา ริโกะก็พร้อมรับฟัง และพูดคุยให้ความสบายใจแก่เธอ รวมไปถึงเธอยังมีความปรารถนาดีต่อยามาชิโระหญิงวัยกลางคนผู้เป็นแม่ของเธอ เธอมักจะคอยอยู่เป็นเพื่อนและตามใจยามาชิโระ

- ฮารุ : เธอออกจะเป็นคนเก็บตัวอยู่สักหน่อย แต่ก็มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนฝูงที่มหาวิทยาลัย แม้เธอจะไม่เปิดใจให้กับเพื่อนเท่าที่ควร แต่เธอก็เลือกที่จะรักษาความสัมพันธ์กับเพื่อนไว้ เมื่อเพื่อนชวนเธอไปสังสรรค์ เธอก็พร้อมที่จะไปกับเพื่อนๆ ด้วย

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศเป็นคนที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน มีความจริงใจและใส่ใจความรู้สึกเพื่อน

ความเป็นลูก/หลาน

- ริโกะ : เธอเป็นลูกและหลานที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพ่อแม่และย่า เธอเป็นลูกที่ดี มีความรับผิดชอบต่อตัวเองและหน้าที่การงาน ในขณะที่เธอก็คอยดูแลเป็นเพื่อนคุยให้กับย่าด้วย ทั้งสองนั้นรู้ใจกันเป็นอย่างดี เนื่องจากย่าของเธอ แท้จริงแล้วก็คือปู่ที่มีจิตใจเป็นรักร่วมเพศนั่นเอง

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศเป็นลูกหลานที่ดี ไม่เคยทำให้พ่อแม่ต้องผิดหวัง และใส่ใจในญาติผู้ใหญ่

สถานที่พบปะ

ในภาพยนตร์เรื่องนี้ แสดงให้เห็นว่าในยุคสมัยนี้เริ่มจะมีคลับบาร์เฉพาะ สำหรับกลุ่มคนรักร่วมเพศได้มาพบปะสังสรรค์กัน แสดงให้เห็นถึงสังคมที่เปิดกว้างในเรื่องรักร่วมเพศมากขึ้น

4.สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

● ริโกะ : ภาพยนตร์ไม่ได้กล่าวถึงที่มาที่ไปที่เธอให้ความสนใจในตัวผู้หญิงด้วยตัวเอง เพียงแต่กล่าวว่าริโกะนั้นมีความสนใจในตัวฮารุอย่างน่าประหลาด เธอได้ยืนยันว่าเธอนั้นไม่ได้เป็นคนที่ชอบผู้หญิง เพียงแต่เธอนั้นชอบกลิ่นและสัมผัสจากตัวผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย

● ฮารุ : เมื่อเธอผิดหวังในความรักที่เธอมี ความสัมพันธ์ระหว่างเธอและชายหนุ่มที่เธอรักรันั้นล้มเหลวและไม่สามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้ ชายหนุ่มที่เธอรักรันั้นไม่เคยจริงจังกับเธอ และมองว่าเธอเป็นแค่ที่ระบายอารมณ์ทางเพศเท่านั้น ฮารุที่กำลังเสียใจได้มีริโกะที่คอยอยู่เคียงข้างให้กำลังใจและทำดีกับเธอ จนทำให้เธอเกิดความรู้สึกดีต่อรึโกะ จนความสัมพันธ์ระหว่างทั้งคู่ได้พัฒนากลายเป็นคนรักไปในที่สุด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ก่อเกิดขึ้นจากรสนิยม ความชอบส่วนตัว ความใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นพิเศษระหว่างเพื่อนสาว และประสบการณ์ความผิดหวังจากความรักกับผู้ชาย และถูกผู้ชายกดขี่ข่มเหง

5.ปฏิกริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องแสดงให้เห็นถึงการยอมรับและไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคม และการไม่ยอมรับตัวตนของตัวเองละครที่เป็นรักร่วมเพศเอง ซึ่งขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละบุคคล ไม่ใช่ มุมมองความเกลียดชังรักร่วมเพศที่ถูกเหมารวมอีกต่อไป แต่อย่างไรก็ตามยังแสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรับรักร่วมเพศที่มากกว่าอยู่ดี

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-ครอบครัวของริโกะนั้นรับรู้ถึงพฤติกรรมความเป็นรักร่วมเพศของเธอ และรับได้ถึงตัวตนนั้น เมื่อยายของเธอได้บังเอิญเห็นเธอจูบกับผู้หญิง ยายก็ไม่ได้ว่ากล่าวอะไร ทำให้เธอกลายเป็นคนเปิดเผย

- ในฉากที่ฮารุและริโกะมีปากเสียงกันในร้านอาหาร ริโกะนั้นได้สารภาพรักกับฮารุออกไป ด้วยเสียงอันทังต่อหน้าผู้คนที่มาทานอาหาร ในตอนนั้นเองทุกคนกลับจ้องมองเธอด้วยสายตาที่แปลกประหลาด

-หลังจากที่ฮารุหลบหน้าหายไปจากเรียวตะ ทำให้เขาเป็นคนออกไปตามหาเธอที่ห้องเช่าของเธอ เมื่อฮารุเปิดประตูออกมาพร้อมกับริโกะ และริโกะได้แนะนำตัวว่าเธอเป็นคนรักของฮารุ เรียวตะหัวเราะเยาะและบอกกับพวกเธอว่านี่เป็นเรื่องล้อเล่นอะไรกัน และแสดงท่าทีรังเกียจทั้งคู่ โดยเฉพาะกับฮารุ เรียวตะได้บอกกับเธอว่า การที่เขาได้นอนกับเลสเบี้ยนนั้นเป็นเรื่องน่าขยะแขยงที่สุด

- เมื่อฮารุได้คบหากับริโกะแล้ว เธอไม่เคยแสดงความรักกับริโกะในที่สาธารณะเลย เมื่อริโกะพยายามที่จะเข้าหาใกล้ชิด หรือแสดงความเป็นเจ้าของกับเธอ ฮารุกลับยิ่งหลบเลี่ยง โดยเฉพาะการที่ฮารุเลือกที่จะปกปิดความสัมพันธ์ของเธอกับริโกะจากกลุ่มเพื่อนของเธอ เนื่องจากเกรงว่าจะถูกรังเกียจจากเพื่อนฝูง รวมไปถึงสังคมภายนอก และเมื่อใดก็ตามที่ริโกะคอยแสดงความรักอย่างการกอดจูบฮารุในที่สาธารณะ ผู้คนรอบข้างมักจะมองด้วยสายตาแปลกๆ หรือนิ่งงันตกใจในสิ่งที่ริโกะทำต่อฮารุ

4.2.5 ลักษณะตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เกาหลี

ภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori (ค.ศ.1999)

(จากภาพที่ 110)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

- โยชิน :อายุประมาณ 17-18 ปี (จากภาพที่ 111)
- ชิอิน : อายุประมาณ 17-18 ปี (จากภาพที่ 112)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 17-18 ปี อยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งหมายความว่าภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนที่กำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต

สถานภาพ

- โยชิน : โสด

●ชื่ออื่น : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศไม่ได้มีความรักให้กับผู้ชาย เพราะมีความรู้สึกดีๆ ให้กับเพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิง

อาชีพ

●โยชิน : นักเรียน

●ชื่ออื่น : นักเรียน

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นอยู่ในภาวะที่ยังเป็นนักเรียน โดยเฉพาะการเป็นนักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วน ที่สะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ตัวละครกลายเป็นรักร่วมเพศได้

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

●โยชิน : มีลักษณะเป็นเป็นคนขริ่มๆแต่สวยสง่า แต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบกระโปรงของโรงเรียน ไว้ผมสั้น และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●ชื่ออื่น : มีลักษณะเป็นเป็นคนขริ่มๆห้าวๆ แต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบกระโปรงของโรงเรียน สลับกับชุดพละ และชุดกางเกงวอร์ม ไว้ผมสั้น และคนทั่วไปสามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ค่อนข้างชัดเจน จากตัวละครชื่ออื่น และ ไม่ชัดเจนจากตัวละครโยชิ สำหรับโยชินแล้วการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นสามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกายได้ การที่ตัวละครมีบุคลิกและการแต่งกายที่แตกต่างจากผู้หญิงทั่วไปแม้เพียงเล็กน้อย ก็อาจสามารถคาดเดาได้ถึงพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศ ส่วนโยชินนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกาย การที่ตัวละครมีบุคลิกแบบผู้หญิง ไม่ได้เป็นเครื่องตัดสินว่าพวกเขาไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

●โยชิน : มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบดีและมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรับ นอกจากนั้นแล้วเธอยังมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไบเซ็กชวลอีกด้วย เธอได้มีความสัมพันธ์เกินเลยกับอาจารย์หนุ่มและทั้งที่ยังคบกับชีอื่นอยู่ เธอนั้นมีพฤติกรรมการแสดงออกซึ่งความเป็นรักร่วมเพศกับชีอื่นอย่างเปิดเผย แม้แต่เวลาอยู่ในที่สาธารณะต่อหน้าคนอื่น

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่โยชินและชีอื่นถูกทำโทษในห้องเรียน เมื่อชีอื่นโดนอาจารย์ดู โยชินได้จับมือชีอื่นไว้ เมื่อชีอื่นโดนอาจารย์ตบหน้า โยชินได้รับเข้ามาปลอบประโลม และเข้าไปจูบชีอื่นต่อหน้าคนทั้งห้อง เพื่อแสดงความรักต่อชีอื่นแบบเปิดเผย

●ชีอื่น : มีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบทอม กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนเด็กผู้ชาย แต่จะมีท่าทางที่ค่อนข้างห้าว และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุก เธอ นั้นพยายามปกปิดพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของเธอไว้ เพราะกลัวว่าสังคมและเพื่อนๆ จะรับไม่ได้

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-เมื่อโยชินได้จูบชีอื่นต่อหน้าเพื่อนทั้งห้อง ชีอื่นพยายามปิดป้อง เธอรู้สึกอับอาย และโกรธโยชินมาก ที่ทำให้เธอต้องขายหน้าเมื่อโยชินนำนมมาให้ชีอื่นในห้องเรียน ชีอื่นจึงได้ทำเป็นไม่สนใจโยชิน

ภาพยนตร์เรื่องนี้ ตัวละครทั้งสองต่างรู้จักตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ ทั้งโยชินและชีอื่นต่างคบหาที่มีความสัมพันธ์กันอย่างคนรัก ทั้งสองต่างมีพฤติกรรมความต้องการใช้ชีวิตคู่ที่ต่างกัน กล่าวคือชีอื่นต้องการปกปิดตัวตน ในขณะที่โยชินต้องการเปิดเผยตัวตนต่อสังคมภายนอก และภาพยนตร์ได้มีพฤติกรรมการเป็นการเป็นไบเซ็กชวลให้กับโยชินอีกด้วย

ลักษณะนิสัย

●โยชิน : เป็นคนเจี๊ยบขี้นม เกือบกต ภายนอกดูโตเป็นผู้ใหญ่กว่าวัย แต่แท้จริงแล้วเป็นคนคิดมาก อารมณ์รุนแรงขี้แวม และขี้เหงา เธอมักทำอะไรตามอารมณ์โดยไม่คิดไตร่ตรองให้ดี

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่เธอตอบคำถามของครูในห้องเรียนด้วยความคิดที่ดูเป็นผู้ใหญ่ เป็นปรัชญาชีวิต แสดงให้เห็นว่าเธอเป็นคนที่มีความที่แบบผู้ใหญ่

- ในฉากที่เธอโดนเพื่อนร่วมชั้นด่าทอว่าเธอเป็นพวกผิดเพศ เธอที่ดูเงียบขรึมมาตลอด กลับด่าทอเพื่อนกลับ จนถึงขั้นลงมืออาชญากรรมฆาตกรรมใส่เพื่อน และหากชีอินทำให้เธอเสียใจ เธอได้เขียนบันทึกอย่างโกรธเคือง และนำยาพิษมาคั่นเอาไว้ในหนังสือให้ชีอินได้กิน

- เมื่อเธอรู้สึกเหงาเวลาที่ไม่ได้อยู่กับชีอิน แล้วมีอาจารย์หนุ่มมาติดพัน เธอก็ยอมมีความสัมพันธ์กับอาจารย์หนุ่ม โดยที่ไม่คิดถึงใจของชีอินและเมื่อเธออยากจะแสดงความรักกับชีอิน เธอก็ทำทันทีโดยไม่เกรงใจอาจารย์หรือสายตาเพื่อนๆในห้อง

●ชีอิน : เป็นคนเงียบขรึม เก็บกด ปกติแล้วเธอจะเป็นคนที่ปิดบังอารมณ์ความรู้สึกได้ดี แต่พอถึงคราวที่เจอเรื่องที่สะเทือนใจ ทำให้ลำบากใจ เธอกลับควบคุมอารมณ์เอาไว้ไม่ได้

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ชีอินนั้นมีปัญหาสุขภาพ หูของเธอเริ่มหนวก แต่เธอไม่กล้าบอกใคร เนื่องจากจะทำให้เธอไม่ได้เป็นนักกีฬาวิ่งของโรงเรียนอีกต่อไป เมื่อเธอถูกทำโทษเพราะไม่ได้ยินเสียงกริ่งบอกเวลาเรียน หรือถูกสั่งให้ร้องเพลงตามเสียงเปียโนต่อหน้าเพื่อนๆ เธอได้แต่นิ่งเงียบเก็บอาการเอาไว้ ไม่แสดงออกให้ใครรู้ว่าเธอกำลังมีปัญหา

- ในฉากที่เธอถามว่าโยชินถึงความสัมพันธ์กับครูโก เมื่อชีอินรู้ว่าโยชินนั้นมีความสัมพันธ์เกินเลยกับครูโกแล้ว เธอกลับแสดงท่าทีนิ่งเฉยได้มากกว่าที่จะระเบิดอารมณ์ออกมา

- ในฉากที่เธอทะเลาะกับโยชินบนดาดฟ้า เรื่องที่เธอไม่ชอบให้โยชินแสดงความรักแบบเปิดเผยกับเธอ เพราะจะทำให้ใช้ชีวิตในโรงเรียนได้ลำบาก เธอได้ใช้คำพูดรุนแรงกับโยชิน และได้บอกกับโยชินไปว่าเธอเกลียดโยชิน ทั้งที่ความเป็นจริงชีอินแค่พูดไปตามอารมณ์เท่านั้น

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีนิสัยที่แตกต่างจากคนอื่นๆไป ทั้งคู่มีลักษณะนิสัยที่เงียบขรึม เก็บกด มีโลกส่วนตัวสูง และเป็นเด็กมีปัญหาทั้งคู่ ไม่สามารถเข้ากับเพื่อนร่วมชั้นได้

2. ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

กลุ่มเพื่อน

● โยชินและชิอีน : ทั้งคู่ต่างสนิทกัน จึงอยู่ด้วยกันสองคนแทบจะตลอดเวลา และไม่มีกลุ่มเพื่อน โยชินนั้นมักจะถูกหมั่นไส้จากเพื่อนๆ เสมอด้วยความที่เธอเป็นคนเก่ง และมีโลกส่วนตัวสูง และเป็นทีที่หมายปองของอาจารย์หนุ่มจึงถูกอิจฉาอยู่เสมอ ในขณะที่ชิอีนนั้นก็เป็คนที่ม่โลกส่วนตัวสูงเช่นเดียวกัน เนื่องจากเธอมีความลับที่ต้องปกปิดไว้ คือเรื่องหูของเธอที่กำลังจะหนวกทำให้พวกเขาไม่ค่อยได้สูงสิงกับใครเท่าไรนัก ประกอบกับพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของพวกเขา ทำให้เพื่อนๆ ต่างพากันรังเกียจ

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นมีความสัมพันธ์ที่ย่ำแย่กับเพื่อนๆ ทั้งถูกเพื่อนดูถูก และไม่มีใครอยากคบหาด้วย อีกทั้งยังถูกรังเกียจตัวตนการเป็นรักร่วมเพศอีกด้วย

อาจารย์

● โยชินและชิอีน : อาจารย์ในโรงเรียนก็ไม่ได้ให้ความดูแลสนใจในปัญหาของพวกเขาเท่าที่ควร ทั้งปัญหาเรื่องพฤติกรรมและความสัมพันธ์กับเพื่อน อีกทั้งอาจารย์บางคนยังชอบใช้ความรุนแรงกับพวกเขา และที่มากไปกว่านั้นคือ มีอาจารย์หนุ่มที่คอยมาตีพันโยชินและมีความสัมพันธ์เกินเลยกับเธอจนทำให้เธอตั้งครรรค์

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นถูกปล่อยปละละเลยจากครูอาจารย์ และยังถูกระทำต่างๆนาที่ไม่สมควรจากอาจารย์ในโรงเรียนอีกด้วย

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทพฤติกรรม และทัศนะทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีฉากที่แสดงให้เห็นถึงการมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศ แต่มีการมีการนำเสนอแค่ภาพการกอดจูบเท่านั้น เพียงแต่มีการนำเสนอเนื้อเรื่องและบริบทชักจูงให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ที่ระหว่างตัวละคร โดยสามารถตีความได้ว่าโยชินนั้น

มีรูปแบบพฤติกรรมทางเพศในแบบดี และแบบไบเซ็กชวลอีกด้วย เนื่องจากเธอได้มีความสัมพันธ์กับอาจารย์หนุ่ม ส่วนชิวอินนั้นมีรูปแบบพฤติกรรมทางเพศในแบบทอม

ความเป็นเพื่อน

●โยชินและชิวอิน : ทั้งสองนั้นเป็นคนที่ไม่ค่อยมีเพื่อน ด้วยทัศนคติและตัวตนบางอย่างที่ขัดแย้งกับคนอื่น เมื่อทั้งคู่ได้มาพูดคุยกัน จึงเกิดถูกคอเพราะรู้สึกถึงจิตที่เชื่อมโยงกัน จากนั้นพวกเขาตกลงกันว่า จะแลกไดอารี่กันเขียน และสนิทสนมกันเพียงสองคนเท่านั้น

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศก็เป็นคนที่มีความเป็นเพื่อนให้กับคนที่รู้จัก และใกล้ชิดกันเท่านั้น และไม่เปิดใจให้กับเพื่อนคนอื่นๆ ที่คิดต่างจากพวกเขา

ความเป็นนักเรียน

●ชิวอินและโยชิน : ทั้งคู่เป็นตัวละครที่เป็นตัวแทนของเด็กที่มีปัญหา ภาพการปฏิบัติตัวให้สมกับการเป็นนักเรียนที่ดีนั้นจึงไม่ถูกนำเสนอในตัวละครทั้งสองตัวนี้ โยชินเป็นคนที่ไม่เกรงใจอาจารย์ ในขณะที่ชิวอินนั้นไม่เคยเข้าหาอาจารย์เลยเช่นกัน เมื่อทั้งคู่ถูกทำโทษแทนที่จะสำนึกผิด กลับเห็นเป็นเรื่องตลก

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศเป็นนักเรียนที่ประพฤติตนไม่ดี ไม่เหมาะสมและไม่เป็นที่ชื่นชอบของอาจารย์

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ แสดงให้เห็นว่าการพบปะกันของตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นต้องคอยหลบๆ ซ่อนๆ ไม่สามารถแสดงตัวตนที่แท้จริงออกมาได้อย่างอิสระเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น สถานที่พบปะของตัวละครนั้นก็คือสถานที่ลับตาจากผู้คน

4.สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความรักที่ก่อเกิดขึ้นในโรงเรียนสตรีล้วน ซึ่งสิ่งแวดล้อมอาจมีส่วนหล่อหลอมให้ชิวอินกลายเป็นทอม ทั้งโยชินและชิวอินนั้นเป็นคนไม่ค่อยมีเพื่อน จากความใกล้ชิดสนิทสนมและความเข้าใจที่มีต่อกันระหว่างพวกเธอนั้นจึงได้ก่อร่างสร้างตัวกลายมาเป็นความรักในแบบคู่รักไปในที่สุด ทำให้โยชินเองมีพฤติกรรมเป็นรักร่วมเพศได้

5.ปฏิกิริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงสังคมที่ยังไม่ยอมรับรักร่วมเพศอย่างชัดเจน ผู้คนทั่วไปล้วนมีความคิดที่ไม่ดีเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ ว่าเป็นสิ่งเลวร้าย หรือสิ่งที่แปลกประหลาดผิดธรรมชาติ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในตอนที่โยชินถูกเพื่อนๆ รุมกระแนะกระแหน ในหลายๆ ครั้งเพื่อนๆ มักจะใช้คำพูดที่แสดงท่าทีรังเกียจเธอ พร้อมกับทำท่าทำเหม็นกลิ่นเลสเบียน เป็นการเหยียดหยามตัวตนของเธอ
- ในฉากที่โยชิและชิวอินอยู่ด้วยกัน จับมือกัน หรือแสดงความรักต่อกัน เพื่อนๆ มักจะมีสีหน้าท่าทางรังเกียจพวกเธอเสมอ และซุบซิบนินทากันต่อหน้าพวกเธอว่าพวกเธอเป็นพวกวิปริตผิดเพศ การที่เธอเป็นรักร่วมเพศนั้นจึงทำให้ไม่มีใครอยากคบกับพวกเธอมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในฉากที่เป็นสัญญาณของเรื่องคือฉากที่เธอยืนจับมืออยู่เคียงข้างกันหน้าหอประชุม มีเพื่อนๆ เข้าแถวและร้องเพลงให้กับพวกเธอ รวมถึงมีเค้กวันเกิดมาให้พวกเธอสองคนเป่า แต่แล้วเพื่อนที่นำเค้กมานั้นก็กลับโยนเค้กทิ้งไป โดยที่ไม่ยอมให้เธอเป่า ก็เป็นฉากที่อธิบายได้ถึงภาพตรงกันข้ามกับความจริง เป็นภาพที่โยชิและชิวอินต่างอยากให้เพื่อนยอมรับความรักของพวกเธอได้แบบนั้นจริงๆ แต่แล้วท้ายที่สุดก็ต้องลงท้ายกับความผิดหวัง

ภาพยนตร์เรื่อง A Bizzare Love Triangle (ค.ศ.2002)

(จากภาพที่ 115)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

- อุนฮี : ในวัยรุ่นอายุประมาณ 16-18 ปีและในวัยผู้ใหญ่อายุประมาณ 25-30 ปี

(จากภาพที่ 116)

- กุมซุก : ในวัยรุ่นอายุประมาณ 16-18 ปีและในวัยผู้ใหญ่อายุประมาณ 25-30 ปี

(จากภาพที่ 117)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนออายุของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 18-30 ปี อยู่ในช่วงวัยรุ่นไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งหมายความว่า ภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศสามารถเกิดขึ้นได้ในช่วงวัยรุ่นไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ซึ่งเป็นวัยที่กำลังมีการสร้างครอบครัว

สถานภาพ

- อุนฮี : แต่งงาน

- กุมซุก : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นมีทั้งครองสถานภาพโสด เพราะไม่คิดที่จะมีคู่หมั้นหรือแต่งงานเพื่อมีครอบครัวปกติแบบหญิงชายทั่วไป เห็นได้จากกุมซุกที่เข้าใจในตัวตนของตัวเองดีว่าเธอั้นมีความรักให้กับผู้หญิงเท่านั้น และมีการแต่งงานมีครอบครัวปกติแบบหญิงชาย เนื่องจากความต้องการใช้ชีวิตอย่างสุขสบาย เห็นได้จากอุนฮี ที่ได้แต่งงานมีครอบครัว ทั้งที่ในใจลึกๆยังชอบผู้หญิงอยู่

อาชีพ

- อุนฮี : ช่วงวัยรุ่น : นักเรียน และ ช่วงวัยผู้ใหญ่ : แต่งงานเป็นแม่บ้านว่างงาน

● กุมชุก : ช่วงวัยรุ่น : นักเรียน และ ช่วงวัยผู้ใหญ่ : เคยเป็นอาชญากร ก่อนที่จะมาเป็นครูสอนเทควันโด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นเคยหลงผิดมาก่อน เป็นอาชญากร ก่อนที่จะกลับใจมาทำงานที่ไม่ต้องใช้ความคิด หากแต่เป็นงานที่ใช้กำลังแทน และมีรายได้ที่ไม่สูง อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงการว่างงาน ไม่มีอาชีพทำอีกด้วย

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

● อุนฮี : มีลักษณะเป็นสาวมั่น ชอบแต่งตัว เธอมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรงแบบผู้หญิงไว้ผมยาวแบบผู้หญิงทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

● กุมชุก : มีลักษณะเป็นคนหัวๆลุๆ เธอมักแต่งกายด้วยเสื้อยืด กางเกงยีนส์ สลับกับชุดกระโปรงแบบทะมัดทะแมง ไว้ผมยาวแบบผู้หญิงทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ไม่ชัดเจน ตัวละครหลักนั้นมีลักษณะท่าทางเหมือนหญิงสาวทั่วไป กล่าวคือการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกาย แม้ว่าตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะแบบผู้หญิง แต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องตัดสินได้ว่าพวกเธอไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

● อุนฮี : มีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนควีน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรับ เธอพยายามปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอจากสามีของเธอ เนื่องจากเธอได้ลึกลับมีความสัมพันธ์กับกุมชุก แต่เมื่อถูกสามีจับได้เธอจึงเปิดเผยตัวตนออกมาจึงกล่าวได้ว่าเธอมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไบเซ็กชวลอีกด้วย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-เมื่อเธอได้มีความสัมพันธ์กับกุมชุก เธอต้องคอยหลบๆซ่อนๆจากสายตาของโอดูซางสามีของเธอ เธอได้บอกกับโอดูซางว่ากุมชุกเป็นเพื่อนสนิทเมื่อโอดูซางสามีของอุณฮีจับได้ว่าเธอมีความสัมพันธ์กับกุมชุก เขาจึงยื่นข้อเสนอให้กุมชุกตกเป็นของเขา แล้วทั้งคู่จะคบกันเข้าก็ไม่ว่าทำยที่สุดอุณฮีกับกุมชุกจึงคบกันอย่างเปิดเผย

●กุมชุก : มีพฤติกรรมความเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคิง กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุก เธอไม่ได้ปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอ แต่เมื่อเธอมีความสัมพันธ์กับอุณฮีที่มีสามีแล้ว เธอจึงต้องคอยแอบซ่อน แต่ภายหลังเมื่อถูกจับได้ จึงได้เปิดเผยอย่างเต็มที่ อีกทั้งเธอยังมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไบเซ็กชวลอีกด้วย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เมื่อโอดูซางจึงยื่นข้อเสนอให้อุณฮีพากุมชุกมามีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับกับเขา แล้วเขาจะเลี้ยงดูทุกคนเป็นการแลกเปลี่ยน กุมชุกก็ยินยอมเพื่อตัดปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ และในที่สุดอุณฮีกับกุมชุกก็ได้มาอยู่ด้วยกันฉันท์คู่รัก ในบ้านของโอดูซาง

ภาพยนตร์เรื่องนี้ ในตอนแรกตัวละครต่างไม่แน่ใจในตัวตนการเป็นรักร่วมเพศของตนเอง จนกระทั่งได้ใกล้ชิดสนิทสนมกัน จึงได้รู้ว่าตัวเองนั้นมีพฤติกรรมความเป็นรักร่วมเพศ แต่อย่างไรก็ตามตัวละครทั้งสองต่างถูกสวมบทบาทการเป็นไบเซ็กชวลเข้าไปด้วย ในตอนแรกตัวละครมีการคบหากันอย่างปกปิดยังไม่มีการใช้ชีวิตคู่อย่างเปิดเผยเท่าใดนัก เนื่องจากปัจจัยการคบซู่ของตัวละครนั่นเอง แต่ต่อมาเมื่อเรื่องทุกอย่างคลี่คลาย ตัวละครจึงกล้าที่จะเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงต่อสังคม

ลักษณะนิสัย

● อุณฮี : เป็นคนสวย แต่ไร้สมอง เธอทำอะไรไม่ค่อยคิด ใช้แต่อารมณ์ ไม่ค่อยคิดถึงใจผู้อื่น เนื่องจากเธอเคยลำบากมาก่อน เมื่อมีโอกาสได้อยู่กับคนร่ำรวยเธอก็รีบคว้าไว้เพื่อหวังเอาสมบัติ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่เธอบอกกับกุมชุกว่า เธออยากจะทำศัลยกรรมหน้าอกให้ใหญ่ขึ้น เพื่อที่เธอจะได้เป็นดาราชื่อดัง ทั้งๆที่เธอไม่มีพรสวรรค์หรือความสามารถในการเป็นนักแสดงเลย จากฉากที่เธอไปทดสอบบท และได้รับเสียงหัวเราะจากคณะกรรมการ

- ในฉากที่โอดูซางจับได้ว่าเธอมีความสัมพันธ์เกินเลยกับกุมชุก เธอยังจะขอให้โอดูซางเลี้ยงดูเธอต่อไปและให้ภักดิ์เธออย่างง่ายดาย โดยที่ไม่คิดถึงใจโอดูซาง และเมื่อเขายื่นข้อเสนอว่าให้พากุมชุกมานอนกับเขา อุนฮึกลับยอมรับข้อเสนอนั้น โดยการบอกกับกุมชุกว่าเพื่อเงิน เพื่อความอยู่รอดของทั้งคู่ โดยไม่คิดถึงใจของกุมชุกเลย และในที่สุดเธอก็ต้องนั่งเสียใจเมื่อเห็นกุมชุกถูกย่ำยีจากสามีของเธอเอง

● กุมชุก : เป็นคนใช้แต่อารมณ์ไม่ค่อยสนใจเหตุผลหรือศีลธรรม ด้วยความเป็นคนหัวหาญ เธอจึงชอบใช้กำลังในการแก้ปัญหา เธอให้ความสำคัญกับความรักที่มีต่ออุนฮึมากจนลืมนึกถึงความถูกต้อง

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่เธอและอุนฮึถูกผู้ชายสองคนชักชวนให้นอนด้วย เธอโมโหมากจนถึงขั้นลงไม้ลงมือทำร้ายร่างกายชายสองคนนั้น จนถูกตำรวจจับ และพอโดนจับแล้วอุนฮึพยายามที่จะติดสินบนตำรวจโดยการขอดอ้อนอนขอเช่าและให้เงินกับตำรวจ เมื่อกุมชุกเห็นจึงอาละวาดทำร้ายตำรวจด้วยความเหิงหวงจนต้องถูกจับเข้าคุกไปในที่สุด

- ในฉากที่อุนฮึเดือดร้อนเรื่องเงินที่จะนำไปผ่าตัดลูกชาย กุมชุกนั้นถึงขั้นวางแผนขโมยเงินของพี่สาวตาบอดผู้มีพระคุณต่อเธอ เพื่อนำมาให้อุนฮึใช้ โดยไม่คิดถึงศีลธรรมอันดีงาม

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีนิสัยที่แตกต่างจากคนทั่วไป ทั้งคู่มีลักษณะนิสัยและการแสดงออกที่คาดไม่ถึง คือนิสัยสุดขั้วที่มากกว่าคนทั่วไป อุนฮึนั้นมีความกระหายเงินและชื่อเสียงที่มากกว่าปกติ ถึงขั้นยอมแลกทุกอย่างแม้กระทั่งตัวหรือคนรักเพื่อให้ได้มันมา ในขณะที่กุมชุกนั้นมีความก้าวร้าวและตรงไปตรงมาอย่างสุดโต่ง ยอมที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้ชายอื่นเพื่อคนรัก ทั้งๆที่ไม่เต็มใจ ซึ่งผิดวิสัยจากคนทั่วไปที่มีความสำนึกผิดชอบมากกว่านี้

2. ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

ครอบครัว

● อุนฮี : เป็นคนที่ขาดความอบอุ่นในครอบครัวอย่างมาก พ่อกับแม่ของเธอทะเลาะกัน จนแม่ของเธอทิ้งเธอกับพ่อไป และพ่อก็พาผู้หญิงคนใหม่เข้ามาอยู่ในบ้าน จนในที่สุดพ่อเองก็ยังทิ้งผู้หญิงคนนั้นกับเธอไปอีก ทำให้เธอต้องใช้ชีวิตอย่างเพียงลำพังในครอบครัวที่แตกร้าง

● กุมซุก : เธอมีคนรู้จักคนหนึ่ง เป็นพี่สาวผู้ตาบอดที่คอยดูแล และให้ความช่วยเหลือเธอ อยู่เสมอ แม้เธอจะเคยทำผิดต่อพี่สาวตาบอด แต่ก็ยังได้รับโอกาสให้กลับตัวเป็นคนดีได้

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นมีทั้งครอบครัวไม่สมบูรณ์ทั้งคู่ ซึ่งครอบครัวนั้นเป็นสาเหตุหนึ่งส่งผลต่อการเป็นรักร่วมเพศของอุนฮี เนื่องจากเธอเติบโตขึ้นมาเพียงลำพังจากครอบครัวที่แตกร้าง พ่อกับแม่แยกทางกัน เมื่อแม่จากไปคงเหลือแต่พ่อ และเขาก็ได้ทิ้งเธอไปอีกพร้อมกับผู้หญิงที่เขาพามาอยู่ด้วยในตอนแรก ส่งผลให้เธอเกิดความไม่มั่นใจในความรักของผู้ชาย ส่วนกุมซุกนั้นไม่ได้รับการเลี้ยงดูมาจากพ่อและแม่ เธอเติบโตมาพร้อมกับพี่สาวผู้อุปถัมภ์เธอ แต่อย่างไรก็ตามเธอและพี่สาวนั้นก็ต่างมีสายสัมพันธ์ที่แน่นเหนียวต่อกัน

คู่สมรส

● อุนฮี : เธอแต่งงานกับโอดูซาง ชายหนุ่มผู้เป็นดาวรุ่งทอล์คโชว์ และมีฐานะมั่งคั่ง ภายใต้อาณัติจากเงินทองนี้ อุนฮีก็ไม่เคยได้เวลาจากสามีเลย เนื่องจากเขานั้นมีงานยุ่งอยู่ตลอด

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นมีผู้ชายที่ดีมารักใคร่ห่วงใย แต่หากมีปัญหาระหว่างความสัมพันธ์ที่ห่างเหินจากการทำงาน ดังนั้นความห่างเหินกับคู่รักจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ตัวละครกลับไปมีพฤติกรรมหญิงรักร่วมเพศกับเพื่อนสาวอีกครั้ง

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทพฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีฉากที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศอย่างชัดเจน มีเพียงบริบทการเล่าเรื่องราวของภาพยนตร์ และการแสดงภาพสิ่งของ

เป็นสัญญาณชักจูงให้ผู้ชมเข้าใจได้ถึงเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น ว่าตัวละครอุณฮิกับกุมซุกกำลังมีความสัมพันธ์กันอยู่ แต่ในตัวละครที่มีเพศสัมพันธ์แบบชายหญิงกลับมีภาพเงาที่แสดงให้เห็นถึงการมีเพศสัมพันธ์อย่างชัดเจนระหว่างโอดูซางและกุมซุกจากบริบทในภาพยนตร์วิเคราะห์ได้ถึงรูปแบบการเป็นหญิงรักร่วมเพศได้ว่า อุณฮิมีรูปแบบพฤติกรรมแบบเลสเบียนควีน และกุมซุกมีรูปแบบพฤติกรรมแบบเลสเบียนควีน นอกจากนั้นแล้วอุณฮียังมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไบเซ็กชวลอีกด้วย กล่าวคือเธอได้มีความสัมพันธ์กับผู้ชายมาก่อนที่จะมาคบหากับกุมซุก และยังคงกลับไปมีความสัมพันธ์กับผู้ชายได้อีก

ความเป็นเพื่อน

●อุณฮิ : เธอเป็นคนเปิดใจให้กับเพื่อนใหม่ และพูดคุยเก่ง เมื่อกุมซุกได้เข้ามาช่วยเหลือเธอ ทำให้เธอวางใจในตัวกุมซุกและเปิดใจให้กุมซุกเต็มที่ เธอมักจะเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเธอให้กุมซุกฟังในทุกๆ เรื่อง

●กุมซุก : เธอมีจิตใจดี คอยช่วยเหลือเมื่อเพื่อนเดือดร้อน ในตอนที่อุณฮิเป็นเพ็ชร์ย้ายโรงเรียนเข้ามา และได้นั่งคู่กับกุมซุก กุมซุกคอยสอดส่องดูแลเธออยู่ห่างๆ เมื่อเวลาที่อุณฮิมีปัญหา กุมซุกก็จะคอยช่วยเหลือทุกครั้ง จนทำให้ทั้งสองได้พูดคุยและสานสัมพันธ์ก่อให้เกิดมิตรภาพขึ้นมา

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศเป็นคนเปิดใจให้กับเพื่อนใหม่ๆ และมีน้ำใจคอยช่วยเหลือและอยู่เคียงข้างเพื่อนเสมอ

ความเป็นแม่

●อุณฮิ : เมื่อเธอได้ตั้งท้องขึ้นอย่างไม่ได้ตั้งใจ และไม่รู้ว่าใครเป็นพ่อของเด็ก เธอตัดสินใจที่จะเก็บเด็กไว้และเลี้ยงดู แม้อุณฮิของเธอจะป่วยหนักเธอก็ไม่ทอดทิ้งพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อรักษาลูก เธอจึงต้องให้รายการโทรทัศน์มาถ่ายทำเรื่องลูก เพื่อเรียกรายเงินบริจาค แต่แล้วในที่สุดลูกของเธอก็ได้เสียชีวิตลง ทำให้อุณฮิเศร้าเสียใจมาก

● กุมชุก : เธอได้ตั้งท้องขึ้นกับโอดูชางอย่างไม่ได้ตั้งใจ แม้จะรู้ว่าการกำเนิดขึ้นของเด็กคนนี้อาจทำให้เธอเกิดปัญหาเรื่องความสัมพันธ์อันยุ่งเหยิงระหว่างเธอ อุนฮีและโอดูชาง แต่กุมชุกก็ตัดสินใจที่จะเก็บเด็กไว้ และเธอก็อยากจะมีลูก

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นก็มีความรักความห่วงใยต่อลูกแม้ว่าลูกที่เกิดมานั้นจะไม่ได้เกิดขึ้นจากรักก็ตามแต่ก็ไม่ทอดทิ้งและพยายามรักษาลูกให้รอดปลอดภัย

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการพบปะกันของตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้น ต้องคอยหลบๆ ซ่อนๆ ไม่สามารถแสดงตัวตนที่แท้จริงออกมาได้อย่างอิสระเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น สถานที่พบปะของตัวละครนั้นก็คือสถานที่ลับตาจากผู้คนและสถานที่ส่วนตัว

4. สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความรักที่ก่อเกิดขึ้นในโรงเรียนสตรีล้วน ซึ่งสิ่งแวดล้อมอาจมีส่วนหล่อหลอมให้กุมชุกมีลักษณะเป็นเลสเบียนโดยไม่รู้ตัว จากความใกล้ชิดสนิทสนมและความว่าเหวในใจของอุนฮีและกุมชุกที่ขาดความอบอุ่นจากครอบครัว ได้ก่อร่างสร้างตัวกลายมาเป็นความรักในแบบคู่รักไปในที่สุด ทำให้อุนฮีเองมีพฤติกรรมเป็นรักร่วมเพศได้

5. ปฏิกริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องแสดงให้เห็นถึงการยอมรับรักร่วมเพศในสังคมไม่ปรากฏปฏิกริยาการต่อต้านหรือไม่ยอมรับรักร่วมเพศให้เห็นแต่อย่างไรก็ตามภาพยนตร์ได้นำเสนอถึงสังคมในจินตนาการร่วมอยู่ด้วย ว่าเป็นสังคมที่มีความเสรีทางเพศ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-ในฉากที่กุ่มซุกปรึกษาพี่สาวตบอดว่าเธอรู้สึกดีกับการสัมผัสหน้าอกเพื่อนผู้หญิง แต่เธอไม่แน่ใจตัวเองว่าเธอชอบผู้หญิงหรือเปล่า พี่สาวตบอดไม่ได้แสดงถ้าที่จริงเกี่ยวแต่อย่างใด กลับเข้ามาหอมแก้มเธอ เพื่อให้เธอถามความรู้สึกตัวเองอีกครั้งหนึ่ง

-ในฉากที่โอดูซางสามีของอุณฮีล้วงรู้ความสัมพันธ์ของอุณฮีกับกุ่มซุก เขายอมทำตามเงื่อนไขที่จะเลี้ยงดูอุณฮี แลกกับการมีความสัมพันธ์กับกุ่มซุกด้วย ในตอนท้ายของเรื่องเขาตัดสินใจให้ทั้งสองเข้ามาอยู่ในบ้านเดียวกันกับเขา เป็นครอบครัวเดียวกันทั้งหมด

-ในฉากตอนจบของเรื่อง ซึ่งเป็นฉากที่เล่าถึงเรื่องราวในอนาคต อุณฮี กุ่มซุกและโอดูซาง ต่างขึ้นไปบนดวงจันทร์เพื่อร่วมงานแต่งงานของลูกชายที่แต่งงานกับผู้ชายเช่นเดียวกัน บรรยากาศเต็มไปด้วยความปิติชื่นมื่น ทุกคนล้วนยินดีกับความรักของพวกเขา

ภาพยนตร์เรื่อง I like it hot (ค.ศ.2008)

(จากภาพที่ 120)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

- คังเอ : อายุประมาณ 16-17 ปี (จากภาพที่ 121)
- มีราน : อายุประมาณ 16-17 ปี (จากภาพที่ 122)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 16-17 ปี อยู่ในช่วงวัยรุ่น ภาพยนตร์จึงให้มุมมองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนวัยที่กำลังอยู่ในช่วงเรียนรู้กับความรัก

สถานภาพ

- คังเอ : โสด
- มีราน : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีคนรักปกติแบบหญิงชายทั่วไป เพราะแต่เดิมนั้นคังเองเคยมีความรักกับผู้ชายมาก่อน แต่เมื่อเกิดความรักขึ้นกับเพื่อนสาวจึงเลิกเรากับเขาแล้วหันมาคบหากับผู้หญิง

อาชีพ

- คังเอ : นักเรียน และพนักงานพาร์ตไทม์ในร้านอาหาร
- มีราน : นักเรียน และพนักงานพาร์ตไทม์ในร้านอาหาร

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้น อยู่ในภาวะที่ยังเป็นนักเรียน และมีสิทธิ์ในการทำงานที่ทัดเทียมกับชายหญิงทั่วไป งานที่ทำนั้นเป็นงานทั่วไป ไม่ได้ใช้ความสามารถเฉพาะตัว

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

- คังเอ : มีลักษณะเป็นเด็กสาววัยรุ่น ใส่เสื้อ แต่งกายด้วยชุดนักเรียน สลับกับชุดกระโปรงและกางเกงแบบผู้หญิง ไว้ผมยาวแบบหญิงสาวทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ
- มีราน : มีลักษณะเป็นเด็กสาววัยรุ่น สดใส มั่นใจ แต่งกายด้วยชุดนักเรียน สลับกับชุดกระโปรงและกางเกงแบบผู้หญิง ไว้ผมสั้นแบบสาวเปรี้ยว และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ไม่ชัดเจน ตัวละครหลักนั้นมีลักษณะท่าทางที่เหมือนเด็กสาวทั่วไป กล่าวคือการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกาย แม้ว่าตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะแบบผู้หญิง แต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องตัดสินได้ว่าพวกเขาไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

● คังเอ : มีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศ กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป ที่น่ารักสดใสเธอเป็นหญิงรักร่วมเพศที่พยายามปกปิดตัวตนที่แท้จริงของเธอจากคนรอบข้าง และมีพฤติกรรมเป็นไบเซ็กชวลด้วย เนื่องจากคนที่คังเอรู้สึกดีด้วยนั่นคือ มีรานเพื่อนสาวคนสนิทของเธอเอง และเธอก็มีคนรักเป็นผู้ชายอยู่แล้ว เธอจึงไม่ต้องการให้ความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนระหว่างเธอและมีรานต้องเกิดปัญหา

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-เมื่อคังเอเผลอตัวจูบมีรานไปแล้ว หลังจากวันนั้นเธอก็พยายามทำตัวเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น เมื่อมีรานพูดถึงเรื่องนั้น เธอก็บอกปิดไปว่าเป็นเรื่องแกล้งกันเล่นๆ

-หลังจากที่มีรานจูบคังเอในห้องสมุด แล้วทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น คังเอเริ่มรู้สึกหวั่นไหวกับมีรานมากขึ้นเรื่อยๆ เธอจึงพยายามหลบหน้ามีรานตลอดเวลา แม้กระทั่งวันที่มีรานมาบอกกับเธอว่าจะกลับไปอยู่ คังเอก็ยังคงแสดงท่าทีเฉยเมย

● มีราน : มีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศ กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป ที่สดใสมั่นใจในตอนแรกนั้นเธอคิดว่าการเป็นรักร่วมเพศเป็นเรื่องที่ผิดปกติ และเธอก็ไม่มั่นใจในความรู้สึกของตัวเองที่มีต่อคังเอ แต่เมื่อคังเอได้พยายามถอยห่างจากเธอ มีรานจึงเริ่มเข้าใจตัวเอง และพยายามที่จะบอกให้คังเอได้รู้ถึงความรู้สึกนั้น

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-เมื่อมีรานถูกคังเอจูบ ในตอนแรกเธอตกใจมาก เธอได้บอกกับคังเอว่าหากจะล้อเล่นกันให้บอกกันก่อน เพราะตัวเธอก็คิดว่าการเป็นรักร่วมเพศนั้นเป็นเรื่องที่แปลกประหลาดเธอจึงคิดในแง่ดีที่ว่าคังเอได้ล้อเธอเล่น

-ในห้องสมุดขณะที่คังเอ กำลังนอนหลับปุ๋ยโต๊ะอยู่นั้น มีรานเดินมาเห็นจึงเกิดความเอ็นดูในใบหน้าที่หลับใหลนั้น ทำให้เธอก็มลงจูบคังเอ โดยที่คังเอไม่รู้ตัว

-หลังจากที่คังเอเริ่มทำตัวออกห่างจากเธอ และเธอกำลังจะไปบราซิล เธอจึงได้ฝากแฟนหนุ่มของคังเอไปบอกคังเอด้วยคำคมที่เธอมักพูดกับคังเออยู่เสมอว่ากล้าที่จะรัก เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจให้คังเอนึกถึงเธอ และกล้าที่จะมีความรักอย่างเปิดเผยกับเธอ

ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ตอนแรกตัวละครทั้งสองไม่รู้จักและเข้าใจถึงตัวตนของตัวเองดีว่าเป็นรักร่วมเพศ คังเอมีคนรักเป็นผู้ชายอยู่แล้ว ส่วนมีรานก็ไม่เคยชอบผู้หญิงทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในแบบเพื่อนสนิทเท่านั้น แต่แล้วความใกล้ชิดจึงทำให้เกิดเป็นความรัก ตัวละครจึงมีพฤติกรรมในแบบรักร่วมเพศขึ้น ซึ่งในตอนแรกตัวละครต่างปกปิดตัวตนที่แท้จริงจากสังคม แต่เมื่อเวลาผ่านไป และต้องพลัดพรากจากกัน ตัวละครจึงได้เปิดเผยตัวตนที่แท้จริงและไม่สนใจต่อสายตาคนรอบข้างเพื่อสภาวะความในใจ

ลักษณะนิสัย

●คังเอ: เป็นคนไม่มั่นใจ ในตัวเอง เธอเป็นเด็กสาวที่อาศัยอยู่กับแม่และน้ำสาวครอบครัวที่มีแต่ผู้หญิง ทำให้เธอเป็นคนที่ไม่ค่อยรู้จักนิสัยผู้ชาย และไม่รู้จะทำตัวอย่างไรกับผู้ชายที่ชอบนอกจากนั้นแล้วเธอยังเป็นคนที่ไม่ยอมรับความรู้สึกของตัวเองที่แท้จริงจนเกือบจะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับมีรานต้องย่ำแย่

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-ในฉากที่เธอเห็นลีโฮแจชายหนุ่มที่เธอหมายปองอยู่กับผู้หญิงคนอื่น เธอไม่พอใจแต่ไม่รู้จะทำยังไง มีรานจึงต้องแนะนำให้เธอเข้าไปหา และแยกตัวเขาออกมา หรือในฉากที่เธอและชายหนุ่มจะได้อยู่กันสองต่อสอง เธอไม่รู้จะทำอย่างไร จึงให้มีรานช่วยวางแผนเพื่อเรียกร้องความสนใจจากลีโฮแจ และยังให้มีรานซ่อนตัวเพื่ออยู่เป็นเพื่อนเธอด้วย

- เมื่อเธอเริ่มมีความรู้สึกที่พิเศษกับมีราน เธอจึงเริ่มทำพฤติกรรมแปลกๆกับมีราน เช่นเวลามีรานเล่นสนุกอยู่กับเพื่อนผู้หญิงคนอื่น เกิดความหึงหวง จึงทำท่าไม่พอใจ และคอยหลบหน้ามีรานตลอดนับแต่นั้นมา เพราะเธอไม่กล้าให้มีรานรู้ว่าเธอมีใจให้แม้กระทั่งในเวลาที่มีรานกำลังจะจากกลับบราซิล แต่เธอก็ยังคงแสดงท่าที่เฉยชาต่อมีราน เพราะ เธอกลัวที่จะแสดงความรู้สึกที่แท้จริงออกไป

●มีราน : เป็นคน สนุกสนานร่าเริงขี้เล่น มั่นใจในตัวเอง และเคารพในความรู้สึกของตนเอง เธอคอยให้กำลังใจและช่วยเหลือเพื่อนอยู่เสมอ โดยเฉพาะในเรื่องของความรัก ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-มีรานมักจะชอบแซวคังเอออยู่เสมอ เรื่องความสัมพันธ์ที่ไม่คืบหน้าระหว่างคังเออและลิโฮแจแฟนหนุ่ม มีรานมักรู้สึกสนุกที่ได้แกล้งแหย่คังเออให้ไม่พอใจ แต่อย่างไรก็ตามมีรานเองก็คอยช่วยให้คำแนะนำแก่คังเอออยู่เสมอ แม้ว่าคำแนะนำบางอย่างนั้นจะแฝงไปด้วยความบ้าบิ่นในแบบฉบับเด็กสาวที่มั่นใจอย่างเธอ เช่น ในฉากที่เธอสอนให้คังเออช่วยวนลิโฮแจเพื่อให้ความสัมพันธ์ฉันท์คู่รักได้คืบหน้าไปบ้าง

-แม้เธอจะดูเป็นคนขี้เล่น แต่ในเรื่องของความรู้สึกที่เธอมีต่อคังเออนั้น เธอจริงจังกับมันมาก เมื่อความรู้สึกนั้นชัดเจน เธอจึงตัดสินใจที่จะให้คังเออได้รับรู้

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีนิสัยที่หลากหลายเหมือนคนทั่วไป ไม่มีนิสัยเฉพาะกลุ่มที่แตกต่างไปจากคนอื่นๆ ในสังคม

2. ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

ครอบครัว

●คังเออ : ครอบครัวของเธอนั้นเป็นครอบครัวสมัยใหม่ที่มีแต่ผู้หญิงในบ้าน เธออาศัยอยู่กับแม่ที่เป็นสาวม่าย ผู้เป็นเสาหลักของครอบครัว และน้ำสาว ทั้งสองทำงานหนักมากคังเออจึงต้องคอยดูแลเรื่องภายในบ้าน ความเป็นอยู่เล็กๆน้อยๆ ให้แก่ครอบครัว แต่อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ในบ้านของเธอก็เป็นไปโดยดี

●มีราน : ครอบครัวของเธออาศัยอยู่ที่บราซิล มีรานจึงต้องมาอยู่ที่เกาหลีคนเดียวเพื่อเรียนหนังสือ

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า ตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นมีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์เป็นครอบครัวที่ขาดพ่อ และในครอบครัวมีแต่ผู้หญิงเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามหญิงรักร่วมเพศและคนในครอบครัวก็มีความใกล้ชิดกันอาจเป็นเพราะความรู้สึกสบายใจที่ได้อยู่กับผู้หญิงด้วยกัน

เหมือนที่เธออยู่ในครอบครัวที่มีแต่ผู้หญิงมาตลอด จึงทำให้เธอเกิดมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ โดยไม่รู้ตัว อีกทั้งความว้าเหวที่ต้องอยู่เกาหลีเพียงลำพังของมีราน เมื่อมีใครสักคนมาสนิทสนมด้วยและให้ความความสนใจในตัวเธอ จึงทำให้เธอรู้สึกดีกับคังเอได้ง่ายๆ

คู่รัก

● คังเอ : เธอมีคนรักเป็นเด็กหนุ่มเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ความสัมพันธ์ระหว่างคังเอและลีโฮแจแฟนหนุ่มของเธอนั้นเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว แต่ความสัมพันธ์กลับไม่ก้าวหน้า เพราะลีโฮแจมัวแต่สนใจอยู่แต่กับมอเตอร์ไซด์และเกมส์ตามสไตล์เด็กหนุ่ม

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า หญิงรักร่วมเพศนั้นมีผู้ชายที่ดีมารักใคร่ห่วงใย แต่หากมีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ที่ไม่คืบหน้า ดังนั้นความห่างเหินกับคู่รักจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ตัวละครเกิดมีพฤติกรรมหญิงรักร่วมเพศกับเพื่อนสาวคนสนิทได้

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทพฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีฉากที่แสดงให้เห็นให้ผู้ชมเข้าใจได้ถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของตัวละครที่เป็นหญิงรักร่วมเพศ มีเพียงการนำเสนอภาพการกอดจูบเท่านั้น แต่มีการนำเสนอเนื้อเรื่องและบริบทชักจูงให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร โดยสามารถตีความได้คังเอและมีรานนั้นมีรูปแบบพฤติกรรมทางเพศในแบบเลสเบี้ยนที่ไม่สามารถระบุบทบาททางเพศได้นอกจากนั้นยังมีการกล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบไบเซ็กชวลของคังเออีกด้วย

ความเป็นเพื่อน

● คังเอ : เธอเป็นคนที่เปิดเผยตัวตนและความรู้สึกให้มีรานรับรู้มาตลอด เป็นคนซื่อๆและน่าเอ็นดูในสายตาของเพื่อน แต่เมื่อเธอเกิดมีใจให้มีราน เธอก็เกือบทำให้ความรู้สึกดีๆในแบบเพื่อนต้องเสียไป ด้วยความที่เธอไม่เป็นตัวของตัวเองและคอยออกห่างจากมีราน

●มีราน : เป็นเพื่อนที่ใจดี มีน้ำใจ และมักจะช่วยเหลือคังเออยู่เสมอ เมื่อคังเอมีปัญหาเรื่องลีโฮแจแฟนหนุ่ม มีรานก็คอยให้คำแนะนำและอยู่เคียงข้างเสมอ

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศเป็นคนไว้วางใจในตัวเพื่อน มีน้ำใจ และคอยช่วยเหลือและใส่ใจความรู้สึกของเพื่อน

ความเป็นลูก/หลาน

●คังเอ : เธอเป็นลูกและหลานที่ดีของแม่และน้ำสาว แม้ว่าเธอจะไม่ค่อยสุขภาพเรียบร้อยกับพวกเขานัก แต่เธอก็เป็นคนจริงใจ เธอมักทำตัวให้เป็นประโยชน์และคอยดูแลแม่และน้ำสาวอยู่เสมอ

●มีราน : เมื่อพ่อของเธอล้มป่วยลง มีรานก็ตัดสินใจที่จะเลิกเรียนที่เกาหลี และบินกลับประเทศบราซิลเพื่อดูแลพ่อ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศมีความรักและปรารถนาดีต่อผู้ใหญ่ในครอบครัว คอยดูแลเอาใจใส่ ชีวิตความเป็นอยู่ของทุกคน และยอมสละความสุขส่วนตัวเพื่อคนอื่น

สถานที่พบปะ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ แสดงให้เห็นว่าการพบปะกันของตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้น ไม่ได้มีสถานที่เฉพาะ มีทั้งในสถานที่ส่วนตัวและสถานที่สาธารณะ

4.สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●คังเอ : เธอเติบโตขึ้นในครอบครัวที่มีแต่ผู้หญิง อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันกับแม่ และน้ำสาว คังเอเป็นเด็กที่คอยดูแลเอาใจใส่คนในบ้านสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นแม่หรือน้ำสาวที่เอาแต่ทำงานหนักจนไม่ดูแลตัวเอง ความใกล้ชิดผูกพันกับเพศหญิงด้วยตนเอง อาจเป็นปมที่ก่อให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นสบายใจเมื่ออยู่กับผู้หญิงมากกว่าก็เป็นได้ จนทำให้เธอเผลอใจไปรู้สึกหวั่นไหว

กับมีรานเพื่อนสนิทของเธอที่คอยอยู่ดูแลเคียงข้างเธอในทุกๆเรื่อง แม้ว่าเธอเองก็มีแฟนเป็นผู้ชาย แต่ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งคู่นั้นก็กับไม่คืบหน้าเลย

●มีราน : ในภาพยนตร์นั้น ไม่ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศอย่างชัดเจน แต่จากบริบทสามารถวิเคราะห์ได้ว่า มีรานอาจเกิดจากความหวั่นไหวในใจขึ้นมา เมื่อคังเอเพื่อนที่สนิทที่สุดของเธอได้จูบเธออย่างไม่ทันตั้งตัว ความใกล้ชิดและสนิทสนมของทั้งสองนั้น ก่อให้เกิดความรู้สึกที่มากเกินไปจนเกินกว่าเพื่อน

ภาพยนตร์ได้แสดงให้เห็นสาเหตุในการเป็นหญิงรักร่วมเพศของตัวละครนั้น เกิดขึ้นจากความใกล้ชิดที่มากเกินไประหว่างเพื่อนสาว เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ตัวละครมีพฤติกรรมกลายเป็นรักร่วมเพศขึ้น อีกทั้งความคุ้นเคยและรู้สึกอบอุ่นใจในครอบครัวที่มีแต่ผู้หญิง ประกอบกับความสัมพันธ์กับแฟนหนุ่มที่ห่างเหิน ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ตัวละครเป็นรักร่วมเพศได้โดยไม่รู้ตัว

5. ปฏิกริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีบริบทที่แสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคม โดยปรากฏให้เห็นได้จากบทสนทนาของมีรานกับคังเอเท่านั้น หากแต่ไม่ปรากฏให้เห็นปฏิกริยาใดๆจากบุคคลรอบข้างในภาพยนตร์

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- หลังจากที่คังเอได้เผลอจูบกับมีรานไปแล้ว ทั้งสองเริ่มทำตัวไม่ถูก และไม่กล้าคุยกันอย่างปกติจนกระทั่งวันหนึ่งที่ทั้งสองไปนั่งเล่นอยู่ข้างสนามฟุตบอลด้วยกันในโรงเรียน คังเอบังเอิญถูกลูกบอลกระแทกหัว จึงทำให้มีรานมีโอกาสได้เปิดใจพูดคุยกับคังเอ มีรานได้เริ่มแก้ไขความข้องใจที่โดนคังเอจูบ เธอจึงทำเป็นแกล้งแซวคังเอว่า วันนั้นจะขอมจูบกับลีโฮแจแฟนหนุ่มก็ไม่บอก มาทำให้เธอตกใจ คังเอเมื่อได้ยินดังนั้นจึงแกล้งทำเป็นเห็นด้วยกับมีรานว่าเธอแค่ต้องการจะขอมจูบเท่านั้น กลัวว่ามีรานจะเข้าใจผิด มีรานจึงได้ตอบกลับไปว่าไม่เข้าใจผิดหรอก เพราะพวกเราไม่ใช่พวกวิปริตผิดเพศ

จากบทสนทนาข้างต้นจึงทำให้สามารถวิเคราะห์เบื้องต้นได้ว่า การเป็นรักร่วมเพศในสังคมเกาหลีนั้นจะถูกมองว่าเป็นความวิปริตไป ในตอนนั้นเองแม้คังเอจจะรู้สึกดีกับมีรานจริง เธอก็ได้แต่ปกปิดความรู้สึกไว้ เพราะกลัวว่ามีรานจะมองว่าเธอเป็นพวกวิปริต แม้กระทั่งกับตัวมีรานเอง เธอก็ยังไม่กล้าที่จะยอมรับความจริงว่าการกระทำนั้นเกินขอบเขตของคำว่าเพื่อนไปแล้ว

ภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of eros ตอน "In my end is my beginning" (ค.ศ.2009)

(จากภาพที่ 125)

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของตัวละครรักร่วมเพศ

ช่วงอายุ

- จองฮวา : อายุประมาณ 30-35 ปี (จากภาพที่ 126)
- นารู : อายุประมาณ 25-30 ปี (จากภาพที่ 127)

ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุ 25-35 ปี อยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ซึ่งหมายความว่า ภาพยนตร์มองว่ารักร่วมเพศอยู่ในกลุ่มคนวัยที่กำลังสร้างครอบครัว

อาชีพ

- จองฮวา: ในภาพยนตร์ไม่ได้กล่าวถึงอาชีพของเธอ
- นารู : ทำงานรับจ้างทั่วไป ไม่เป็นหลักแหล่ง

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้น ได้รับสิทธิในการทำงานที่ทัดเทียมกับชายหญิงทั่วไป งานที่ทำนั้นเป็นงานทั่วไป ไม่ต้องอาศัยความสามารถส่วนตัว

สถานภาพ

- จองฮวา : แต่งงาน
- นารู : โสด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีคนรักหรือแต่งงานเพื่อมีครอบครัวปกติแบบหญิงชายทั่วไป เพราะแต่เดิมของหวานนั้นมีความรักกับผู้ชายจึงได้แต่งงานกับเขา และนารุได้มาเป็นชู้กับสามีของของหวาน

ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย

●ของหวาน : มีลักษณะเป็นหญิงสาวนิ่งขี้นม เธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิงไว้ผมยาวแบบผู้หญิงทั่วไป และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

●นารุ : มีลักษณะเป็นหญิงสาวเปรี้ยวๆ เธอมักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิงไว้ผมสั้น และคนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเธอมีพฤติกรรมเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศได้ไม่ชัดเจน ตัวละครทั้งสองต่างมีลักษณะท่าทางที่เหมือนหญิงสาวสวย กล่าวคือการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะท่าทางภายนอกและลักษณะการแต่งกาย แม้ว่าตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะแบบผู้หญิง แต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องตัดสินได้ว่าพวกเธอไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ

ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

●ของหวาน : พฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนควีน กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรับ ในสมัยวัยเรียนเธอเคยมีความสัมพันธ์กับนารุมาก่อน หลังจากนั้นจึงได้มาแต่งงานกับผู้ชาย จึงปรากฏพฤติกรรมในรูปแบบไปเช็กชวลด้วย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

ในตอนแรกทั้งของหวานและนารุต่างมีความสัมพันธ์กับผู้ชายคนเดียวกัน โดยที่นารุเป็นชู้รักกับแจน สามีของของหวาน แต่ภายหลังเมื่อความเสียใจได้เข้าครอบงำทั้งคู่ และด้วยความใกล้ชิดจึงทำให้ของหวานได้หวนกลับไปยังความรู้สึก เหมือนในอดีตที่เธอเคยมีความสัมพันธ์กับนารุ

●นารุ : มีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบเลสเบี้ยนคิง กล่าวคือเธอมีลักษณะเหมือนหญิงสาวทั่วไป และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบฝ่ายรุกในสมัยวัยเรียนเธอเคยมีความสัมพันธ์กับจองฮวามาก่อน ต่อมาเมื่อเธอได้ลอบมีความสัมพันธ์กับแจอินสามีของจองฮวา จึงปรากฏพฤติกรรมในรูปแบบไบเซ็กชวลด้วย

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่ทั้งสองได้ไปฉลองวันเกิดให้แจอินด้วยกันริมแม่น้ำที่ใช้ลอยอังคารแจอิน จองฮวาได้ไถ่नารุให้กลับไป แต่แล้วนารุก็เริ่มพูดถึงเรื่องราวในอดีตที่พวกเขาเคยมีความสัมพันธ์กันมาก่อน หลังจากนั้นทั้งสองก็เริ่มมีความสัมพันธ์กันกินเลยอีกครั้ง

ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ในตอนแรกตัวละครทั้งสองต่างมีพฤติกรรมกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศ แต่ต่อมาภายหลังจึงได้หันไปมีความสัมพันธ์กับผู้ชายแทน แต่แล้วความใกล้ชิด และความเห็นอกเห็นใจกัน จึงทำให้เกิดเป็นความรัก ตัวละครจึงมีพฤติกรรมในแบบรักร่วมเพศขึ้นอีก

ลักษณะนิสัย

●จองฮวา: ชอบคิดอะไรฟุ้งซ่าน เห็นภาพในจินตนาการ ดูเหมือนจะเป็นคนใจแข็ง แต่ลึกๆแล้วเธอก็เป็นคนใจอ่อน ซื่อสัตย์ แม้กระทั่งกับคนที่เบียดเบียนตัวเอง

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-ตั้งแต่ที่แจอินได้เสียชีวิตลงในความคิดของจองฮวานั้นยังปรากฏแจอินเป็นตัวเป็นตนให้เห็น แม้จะรู้ว่าเขาตายไปแล้ว แต่ในจิตสำนึกของเธอก็ยังเห็นเขาอยู่ และเกี่ยวข้องกับเรื่องที่น่ารู มาปรากฏตัวขออยู่อาศัยร่วมบ้านกับเธอ

-ในฉากที่เธอบังเอิญไปพบว่านารุนอนอยู่ท่ามกลางรูปถ่ายของแจอิน และมีรูปถ่ายของเธอที่ซ่อนพับไว้ได้รูปถ่ายใบอื่นๆ เธอพบว่านารุเตรียมยาไว้กินเพื่อฆ่าตัวตาย จองฮวาจึงรู้สึกสงสารนารุขึ้นมาจนร้องไห้ออกมา และยอมที่จะพานารุไปฉลองวันเกิดให้แจอินด้วยกันกับเธอ แม้ว่าเธอจะยังโกรธแค้นเรื่องที่น่ารูเป็นชู้กับแจอินก็ตาม

●นารุ : เป็นคนที่ทำอะไรไม่รู้จักคิดให้ดีก่อน มีการแสดงออกซึ่งความรักแบบแปลกๆ แต่ก็เป็นคนที่มีใจรักในความคิดนั้น และยอมทำทุกอย่างเพื่อชดเชยกับความผิดพลาดที่ตนได้ก่อไว้

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-นารุ นั้นสารภาพกับจงฮวาว่า สาเหตุที่เธอมาเป็นคู่กับสามีของจงฮวา เพียงเพราะว่าต้องการจะเข้าถึงจงฮวาในอีกรูปแบบหนึ่ง เธอคิดเสมอว่าหากเธออยู่ใกล้จงฮวาจะทำให้จงฮวาต้องพบกับความโชคร้าย ด้วยความรักที่เธอมีให้จงฮวา เธอจึงเลือกใช้วิธีนี้

-ในฉากที่เธอขอมาอยู่กับจงฮวา เพื่อที่จะชดเชยความผิดที่ได้เป็นคู่กับแจอิน ด้วยการยอมเป็นเบี้ยล่างให้กับจงฮวา ยอมทำทุกอย่างที่จงฮวาต้องการ และเตรียมที่จะฆ่าตัวตายเพื่อลบล้างความผิด

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีนิสัยที่แตกต่างจากคนทั่วไป ทั้งคุ่มีลักษณะนิสัยที่ผิดปกติ ไม่เหมือนคนทั่วไป มีความขัดแย้งในตัวเองสูง และมีตรรกะความคิดที่ค่อนข้างแปลกประหลาด เหมือนคนมีความผิดปกติทางจิต

2.ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

ครอบครัว

●จงฮวา : เธอมีพี่สาวคอยอยู่เคียงข้างเสมอ เมื่อเธอพบกับปัญหาพี่สาวเธอก็ออกมาปกป้องเธอ ในฉากที่นารุมาพบกับครอบครัวของฮวาในงานลอยอังคารให้แจอิน พี่สาวของจงฮวาก็เข้าไปต่อว่านารุ ที่ทำให้น้องสาวเธอต้องเจ็บปวด

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นไม่พบปัญหาในครอบครัวแต่อย่างใด มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพี่น้อง และครอบครัวก็ไม่ใช่ปัจจัยที่ทำให้มีพฤติกรรมเป็นรักร่วมเพศ

คู่สมรส

● จงฮวา : แจอินเป็นคนที่เธอได้แต่งงานและใช้ชีวิตร่วมด้วย แต่แจอินนั้นสามีที่ไม่ดี ไม่ซื่อสัตย์ต่อเธอ เขาได้แอบไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงคนอื่นนั่นก็คือนารูนั่นเอง

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศมักมีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์กับคนที่ เป็นผู้ชาย หรือแสดงให้เห็นว่าตัวละครต้องมีช่วงชีวิตที่เจ็บปวดจากการคบหา กับผู้ชาย และถูก นอกใจ

3. พฤติกรรมการแสดงออก

บทบาทพฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีการแสดงให้ผู้ชมเข้าใจได้ถึงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์กันของ ตัวละครอย่างชัดเจน โดยที่ตัวละครหลักอย่าง จงฮวาและนารูได้แสดงให้เห็นถึงบทบาทที่สามารถ วิเคราะห์ได้ถึงรูปแบบการเป็นหญิงรักร่วมเพศได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น สามารถตีความได้ว่า จงฮวามีพฤติกรรมแบบหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบของเลสเบียนควีนหรือฝ่ายรับ ส่วนนารูมี พฤติกรรมแบบหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบของเลสเบียนคิงหรือฝ่ายรุก และทั้งสองต่างมีรูปแบบ พฤติกรรมทางเพศในแบบไปเช็กชวลด้วยกล่าวคือทั้งสองได้มีความสัมพันธ์กับผู้ชายคนเดียวกัน

ความเป็นเพื่อน

● จงฮวา : แม้เธอจะโกรธแค้นนารูมากเพียงใด แต่เมื่อเธอเห็นนารูกำลังย่าแย่ คิดจะฆ่าตัวตาย จงฮวาจึงทำดีกับนารูมากขึ้น และพาเธอไปไหว้ถ้ากระดุกแจอินด้วยกัน

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- เธอเดินเข้าไปในร้านนารูนอนอยู่ และพบว่านารูมียาจำนวนมากที่คิดไว้กินเพื่อฆ่าตัวตาย เธอได้ลอบหน้านารูเพื่อปลอบโยน และได้ขับรถพาเธอไปที่แม่น้ำด้วยกัน

● นารู : แม้ว่าเธอ นั้นจะเคยรู้สึกดีกับจงฮวามากแค่ไหน แต่การที่เธอเลือกตัดสินใจที่จะ เป็นคู่กับสามีของจงฮวานั้น ก็หมายถึงการที่เธอไม่ใส่ใจความรู้สึกของจงฮวาเลย แต่เมื่อเธอ สำนึกผิด เธอจึงพยายามทำดีกับจงฮวาทุกอย่าง

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-เมื่อเธอไปที่แม่น้ำกับจองฮวา นารูได้พูดถึงความเสียใจที่เธอได้ทำลงไป และหวังเริ่มต้นใหม่กับจองฮวา เธอจึงได้พูดถึงช่วงเวลาในวัยเด็กของพวกเธอทั้งสอง คราวที่ฝนกระหน่ำลงมา พ่อของนารูลิมที่จะมารับเธอที่โรงเรียน จองฮวาเป็นคนขโมยร่มจากร้านค้ามาให้เธอ ทำให้เธอรู้สึกสำนึกในความช่วยเหลือของจองฮวามาตลอด

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นเป็นทั้งเพื่อนที่ดี และไม่ดี แม้ว่าปัจจุบันจะมีความสัมพันธ์ระหว่างกันแล้วร้ายมากเพียงใด แต่ความสัมพันธ์เก่าๆก็เป็นสิ่งที่ทำให้ตัวละครนึกถึงความรู้สึกของกันและกัน

ความเป็นนายกับบ่าว

● จองฮวา : ด้วยความโกรธแค้นในตัวนารู จองฮวาจึงวางตัวกับนารูเหมือนนารูไม่มีค่าอะไร ด้วยการบังคับขู่เข็ญใจนารู และพูดจาไม่ดีกับเธอ

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

-ในฉากที่จองฮวานั่งกินข้าวอยู่กับนารูเธอได้หยิบเทปบันทึกภาพความสัมพันธ์ระหว่างนารูกับแจอินขึ้นมา และเหยียดหยามนารูว่าเธอเป็นดารานั่งไต่ ซึ่งเป็นอาชีพที่เคยทำสมัยมัธยม จากนั้นจึงบังคับให้นารูกินแถบเทปเข้าไป

-ในฉากที่จองฮวากำลังจะมีความสัมพันธ์กับชายหนุ่มแปลกหน้าคนหนึ่ง เธอได้เรียกนารูขึ้นมา และสั่งให้นารูใช้เชือกมัดเธอ ให้เหมือนกับตอนที่แจอินเอาเชือกมัดนารูตอนที่กำลังมีความสัมพันธ์กัน

● นารู : มีความรู้สึกผิดกับจองฮวา เธอจึงยอมทำตามทุกอย่างที่จองฮวาสั่งโดยปราศจากเงื่อนไข

ยกตัวอย่างเหตุการณ์จากภาพยนตร์

- ในฉากที่จองฮวานั่งกินข้าวอยู่กับนารูเธอได้หยิบเทปบันทึกภาพความสัมพันธ์ระหว่างนารูกับแจอินขึ้นมา และเหยียดหยามนารูว่าเธอเป็นดารานั่งไต่ ซึ่งเป็นอาชีพที่เคยทำสมัยมัธยม จากนั้นจึงบังคับให้นารูกินแถบเทปเข้าไป ซึ่งนารูก็ยอมกินอย่างโดยดี

- ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศเป็นคนที่ต้องการแก้แค้นเหมือนคนทั่วไป เมื่อได้โอกาสหรือมีสถานะที่เหนือกว่าอีกฝ่าย จึงทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจของอีกฝ่ายที่ ต้อยต่ำกว่า

4.สาเหตุของการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ก่อเกิดขึ้นจากความใกล้ชิดกัน ความเห็นอกเห็นใจ และความเสียใจที่จงฮวาและนารูมีร่วมกันจากการสูญเสียแฉอินประกอบกับ ทั้งสองเคยมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกันมาก่อน สมัยที่ยังเรียนอยู่ จึงเป็นไปได้ว่า ความใกล้ชิดสนิทสนมกันของเด็กสาววัยรุ่นที่เรียนอยู่ในโรงเรียนหญิงล้วน น่าจะเป็นสาเหตุให้เกิดพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศขึ้นมาได้

5.ปฏิกิริยาจากสังคม

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีฉากที่บุคคลรอบข้างแสดงให้เห็นถึงปฏิกิริยาจากบุคคลรอบข้างที่มีต่อรักร่วมเพศ

บทที่ 5

การวิเคราะห์สรุปภาพรวม

5.1 ส่วนที่ 1 สรุปการเล่าเรื่องของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศ

ในส่วนนี้จะเป็นการนำเสนอเนื้อหาที่วิเคราะห์จากองค์ประกอบของโครงสร้างการเล่าเรื่อง ที่พบในภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศ โดยสรุปจากภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างทั้งภาพยนตร์กระแสหลัก และนอกกระแสในวัฒนธรรมร่วมสมัยตั้งแต่ปีค.ศ.1990 ลงมาที่ภาพยนตร์เริ่มได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิด “New Queer Cinema” ภาพยนตร์รักร่วมเพศในกระแสใหม่ ซึ่งในภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับ หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เริ่มพบในจำนวนมากและชัดเจนตั้งแต่ปีค.ศ.1997 ลงมา ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2011 จำนวน 20 เรื่อง โดยแบ่งการวิเคราะห์ภาพรวมเพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการระหว่างภาพยนตร์ที่สร้างในช่วงแรกของ วัฒนธรรมร่วมสมัยตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004 ซึ่งจัดอยู่ในช่วงแรกๆของการสร้างภาพยนตร์ที่มี เนื้อหาเกี่ยวกับหญิงรักร่วมเพศเป็นหลัก และภาพยนตร์ที่สร้างในวัฒนธรรมร่วมสมัยช่วงหลังมานี้ ตั้งแต่ปี ค.ศ.2005-2011 ที่มีการเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับหญิงรักร่วมเพศอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นในบริบท ของวัฒนธรรมร่วมสมัย รวมไปถึงการกล้าที่จะบอกเล่าถึงบริบททางสังคมวัฒนธรรมย้อนยุค ที่เกี่ยวกับหญิงรักร่วมเพศด้วย โดยผู้วิจัยได้เรียงลำดับปี ค.ศ.ที่สร้างภาพยนตร์ไว้ดังนี้

ภาพยนตร์เรื่อง	ปีค.ศ.ที่สร้าง	ประเทศที่ผลิต
1.Intimates (Ji sor)	(1997)	ฮ่องกง
2.Memento Mori	(1999)	เกาหลี
3.Fish and Elephant	(2001)	สาธารณรัฐประชาชนจีน
4.Blue	(2002)	ญี่ปุ่น
5..A Bizarre Love Triangle	(2002)	เกาหลี
6. Saving face	(2004)	สาธารณรัฐประชาชนจีน
7.Butterfly	(2004)	ฮ่องกง
8. Ab-normal beauty	(2004)	ฮ่องกง
9.The Chinese botanist's daughters	(2006)	สาธารณรัฐประชาชนจีน

10.Love my life	(2006)	ญี่ปุ่น
11.Love's lone flower	(2007)	ไต้หวัน
12.Topless	(2008)	ญี่ปุ่น
13.I like it hot	(2008)	เกาหลี
14.Miao Miao	(2008)	ไต้หวัน
15.Drifting flower	(2008)	ไต้หวัน
16.Candy rain	(2008)	ไต้หวัน
17.Kakera (A piece of our life)	(2009)	ญี่ปุ่น
18.5 sense of eros	(2009)	เกาหลี
19.All about love	(2010)	ฮ่องกง
20.Snow Flower and the Secret Fan	(2011)	สาธารณรัฐประชาชนจีน

1. โครงเรื่อง (Plot)

การวิเคราะห์โครงเรื่องของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จำนวน 20 เรื่อง พบว่ามีการดำเนินรูปแบบของเรื่องราวในตอนจบแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ โครงเรื่องแบบสุขนาฏกรรมที่ตัวละครพบกับความสมหวัง โครงเรื่องแบบโศกนาฏกรรมที่ตัวละครพบกับความผิดหวัง และโครงเรื่องแบบหักมุมที่ปิดเรื่องอย่างเหนือความคาดหมายของผู้ชม โดยผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นตารางโดยเรียงตามลำดับปีคศ.ที่สร้างภาพยนตร์ได้ดังนี้

ตารางที่ 40 ตารางแสดงรูปแบบของโครงเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่อง	โครงเรื่องแบบ สุขนาฏกรรม	โครงเรื่องแบบ โศกนาฏกรรม	โครงเรื่องแบบ หักมุม
Intimates (Ji sor) (1997)	✓	-	-
Memento mori (1999)	-	✓	-

ภาพยนตร์เรื่อง	โครงเรื่องแบบ สุขนานุกรม	โครงเรื่องแบบ โศกนาฏกรรม	โครงเรื่องแบบ หักมุม
Fish and Elephant (2001)	✓	-	-
Blue (2002)	-	✓	-
A Bizarre Love Triangle (2002)	-	-	✓
Saving face (2004)	✓	-	-
Butterfly (2004)	✓	-	-
Ab-normal beauty (2004)	-	-	✓
The Chinese botanist's daughters (2006)	-	✓	-
Love my life (2006)	✓		-
Love's lone flower (2007)	-	✓	-
Topless (2008)	-	✓	-
I like it hot (2008)	✓	-	-
Miao Miao (2008)	-	✓	-

ภาพยนตร์เรื่อง	โครงเรื่องแบบ สุขนานุกรม	โครงเรื่องแบบ โศกนาฏกรรม	โครงเรื่องแบบ หักมุม
Drifting flower (2008)	✓	-	-
Candy rain (2008)	✓	✓	-
Kakera (2009)	-	✓	-
5 sense of eros (2009)	✓	-	-
All about love (2010)	✓	-	-
Snow flower and the secret fan (2011)	✓	✓	-

จากตารางแสดงให้เห็นถึงรูปแบบโครงเรื่องของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศ โดยเรียงลำดับตามปีคศ.ที่สร้าง จะพบว่าภาพยนตร์ในช่วงแรก (ตั้งแต่ปีคศ.1997-2004) จะปรากฏให้เห็นโครงเรื่องในทุกรูปแบบ ทั้งโครงเรื่องแบบสุขนานุกรมที่ตัวละครสุขสมหวัง โดยพบโครงเรื่องแบบนี้มากที่สุดในภาพยนตร์จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji sor), Fish and Elephant, Saving face และ Butterfly

ในขณะที่โครงเรื่องแบบโศกนาฏกรรมที่ในตอนจบตัวละครต้องประสบกับความผิดหวัง ปรากฏให้เห็นจำนวน 2 เรื่อง คือ ภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori และ Blue โดยที่ภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori ได้ปรากฏภาพการสูญเสียชีวิตของตัวละครหลัก ในขณะที่ภาพยนตร์เรื่อง Blue แม้ตัวละครหลักจะพบกับความผิดหวังแต่ก็พร้อมที่จะก้าวเดินต่อไปอย่างเข้มแข็ง นอกจากนี้ยังปรากฏให้เห็นโครงเรื่องแบบหักมุม ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง A Bizarre Love Triangle

และ Ab-normal beauty ซึ่งภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องนี้ได้ปิดเรื่องอย่างผิดความคาดหมายของผู้ชม และมีการบิดเบือนประเด็นหลักของการเป็นรักร่วมเพศให้บางเบาลง

เมื่อพิจารณาจากภาพยนตร์ในช่วงหลัง(ตั้งแต่ปีคศ.2005-2011) จะพบว่านิยมใช้โครงเรื่องแบบสุขนาฏกรรมและโศกนาฏกรรมในจำนวนเท่ากัน คือ อย่างละ 7 เรื่อง โดยโครงเรื่องแบบสุขนาฏกรรมที่ตัวละครสมหวัง พบในภาพยนตร์เรื่อง Snow Flower and the Secret Fan, All about love, 5 sense of eros, Candy rain, Drifting flower, I like it hot และ Love my life

ส่วนโครงเรื่องแบบโศกนาฏกรรมที่ตัวละครพบกับความผิดหวังแต่ก็สามารถเข้มแข็งก้าวเดินต่อไปได้พบในภาพยนตร์จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Topless, Miao Miao, Kakera และในเนื้อเรื่องบางตอนของภาพยนตร์เรื่อง Candy rain ส่วนโครงเรื่องแบบโศกนาฏกรรมที่ในตอนจบตัวละครต้องประสบกับความตายและความทุกข์ทรมานพบในภาพยนตร์จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง The Chinese botanist's daughters, Love's lone flower และในเนื้อเรื่องบางตอนภาพยนตร์เรื่อง Snow flower and the secret fan

จะเห็นได้ว่าในส่วนของภาพยนตร์เรื่อง Snow Flower and the Secret Fan และ Candy rain นั้น จะพบโครงเรื่องทั้งสองรูปแบบ คือ สุขนาฏกรรมและโศกนาฏกรรม เนื่องจากในภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องนี้ มีการแบ่งย่อยเรื่องราวของตัวละครคู่หลักมากกว่า 1 คู่ นั่นเอง ส่วนโครงเรื่องแบบหักมุมที่ปิดเรื่องโดยผิดความคาดหมายของผู้ชมนั้นไม่ปรากฏให้เห็นเลยในภาพยนตร์ช่วงหลัง

เมื่อพิจารณาจากตารางข้างต้นแล้ว จะพบว่าโครงเรื่องในแบบสุขนาฏกรรมที่ตัวละครหญิงรักร่วมเพศได้พบกับความสมหวังนั้นเป็นโครงเรื่องที่ได้รับคามนิยมมากที่สุด โดยที่ได้รับความนิยมมากกว่าโครงเรื่องในรูปแบบอื่นมาตั้งแต่ในภาพยนตร์ช่วงแรก(ตั้งแต่ปีคศ.1997-2004)

ส่วนโครงเรื่องแบบโศกนาฏกรรมที่ตัวละคร ต้องพบกับความผิดหวังนั้น ได้รับความนิยมรองลงมา ซึ่งในภาพยนตร์ช่วงแรกนั้นยังไม่ได้รับความนิยมเท่าใดนัก เพิ่งจะมาได้รับความนิยมมากขึ้นในจำนวนที่เกือบเทียบเท่ากับโครงเรื่องแบบสุขนาฏกรรมในภาพยนตร์ช่วงหลัง(ตั้งแต่ปีคศ.2005-2011) และโครงเรื่องแบบหักมุมที่ผิดความคาดหมายของผู้ชมนั้น พบในภาพยนตร์ช่วงแรกเพียง 2 เรื่องเท่านั้น โดยที่ไม่พบโครงเรื่องลักษณะนี้ในภาพยนตร์ช่วงหลังเลย

ดังนั้นจึงกล่าวสรุปได้ว่าโครงเรื่องแบบสุขนานุกรมนั้นถูกใช้ในภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกมากที่สุดจำนวน 11 เรื่อง ส่วนโครงเรื่องที่ถูกรับรองลงมาคือโครงเรื่องแบบโศกนาฏกรรมจำนวน 8 เรื่อง และโครงเรื่องแบบหักมุมจำนวน 2 เรื่องนั่นเอง

เมื่อวิเคราะห์ถึงความเชื่อมโยงของภาพยนตร์กับสังคม อาจกล่าวได้ว่าถึงแม้ว่าภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกยังคงแสดงภาพของหญิงรักร่วมเพศในบริบทของการถูกกีดกันทางสังคมก็ตาม แต่ในท้ายที่สุดแล้ว ภาพยนตร์ก็มุ่งนำเสนอให้ตัวละครได้พบกับความสมหวังในความรักมากกว่าพบความผิดหวังในความรัก ซึ่งภาพยนตร์ในช่วงแรก(ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) โดยส่วนมากจะเล่าเรื่องราวที่อยู่ในสังคมยุคร่วมสมัยทั้งสิ้น มีเพียงบางเรื่องที่น่าเอาเรื่องราวในสังคมย้อนยุคเข้ามาเล่าเรื่องตัดสลับกับยุคร่วมสมัย ซึ่งในภาพยนตร์ช่วงนี้จะมีการนำเสนอโครงเรื่องให้ตัวละครสุขสมหวังเป็นส่วนใหญ่ มีเพียงไม่กี่เรื่องที่ตัวละครจะพบกับความผิดหวังเป็นที่น่าสังเกตว่าภาพยนตร์ในช่วงแรก(ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) โดยส่วนมากแล้วจะเป็นภาพยนตร์นอกกระแส หรือเป็นภาพยนตร์ร่วมทุนสร้างกับประเทศแถบตะวันตก เช่น ฝรั่งเศส อเมริกา มีการนำเสนอเรื่องราวหญิงรักร่วมเพศในแบบตรงไปตรงมา และให้ตัวละครได้พบกับความสุขสมหวังมากกว่าความผิดหวัง แสดงให้เห็นถึงความการนำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศโดยไม่สนใจกระแสสังคมมากนัก แต่อย่างไรก็ตามยังปรากฏให้เห็นภาพยนตร์ที่มีโครงสร้างแบบหักมุมในช่วงนี้ด้วย ซึ่งโครงสร้างลักษณะนี้มีไว้เพื่อใช้เบี่ยงเบนประเด็นการเป็นรักร่วมเพศให้ตกเป็นประเด็นรองไป เมื่ออ้างอิงกับกระแสสังคมจึงอาจกล่าวได้ว่าการสร้างภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในช่วงแรกเป็นการสร้างเพื่อผู้ชมเฉพาะกลุ่ม หรือเอาใจผู้ชมที่เป็นรักร่วมเพศก็เป็นได้ จึงได้มีการนำเสนอแต่ในเรื่องราวที่สุขสมหวังเสียเป็นส่วนใหญ่ และมีการแอบแฝงประเด็นรักร่วมเพศเข้าไปในภาพยนตร์บางประเภท

ต่อมาในภาพยนตร์ช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) เนื้อหาของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศได้มีการเปลี่ยนแปลง และเติบโตมากยิ่งขึ้น กล่าวคือปรากฏภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับรักร่วมเพศนั้นให้เห็นในจำนวนมากขึ้น และมีแนวทางที่มุ่งเน้นไปที่เรื่องราวของหญิงรักร่วมเพศอย่างแท้จริง ภาพยนตร์ในช่วงหลังนี้เริ่มปรากฏโครงเรื่องแบบโศกนาฏกรรมในจำนวนเท่ากับโครงเรื่องแบบสุขนานุกรม เพื่อให้เล่าเรื่องราวเนื้อหาที่อิงกับความเป็นจริงในสังคมมากขึ้น

โดยเฉพาะในช่วงหลังนี้ภาพยนตร์ได้นิยมใช้การเล่าเรื่องราวย้อนยุค โดยมีการชี้ให้เห็นถึงประเด็น ความเกลียดชังอย่างรุนแรงที่อ้างอิงจากสภาพสังคมจริงในสมัยก่อน ส่วนในภาพยนตร์ที่ เล่าเรื่องราวในยุคร่วมสมัยก็เริ่มเล่าถึงความเป็นไปได้จริงในความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครมากขึ้น และเป็นที่น่าสนใจว่าภาพยนตร์ในช่วงนี้กลับไม่ปรากฏให้เห็นโครงสร้างการเล่าเรื่องแบบหักมุม เพื่อแอบแฝงประเด็นรักร่วมเพศให้เห็นเลย

ผู้วิจัยสามารถสรุปรูปแบบโครงเรื่องที่ปรากฏในกลุ่มภาพยนตร์ตัวอย่างของแต่ละ วัฒนธรรมเอเชียตะวันออกได้ดังนี้

- ในภาพยนตร์จีนพบโครงเรื่องแบบสุขนานุกรมมากกว่าโคกนาฏกรรมในภาพยนตร์ที่ เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาร่วมสมัยอย่างในภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant, Saving face และในบางตอนของ Snow Flower and the Secret Fan ที่ตัวละครหญิงรักร่วมเพศจะได้อยู่ ร่วมกันอย่างสมหวังในท้ายที่สุด ส่วนภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวย้อนยุคอย่างภาพยนตร์เรื่อง The Chinese botanist's daughters หรือ ภาพยนตร์เรื่อง Snow Flower and the Secret Fan ตัวละครหญิงรักร่วมเพศตัวใดตัวหนึ่งมักจะจบชีวิตลงด้วยความตาย

- ในภาพยนตร์ไต้หวันพบโครงเรื่องแบบโคกนาฏกรรมมากกว่าสุขนานุกรม โดย ภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวในย้อนยุคอย่างภาพยนตร์เรื่อง Love's lone flower ตัวละครหญิง รักร่วมเพศในเรื่องนี้จะพบทั้งความตาย สติพินเพื่อน และการไม่เหลือใคร ในขณะที่ภาพยนตร์ที่ เล่าเรื่องราวอยู่ในยุคร่วมสมัยอย่าง Miao Miao และในบางตอนของ Candy rain แม้ว่าตัวละคร จะไม่สมหวังในความรัก แต่ตัวละครเหล่านั้นล้วนใช้ชีวิตอยู่ต่อไปได้อย่างเข้มแข็ง ในส่วนของ โครงเรื่องแบบสุขนานุกรมนั้นพบอยู่ในภาพยนตร์เรื่อง Drifting flower และในบางตอนของ Candy rain ซึ่งทั้งสองเรื่องล้วนเล่าเรื่องราวอยู่ในยุคร่วมสมัย

- ในภาพยนตร์ฮ่องกง พบโครงเรื่องแบบสุขนานุกรมเสียเป็นส่วนใหญ่ ทั้งภาพยนตร์ที่ เล่าเรื่องราวย้อนยุคอย่างภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji sor) และภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวย้อนยุค ควบคู่ไปกับร่วมสมัยอย่าง Butterfly ที่มีการมักเล่าเรื่องราวจากอดีตผสมผสานกับปัจจุบัน ทำให้

ตัวละครส่วนมากมีจุดจบที่ดีและได้ลงเอยกัน เช่นเดียวกับภาพยนตร์เรื่อง All about love ที่เล่าเรื่องราวในยุคร่วมสมัย ตัวละครทั้งหมดก็ได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขเช่นเดียวกัน มีเพียงภาพยนตร์เรื่อง Ab-normal beauty เท่านั้นที่ใช้โครงเรื่องแบบหักมุมเข้ามานำเสนอเรื่องราว และไม่ได้เน้นไปที่ประเด็นของรักร่วมเพศเป็นประเด็นหลัก

- ในภาพยนตร์ญี่ปุ่นพบโครงเรื่องแบบไซกนาฏกรรมมากกว่าสุขนานุกรม ซึ่งในภาพยนตร์ญี่ปุ่นนั้นล้วนเล่าเรื่องราวอยู่ในยุคร่วมสมัยทั้งสิ้น ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Blue, Topless และ Kakeru แม้ว่าตัวละครแต่ละตัวจะไม่สมหวังในความรัก แต่ตัวละครเหล่านั้นล้วนใช้ชีวิตอยู่ต่อไปได้อย่างเข้มแข็ง มีเพียงภาพยนตร์เรื่อง Love my life ที่พบโครงเรื่องแบบสุขนานุกรม

- ในภาพยนตร์เกาหลีพบทั้งโครงเรื่องแบบสุขนานุกรม โครงเรื่องแบบไซกนาฏกรรม และโครงเรื่องแบบหักมุมสามรูปแบบคละกันไป ซึ่งในภาพยนตร์เกาหลีนั้นล้วนเล่าเรื่องราวอยู่ในยุคร่วมสมัยทั้งสิ้น โดยพบโครงเรื่องแบบสุขนานุกรมในภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of eros และ I like it hot ส่วนโครงเรื่องแบบไซกนาฏกรรมพบในภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori ซึ่งจบลงด้วยความตายของตัวละคร และโครงเรื่องแบบหักมุมพบในภาพยนตร์เรื่อง A Bizarre Love Triangle ที่นำเสนอให้คู่รักหญิงรักร่วมเพศใช้ชีวิตครอบครัวร่วมกับผู้ชาย เป็นการนำเสนอที่ขัดต่อความคาดคิดของผู้ชม

โครงเรื่องเหล่านี้จึงเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงเรื่องการยอมรับหรือกีดกันรักร่วมเพศในสังคมแต่ละแห่ง แต่ละยุคสมัยได้เป็นอย่างดี จากการวิเคราะห์โครงเรื่องในแต่ละวัฒนธรรมพบว่าในจีนและฮ่องกงจะพบโครงสร้างแบบสุขนานุกรมเสียเป็นส่วนใหญ่ ภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวในยุคร่วมสมัยมักแสดงให้เห็นภาพความสมหวังของตัวละครหญิงรักร่วมเพศแทบจะทั้งสิ้น แต่หากภาพยนตร์เล่าเรื่องราวย้อนยุคเมื่อไร ก็แสดงให้เห็นถึงภาพความผิดหวังของตัวละครและมีบทสรุปที่ค่อนข้างเลวร้าย ซึ่งในภาพยนตร์ของทั้งสองวัฒนธรรมนี้ค่อนข้างให้ความสำคัญกับการเล่าเรื่องราวย้อนยุคมากทีเดียว อาจกล่าวได้ว่าในจีนและฮ่องกงสมัยก่อนนั้นรักร่วมเพศยังไม่เป็นที่ยอมรับมากนัก จุดจบของรักร่วมเพศที่ถูกนำเสนอออกมา จึงเป็นภาพของความผิดหวังและเลวร้าย ซึ่งสอดคล้องกับความเชื่อของลัทธิขงจื้อที่เคร่งครัดในสมัยก่อน

ประกอบกับการที่พรรคคอมมิวนิสต์ในจีน ได้ปลุกฝังความคิดเกี่ยวกับบุคคลที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศว่าเป็นผู้มีความเลวร้าย (ยูฟา คลังสุวรรณ, 2546 : 28) แต่เมื่อเวลาล่วงเลยผ่านไปเข้าสู่ยุคร่วมสมัย จีนและฮ่องกงได้มีการเปิดรับการเป็นรักร่วมเพศมากขึ้นกว่าเดิม ทำให้ภาพของการกีดกัน หรือความผิดหวังของตัวละครเริ่มจางหายลงไปบ้าง เนื่องด้วยกรอบทางวัฒนธรรมที่เริ่มเบาบางลงและมีการเปิดรับวัฒนธรรมภายนอกมากขึ้น โดยเฉพาะในฮ่องกงที่มีวัฒนธรรมค่อนข้างเปิดกว้างสู่โลกภายนอกมาอย่างยาวนานแล้ว (เรื่องรอง รุ่งรัศมี, 2542)

ในขณะที่ภาพยนตร์ได้หันและญี่ปุ่นกลับพบโครงสร้างแบบโคกนาฏกรรมเสียเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวในยุคร่วมสมัย หรือย้อนยุค ตัวละครมักพบกับความผิดหวัง เป็นที่น่าสังเกตว่าทั้งสองวัฒนธรรมนี้ไม่นิยมเล่าเรื่องราวย้อนยุคเท่าไรนัก โดยเฉพาะในญี่ปุ่น ที่ไม่ปรากฏให้เห็นเรื่องราวของหญิงรักร่วมเพศในช่วงเวลาย้อนยุคเลย ซึ่งสอดคล้องกับประวัติศาสตร์ในญี่ปุ่น ที่ไม่ปรากฏให้เห็นเรื่องราวของหญิงรักร่วมเพศที่ชัดเจนเท่าไรนัก มีเพียงในไต้หวันเท่านั้นที่พบเพียงเรื่องเดียว อย่างไรก็ตามภาพของความผิดหวังที่ปรากฏในโครงสร้างของภาพยนตร์ทั้งสองวัฒนธรรมนี้ ส่วนใหญ่แล้วตัวละครก็ไม่ได้มีบทสรุปของชีวิตที่เลวร้ายนัก อาจกล่าวได้ว่าในไต้หวันและญี่ปุ่น มุ่งเน้นการแสดงให้เห็นถึงพื้นที่การยอมรับหญิงรักร่วมเพศในยุคร่วมสมัยเป็นสำคัญ เนื่องจากภาพยนตร์ส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่เรื่องราวในยุคปัจจุบันเสียมากกว่า และการเป็นรักร่วมเพศนั้นก็เชื่อว่าจะได้รับการยอมรับและเปิดกว้างในสังคมอย่างเพียงพอ เมื่อตัวละครในภาพยนตร์ยังแสดงให้เห็นถึงความผิดหวังในความรักอยู่เสมอ โดยเฉพาะในภาพยนตร์ญี่ปุ่น ส่วนในไต้หวันนั้นยังพบภาพของตัวละครที่สมหวังอยู่บ้างให้เห็นปะปนไปกับตัวละครที่พบกับความผิดหวัง

ส่วนในภาพยนตร์เกาหลีนั้นพบโครงเรื่องที่ค่อนข้างหลากหลาย แต่มุ่งเน้นให้เรื่องราวของรักร่วมเพศเป็นประเด็นรองไปเสียเกือบทั้งสิ้น ไม่พบการเล่าเรื่องราวแบบย้อนยุคในภาพยนตร์เกาหลีเลย พบเพียงแต่เรื่องราวในยุคร่วมสมัยเพียงเท่านั้น และในโครงเรื่องแบบสุขนาฏกรรมมักพบว่าเรื่องของหญิงรักร่วมเพศถูกทำให้เป็นประเด็นรองในภาพยนตร์ อีกทั้งโครงเรื่องแบบหักมุมยังเป็นการใช้เพื่อเบี่ยงเบนประเด็นรักร่วมเพศให้ปะปนไปกับประเด็นอื่นๆ ส่วนในโครงเรื่องแบบโคกนาฏกรรมนั้นตัวละครก็ได้รับบทสรุปที่เลวร้าย สะท้อนให้เห็นถึงสังคมที่ไม่เปิดรับรักร่วมเพศอย่างแท้จริง เกาหลีเลือกที่จะสร้างภาพยนตร์โดยไม่อิงกับเรื่องราวความเป็นจริง

ในสังคมเท่าใดนัก และจงใจให้ประเด็นรกร่วมเพศเป็นเพียงส่วนประกอบหนึ่งของภาพยนตร์ หรือหากภาพยนตร์เรื่องใดที่มีการตีความใกล้เคียงกับความจริง ก็คงพบว่ารกร่วมเพศถูกทำให้อยู่ในภาวะเลวร้าย ซึ่งสอดคล้องกับสภาพสังคมในเกาหลีที่ยังคงไม่เปิดรับคนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ และเลือกที่จะเก็บงำสิ่งนี้ไว้ในสังคม (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2555)

เมื่อวิเคราะห์ถึงภาพรวมในโครงสร้างของภาพยนตร์หญิงรกร่วมเพศในเอเชียตะวันออก จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 เรื่อง พบว่าในภาพยนตร์ที่มีโครงเรื่องแบบโคกนาฏกรรมในการเล่าเรื่องราวย้อนยุคตัวละครมักมีบทสรุปที่เลวร้ายเสมอ หากไม่พบกับความตาย ก็จะสติฟั่นเพื่อน แต่หากภาพยนตร์เล่าถึงเรื่องราวในยุคร่วมสมัยแล้ว โดยส่วนมากตัวละครแม้จะผิดหวังแต่ก็ยังสามารถใช้ชีวิตต่อไปได้อย่างเข้มแข็ง จะมีเพียงภาพยนตร์เพียงเรื่องเดียวเท่านั้นที่ตัวละครมีบทสรุปถึงแก่ความตาย

ส่วนโครงเรื่องในแบบสุขนาฏกรรมนั้น โดยส่วนมากจะพบในภาพยนตร์ที่มีการเล่าเรื่องราวอยู่ในยุคร่วมสมัยเสียเป็นส่วนใหญ่ ส่วนในเรื่องราวย้อนยุคนั้นพบเพียงเรื่องเดียวเท่านั้นที่ตัวละครจะได้พบกับความสุขสมหวัง

แสดงให้เห็นว่าในโครงสร้างของภาพยนตร์หญิงรกร่วมเพศของเอเชียตะวันออกนั้นมีส่วนสำคัญในการชี้ให้เห็นถึงการยอมรับรกร่วมเพศในสังคมที่แตกต่างกันตามยุคสมัย โดยมีแนวโน้มที่จะสะท้อนซึ่งความเป็นจริงให้เข้าใจได้ถึงบทสรุปของการเป็นรกร่วมเพศในแต่ละสังคม

แต่อย่างไรก็ตามภาพยนตร์จากกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเลือกที่จะนำเสนอโครงเรื่องให้จบลงอย่างมีความสุขมากกว่าผิดหวัง โดยเฉพาะภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวในยุคร่วมสมัยในทุกวัฒนธรรม หรือหากว่าตัวละครพบกับความผิดหวัง ชีวิตของตัวละครก็สามารถดำเนินต่อไปได้ด้วยดี แต่หากเป็นภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวในย้อนยุค ภาพยนตร์มักจะนำเสนอโครงเรื่องให้จบลงด้วยความผิดหวัง และสูญเสียมากกว่า

2.ประเภทของภาพยนตร์ (Genres)

จากการศึกษาวิเคราะห์ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศทั้ง 20 เรื่อง สามารถจำแนกประเภทการนำเสนอของภาพยนตร์ได้เป็น 6 ประเภทดังนี้

1.ประเภทความรัก (Romantic Theme) 2.ประเภทชีวิต (Dramatic Theme) 3.ประเภทตลก (Comedy Theme) 4. ประเภทก้าวข้ามพ้นวัย (Coming of age Theme) 5.ประเภทสยองขวัญ (Horror Theme) และ 6.ประเภทผสมจินตนาการ (Fantasy Theme) สามารถสรุปเป็นตารางได้ โดยเครื่องหมาย * เป็นสัญลักษณ์แทนประเภทหลักของภาพยนตร์ ส่วนเครื่องหมาย ✓ เป็นสัญลักษณ์แทนประเภทของภาพยนตร์ที่นำมาผสมผสาน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 41 ตารางแสดงประเภทของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่อง	ประเภทของภาพยนตร์					
	ความรัก	ชีวิต	ตลก	ก้าวข้าม พ้นวัย	สยอง ขวัญ	ผสม จินตนาการ
Intimates (Ji sor) (1997)	*	✓				
Memento Mori (1999)	✓	✓			*	
Fish and Elephant (2001)	*	✓				
Blue (2002)	✓			*		
A Bizarre Love Triangle (2002)	*		✓			✓
Saving face (2004)	*	✓				

ภาพยนตร์เรื่อง	ประเภทของภาพยนตร์					
	ความรัก	ชีวิต	ตลก	ก้าวข้าม พญานาย	สยอง ขวัญ	ผสม จินตนาการ
Butterfly (2004)	✓	*				
Ab-normal beauty (2004)	✓	✓			*	
The Chinese Botanist's Daughters (2006)	*	✓				
Love my life (2006)	*	✓				
Love's lone flower (2007)	✓	*				
Topless (2008)	*	✓				
I like it hot (2008)	*					
Miao Miao (2008)	✓			*		
Drifting flower (2008)	✓	*				
Candy rain (2008)	*					
Kakera (2009)	*	✓				

ภาพยนตร์เรื่อง	ประเภทของภาพยนตร์					
	ความรัก	ชีวิต	ตลก	ก้าวข้าม พันธวัย	สยอง ขวัญ	ผสม จินตนาการ
5 sense of eros (2009)	*	✓				✓
All about love (2010)	*	✓				
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	*	✓				

จากตารางได้แสดงให้เห็นถึงประเภทต่างๆของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศ เมื่อเรียงลำดับภาพยนตร์ตามปีคศ.ที่สร้าง จะพบว่าภาพยนตร์ในช่วงแรก(ตั้งแต่ปีคศ.1997-2004) จะนิยมสร้างภาพยนตร์ในหลากหลายประเภททั้งความรัก ชีวิต ก้าวข้ามพันธวัย และ สยองขวัญ รวมถึงมีการใช้ประเภทของภาพยนตร์ต่างๆเข้ามาผสมผสานกัน โดยพบภาพยนตร์ประเภทความรักมากที่สุดจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Intimates(Ji sor), Fish and Elephant, A Bizzare Love Triangle และ Saving face ภาพยนตร์ประเภทสยองขวัญ 2 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori และ Ab-nomal beauty และภาพยนตร์ประเภทชีวิตและก้าวข้ามพันธวัยเพียงอย่างละ 1 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Butterfly และ Blue ซึ่งพบว่าภาพยนตร์ประเภทความรักนั้นได้นำมาผสมผสานร่วมกับแนวทางประเภทอื่นๆที่ค่อนข้างหลากหลาย ทั้งแนวทางประเภทชีวิต ตลก และผสมจินตนาการ โดยส่วนมากจะพบว่านำมาผสมผสานกับประเภทชีวิตมากที่สุด ส่วนภาพยนตร์ประเภทอื่นๆที่พบรองลงมานั้น มีการใช้ผสมผสานร่วมกับแนวทางประเภทความรักและชีวิต

เช่นเดียวกันกับภาพยนตร์ในช่วงหลัง(ตั้งแต่ปี คศ.2005-2011) จะพบภาพยนตร์ประเภทความรักมากที่สุด 9 เรื่อง ภาพยนตร์ประเภทชีวิตพบเพียง 2 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Love's lone flower และ Drifting flower และภาพยนตร์ประเภทก้าวข้ามพันธวัย 1 เรื่อง คือภาพยนตร์

เรื่อง Miao Miao ซึ่งภาพยนตร์ประเภทความรักนี้นิยมเล่าเรื่องโดยผสมผสานกับแนวทางประเภทชีวิตเท่านั้น มีเพียงภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of eros เรื่องเดียวเท่านั้นที่มีแนวทางประเภทผสมจินตนาการผสมผสานอยู่ด้วย ส่วนภาพยนตร์ประเภทอื่นๆที่พบรองลงมานั้นมีการใช้ผสมผสานร่วมกับแนวทางประเภทความรักเท่านั้น

จากการเปรียบเทียบวิเคราะห์ถึงการนำเสนอประเภทของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออก สามารถวิเคราะห์ได้ว่าภาพยนตร์ในช่วงแรก (ภาพยนตร์ตั้งแต่ปี ค.ศ.1997-2004) อาจจะพยายามเลี่ยงการเปิดประเด็นในความเป็นรักร่วมเพศที่จริงจังมากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องชีวิตรักของคู่รักและสังคมของรักร่วมเพศ ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับความรักก็ตาม แต่ภาพยนตร์มักจะใช้ประเด็นแนวทางรองในการนำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศที่หลากหลาย ทั้งผสมจินตนาการ และความสยองขวัญปะปนอยู่ ในภาพยนตร์บางเรื่องจึงมีการเล่าเรื่องราวของหญิงรักร่วมเพศที่ไม่เน้นการอ้างอิงกับสังคมมากนัก โดยถูกทำให้กลายเป็นเรื่องรองตกหรือกลายเป็นส่วนประกอบของภาพยนตร์ในการสร้างเรื่องราวให้น่าสนใจเท่านั้น

แต่อย่างไรก็ตามภาพยนตร์บางเรื่องยกตัวอย่างเช่น Fish and Elephant และ Saving face ก็จัดเป็นภาพยนตร์ที่เน้นเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ของคู่รักหญิงรักร่วมเพศ เป็นประเด็นหลัก และมีความสมจริงไม่ยึดติดกับจินตนาการ เหมือนกับภาพยนตร์อื่นๆในช่วงเวลาเดียวกัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant นั้นเป็นภาพยนตร์นอกกระแส และภาพยนตร์เรื่อง Saving face นั้นเป็นภาพยนตร์ที่มีการร่วมทุนสร้างกับต่างประเทศ จึงทำให้สามารถเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักร่วมเพศได้อย่างตรงไปตรงมา โดยไม่ต้องบิดเบือนประเด็นเพื่อหลีกเลี่ยงกระแสสังคมในช่วงเวลานั้น

ในขณะที่ภาพยนตร์ในช่วงหลัง(ตั้งแต่ปี ค.ศ.2005-2011) พบว่ามีการมุ่งเน้นไปที่เรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศมากขึ้น โดยมักปรากฏอยู่ในเรื่องราวความรักระหว่างหญิงรักร่วมเพศเป็นประเด็นหลัก ประกอบกับเรื่องราวปัญหาชีวิตของตัวละครรักร่วมเพศผสมผสานอยู่ด้วยค่อนข้างชัดเจน เป็นที่น่าสังเกตว่าประเภทของภาพยนตร์ในช่วงนี้ไม่มีความหลากหลายเหมือนในช่วงแรกๆ และเน้นถ่ายทอดในที่เรื่องราวความเป็นจริงทางสังคมมากกว่า การเล่าเรื่องเชิงจินตนาการที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริง ซึ่งจากกลุ่มตัวอย่างพบภาพยนตร์ผสม

จินตนาการเพียงเรื่องเดียวนั้น ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of eros และยังจัดเป็น ภาพยนตร์ตอนสั้นอีกด้วย

ผู้วิจัยสามารถสรุปประเภทของภาพยนตร์ที่ปรากฏในกลุ่มภาพยนตร์ตัวอย่างของแต่ละวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกได้ดังนี้

- ในภาพยนตร์จีน ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant , Saving face, The Chinese botanist's daughters และ Snow Flower and the Secret Fan ภาพยนตร์มักถูกนำเสนออยู่ในประเภทความรักและชีวิตผสมผสานกัน อาจกล่าวได้ว่าในภาพยนตร์จีนนั้นจะมุ่งประเด็นไปยังตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่อยู่สภาวะที่ต้องต่อสู้ดิ้นรนในเรื่องของความรัก เนื่องจากถูกกีดกันทางสังคม จึงทำให้ประเภทของภาพยนตร์จีนนั้นจะมุ่งเน้นไปที่เรื่องราวของความรักระหว่างตัวละคร และอุปสรรคต่างๆที่ต้องฝ่าฟันในความรัก อีกทั้งยังเป็นการสะท้อนให้เห็นภาพที่เกิดขึ้นจริงในสังคมจีน เนื่องจากไม่มีการพบแนวทางของภาพยนตร์ในประเภทอื่นๆเลย

- ในภาพยนตร์ไต้หวัน ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Love's lone flower , Candy rain, Miao Miao และ Drifting flower ภาพยนตร์มักถูกนำเสนออยู่ในประเภทชีวิตและประเภทความรักในจำนวนเท่าๆกัน รวมทั้งมีการนำเสนอในเรื่องของการก้าวข้ามพันวัยของตัวละครด้วย เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าภาพยนตร์ไต้หวันนั้น เปิดรับแนวทางที่หลากหลายในการนำเสนอภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศมากยิ่งขึ้น อาจกล่าวได้ว่าสังคมไต้หวันคงมีการเปิดกว้างในเรื่องรักร่วมเพศมากขึ้น จึงได้มีภาพยนตร์ในแนวคิดที่แตกต่างออกไปจากเดิม โดยที่ยังเป็นแนวคิดที่ยึดติดกับความเป็นจริงในสังคม

- ในภาพยนตร์ฮ่องกง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Intimates(Ji sor), Butterfly, Ab-normal beauty และ All about love ภาพยนตร์มักถูกนำเสนออยู่ในประเภทที่หลากหลายผสมผสานปะปนกันไปทั้งแนวคิดประเภทชีวิต ความรัก สยองขวัญและตลก เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าภาพยนตร์ฮ่องกง เปิดรับแนวทางที่หลากหลายในการนำเสนอภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ เนื่องจากมีการพบประเภทของภาพยนตร์ในหลายแนวทางอื่นๆผสมผสานอยู่

มากมาย แต่อย่างไรก็ตามในภาพยนตร์ประเภทสยองขวัญก็ได้ใช้เพื่อการตีความให้ภาพของหญิงรักร่วมเพศปรากฏในแง่มุมลบอย่างชัดเจน

- ในภาพยนตร์ญี่ปุ่น ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Blue , Love my life , Topless และ Kakeru ภาพยนตร์มักถูกนำเสนออยู่ในประเภทชีวิตและความรักในจำนวนเท่าๆกัน รวมทั้งมีการนำเสนอในเรื่องของการก้าวข้ามพันธรัยของตัวละครด้วย เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าภาพยนตร์ญี่ปุ่นนั้นเปิดรับแนวทางหลากหลายในการนำเสนอภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศมากยิ่งขึ้น อาจกล่าวได้ว่าสังคมคงมีการเปิดกว้างในเรื่องรักร่วมเพศมากขึ้น จึงได้มีภาพยนตร์ในแนวคิดที่แตกต่างออกไปจากเดิม โดยที่ยังเป็นแนวคิดที่ยึดติดกับความเป็นจริงในสังคม

- ในภาพยนตร์เกาหลี ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง A Bizarre Love Triangle, I like it hot, 5 sense of eros และ Memento Mori ภาพยนตร์มักถูกนำเสนออยู่ในประเภทที่หลากหลาย ผสมผสานปะปนกันไปทั้งแนวคิดประเภทชีวิต ความรัก สยองขวัญและตลก เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าภาพยนตร์ฮ่องกง เปิดรับแนวคิดหลากหลายในการนำเสนอภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ เนื่องจากมีการพบแนวคิดของภาพยนตร์ในประเภทอื่นๆผสมผสานอยู่มากมาย เป็นที่น่าสังเกตว่าแม้จะถูกนำเสนอในแนวคิดที่หลากหลาย แต่กลับไม่พบการผสมผสานแนวคิดความรักกับชีวิตเข้าด้วยกันเหมือนเช่นภาพยนตร์ในวัฒนธรรมอื่นๆเลย ภาพยนตร์เกาหลีมักมีแนวคิดที่แตกต่างและแหวกไปจากเรื่องราวในสังคม โดยส่วนมากภาพยนตร์จะเน้นการผสมจินตนาการซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริง

อาจกล่าวได้ว่าในภาพยนตร์เกาหลีจะมุ่งประเด็นไปยังตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่อยู่สถานะของความเป็นโลกสมมติ โดยแทบจะไม่สามารถนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเรื่องทางสังคมได้จริง แต่ก็ไม่ได้ถึงกับปิดกั้นประเด็นอื่นๆเลย เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าภาพยนตร์เกาหลีมุ่งนำเสนอเรื่องราวออกไปทางเรื่องที่ตั้งขึ้นมากกว่าสะท้อนความเป็นจริงในสังคม อีกทั้งยังเป็นการตีความหญิงรักร่วมเพศในแง่มุมลบ แสดงให้เห็นว่าเกาหลีนั้นยังไม่เปิดรับรักร่วมเพศอย่างแท้จริง

จากการวิเคราะห์ประเภทของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จำนวน 20 เรื่องนี้ พบว่าเป็นแนวทางหลักของภาพยนตร์ส่วนมากแล้วจะเป็นภาพยนตร์ประเภทความรักมากที่สุดจำนวนทั้งสิ้น 13 เรื่อง รองลงมาคือภาพยนตร์ประเภทชีวิตจำนวนทั้งสิ้น 3 เรื่อง ตามด้วยภาพยนตร์ประเภทก้าวข้ามพันวัย และสยองขวัญในจำนวนเท่ากันอย่างละ 2 เรื่อง และไม่พบภาพยนตร์ประเภทตลกหรือผสมจินตนาการเลย

ในขณะที่แนวทางของภาพยนตร์ที่นำมาผสมผสานนั้น พบแนวทางประเภทชีวิตมากที่สุดจำนวนทั้งสิ้น 12 เรื่อง รองลงมาคือประเภทความรัก จำนวนทั้งสิ้น 7 เรื่อง ตามด้วยประเภทจินตนาการ 2 เรื่อง และประเภทตลก 1 เรื่อง

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นิยมนำเสนอในรูปแบบของภาพยนตร์รักมากที่สุด ซึ่งในการเป็นภาพยนตร์รักนั้นมักจะมีเรื่องราวของอุปสรรคปัญหาในชีวิต จึงมักนิยมใช้แนวทางประเภทชีวิตเข้ามาผสมด้วย เช่นเดียวกับกับภาพยนตร์ประเภทชีวิตที่มักจะนิยมนำแนวทางประเภทความรักเข้ามาผสมผสานเช่นเดียวกัน ทำให้วิเคราะห์ได้ว่าโดยส่วนมากแล้วภาพยนตร์จากกลุ่มตัวอย่างนี้ จะนิยมการนำเสนอในรูปแบบของภาพยนตร์ประเภทความรักผสมกับชีวิตนั่นเอง ส่งผลให้ภาพยนตร์มักจะออกไปในแนวคิดการต่อสู้ฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อความรัก และการต่อสู้กับการถูกกีดกันในสังคมนั่นเอง โดยภาพยนตร์ประเภทอื่นๆมักเป็นประเด็นรองที่ใช้ในการนำเสนอเพื่อเป็นสีสันเท่านั้น โดยเฉพาะในแนวทางประเภทตลกและผสมจินตนาการที่ไม่ถูกนำมาใช้เป็นแนวทางหลักในภาพยนตร์เลย เนื่องจากสภาพสังคมและวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีมุมมองต่อเรื่องรักร่วมเพศในแง่ลบที่จริงจังและค่อนข้างติดลบ จึงทำให้ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศไม่นิยมตีความออกมาในรูปแบบของความตลก และให้ความสำคัญกับกรอบจารีตในเรื่องเพศที่ยังเรื่องที่ค่อนข้างละเอียดอ่อนมากกว่านั่นเอง

3. แก่นความคิดของภาพยนตร์ (Theme)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกจำนวน 20 เรื่อง ผู้วิจัยสามารถสรุปแต่ละเรื่องได้ดังนี้

ตารางที่ 42 ตารางแสดงแก่นความคิดของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่อง	แก่นความคิด
Intimates (Ji sor) (1997)	แม้ต้องพบเจอกับความผิดหวังมากมายในความรัก แต่การเลือกที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไปอย่างเข้มแข็ง จะทำให้ได้พบกับรักแท้ในที่สุด
Memento Mori (1999)	ความผิดหวังและเจ็บช้ำ ทำให้ขาดสติและก่อให้เกิดเป็นแรงแค้น
Fish and Elephant (2001)	ความเชื่อมั่นในความรัก และตัวตนของตนเอง ทำให้สามารถเอาชนะอุปสรรคต่างๆในชีวิตได้
Blue (2002)	ความผิดหวังเสียใจในความรัก ก่อให้เกิดการเติบโตในการเรียนรู้ถึงความรักที่ไม่หวังสิ่งตอบแทน และเข้าใจถึงเป้าหมายในชีวิตที่ตนเองต้องการอย่างแท้จริง
A Bizarre Love Triangle (2002)	ความลุ่มหลงในความรักที่มากเกินไปจนขาดสติ เป็นบ่อเกิดแห่งปัญหายุ่งเหยิงตามมา
Saving face (2004)	ความกล้าที่จะรัก และใส่ใจในความรู้สึกของคนรักมากกว่าคำครหาของผู้อื่น สามารถรักษาความรัก ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันเอาไว้ได้
Butterfly (2004)	การเลือกที่จะเป็นตัวของตัวเอง และเลือกที่จะอยู่กับคนที่ตนเองรัก ทำให้พบเจอกับเป้าหมายในชีวิต และความสุขที่แท้จริง
Ab-normal beauty (2004)	ความลุ่มหลงและแสวงหาในสิ่งเลวร้าย นำพามาซึ่งอันตราย
The Chinese botanist's daughters (2006)	ความยึดมั่นในความรักที่สำคัญมากกว่าสิ่งอื่นใด

ภาพยนตร์เรื่อง	แก่นความคิด
Love my life (2006)	การละเว้นทริฐส่วนตัว ทำให้พบเจอกับเป้าหมายในชีวิต และความ ต้องการในหัวใจที่แท้จริง
Love's lone flower (2007)	บุญคุณไม่สามารถตอบแทนได้ด้วยความรัก
Topless (2008)	การยึดมั่นถือมั่นและคาดหวังในสิ่งที่ตนต้องการ จนพบกับความเสียใจ ผิดหวัง
I like it hot (2008)	ความกล้าที่จะรัก โดยไม่ต้องสนใจสายตาผู้อื่น ทำให้ได้พบเจอกับความสุขในใจที่แท้จริง
Miao Miao (2008)	ความผิดหวังเสียใจในความรัก ก่อให้เกิดการเติบโต พร้อมกับการ เรียนรู้ถึงความรักที่ไม่ต้องการสิ่งตอบแทน และความรักที่บริสุทธิ์ของ คนในครอบครัว
Drifting flower (2008)	การค้นพบตัวตน และยึดมั่นในตัวตนที่เป็นรักร่วมเพศ ก่อให้เกิดการ ปรับตัว และดิ้นรนเพื่อหลีกเลี่ยงกับความเกลียดชังรักร่วมเพศในสังคม
Candy rain (2008)	ความรักมีหลากหลายรสชาติ ที่เราไม่สามารถกำหนดได้ว่าจะพบเจอ แบบใด
Kakera (2009)	การคาดหวังในความรักแบบที่ตนเองต้องการ ก่อให้เกิดการเดินทาง ของความรักที่ไม่เท่ากัน
5 sense of eros (2009)	ความผิดหวังเสียใจ อาจก่อให้เกิดการเริ่มต้นใหม่กับความรักที่คาดไม่ถึง
All about love (2010)	การใส่ใจความรู้สึกของคนรัก พร้อมกับยอมรับความต้องการที่แท้จริง ของตนเอง ทำให้พบเจอกับความสุขในชีวิต
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	การยึดมั่นในความเป็นเพื่อนตาย และความรักที่ปราศจากเงื่อนไข อาจก่อให้เกิดปัญหาในความสัมพันธ์ได้

จากตารางได้แสดงให้เห็นการนำเสนอแก่นความคิดของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออก จะพบว่าภาพยนตร์ทั้งหมดนั้นจะนิยมใช้แก่นความคิดประเภทความรัก (love theme) เป็นหลักในการดำเนินเรื่องราวของภาพยนตร์ ทั้งการต่อสู้เพื่อความรัก ความกล้าที่จะรัก ความผิดหวังจากความรัก การเรียนรู้กับความรัก เป็นต้น เนื่องจากในภาพยนตร์ต่างมุ่งเน้นไปที่เรื่องราวความรักความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศเป็นหลัก แต่อย่างไรก็ตามการค้นหาตัวตนและต่อสู้กับความเกลียดชังรักร่วมเพศในสังคมนั้น ก็เป็นแก่นความคิดที่นำมารองรับประกอบไปกับเรื่องราวความรักของตัวละครอีกด้วย ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกทั้ง 20 เรื่อง นี้จึงให้ความสำคัญกับแก่นเรื่องอื่นๆร่วมด้วยเช่นกัน เมื่อวิเคราะห์ตามลำดับภาพยนตร์ที่สร้าง ก็ไม่พบความแตกต่างในแก่นเรื่องที่มุ่งเน้นนำเสนอแต่อย่างใด จะพบว่าภาพยนตร์ในแทบจะทุกเรื่องยังคงมีแก่นเรื่องประเภทความรักเป็นแก่นความคิดหลัก และแก่นเรื่องประเภทชีวิตหรือแก่นเรื่องประเภทศีลธรรมเป็นแก่นความคิดรอง มุ่งนำเสนอเรื่องราวของชีวิตการเป็นหญิงรักร่วมเพศประกอบกับการต่อสู้ทางสังคมของหญิงรักร่วมเพศ โดยได้ขยายขอบเขตและลงรายละเอียดถึงเรื่องราวแก่นแท้ในจิตใจของมนุษย์ทั้งด้านลบและด้านบวก ทั้งของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ และบุคคลรอบข้างในสังคม อีกทั้งภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างในบางเรื่องต่างมีแก่นเนื้อหาทางเพศและความรุนแรงประกอบอยู่ด้วย

ผู้วิจัยสามารถสรุปแก่นความคิดของภาพยนตร์ที่ปรากฏในกลุ่มภาพยนตร์ตัวอย่างของแต่ละวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกได้ดังนี้

- ในภาพยนตร์จีน ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant, Saving face, The Chinese botanist's daughters และ Snow Flower and the Secret Fan ภาพยนตร์มักถูกนำเสนออยู่ในแก่นความคิดเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในความรัก ความกล้าที่จะรัก และเป็นตัวของตัวเอง อาจกล่าวได้ว่าในภาพยนตร์จีนนั้นจะมุ่งประเด็นไปยังแก่นความคิดที่ตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่ต่างให้ความสำคัญกับเรื่องความรักมากที่สุด

- ในภาพยนตร์ไต้หวัน ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Love's lone flower , Candy rain, Miao Miao และ Drifting flower ภาพยนตร์มักถูกนำเสนออยู่ในแก่นความคิดเกี่ยวกับการ

ก้าวข้ามพันธวัย การค้นพบตัวตน ค้นหาความหมายในชีวิต การเรียนรู้กับความรัก อาจกล่าวได้ว่าในภาพยนตร์ได้หวนนั้นจะมุ่งประเด็นไปยังแก่นความคิดที่ตัวละครหญิงรักร่วมเพศต่างเรียนรู้ในการใช้ชีวิต ค้นหาความต้องการของตัวเอง ควบคู่ไปกับความรักมากที่สุด

- ในภาพยนตร์ฮ่องกง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji sor), Butterfly, Ab-normal beauty และ All about love ภาพยนตร์มักถูกนำเสนออยู่ในแก่นความคิดเกี่ยวกับศีลธรรม การวิพากษ์สังคม ความผิดชอบชั่วดี ชีวิตกับความรัก อาจกล่าวได้ว่าในภาพยนตร์ฮ่องกงนั้นจะมุ่งประเด็นไปยังแก่นความคิดที่หลากหลาย ตัวละครหญิงรักร่วมเพศต่างเรียนรู้กับชีวิต สังคมและความรักไปพร้อมๆกัน เสียเป็นส่วนใหญ่

- ในภาพยนตร์ญี่ปุ่น ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Blue, Love my life , Topless และ Kakeru ภาพยนตร์มักถูกนำเสนออยู่ในแก่นความคิดเกี่ยวกับการค้นหาตัวตน การเลือกทางเดินในชีวิต และความคาดหวังในความรัก อาจกล่าวได้ว่าในภาพยนตร์ญี่ปุ่นนั้นจะมุ่งประเด็นไปยังแก่นความคิดที่ตัวละครหญิงรักร่วมเพศต่างเรียนรู้กับชีวิตและความรักไปพร้อมๆกัน เสียเป็นส่วนใหญ่

- ในภาพยนตร์เกาหลี ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง A Bizarre Love Triangle, I like it hot, 5 sense of eros และ Memento Mori ภาพยนตร์มักถูกนำเสนออยู่ในแก่นความคิดเกี่ยวกับศีลธรรม ความผิดชอบชั่วดี การยอมรับตัวตนที่แท้จริงและความรัก อาจกล่าวได้ว่าในภาพยนตร์เกาหลีนั้นจะมุ่งประเด็นไปยังแก่นความคิดที่ตัวละครหญิงรักร่วมเพศต่างเรียนรู้กับเรื่องราวทางศีลธรรม และความรักมากที่สุด

4. ความขัดแย้ง (Conflict)

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งในภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออก 20 เรื่อง สามารถจัดทำตารางแสดงรูปแบบความขัดแย้งได้ ดังนี้

ตารางที่ 43 ตารางแสดงรูปแบบความขัดแย้งในภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่อง	รูปแบบความขัดแย้ง			
	ความสัมพันธ์ กับครอบครัว	ความสัมพันธ์ กับคนรัก	ความสัมพันธ์ กับ บุคคลภายนอก	ปัญหาภายใน จิตใจของตัวเอง
Intimates (Ji sor) (1997)	✓	✓	✓	-
Memento Mori (1999)	-	✓	✓	✓
Fish and Elephant (2001)	✓	✓	-	✓
Blue (2002)	-	✓	✓	✓
A Bizarre Love Triangle (2002)	✓	✓	✓	✓
Saving face (2004)	✓	✓	-	✓
Butterfly (2004)	✓	✓	-	✓
Ab-normal beauty (2004)	✓	-	✓	✓

ภาพยนตร์เรื่อง	รูปแบบความขัดแย้ง			
	ความสัมพันธ์ กับครอบครัว	ความสัมพันธ์ กับคนรัก	ความสัมพันธ์ กับ บุคคลภายนอก	ปัญหาภายใน จิตใจของตัวเอง
The Chinese Botanist's Daughters (2006)	✓	-	-	✓
Love my life (2006)	✓	✓	-	✓
Love's lone flower (2007)	✓	✓	✓	✓
Topless (2008)	-	✓	✓	✓
I like it hot (2008)	-	✓	-	✓
Miao Miao (2008)	✓	-	-	✓
Drifting flower (2008)	✓	-	✓	✓
Candy rain (2008)	✓	✓	-	✓
Kakera (2009)	-	✓	-	✓
5 sense of eros (2009)	-	-	✓	✓

ภาพยนตร์เรื่อง	รูปแบบความขัดแย้ง			
	ความสัมพันธ์ กับครอบครัว	ความสัมพันธ์ กับคนรัก	ความสัมพันธ์ กับ บุคคลภายนอก	ปัญหาภายใน จิตใจของตัวเอง
All about love (2010)	-	✓	✓	✓
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	✓	✓	-	✓

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งในภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกทั้ง 20 เรื่อง พบลักษณะของความขัดแย้งที่ได้สร้างปมปัญหาให้เกิดขึ้นในภาพยนตร์ใน 4 รูปแบบ

เมื่อเรียงลำดับภาพยนตร์ตามปีศ.ที่สร้าง จะพบว่าภาพยนตร์ในช่วงแรก(ตั้งแต่ปีศ. 1997-2004) และช่วงหลัง(ตั้งแต่ปีศ.2005-2011) จะพบรูปแบบความขัดแย้งในแต่ละรูปแบบไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือจะพบรูปแบบความขัดแย้งในจิตใจของตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือความขัดแย้งระหว่างคนรัก ครอบครัว และบุคคลรอบข้าง โดยเมื่อวิเคราะห์จากจำนวนภาพยนตร์ทั้งหมดจะพบว่ามีความขัดแย้งในจิตใจมากที่สุดถึง 19 เรื่อง อาจกล่าวได้ว่า ปัญหาหลักของตัวละครนั้น มักเกิดจากปัญหาภายในจิตใจของตัวเอง โดยเฉพาะในเรื่องการยอมรับตัวตนของตัวเองที่มีพฤติกรรมเป็นรักร่วมเพศ ในภาพยนตร์เกือบทุกเรื่องนั้นมีการกล่าวถึงประเด็นความสับสนในตัวเองไว้ทั้งสิ้น ทั้งไม่แน่ใจในความรู้สึกของตัวเอง และพยายามแสดงท่าทีที่ขัดแย้งต่อความรู้สึกของตัวเอง เพราะตระหนักถึงความไม่ยอมรับที่เกิดขึ้นในสังคม

ปัญหาความขัดแย้งที่รองลงมาก็คือ ความขัดแย้งในความสัมพันธ์ระหว่างคนรัก พบในภาพยนตร์จำนวน 15 เรื่อง เป็นปัญหาที่พูดถึงความสัมพันธ์ที่ไม่ราบรื่นเหมือนคู่รักทั่วไป หญิงรักร่วมเพศก็เหมือนคู่รัก หญิงชาย ที่ต่างมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกัน ซึ่งภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศก็ได้เล่าถึงเรื่องราวความขัดแย้งในประเด็นต่างๆออกมาให้เห็น ทั้งความขัดแย้งระหว่าง

คู่รักหญิงรักร่วมเพศ และความขัดแย้งระหว่างคู่รักหญิงชายที่ทำให้ตัวละครผู้หญิงนั้นเปลี่ยนแปลงรสนิยมทางเพศมาเป็นรักร่วมเพศในภายหลัง

ส่วนประเด็นความขัดแย้งในครอบครัวพบให้เห็นจำนวน 13 เรื่อง ซึ่งนับว่ามีจำนวนค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องหญิงชายทั่วไป เนื่องจากปัญหาหลักอีกอย่างของการเป็นรักร่วมเพศนั้น มักเกิดขึ้นโดยที่ครอบครัวไม่สามารถยอมรับเพศสภาพของตัวละครได้ โดยเฉพาะพ่อและแม่ ที่ไม่สามารถยอมรับกับความเป็นรักร่วมเพศของลูกได้นั่นเอง อีกทั้งยังได้กล่าวถึงประเด็นความแตกแยกในครอบครัว และการขาดความอบอุ่นจากพ่อและแม่ ที่เป็นสาเหตุให้ตัวละครนั้นมีพฤติกรรมรักร่วมเพศในภายหลังได้

ส่วนประเด็นที่พบน้อยที่สุดคือ ความขัดแย้งในความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างพบให้เห็นจำนวน 10 เรื่อง ซึ่งความขัดแย้งส่วนใหญ่นี้ มักเกิดจากการที่บุคคลรอบข้างตัวละครไม่อาจยอมรับในพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ จึงทำให้เกิดความขัดแย้งกันขึ้นระหว่างตัวละครที่เป็นพวกรักต่างเพศและตัวละครที่เป็นรักร่วมเพศ อีกทั้งอีกประเด็นสำคัญคือความขัดแย้งระหว่างตัวละครที่เป็นผู้ชายกับผู้หญิง มีการแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการกดขี่ข่มเหงของเพศชายที่มีเหนือเพศหญิงในภาพยนตร์แทบจะทุกเรื่อง และพบในทุกวัฒนธรรม อีกทั้งในบางประเด็นก็ปรากฏภาพของผู้ชายที่แสดงความเหยียดหยามหญิงรักร่วมเพศออกมาอย่างชัดเจนอีกด้วย แสดงให้เห็นถึงสังคมในเอเชียตะวันออกที่ยังคงปรากฏให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำทางเพศ และการยกย่องให้ชายมีอำนาจเหนือกว่าหญิง

ผู้วิจัยสามารถสรุปความขัดแย้งของภาพยนตร์ที่ปรากฏในกลุ่มภาพยนตร์ตัวอย่างของแต่ละวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกได้ดังนี้

- ในภาพยนตร์จีน ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant , Saving face, The Chinese botanist's daughters และ Snow Flower and the Secret Fan ตัวละครมักเกิดความขัดแย้งกับคนในครอบครัวเรื่องการไม่ยอมรับพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของตัวละคร และความขัดแย้งในจิตใจของตัวเองต่อการเปิดเผยตัวตนต่อสังคม และความขัดแย้งต่อตัวละครเพศชายที่คอยข่มเหงผู้หญิง อาจกล่าวได้ว่าในภาพยนตร์จีนนั้นจะมุ่งประเด็นไปยังความขัดแย้งที่ทำให้ตัวละครต้องแอบซ่อนพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศเอาไว้เป็นหลัก

- ในภาพยนตร์ไต้หวัน ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Love's lone flower , Candy rain, Miao Miao และ Drifting flower ตัวละครมักเกิดความขัดแย้งภายในจิตใจของตนเสียเป็นส่วนใหญ่ ทั้งความขัดแย้งในการยอมรับความรู้สึกและตัวตนการเป็นรักร่วมเพศของตนเอง และความขัดแย้งที่ต้องฝืนทำในสิ่งที่ตนไม่ต้องการ นอกจากนี้ยังขัดแย้งต่อตัวละครเพศชายที่คอยข่มเหงผู้หญิง อาจกล่าวได้ว่าในภาพยนตร์ไต้หวันนั้นจะมุ่งประเด็นไปยังความขัดแย้งในจิตใจที่ทำให้ตัวละครสับสนหรือมีพฤติกรรมที่ขัดแย้งต่อความรู้สึกและตัวตนที่แท้จริงเป็นหลัก
- ในภาพยนตร์ฮ่องกง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji sor), Butterfly, Ab-normal beauty และ All about love ตัวละครมักเกิดความขัดแย้งภายในจิตใจของตนเสียเป็นส่วนใหญ่ ทั้งความขัดแย้งในการยอมรับความรู้สึกและตัวตนการเป็นรักร่วมเพศของตนเอง และความขัดแย้งระหว่างความต้องการและไม่ต้องการในเรื่องบางอย่าง นอกจากนี้ยังขัดแย้งต่อตัวละครเพศชายที่คอยข่มเหงผู้หญิง อาจกล่าวได้ว่าในภาพยนตร์ฮ่องกงนั้นจะมุ่งประเด็นไปยังความขัดแย้งในจิตใจที่ทำให้ตัวละครสับสนหรือมีพฤติกรรมที่ขัดแย้งต่อความรู้สึก ความต้องการและตัวตนที่แท้จริงเป็นหลัก
- ในภาพยนตร์ญี่ปุ่น ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Blue , Love my life , Topless และ Kakeru ตัวละครมักเกิดความขัดแย้งภายในจิตใจของตนเสียเป็นส่วนใหญ่ และมักจะเป็นความขัดแย้งในการยอมรับตัวตนการเป็นรักร่วมเพศของตนเอง หรือความขัดแย้งในการเลือกทางเดินของชีวิต นอกจากนี้ยังขัดแย้งต่อตัวละครเพศชายที่คอยข่มเหงผู้หญิง อาจกล่าวได้ว่าในภาพยนตร์ญี่ปุ่นนั้นจะมุ่งประเด็นไปยังความขัดแย้งในจิตใจที่ทำให้ตัวละครสับสนหรือมีพฤติกรรมที่ขัดแย้งต่อความรู้สึก ความต้องการและตัวตนที่แท้จริงเป็นหลัก
- ในภาพยนตร์เกาหลี ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง A Bizarre Love Triangle, I like it hot, 5 sense of eros และ Memento Mori ตัวละครมักเกิดความขัดแย้งกับบุคคลรอบข้าง ทั้งความขัดแย้งในเรื่องความสัมพันธ์ การคบขู้ การทะเลาะเบาะแว้งเสียเป็นส่วนใหญ่ และยังปรากฏความขัดแย้งในการยอมรับตัวตนการเป็นรักร่วมเพศของตนเอง และความขัดแย้งต่อตัวละคร

เพศชายที่คอยข่มเหงผู้หญิง อาจกล่าวได้ว่าในภาพยนตร์เกาหลีนั้นจะมุ่งประเด็นไปยังความขัดแย้งของหญิงรักร่วมเพศกับบุคคลรอบข้างเป็นหลัก มากกว่าความขัดแย้งภายในจิตใจของตน

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์ในแต่ละเรื่อง จะพบประเด็นสำคัญในความขัดแย้ง โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ความขัดแย้งระหว่างบุคคลและความขัดแย้งภายในจิตใจ สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล พบว่ามีลักษณะดังนี้

- ความขัดแย้งในเรื่องของการยอมรับตัวตนของหญิงรักร่วมเพศในครอบครัวหรือสังคม เช่น ตัวละครจากภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant และ Saving face ที่คนในครอบครัวไม่อาจยอมรับในสิ่งที่ตัวละครหญิงรักร่วมเพศเป็นได้ และในภาพยนตร์เรื่อง The Chinese botanist's daughters ที่ตัวละครในสังคมไม่อาจยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศได้

- ความขัดแย้งในกับคนในครอบครัว ครอบครัวแตกแยกขาดความอบอุ่น เช่น ภาพยนตร์เรื่อง A Bizzare Love Triangle และ Ab-normal beauty ที่ตัวละครไม่เคยมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนในครอบครัวและถูกทอดทิ้ง

- ความขัดแย้งของตัวละครจากการถูกบังคับข่มเหงจิตใจหรือการทำร้ายร่างกาย เช่น ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji Sors) ที่ถูกครอบครัวบังคับให้แต่งงานเพื่อใช้หนี้ หรือตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Ab-normal-Beauty ที่ตัวละครถูกฆาตกรโหดทำร้ายร่างกาย

- ความขัดแย้งของตัวละครที่ต่างยึดมั่นถือมั่นในตนเองและเชื่อมั่นในทัศนคติของตน จนไม่เปิดใจยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น เช่น ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง All about love และ Topless ที่ต่างเชื่อว่าสิ่งที่ตัวเองคิดหรือทำลงไปนั้นถูกต้อง จนทำให้ต้องมีปัญหาเบาะแว้งกันทั้งกับคนรักและเพื่อน

- ความขัดแย้งของตัวละครที่มีการคบชู้ จนทำให้เกิดผลกระทบต่อชีวิตครอบครัวคนอื่น เช่น ตัวละครจากภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of eros และ A Bizzare Love Triangle ที่มีการคบชู้กัน จนส่งผลกระทบต่อชีวิตครอบครัว

- ความขัดแย้งของตัวละครที่ต่างต้องการเอาชนะด้วยวิธีการต่างๆ ด้วยความโกรธแค้น รวมไปถึงการแก้แค้นเพื่อเอาคืน เช่น ตัวละครจากภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori ที่ต้องการแก้แค้นเพื่อนโดยการฆ่าตัวตาย และเป็นวิญญาณมาหลอกหลอน

- ความขัดแย้งของตัวละครที่มีความรักที่ไม่ลงตัว หึงหวงกัน ความสัมพันธ์ไม่ราบรื่น เกิดอุปสรรคในความรักต่างๆ เช่น ตัวละครจากภาพยนตร์เรื่อง Blue, Candy rain และ Kakera ที่ตัวละครคู่รักนั้นมีความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกัน จึงทำให้เกิดปัญหาความรักขึ้นมาจนต้องเลิกกันไป

- ความขัดแย้งของตัวละครที่มีพฤติกรรมที่สร้างความน่าอับอายผิดจากกรอบทางสังคม เช่น ตัวละครจากภาพยนตร์เรื่อง Saving face ที่ตัวละครเกิดตั้งครมภ์โดยไม่มีพ่อ ทำให้ผู้คนรอบข้างพากันตั้งแง่รังเกียจ และกล่าวหาว่าไม่มีศีลธรรม

- ความขัดแย้งของตัวละครต่างเพศ โดยเฉพาะเพศชายที่มีการแสดงท่าทีหรืออำนาจที่เหนือกว่าผู้หญิง เช่น ตัวละครจากภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Jisor) , The Chinese botanist's daughters และ Love my life จะปรากฏให้เห็นภาพของตัวละครชายที่กดขี่ข่มเหงตัวละครหญิงในรูปแบบต่างๆ

2.ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร พบว่ามีลักษณะดังนี้

- ความขัดแย้งทางความรู้สึกของตัวละครที่ต่างมีความรักให้แก่กัน แต่ก็ต้องพบเจอปัญหาต่างๆ จนไม่สามารถที่จะรักกันได้อย่างมีความสุข เช่น ภาพยนตร์เรื่อง Butterfly ที่มีประเด็นเรื่องของครอบครัวมาเกี่ยวข้อง ทำให้ตัวละครต้องเลิกรักกันทั้งๆที่ยังรักกัน

- ความขัดแย้งระหว่างความปรารถนาในส่วนลึกกับความถูกต้องในกรอบทางสังคม เช่น ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Topless ที่แม้ว่าตัวละครจะรักกัน แต่ด้วยความที่ตระหนักถึงการยอมรับในสังคมทำให้ตัวละครต้องยอมเลิกรักกับคนรัก และไปแต่งงานกับผู้ชายตามที่กรอบของสังคมได้กำหนดไว้ว่าผู้หญิงต้องคู่กับผู้ชาย

- ความขัดแย้งทางความรู้สึกที่ปิดบังตัวตนที่แท้จริง เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง Kakeru ที่แม้ว่าตัวละครจะมีความรักให้กับผู้หญิง แต่เมื่ออยู่ต่อหน้าคนอื่นก็พยายามปกปิดความสัมพันธ์แบบนี้ไว้ไม่ให้ใครรู้ และไม่ยอมรับว่าตัวเองนั้นชอบผู้หญิง
- ความขัดแย้งระหว่างความคิดหรือจิตสำนึกในด้านดีและด้านชั่ว เช่น ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง A Bizzare Love Triangle ที่ตัวละครยอมเป็นชู้กับคนรัก เพื่อความสุขของตัวเอง และยอมกระทำความผิด ทรมานผู้มีพระคุณ เพื่อให้คนที่ตนรักมีความสุข
- ความขัดแย้งซึ่งส่งผลให้ตัวละครเลือกทางเดินของชีวิตที่ตนไม่ต้องการ หรือความขัดแย้งซึ่งส่งผลให้ตัวละครประสบความสำเร็จในชีวิต เช่น ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Love's lone flower ที่ยอมกลายเป็นรักร่วมเพศเพื่อชดเชยบุญคุณของผู้มีพระคุณที่หลงรักเธอ หรือตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Blue ที่ค้นหาตัวเองไม่เคยเจอ จนกระทั่งได้พบกับความผิดหวังในชีวิต จึงมีเหตุจูงใจให้ได้พบกับความต้องการที่แท้จริงของตัวเอง
- ความขัดแย้งทางความรู้สึกของตัวละครในการเลือกเสียสละความสุขส่วนตัว เพื่อให้คนที่รักไม่ต้องลำบากและได้มีความสุขสบายในชีวิต เช่น ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Snow Flower and the Secret Fan และ Drifting flower ที่ตัวละครยอมเสียสละซึ่งความสุขส่วนตัว เพื่อให้คนที่ตนรักได้พบกับความสุข
- ความขัดแย้งในเรื่องการยอมรับในพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของตัวเอง หรือความสับสนในตัวตนทางเพศของตนเอง เช่น ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Drifting flower และ A Bizzare Love Triangle ที่ตัวละครต่างเกิดความสับสนทางเพศ และภาพยนตร์เรื่อง I like it hot ที่ตัวละครนั้นไม่ยอมรับว่าตัวเองนั้นมีพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศ
- ความขัดแย้งระหว่างความรู้สึกเกลียดชังกับความรัก จากความรู้สึกเกลียดชังมาโดยตลอดกลับกลายเป็นความรู้สึกรักและห่วงใย เช่น ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง A Bizzare Love Triangle และ 5 sense of eros ที่ตัวละครต่างมีภาวะเกลียดชังบุคคลฝ่ายตรงข้ามที่ทำร้ายจิตใจหรือร่างกาย แต่ในภายหลังกลับเปิดใจให้กับตัวละครนั้นๆ

5. ฉาก

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จำนวน 20 เรื่อง พบว่ามี การใช้ฉากในการดำเนินเรื่อง และให้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศ โดย สามารถแบ่งประเภทของฉากใหญ่ๆ ที่ใช้ในภาพยนตร์ได้ดังนี้

ตารางที่ 44 ตารางแสดงการใช้ฉากในภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่อง	ฉาก		
	สถานที่ส่วนตัว	สถานที่สาธารณะ	สถานที่ร้างไกล ผู้คน
Intimates (Ji sor) (1997)	✓	-	-
Memento Mori (1999)	-	✓	✓
Fish and Elephant (2001)	✓	✓	-
Blue (2002)	✓	-	✓
A Bizarre Love Triangle (2002)	✓	-	✓
Saving face (2004)	✓	✓	-
Butterfly (2004)	✓	✓	✓
Ab-normal beauty (2004)	✓	✓	-
The Chinese Botanist's Daughters (2006)	✓	✓	✓

ภาพยนตร์เรื่อง	ฉาก		
	สถานที่ส่วนตัว	สถานที่สาธารณะ	สถานที่ร้างไกล ผู้คน
LOVE MY LIFE (2006)	✓	✓	-
Love's lone flower (2006)	✓	-	-
Topless (2008)	✓	-	-
I like it hot (2008)	✓	✓	-
Miao Miao (2008)	-	-	✓
Drifting flower (2008)	✓	-	✓
Candy rain (2008)	✓	✓	-
Kakera (2009)	✓	-	-
5 sense of eros (2009)	✓	-	-
All about love (2010)	✓	✓	-
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	✓	-	✓

จากตารางข้างต้นพบว่าภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีจำนวน 20 เรื่อง โดยเมื่อเรียงลำดับภาพยนตร์ตามปีค.ศ.ที่สร้าง จะพบว่าภาพยนตร์ในช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) และช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) พบรูปแบบการใช้ฉากในการเล่าเรื่องในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือพบว่ามีการใช้ฉากในสถานที่ส่วนตัวในการเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศมากที่สุดจำนวน 18 เรื่อง ยกเว้นเพียงภาพยนตร์เรื่อง *Memento Mori* และ *Miao Miao* ที่ไม่ปรากฏให้เห็นฉากแสดงความสัมพันธ์ในสถานที่ส่วนตัว ส่วนฉากในสถานที่สาธารณะ และสถานที่ร้างไกลผู้คนนั้นพบการใช้ในภาพยนตร์จำนวนเท่าๆกัน อย่างละ 8 เรื่อง

การใช้ฉากในสถานที่สาธารณะของภาพยนตร์ในช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) จะมีการแสดงภาพความสัมพันธ์ที่ไม่ลึกซึ้งอะไรมากนัก เป็นเพียงการจับมือถือแขนทั่วไป เช่น ภาพยนตร์เรื่อง *Fish and Elephant* และ *Ab-normal beauty* ส่วนในกรณีของการแสดงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งมากขึ้นจะปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์เรื่อง *Memento Mori* และ *Saving face* ซึ่งฉากที่ใช้แสดงออกนี้ ภาพยนตร์จึงใจให้ผู้ชมได้เห็นถึงปฏิภพของสังคมที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักร่วมเพศ ใน *Memento Mori* บุคคลรอบข้างต่างแสดงท่าทีรังเกียจ แม้แต่ตัวละครหลักที่เป็นรักร่วมเพศเองอย่างซื่ออื่น ก็พยายามขัดขืนโยซินที่เข้ามาจูบเธอ เพราะอายสายตาของผู้คนรอบข้าง ในขณะที่ภาพยนตร์เรื่อง *Saving face* ตัวละครหลักทั้งสองต่างจูบกันอย่างตั้งใจ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความกล้าที่จะรักและเผชิญกับคำครหาของบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะวิลที่ในตอนแรกไม่เคยที่จะแสดงออกต่อหน้าคนอื่นเลยว่าเธอนั้นรักวิเวียน ในฉากนี้ก็เช่นเดียวกันที่ปรากฏให้เห็นถึงสายตาของผู้คนรอบข้างที่มีทั้งยอมรับได้ และแสดงท่าทีรังเกียจทั้งคู่ แสดงให้เห็นว่าภาพยนตร์ในช่วงแรกนั้นจะไม่เน้นให้ผู้ชมได้เห็นถึงภาพการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศเมื่อตัวละครนั้นอยู่ในสถานที่สาธารณะ หรือถ้าจะแสดงให้เห็นในที่สาธารณะ ก็จะเป็นมุมมองในแง่ลบนั่นเอง

ส่วนการใช้ฉากในสถานที่สาธารณะของภาพยนตร์ในช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) ก็พบการใช้ในการแสดงความสัมพันธ์ทั่วไปอย่างจับมือถือแขน หรือแสดงความสัมพันธ์ลึกซึ้งอย่างการกอดจูบให้เห็นในจำนวนเท่าๆกัน และเป็นที่น่าสนใจว่าในฉากที่แสดงความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้ง กลับไปไม่ปรากฏให้เห็นถึงปฏิภพในด้านลบของบุคคลภายนอกที่มีต่อรักร่วมเพศใดๆเลย แต่กลับกันฉากที่แสดงความสัมพันธ์แค่จับมือถือแขนในภาพยนตร์ย้อนยุคเรื่อง

The Chinese botanist's daughters กลับแสดงให้เห็นภาพของบุคคลรอบข้างที่แสดงท่าที
 รั้งเกียดต่อตัวละครหญิงรักร่วมเพศทั้งสอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นภาพสะท้อนความ
 จริงของสังคมภายนอกในยุคสมัยก่อนที่มีการตั้งแง่รังเกียจบุคคลรักร่วมเพศ แต่ในขณะเดียวกัน
 กับภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในยุคสมัยหลังๆนั้น ความเกลียดชังรักร่วมเพศจากบุคคลรอบข้าง
 ไม่ได้ถูกจับตามองเท่าสมัยก่อนนั่นเอง

ส่วนในฉากสถานที่ร้านไกลผู้คน จะพบว่าภาพยนตร์ในช่วงแรก(ตั้งแต่ปีคศ.1997-2004)
 และช่วงหลัง(ตั้งแต่ปีคศ.2005-2011) จะพบรูปแบบการใช้ฉากการเล่าเรื่องนี้ไปในทิศทาง
 เดียวกัน คือมีจำนวนเท่ากัน และมีการแสดงออกซึ่งความสัมพันธ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศใน
 ระดับเท่าๆกัน กล่าวคือมีการแสดงออกให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งชัดเจนขึ้น แต่ก็ได้ลึกซึ้ง
 ถึงในฉากสถานที่ส่วนตัวนั่นเอง หรือในภาพยนตร์บางเรื่องอาจเป็นแค่การนอนพูดคุยกันใกล้ๆ
 หรือจับมือกันเท่านั้น เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง Miao Miao และ Snow Flower and the Secret Fan

เมื่อสรุปในภาพรวมก็จะพบว่าภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกนั้นนิยมใช้
 ฉากสถานที่ส่วนตัวในการเล่าเรื่องมากที่สุด ในเกือบจะทุกเรื่องของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนในสถานที่
 สาธารณะและสถานที่ร้านไกลผู้คนนั้นพบรองลงมาในจำนวนเท่ากันๆ อาจกล่าวได้ว่าการแสดง
 ให้เห็นถึงภาพของรักร่วมเพศในสถานที่สาธารณะนั้นยังเป็นเรื่องที่ไม่อาจยอมรับได้ในสังคม หรือ
 แม้ว่าจะเป็นการแสดงภาพในสถานที่ภายนอกที่ไม่ใช่สถานที่ส่วนตัว แต่ก็ต้องอยู่ในสถานที่ลับ
 สายตาคน การเล่าเรื่องความสัมพันธ์ที่ชัดเจนและลึกซึ้งจึงต้องถูกแสดงอยู่ในสถานที่ส่วนตัว
 อย่างในบ้านของตัวละครเสียเป็นส่วนใหญ่ เมื่ออ้างอิงจากกระแสสังคมก็จะเห็นถึงการไม่ยอมรับ
 รักร่วมเพศในสังคมที่ปรากฏให้ผู้ชมเข้าใจได้จากการเลือกนำเสนอเรื่องราวของภาพยนตร์
 โดยเฉพาะเมื่อการเปรียบเทียบให้เห็นระหว่างภาพยนตร์ในช่วงแรกและช่วงหลัง จะเห็นได้อย่าง
 ชัดเจนถึงการเลือกนำเสนอฉากในการดำเนินเรื่องให้กับตัวละครหญิงรักร่วมเพศตามที่ได้กล่าว
 ไปแล้ว อีกทั้งฉากที่เลือกใช้นั้นโดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ได้แก่ อารามบ้าน
 ช่องของตัวละคร ฉากที่เป็นธรรมชาติ ได้แก่ สภาพแวดล้อมธรรมชาติที่แวดล้อมตัวละคร และ
 นิยมใช้ฉากในการเล่าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลาหรือยุคสมัย

ผู้วิจัยสามารถสรุปการใช้ฉากของภาพยนตร์ที่ปรากฏในกลุ่มภาพยนตร์ตัวอย่างของแต่ละวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกได้ดังนี้

- ในภาพยนตร์จีน ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant, Saving face, The Chinese botanist's daughters และ Snow Flower and the Secret Fan ภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาย้อนยุคมักใช้ฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัว หรือร้างไกลผู้คนในการเล่าเรื่องแทบจะทั้งหมด ส่วนภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาร่วมสมัยนั้นจะปรากฏให้เห็นการใช้ฉากในสถานที่สาธารณะในการเล่าเรื่องด้วย แต่จากภาพยนตร์ทั้ง 4 เรื่อง จะพบว่าภาพยนตร์จีนนิยมใช้ฉากส่วนตัวในการเล่าเรื่องมากที่สุด

- ในภาพยนตร์ไต้หวัน ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Love's lone flower , Candy rain, Miao Miao และ Drifting flower ภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาย้อนยุคมักใช้ฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัว หรือร้างไกลผู้คนสลับกับการใช้สถานที่สาธารณะ เช่นเดียวกับกับภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาร่วมสมัย แต่ช่วงเวลาร่วมสมัยจะปรากฏให้เห็นการใช้ฉากในสถานที่สาธารณะที่มากขึ้น ภาพยนตร์ไต้หวันจึงนิยมใช้ฉากหลายรูปแบบผสมผสานกัน

- ในภาพยนตร์ฮ่องกง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji sor), Butterfly, Ab-normal beauty และ All about love ภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาย้อนยุคมักใช้ฉากที่เป็นสถานที่ส่วนตัว หรือร้างไกลผู้คนสลับกับการใช้สถานที่สาธารณะ เช่นเดียวกับกับภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาร่วมสมัย แต่ช่วงเวลาร่วมสมัยจะปรากฏให้เห็นการใช้ฉากในสถานที่สาธารณะที่มากขึ้น ภาพยนตร์ฮ่องกงจึงนิยมใช้ฉากหลายรูปแบบผสมผสานกัน

- ในภาพยนตร์ญี่ปุ่น ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Blue , Love my life , Topless และ Kakeru ภาพยนตร์เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาร่วมสมัยทั้งหมด และปรากฏให้เห็นการใช้ฉากทั้งฉากส่วนตัว สถานที่ร้างไกลผู้คน และสถานที่สาธารณะในการเล่าเรื่องเท่าๆกัน ภาพยนตร์ญี่ปุ่นจึงนิยมใช้ฉากหลายรูปแบบผสมผสานกัน

- ในภาพยนตร์เกาหลี ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง A Bizarre Love Triangle, I like it hot, 5 sense of eros และ Memento Mori ภาพยนตร์เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาร่วมสมัยทั้งหมด

และปรากฏให้เห็นการใช้ฉากทั้งฉากสถานที่ส่วนตัว สถานที่ร้างไกลผู้คน และสถานที่สาธารณะในการเล่าเรื่องเท่าๆกัน ภาพยนตร์เกาหลีจึงนิยมใช้ฉากหลายรูปแบบผสมผสานกัน

6. สัญลักษณ์

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกจำนวน 20 เรื่อง พบว่ามีการใช้สัญลักษณ์ในรูปแบบต่างๆเพื่อสื่อแทนความหมายที่ภาพยนตร์ต้องการจะสื่อในบางฉากและเนื้อหาของภาพยนตร์ โดยสามารถแบ่งรูปแบบของภาพสัญลักษณ์ที่ใช้ในภาพยนตร์ได้ดังนี้

ตารางที่ 45 ตารางแสดงการใช้สัญลักษณ์ในภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่อง	รูปแบบของสัญลักษณ์ในภาพยนตร์				
	สิ่งของ	สัตว์	ฉาก	สี	การกระทำของตัวละคร
Intimates (Ji sor) (1997)	-	-	-	-	✓
Memento Mori (1999)	-	-	-	-	✓
Fish and Elephant (2001)	-	✓	-	-	-
Blue (2002)	-	-	✓	✓	✓
A Bizarre Love Triangle (2002)	-	-	-	-	✓
Saving face (2004)	-	-	-	-	✓
Butterfly (2004)	-	✓	-	-	✓
Ab-normal beauty (2004)	✓	-	✓	✓	✓

ภาพยนตร์เรื่อง	รูปแบบของสัญลักษณ์ในภาพยนตร์				
	สิ่งของ	สัตว์	ฉาก	สี	การกระทำของตัวละคร
The Chinese botanist's daughters (2006)	-	✓	-	-	-
Love my life (2006)	-	-	-	-	✓
Love's lone flower (2007)	-	-	-	-	✓
Topless (2008)	-	-	-	-	✓
I like it hot (2008)	✓	-	-	-	✓
Miao Miao (2008)	✓	-	-	-	-
Drifting flower (2008)	✓	-	✓	-	✓
Candy rain (2008)	✓	-	✓	✓	✓
Kakera (2009)	-	✓	-	-	-
5 sense of eros (2009)	✓	-	-	-	-
All about love (2010)	-	-	-	-	✓
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	✓	-	-	-	-

จากตารางข้างต้นภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกจำนวน 20 เรื่อง เมื่อเรียงลำดับภาพยนตร์ตามปีค.ศ.ที่สร้าง จะพบว่าภาพยนตร์ในช่วงแรก(ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) มีการใช้สัญลักษณ์ในรูปแบบของกระทำของตัวละครมากที่สุด จำนวน 7 เรื่อง เป็นการใช้อำนาจกระทำเพื่อสื่อถึงความหมายต่างๆค่อนข้างตรงไปตรงมา เพื่อช่วยอธิบายถึงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครเสียเป็นส่วนใหญ่

รองลงมาคือสัญลักษณ์แทนด้วยสัตว์ พบในภาพยนตร์จำนวน 2 เรื่อง เพื่อช่วยอธิบายถึงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร โดยเฉพาะการใช้สื่อแทนตัวตนของตัวละคร จะเห็นได้อย่างชัดเจนจากภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant, Butterfly และสัญลักษณ์ที่ แทนด้วยฉาก ฉากนั้นจะใช้แทนโทนของภาพยนตร์เพื่อสื่อให้เห็นอารมณ์ในภาพยนตร์เป็นสำคัญ และอารมณ์ของตัวละครหลัก โดยเฉพาะในภาพยนตร์เรื่อง Ab-normal beauty และ Blue ซึ่งภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องนี้ก็ได้ใช้สัญลักษณ์ที่แทนด้วยสี ซึ่งสีจะใช้เพื่อเน้นไปที่สิ่งที่เป็นตัวแทน เช่น สีฟ้าแทนด้วยอารมณ์เศร้าหมองในภาพยนตร์เรื่อง Blue และสีแดงแทนด้วยเลือดและความตายในภาพยนตร์เรื่อง Ab-normal beauty และสัญลักษณ์ที่ปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์ช่วงแรกน้อยที่สุด คือ สัญลักษณ์ที่แทนด้วยสิ่งของ พบในภาพยนตร์เรื่อง Ab-normal beauty เพียงเรื่องเดียวเท่านั้น ใช้เพื่อสื่อความหมายถึงพฤติกรรมของตัวละคร

ส่วนภาพยนตร์ในช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) พบว่ามีการใช้รูปแบบของสัญลักษณ์แทนด้วยการกระทำของตัวละครมากที่สุด จำนวน 7 เรื่องเท่ากับภาพยนตร์ในช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) เป็นการใช้อำนาจกระทำเพื่อสื่อถึงความหมายต่างๆค่อนข้างตรงไปตรงมา เพื่อช่วยอธิบายถึงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครเสียเป็นส่วนใหญ่

รองลงมาคือสัญลักษณ์ที่เพิ่งมาปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์ช่วงนี้ คือ สัญลักษณ์แทนด้วยสิ่งของ พบในภาพยนตร์จำนวน 7 เรื่อง ซึ่งสิ่งของนี้มักจะใช้สื่อแทนความรักความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวละครเสียเป็นส่วนใหญ่

สัญลักษณ์ที่นิยมใช้น้อยพบในจำนวนอย่างละ 2 เรื่องเท่ากันคือสัญลักษณ์แทนด้วยสัตว์ เพื่อช่วยอธิบายถึงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครเสียเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะการใช้สื่อแทนตัวตนของตัวละคร เช่น ภาพยนตร์เรื่อง Kakeru และสัญลักษณ์ที่แทนด้วยฉาก เพื่อใช้แทนภาพ

ในใจของตัวละคร เช่น ภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of eros ซึ่งรูปแบบของสัญลักษณ์ทั้งสองอย่าง มีแนวโน้มการพบเห็นในอัตราที่ไม่แตกต่างจากภาพยนตร์ในช่วงแรก(ตั้งแต่ปี ค.ศ.1997-2004) คือ พบในจำนวนเท่าๆกัน ส่วนรูปแบบของสัญลักษณ์ที่ใช้น้อยที่สุด คือสัญลักษณ์ที่แทนด้วยสี พบเพียงเรื่องเดียวเท่านั้นคือภาพยนตร์เรื่อง Candy rain

เมื่อสรุปในภาพรวมก็จะพบว่าภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกนั้นนิยมใช้รูปแบบของสัญลักษณ์แทนด้วยการกระทำของตัวละครมากที่สุดจำนวน 14 เรื่อง รองลงมาด้วยรูปแบบสัญลักษณ์แทนด้วยสิ่งของจำนวน 7 เรื่อง รูปแบบสัญลักษณ์แทนด้วยสัตว์จำนวน 4 เรื่อง รูปแบบสัญลักษณ์แทนด้วยฉากจำนวน 4 เรื่อง และรูปแบบของสัญลักษณ์แทนสีจำนวน 3 เรื่อง

แสดงให้เห็นว่าภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกนั้น นิยมใช้การกระทำของตัวละครเป็นสัญลักษณ์สื่อความหมายได้สอดคล้องกับสิ่งที่ภาพยนตร์ต้องการนำเสนออย่างตรงไปตรงมามากกว่าการใช้สัญลักษณ์ทางภาพในการนำเสนอ แต่อย่างไรก็ตามสัญลักษณ์ทางภาพก็เริ่มได้รับความนิยม และปรากฏให้เห็นในรูปแบบใหม่ๆมากขึ้นกว่าในช่วงแรกๆ โดยเฉพาะสัญลักษณ์แทนด้วยสิ่งของที่กลับกลายเป็นสัญลักษณ์ทางภาพที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ส่วนสัญลักษณ์ที่แทนด้วยสัตว์และฉากนั้นก็ได้รับความนิยมในระดับรองลงมาในระบับที่ค่อนข้างคงที่ กล่าวคือมีจำนวนและความนิยมไม่เปลี่ยนแปลงตั้งแต่ภาพยนตร์ในช่วงแรกจนถึงช่วงหลัง เช่นเดียวกับสัญลักษณ์แทนด้วยสีนั้น ก็ยังคงได้รับความนิยมน้อยที่สุดเช่นเดิม

ผู้วิจัยสามารถสรุปการใช้สัญลักษณ์ของภาพยนตร์ที่ปรากฏในกลุ่มภาพยนตร์ตัวอย่างของแต่ละวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกได้ดังนี้

- ในภาพยนตร์จีน ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant, Saving face, The Chinese botanist's daughters และ Snow Flower and the Secret Fan ภาพยนตร์มักใช้สัญลักษณ์แทนด้วยสัตว์มากที่สุด และใช้การกระทำของตัวละครกับสิ่งของเป็นสัญลักษณ์แทนการเล่าเรื่องน้อยที่สุด ไม่พบสัญลักษณ์แทนด้วยฉากและสีในการเล่าเรื่องเลย

- ในภาพยนตร์ไต้หวัน ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Love's lone flower , Candy rain, Miao Miao และ Drifting flower ภาพยนตร์มักใช้สัญลักษณ์แทนด้วยสิ่งของและการกระทำของ

ตัวละครมากที่สุด และใช้สัญลักษณ์แทนด้วยฉากทรงลงมา ส่วนสัญลักษณ์แทนด้วยสัตว์ และสี ถูกใช้ในจำนวนเท่าๆกันคืออย่างละ 1 เรื่อง แสดงให้เห็นถึงความนิยมในการใช้สัญลักษณ์ที่ค่อนข้างหลากหลายในภาพยนตร์ได้หวัน

- ในภาพยนตร์ฮ่องกง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji sor), Butterfly, Ab-normal beauty และ All about love ภาพยนตร์มักใช้สัญลักษณ์แทนด้วยการกระทำของตัวละครมากที่สุด และพบการใช้สัตว์และสีของ ฉาก สี เป็นสัญลักษณ์แทนการเล่าเรื่องเพียงอย่างละ 1 เรื่อง แสดงให้เห็นว่าภาพยนตร์ฮ่องกงนั้นนิยมเล่าเรื่องอย่างโจ่งแจ้งโดยตรง มากกว่าการใช้สัญลักษณ์ แต่อย่างไรก็ตามยังคงปรากฏให้เห็นความหลากหลายในการใช้สัญลักษณ์ของ ภาพยนตร์

- ในภาพยนตร์ญี่ปุ่น ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Blue, Love my life , Topless และ Kakeru ภาพยนตร์มักใช้สัญลักษณ์แทนการกระทำของตัวละครมากที่สุด และใช้สัญลักษณ์แทนด้วยสัตว์ ฉาก และสี ในจำนวนเท่าๆกันคืออย่างละ 1 เรื่อง ไม่พบสัญลักษณ์แทนด้วยสิ่งของการเล่าเรื่องเลย

- ในภาพยนตร์เกาหลี ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง A Bizarre Love Triangle, I like it hot, 5 sense of eros และ Memento Mori ภาพยนตร์มักใช้สัญลักษณ์แทนด้วยสิ่งของและการกระทำของตัวละครมากที่สุด ไม่พบสัญลักษณ์แทนด้วยสัตว์ ฉากและสีในการเล่าเรื่องเลย

7. มุมมองของการเล่าเรื่อง

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จำนวน 20 เรื่อง พบว่า มุมมองการเล่าเรื่องนั้นมีความแตกต่างกัน สามารถจำแนกออกเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 46 ตารางแสดงมุมมองการเล่าเรื่องของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่อง	มุมมองการเล่าเรื่อง		
	บุคคลที่หนึ่ง	บุคคลที่สาม	รู้รอบด้าน
Intimates (Ji sor) (1997)	-	-	✓
Memento Mori (1999)	✓	-	✓
Fish and Elephant (2001)	✓	-	✓
Blue (2002)	-	-	✓
A Bizarre Love Triangle (2002)	-	✓	✓
Saving Face (2004)	-	-	✓
Butterfly (2004)	✓	-	✓
Ab-normal beauty (2004)	✓	-	✓
The chinese botanist's daughters (2006)	-	-	✓
LOVE MY LIFE (2006)	-	-	✓

ภาพยนตร์เรื่อง	มุมมองการเล่าเรื่อง		
	บุคคลที่หนึ่ง	บุคคลที่สาม	รู้รอบด้าน
Love's lone flower (2007)	-	-	✓
Topless (2008)	✓	-	✓
I like it hot (2008)	-	-	✓
Miao Miao (2008)	✓	-	✓
Drifting flower (2008)	-	-	✓
Candy rain (2008)	✓	✓	-
Kakera (2009)	-	-	✓
5 sense of eros (2009)	-	-	✓
All about love (2010)	-	-	✓
Snow flower and the secret fan (2011)	✓	-	✓

จากตารางข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปการใช้สัญลักษณ์ของภาพยนตร์ที่ปรากฏในกลุ่มภาพยนตร์ตัวอย่างของแต่ละวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกได้ดังนี้

- ในภาพยนตร์จีน ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant , Saving face, The Chinese botanist's daughters และ Snow Flower and the Secret Fan ภาพยนตร์มักใช้

มุมมองการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้าน และบุคคลที่หนึ่งในจำนวนเท่าๆกัน ไม่ปรากฏให้เห็นการเล่าเรื่องในมุมมองแบบบุคคลที่สามเลย

- ในภาพยนตร์ไต้หวัน ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Love's lone flower , Candy rain, Miao Miao และ Drifting flower ภาพยนตร์มักใช้มุมมองการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้านมากที่สุด และพบมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่งรองลงมา อีกทั้งยังพบมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่สามในจำนวนน้อยที่สุด แสดงให้เห็นถึงการใช่มุมมองที่หลากหลายในการนำเสนอภาพยนตร์ไต้หวัน

- ในภาพยนตร์ฮ่องกง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji sor), Butterfly, Ab-normal beauty และ All about love ภาพยนตร์มักใช้มุมมองการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้านมากที่สุด และพบมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่งรองลงมา ไม่ปรากฏให้เห็นการเล่าเรื่องในมุมมองแบบบุคคลที่สามเลย

- ในภาพยนตร์ญี่ปุ่น ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Blue , Love my life , Topless และ Kakeru ภาพยนตร์มักใช้มุมมองการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้านมากที่สุด และพบมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่งเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น ไม่พบมุมมองการเล่าเรื่องในแบบอื่นเลย

- ในภาพยนตร์เกาหลี ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง A Bizarre Love Triangle, I like it hot, 5 sense of eros และ Memento Mori ภาพยนตร์มักใช้มุมมองการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้านมากที่สุด และพบมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่งและบุคคลที่สามในจำนวนเท่าๆกันอย่างละ 1 เรื่อง แสดงให้เห็นถึงการใช่มุมมองที่หลากหลายในการนำเสนอภาพยนตร์เกาหลี

จากการวิเคราะห์ภาพรวมพบว่าภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกจำนวน 20 เรื่อง พบว่ามีมุมมองการเล่าเรื่องในแบบรู้รอบด้านมากที่สุด เนื่องจากเป็นเทคนิคที่เหมาะสมสำหรับภาพยนตร์ เพราะไม่มีข้อจำกัดในการเสนอเรื่องราว สามารถเล่าเรื่องราวตามความต้องการของผู้สร้างได้ด้วยและช่วยให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเรื่องราวได้โดยง่าย โดยที่ในภาพยนตร์บางเรื่องจะนิยมใช้ร่วมกับมุมมองการเล่าเรื่องผ่านบุคคลที่หนึ่ง เพื่อให้ผู้ชมสามารถมีอารมณ์ร่วมไปกับ

ตัวละครหลักได้ เข้าใจความคิดความรู้สึก และเหตุผลของการกระทำของตัวละครขณะเกิดเหตุการณ์นั้นๆ ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งภาพยนตร์ที่อาศัยการเล่าเรื่องแบบมุมมองบุคคลที่หนึ่งร่วมด้วยนั้น มักเป็นภาพยนตร์ที่มีประเด็นให้ตัวละครหลักใช้มุมมองนี้ในการดำเนินเรื่องราวเป็นสำคัญ คลี่คลายเหตุการณ์ และเป็นนำพาให้ผู้ชมได้พบกับบทสรุปของภาพยนตร์ และได้เข้าใจถึงความคิดของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมากยิ่งขึ้น ซึ่งญี่ปุ่นและเกาหลีนั้นพบมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่งเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น แสดงให้เห็นถึงความปิดกั้นมุมมองของบุคคลรักร่วมเพศ ภาพยนตร์จึงไม่นิยมนำเสนอออกมา

นอกจากนี้แล้วยังพบมุมมองการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่สามด้วย แต่พบในจำนวนน้อยมาก และ พบในภาพยนตร์เพียง 2 เรื่องเท่านั้น ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง A Bizarre Love Triangle และ Candy rain ซึ่งเป็นมุมมองที่ถ่ายทอดเรื่องราวโดยคนนอก ใช้เพื่อเกริ่นเรื่องราวก่อนเข้าเนื้อหาหลักในภาพยนตร์หรือพูดถึงบทสรุป เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจถึงพัฒนาการของเหตุการณ์ต่างๆ และช่วยเติมเต็มเรื่องราวในภาพยนตร์ให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนมากขึ้น ถึงแม้ว่าจะพบมุมมองลักษณะนี้ในจำนวนน้อยก็ตาม แต่ก็พบทั้งในภาพยนตร์ทั้งช่วงแรก (ตั้งแต่ปีคศ.1997-2004) และ ช่วงหลัง(ตั้งแต่ปีคศ.2005-2011)

5.2 สรุปลักษณะตัวละครของหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออก

จากการศึกษาลักษณะตัวละครของตัวละครหญิงรักร่วมเพศตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว พบว่าภาพยนตร์ที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาศึกษาทั้ง 20 เรื่องนั้น สามารถสรุปลักษณะตัวละครของหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกได้โดยการวิเคราะห์แจกแจงออกเป็นตาราง ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งประเด็นที่นำมาพิจารณาเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับหญิงรักร่วมเพศประเด็นใหญ่ๆ 5 ประเด็นดังต่อไปนี้

1.คุณสมบัติทั่วไปของหญิงรักร่วมเพศ

1.1 ช่วงอายุ ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์มีการนำเสนอภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ ที่ปรากฏให้เห็นตั้งแต่ช่วงอายุ 15 ปี คือ ช่วงวัยรุ่น ไปจนถึงช่วงอายุ 70 ปี คือ ช่วงวัยชรา สามารถแจกแจงออกเป็นตารางได้ โดยเรียงลำดับตามปีที่สร้างภาพยนตร์ดังนี้

ตารางที่ 47 ตารางแสดงช่วงอายุ ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์	ตัวละคร	ช่วงอายุโดยประมาณ
Intimates (Ji Sors) (1997)	หว่าน	วัยผู้ใหญ่ : 30-35 ปี วัยชรา : 70 ปี
	ฟุน	วัยผู้ใหญ่ : 20-25 ปี วัยชรา : 65-70 ปี
Memento Mori (1999)	โยชิน	17-18 ปี
	ชิอิน	17-18 ปี
Fish and Elephant (2001)	เสียวควน	25-30 ปี
	เสียวหลิง	25-30 ปี
	จวนจวน	25-30 ปี
Blue (2002)	คายาโกะ	17-18 ปี
	เอนโด	17 -18ปี

ภาพยนตร์	ตัวละคร	ช่วงอายุโดยประมาณ
A Bizzare love Triangle (2002)	กุ่มซุก	วัยรุ่น : 16-18 ปี วัยผู้ใหญ่ : 25-30 ปี
	อุนฮี	วัยรุ่น : 16-18 ปี วัยผู้ใหญ่ : 25-30 ปี
Saving face (2004)	วิล	25-30 ปี
	วิเวียน	25-30 ปี
Butterfly (2004)	ฟลาเวีย	วัยรุ่น : 16-17 ปี วัยผู้ใหญ่ : 30 ปี
	จิน	วัยรุ่น : 16-17 ปี วัยผู้ใหญ่ : 30 ปี
	เสี่ยวเย่	20-25 ปี
Ab-normal beauty (2004)	จี่น	20-25 ปี
	เจส	20-25 ปี
The Chinese botanist's daughters (2006)	ลี่	20-25 ปี
	อัน	20-25 ปี
Love my life (2006)	อิชิโกะ	20-25 ปี
	เอริ	20-25 ปี
Love lone's flower (2007)	หยวนฟาง	30-35 ปี
	วู่เป่า	17-18 ปี
	จวนจวน	17-18 ปี
Topless (2008)	นัตสึโกะ	วัยหนุ่มสาว: 20-25 ปี วัยผู้ใหญ่ : 25-30 ปี
	โทโมมิ	วัยหนุ่มสาว: 20-25 ปี วัยผู้ใหญ่ : 25-30 ปี
I like it hot (2008)	คังเอ	16-17 ปี
	มีราน	16-17 ปี

ภาพยนตร์	ตัวละคร	ช่วงอายุโดยประมาณ
Miao Miao (2008)	เสี่ยวอ้าย	16-17 ปี
Drifting flower (2008)	ดีโก้	วัยรุ่น : 15-16 ปี วัยผู้ใหญ่ : 25-30 ปี และ 40 ปี
	จิง	วัยผู้ใหญ่ : 25-30ปี และ 40 ปี
	ลิลี่	วัยรุ่น : 16-18 ปี วัยผู้ใหญ่ : 25-30 ปี วัยชรา 70 ปี
	โอเชียน	วัยผู้ใหญ่ : 25-30 ปี
Candy rain (2008)	เจสซี	20-25 ปี
	ปอน	20-25 ปี
	ยู	20-25 ปี
	หลิน	30 ปี
	ซัมเมอร์	25-30 ปี
	สเปนเซอร์	25-30 ปี
	วิกกี	18-20 ปี
	เสี่ยวยุน	18-20 ปี
Kakera (2009)	ริโกะ	20-25 ปี
	ฮารุ	20-25 ปี
5 sense of eros (2009)	จงฮา	30-35 ปี
	นารุ	25-30 ปี
All about love (2010)	เหมยซี่	30-35 ปี
	เอลิต้า	30-35 ปี
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	นิน่า	วัยรุ่น : 16-18 ปี วัยผู้ใหญ่ : 25-30 ปี

ภาพยนตร์	ตัวละคร	ช่วงอายุโดยประมาณ
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	โซเฟีย	วัยรุ่น : 16-18 วัยผู้ใหญ่ : 25-30 ปี
	ไปเหอ	25-30 ปี
	เสว่ฮวา	25-30 ปี

จากตารางแจกแจงช่วงอายุของตัวละครโดยเฉลี่ย สามารถสรุปเป็นตารางแสดงความถี่เพื่อเปรียบเทียบจำนวนช่วงอายุของหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกได้ดังนี้

ตารางที่ 48 ตารางแจกแจงความถี่ในช่วงอายุของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์	ช่วงอายุโดยเฉลี่ยของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ					
	15-20 ปี	20-25 ปี	25-30 ปี	30-35 ปี	35-40 ปี	65-70 ปี
Intimates (Ji Sors) (1997)	-	✓	-	✓	-	✓✓
Memento Mori (1999)	✓✓	-	-	-	-	-
Fish and Elephant (2001)	-	-	✓✓✓	-	-	-
Blue (2002)	✓✓	-	-	-	-	-
A Bizzare love Triangle (2002)	✓✓	-	✓✓	-	-	-
Saving face (2004)	-	-	✓✓	-	-	-
Butterfly (2004)	✓✓	✓	✓✓	-	-	-

ภาพยนตร์	ช่วงอายุโดยเฉลี่ยของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ					
	15-20 ปี	20-25 ปี	25-30 ปี	30-35 ปี	35-40 ปี	65-70 ปี
Ab-normal beauty (2004)	-	✓✓	-	-	-	-
The Chinese botanist's daughters (2006)	-	✓✓	-	-	-	-
Love my life (2006)	-	✓✓	-	-	-	-
Love lone's flower (2007)	✓✓	-	-	✓	-	-
Topless (2008)	-	✓✓	✓✓	-	-	-
I like it hot (2008)	✓✓	-	-	-	-	-
Miao Miao (2008)	✓	-	-	-	-	-
Drifting flower (2008)	✓✓	-	✓✓✓✓	-	✓✓	✓
Candy rain (2008)	✓✓	✓✓✓✓✓	✓	-	-	-
Kakera (2009)	-	✓✓	-	-	-	-
5 sense of eros (2009)	-	-	✓	✓	-	-
All about love (2010)	-	-	-	✓✓	-	-

ภาพยนตร์	ช่วงอายุโดยเฉลี่ยของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ					
	15-20 ปี	20-25 ปี	25-30 ปี	30-35 ปี	35-40 ปี	65-70 ปี
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	✓✓	-	✓✓✓✓	-	-	-

จากตารางสามารถสรุปได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกนั้นปรากฏให้เห็นได้ตั้งแต่ตัวละครวัยรุ่นไปจนถึงวัยชรา แสดงให้เห็นว่าภาวะรักร่วมเพศสามารถพบได้ในหลากหลายวัย เมื่อวิเคราะห์ตัวละครจากภาพยนตร์ โดยเรียงลำดับตามปีค.ศ. ที่สร้าง จะพบว่าภาพยนตร์ในช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) จะปรากฏให้เห็นตัวละครในช่วงอายุ 25-30 ปี และช่วงอายุ 15-20 ปี ในจำนวนเท่าๆกันคือ 8-9 ตัว รองลงมาคือช่วงอายุ 20-25 ปี จำนวน 4 ตัว 30-35 ปีจำนวน 1 ตัว และ65-70 ปีจำนวน 2 ตัว

แสดงให้เห็นถึงการตีความของภาพยนตร์ที่นิยมนำเสนอเรื่องราวตัวละครหญิงรักร่วมเพศในวัยทำงานและวัยรุ่นมากที่สุด ส่วนในช่วงวัยอื่นๆนอกเหนือจากที่กล่าวมานั้นพบในจำนวนน้อย และยังปรากฏให้เห็นเรื่องราวของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในวัยชราอีกด้วย

เมื่อพิจารณาจากภาพยนตร์ในช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) จะพบว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศในช่วงนี้ปรากฏให้เห็นตัวละครในช่วงอายุ 15-20 ปี 20-25 ปี และ 25-30 ปี ในจำนวนเท่าๆกัน คือ 11-13 ตัว รองลงมาคือช่วงอายุ 30-25 ปีจำนวน 4 ตัว 35-40 ปีจำนวน 2 ตัว และ 65-70 ปีจำนวน 1 ตัว

แสดงให้เห็นถึงการตีความของภาพยนตร์ที่นิยมนำเสนอเรื่องราวตัวละครหญิงรักร่วมเพศในหลากหลายวัยเท่าๆกันมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในวัยหนุ่มสาวที่ได้รับความนิยมมากขึ้นกว่าภาพยนตร์ในช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) และได้รับความสำคัญเทียบเท่ากับวัยอื่นๆ จะเห็นได้ว่าตัวละครนั้นเริ่มมีความหลากหลายมากขึ้นกว่าเดิม ส่วนในช่วงวัยอื่นๆนอกเหนือจากที่กล่าวมานั้นพบในจำนวนน้อย และยังปรากฏให้เห็นเรื่องราวของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในวัยชราอีกเช่นเดียวกับภาพยนตร์ในช่วงแรก

เมื่อวิเคราะห์ถึงภาพรวมผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ถูกนำเสนออยู่ในช่วงอายุประมาณ 25 – 30 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ ปรากฏให้เห็นจำนวน 21 ตัว รองลงมาคือช่วงอายุ 15-20 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น ปรากฏให้เห็นจากตัวจำนวน 19 ตัว และช่วงอายุ 20-25 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยหนุ่มสาว ปรากฏให้เห็นจำนวน 17 ตัว ส่วนตัวละครที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไปพบเพียง 10 ตัวเท่านั้น กล่าวคือปรากฏให้เห็นในช่วงอายุ 30-35 ปี จำนวน 5 ตัว ช่วงอายุ 35-40 ปี จำนวน 2 ตัว และ ช่วงอายุ 65-70ปี จำนวน 3 ตัว

จากความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุกับตัวละคร อาจกล่าวได้ว่าภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นิยมตีความถึงหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุประมาณ 25 – 30 ปี ซึ่งจัดเป็นช่วงชีวิตของวัยทำงาน ตัวละครในวัยนี้มักพบเจออุปสรรคทั้งเรื่องการสร้างครอบครัว ความรัก และการทำงาน กล่าวคือในช่วงอายุนี้ตัวละครมักต้องต่อสู้กับการถูกกีดกันทางเพศในสังคม เนื่องจากเป็นวัยที่ต้องออกไปทำงานใช้ชีวิตร่วมกับผู้คนในสังคมที่แตกต่าง อีกทั้งยังต้องต่อสู้กับความต้องการในตัวตนที่แท้จริงของตนเอง เนื่องจากเป็นวัยที่เริ่มจริงจังกับความรัก และเริ่มสร้างครอบครัว จึงเกิดความสับสนในการตัดสินใจเลือกหนทางในชีวิตต่อไป ซึ่งการสร้างครอบครัวของตัวละครนั้นมักเกิดจากการที่ถูกครอบครัวกดดัน หรือตัวละครต้องการปกปิดตัวตนรักร่วมเพศของตนเอง

ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จึงมักสะท้อนภาพของตัวละครในช่วงอายุนี้มากที่สุด เนื่องจากใช้อธิบายถึงเรื่องการยอมรับหรือปัญหาของหญิงรักร่วมเพศในสังคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ครอบคลุมที่สุด ซึ่งสะท้อนให้อยู่ในรูปแบบของการถูกสังคมกีดกัน การไม่ยอมรับความเป็นรักร่วมเพศของตัวละคร และปัญหาในการใช้ชีวิตในสังคมร่วมกับผู้อื่น รวมไปถึงการต่อสู้กับความต้องการที่แท้จริงของตัวละครด้วย

ช่วงอายุที่ภาพยนตร์นิยมนำเสนอรองลงมาคือหญิงรักร่วมเพศในช่วงอายุประมาณ 15-20 ปี และ 20-25 ปี ซึ่งจัดเป็นช่วงวัยรุ่น หรือ ช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ตัวละครในวัยดังกล่าวมักพบเจออุปสรรคในเรื่องการค้นหาตัวตนและรสนิยมที่แท้จริงของตนเอง และปัญหาเรื่องความรัก กล่าวคือในช่วงอายุนี้ตัวละครยังไม่ประสีประสาต่อโลกและความรักมากนัก จึงเกิด

ความสับสนในความรู้สึกของตัวเอง อีกทั้งเพิ่งเริ่มมีความรัก จึงมักพบกับความผิดหวัง หรือปัญหาที่นำไปให้ตัวละครเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้น

ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกจึงมักสะท้อนภาพของตัวละครในช่วงอายุนี้อาศัยอยู่ในรูปแบบของการค้นหาตัวตน และการเลือกทางเดินของชีวิต รวมถึงการก้าวข้ามพันธะ

ส่วนช่วงอายุของหญิงรักร่วมเพศที่มากกว่า 30 ปีขึ้นไปนั้น ภาพยนตร์ไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าใดนัก ปรากฏให้เห็นในจำนวนไม่กี่เรื่อง และไม่ปรากฏให้เห็นอีกตั้งแต่ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป จนกระทั่งมาปรากฏอีกครั้งในช่วงอายุ 65-70 ปี ซึ่งจัดเป็นช่วงวัยชรา เพื่อแสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นก็สามารถมีพฤติกรรมรักร่วมเพศไปจนแก่ชราได้

เมื่อพิจารณาถึงตัวละครหญิงรักร่วมเพศในกลุ่มภาพยนตร์ตัวอย่างของแต่ละวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออก ผู้วิจัยสามารถสรุปโดยแบ่งการวิเคราะห์ ได้ดังนี้

- ในภาพยนตร์จีนนั้นปรากฏลักษณะของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกมักถูกนำเสนออยู่ในช่วงอายุประมาณ 25-30 ปีมากที่สุด จำนวน 9 ตัว ตามด้วย 20-25 ปี และ 15-20 ปี อย่างละ 2 ตัว จะเห็นได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศในจีนนั้นปรากฏอยู่ในช่วงอายุวัยทำงานในจำนวนที่มากที่สุด ตามด้วยวัยหนุ่มสาว และวัยรุ่น

อาจกล่าวได้ว่าในภาพยนตร์จีนนั้นจะมุ่งประเด็นไปยังตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่อยู่ในวัยที่กำลังต้องต่อสู้กับการยอมรับทางสังคม เนื่องจากในวัยนี้เป็นวัยที่ต้องผ่านช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตมาแล้ว และเป็นช่วงที่เลือกทางเดินของตัวเองแล้ว การนำเสนอภาพของตัวละครในวัยนี้ในภาพยนตร์จีน จึงเป็นการชัดเจนที่มุ่งเน้นถึงการต่อสู้เพื่อผ่านพ้นกรอบธรรมเนียมและความเกลียดชังในสังคมไปให้ได้

- ในภาพยนตร์ไต้หวันนั้นปรากฏ ลักษณะของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกมักถูกนำเสนออยู่ในช่วงอายุประมาณ 15-20 ปีมากที่สุด จำนวน 9 ตัว ตามด้วย 20-25 ปี และ 25-30 ปี จำนวนอย่างละ 5 ตัวเท่ากัน อายุมากกว่า 35 ปี จำนวน 3 ตัว โดยที่ 2 ตัวในนั้นคือวัยชรา จะเห็นได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศในไต้หวันนั้น ปรากฏอยู่ในหลายช่วงอายุ

ทั้งวัยรุ่น วัยหนุ่มสาว วัยผู้ใหญ่ และวัยชรา โดยในช่วงวัยรุ่นมีจำนวนมากที่สุด ตามด้วยวัยหนุ่มสาวและวัยผู้ใหญ่

อาจกล่าวได้ว่าในภาพยนตร์ได้วันนั้นให้ความสำคัญกับประเด็นของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในทุกๆวัย เนื่องจากในทุกๆวัยนั้นก็มีความเกี่ยวโยงกัน โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่นที่มีการกล่าวถึงมากที่สุดในภาพยนตร์ได้วัน เนื่องจากในวัยนี้เป็นวัยที่กำลังผ่านช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นวัยที่ต้องต่อสู้กับความต้องการที่แท้จริงของตัวเอง และค้นหาทางเดินของตัวเอง การนำเสนอภาพของตัวละครในวัยนี้ในภาพยนตร์ได้วัน จึงเป็นการชัดเจนที่มุ่งเน้นถึงการก้าวข้ามผ่านวัย และเรียนรู้สู่การเติบโตไปในสังคมต่อไป โดยให้ความสำคัญกับวัยต่างๆที่ตามมาในชีวิตอีกด้วย

- ในภาพยนตร์ฮ่องกงนั้นปรากฏลักษณะของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกมามีถูกนำเสนออยู่ในช่วงอายุประมาณ 20-25 ปี มากที่สุดจำนวน 4 ตัว รองลงมาคือ 30-35 ปี จำนวน 3 ตัว 15-20 ปี และ 25-30 ปี จำนวนอย่างละ 2 ตัวเท่าๆกัน และในวัยชราจำนวน 2 ตัว จะเห็นได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศในฮ่องกงนั้นมักปรากฏอยู่ในช่วงอายุวัยหนุ่มสาว วัยผู้ใหญ่ และวัยรุ่น ในจำนวนเท่าๆกัน อีกทั้งยังพบวัยชราอีกด้วย

อาจกล่าวได้ว่าในภาพยนตร์ฮ่องกงนั้นให้ความสำคัญกับประเด็นของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในทุกๆวัย เนื่องจากในทุกๆวัยนั้นก็มีความเกี่ยวโยงกัน โดยเฉพาะในช่วงวัยหนุ่มสาวและวัยผู้ใหญ่ที่มีการกล่าวถึงมากที่สุดในภาพยนตร์ฮ่องกง เนื่องจากในทั้งสองวัยนี้ เป็นช่วงเวลาที่ต้องใช้ชีวิตที่มุ่งเน้นในความรักและการทำงานเข้าสังคม การนำเสนอภาพของตัวละครในวัยนี้ในภาพยนตร์ฮ่องกง จึงเป็นการชัดเจนที่มุ่งเน้นถึงการต่อสู้ของหญิงรักร่วมเพศในการใช้ชีวิตในสังคมสืบเนื่องไปในวัยที่หลากหลาย

- ในภาพยนตร์ญี่ปุ่นนั้นปรากฏลักษณะของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกมามีถูกนำเสนออยู่ในช่วงอายุประมาณ 20-25 ปีมากที่สุด จำนวน 6 ตัว ตามด้วย 15-20 ปี และ 25-30 ปี อย่างละ 2 ตัว จะเห็นได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศในญี่ปุ่นนั้นปรากฏอยู่ในในช่วงอายุวัยหนุ่มสาวมากที่สุด ตามด้วยวัยรุ่น

อาจกล่าวได้ว่าในภาพยนตร์ญี่ปุ่นนั้นให้ความสำคัญกับประเด็นของตัวละครหญิง รักร่วมเพศในช่วงวัยรุ่นหนุ่มสาว ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่กำลังจะก้าวสู่การเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว และเลือกทางเดินในชีวิตให้ชัดเจน การนำเสนอภาพของตัวละครวัยนี้ในภาพยนตร์ญี่ปุ่น จึงเป็นการชัดเจนที่มุ่งเน้นถึงการค้นหาตัวตนและมุ่งสู่หนทางที่ตนเองเลือกเดิน

- ในภาพยนตร์เกาหลีนั้นปรากฏลักษณะของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชีย ตะวันออกมักถูกนำเสนออยู่ในช่วงอายุประมาณ 15-20 ปีมากที่สุด จำนวน 6 ตัว ตามด้วย 25-30 ปี 3 ตัว 30-35 ปี 1 ตัว จะเห็นได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศในเกาหลีนั้นปรากฏอยู่ในช่วงอายุวัยรุ่นมากที่สุด ตามด้วยวัยรุ่นหนุ่มสาวและวัยผู้ใหญ่

อาจกล่าวได้ว่าในภาพยนตร์เกาหลีนั้นให้ความสำคัญกับประเด็นของตัวละครหญิง รักร่วมเพศในหลากหลายวัย โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่นที่มีการกล่าวถึงมากที่สุดในภาพยนตร์เกาหลี เนื่องจากในวัยนี้เป็นวัยที่กำลังผ่านช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นวัยที่ต้องต่อสู้กับความ ต้องการที่แท้จริงของตัวเอง และค้นหาทางเดินของตัวเอง การนำเสนอภาพของตัวละครในวัยนี้ ในภาพยนตร์เกาหลี จึงเป็นการชัดเจนที่มุ่งเน้นถึงการก้าวข้ามพ้นวัย และเรียนรู้สู่การเติบโตไป ในสังคมต่อไป

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในแต่ละวัฒนธรรม พบว่าในภาพยนตร์เกาหลี และได้วันนั้น นิยมนำเสนอตัวละครหญิงรักร่วมเพศในช่วงวัยรุ่นเสียเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะ ภาพยนตร์ได้วันที่ตัวละครนั้นมักตกอยู่ในภาวะของการค้นหาตัวตน และการเรียนรู้ที่จะก้าวข้าม พ้นวัยและความรัก

ในขณะที่ภาพยนตร์ญี่ปุ่น และฮ่องกงจะนิมนำเสนอตัวละครหญิงรักร่วมเพศในช่วงวัยรุ่นหนุ่มสาวเสียเป็นส่วนใหญ่ ตัวละครมักตกอยู่ในภาวะของการมีความรักเป็นสำคัญ จึงมีการ เรียนรู้และต่อสู้เพื่อความรัก และความต้องการที่แท้จริงในใจของตัวเอง

ส่วนในภาพยนตร์จีนนั้นจะนิมนำเสนอตัวละครหญิงรักร่วมเพศในวัยผู้ใหญ่มากที่สุด ตัวละครมักตกอยู่ในภาวะที่ต้องดิ้นรนเพื่อความต้องการของตัวเอง โดยเฉพาะในเรื่องของการสร้าง ครอบครัว ที่ชาวจีนนั้นมีความนิยมให้ผู้หญิงแต่งงานออกเรือน

1.2 สถานภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์มีการนำเสนอภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ ที่ปรากฏให้เห็นในสถานภาพ ทั้งโสด หมั้นหมาย และแต่งงานแล้ว สามารถแจกแจงออกเป็นตารางได้โดยเรียงลำดับตามปีคศ. ที่สร้างภาพยนตร์ได้ดังนี้

ตารางที่ 49 ตารางแสดงสถานภาพ ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์	ตัวละคร	สถานภาพ
Intimates (Ji Sors) (1997)	หว่าน	แต่งงาน
	พูน	โสด
Memento Mori (1999)	โยชิน	โสด
	ชิอิน	โสด
Fish and Elephant (2001)	เสี่ยวคววน	โสด
	เสี่ยวหลิง	โสด
	จวนจวน	โสด
Blue (2002)	คายาโกะ	โสด
	เคนโต	โสด
A Bizzare love Triangle (2002)	กุ่มซุก	โสด
	ฮุนฮี	แต่งงาน
Saving face (2004)	วิล	โสด
	วิเวียน	โสด
Butterfly (2004)	ฟลาเวีย	แต่งงาน
	จิน	โสด
	เสี่ยวเย่	โสด
Ab-normal beauty (2004)	จี้ฉี	โสด
	เจส	โสด
The Chinese botanist's daughters (2006)	ลี่	แต่งงาน
	อัน	โสด

ภาพยนตร์	ตัวละคร	สถานภาพ
Love my life (2006)	อิชิโกะ	โสด
	เอริ	โสด
Love lone's flower (2007)	หยวนฟาง	โสด
	วูเป่า	โสด
	จวนจวน	โสด
Topless (2008)	นัตสึโกะ	โสด
	โทโมมิ	แต่งงาน
I like it hot (2008)	คังเอ	โสด
	มีราน	โสด
Miao Miao (2008)	เสี่ยวอ้าย	โสด
Drifting flower (2008)	ดีโก้	โสด
	จิง	โสด
	ลิลี่	แต่งงาน
	โอเชียน	โสด
Candy rain (2008)	เจสซี่	โสด
	ปอน	โสด
	ยู	โสด
	หลิน	โสด
	ซัมเมอร์	แต่งงาน
	สเปนเซอร์	โสด
	วิกกี	โสด
	เสี่ยวยุน	โสด
Kakera (2009)	ริโกะ	โสด
	ฮารุ	โสด

ภาพยนตร์	ตัวละคร	สถานภาพ
5 sense of eros (2009)	จองฮา	แต่งงาน
	นารู	โสด
All about love (2010)	เหมยซี่	แต่งงาน
	เอลิต้า	โสด
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	นีน่า	โสด
	โซเฟีย	หมั้นหมาย
	ไปเหอ	แต่งงาน
	เสว่ฮวา	แต่งงาน

เมื่อวิเคราะห์จากตารางแสดงสถานภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออก สามารถสรุปได้ว่าในภาพยนตร์ทั้งช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) และช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) ตัวละครหญิงรักร่วมเพศโดยส่วนมากจะครองสถานภาพโสด และมีอัตราการแต่งงานน้อย เมื่อมองในภาพรวมก็จะพบว่าตัวละครที่มีสถานภาพโสดนั้นมีจำนวนทั้งสิ้น 39 ตัว ส่วนตัวละครที่มีสถานภาพแต่งงานนั้นมีจำนวนทั้งสิ้น 9 ตัว ส่วนตัวละครที่มีสถานภาพหมั้นหมายพบเพียง 1 ตัวเท่านั้น เมื่อพิจารณาถึงช่วงเวลาในการดำเนินเรื่องของภาพยนตร์ก็จะพบว่าการครองสถานภาพของตัวละครในแต่ละยุคสมัยนั้นไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือหญิงรักร่วมเพศยังนิยมครองสถานภาพโสดมากที่สุด และมีการแต่งงานบ้างเป็นส่วนน้อย

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่มีสถานภาพโสดส่วนมากจะกำลังอยู่ในขั้นตอนของการคบหา คู่ใจกับคนรัก หรือเป็นเพียงการแอบรักข้างเดียว หรือไม่ก็เป็นตัวละครที่พบแต่ความผิดหวังในความรัก จึงต้องใช้ชีวิตอยู่เพียงลำพัง ซึ่งตัวละครเหล่านี้ต่างยอมรับและเข้าใจถึงตัวตนที่แท้จริงของตัวเองได้

ในขณะที่ตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่แต่งงานแล้ว โดยส่วนมากจะแต่งงานเพื่อบงกชปากปิดตัวตนที่แท้จริงต่อสังคม หรือไม่ก็ตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นเคยมีการแต่งงานกับผู้ชายมาก่อน แต่มีชีวิตแต่งงานที่ล้มเหลว ไม่มีความสุข จึงหันมาคบหากับผู้หญิงแทนทั้งที่ยังคงครองสถานภาพการแต่งงานอยู่

ตารางที่ 50 ตารางแสดงถึงปัจจัยการแต่งงานของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์	ปัจจัยในการแต่งงาน			
	เพื่อครอบครัว/ เพื่อน	เพื่อปกป้อง ตัวตนจาก สังคม	เพื่อฐานะ/ ผลประโยชน์	เกิดจาก ความรัก
Intimates (Ji Sors) (1997)	✓	-	-	-
A Bizzare love triangle (2002)	-	-	✓	-
Butterfly (2004)	✓	✓	-	-
The Chinese botanist's daughters (2006)	-	✓	✓	-
Topless (2008)	-	✓	-	-
Drifting flower (2008)	✓	✓	-	-
Candy rain (2008)	✓	-	-	-
5 sense of eros (2009)	-	-	-	✓
All about love (2010)	✓	-	-	-
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	✓✓	-	-	-

จากการวิเคราะห์การแจกแจงในตารางข้างต้น จะพบว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศส่วนมากมักแต่งงานเพื่อครอบครัวหรือเพื่อนมากที่สุดถึง 7 ตัว จากภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji Sors) (1997), Butterfly(2004), Drifting flower (2008), Candy rain (2008), All about love (2010) และ Snow Flower and the Secret Fan (2011) กล่าวคือตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นอยู่ในครอบครัวที่ให้ความสำคัญในเรื่องการแต่งงานและการสร้างครอบครัว อีกทั้งขนบธรรมเนียมในเอเชียตะวันออกที่มุ่งเน้นไปที่การออกเรือนของลูกสาว จึงทำให้ตัวละครนั้นต้องแต่งงานเพื่อความสบายใจของพ่อแม่ และในบางครั้งก็เป็นการแต่งงานที่ตัวละครนั้นถูกพ่อแม่ขายให้ให้กับครอบครัว ส่วนการแต่งงานเพื่อเพื่อน เป็นการแต่งงานกับเพื่อนชายที่เป็นเกย์ เป็นเหมือนการแต่งงานหลอกๆเพื่อผลประโยชน์ในเรื่องการได้รับสิทธิต่างๆทางกฎหมายของฝ่ายชายและเพื่อได้ปกปิดตัวตนจากนสังคม

ปัจจัยการแต่งงานที่พบรองลงมานั้นคือการแต่งงานเพื่อปกปิดตัวตนความเป็นหญิงรักร่วมเพศของตัวละคร พบในตัวละครทั้งสิ้น 4 ตัว จากภาพยนตร์เรื่อง Butterfly (2004), The Chinese botanist's daughters(2006) ,Topless (2008) และ Drifting flower (2008) กล่าวคือตัวละครหญิงรักร่วมเพศเหล่านี้ล้วนแต่ต้องการปิดบังความเป็นรักร่วมเพศทั้งจากครอบครัวและสังคม ทำให้พวกเขาตัดสินใจแต่งงานต่างๆที่ไม่ได้มีความรักให้กับคู่สมรสอย่างแท้จริง และตัวละครบางตัวยังหวังว่าการแต่งงานกับผู้ชายจะทำให้พวกเขาเลิกเป็นรักร่วมเพศได้

ปัจจัยที่พบถัดมาคือการแต่งงานเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว พบในตัวละคร 2 ตัว แบ่งเป็นการแต่งงานเพื่อหวังจะมีชีวิตอย่างสุขสบายกับสามีที่ร่ำรวยจากภาพยนตร์เรื่อง A Bizzare love Triangle (2002) และการแต่งงานกับคนในครอบครัวเดียวกันกับคนรักเพื่อให้ได้อยู่ใกล้ชิดกัน จากภาพยนตร์เรื่อง The Chinese botanist's daughters (2006)

ส่วนปัจจัยการแต่งงานที่เกิดจากความรักพบจากตัวละครเพียง 1 ตัวเท่านั้น คือ ในภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of eros (2009) ที่ตัวละครมีความรักให้กับผู้ชายและแต่งงานด้วยความรัก ก่อนที่จะปรากฏพฤติกรรมรักร่วมเพศในภายหลัง

ส่วนการหมั้นหมายของตัวละครหญิงรักร่วมเพศพบในภาพยนตร์เพียงเรื่องเดียว คือ ภาพยนตร์เรื่อง Snow Flower and the Secret Fan(2011) ซึ่งการหมั้นหมายนั้นเกิดจากความจำเป็น เมื่อตัวละครได้พลาดพลั้งตั้งครรภ์ขึ้น

เมื่อพิจารณาถึงตัวละครหญิงรักร่วมเพศในกลุ่มภาพยนตร์ตัวอย่างของแต่ละวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออก ผู้วิจัยสามารถสรุปโดยแบ่งการวิเคราะห์ได้ดังนี้

- ในภาพยนตร์จีนสถานภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ มักจะอยู่ในสถานภาพของความเป็นโสดเสียเป็นส่วนใหญ่ และพบการแต่งงานในจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นการแต่งงานตามขนบธรรมเนียมประเพณีจีนเท่านั้น เป็นการแต่งงานโดยการทำตามค่านิยมทางสังคม โดยที่ตัวละครไม่ได้มีความรักกับผู้ชายที่แต่งงานด้วย อีกทั้งยังพบสถานภาพการหมั้นหมายในตัวละครเพียงหนึ่งตัวเท่านั้น

- ในภาพยนตร์ไต้หวันสถานภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ มักจะอยู่ในสถานภาพของความเป็นโสดเสียเป็นส่วนใหญ่ และพบการแต่งงานในตัวละครเพียงหนึ่งตัวเท่านั้น ซึ่งเป็นการแต่งงานตามขนบธรรมเนียมประเพณีเท่านั้นเพื่อครอบครัว เป็นการแต่งงานโดยการทำตามค่านิยมทางสังคม โดยที่ตัวละครไม่ได้มีความรักกับผู้ชายที่แต่งงานด้วย

- ในภาพยนตร์ฮ่องกงสถานภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ มักจะอยู่ในสถานภาพของความเป็นโสดเสียเป็นส่วนใหญ่ และพบการแต่งงานในจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นการแต่งงานที่เกิดจากการถูกบีบบังคับอย่างไม่เต็มใจ และเป็นการแต่งงานเพื่อปิดบังตัวตนความเป็นรักร่วมเพศต่อสังคมหรือเพื่อช่วยเหลือเพื่อนเกย์ เพื่อผลประโยชน์เท่านั้น โดยที่ตัวละครไม่ได้มีความรักกับผู้ชายที่แต่งงานด้วย

- ในภาพยนตร์ญี่ปุ่นสถานภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ มักจะอยู่ในสถานภาพของความเป็นโสดเสียเป็นส่วนใหญ่ และพบการแต่งงานในตัวละครเพียงหนึ่งตัวเท่านั้น ซึ่งเป็นการแต่งงานเพื่อปิดบังตัวตนความเป็นรักร่วมเพศต่อสังคม โดยที่ตัวละครไม่ได้มีความรักกับผู้ชายที่แต่งงานด้วย

● ในภาพยนตร์เกาหลี มักจะอยู่ในสถานภาพของความเป็นโสดเสียเป็นส่วนใหญ่ และพบการแต่งงานในตัวละครจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นการแต่งงานเพื่อผลประโยชน์โดยที่ตัวละครไม่ได้มีความรักกับผู้ชายที่แต่งงานด้วย และยังปรากฏให้เห็นการแต่งงานโดยที่ตัวละครนั้นมีความรักกับผู้ชายด้วย

จากการวิเคราะห์ที่สามารถสรุปได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นมีสาเหตุของการแต่งงานในหลากหลายปัจจัย ได้แก่ การแต่งงานที่ตัวละครถูกครอบครัวบังคับ หรือจำเป็นต้องแต่งงานเพื่อสืบสกุลตามความคาดหวังของคนในครอบครัว เพื่อช่วยเหลือเพื่อนที่เป็นเกย์ การแต่งงานเพื่อต้องการทรัพย์สินสมบัติของคู่สมรสหรือผลประโยชน์บางอย่างส่วนตัว การแต่งงานเพื่อปิดพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของตนเอง หรือต้องการเปลี่ยนตัวเองเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาจากการไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคม และการแต่งงานด้วยความรักที่เป็นปัจจัยที่แทบจะไม่ปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์เรื่องอื่นๆเลย

1.3 อาชีพและสถานะทางสังคมของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกทั้ง 20 เรื่องนั้น มีอาชีพที่หลากหลายมากทั้งในสาขาบันเทิง สังคม และวิทยาศาสตร์ สามารถแจกแจงเป็นตารางโดยเรียงลำดับตาม ปีคศ.ที่สร้างในภาพยนตร์ได้ดังนี้

ตารางที่ 51 ตารางแสดงอาชีพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์	ตัวละคร	อาชีพ
Intimates (Ji Sors) (1997)	หวาน	วัยผู้ใหญ่ : แต่งงานเป็นแม่บ้าน/ ค้าขาย วัยชรา : เป็นแม่นม
	พูน	สาวรับใช้ / ค้าขาย
Memento Mori (1999)	โยชิน	นักเรียน
	ชิอิน	นักเรียน
Fish and Elephant (2001)	เสียวควอน	เจ้าหน้าที่ดูแลช้างในสวนสัตว์
	เสียวหลิง	ตัดเสื้อผ้าขาย

ภาพยนตร์	ตัวละคร	อาชีพ
Fish and Elephant (2001)	จวนจวน	ไม่ได้ระบุ ภาพยนตร์กล่าวไว้ว่าเขา เป็นอาชญากร
Blue (2002)	คายาโกะ	นักเรียน
	เอนโด	นักเรียน
A Bizzare love Triangle (2002)	กุมซุก	วัยรุ่น : นักเรียน วัยผู้ใหญ่ : อาชญากร / ครูสอนเทควันโด
	อุนฮึ	วัยรุ่น : นักเรียน วัยผู้ใหญ่ : แต่งงานเป็นแม่บ้าน
Saving face (2004)	วิล	ศัลยแพทย์
	วิเวียน	นักเต้นบัลเล่ต์
Butterfly (2004)	ฟลาเวีย	วัยรุ่น : นักเรียน วัยผู้ใหญ่ : ครู
	จิน	วัยรุ่น : นักเรียน วัยผู้ใหญ่ : บวชชี
	เสี่ยวเย่	นักร้อง นักดนตรีในคลับ
Ab-normal beauty (2004)	จี้นี่	นักศึกษา + ช่างภาพ
	เจส	นักศึกษา + ช่างภาพ
The Chinese botanist's daughters (2006)	ลี่	นักศึกษาฝึกงาน
	อัน	ผู้ช่วยนักพฤกษศาสตร์
Love my life (2006)	อิชิโกะ	นักศึกษา+พนักงานพาร์ทไทม์+ นักเขียน
	เอริ	นักศึกษา+ นักแปล
Love lone's flower (2007)	หยวนฟาง	โสเภณี
	วู่เป่า	นักร้องในคลับ
	จวนจวน	โสเภณี

ภาพยนตร์	ตัวละคร	อาชีพ
Topless (2008)	นัตสุโกะ	วัยรุ่น : นักศึกษา วัยผู้ใหญ่ : นักเขียน
	โทโมมิ	วัยรุ่น : นักศึกษา วัยผู้ใหญ่ : แต่งงานเป็นแม่บ้าน
I like it hot (2008)	คังเอ	นักเรียน+พนักงานพาร์ตีไทม์ ร้านอาหาร
	มีราน	นักเรียน+พนักงานพาร์ตีไทม์ ร้านอาหาร
Miao Miao (2008)	เสี่ยวอ้าย	นักเรียน
Drifting flower (2008)	ดีโก้	วัยรุ่น : นักเซ็ดหุ่นกระบอกรบ วัยผู้ใหญ่ : นักดนตรีในคลับ
	จิง	นักร้องในคลับ
	ลิลี่	นักแสดงละครเวที
	โอเชียน	-
Candy rain (2008)	เจสซี่	พนักงานร้านน้ำชา
	ปอน	-
	ยู	เซฟ
	หลิน	บรรณาธิการ
Candy rain (2008)	ซิมเมอร์	-
	สเปนเซอร์	-
	วิกกี	นักเรียน
	เสี่ยวยุน	นักเรียน
Kakera (2009)	จิโกะ	ศัลยแพทย์
	ฮารุ	นักศึกษา

ภาพยนตร์	ตัวละคร	อาชีพ
5 sense of eros (2009)	จงฮ่า	-
	นารุ	รับจ้างทั่วไป
All about love (2010)	เหมยซี่	ทนายความ
	เอลิต้า	นักแสดงละครเวที
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	นีน่า	วัยรุ่น : นักเรียน วัยผู้ใหญ่ : นักการตลาด
	โซเฟีย	วัยรุ่น : นักเรียน วัยผู้ใหญ่ : นักเขียน
	ไปเหอ	แต่งงานเป็นแม่บ้าน
	เสวฮัว	แต่งงานเป็นแม่บ้าน

เมื่อวิเคราะห์จากตารางแสดงอาชีพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออก สามารถสรุปได้ว่าในภาพยนตร์ทั้งช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) และช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) ต่างมีการเลือกนำเสนอภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในอาชีพที่แตกต่างหลากหลาย และเมื่อพิจารณาให้ลึกลงไปถึงการเลือกนำเสนออาชีพในตัวละครหญิงรักร่วมเพศแล้ว ก็จะได้เห็นได้ว่ามีความสอดคล้องกับบริบททางช่วงเวลายุคสมัยในภาพยนตร์ในภาพยนต์ที่มีการเล่าเรื่องราว ย้อนยุค ได้สะท้อนให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศไม่ได้รับการยอมรับให้ประกอบอาชีพที่มีหน้ามีตาในสังคมได้ ไม่ปรากฏให้เห็นถึงอาชีพที่มีเกียรติหรือมีชื่อเสียง ตัวละครหญิงรักร่วมเพศมักปรากฏในภาพของนักเรียน นักศึกษา หรือผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร เพราะต้องแต่งงานเป็นแม่บ้าน นอกจากนี้แล้วก็ประกอบอาชีพเป็นแม่นม สาวรับใช้ แม่ค้า นักร้อง นักแสดง นักดนตรีตามคลับบาร์เท่านั้น อีกทั้งยังปรากฏให้เห็นถึงอาชีพที่ด้อยค่าในสังคมอย่างโสเภณีอีกด้วย ส่วนอาชีพที่อาศัยความรู้ของผู้ช่วยนักพฤกษศาสตร์นั้น เป็นอาชีพที่ได้มาเพราะพ่อของตัวละครเป็นศาสตราจารย์นั่นเอง ตัวละครไม่ได้ประกอบอาชีพนี้ได้ด้วยความสามารถของตัวเอง จะสังเกตเห็นได้ว่าอาชีพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในช่วงเวลานี้เป็นอาชีพที่ไม่ต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นเท่าใดนัก

ส่วนอาชีพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกที่มีการเล่าเรื่องราวอยู่ในสังคมยุคร่วมสมัยหรือยุคปัจจุบัน สะท้อนให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศในสังคมร่วมสมัยช่วงแรกๆยังคงมีการประกอบอาชีพที่ไม่แตกต่างไปจากช่วงเวลาอันยุคเท่าไรนัก กล่าวคือเป็นอาชีพที่ไม่ได้มีหน้ามีตาในสังคม และไม่ได้ใช้ความรู้มากนัก และเป็นงานที่ต้องใช้กำลังกายมากกว่าความคิด ตัวละครหญิงรักร่วมเพศมักปรากฏในภาพของนักเรียน นักศึกษา หรือผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร เพราะต้องแต่งงานเป็นแม่บ้าน นอกจากนี้แล้วก็ประกอบอาชีพเป็นคนเลี้ยงช้าง ตัดเสื้อผ้าขาย ครุสอนเทควันโด รวมถึงปรากฏภาพของหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบของการเป็นอาชญากรอีกด้วย แต่ในช่วงเวลาต่อมาเริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลงเมื่อตัวละครหญิงรักร่วมเพศมีการประกอบอาชีพที่มีความหลากหลายมากขึ้น มีทั้งอาชีพงานบริการต่างๆไป นักร้อง นักแสดง นักเรียน นักศึกษา และอาชีพที่มีเกียรติ มีชื่อเสียง และอาศัยความรู้ความสามารถเฉพาะทาง เช่น แพทย์ ทนายความ บรรณาธิการ เชฟ นักเขียน ช่างภาพ นักการตลาด และสามารถบวชชีได้ด้วย แสดงให้เห็นถึงการยอมรับให้หญิงรักร่วมเพศได้มีอาชีพที่หลากหลายในสังคมมากยิ่งขึ้น และสามารถประกอบอาชีพได้อย่างทัดเทียมเหมือนกับคนทั่วไป นอกจากนี้แล้วยังปรากฏให้เห็นว่างานที่ทำนั้น ยังคงมีทั้งงานที่ทำเพียงลำพังเหมือนกับในช่วงแรกๆ และปรากฏให้เห็นงานที่ต้องทำร่วมกับผู้อื่นด้วย

เมื่อพิจารณาจากลักษณะการประกอบอาชีพของหญิงรักร่วมเพศพบว่าเป็นงานบริการแบบรองรับความบันเทิงในสังคม หรืองานที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์เสียเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ นักร้อง นักดนตรี นักแสดง นักเขียน ช่างภาพ โดยพบเห็นได้จากภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวทั้งย้อนยุคและร่วมสมัย

เมื่อพิจารณาถึงตัวละครหญิงรักร่วมเพศในกลุ่มภาพยนตร์ตัวอย่างของแต่ละวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออก ผู้วิจัยสามารถสรุปโดยแบ่งการวิเคราะห์ ได้ดังนี้

- ในภาพยนตร์จีน อาชีพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศปรากฏให้เห็นหลากหลายรูปแบบ ทั้งอาชีพงานบริการ อาชีพนักแสดง หรืออาชีพอิสระ

- ในภาพยนตร์ไต้หวัน อาชีพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศปรากฏให้เห็นหลากหลายรูปแบบ ทั้งอาชีพงานบริการ อาชีพนักแสดง หรืออาชีพอิสระ

- ในภาพยนตร์ฮ่องกง อาชีพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศปรากฏให้เห็นหลากหลายรูปแบบ โดยส่วนมากจะเป็นอาชีพที่มีเกียรติในสังคม มีเพียงภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องย้อนยุคเรื่องเดียวเท่านั้นที่ตัวละครมีอาชีพไร้เกียรติ

- ในภาพยนตร์ญี่ปุ่น อาชีพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศมักจะปรากฏให้เห็นอยู่ในอาชีพอิสระหรือนักเรียน นักศึกษาเสียแทบจะทั้งหมด และโดยส่วนมากจะเป็นอาชีพที่มีเกียรติในสังคม

- ในภาพยนตร์เกาหลี อาชีพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศมักจะปรากฏให้เห็นอยู่ในอาชีพรับจ้างทั่วไปที่ไม่ได้มีเกียรติในสังคมมากนัก และมักปรากฏให้เห็นอยู่ในอาชีพนักเรียนเสียเป็นส่วนใหญ่

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศในแต่ละวัฒนธรรมนั้นมีอาชีพที่แตกต่างหลากหลายกันไปตามช่วงเวลาและบริบทในสังคมเช่นเดียวกัน อย่างเช่นในจีนใต้หวัน และฮ่องกงนั้นจะปรากฏให้เห็นอาชีพที่ไม่มีเกียรติที่ค่อนข้างชัดเจนกว่าในวัฒนธรรมอื่นๆ เนื่องจากการเล่าเรื่องภาพยนตร์ในช่วงเล่าย้อนยุคที่เพศหญิงและการเป็นรักร่วมเพศมีฐานะต่ำต้อยในสังคม หญิงรักร่วมเพศจึงมีอาชีพที่ต่ำต้อย เช่น โสเภณี อาชญากร นักร้องนักดนตรี ตามคลับบาร์ สาวใช้ หรือถูกบังคับแต่งงานจนต้องกลายเป็นแม่บ้านรับใช้สามี ในขณะที่ภาพยนตร์ญี่ปุ่นและฮ่องกงกลับไม่ค่อยปรากฏให้เห็นอาชีพที่ไร้เกียรติเลย เนื่องจากไม่นิยมเล่าเรื่องราวย้อนยุค แต่จะมุ่งเน้นไปที่ช่วงเวลาร่วมสมัยแล้ว อาชีพที่ปรากฏในตัวละครหญิงรักร่วมเพศจึงเป็นอาชีพที่มีเกียรติมากขึ้น แจ้อย่างไรก็ตามได้แสดงให้เห็นว่าตัวละครมักจะนิยมประกอบอาชีพอิสระเสียมากกว่า ซึ่งแตกต่างจากภาพยนตร์ในจีน ใต้หวันและฮ่องกงที่ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในช่วงเวลาร่วมสมัยมีการประกอบอาชีพที่มีเกียรติค่อนข้างชัดเจนในสังคม

1.4 ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกทั้ง 20 เรื่องนั้น มีลักษณะท่าทางและการแต่งกายดังตารางต่อไปนี้โดยเรียงลำดับตามปีศ.ที่สร้างภาพยนตร์

ตารางที่ 52 ตารางแสดงลักษณะท่าทางและการแต่งกายของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์	ตัวละคร	ลักษณะท่าทางการแต่งกาย
Intimates (Ji Sors) (1997)	หว่าน	สาวงามสง่าแบบผู้ดี ผมยาวสลัดกับผมสั้น มักแต่งกายด้วยชุดกีฬา หูหร่า
	พูน	สาวชาวบ้าน ดูซื่อๆ ผมยาว มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบลำลอง
Memento Mori (1999)	โยชิน	เด็กสาวนิ่งขรึม ดูฉลาดเฉลียว ผมสั้น แต่งกายด้วยชุดนักเรียน
	ชิฮิโน	เด็กสาวหัวๆ นิ่งขรึม ผมสั้น มักแต่งกายด้วยชุดพลະเสียเป็นส่วนใหญ่
Fish and Elephant (2001)	เสียวควน	สาวหัวๆ ลุๆ ผมยาว มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบทะมัดทะแมง
	เสียวหลิง	สาวมั่น ผมยาว มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิงดูสบายๆ และมั่นใจ
	จวนจวน	สาวเปรี้ยว ผมสั้น มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง
Blue (2002)	คายาโกะ	เด็กสาวจริงจัง นิ่งขรึม ผมสั้น มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงลำลองแบบเด็กสาว
	เอนโด	เด็กสาวอ่อนหวาน ผมยาว มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงลำลองแบบเด็กสาว
A Bizzare love Triangle (2002)	กุมซุก	สาวหัวๆ ผมยาว มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง
	อุโนฮิ	สาวมั่น ผมยาว แต่งกายด้วยชุดกระโปรงแบบผู้หญิง
Saving face (2004)	วิล	สาวหัวๆ ผมยาว มักแต่งกายด้วยเสื้อเชิ้ตกางเกงยีนส์หรือสแล็คคล้ายเสื้อผ้าผู้ชายในบางครั้ง
	วิเวียน	สาวมั่น ผมยาวมักแต่งกายด้วยชุดกระโปรงสลัดกับชุดกางเกงแบบผู้หญิง

ภาพยนตร์	ตัวละคร	ลักษณะท่าทางการแต่งกาย
Butterfly (2004)	ฟลาเวีย	วัยรุ่น : เด็กสาวสดใส ผมยาว ชอบใส่กระโปรงสลักกับกางเกง วัยผู้ใหญ่ : หญิงสาวเรียบร้อย นิ่งขรึม ผมยาว มักใส่กระโปรง
	จิน	สาวห้าว ผมสั้น มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิงห้าว
	เสี่ยวเย่	สาวร่าเริง สดใส ผมยาว มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิงห้าวสลักกับชุดกระโปรง
Ab-normal beauty (2004)	จinnie	สาวลึกลับ โลกส่วนตัวสูง ผมยาว มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง
	เจส	สาวห้าว ผมยาว มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิงห้าว
The Chinese botanist's daughters (2006)	ลี่	สาวนิ่งขรึม ผมยาว มักใส่ชุดกางเกงแบบผู้หญิง สลักกับชุดกระโปรง ภายหลังไว้ผมสั้น ใส่ชุดกางเกงคล้ายผู้ชาย
	อัน	สาวอ่อนหวาน ผมยาว มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง สลักกับชุดกระโปรง
Love my life (2006)	อิชิโกะ	สาวร่าเริง ผมสั้น มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง สลักกับชุดกระโปรง
	เอริ	สาวนิ่งขรึม ผมสั้น มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง สลักกับชุดกระโปรง
Love lone's flower (2007)	หยวนฟาง	สาวมั่น ผมยาว มักแต่งกายด้วยชุดกระโปรงที่ฟ้าสวยงาม
	วูเป่า	สาวอ่อนหวาน ผมสั้น มักแต่งกายด้วยชุดกระโปรงที่ฟ้า
	จวนจวน	สาวสดใส ผมสั้น มักแต่งกายด้วยชุดกระโปรง สลักกับกางเกง

ภาพยนตร์	ตัวละคร	ลักษณะท่าทางการแต่งกาย
Topless (2008)	นัตสุโกะ	สาวห้าว ผมสั้น แต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิงห้าว
	โทโมมิ	สาวเรียบร้อยนิ่งขรั่ม ผมสั้นชอบสวมชุดกระโปรงสลักกับกางเกง
I like it hot (2008)	คังเอ	เด็กสาวสดใส อ่อนต่อโลก ผมยาว มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง สลักกับชุดกระโปรง
	มีราน	เด็กสาวร่าเริง ผมสั้น มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง
Miao Miao (2008)	เสี่ยวอ้าย	เด็กสาวร่าเริง ผมยาว ชอบแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบลำลอง
Drifting flower (2008)	ดีโก้	สาวห้าว ผมสั้นแบบผู้ชาย แต่งกายและมีท่าทางแบบผู้ชาย
	จิง	สาวอ่อนหวาน ผมยาว แต่งกายด้วยชุดกระโปรง
	ลิลี่	สาวมัน ผมสั้น แต่งกายด้วยชุดกระโปรง
	โอเชียน	สาวห้าว ผมสั้น แต่งกายและมีท่าทางแบบผู้ชาย
Candy rain (2008)	เจสซี่	สาวอ่อนหวาน ผมยาว แต่งกายด้วยชุดกระโปรงสลักกับกางเกงแบบผู้หญิง
	ปอน	สาวห้าว ผมยาว ชอบแต่งกายด้วยเสื้อยืด กางเกงยีนส์
	ยู	สาวนิ่งขรั่ม ผมสั้น ทะมัดทะแมง แต่งกายด้วยชุด
	หลิน	สาวมัน ท่าทางมั่นใจแต่งกายด้วยชุดกระโปรงแบบผู้หญิง
	ซัมเมอร์	หญิงสาวร่าเริง สดใส ผมยาว มักแต่งกายด้วยชุดกระโปรงแบบผู้หญิง
	สเปนเซอร์	สาวห้าว ผมสั้น มักแต่งกายและมีท่าทางแบบผู้ชาย
	ริกกี	สาวห้าว ผมสั้น มัก แต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้ชาย
	เสี่ยวยุน	สาวเปรี้ยว ผมสั้น มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง

ภาพยนตร์	ตัวละคร	ลักษณะท่าทางการแต่งกาย
Kakera (2009)	ริโกะ	สาวห้าว ผมยาว แต่งกายด้วยชุดกระโปรงสลักกางเกงแบบผู้หญิง
	ฮารุ	สาวนิ่งขริ่ม ผมสั้น แต่งกายแบบเด็กสาว ด้วยชุดกระโปรงสลักกางเกงแบบผู้หญิง
5 sense of eros (2009)	จองฮา	สาวนิ่งขริ่ม ผมยาว แต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง
	นารุ	สาวเปรี้ยว ผมสั้น แต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง
All about love (2010)	เหมยซี่	สาวห้าว ผมสั้น แต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง สลักกับชุดกระโปรง
	เอลิต้า	สาวอ่อนหวาน ผมยาว มักใส่ชุดกระโปรงแบบผู้หญิง
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	นี่น่า	สาวมัน ผมยาว มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง สลักกับชุดกระโปรง
	ไซเพีย	สาวมัน ผมยาว มักแต่งกายด้วยชุดกางเกงแบบผู้หญิง สลักกับชุดกระโปรง
	ไปเหอ	สาวเรียบร้อย ผมยาว แต่งกายด้วยชุดผู้หญิงตามธรรมเนียมจีนโบราณ
	เสว่ฮวา	หญิงสาวสวยสง่า ผมยาว แต่งกายด้วยชุดผู้หญิงตามธรรมเนียมจีนโบราณ

จากการวิเคราะห์ลักษณะท่าทางและการแต่งกายของตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออก จะพบว่าตัวละครส่วนใหญ่แม้ว่ามีลักษณะท่าทางที่แตกต่างไปตามรูปแบบพฤติกรรมทางเพศ แต่ก็ยังคงนิยมแต่งกายในแบบผู้หญิงอยู่ กล่าวคือตัวละครที่มีลักษณะท่าทางบุคลิกแบบเข้มแข็ง ห้าวๆ หรือนิ่งขริ่มโดยส่วนมากมักจะเป็นตัวละครที่มีรูปแบบพฤติกรรมทางเพศแบบเลสเบี้ยนคิง ในขณะที่ตัวละครที่มีทำที่อ่อนหวาน เรียบร้อย หรือสาวเปรี้ยว โดยส่วนมากมักจะเป็นตัวละครที่มีรูปแบบพฤติกรรมทางเพศแบบเลสเบี้ยนควีน ซึ่งตัวละครทั้งหลายนี้ล้วนแล้วแต่มีการแต่งกายแบบผู้หญิงในหลากหลายลักษณะ อาจแต่งกายแบบสาวห้าว หรือสาวอ่อนหวานก็ได้ แต่จะยังคงมีบุคลิกของความเป็นหญิงอยู่ จึงทำให้

ผู้คนที่ทั่วไปไม่สามารถคาดเดาถึงพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของตัวละครจากลักษณะหรือบุคลิก การแต่งกายได้

ยกเว้นตัวละครที่มีลักษณะท่าทางและการแต่งกายค่อนข้างไปทางผู้ชายหรือเลียนแบบ จากผู้ชาย ซึ่งก็ปรากฏให้เห็นเป็นส่วนน้อย พบในภาพยนตร์เพียง 5 เรื่องเท่านั้น จากกลุ่ม ภาพยนตร์ตัวอย่างทั้งสิ้น 20 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เกาหลีเรื่อง Memento Mori (1999) ภาพยนตร์จีนเรื่อง Saving face (2004) และ The Chinese botanist's daughters (2006) ภาพยนตร์ได้วันเรื่อง Drifting flower (2008) และ Candy rain (2008) อาจกล่าวได้ว่าไม่พบ ตัวละครที่ปรากฏภาพการเป็นหญิงรักร่วมเพศอย่างชัดเจนในภาพยนตร์ฮ่องกงและญี่ปุ่นเลย ส่วนในภาพยนตร์จีนเรื่อง Saving face (2004) และ The Chinese botanist's daughters (2006) แม้ตัวละครหญิงรักร่วมเพศจะไม่ได้แสดงลักษณะท่าทางหรือการแต่งกายที่เลียนแบบมาจากผู้ชายโดยตรง แต่ก็มีลักษณะท่าทางหรือการแต่งกายบางอย่างที่มีความคล้ายคลึงกับผู้ชาย อยู่บ้าง จึงทำให้สามารถคาดเดาได้ว่าตัวละครนั้นน่าจะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศแฝงอยู่ ในขณะที่ ภาพยนตร์เกาหลีเรื่อง Memento Mori (1999) ภาพยนตร์ได้วันเรื่อง Drifting flower (2008) และ Candy rain (2008) นั้นกลับพบตัวละครที่มีลักษณะท่าทางและการแต่งกายที่เหมือนกับผู้ชาย ภาพยนตร์ทั้งสามเรื่องนั้นพบตัวละครหญิงรักร่วมเพศในช่วงวัยรุ่นที่เริ่มเรียนรู้กับความรัก จากผู้หญิงเช่นเดียวกัน ตัวละครหลักทั้งสามเรื่องจึงมีลักษณะท่าทางและการแต่งกายที่ ลอกเลียนแบบมาจากเด็กผู้ชาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาพยนตร์เรื่อง Drifting flower (2008) ที่มีการกล่าวถึงตัวละครในวัยผู้ใหญ่ด้วย เป็นภาพยนตร์ที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดว่าตัวละครหญิง รักร่วมเพศนั้นมีการเลียนแบบพฤติกรรมและการแต่งกาย รวมถึงมีลักษณะท่าทางที่เหมือนกับผู้ชายทั่วไปอย่างชัดเจน

จากภาพยนตร์ทั้ง 5 เรื่องที่ตัวละครแสดงให้เห็นถึงการเป็นหญิงรักร่วมเพศอย่างชัดเจน พบว่าเป็นภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นทั้งในเวลาแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) และช่วงสมัยหลัง (ตั้งแต่ปี ค.ศ.2005-2011) ในจำนวนเท่าๆกัน อีกทั้งยังพบว่าในจำนวน 2 เรื่องมีการเล่าเรื่องราว ย้อนยุค ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง The Chinese botanist's daughters (2006) และ Drifting flower (2008) ส่วนอีกสามเรื่องที่เหลือดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นล้วนเล่าเรื่องราวในยุคปัจจุบันทั้งสิ้น แสดงให้เห็นถึงภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออก ไม่ว่าจะเป็น

ภาพยนตร์ที่สร้างในช่วงเวลาใด มีการเล่าเรื่องอยู่ในสมัยใด หรือเป็นภาพยนตร์ในวัฒนธรรมใด ก็ไม่นิยมแสดงภาพของตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่มีลักษณะท่าทางและการแต่งกายที่ทำให้สามารถรู้ได้ว่าตัวละครนั้นมีพฤติกรรมความเป็นหญิงรักร่วมเพศให้เห็นได้อย่างชัดเจน แต่จะนิยมใช้บริบทต่างๆในการอธิบายถึงลักษณะการเป็นรักร่วมเพศของตัวละครแทน

1.5 ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกทั้ง 20 เรื่องนั้น มีรูปแบบของการเป็นรักร่วมเพศที่แตกต่างกันออกไป โดยสามารถแจกแจงเป็นตารางโดยเรียงลำดับตามปีคศ.ที่สร้างภาพยนตร์ได้ดังนี้

ตารางที่ 53 ตารางแสดงลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์	ตัวละคร	ลักษณะการเป็นรักร่วมเพศ
Intimates (Ji Sors) (1997)	หว่าน	เลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศ/ไบเซ็กชวล
	ฟุน	เลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศ/ไบเซ็กชวล
Memento Mori (1999)	โยชิน	ดี/ไบเซ็กชวล
	ชิอิน	ทอม
Fish and Elephant (2001)	เสี่ยวคววน	เลสเบี้ยนคิง
	เสี่ยวหลิง	เลสเบี้ยนควีน/ไบเซ็กชวล
	จวนจวน	เลสเบี้ยนควีน/ไบเซ็กชวล
Blue (2002)	คายาโกะ	เลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศ/ไบเซ็กชวล
	เอนโด	เลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศ/ไบเซ็กชวล
A Bizzare love Triangle (2002)	กุ่มซุก	เลสเบี้ยนคิง/ไบเซ็กชวล
	คุนฮี้	เลสเบี้ยนควีน/ไบเซ็กชวล
Saving face (2004)	วิล	เลสเบี้ยนคิง
	วิเวียน	เลสเบี้ยนควีน

ภาพยนตร์	ตัวละคร	ลักษณะการเป็นรักร่วมเพศ
Butterfly (2004)	ฟลาเวีย	เลสเบี้ยนควีน
	จิน	เลสเบี้ยนคิง
	เสี่ยวแย๋	เลสเบี้ยนคิง
Ab-normal beauty (2004)	จี้	เลสเบี้ยนควีน
	เจส	เลสเบี้ยนคิง
The Chinese botanist's daughters (2006)	ลี่	เลสเบี้ยนไม่ระบุบทบาททางเพศ
	อัน	เลสเบี้ยนไม่ระบุบทบาททางเพศ
Love my life (2006)	อิชิโกะ	เลสเบี้ยนควีน
	เอริ	เลสเบี้ยนคิง/ไบเซ็กชวล
Love lone's flower (2007)	หยวนฟาง	เลสเบี้ยนคิง
	วู่เป่า	เลสเบี้ยนควีน/ไบเซ็กชวล
Love lone's flower (2007)	จวนจวน	เลสเบี้ยนควีน/ไบเซ็กชวล
Topless (2008)	นัตสุโกะ	เลสเบี้ยนคิง/ไบเซ็กชวล
	โทโมมิ	เลสเบี้ยนควีน/ไบเซ็กชวล
I like it hot (2008)	คังเอ	เลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศ
	มีราน	เลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศ
Miao Miao	เสี่ยวอ้าย	เลสเบี้ยนคิง
DRIFTING FLOWER (2008)	ดีโก้	ทอม
	จิง	ดี
	ลิลี่	ดี
	ไอเซียน	ทอม
Candy rain (2008)	เจสซี่	เลสเบี้ยนควีน
	ปอน	เลสเบี้ยนคิง
	ยู	เลสเบี้ยนคิง
	หลิน	เลสเบี้ยนควีน

ภาพยนตร์	ตัวละคร	ลักษณะการเป็นรักร่วมเพศ
Candy rain (2008)	ซัมเมอร์	ดี/ไบเซ็กชวล
	สเปนเซอร์	ทอม
	ริกกี	ทอม
	เสียวยูน	ดี
Kakera (2009)	ริโกะ	เลสเบี้ยนคิง
	ฮารุ	เลสเบี้ยนควีน/ไบเซ็กชวล
5 sense of eros (2009)	จงฮา	เลสเบี้ยนควีน/ไบเซ็กชวล
	นารุ	เลสเบี้ยนคิง/ไบเซ็กชวล
All about love (2010)	เหมยซี	เลสเบี้ยนคิง/ไบเซ็กชวล
	เอลิต้า	เลสเบี้ยนควีน/ไบเซ็กชวล
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	นิน่า	เลสเบี้ยนไม่ระบุบทบาททางเพศ
	โซเฟีย	เลสเบี้ยนไม่ระบุบทบาททางเพศ/ไบเซ็กชวล
	ไปเหอ	เลสเบี้ยนไม่ระบุบทบาททางเพศ/ไบเซ็กชวล
	เสว่ฮวา	เลสเบี้ยนไม่ระบุบทบาททางเพศ/ไบเซ็กชวล

จากการศึกษาพบว่าภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกนั้น ได้มีการนำเสนอลักษณะการเป็นรักร่วมเพศของตัวละครในหลากหลายรูปแบบ และมีลักษณะบุคลิกภาพที่แตกต่างกันไปดังนี้

ตัวละครทอม ถูกสร้างให้มีบุคลิกและลักษณะการแต่งกายภายนอกที่เห็นได้ชัดเจนว่ามีการสวมบทบาทของผู้ชาย การแต่งกายนั้นเป็นเสื้อผ้าแบบที่ผู้ชายใส่ หรือมีการรัดหน้าอกให้ลักษณะทางกายภาพใกล้เคียงกับความเป็นชายมากที่สุด รวมถึงมีการตัดผมสั้นมากๆ คล้ายผู้ชาย ส่วนบุคลิกลักษณะจะมีท่าที่แข็งแกร่งแบบผู้ชาย ดูพึ่งพาได้ ท่วงท่าการเดินทางที่กระฉับกระเฉงและการใช้น้ำเสียงคำพูดแบบห้วนๆ เป็นต้น

ตัวละครเลสเบียน มีทั้งที่สามารถแบ่งได้เป็น สองลักษณะตามค่านิยมทางเพศ ที่ได้สะท้อนบุคลิกภาพภายนอกออกมา และทั้งที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ เลสเบียนที่สามารถแบ่งแยกได้ ได้แก่ ตัวละครที่เป็นเลสเบียนจึงจะมีบุคลิกภาพภายนอกแข็งแกร่งเป็นผู้นำเหมือนผู้ชาย แต่ท่าทางการแสดงออกจะไม่ห้าวหาญแบบผู้ชาย และการแต่งตัวนั้นจะเหมือนกับผู้หญิงหัวทั่วไป ส่วนเลสเบียนควีนนั้นจะมีลักษณะอ่อนหวาน เรียบร้อยกว่า ท่าทางการแสดงออก และการแต่งตัวนั้นก็ไม่ได้แตกต่างจากหญิงสาวที่อ่อนหวานทั่วไป หากพิจารณาจากบุคลิกภาพภายนอกให้ดีอาจจะดูไม่ออกว่าตัวละครนั้นเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ส่วนเลสเบียนที่ไม่สามารถแบ่งแยกลักษณะตามค่านิยมทางเพศได้ คือ เลสเบียนที่มีค่านิยมแบบผู้ชายและผู้หญิงผสมผสานกัน ไม่แบ่งบทบาททางเพศอย่างชัดเจน

จากภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 เรื่องนั้น พบว่าลักษณะของตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่พบในภาพยนตร์ช่วงแรก(ตั้งแต่ปีค.ศ. 1997-2004) จะพบลักษณะของการเป็นเลสเบียนคิง และเลสเบียนควีนเสียเป็นส่วนมากในตัวละครหญิงรักร่วมเพศประเภทละ 6 ตัว ในขณะที่เลสเบียนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศพบอยู่ในตัวละครจำนวนทั้งสิ้น 4 ตัว และพบลักษณะการเป็นทอมดีในภาพยนตร์เพียงเรื่องเดียวเท่านั้นคือ ภาพยนตร์เกาหลีเรื่อง Memento Mori (1999) ซึ่งผู้วิจัยพบว่าในบรรดาตัวละครหญิงรักร่วมเพศทั้งหมดที่กล่าวมานั้นพบการถูกสวมบทบาททางเพศแบบไบเซ็กชวลด้วยในจำนวนทั้งสิ้น 9 ตัว จากจำนวนตัวละครหญิงรักร่วมเพศทั้งหมด 18 ตัว

สามารถวิเคราะห์ได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศในช่วงแรกนั้นนิยมระบุบทบาททางเพศที่ชัดเจนลงไปในตัวละครมากกว่าที่จะเลือกนำเสนอลักษณะการเป็นรักร่วมเพศแบบไม่ชัดเจนแต่อย่างไรก็ตามลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศในรูปแบบทอมกับดีนั้นไม่ได้รับความนิยมในการนำเสนอ หรือมักจะถูกนำเสนอในแง่ลบ ยกตัวอย่างจากบทบาทของตัวละครในเรื่อง Memento Mori (1999) ที่ตัวละครหลักทั้งคู่ต่างก็มีความผิดปกติทางจิตใจ ภาพยนตร์ในช่วงนี้ได้แสดงให้เห็นถึงลักษณะของหญิงรักร่วมเพศที่ไม่ซับซ้อนมากนัก และในจำนวนครึ่งหนึ่งของตัวละครก็ถูกสวมบทบาทให้มีความสัมพันธ์กับผู้ชายอีกด้วย สะท้อนให้เห็นถึงบทบาททางเพศของหญิงรักร่วมเพศในสมัยแรกๆที่มีการระบุบทบาททางเพศอย่างชัดเจน แต่จะไม่ปรากฏภาพลักษณ์ที่แสดงออกถึงความเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ชัดเจนต่อสังคมภายนอก

ส่วนในภาพยนตร์ช่วงหลัง (ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2005-2011) จะพบลักษณะของการเป็นเลสเบี้ยนคิง และเลสเบี้ยนควีนในจำนวนเท่าๆกันกับเลสเบี้ยนที่ไม่ระบุบทบาททางเพศ คือจำนวนประเภทละ 8-9 ตัว ในขณะที่ลักษณะการเป็นทอมดีในภาพยนตร์ในจำนวนประเภทละ 4 ตัว ซึ่งล้วนเป็นตัวละครที่พบในภาพยนตร์ได้หวั่นเท่านั้น คือ ภาพยนตร์เรื่อง Drifting flower (2008) และ Candy rain (2008) ซึ่งผู้วิจัยพบว่าในบรรดาตัวละครหญิงรักร่วมเพศทั้งหมดที่กล่าวมานั้น พบการถูกสวมบทบาททางเพศแบบไบเซ็กชวลด้วยในจำนวนทั้งสิ้น 14 ตัว จากจำนวนตัวละครหญิงรักร่วมเพศทั้งหมด 34 ตัว

สามารถวิเคราะห์ได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศในช่วงหลังนั้นความนิยมในการระบุบทบาททางเพศนั้นลดน้อยลง กล่าวคือมีการให้ความสำคัญกับตัวละครที่ไม่สามารถระบุบทบาททางเพศได้อย่างชัดเจนเทียบเท่ากับตัวละครที่สามารถระบุบทบาททางเพศได้ สะท้อนให้เห็นถึงสังคมที่เริ่มเกิดความซับซ้อนในการแบ่งบทบาททางเพศของหญิงรักร่วมเพศในสังคมสมัยใหม่ และลดค่านิยมในการแบ่งบทบาททางเพศที่ชัดเจนเหมือนในสมัยแรกๆ แต่อย่างไรก็ตามในจำนวนครึ่งหนึ่งของตัวละครก็ถูกสวมบทบาทให้มีความสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยในอัตราส่วนที่เท่าๆกันกับภาพยนตร์ในช่วงแรก(ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1997-2004) ในขณะที่ลักษณะของตัวละครทอมดีที่มีบทบาททางเพศชัดเจนนั้นกลับปรากฏให้เห็นอยู่ในภาพยนตร์ได้หวั่นเท่านั้น และเป็นภาพลักษณ์ที่ถูกแสดงออกทั้งในแง่ลบและแง่บวก อาจสะท้อนให้เห็นถึงสังคมในได้หวั่นที่มีการเปิดรับรักร่วมเพศในอัตลักษณ์ทางเพศแบบทอมดีมากกว่าในวัฒนธรรมอื่นๆ

เมื่อพิจารณาในภาพรวมจะพบว่าภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกจะนิยมใช้การนำเสนอตัวละครให้อยู่ในลักษณะของเลสเบี้ยนที่สามารถระบุบทบาททางเพศได้มากที่สุด โดยปรากฏให้เห็นเลสเบี้ยนคิง และเลสเบี้ยนในจำนวนอย่างละ 15 ตัว ในขณะที่เลสเบี้ยนที่ไม่สามารถระบุบทบาททางเพศได้นั้นถูกพบในจำนวนรองลงมาไม่ต่างกันมากนัก คือ 12 ตัว ส่วนลักษณะของหญิงรักร่วมเพศที่พบน้อยที่สุด และพบในจำนวนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับตัวละครในลักษณะอื่นๆ คือ ตัวละครในลักษณะทอมกับดี พบเพียงประเภทละ 5 ตัวเท่านั้น แสดงให้เห็นว่าภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกนั้นนิยมสร้างตัวละครที่มีลักษณะเป็นเลสเบี้ยนมากที่สุด ทั้งที่ระบุบทบาททางเพศได้และไม่สามารถระบุบทบาททางเพศได้ในจำนวน

เท่าๆกัน โดยไม่แบ่งแยกช่วงเวลาในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ ส่วนลักษณะทอมดึ้นนั้นปรากฏให้เห็นน้อยมากและไม่นิยมในการนำเสนอสักเท่าไร และเป็นที่น่าสนใจว่าในบรรดาตัวละครหญิงรักร่วมเพศจำนวนทั้งสิ้น 52 ตัวนั้น พบว่ามีการถูกสวมบทบาทการเป็นไบเซ็กชวลถึง 23 ตัว ซึ่งนั่นก็คือจำนวนครึ่งหนึ่งของตัวละครหญิงรักร่วมเพศทั้งหมดนั่นเอง สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงเรื่องการยอมรับรักร่วมเพศในสังคมเอเชียตะวันออกได้ว่า เป็นสังคมที่ยังไม่อาจยอมรับความเป็นรักร่วมเพศที่แสดงออกซึ่งลักษณะและท่าทางภายนอกได้ จะเห็นได้จากตัวละครที่ส่วนใหญ่มีลักษณะการเป็นรักร่วมเพศที่ไม่ชัดเจน อีกทั้งยังกำหนดให้หญิงรักร่วมเพศเหล่านั้นมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายได้ด้วย ซึ่งให้เห็นถึงสังคมที่ไม่อาจยอมรับรักร่วมเพศได้อย่างเต็มที่และไม่อาจยอมรับความจริงที่ว่าหญิงรักร่วมเพศในชีวิตจริงมีส่วนน้อยมากที่จะยอมมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชาย ภาพยนตร์เอเชียตะวันออกจึงเลือกนำเสนอภาพของไบเซ็กชวลเพื่อเข้ามาเบี่ยงเบนประเด็นการเป็นรักร่วมเพศของตัวละครไป

1.5.1 การเปิดเผยตัวตนของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ลักษณะการเป็นรักร่วมเพศของตัวละครในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกนั้น มีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งในบางครั้งก็เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเปิดเผยตัวตนการเป็นรักร่วมเพศของตัวละครต่อบุคคลรอบข้างด้วย ผู้วิจัยสามารถแจกแจงเป็นตารางโดยเรียงลำดับตามปีคศ. ที่สร้างในภาพยนตร์ได้ดังนี้ โดยตัวละครที่มีเครื่องหมายใน 2 ลักษณะ คือ - และ ✓ นั้น หมายความว่าตัวละครที่มีสภาวะการเปิดเผยตัวตนทั้งสองลักษณะ กล่าวคือในตอนแรกตัวละครเลือกที่จะปกปิดตัวตน และในภายหลังจึงได้ยอมเปิดเผยตัวตนออกมา

ตารางที่ 54 ตารางแสดงการเปิดเผยตัวตนของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์

ภาพยนตร์	ตัวละคร	การเปิดเผยตัวตนต่อ			
		ครอบครัว	เพื่อน/ คนใกล้ตัว	สังคม	คู่สมรส/ คู่รักที่เป็นชาย
Intimates (Ji Sors) (1997)	หว่าน	-	✓	✓	-
	ฟุน	-	-	- ✓	-
Memento Mori (1999)	โยชิน	-	-	✓	-
	ชิอิน	-	-	-	-
Fish and Elephant (2001)	เสี่ยวคววน	- ✓	✓	✓	-
	เสี่ยวหลิง	-	-	✓	-
	จวนจวน	-	-	-	-
Blue (2002)	คายาโกะ	-	-	-	-
	เอนโด	-	-	-	-
A Bizzare love Triangle (2002)	กุมซุก	✓	-	✓	-
	อุโนฮิ	-	-	✓	- ✓
Saving face (2004)	วิล	- ✓	✓	- ✓	-
	วิเวียน	✓	✓	✓	-
Butterfly (2004)	ฟลาเวีย	-	✓	- ✓	- ✓
	จิน	-	✓	✓	-
	เสี่ยวเย่	-	✓	✓	-
Ab-normal beauty (2004)	ซินี	-	✓	-	-
	เจส	-	✓	-	-
The Chinese botanist's daughters (2006)	ลี่	-	-	-	-
	อัน	-	-	-	-

ภาพยนตร์	ตัวละคร	การเปิดเผยตัวตนต่อ			
		ครอบครัว	เพื่อน/ คนใกล้ตัว	สังคม	คู่สมรส/ คู่รักที่เป็นชาย
Love my life (2006)	อิชิกะ	✓	✓	✓	-
	เอริ	-	✓	-	✓
Love lone's flower (2007)	หยวนฟาง	-	✓	-	-
	วูเป่า	-	-	-	✓
	จวนจวน	-	-	-	-
Topless (2008)	นัตสุโกะ	-	✓	✓	-
	โทโมมิ	-	-	-	-
I like it hot (2008)	คังเอ	-	-	-	✓
	มีราน	-	-	-	✓
Miao Miao (2008)	เสี่ยวอ้าย	-	-	-	-
Drifting flower (2008)	ดีโก้	✓	✓	✓	-
	จิง	✓	✓	✓	-
	ลิลี่	-	✓	-	✓
	โอเชียน	-	-	-	-
Candy rain (2008)	เจสซี่	-	-	-	-
	ปอน	-	-	✓	-
	ยู	-	-	-	-
	หลิน	-	-	✓	-
	ซัมเมอร์	✓	-	-	✓
	สเปนเซอร์	-	-	✓	-
	วิกกี	-	-	✓	-
	เสี่ยวยุน	-	-	✓	-

ภาพยนตร์	ตัวละคร	การเปิดเผยตัวตนต่อ			
		ครอบครัว	เพื่อน/ คนใกล้ตัว	สังคม	คู่สมรส/ คู่รักที่เป็นชาย
Kakera (2009)	ริโกะ	✓	✓	✓	-
	ฮารุ	-	-	-	✓
5 sense of eros (2009)	จงฮา	-	-	-	-
	นารุ	-	-	-	-
All about love (2010)	เหมยซี่	-	✓	✓	-
	เอลิต้า	-	✓	✓	-
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	นีน่า	-	-	-	-
	ไซเพีย	-	-	-	-
	ไปเหอ	-	-	-	-
	เสว่ฮวา	-	-	-	-

เมื่อวิเคราะห์จากตารางถึงการเปิดเผยตัวตนของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกทั้ง 20 เรื่อง สามารถสรุปได้ว่าภาพยนตร์ทั้งช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) พบว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศมีการเปิดเผยตัวตนต่อสังคมภายนอกมากที่สุด จำนวน 12 ตัว รองลงมาคือการเปิดเผยตัวตนต่อเพื่อนหรือคนใกล้ชิด จำนวน 9 ตัว ครอบครัวจำนวน 4 ตัว และพบการเปิดเผยตัวตนต่อคู่รักหรืออดีตคนรักที่เป็นผู้ชายน้อยที่สุดในจำนวน 2 ตัว

ในขณะที่ภาพยนตร์ช่วงหลัง(ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) พบว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศมีการเปิดเผยตัวตนต่อสังคมภายนอกมากที่สุด จำนวน 15 ตัว รองลงมาคือการเปิดเผยตัวตนต่อเพื่อนหรือคนใกล้ชิด จำนวน 9 ตัว ครอบครัว จำนวน 6 ตัว และพบการเปิดเผยตัวตนต่อคู่รักหรืออดีตคนรักที่เป็นผู้ชายน้อยที่สุดในจำนวน 5 ตัว

เมื่อวิเคราะห์จากภาพรวมสามารถกล่าวได้ว่าภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 20 เรื่อง มีการนำเสนอถึงการเปิดเผยตัวตนของตัวละครหญิงรักร่วมเพศไปในทิศทางเดียวกันกล่าวคือพบการเปิดเผยตัวตนของตัวละครต่อสังคมภายนอกมากที่สุด ส่วนการเปิดเผยตัวตนต่อเพื่อน คนใกล้ชิด และครอบครัวนั้นพบรองลงมาในจำนวนเท่าๆกัน และพบการเปิดเผยตัวตนต่อคู่รักหรืออดีตคนรักที่เป็นผู้ชายพบน้อยที่สุดเช่นเดียวกัน อาจกล่าวได้ว่าการที่ตัวละครมีการเปิดเผยตัวตนต่อสังคมที่มากที่สุด แสดงให้เห็นถึงความเปิดกว้างทางสังคมที่มากขึ้น ทำให้ตัวละครไม่ใส่ใจถ้าหากจะแสดงตัวตนที่แท้จริงออกไป ในขณะที่เพื่อนหรือคนใกล้ชิดก็ยังเป็นบุคคลที่หญิงรักร่วมเพศเกิดความสบายใจมากที่สุดต่อการเปิดเผยตัวตน สำหรับครอบครัวและอดีตชายคนรักหรือคู่สมรสนั้น ภาพยนตร์ก็ยังนิยมให้ตัวละครเลือกที่จะปกปิดตัวตนมากกว่าที่จะเปิดเผย เนื่องจากปัจจัยทั้งสองนี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อนต่อสังคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้ความสำคัญกับครอบครัวเป็นที่สุด

เมื่อพิจารณาถึงบริบททางช่วงเวลาในภาพยนตร์จะพบว่าในภาพยนตร์ที่มีการเล่าเรื่องราวย้อนยุคนั้นแทบไม่ปรากฏให้เห็นว่าตัวละครมีการเปิดเผยตัวตนการเป็นรักร่วมเพศต่อคนในครอบครัว หรือคู่สมรส/อดีตชายคนรักเท่าไรนัก ซึ่งการเปิดเผยตัวตนต่อคนในครอบครัวพบในภาพยนตร์ได้หวั่นเรื่อง Drifting flower เพียงเรื่องเดียว ในขณะที่การเปิดเผยตัวตนต่อคู่สมรส/อดีตชายคนรัก ก็ยังคงพบในภาพยนตร์ได้หวั่นเช่นเดียวกัน คือภาพยนตร์เรื่อง Love's Lone Flower และ Drifting flower

ส่วนการเปิดเผยตัวตนต่อเพื่อนหรือคนใกล้ชิดนั้นพบมากที่สุดจากภาพยนตร์ฮ่องกงเรื่อง Intimates (Ji sor) , Butterfly และภาพยนตร์ได้หวั่นเรื่อง Love's Lone Flower, Drifting flower ในขณะที่การเปิดเผยตัวตนรักร่วมเพศต่อสังคมภายนอกนั้นพบรองลงมาจากภาพยนตร์ได้หวั่นเรื่อง Drifting flower ภาพยนตร์ฮ่องกงเรื่อง Intimates (Ji sor) และ Butterfly ในที่นี้พบว่าภาพยนตร์บางเรื่องตัวละครเกิดความสับสนและไม่แน่ใจต่อการเปิดเผยตัวตนต่อสังคมในภายหลัง แต่ต่อมาก็กล้าที่จะเปิดเผยตัวตน เช่นในภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji sor) แสดงให้เห็นถึงภาวะของสังคมที่ยังไม่ยอมรับรักร่วมเพศเสียทีเดียวที่ทำให้ตัวละครเกิดความลังเลใจที่จะเปิดเผยตัวตน

สามารถสรุปได้ว่าในภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาย้อนยุคนั้น ในภาพยนตร์จีน ได้แก่ เรื่อง Snow Flower and the Secret Fan และ The Chinese botanist's daughters ไม่ปรากฏให้เห็นถึงสภาวะการเปิดเผยตัวตนของการเป็นรักร่วมเพศให้เห็นแต่ประการใด ส่วนในภาพยนตร์ได้หวนกลับมาปรากฏให้เห็นถึงการเปิดเผยตัวตนต่อทุกๆด้าน และภาพยนตร์ฮ่องกงพบการเปิดเผยตัวตนต่อเพื่อนและสังคมเพียงเท่านั้น สะท้อนให้เห็นถึงภาวะการเปิดเผยตัวตนของหญิงรักร่วมเพศ ต่อบุคคลรอบข้าง และสังคมภายนอกที่ค่อนข้างน้อย อาจกล่าวได้ว่าในช่วงเวลายุคเก่านั้นผู้คนยังไม่เปิดรับในเรื่องของการเป็นรักร่วมเพศมากนัก จึงทำให้ตัวละครเลือกที่จะปกปิดตัวตนที่แท้จริงเอาไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคนในครอบครัว พบว่าตัวละครแทบจะไม่เปิดเผยตัวตนให้รู้เลย เนื่องจากผู้คนส่วนใหญ่ยังไม่อาจรับพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของคนในครอบครัวได้ จึงทำให้ตัวละครนั้นเลือกที่จะเปิดเผยตัวตนต่อเพื่อน และสังคมภายนอกเสียมากกว่า นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นว่าในหญิงรักร่วมเพศในจีนช่วงเวลานี้ไม่นิยมเปิดเผยตัวตนการเป็นรักร่วมเพศเลย แสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรับในสังคมที่ค่อนข้างรุนแรง ในขณะที่ฮ่องกงและไต้หวันนั้นการเปิดเผยตัวตนเริ่มปรากฏให้เห็นบ้างแล้ว โดยเฉพาะในไต้หวันที่ค่อนข้างเปิดรับมากกว่าที่อื่น

ส่วนการวิเคราะห์ถึงการเปิดเผยตัวตนของตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ที่มีการเล่าเรื่องราวอยู่ในสังคมร่วมสมัย หรือสมัยปัจจุบัน สะท้อนให้เห็นว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศ ยังคงเปิดเผยตัวตนต่อคู่สมรส/อดีตชายคนรักในจำนวนน้อยมากที่สุดเช่นเดียวกับภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวย้อนยุค โดยพบ จากภาพยนตร์เกาหลีเรื่อง A Bizzare love Triangle และ I like it hot ภาพยนตร์ฮ่องกงเรื่อง Butterfly ภาพยนตร์ไต้หวันเรื่อง Candy rain และภาพยนตร์ญี่ปุ่นเรื่อง Kakeru ที่ตัวละครต่างแสดงความเป็นตัวตนที่แท้จริงออกมา เพียงเพราะไม่อาจต้านทานความรู้สึกที่แท้จริงได้ หรือตัวละครพบกับความสัมพันธ์ที่ลุ่มหลงกับคนรักผู้ชาย

การเปิดเผยตัวตนที่พบน้อยรองลงมาคือตัวละครมีการเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว พบในภาพยนตร์จีน เกาหลี และญี่ปุ่น ในภาพยนตร์จีนเรื่อง Fish and Elephant และ Saving face ตัวละครล้วนต้องการปกปิดพฤติกรรมรักร่วมเพศของตนในตอนแรก แต่แล้วในภายหลังก็เลือกที่จะเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัวแม้จะต้องโดนคำครหาก็ตามเพื่อพิสูจน์ความรัก ในขณะที่

ภาพยนตร์เกาหลีเรื่อง A Bizzare love Triangle ตัวละครได้เปิดเผยตัวตนจากการตั้งใจขอคำปรึกษาจากคนในครอบครัว เช่นเดียวกับในภาพยนตร์ญี่ปุ่นเรื่อง Kakeru ที่ครอบครัวนั้นยอมรับการเป็นรักร่วมเพศของตัวละครได้ ตัวละครจึงเปิดเผยตัวตนอย่างเต็มที่ ในขณะที่ภาพยนตร์เรื่อง Love my life ตัวละครเกิดความสับสนและไม่แน่ใจต่อการเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัวในภายหลัง แต่ต่อมาก็กลัวที่จะเปิดเผยตัวตน แสดงให้เห็นถึงครอบครัวที่ยังไม่เปิดรับการเป็นรักร่วมเพศของตัวละครเสียทีเดียว

ส่วนการเปิดเผยตัวตนต่อเพื่อนหรือคนใกล้ตัวนั้นพบในภาพยนตร์จีนเรื่อง Fish and Elephant และ Saving face ภาพยนตร์ฮ่องกงเรื่อง Butterfly, Ab-normal beauty, All about love ภาพยนตร์ไต้หวันเรื่อง Candy rain และภาพยนตร์ญี่ปุ่นเรื่อง Love my life Topless , Kakeru

ในขณะที่การเปิดเผยตัวตนรักร่วมเพศต่อสังคมภายนอกนั้นพบมากที่สุด ทั้งจากภาพยนตร์จีนเรื่อง Fish and Elephant และ Saving face ภาพยนตร์ไต้หวันเรื่อง Candy rain ภาพยนตร์ฮ่องกงเรื่อง Butterfly ,All about love ภาพยนตร์ญี่ปุ่นเรื่อง Love my life, Topless , Kakeru และภาพยนตร์เกาหลีเรื่อง Momento Mori, A Bizzare love Triangle ,I like it hot ในที่นี้พบว่าภาพยนตร์บางเรื่องตัวละครเกิดความสับสนและไม่แน่ใจต่อการเปิดเผยตัวตนต่อสังคมในภายหลัง แต่ต่อมาก็กลัวที่จะเปิดเผยตัวตน เช่นในภาพยนตร์เรื่อง Saving face ,Butterfly และ I like it hot แสดงให้เห็นถึงภาวะของสังคมที่ยังไม่ยอมรับรักร่วมเพศเสียทีเดียว ทำให้ตัวละครเกิดความลังเลใจที่จะเปิดเผยตัวตน

สามารถสรุปได้ว่าในภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาร่วมสมัย ตัวละครยังคงไม่นิยมเปิดเผยตัวตนต่อคู่สมรสหรืออดีตคนรักเช่นเดียวกับภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวย้อนยุค อีกทั้งยังมีอัตราการเปิดเผยตัวตนต่อเพื่อนหรือคนใกล้ชิดในสัดส่วนที่ไม่แตกต่างไปจากภาพยนตร์ย้อนยุค ในขณะที่การเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัวและสังคมนั้นกลับปรากฏให้เห็นในอัตราส่วนที่มากกว่าเดิมอย่างเห็นได้ชัดแม้ว่าในช่วงเวลายุคร่วมสมัยนี้ตัวละครจะยังคงมีท่าทีลังเลต่อการเลือกที่จะเปิดเผยตัวตน แต่ในที่สุดตัวละครก็เลือกทำตามความต้องการของตนเอง แสดงให้เห็นถึงความกล้าที่จะเปิดเผยตัวตนที่มากขึ้นกว่าในสังคมยุคก่อนนั่นเอง

เป็นที่น่าสังเกตว่าตัวละครในภาพยนตร์จีนนั้นได้ปรากฏให้เห็นถึงภาวะการเปิดเผยตัวตนของการเป็นรักร่วมเพศแล้วในภาพยนตร์ยุคร่วมสมัย และปรากฏให้เห็นถึงภาวะการเปิดเผยตัวตนของการเป็นรักร่วมเพศในภาพยนตร์เกาหลีและญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นด้วย โดยปรากฏในหลายๆด้าน ส่วนในภาพยนตร์ไต้หวันและฮ่องกงนั้นได้คงปรากฏให้เห็นถึงการเปิดเผยตัวตนในทุกๆด้าน

จากภาพยนตร์สะท้อนให้เห็นถึงภาวะการเปิดเผยตัวตนของหญิงรักร่วมเพศต่อบุคคลรอบข้าง และสังคมภายนอกที่เพิ่มมากขึ้นในช่วงเวลายุคร่วมสมัย อาจสะท้อนให้เห็นถึงการยอมรับในตัวตนของตัวละครหญิงรักร่วมเพศว่าในช่วงเวลาดังกล่าวนั้นมีการเปิดรับบุคคลรักร่วมเพศมากขึ้นกว่าในช่วงเวลาสมัยก่อน ตัวละครหญิงรักร่วมเพศจึงเริ่มเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัวและสังคมมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามการเปิดเผยตัวตนของตัวละครต่อเพื่อนและคนใกล้ชิดนั้นก็ยังคงมีจำนวนที่เท่าเทียมกันทั้งในยุคเก่าและยุคร่วมสมัย แสดงให้เห็นว่าตัวละครนั้นมีความไว้วางใจให้กับเพื่อนมากกว่าบุคคลอื่นๆ และแสดงให้เห็นว่าคนใกล้ชิดนั้นมักจะเข้าใจและเปิดใจให้กับตัวละครได้ดีที่สุด เนื่องจากไม่มีความคาดหวังหรือกรอบกำหนดกฎเกณฑ์เหมือนกับที่คนในครอบครัวและสังคมภายนอกตั้งแง่เอาไว้ ส่วนการเปิดเผยตัวตนต่อคู่สมรสหรืออดีตชายคนรักนั้นก็ยังคงพบอยู่น้อยทั้งในช่วงเวลายุคเก่าและช่วงเวลาร่วมสมัย แต่ก็ปรากฏให้เห็นในช่วงเวลาสมัยหลังมากขึ้นกว่าเดิม อาจสะท้อนให้เห็นถึงความเท่าเทียมของชายหญิงที่เริ่มปรากฏขึ้นในสังคม ให้ผู้หญิงได้เลือกตัดสินใจและทำความเข้าใจความต้องการของตัวเองในการเลือกคบหาคนรักมากยิ่งขึ้น

1.6 ลักษณะนิสัย

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกทั้ง 20 เรื่องนั้น มีลักษณะนิสัยที่แบ่งได้เป็นสองลักษณะใหญ่ๆ ที่โดยแบ่งเป็นนิสัยที่ปกติเหมือนผู้คนทั่วไป และนิสัยที่แปลกแยกจากผู้คนทั่วไป ซึ่งผู้วิจัยทำตารางแจกแจงให้เห็นโดยเรียงลำดับตามปีศ.ที่สร้างภาพยนตร์ได้ดังนี้

ตารางที่ 55 ตารางแสดงลักษณะนิสัยของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์	ลักษณะนิสัย	
	ปกติ	แปลกแยก
Intimates (Ji Sors) (1997)	✓	-
Memento Mori (1999)	-	✓
Fish and Elephant (2001)	✓	-
Blue (2002)	✓	-
A Bizzare love Triangle (2002)	-	✓
Saving face (2004)	✓	-
Ab-normal beauty (2004)	-	✓
The Chinese botanist's daughters (2006)	-	✓
Love my life (2006)	✓	-
Love lone's flower (2007)	-	✓
Topless (2008)	✓	-
I like it hot (2008)	✓	-
Miao Miao (2008)	✓	-

ภาพยนตร์	ลักษณะนิสัย	
	ปกติ	แปลกแยก
Drifting flower (2008)	✓	-
Candy rain (2008)	✓	✓
Kakera (2009)	✓	-
5 sense of eros (2009)	-	✓
All about love (2010)	✓	-
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	✓	-

จากตารางข้างต้นสามารถกล่าวได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นโดยส่วนมากแล้วถูกสร้างให้มีลักษณะนิสัยที่ปกติเหมือนกับผู้คนทั่วไป พบในภาพยนตร์ทั้งสิ้นจำนวน 14 เรื่องที่ตัวละครนั้นมีทั้งลักษณะนิสัยในด้านดีและด้านลบ เหมือนๆกับคนทั่วไปที่มีลักษณะนิสัยทั้งสองแบบปะปนกัน ยกตัวอย่างลักษณะนิสัยในด้านดีที่ปรากฏในตัวละคร ได้แก่ ความมีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ว่าเรื่องใส มั่นใจในตัวเอง ชอบเข้าสังคม เป็นต้น และลักษณะนิสัยในด้านลบที่ปรากฏในตัวละคร ได้แก่ ความเก็บกด ปกปิดตัวเอง ไม่มั่นใจในตัวเอง ความเห็นแก่ตัว เป็นต้น

ในส่วนของลักษณะนิสัยที่แปลกแยกจากสังคมนั้น พบในภาพยนตร์ทั้งสิ้นจำนวน 7 เรื่อง โดยที่ตัวละครนั้นมีลักษณะนิสัยในด้านลบที่มากเกินไปเพียงมีดังเช่นความหลงผิดหรือการหมกมุ่นอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากเกินไป การไม่มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น ทำตัวขวางโลก ก้าวร้าว อាកารทางจิตต่างๆ การมีพฤติกรรมและความคิดสุดขั้ว และการกระทำที่สวนทางกับความน่าจะเป็นในสังคม เป็นต้น

สามารถวิเคราะห์ได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นโดยส่วนมากแล้วมีนิสัยที่หลากหลาย เหมือนกับผู้คนทั่วไปที่เป็นรักต่างเพศ มีเพียงส่วนน้อยที่ถูกสร้างให้มีลักษณะนิสัยที่แปลกแยกจากสังคม แต่อย่างไรก็ตามนิสัยแปลกแยกจากสังคมของตัวละครนั้นจะถูกพบในภาพยนตร์เกาหลีมากที่สุดจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori (1999) 5 sense of eros (2009) และ A Bizzare love Triangle (2002) ซึ่งภาพยนตร์ทั้งสามเรื่องล้วนเล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาร่วมสมัยทั้งสิ้น ในขณะที่ภาพยนตร์ได้หันพบนิสัยแปลกแยกจากสังคมจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Love lone's flower (2007) ซึ่งมีเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลายุคเก่า และ Candy rain (2008) ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาร่วมสมัย ส่วนในภาพยนตร์จีนและฮ่องกงพบลักษณะนิสัยที่แปลกแยกจากตัวละครแห่งละ 1 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์จีนเรื่อง The Chinese botanist's daughters (2006) ซึ่งมีเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาย้อนยุค และภาพยนตร์ฮ่องกงเรื่อง Ab-normal beauty(2004)ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาร่วมสมัย สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมของสังคมร่วมสมัยว่า ในแต่ละวัฒนธรรมมีมุมมองต่อหญิงรักร่วมเพศไปในลักษณะใด จะเห็นได้ว่า ภาพยนตร์เกาหลีนั้นมุ่งเน้นไปที่ลักษณะนิสัยแปลกประหลาดของตัวละครมากที่สุด ในขณะที่ ภาพยนตร์ในวัฒนธรรมอื่นๆกลับมีปะปนอยู่บ้างเท่านั้น ส่วนในญี่ปุ่นกลับไม่พบลักษณะนิสัยที่แปลกแยกเลย เป็นการแสดงให้เห็นว่าในสังคมเกาหลีนั้นยังคงตีความว่ารักร่วมเพศยังเป็นคนที่มีนิสัยแปลกแยก เป็นคนไม่น่าคบหา ในขณะที่สังคมญี่ปุ่นไม่ได้มุ่งโจมตีรักร่วมเพศไปในทางนั้น ขณะที่วัฒนธรรมอื่นๆนั้นก็ปรากฏให้เห็นถึงนิสัยแปลกแยกของหญิงรักร่วมเพศส่วนหนึ่ง

อาจกล่าวได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศทั้งในภาพยนตร์ช่วงแรก(ตั้งแต่ปีคศ.1997-2004)และช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีคศ.2005-2011) ปรากฏภาพของตัวละครที่มีลักษณะนิสัยแปลกแยกในจำนวนเท่าๆกัน อีกทั้งเมื่อพิจารณาถึงช่วงเวลาที่ภาพยนตร์ต้องการนำเสนอ ก็จะพบตัวละครที่มีความแปลกแยกทั้งในยุคเก่าและยุคร่วมสมัยเช่นเดียวกัน สามารถวิเคราะห์ได้ว่าในลักษณะนิสัยที่แปลกแยกของตัวละครนั้นสามารถปรากฏให้เห็นได้โดยไม่เจาะจงเรื่องยุคสมัยใดๆ ซ้ำให้เห็นว่าในภาพยนตร์ร่วมสมัย ค่านิยมที่ว่าหญิงรักร่วมเพศต้องเป็นคนที่นิสัยแปลกประหลาดนั้นได้เริ่มเบาบางลง ภาพยนตร์มักตีแผ่ลักษณะนิสัยของหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบของคนทั่วไปเสียมากกว่า และไม่ได้เจาะจงว่า ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในยุคสมัยเก่าต้องมีนิสัยที่แปลกแยกอีกด้วย แต่ใช้การตีความตัวละครที่ผสมผสานกันไป มีทั้งด้านดีและด้านลบ

2. ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

บุคคลรอบข้างของตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้น มีความสำคัญในการชี้ให้เห็นว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นส่งผลต่อความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างหรือไม่ หรือความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างนั้นส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเป็นรักร่วมเพศหรือไม่ โดยผู้วิจัยได้ทำตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศกับบุคคลรอบข้างไว้ดังนี้

ตารางที่ 58 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศกับบุคคลรอบข้าง

ภาพยนตร์	ตัวละคร	บุคคลรอบข้าง	ความสัมพันธ์	
			ราบรื่น	พบปัญหา
Intimates (Ji Sors) (1997)	หวาน	ครอบครัว	-	✓
		อดีตคู่รัก/คู่สมรส	-	✓
	พูน	ครอบครัว	-	✓
		อดีตคู่รัก/คู่สมรส	-	✓
Memento Mori (1999)	โยชิน	เพื่อน	-	✓
		อาจารย์	-	✓
	ชิอิน	เพื่อน	-	✓
		อาจารย์	-	✓
Fish and Elephant (2001)	เสี่ยวคววน	ครอบครัว	-	✓
	เสี่ยวหลิง	อดีตคู่รัก/คู่สมรส	-	✓
	จวนจวน	ครอบครัว	-	✓
Blue (2002)	คายาโกะ	ครอบครัว	-	✓
		เพื่อน	-	✓
	เอนโด	ครอบครัว	-	✓
		เพื่อน	-	✓
		อดีตคู่รัก/คู่สมรส	-	✓
A Bizzare love Triangle (2002)	กุมซุก	ครอบครัว	✓	-
	อุโนฮิ	ครอบครัว	-	✓
		อดีตคู่รัก/คู่สมรส	-	✓

ภาพยนตร์	ตัวละคร	บุคลกรอบข้าง	ความสัมพันธ์	
			ราบรื่น	พบปัญหา
Saving face (2004)	วิล	ครอบครัว	-	✓
		เพื่อน	✓	-
	วิเวียน	ครอบครัว	✓	-
		เพื่อน	✓	-
Butterfly (2004)	ฟลาเวีย	ครอบครัว	-	✓
		อดีตคู่รัก/คู่สมรส	✓	-
	จิ้น	เพื่อน	✓	-
	เสี่ยวเย่	ครอบครัว	-	✓
Ab-normal beauty (2004)	จิ้น	ครอบครัว	-	✓
		ญาติพี่น้อง	-	✓
		เพื่อน	✓	-
	เจส	ครอบครัว	✓	-
The Chinese botanist's daughters (2006)	ลี่	ครอบครัว	-	✓
	อัน	ครอบครัว	-	✓
Love my life (2006)	อิชโกะ	ครอบครัว	✓	-
		เพื่อน	✓	-
	เอริ	ครอบครัว	-	✓
		อดีตคู่รัก/คู่สมรส	-	✓
Love lone's flower (2007)	หยวนฟาง	เพื่อน	✓	-
	วู่เป่า	ครอบครัว	-	✓
		อดีตคู่รัก/คู่สมรส	✓	-
	จวนจวน	ครอบครัว	-	✓

ภาพยนตร์	ตัวละคร	บุคคลรอบข้าง	ความสัมพันธ์	
			ราบรื่น	พบปัญหา
Topless (2008)	นัตสุโกะ	เพื่อน	✓	✓
	โทโมมิ	อดีตคูรัก/คู่สมรส	✓	-
I like it hot (2008)	คังเอ	ครอบครัว	✓	-
		อดีตคูรัก/คู่สมรส	-	✓
	มีราน	ครอบครัว	✓	-
Miao Miao (2008)	เสี่ยวอ้าย	ครอบครัว	-	✓
		เพื่อน	✓	-
Drifting flower (2008)	ดีโก้	ครอบครัว	-	✓
		เพื่อน	✓	-
	จิง	ครอบครัว	-	✓
	ลิลี่	ครอบครัว	-	✓
		เพื่อน	✓	-
Candy rain (2008)	เจสซี่	ครอบครัว	-	✓
		อดีตคูรัก/คู่สมรส	-	✓
	ซัมเมอร์	ครอบครัว	-	✓
		อดีตคูรัก/คู่สมรส	✓	-
Kakera (2009)	ริโกะ	ครอบครัว	✓	-
		เพื่อน	✓	-
	ฮารุ	อดีตคูรัก/คู่สมรส	-	✓
		เพื่อน	✓	-
5 sense of eros (2009)	จงฮา	ครอบครัว	✓	-
		อดีตคูรัก/คู่สมรส	-	✓
All about love (2010)	เหมยซี่	เพื่อน	✓	-
	เอลิต้า	เพื่อน	✓	✓

ภาพยนตร์	ตัวละคร	บุคคลรอบข้าง	ความสัมพันธ์	
			ราบรื่น	พบปัญหา
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	นี่นา	ครอบครัว	✓	-
	ไซเพีย	ครอบครัว	-	✓
		อดีตคูรัก/คู่สมรส	-	✓
	ไปเหอ	ครอบครัว	✓	-
		อดีตคูรัก/คู่สมรส	-	✓
	เสว่ฮวา	ครอบครัว	✓	-
		อดีตคูรัก/คู่สมรส	✓	-

จากตารางสามารถสรุปได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศกับบุคคลรอบข้างในภาพยนตร์ช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) พบว่าตัวละครส่วนมากมักพบปัญหากับคนรอบข้างถึง 23 ตัว โดยพบปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัวมากที่สุดถึง 11 ตัว รองลงมาคือความสัมพันธ์กับคนรักที่เป็นผู้ชาย 5 ตัว และเพื่อน 4 ตัว นอกจากนั้นแล้วก็เป็นบุคคลรอบข้างทั่วไป ส่วนในความสัมพันธ์ที่ราบรื่นระหว่างตัวละครกับบุคคลรอบข้างนั้น ปรากฏให้เห็นน้อยมาก พบเพียง 8 ตัว ที่มีความสัมพันธ์ราบรื่นกับครอบครัว 3 ตัว เพื่อน 4 ตัว และคนรักที่เป็นชายเพียง 1 ตัวเท่านั้น

สะท้อนให้เห็นว่าตัวละครในช่วงนี้มักพบกับปัญหาความสัมพันธ์ที่คนในครอบครัวไม่อาจยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศของตัวเองได้ หรือครอบครัวของตัวละครนั้นส่วนใหญ่มักพบเจอกับปัญหาความแตกแยก พ่อแม่หย่าร้างกัน โดยเฉพาะพ่อที่เป็นสาเหตุของความเบาะแฉวจึงส่งผลให้ตัวละครนั้นมีพฤติกรรมกลายเป็นรักร่วมเพศขึ้น ในส่วนของความสัมพันธ์กับชายคนรักก็มักพบว่ามีปัญหาจนทำให้ตัวละครหันมามีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศได้ ส่วนในความสัมพันธ์กับเพื่อนนั้นมีทั้งราบรื่นและพบปัญหาในจำนวนเท่าๆกัน แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ช่วงนี้ มักปรากฏอยู่ในรูปแบบของการมีปัญหาความสัมพันธ์มากกว่าการที่จะมีความสัมพันธ์อันราบรื่นกับบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัว ในที่นี้สามารถแบ่งลักษณะของการขาดความอบอุ่นได้ทั้งกำพรว้า ขาดพ่อหรือแม่ พ่อแม่แยกทางกัน

ครอบครัวที่ยังไม่ขาดกันแต่พบปัญหาในครอบครัว ซึ่งพบภาวะการฉีกขาดในภาพยนตร์ทุกเรื่อง ทั้งที่มีเนื้อเรื่องอยู่ในช่วงเวลาย้อนยุคและยุคร่วมสมัย อีกทั้งพบในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกใน ทุกวัฒนธรรม

ในขณะที่ภาพยนตร์ในช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) พบว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศ มีความสัมพันธ์กับคนรอบข้างที่ราบรื่นในจำนวนเท่ากับกรณีที่ตัวละครมีปัญหากับบุคคลคนรอบข้าง โดยพบในตัวละครอย่างละ 21 ตัว โดยพบว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นยังคงมีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัวมากที่สุดถึง 12 ตัว ซึ่งพบมากเช่นเดียวกับภาพยนตร์ในช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) รองลงมาคือปัญหาความสัมพันธ์กับคนรักที่เป็นผู้ชาย 7 ตัว และพบปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อนในจำนวนที่ลดน้อยลงกว่าภาพยนตร์ช่วงแรก(ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) อีกทั้งยังไม่พบความขัดแย้งกับบุคคลอื่นทั่วไปเลย ส่วนในความสัมพันธ์ที่ราบรื่นระหว่างตัวละครกับบุคคลรอบข้างนั้นปรากฏให้เห็นในอัตราส่วนที่มากขึ้นเมื่อเทียบกับภาพยนตร์ในช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) พบทั้งสิ้นจำนวน 21 ตัว ที่มีความสัมพันธ์ราบรื่น โดยเฉพาะกับเพื่อนที่พบมากที่สุดในจำนวน 10 ตัว ครอบครัว 7 ตัว และคนรักที่เป็นชาย 4 ตัว

สะท้อนให้เห็นว่าตัวละครในช่วงนี้ยังคงพบกับปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นปัญหาหลักเช่นเดิม แต่จะเป็นไปในรูปแบบที่ว่าครอบครัวของตัวละครส่วนใหญ่มักพบเจอกับปัญหาความแตกแยก พ่อแม่หย่าร้างกัน โดยเฉพาะพ่อที่เป็นสาเหตุของความเบาะแว้ง จึงส่งผลให้ตัวละครนั้นมีพฤติกรรมกลายเป็นรักร่วมเพศขึ้น เป็นสาเหตุที่พบมากกว่าการที่คนในครอบครัวไม่อาจยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศของตัวละครเองได้ ในส่วนของความสัมพันธ์กับชายคนรักก็มักพบว่า เป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหันมา มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศได้ และในส่วนของความสัมพันธ์กับเพื่อนนั้นพบว่ามีความราบรื่นดีมากแทบจะไม่พบปัญหาความสัมพันธ์ให้เห็นเลย จึงอาจกล่าวได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ช่วงนี้มีมิติในเรื่องของความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นมากขึ้น กล่าวคือไม่ได้พบปัญหาในแง่ลบนำเหมือนกับภาพยนตร์ในช่วงแรก(ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) แต่กลับปรากฏให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ดีและไม่ดีในจำนวนเท่าๆกัน แต่อย่างไรในภาพยนตร์ทั้งสองช่วงนั้นตัวละครต่างก็มีปัญหาความสัมพันธ์กับครอบครัวให้เห็นอย่างเด่นชัดที่สุดเช่นเดียวกัน

จึงสามารถสรุปได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศในช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) มักถูกสร้างมาให้มีปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์กับผู้คนรอบด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องปัญหาครอบครัวที่ตัวละครมักถูกครอบครัวไม่ยอมรับในการเป็นรักร่วมเพศเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาจึงเป็นปัญหาในเรื่องครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น จนเป็นสาเหตุให้ตัวละครมีพฤติกรรมทางเพศในแบบรักร่วมเพศขึ้น นอกจากนั้นแล้วยังพบปัญหาความสัมพันธ์กับผู้คนรอบข้างโดยทั่วไป แทบไม่ปรากฏให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างตัวละครกับบุคคลรอบข้างสักเท่าไรนัก แต่ต่อมาภายหลัง(ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) ตัวละครหญิงรักร่วมเพศได้มีการพัฒนาเรื่องความสัมพันธ์กับผู้คนรอบข้างมากขึ้น กล่าวคือมักพบกับความสัมพันธ์ที่ดีเพิ่มขึ้น ทั้งจากครอบครัวและเพื่อน แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องปัญหาความสัมพันธ์นั้นก็ยังพบว่าตัวละครมีปัญหาในครอบครัวมากที่สุด เช่นเดียวกัน แต่มักเป็นปัญหาในเรื่องครอบครัวขาดความอบอุ่นมากกว่าที่จะมุ่งนำเสนอว่าครอบครัวนั้นไม่ยอมรับในพฤติกรรมทางเพศของตัวละคร สิ่งเหล่านี้อาจสะท้อนให้เห็นว่าปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นนั้นเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับภาวะการเป็นหญิงรักร่วมเพศของตัวละคร และชี้ให้เห็นว่าถึงแม้ว่าการเป็นหญิงรักร่วมเพศอาจจะก่อให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ตามมา หรือแม้กระทั่งเป็นภาวะที่เกิดขึ้นจากปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ก็ตาม แต่บุคคลรอบข้างหญิงรักร่วมเพศนั้นก็เริ่มมีการยอมรับ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับหญิงรักร่วมเพศมากขึ้นกว่าแต่ก่อนอย่างเห็นได้ชัดเจน

เมื่อพิจารณาถึงตัวละครหญิงรักร่วมเพศในกลุ่มภาพยนตร์ตัวอย่างของแต่ละวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออก ผู้วิจัยสามารถสรุปโดยแบ่งการวิเคราะห์ได้ดังนี้

- ในภาพยนตร์จีน พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักร่วมเพศกับบุคคลรอบข้างนั้นในด้านลบนั้น พบปัญหาความสัมพันธ์กับคนในครอบครัวมากที่สุด รองมาด้วยความสัมพันธ์กับอดีตคนรัก ส่วนในความสัมพันธ์ด้านบวกนั้นพบในครอบครัวมากที่สุดเช่นเดียวกัน รองลงมาคือความสัมพันธ์กับเพื่อน

- ในภาพยนตร์ไต้หวัน พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักร่วมเพศกับบุคคลรอบข้างในด้านลบนั้น พบปัญหาความสัมพันธ์กับคนในครอบครัวมากที่สุด รองมาด้วยความสัมพันธ์กับ

อดีตคนรักและเพื่อน ส่วนในความสัมพันธ์ด้านบวกนั้นพบในเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือ ความสัมพันธ์กับอดีตคู่อรักที่เป็นชาย

- ในภาพยนตร์ฮ่องกง พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักร่วมเพศกับบุคคลรอบข้างในด้านลบนั้น พบปัญหาความสัมพันธ์กับคนในครอบครัวมากที่สุด รองมาด้วยความสัมพันธ์กับอดีตคนรักและคนรอบข้างทั่วไปอื่นๆ ส่วนในความสัมพันธ์ด้านบวกนั้นพบในเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือความสัมพันธ์กับอดีตคู่อรักที่เป็นชายและครอบครัว

- ในภาพยนตร์ญี่ปุ่น พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักร่วมเพศกับบุคคลรอบข้างในด้านลบนั้น พบปัญหาความสัมพันธ์กับคนในครอบครัวและเพื่อนมากที่สุด รองมาด้วยความสัมพันธ์กับอดีตคนรัก ส่วนในความสัมพันธ์ด้านบวกนั้นพบในเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือความสัมพันธ์กับอดีตคู่อรักที่เป็นชายและครอบครัว

- ในภาพยนตร์เกาหลี พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักร่วมเพศกับบุคคลรอบข้างในด้านลบนั้น พบปัญหาความสัมพันธ์กับอดีตชายคนรักมากที่สุด รองมาด้วยความสัมพันธ์กับเพื่อน ครอบครัวและคนรอบข้างทั่วไป ส่วนในความสัมพันธ์ด้านบวกนั้นพบในครอบครัวเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

เมื่อสรุปโดยภาพรวม อาจกล่าวได้ว่าภาพยนตร์ในวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกนั้น ตัวละครหญิงรักร่วมเพศมักจะมีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์กับคนในครอบครัวมากที่สุด อาจแสดงออกให้เห็นในรูปแบบของครอบครัวที่แตกแยก หรือการไม่ยอมรับพฤติกรรมร่วมเพศของคนในครอบครัว ส่วนปัญหาความสัมพันธ์ที่พบตามมาก็คือปัญหากับอดีตชายคนรักหรือคู่สมรส แสดงให้เห็นถึงปัญหาหนึ่งที่กระทบต่อพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของหญิงรักร่วมเพศด้วย นอกจากนั้นก็พบปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อนบุคคลทั่วไปในจำนวนหนึ่ง ส่วนความสัมพันธ์ที่ราบรื่นของตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นมักเกิดขึ้นในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือครอบครัว และอดีตชายคนรักหรือคู่สมรส สะท้อนให้เห็นถึงการเปิดใจรับรักร่วมเพศในกลุ่มเพื่อนได้เป็นอย่างดี

3. พฤติกรรมการแสดงออก

3.1 บทบาทและพฤติกรรม ทางเพศ

การแสดงออกซึ่งบทบาทและพฤติกรรมทางเพศของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกทั้ง 20 เรื่องนั้น สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการนำเสนอในภาพยนตร์แต่ละยุคสมัย และวัฒนธรรมๆแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้ทำตารางแจกแจงให้เห็นถึงการแสดงออกทางบทบาทการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครโดยเรียงลำดับตามปีคศ.ที่สร้างภาพยนตร์ได้ดังนี้

ตารางที่ 57 ตารางแสดงบทบาทและพฤติกรรมทางเพศของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์	บทบาทการมีเพศสัมพันธ์ของหญิงรักร่วมเพศ		
	ปรากฏให้เห็นการมีเพศสัมพันธ์ชัดเจน	ปรากฏให้เห็นจากบริบทท่าทางของตัวละคร หรือสัญลักษณ์	ไม่ปรากฏให้เห็นการมีเพศสัมพันธ์
Intimates (Ji Sors) (1997)	-	✓	-
Memento Mori (1999)	-	-	✓
Fish and Elephant (2001)	✓	-	-
Blue (2002)	-	-	✓
A Bizzare love Triangle (2002)	-	✓	-
Saving face (2004)	✓	-	-

ภาพยนตร์	บทบาทการมีเพศสัมพันธ์ของหญิงรักร่วมเพศ		
	ปรากฏให้เห็นการมี เพศสัมพันธ์ชัดเจน	ปรากฏให้เห็นจากบริบท ท่าทางของตัวละคร หรือ สัญลักษณ์	ไม่ปรากฏให้เห็น การมีเพศสัมพันธ์
Butterfly (2004)	✓	-	-
Ab-normal beauty (2004)	-	-	✓
The Chinese botanist's daughters (2006)	✓	-	-
Love my life (2006)	✓	-	-
Love lone's flower (2007)	-	✓	-
Topless (2008)	-	✓	-
I like it hot (2008)	-	-	✓
Miao Miao (2008)	-	-	✓
Drifting flower (2008)	-	✓	-

ภาพยนตร์	บทบาทการมีเพศสัมพันธ์ของหญิงรักร่วมเพศ		
	ปรากฏให้เห็นการมีเพศสัมพันธ์ชัดเจน	ปรากฏให้เห็นจากบริบทท่าทางของตัวละคร หรือสัญลักษณ์	ไม่ปรากฏให้เห็นการมีเพศสัมพันธ์
Candy rain (2008)	✓	✓	-
Kakera (2009)	-	-	✓
5 sense of eros (2009)	✓	-	-
All about love (2010)	-	✓	-
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	-	-	✓

จากตารางข้างต้นสามารถกล่าวได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) ปรากฏภาพยนตร์จำนวน 3 เรื่อง ที่ตัวละครมีบทบาทการมีเพศสัมพันธ์ให้เห็นอย่างชัดเจน โดยที่เรื่องหนึ่งเป็นภาพยนตร์นอกกระแส ได้แก่ ภาพยนตร์จีนเรื่อง Fish and Elephant (2001) และอีกเรื่องเป็นภาพยนตร์ที่ร่วมทุนสร้างกับประเทศอเมริกา ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Saving face (2004) ส่วนอีกเรื่องที่ปรากฏให้เห็น ได้แก่ ภาพยนตร์ฮ่องกงเรื่อง Butterfly (2004) นอกจากนี้ยังมีการใช้บริบทหรือสัญลักษณ์แทนการมีเพศสัมพันธ์ให้เห็นในภาพยนตร์ 2 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์ฮ่องกงเรื่อง Intimates (Ji Sors) (1997) ซึ่งเล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาย้อนยุค และภาพยนตร์เกาหลีเรื่อง A Bizzare love Triangle (2002) ซึ่งเล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาร่วมสมัย และไม่ปรากฏให้เห็นภาพของการมีเพศสัมพันธ์เลยในภาพยนตร์จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เกาหลีเรื่อง Memento Mori (1999) ภาพยนตร์ญี่ปุ่นเรื่อง Blue (2002 และ

ภาพยนตร์ฮ่องกงเรื่อง) Ab-normal beauty (2004) ซึ่งภาพยนตร์ทั้งสามเรื่องนี้ต่างมีการเล่าเรื่องของตัวละครหญิงรักร่วมเพศอยู่ในวัยเรียนทั้งสิ้น

ส่วนตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) ปรากฏให้เห็นภาพยนตร์จำนวน 4 เรื่อง ที่ตัวละครมีบทบาทการมีเพศสัมพันธ์ให้เห็นอย่างชัดเจน ได้แก่ ภาพยนตร์ญี่ปุ่นเรื่อง Love my life (2006), ภาพยนตร์ไต้หวันเรื่อง Candy rain (2008) ที่เป็นภาพยนตร์นอกกระแส ภาพยนตร์เกาหลีเรื่อง 5 sense of eros (2009) และ ภาพยนตร์จีนเรื่อง The Chinese botanist's daughters (2006) ซึ่งเป็นภาพยนตร์เพียงเรื่องเดียวเท่านั้นที่มีเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาสมัยก่อนและเป็นภาพยนตร์ที่สร้างโดยประเทศฝรั่งเศส นอกจากนี้แล้วภาพยนตร์ใช้บริบทหรือสัญลักษณ์แทนการมีเพศสัมพันธ์ให้เห็นในภาพยนตร์ 5 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Topless (2008), Candy rain (2008) , All about love (2010) โดยมีภาพยนตร์เรื่อง Love lone's flower (2007) และ DRIFTING FLOWER (2008) ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาสมัยก่อนและไม่ปรากฏให้เห็นภาพของการมีเพศสัมพันธ์เลยในภาพยนตร์จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง I like it hot (2008) , Miao Miao (2008) ที่เล่าเรื่องราวของตัวละครหญิงรักร่วมเพศอยู่ในวัยเรียน ภาพยนตร์เรื่อง Kakeru (2009) และ Snow Flower and the Secret Fan(2011) ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาสมัยก่อน

เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้ว สามารถวิเคราะห์ได้ว่าภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกทั้ง 20 เรื่องนั้น มีการแสดงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์ในแต่ละรูปแบบเท่าๆกัน ทั้งการปรากฏภาพการมีเพศสัมพันธ์ให้เห็นอย่างชัดเจน การใช้บริบทหรือสัญลักษณ์แทน และไม่ปรากฏให้เห็นบทบาทการมีเพศสัมพันธ์เลย ในอย่างละ 7 เรื่อง โดยอัตราการปรากฏให้เห็นภาพการมีเพศสัมพันธ์ และไม่ปรากฏภาพการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครนั้นก็อยู่ในอัตราส่วนที่เท่ากันทั้งในภาพยนตร์ช่วงแรก และช่วงหลัง ส่วนการใช้บริบทหรือสัญลักษณ์แทนภาพการมีเพศสัมพันธ์นั้น มีการปรากฏให้เห็นเพิ่มขึ้น ซึ่งภาพยนตร์ที่แสดงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครอย่างชัดเจนนั้น มักจะเป็นภาพยนตร์นอกกระแส หรือเป็นภาพยนตร์ที่ร่วมทุนสร้างกับต่างชาติ หรือสร้างโดยต่างชาติ ในขณะที่ภาพยนตร์ที่ใช้บริบทและสัญลักษณ์แทนภาพการมี

เพศสัมพันธ์นั้น ปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์ทั่วไป และภาพยนตร์ที่ไม่ปรากฏให้เห็นบทบาทการมีเพศสัมพันธ์นั้นมักเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับตัวละครในวัยเรียนเสียเป็นส่วนใหญ่

3.2 พฤติกรรมของตัวละครต่อบุคคลรอบข้าง

การแสดงออกซึ่งบทบาทและพฤติกรรมของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกทั้ง 20 เรื่องนั้น สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของตัวละครในด้านต่างๆที่มีต่อบุคคลรอบข้าง ผู้วิจัยได้ทำตารางแจกแจงให้เห็นถึงการแสดงออกทางบทบาทการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครโดยเรียงลำดับตามปีคศ.ที่สร้างภาพยนตร์ได้ดังนี้

ตารางที่ 58 ตารางแสดงบทบาทและพฤติกรรมต่อบุคคลรอบข้างของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์	ตัวละคร	บทบาทและพฤติกรรม		
			ดี	ไม่ดี
Intimates (Ji Sors) (1997)	หวาน	ความเป็นญาติผู้ใหญ่	✓	-
		ความเป็นนาย	✓	-
	พูน	ความเป็นป่าว	✓	-
Memento Mori (1999)	โยซิน	ความเป็นเพื่อน	-	✓
		ความเป็นนักเรียน	-	✓
	ซึอิน	ความเป็นเพื่อน	-	✓
		ความเป็นนักเรียน	-	✓
Fish and Elephant (2001)	เสี่ยวควน	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นลูก	✓	-
	เสี่ยวหลิง	ความเป็นเพื่อน	✓	-
	จวนจวน	ความเป็นเพื่อน	-	✓

ภาพยนตร์	ตัวละคร	บทบาทและพฤติกรรม		
			ดี	ไม่ดี
A Bizzare love Triangle (2002)	กุ่มซุก	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นแม่	✓	-
	อุนฮี้	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นแม่	✓	-
Saving face (2004)	วิล	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นลูก	✓	-
	วิเวียน	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นลูก	✓	-
Butterfly (2004)	ฟลาเวีย	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นลูก	✓	-
		ความเป็นแม่	-	✓
	จิน	ความเป็นเพื่อน	✓	-
Ab-normal beauty (2004)	จิ้น	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นลูก	-	✓
	เจส	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นลูก	✓	-
The Chinese botanist's daughters (2006)	ลี่	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นลูก	✓	-
	อั้น	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นลูก	-	✓
Love my life (2006)	อิตีโกะ	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นลูก	✓	-
	เอริ	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นลูก	-	✓

ภาพยนตร์	ตัวละคร	บทบาทและพฤติกรรม		
			ดี	ไม่ดี
Love lone's flower (2007)	หยวนฟาง	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นพี่น้อง	✓	-
	วู่เป่า	ความเป็นพี่น้อง	✓	-
Topless (2008)	นัตสุโกะ	ความเป็นเพื่อน	✓	✓
	โทโมมิ	ความเป็นแม่	✓	
I like it hot (2008)	คังเอ	ความเป็นเพื่อน	✓	✓
		ความเป็นลูก	✓	-
	มีราน	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นลูก	✓	-
Miao Miao (2008)	เสี่ยวอ้าย	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นลูก	✓	✓
Drifting flower (2008)	ดีโก้	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นพี่น้อง	-	✓
		ความเป็นลูก	✓	-
	จิง	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นพี่น้อง	✓	-
	ลิลี่	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นลูก	✓	✓
Candy rain (2008)	เจสซี่	ความเป็นลูก	-	✓
	ปอน	ความเป็นเพื่อน	✓	-
	หลิน	ความเป็นเพื่อน	✓	-
	ซัมเมอร์	ความเป็นลูก	✓	-
		ความเป็นแม่	-	✓
	สเปนเซอร์	ความเป็นเพื่อน	✓	-

ภาพยนตร์ตัวละคร	ตัวละคร	บทบาทและพฤติกรรม		
			ดี	ไม่ดี
Kakera (2009)	ริโกะ	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นลูก/หลาน	✓	-
Kakera (2009)	ฮารุ	ความเป็นเพื่อน	✓	-
5 sense of eros (2009)	จองฮา	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นนาย	-	✓
	นารุ	ความเป็นเพื่อน	✓	✓
		ความเป็นป้า	✓	-
All about love (2010)	เหมยซี่	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นแม่	✓	-
	เอลิต้า	ความเป็นเพื่อน	✓	-
		ความเป็นแม่	✓	-
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	นี่น่า	ความเป็นเพื่อน	✓	
		ความเป็นลูก		✓
	โซเพีย	ความเป็นเพื่อน	✓	
		ความเป็นลูก	✓	✓
	ไปเหอ	ความเป็นเพื่อน	✓	
		ความเป็นแม่	✓	
	เสวี่ฮวา	ความเป็นเพื่อน	✓	
		ความเป็นแม่	-	✓

จากตารางสามารถสรุปได้ว่าบทบาทและพฤติกรรมของตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่มีต่อบุคคลรอบข้างในภาพยนตร์ช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ. 1997-2004) พบว่าตัวละครส่วนมากมีการแสดงบทบาทและพฤติกรรมต่อบุคคลรอบข้างไปในทางที่ดีเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะบทบาทของความ เป็นเพื่อนที่ดีนั้นพบให้เห็นมากที่สุดในตัวละครจำนวน 10 ตัว และลูกที่ดีนั้นพบรองลงมาจำนวน

5 ตัว บทบาทความเป็นแม่ที่ดีจำนวน 2 ตัว และบทบาทอื่นๆที่ดี เช่น ความเป็นญาติผู้ใหญ่ ความเป็นนายกับบ่าวในจำนวนอย่างละ 1 ตัว

สะท้อนให้เห็นว่าตัวละครในภาพยนตร์ช่วงนี้มีบทบาทและพฤติกรรมที่ดีต่อผู้คนรอบข้าง โดยเฉพาะความเป็นเพื่อนที่ตัวละครมอบให้แก่ผู้คนรอบข้างนั้น แสดงให้เห็นถึงความเอื้ออาทร และมีน้ำใจของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ ส่วนบทบาทความเป็นลูกนั้นสะท้อนให้เห็นว่าตัวละครนั้นมีความใส่ใจต่อความรู้สึกของคนในครอบครัวมาก ในเรื่องที่ตัวเองนั้นมีพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศ จึงทำให้ตัวละครเลือกที่จะปกปิดพฤติกรรมนี้ไว้ เพราะไม่ต้องทำให้พ่อแม่เสียใจ ส่วนบทบาทความเป็นแม่ ภาพยนตร์ได้แสดงออกให้เห็นถึงสัญชาตญาณความเป็นแม่ในตัวละครหญิงรักร่วมเพศ ที่แม้ว่าจะมีลูกโดยไม่ได้เกิดจากความตั้งใจหรือความเต็มใจก็ตาม แต่ตัวละครก็ยังแสดงให้เห็นถึงความรักและห่วงใยในตัวลูก ส่วนในบทบาทอื่นๆของตัวละคร ก็พบว่าตัวละครนั้นมีความเมตตา และซื่อสัตย์ต่อบุคคลรอบข้าง

ส่วนบทบาทและพฤติกรรมต่อบุคคลรอบข้างไปในทางที่ไม่ดีนั้น พบในตัวละครเพียงไม่กี่ตัว โดยพบในบทบาทความเป็นเพื่อนที่ไม่ดีมากที่สุด ในจำนวน 3 ตัว รองลงมาคือบทบาทนักเรียนที่พบในตัวละครจำนวนอย่างละ 2 ตัว นอกจากนั้นแล้วบทบาทความเป็นลูก ความเป็นแม่ที่ไม่ดี พบเพียงอย่างละ 1 ตัวเท่านั้น

ในความเป็นเพื่อนของตัวละครได้แสดงออกให้เห็นถึงความไม่เปิดใจและต่อต้านบุคคลรอบข้าง อีกทั้งความไม่คำนึงถึงความลำบากของเพื่อน ส่วนในความเป็นลูก ได้สะท้อนให้เห็นจากการพยายามเรียกร้องความสนใจที่มากเกินไปจนขอบเขต ส่วนในความเป็นแม่นั้นตัวละครหญิงรักร่วมเพศเลือกที่จะทำตามความต้องการของตัวเอง โดยไม่สนใจว่าในอนาคตต่อไปลูกจะเป็นอย่างไรเมื่อขาดแม่ไป

ในขณะที่ภาพยนตร์ในช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีคศ.2005-2011) พบว่าตัวละครส่วนมากมีการแสดงบทบาทและพฤติกรรมต่อบุคคลรอบข้างไปในทางที่ดีเป็นส่วนใหญ่เช่นเดียวกับภาพยนตร์ในช่วงแรก (ตั้งแต่ปีคศ.1997-2004) โดยเฉพาะในเรื่องบทบาทของความเป็นเพื่อนที่ดีนั้นพบให้เห็นมากที่สุด ในตัวละครจำนวน 26 ตัว ส่วนบทบาทความเป็นลูกที่ดีนั้นพบรองลงมาจำนวน 12 ตัว

และพบบทบาทความเป็นพี่น้องและความเป็นแม่ที่ดีในจำนวนอย่างละ 3-4 ตัว ส่วนบทบาทอื่นๆ เช่น ความเป็นป่าวที่ดีนั้น พบในตัวละครเพียง 1 ตัวเท่านั้น

สะท้อนให้เห็นว่าตัวละครในภาพยนตร์ช่วงนี้มีบทบาทและพฤติกรรมที่ดีต่อผู้รอบข้าง โดยเฉพาะความเป็นเพื่อนที่ตัวละครมอบให้แก่ผู้รอบข้างนั้น แสดงให้เห็นถึงความเอื้ออาทร และมีน้ำใจของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ ส่วนบทบาทความเป็นลูกที่ดีนั้นส่วนมากสะท้อนออกมาให้เห็นถึงความเอาใจใส่คนในครอบครัวของตัวละคร และมีความกตัญญู คอยช่วยเหลือดูแลครอบครัวเสียเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังปรากฏให้เห็นถึงความใส่ใจต่อความรู้สึกของคนในครอบครัว ในเรื่องของตัวเองนั้นมีพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศ จึงทำให้ตัวละครเลือกที่จะปกปิดพฤติกรรมนี้ไว้เพราะไม่ต้องการให้พ่อแม่เสียใจ ส่วนบทบาทความเป็นแม่นั้น ภาพยนตร์ได้แสดงออกให้เห็นถึงสัญชาตญาณความเป็นแม่ในตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่มีความรักให้กับลูก โดยปราศจากเงื่อนไขใดๆ แม้กระทั่งการยอมเสียสละซึ่งความสุข ความต้องการส่วนตัวเพื่อลูก ส่วนบทบาทความเป็นพี่น้อง สะท้อนให้เห็นจากรัก ความห่วงใยของพี่ที่มีต่อน้อง หรือตัวละครมีสายสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นดังพี่น้อง ส่วนในบทบาทความเป็นป่าวของตัวละคร ก็สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อฟังของตัวละคร

ส่วนบทบาทและพฤติกรรมต่อบุคคลรอบข้างไปในทิศทางที่ไม่ดีนั้น พบในตัวละครเพียงไม่กี่ตัว โดยพบในบทบาทความเป็นลูกที่ไม่ดีมากที่สุดดูในจำนวน 7 ตัว รองลงมาจึงบทบาทความเป็นเพื่อนที่ไม่ดีจำนวน 3 ตัว บทบาทความเป็นแม่ที่ไม่ดีในจำนวน 2 ตัว และบทบาทอื่นๆ เช่น ความเป็นพี่น้อง และความเป็นนายที่ไม่ดีอย่างละ 1 ตัว เท่านั้น

ในความเป็นลูกของตัวละครนั้น ได้สะท้อนให้เห็นจากการพยายามเอาชนะ หรือตั้งแง่ลบกับพ่อหรือแม่ของตัวละครเอง หรือการทำอะไรโดยไม่สนใจความรู้สึกของคนในครอบครัว และความลุ่มหลงมัวเมาในความรักจนขาดสติถึงขั้นลงมือทำร้ายพ่อของตัวเอง ส่วนบทบาทความเป็นเพื่อน ตัวละครได้แสดงออกให้เห็นถึงความไม่เปิดใจ ยอมรับฟังเพื่อน หรือเปิดใจเคลียร์ปัญหาจนทำให้ความสัมพันธ์ย่ำแย่ลง ส่วนในความเป็นแม่นั้น ได้สะท้อนให้เห็นถึงการละเลยไม่ดูแลเอาใจใส่ลูกเท่าที่ควร หรือการที่ตัวละครไม่ยอมละซึ่งความต้องการส่วนตัว โดยไม่คำนึงถึงความเป็นแม่ที่ดี

สามารถสรุปในภาพรวมได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกนั้น ถูกสะท้อนให้เห็นว่าตัวละครนั้นพบบทบาทและพฤติกรรมทั้งดีและไม่ดีปะปนกันไปในภาพยนตร์ทุกเรื่อง ทั้งที่มีเนื้อเรื่องอยู่ในช่วงเวลาย้อนยุคและยุคร่วมสมัย ซึ่งโดยส่วนมากแล้วจะปรากฏบทบาทและพฤติกรรมในทางที่ดีต่อบุคคลรอบข้าง พบในตัวละครจำนวนทั้งสิ้น 66 ตัว โดยเฉพาะความเป็นเพื่อนที่ดีของตัวละครนั้น ปรากฏให้เห็นมากที่สุดทั้งภาพยนตร์ในช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) และช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) พบบทบาทนี้ในตัวละครทั้งสิ้น 36 ตัว ในขณะที่ บทบาทความเป็นลูกที่ดีที่ถูกบรณาณาในตัวละครจำนวน 17 ตัว แต่ในภาพยนตร์ช่วงแรกนั้น บทบาทความเป็นลูกที่ดีมักจะเป็นไปในรูปแบบของหญิงรักร่วมเพศที่ไม่ต้องการให้พ่อและแม่เสียใจจากการมีพฤติกรรมทางเพศแบบนี้ของตัวละคร จึงทำให้ตัวละครเลือกที่จะทำทุกสิ่งอย่างเพื่อให้พ่อแม่สบายใจ และไม่ให้ล่วงรู้ถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศเสียมากกว่า ในขณะที่ภาพยนตร์ช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) บทบาทของตัวละครมักจะเป็นไปในแนวทางของการเป็นลูกที่ดี มีความกตัญญู ส่วนประเด็นการปกปิดตัวเองเพื่อไม่ให้พ่อแม่ต้องเสียใจนั้น กลับถูกพบน้อยลง ส่วนในบทบาทความเป็นแม่ที่ดีนั้นก็พบในตัวละครจำนวน 6 ตัวเท่านั้น สะท้อนให้เห็นว่าถึงตัวละครหญิงรักร่วมเพศจะมีลูกโดยไม่ได้ตั้งใจก็ตาม แต่ก็ยังคงมีความรักและห่วงใยในลูกเช่นเดียวกับหญิงสาวทั่วไป และเป็นที่น่าสนใจว่าภาพยนตร์ในช่วงหลังนั้น (ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) จะปรากฏบทบาทและพฤติกรรมความเป็นพี่น้องที่ดีเพิ่มเติมโดยพบตัวละครจำนวน 3 ตัว โดยที่ภาพยนตร์ในช่วงแรก(ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) กลับไม่ปรากฏบทบาทด้านนี้เลย ส่วนบทบาทและพฤติกรรมที่ดีต่อบุคคลอื่นนั้นปรากฏให้เห็นในตัวละครจำนวน 4 ตัว ได้แก่ บทบาทความเป็นญาติผู้ใหญ่ ความเป็นนายกับบ่าว ความเป็นนักเรียน

ส่วนบทบาทและพฤติกรรมในทางที่ไม่ดีต่อบุคคลรอบข้างนั้น พบในจำนวนน้อยกว่า บทบาทและพฤติกรรมที่ดีอยู่มาก พบในตัวละครจำนวนทั้งสิ้น 21 ตัว โดยที่ปรากฏให้เห็นบทบาทของลูกที่ไม่ดีมากที่สุด โดยเฉพาะในภาพยนตร์ช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) อาจแสดงให้เห็นถึงการแสดงออกซึ่งตัวตนของหญิงรักร่วมเพศต่อบทบาทความเป็นลูกที่เปลี่ยนไป กล่าวคือหญิงรักร่วมเพศในสมัยนี้มีจุดยืนในตัวเองที่มากขึ้น และไม่หวั่นตามพ่อแม่อีกต่อไป ในขณะที่บทบาทความเป็นเพื่อนที่ดีนั้นปรากฏให้เห็นรองลงมาในตัวละครจำนวน 6 ตัว โดยมี

อัตราที่เท่าๆกัน ทั้งภาพยนตร์ในช่วงแรก(ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) และช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีค.ศ. 2005-2011) เช่นเดียวกับบทบาทความเป็นแม่ที่ไม่ดีของตัวละครที่พบในตัวละครทั้งสิ้น 3 ตัว ส่วนบทบาทและพฤติกรรมที่ไม่ดีต่อบุคคลอื่น ๆ นั้นปรากฏให้เห็นในตัวละครจำนวน 3 ตัว ได้แก่ บทบาทความเป็นนายกับบ่าว และพบบทบาทความเป็นพี่น้องที่ไม่ดีเพียง 1 ตัวเท่านั้น

เมื่อพิจารณาถึงตัวละครหญิงรักร่วมเพศในกลุ่มภาพยนตร์ตัวอย่างของแต่ละวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออก ผู้วิจัยสามารถสรุปโดยแบ่งการวิเคราะห์ได้ดังนี้

- ในภาพยนตร์จีน บทบาทและพฤติกรรมของหญิงรักร่วมเพศต่อบุคคลรอบข้างนั้น พบบทบาทในด้านดีกับเพื่อนมากที่สุด รองมาคือบทบาทการเป็นลูก ส่วนในบทบาทและพฤติกรรมด้านไม่ดีนั้นพบในบทบาทการเป็นลูกมากที่สุด รองลงมาคือบทบาทการเป็นเพื่อนและแม่ซึ่งพบในจำนวนน้อย

- ในภาพยนตร์ไต้หวัน บทบาทและพฤติกรรมของหญิงรักร่วมเพศต่อบุคคลรอบข้างนั้น พบบทบาทในด้านดีกับเพื่อนมากที่สุด รองมาคือบทบาทการเป็นลูก และบทบาทอื่นๆ ส่วนในบทบาทและพฤติกรรมด้านไม่ดีนั้นพบในบทบาทการเป็นลูกมากที่สุด รองลงมาคือบทบาทการเป็นแม่ซึ่งพบในจำนวนน้อย

- ในภาพยนตร์ฮ่องกง บทบาทและพฤติกรรมของหญิงรักร่วมเพศต่อบุคคลรอบข้างนั้น พบบทบาทในด้านดีกับเพื่อนมากที่สุด รองมาคือบทบาทอื่นๆ และบทบาทการเป็นแม่ ส่วนในบทบาทและพฤติกรรมด้านไม่ดีนั้นพบในบทบาทการเป็นลูกกับแม่ซึ่งพบในจำนวนที่น้อย

- ในภาพยนตร์ญี่ปุ่น บทบาทและพฤติกรรมของหญิงรักร่วมเพศต่อบุคคลรอบข้างนั้น พบบทบาทในด้านดีกับเพื่อนมากที่สุด รองมาคือบทบาทการเป็นลูก บทบาทการเป็นแม่และบทบาทอื่นๆ ส่วนในบทบาทและพฤติกรรมด้านไม่ดีนั้นพบในบทบาทการเป็นเพื่อนซึ่งพบในจำนวนที่น้อย

- ในภาพยนตร์เกาหลี บทบาทและพฤติกรรมของหญิงรักร่วมเพศต่อบุคคลรอบข้างนั้น พบบทบาทในด้านดีกับเพื่อนมากที่สุด รองมาคือบทบาทการเป็นแม่และลูก ส่วนในบทบาทและ

พฤติกรรมด้านไม่ดีนั้นก็พบในบทบาทการเป็นเพื่อนมากที่สุดเช่นเดียวกันและยังพบในบทบาทอื่นๆประปราย

เมื่อสรุปโดยภาพรวม อาจกล่าวได้ว่าภาพยนตร์ในวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกนั้น โดยส่วนมากแล้วตัวละครหญิงรักร่วมเพศมักจะมีบทบาทและพฤติกรรมที่ดีในความเป็นเพื่อนมากที่สุด ในภาพยนตร์ทุกวัฒนธรรม รองลงมาคือบทบาทความเป็นลูก ความเป็นแม่ และบทบาทอื่นๆ ส่วนในบทบาทและพฤติกรรมไม่ดีนั้นพบในจำนวนที่น้อยมาก แต่พบในบทบาทความเป็นลูกมากที่สุด แสดงให้เห็นถึงการนำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในแง่มุมมองของการเป็นเพื่อนที่ดีต่อผู้คนทั่วไป และมีความเป็นลูกที่ดีรองลงมาในภาพยนตร์ทุกวัฒนธรรม และยังแสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นมีการแสดงบทบาทและพฤติกรรมที่ค่อนข้างดีเสียเป็นส่วนใหญ่ต่อผู้คนรอบข้าง

4.สาเหตุการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

สาเหตุที่ทำให้ตัวละครนั้นปรากฏพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกทั้ง 20 เรื่องนั้น มีอยู่หลายปัจจัยด้วยกัน ซึ่งผู้วิจัยได้แจกแจงเป็นตารางในประเด็นหลักๆ โดยเรียงลำดับตามปีคศ.ที่สร้างภาพยนตร์ได้ดังนี้

ตารางที่ 59 ตารางแสดงสาเหตุที่ทำให้ตัวละครมีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์	ปัญหาในครอบครัว	โรงเรียนสตรีล้วน /	ความใกล้ชิด/ ความประทับใจต่อกัน	ประสบการณ์เลวร้าย/ผิดหวังจากผู้ชาย	สิ่งแวดล้อม/สถานการณ์
Intimates (Ji Sors)(1997)	✓	-	✓	✓	-
Memento Mori (1999)	-	✓	✓	-	-

ภาพยนตร์	ครอบครัว	โรงเรียน สตรีล้วน /	ความ ใกล้ชิด/ ความ ประทับใจต่อ กัน	ประสบการณ์ เลวร้าย/ผิดหวัง จากผู้ชาย	สิ่งแวดล้อม/ สถานการณ์
Fish and Elephant (2001)	✓	-	✓	✓	-
Blue (2002)	✓	✓	✓	✓	-
A Bizzare love Triangle (2002)	✓	✓	✓	-	-
Saving face (2004)	✓	-	✓	-	-
Butterfly (2004)	✓	✓	✓	-	-
Ab-normal beauty (2004)	✓	-	✓	✓	-
The Chinese botanist's daughters (2006)	-	-	✓	-	✓
Love my life (2006)	✓	-	✓	✓	-

ภาพยนตร์	ครอบครัว	โรงเรียน สตรีล้วน /	ความ ใกล้ชิด/ ความ ประทับใจต่อ กัน	ประสบการณ์ เลวร้าย/ผิดหวัง จากผู้ชาย	สิ่งแวดล้อม/ สถานการณ์
Love lone's flower (2007)	-	-	✓	✓	✓
Topless (2008)	-	-	-	✓	-
I like it hot (2008)	✓	-	✓	✓	✓
Miao Miao (2008)	✓	✓	✓	-	-
Drifting flower (2008)	-	-	✓	-	-
Candy rain (2008)	-	-	✓	-	✓
Kakera (2009)	-	-	✓	✓	-
5 sense of eros (2009)	-	✓	✓	-	✓
All about love 2010)	-	✓	✓	-	-
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	-	-	✓	✓	✓

จากตารางสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นหญิงรักร่วมเพศของตัวละครในภาพยนตร์ช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) พบว่าการที่ตัวละครมีพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศมักมีสาเหตุมาจากความใกล้ชิดกันของตัวละครและปัญหาภายในครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งพบอยู่ในภาพยนตร์แทบจะทุกเรื่องจำนวน 7-8 เรื่อง โดยสาเหตุหลักที่ทำให้ตัวละครนั้นมีพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศ คือ ความใกล้ชิดกัน และความเห็นอกเห็นใจกันระหว่างตัวละครจากเรื่องปัญหาในครอบครัว ซึ่งสาเหตุในครอบครัวนั้นสามารถแบ่งออกเป็นสาเหตุย่อยๆ ได้หลายปัจจัย ทั้งครอบครัวที่เกิดปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ การหย่าร้างกันของพ่อและแม่ ตัวละครหรือมีปัญหาเรื่องผู้ชายในครอบครัว จนส่งผลให้ตัวละครนั้นมีปมขาดความอบอุ่นหรือความรู้สึกเกลียดชังเพศชายเกิดขึ้น จะสังเกตได้ว่าภาพยนตร์ที่ตัวละครมีปัญหาในครอบครัวโดยส่วนมากจะเกิดขึ้นจากพ่อที่นอกใจแม่เป็นปัจจัยหลัก ทำให้ตัวละครเกิดความไม่ไว้วางใจในเพศชาย นอกจากนั้นแล้วภาวะการขาดคนดูแลเอาใจใส่ของตัวละคร ก็ทำให้ตัวละครนั้นแสวงหาความอบอุ่นจากที่อื่น ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศได้ ส่วนสาเหตุที่พบรองลงมา ได้แก่ สาเหตุจากการศึกษาอยู่ในโรงเรียนสตรีล้วนของตัวละคร ที่ทำให้ตัวละครนั้นมีความใกล้ชิดและคุ้นเคยกับผู้หญิงด้วยกันเองมากกว่า และประสบการณ์เลวร้ายหรือความผิดหวังที่ได้รับจากผู้ชาย ที่ทำให้ตัวละครหันมาเปลี่ยนบทบาทพฤติกรรมกลายเป็นรักร่วมเพศ ซึ่งทั้งสองปัจจัยนี้พบในภาพยนตร์อย่างละ 4 เรื่องเท่ากัน ส่วนปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์ใดๆ ที่ทำให้ตัวละครมีพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นมาได้นั้นไม่ปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์ช่วงนี้เลย

ในขณะที่ภาพยนตร์ในช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) พบว่าการที่ตัวละครมีพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศมักมีสาเหตุมาจากความใกล้ชิดกันของตัวละครมากที่สุดเช่นเดียวกัน ปรากฏในภาพยนตร์ จำนวน 12 เรื่อง ซึ่งเป็นสาเหตุที่ถูกพบในจำนวนมากและทิ้งห่างจากสาเหตุอื่นๆ โดยสิ้นเชิง ส่วนสาเหตุที่พบรองลงมาคือสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์บางอย่างที่ทำให้ตัวละครเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นมาได้โดยไม่ตั้งใจ ซึ่งพบในภาพยนตร์จำนวน 6 เรื่อง และเป็นสาเหตุที่เพิ่งปรากฏขึ้นในภาพยนตร์ในช่วงหลังมาแล้ว สาเหตุที่พบรองลงมาอีก ได้แก่ ประสบการณ์

เลวร้ายหรือผิดหวังจากผู้ชาย พบในภาพยนตร์จำนวน 5 เรื่อง และพบสาเหตุที่มาจากครอบครัว และโรงเรียนสตรีล้วนในจำนวนเท่ากัน คือ ในภาพยนตร์อย่างละ 3 เรื่องนั่นเอง

สะท้อนให้เห็นว่าในภาพยนตร์ช่วงแรก(ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) สาเหตุหลักๆที่พบในตัวละครหญิงรักร่วมเพศแทบจะทุกเรื่อง ได้มุ่งเน้นไปที่ครอบครัวของตัวละครว่าเป็นสาเหตุให้ตัวละครเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นได้ และสาเหตุนี้ยังเป็นปัจจัยที่มักจะเกิดขึ้นคู่กับปัจจัยความเห็นอกเห็นใจกันกันระหว่างตัวละคร หรือความใกล้ชิดความประทับใจต่อกัน นอกจากสาเหตุทั้งสองแล้วก็ยังพบสาเหตุอื่นๆประปราย ได้แก่ การที่ตัวละครเรียนในโรงเรียนสตรีล้วน หรือการที่ตัวละครนั้นเคยพบประสบการณ์เลวร้ายจากผู้ชายมาก่อน จึงส่งผลให้ตัวละครนั้นมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเกิดขึ้นได้ ซึ่งในช่วงนี้ไม่พบความหลากหลายหรือมิติของสาเหตุที่ทำให้ตัวละครเป็นหญิงรักร่วมเพศสักเท่าไรนัก และสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลที่ครอบครัวนั้นส่งผลกระทบต่อตัวตนของตัวละคร

ในขณะที่ภาพยนตร์ช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) กลับสะท้อนให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลง เมื่อสาเหตุหลักที่ทำให้ตัวละครมีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นไม่ใช่ครอบครัวอีกต่อไป แต่กลับกลายเป็นความใกล้ชิดสนิทสนม ความประทับใจกันเป็นพิเศษของตัวละครที่เป็นปัจจัยหลักแทน และยังปรากฏให้เห็นว่าสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์บางอย่างนั้นอาจส่งผลให้ตัวละครกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศได้ ทั้งตั้งใจและไม่ตั้งใจ ยกตัวอย่างเช่น การที่ตัวละครต้องอยู่ในสถานะที่สับสนทางจิตใจ หรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมลึกซึ้งกับเพศเดียวกันได้ สะท้อนให้เห็นถึงสาเหตุที่หลากหลายมากขึ้นในภาพยนตร์ช่วงหลัง การเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นขึ้นอยู่กับจิตใจรสนิยมของตัวเองเป็นสำคัญ และเกิดขึ้นได้จากสิ่งที่ไม่ตายตัว และยังคงปรากฏให้ว่าตัวละครเป็นหญิงรักร่วมเพศเพราะมีสาเหตุมาจากประสบการณ์เลวร้ายและผิดหวังจากผู้ชาย นอกจากนั้นแล้วยังคงพบสาเหตุอื่นๆประปรายเช่นเดียวกัน ได้แก่ การที่ตัวละครเรียนในโรงเรียนสตรีล้วน หรือความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่ดีทำให้ตัวละครเกิดการเรียนรู้อันไม่ดีจากมุมมองที่มองพ่อและเพศชาย จนทำให้เกิดความอับอายกับเพศเดียวกันมากกว่า ซึ่งสาเหตุในครอบครัวนั้นพบน้อยลงมากในภาพยนตร์ช่วงหลัง อาจสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นปัจเจกของตัว

ละครหญิงรักร่วมเพศดังที่ได้กล่าวมาแล้ว และสะท้อนให้เห็นว่าครอบครัวไม่ได้เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวต่อพฤติกรรมของตัวละครอีกต่อไป

เมื่อพิจารณาวิเคราะห์ถึงภาพรวมในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกทั้ง 20 เรื่องนั้น จะพบว่าสาเหตุหลักที่ทำให้ตัวละครกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นก็คือความใกล้ชิดสนิทสนมต่อกันของตัวละครนั่นเองพบในภาพยนตร์ทั้ง 19 เรื่อง หรือแทบจะทุกเรื่องในกลุ่มตัวอย่าง และสาเหตุที่พบรองลงมานั้นคือครอบครัว และประสบการณ์เลวร้ายจากผู้ชายที่ตัวละครได้รับ พบในภาพยนตร์จำนวนเท่าๆกันอย่างละ 9-10 เรื่อง และสาเหตุที่พบน้อยที่สุดคือสาเหตุมาจากโรงเรียนสตรีล้วน และสิ่งแวดล้อมสถานการณ์ต่างๆที่ชักนำให้ตัวละครมีพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นได้ พบในภาพยนตร์อย่างละ 6-7 เรื่อง จึงอาจกล่าวได้ว่าการที่บุคคลคนหนึ่งจะมีพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศขึ้นมาได้นั้น โดยส่วนมากแล้วจะต้องเกิดขึ้นจากความรู้สึกภายในจิตใจ ความรู้สึกที่ดีต่ออีกฝ่ายเป็นสำคัญโดยไม่เกี่ยวกับว่าจะเป็นคนมาจากไหน หรือมีพื้นฐานชีวิตอย่างไร ส่วนสาเหตุอื่นๆที่พบรองลงมานั้นเป็นเพียงปัจจัยประกอบที่กำหนดให้ตัวละครมีแนวโน้มไปในทิศทางใด แต่เพียงเท่านั้น ซึ่งครอบครัวก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่กำหนดมุมมองรูปแบบความสัมพันธ์ที่ล้มเหลวของชายหญิงทั่วไป เช่นเดียวกับการที่ตัวละครเคยมีคนรักเป็นฝ่ายชาย หรือถูกผู้ชายข่มเหงมาก่อน สิ่งเหล่านี้จึงเป็นตัวกระตุ้นให้ตัวละครเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นมาแทนได้ ส่วนการที่ตัวละครศึกษาอยู่ในโรงเรียนสตรีล้วน หรือปรากฏสถานการณ์บางอย่างที่ทำให้ตัวละครกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้น กลับไม่ใช่สาเหตุส่งผลอะไรกับการเป็นรักร่วมเพศที่แท้จริงนัก กล่าวคือด้วยสาเหตุทั้งสอง ตัวละครอาจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในภายหลังได้ หรือไม่ได้มีความรู้สึกว่าตนเองนั้นรักกับผู้หญิงจริงๆ หากแต่ทำไปด้วยความจำเป็นหรืออารมณ์ชั่ววูบเท่านั้น

เมื่อพิจารณาถึงตัวละครหญิงรักร่วมเพศในกลุ่มภาพยนตร์ตัวอย่างของแต่ละวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออก ผู้วิจัยสามารถสรุปโดยแบ่งการวิเคราะห์ได้ดังนี้

- ในภาพยนตร์จีน สาเหตุที่ทำให้ตัวละครมีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้น พบว่าเกิดจากความใกล้ชิดสนิทสนมหรือความประทับใจต่อกันเป็นหลัก นอกจากนั้นก็พบว่าสาเหตุมา

จากปัญหาในครอบครัว ประสบการณ์เลวร้ายหรือผิดหวังจากผู้ชาย รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์นำพาในจำนวนอย่างละเท่าๆกัน

- ในภาพยนตร์ใต้หวัน สาเหตุที่ทำให้ตัวละครมีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้น พบว่าเกิดจากความใกล้ชิดสนิทสนมหรือความประทับใจต่อกันเป็นหลัก นอกจากนั้นก็พบว่ามีสาเหตุมาจากปัญหาในครอบครัว ประสบการณ์เลวร้ายหรือผิดหวังจากผู้ชาย รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์นำพาในจำนวนอย่างละเท่าๆกัน เช่นเดียวกับในภาพยนตร์จีน นอกจากนั้นแล้วยังพบว่ามีสาเหตุมาจากการเรียนโรงเรียนสตรีล้วนเพิ่มเติมขึ้นมาอีกด้วย แม้จะพบในจำนวนน้อยที่สุดก็ตาม

- ในภาพยนตร์ฮ่องกง สาเหตุที่ทำให้ตัวละครมีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้น พบว่าเกิดจากความใกล้ชิดสนิทสนมหรือความประทับใจต่อกันเป็นหลัก นอกจากนั้นก็พบว่ามีสาเหตุมาจากปัญหาในครอบครัว และการเรียนโรงเรียนสตรีล้วนในจำนวนอย่างละเท่าๆกัน นอกจากนั้นแล้วยังพบว่ามีสาเหตุมาจาประสบการณ์เลวร้ายหรือผิดหวังจากผู้ชาย แม้จะพบในจำนวนน้อยที่สุดก็ตาม

- ในภาพยนตร์ญี่ปุ่น สาเหตุที่ทำให้ตัวละครมีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้น พบว่าเกิดจากความใกล้ชิดสนิทสนมหรือความประทับใจต่อกันเป็นหลัก นอกจากนั้นก็พบว่ามีสาเหตุมาจากประสบการณ์เลวร้ายหรือผิดหวังจากผู้ชายรองลงมาในจำนวนใกล้เคียงกันกับสาเหตุหลัก และยังพบสาเหตุที่มาจากปัญหาในครอบครัว และการเรียนโรงเรียนสตรีล้วนในจำนวนน้อยที่สุด

- ในภาพยนตร์เกาหลี สาเหตุที่ทำให้ตัวละครมีพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้น พบว่าเกิดจากความใกล้ชิดสนิทสนมหรือความประทับใจต่อกันเป็นหลัก นอกจากนั้นก็พบว่ามีสาเหตุมาจากการเรียนโรงเรียนสตรีล้วนรองลงมาในจำนวนใกล้เคียงกันกับสาเหตุหลัก และยังพบสาเหตุที่มาจากปัญหาในครอบครัว รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์นำพาในจำนวนอย่างละเท่าๆกัน และสาเหตุมาจากประสบการณ์เลวร้ายหรือผิดหวังจากผู้ชายนั้นพบในจำนวนน้อยที่สุด

เมื่อสรุปโดยภาพรวม อาจกล่าวได้ว่าภาพยนตร์ในวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกนั้น โดยส่วนมากจะกล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นมีพฤติกรรมความเป็นรักร่วมเพศจากความใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นหลัก เหมือนกันหมดในภาพยนตร์ทุกวัฒนธรรม ในภาพยนตร์จีน และได้หวั่นนั้นจะปรากฏสาเหตุที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือมักจะประกอบไปด้วยสาเหตุหลากหลายในจำนวนเท่าๆกัน ส่วนในภาพยนตร์ฮ่องกงนั้นจะเน้นไปที่สาเหตุที่เกิดจากปัญหาในครอบครัวและการเรียนโรงเรียนสตรีล้วน ซึ่งแตกต่างจากภาพยนตร์ญี่ปุ่นที่เน้นไปที่สาเหตุที่เกิดจากประสบการณ์เลวร้ายหรือผิดหวังจากผู้ชาย และภาพยนตร์เกาหลีที่เน้นไปที่สาเหตุที่เกิดจากการเรียนโรงเรียนสตรีล้วนนั่นเอง และยังพบสาเหตุอื่นๆค่อนข้างหลากหลายกว่าในภาพยนตร์วัฒนธรรมอื่นๆด้วย แสดงให้เห็นถึงมุมมองการเกิดสาเหตุในแต่ละวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไปนั่นเอง

5. ปฏิริยาจากสังคม

จากภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกทั้ง 20 เรื่องนั้น ปรากฏให้เห็นถึงปฏิริยาจากสังคมที่มีต่อตัวละครรักร่วมเพศที่หลากหลาย ซึ่งผู้วิจัยได้แจกแจงเป็นตารางให้เห็นถึงการยอมรับ ไม่ยอมรับ หรือการไม่ปรากฏให้เห็นปฏิริยาใดๆจากสังคมในภาพยนตร์ โดยเรียงลำดับตามปีคศ.ที่สร้างภาพยนตร์ได้ดังนี้

ตารางที่ 60 ตารางแสดงปฏิริยาจากสังคมที่มีต่อตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์	ปฏิริยาจากสังคม		
	ยอมรับได้	ไม่ยอมรับ	ไม่ปรากฏให้เห็น
Intimates (Ji Sors) (1997)	✓	-	✓
Memento Mori (1999)	-	✓	-
Fish and Elephant (2001)	-	✓	-

ภาพยนตร์	ปฏิกิริยาจากสังคม		
	ยอมรับได้	ไม่ยอมรับ	ไม่ปรากฏให้เห็น
Blue (2002)	-	-	✓
A Bizzare love Triangle (2002)	✓	-	-
Butterfly (2004)	✓	✓	-
Ab-normal beauty (2004)	✓	-	-
The Chinese botanist's daughters (2006)	-	✓	-
Love my life (2006)	✓	✓	-
Love lone's flower (2007)	-	✓	-
Topless (2008)	✓	✓	-
I like it hot (2008)	-	-	✓
Miao Miao (2008)	-	-	✓
Drifting flower (2008)	✓	✓	-
Candy rain (2008)	✓	-	✓
Kakera (2009)	✓	✓	-

ภาพยนตร์	ปฏิกิริยาจากสังคม		
	ยอมรับได้	ไม่ยอมรับ	ไม่ปรากฏให้เห็น
5 sense of eros (2009)	-	-	✓
All about love (2010)	✓	-	-
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	-	-	✓

จากตารางสามารถสรุปได้ว่าภาพยนตร์ในช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ. 1997-2004) พบปฏิกิริยาการยอมรับและไม่ยอมรับหญิงรักร่วมเพศจากสังคมในภาพยนตร์ทั้งสิ้นอย่างละ 4 -5 เรื่องในจำนวนใกล้เคียงกัน ซึ่งปฏิกิริยาการยอมรับจากสังคมมักปรากฏให้เห็นจากเพื่อน คนใกล้ชิดของตัวละคร หรือแม้กระทั่งคู่แต่งงานของตัวละครหญิงรักร่วมเพศเอง เช่น ในภาพยนตร์เกาหลีเรื่อง A Bizzare love Triangle (2002) และภาพยนตร์ฮ่องกงเรื่อง Butterfly (2004) ที่คู่แต่งงานของตัวละครนั้นไม่ได้มีท่าที่รังเกียจพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของตัวละครแต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ตามในภาพยนตร์จีนเรื่อง Saving face (2004) ได้มีการนำเสนอให้เห็นว่าเพื่อนๆของตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นสามารถยอมรับพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศได้ ส่วนหนึ่งมาจากการที่ตัวละครอาศัยอยู่ในอเมริกา และมีเพื่อนเป็นชาวตะวันตกเสียเป็นส่วนใหญ่ สะท้อนให้เห็นถึงการเปิดรับในตัวตนของหญิงรักร่วมเพศที่มากกว่าในเอเชีย ในขณะที่ภาพยนตร์เรื่องอื่นนั้นไม่ได้มุ่งเน้นไปที่เพื่อนอย่างชัดเจนนัก

ส่วนปฏิกิริยาการไม่ยอมรับ ส่วนใหญ่แล้วจะพบจากคนในครอบครัวหรือพ่อแม่ของตัวละครเป็นสำคัญ จึงทำให้ตัวละครไม่กล้าที่จะแสดงออกถึงตัวตนที่แท้จริงออกมา ต้องคอยแอบซ่อนพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศเอาไว้ ซึ่งพบในภาพยนตร์จีนเรื่อง Fish and Elephant (2001) และ Saving face (2004) และภาพยนตร์ฮ่องกงเรื่อง Butterfly (2004) นอกจากนั้นแล้วยังปรากฏให้เห็นถึงการไม่ยอมรับจากเพื่อนหรือคนใกล้ชิดของตัวละครในภาพยนตร์เกาหลีเรื่อง Memento Mori (1999) ภาพยนตร์ที่ได้กล่าวมาแล้วมักปรากฏให้เห็นการไม่ยอมรับจาก

บุคคลภายนอกโดยทั่วไปๆด้วย ซึ่งไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญอะไรมากนัก เนื่องจากตัวละครหญิงรักร่วมเพศมักไม่ได้ใส่ใจต่อสายตาของบุคคลภายนอกเท่าไรนัก แต่มักจะใส่ใจต่อความรู้สึกของคนในครอบครัวมากกว่า

ส่วนภาพยนตร์ที่ไม่ปรากฏให้เห็นถึงฉากหรือปฏิกิริยาจากบุคคลรอบข้างที่มีต่อตัวละครหญิงรักร่วมเพศ พบเพียง 2 เรื่องเท่านั้น ได้แก่ ภาพยนตร์ฮ่องกง เรื่อง Intimates (Ji Sors) (1997) ซึ่งเป็นตอนที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาย้อนยุค และภาพยนตร์ญี่ปุ่นเรื่อง Blue (2002)

ภาพยนตร์ในช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) พบทั้งปฏิกิริยาการยอมรับและไม่ยอมรับหญิงรักร่วมเพศจากสังคม ในภาพยนตร์ทั้งสิ้น 6 เรื่องเท่ากัน และการไม่ปรากฏให้เห็นถึงปฏิกิริยาใดๆจากสังคมนั้น พบในภาพยนตร์จำนวนไล่เลี่ยกัน 5 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง I like it hot (2008), Miao Miao(2008), Candy rain(2008), 5 sense of eros(2009) และ Snow Flower and the Secret Fan (2011)

ปฏิกิริยาการยอมรับจากบุคคลรอบข้างนั้นมักเกิดขึ้นในเพื่อน คนใกล้ชิดของตัวละคร หรือแม้กระทั่งคู่แข่งงานของตัวละครหญิงรักร่วมเพศเอง เช่น ในภาพยนตร์ได้วันเรื่อง Candy rain (2008) ที่คู่แข่งงานของตัวละครนั้น ไม่ได้มีท่าทีรังเกียจพฤติกรรมมาเป็นรักร่วมเพศของตัวละคร แต่อย่างไรก็ตามในภาพยนตร์ญี่ปุ่นเรื่อง Love my life (2006) และ Kakeru (2009) ได้สะท้อนให้เห็นถึงการยอมรับจากครอบครัวของตัวละครเพิ่มเติมขึ้น โดยไม่ปรากฏให้เห็นการยอมรับแบบนี้จากภาพยนตร์ในช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004)

ส่วนปฏิกิริยาการไม่ยอมรับจากสังคมนั้น พบทั้งจากคนในครอบครัวหรือพ่อแม่ของตัวละครและบุคคลภายนอก ซึ่งการไม่ยอมรับของครอบครัวนั้นพบในอัตราส่วนที่น้อยลงกว่าภาพยนตร์ในช่วงแรก(ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) และปฏิกิริยาการไม่ยอมรับมักจะไปเน้นที่สังคมภายนอกเสียมากกว่าและพบในภาพยนตร์แทบจะทุกเรื่อง สะท้อนให้เห็นถึงเรื่องการเปิดรับของครอบครัวในสมัยหลังที่เพิ่มขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่าภาพยนตร์ในช่วงหลังมานี้ไม่ปรากฏให้เห็นถึงการไม่ยอมรับจากเพื่อนๆหรือคนใกล้ชิดของตัวละครเลย

ส่วนภาพยนตร์ที่ไม่ปรากฏให้เห็นถึงปฏิกิริยาจากสังคมที่มีต่อตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้น พบในอัตราส่วนที่มากขึ้น ใกล้เคียงกับปฏิกิริยาการไม่ยอมรับ พบในภาพยนตร์ทั้งสิ้น 5 เรื่อง

ได้แก่ ภาพยนตร์เกาหลีเรื่อง I like it hot (2008) , 5 sense of eros (2009) ภาพยนตร์ไต้หวัน เรื่อง Miao Miao (2008) ,Candy rain (2008) และ ภาพยนตร์จีนเรื่อง Snow Flower and the Secret Fan (2011)

เมื่อพิจารณาถึงภาพรวมของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกทั้ง 20 เรื่อง สามารถสรุปได้ว่าปฏิกิริยาจากสังคมที่มีต่อตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้น มีทั้งการยอมรับ และไม่ยอมรับในจำนวนที่เท่าๆกัน กล่าวคือ มีการยอมรับปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์ทั้งสิ้น 11 เรื่อง และการไม่ยอมรับปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์จำนวน 10 เรื่อง ส่วนการไม่ปรากฏให้เห็นถึงปฏิกิริยาใดๆนั้นพบในภาพยนตร์ทั้งสิ้น 7 เรื่อง

ในภาพยนตร์ในช่วงแรก (ตั้งแต่ปีคศ.1997-2004) และช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีคศ.2005-2011) ปรากฏให้เห็นว่าบุคคลรอบข้างทั่วไปอย่างเพื่อนหรือคนใกล้ชิดนั้นมักจะมีปฏิกิริยาที่ยอมรับและเข้าใจในตัวละครได้เป็นอย่างดีทั้งในภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 เรื่อง และอีกส่วนหนึ่งที่ปรากฏให้เห็นคือคู่แข่งงานของตัวละครหญิงรักร่วมเพศเองที่เข้าใจในตัวตนการเป็นรักร่วมเพศและไม่คิดรังเกียจ ส่วนครอบครัวนั้นปรากฏให้เห็นถึงการยอมรับที่เพิ่มมากขึ้นในภาพยนตร์ช่วงหลังมาแล้ว(ตั้งแต่ปีคศ.2005-2011)

ส่วนปฏิกิริยาการไม่ยอมรับจากสังคมพบว่าภาพยนตร์ในช่วงแรก (ตั้งแต่ปีคศ.1997-2004) บุคคลรอบข้างอย่างครอบครัวของตัวละครจะมีปฏิกิริยาการไม่ยอมรับที่ค่อนข้างรุนแรง ในขณะที่ภาพยนตร์ช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีคศ.2005-2011) กลับปรากฏให้เห็นถึงปฏิกิริยาการไม่ยอมรับจากครอบครัวในจำนวนที่น้อยลง และปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวย้อนยุคเท่านั้น สะท้อนให้เห็นถึงว่าในสมัยก่อนการยอมรับบุคคลรักร่วมเพศจากคนในครอบครัวเป็นเรื่องที่แทบจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลย หญิงรักร่วมเพศต้องต่อสู้ฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อให้คนในครอบครัวได้เข้าใจและยอมรับได้ในภายหลัง ภาพยนตร์ในช่วงแรกจึงเน้นให้ความสำคัญกับปฏิกิริยาในครอบครัวเป็นหลัก แต่ต่อมาภาพยนตร์ช่วงหลังกลับเลือกนำเสนอปฏิกิริยาการไม่ยอมรับจากสังคมภายนอกที่หลากหลายมากขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงมุมมองการให้ความสำคัญกับเรื่องปัญหาการไม่ยอมรับในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับปฏิกิริยาการยอมรับตัวละครหญิงรักร่วมเพศในครอบครัวที่เพิ่มมากขึ้นในภายหลังด้วย แสดงให้เห็นถึงการเปิดกว้างและยอมรับรักร่วมเพศมากขึ้นใน

ครอบครัวสมัยใหม่ ทำให้ภาพยนตร์มุ่งที่จะนำเสนอปฏิริยาจากสังคมภายนอกให้เห็นมากกว่าเดิม

การไม่ปรากฏให้เห็นถึงปฏิริยาใดๆจากสังคม พบในภาพยนตร์ฮ่องกงและภาพยนตร์จีนที่เล่าเรื่องราวในช่วงเวลาย้อนยุคเพียง 2 เรื่องเท่านั้น ที่เหลือเป็นภาพยนตร์ที่มีช่วงเวลาอยู่ในยุคร่วมสมัยปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์ญี่ปุ่น เกาหลีและไต้หวัน การที่ภาพยนตร์ไม่กล่าวถึงปฏิริยาจากสังคม สามารถวิเคราะห์ได้ว่าอย่างภาพยนตร์อาจต้องการหลีกเลี่ยงการนำเสนอปฏิริยาที่รุนแรงจากที่มีต่อตัวละครร่วมเพศในสังคมสมัยก่อน หรือแม้กระทั่งในสังคมร่วมสมัยภาพยนตร์ก็ต้องการที่จะนำเสนอเพียงเรื่องราวความรักของตัวละครหญิงรักร่วมเพศแต่เพียงเท่านั้น กล่าวคือไม่ต้องการที่จะสะท้อนสังคมออกมาให้ผู้ชมรู้สึกขัดอารมณ์กับภาพความรักของหญิงรักร่วมเพศ

5.1 ปฏิริยาของตัวละครในการยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศของตนเอง

จากภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกทั้ง 20 เรื่องนั้น ปรากฏให้เห็นถึงปฏิริยาการจากยอมรับในความรู้สึกหรือพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของตัวละครที่แตกต่างกันไป ซึ่งผู้วิจัยได้แจกแจงเป็นตารางโดยเรียงลำดับตามปีคศ.ที่สร้างภาพยนตร์ได้ดังนี้

ตารางที่ 61 ตารางแสดงปฏิริยาของตัวละครในการยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศของตนเอง

ภาพยนตร์	ปฏิริยาจากตัวละครหญิงรักร่วมเพศ	
	ยอมรับได้	ไม่ยอมรับ
Intimates (Ji Sors) (1997)	✓	✓
Memento Mori (1999)	✓	-
Fish and Elephant (2001)	✓	-

ภาพยนตร์	ปฏิกิริยาจากตัวละครหญิงรักร่วมเพศ	
	ยอมรับได้	ไม่ยอมรับ
Blue (2002)	✓	-
A Bizzare love Triangle (2002)	✓	-
Saving face (2004)	✓	-
Butterfly (2004)	✓	✓
Ab-normal beauty (2004)	✓	-
The Chinese botanist's daughters (2006)	✓	-
Love my life (2006)	✓	-
Love lone's flower (2007)	✓	✓
Topless (2008)	✓	✓
I like it hot (2008)	✓	✓
Miao Miao (2008)	✓	-
Drifting flower (2008)	✓	-

ภาพยนตร์	ปฏิกิริยาจากตัวละครหญิงรักร่วมเพศ	
	ยอมรับได้	ไม่ยอมรับ
Candy rain (2008)	✓	-
Kakera (2009)	✓	✓
5 sense of eros (2009)	✓	✓
All about love (2010)	✓	-
Snow Flower and the Secret Fan (2011)	✓	-

จากตารางสามารถสรุปได้ว่าภาพยนตร์ในช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) พบปฏิกิริยาการยอมรับตัวตนการเป็นหญิงรักร่วมเพศของตัวละครเองมากที่สุด ในภาพยนตร์ทั้งสิ้น 8 เรื่อง พบการไม่ยอมรับตัวตนของตัวเองในภาพยนตร์เพียง 2 เรื่อง เท่านั้นซึ่งเป็นภาพยนตร์ฮ่องกงทั้งคู่ ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji Sors) และ Butterfly (2004) ซึ่งปัจจัยที่ทำให้ตัวละครไม่ต้องการยอมรับตัวตนของตัวเองนั้นในภาพยนตร์ Intimates (Ji Sors) เกิดขึ้นจากสภาพสังคมวัฒนธรรมเก่าแก่ในสมัยก่อนที่ไม่อาจยอมรับการผิดเพศได้ ส่วนในภาพยนตร์เรื่อง Butterfly ในตอนแรกนั้นตัวละครเป็นคนที่ยอมรับในตัวตนของตนเอง แต่แล้วเมื่อถูกครอบครัวจับได้ และรังเกียจ ตัวละครจึงพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง และไม่ต้องการมีพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศอีก

ส่วนภาพยนตร์ในช่วงหลัง (ตั้งแต่ปีค.ศ.2005-2011) พบปฏิกิริยาการยอมรับตัวตนการเป็นหญิงรักร่วมเพศของตัวละครเองมากที่สุด ในภาพยนตร์ทั้งสิ้น 12 เรื่อง พบการไม่ยอมรับตัวตนของตัวเองในภาพยนตร์เพียง 5 เรื่อง ซึ่งมีอัตราส่วนเท่ากับภาพยนตร์ในช่วงแรก (ตั้งแต่ปีค.ศ.1997-2004) และปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์ได้หวั่น เรื่อง Love lone's flower ในบริบท

ของตัวละครที่ไม่ได้มีความรู้สึกชื่นชอบในเพศเดียวกัน แต่มีความจำเป็นต้องแสดงออกซึ่งพฤติกรรมในแบบรักร่วมเพศ นอกจากนี้ยังปรากฏให้เห็นการไม่อยากยอมรับตัวตนของตัวละครหญิงรักร่วมเพศต่อผู้คนที่ในสังคมภายนอกในภาพยนตร์ญี่ปุ่น และเกาหลีที่เล่าเรื่องราวอยู่ในยุคร่วมสมัย ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมของทั้งสองวัฒนธรรมที่ไม่อาจยอมรับพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศได้นั่นเอง

เมื่อพิจารณาถึงภาพรวมของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกทั้ง 20 เรื่อง สามารถสรุปได้ว่าปฏิกิริยาจากตัวละครที่มีต่อพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศของตนเองนั้น ปรากฏให้เห็นถึงการยอมรับได้ในภาพยนตร์ทุกเรื่อง สะท้อนให้เห็นว่าถึงอย่างไรก็ตามแม้หญิงรักร่วมเพศจะต้องการปกปิดหรือเปิดเผยตัวตนต่อบุคคลรอบข้าง แต่ตัวละครโดยส่วนใหญ่นั้นก็ต่างยอมรับในตัวตนของตัวเองได้ แม้ว่าในตอนแรกจะปรากฏให้เห็นถึงการไม่อยากยอมรับตัวตนการเป็นรักร่วมเพศให้เห็นก็ตาม แต่ท้ายที่สุดแล้วตัวละครก็เลือกที่จะยอมรับตัวเองเป็นส่วนใหญ่ เช่น ในภาพยนตร์ฮ่องกงเรื่อง Intimates (Ji Sors) และภาพยนตร์เกาหลีเรื่อง I like it hot เป็นต้น ในส่วนของการไม่อยากยอมรับพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของตัวละครนั้นปรากฏให้เห็นจำนวนน้อย พบในภาพยนตร์ เพียง 7 เรื่องเท่านั้น และปรากฏให้เห็นในบางวัฒนธรรม อย่างเช่นภาพยนตร์ฮ่องกงจะพบแค่ในภาพยนตร์ช่วงแรก (ตั้งแต่ปีคศ.1997-2004) เท่านั้น และในภาพยนตร์ช่วงหลัง(ตั้งแต่ปีคศ.2005-2011) จึงจะพบในภาพยนตร์ไต้หวัน ญี่ปุ่น และเกาหลี ซึ่งในภาพยนตร์ในวัฒนธรรมดังกล่าวต่างสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละช่วงเวลาและวัฒนธรรมนั้นๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ อาจเป็นเพราะการถูกกีดกันและไม่ยอมรับที่ยังคงสืบเนื่องมาถึงยุคปัจจุบัน จึงส่งผลให้ตัวละครเกิดความรู้สึกขัดแย้งในจิตใจของตนเองขึ้นมา โดยเฉพาะในสังคมเกาหลี และญี่ปุ่น ที่ปรากฏให้เห็นภาวะนี้ แม้ว่าจะมีการดำเนินเรื่องอยู่ในช่วงเวลาสมัยใหม่แล้วก็ตาม ส่วนในฮ่องกงและไต้หวันนั้นการไม่อยากยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศของตัวละคร มักอยู่ในรูปแบบของการไม่เต็มใจ และการทำเพื่อความสบายใจของคนในครอบครัวเสียมากกว่า

5.3 ในส่วนที่ 3 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ถึงบทบาททางสังคมและภาพลักษณ์ของตัวละครของหญิงรักร่วมเพศในแต่ละวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออก

ภาพยนตร์หญิงรักหญิงในเอเชียตะวันออกได้นำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในลักษณะที่แตกต่างกันตามยุคสมัยที่ปรากฏในภาพยนตร์ แต่ยังคงอิงจากบริบทของสังคมวัฒนธรรมในช่วงเวลาที่ผลิตและฉายภาพยนตร์หลังปี 1997 ซึ่งจัดเป็นยุคร่วมสมัยตามแนวคิดของแกรม เทอเนอร์ (Graeme Turner, 2002) ที่ว่าภาพยนตร์สามารถถ่ายทอดและผลิตซ้ำค่านิยมทางวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1. ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในแต่ละวัฒนธรรม

1.1 ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในจีน

ผู้วิจัยได้เลือกตัวอย่างภาพยนตร์ทั้ง 4 เรื่องมาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อเป็นตัวแทนของการนำเสนอภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในจีนดังนี้

1. Fish and Elephant (2001)
2. Saving face (2004)
2. The Chinese botanist's daughters (2006)
3. Snow Flower and the Secret Fan (2011)

จากภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่าง ภาพยนตร์ในกระแสหลักที่มีเนื้อหานำเสนอถึงหญิงรักร่วมเพศในวัฒนธรรมจีน มักเป็นภาพยนตร์ที่เกิดขึ้นจากการร่วมทุนสร้างของชาติตะวันตก ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Saving face และ Snow Flower and the Secret Fan ที่ร่วมทุนสร้างในอเมริกา และภาพยนตร์เรื่อง The Chinese botanist's daughters ที่ร่วมทุนสร้างในฝรั่งเศส โดยภาพยนตร์ที่สร้างในจีนเองนั้นพบเพียงภาพยนตร์นอกกระแสอย่าง Fish and elephant เท่านั้น เป็นที่น่าสนใจว่า เพราะเหตุใดภาพยนตร์รักร่วมเพศในวัฒนธรรมจีนนั้นถึงไม่ได้รับการยอมรับและสร้างโดยชาวจีนเอง

“ช่วงเวลาหลังปี 1989 หลังเหตุการณ์จัตุรัสเทียนอันเหมิน ซึ่งเป็นช่วงที่เกิดความอ่อนไหวทางการเมือง ทางارجินได้เข้าควบคุมและตรวจสอบการทำงานศิลปะอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะงานภาพยนตร์ ซึ่งสมัยก่อนคนทำหนังจะทำงานให้กับโรงถ่ายของรัฐ แต่ต่อมาภายหลังเอกชนได้เริ่มบทบาทในการผลิตภาพยนตร์เอง แต่ยังคงต้องถูกตรวจสอบจากรัฐ ทำให้ภาพยนตร์จีนในสมัยหลังที่มีเนื้อหาที่กระทบต่อวัฒนธรรมจีน จำต้องกลายมาเป็นภาพยนตร์ใต้ดินนอกกระแสไป หรือกลายเป็นว่าต้องทำภาพยนตร์ภายใต้เงื่อนไขการสร้างจากชาติตะวันตกไป” (เรื่องรอง รุ่งรัศมี, 2542)

เมื่อวิเคราะห์จากเนื้อหาและตัวละครในภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวย้อนยุคในอดีตอย่าง ภาพยนตร์เรื่อง The Chinese botanist's daughters (2006) จะพบว่าภาพลักษณ์ตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นได้ถูกนำเสนอในแง่ลบ หญิงรักร่วมเพศถูกกีดกันและเป็นเรื่องต้องห้ามในสังคม แม้ว่าตัวภาพยนตร์เองจะถูกสร้างและนำเสนออยู่ในยุคร่วมสมัยแล้วก็ตาม ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศว่าเป็นคนที่มีปัญหาทางครอบครัว ชาติความอบอุน และมักจะใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา นอกจากนั้นแล้วยังต้องปกปิดพฤติกรรมรักร่วมเพศของตนไว้ทุกวิถีทางเพื่อไม่ให้สังคมล่วงรู้ได้ ทั้งการกระทำและการแต่งกายที่ยังดูเป็นผู้หญิงทุกอย่าง แต่แล้วเมื่อถูกจับได้พวกเขายังได้ใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา จนทำให้ถูกจับไปขึ้นศาลในที่สุด และศาลก็ได้กล่าวหาว่าพวกเขาเป็นรักร่วมเพศ เป็นบุคคลที่อันตรายต่อสังคม ต้องประหารทั้งเท่านั้น

ส่วนในภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant (2001) ซึ่งเป็นภาพยนตร์นอกกระแส แม้จะเป็นการกล่าวถึงหญิงรักร่วมเพศในยุคร่วมสมัยแล้ว แต่ก็ยังเป็นช่วงแรกๆ ในช่วงเวลาร่วมสมัย ภาพของหญิงรักร่วมเพศจึงถูกสร้างออกมาให้ดูไร้ซึ่งฐานะทางสังคม เช่นมีอาชีพเป็นคนเลี้ยงช้าง และอาชีพการหลบหนีคดี แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์อันต่ำต้อยของหญิงรักร่วมเพศที่ถูกสร้างให้เป็นพวกนอกกฎหมายหรือไม่สามารถประกอบอาชีพที่มีหน้ามีตาในสังคมได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ ดร.นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ นักวิชาการด้านเพศสภาวะ

“จีนนั้นมีระบบการปกครองแบบคอมมิวนิสต์ ที่ไม่ยอมรับรักร่วมเพศโดยเด็ดขาด โดยเฉพาะในสมัยก่อนที่ความเชื่อในลัทธิขงจื้อนั้นแข็งแกร่ง บุคคลรักร่วมเพศจึงเป็นสิ่งชั่วร้ายที่ขัดกับ

หลักคำสอนในสังคม สมควรถูกกำจัดให้หมด และมักจะถูกมองว่าเป็นเสมือนคนไร้ความสามารถ ไร้คุณค่าในสังคม”

(นฤพนธ์ ดั่งวงวิเศษ, สัมภาษณ์, 30 มี.ค. 2555)

นอกจากนั้นแล้วภาพยนตร์บางเรื่องยังใช้กลวิธีการนำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบของความเป็นเพื่อนสนิทมากกว่าที่จะแสดงภาพลักษณะที่ชัดเจน ดังเช่นภาพยนตร์เรื่อง Snow Flower and the Secret Fan (2011) ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้วิธีการเล่าเรื่องและการแสดงภาพลักษณะของหญิงรักร่วมเพศที่สื่อออกไปในแนวทางเพื่อนสนิทหรือเพื่อนรักมากกว่าที่จะเป็นคู่รักโดยชัดเจน แต่หากพิจารณาถึงสารที่ภาพยนตร์ต้องการจะสื่อลึกลงไปแล้ว และบริบทร่วมอื่นๆ ในภาพยนตร์ก็จะพบว่าภาพยนตร์ต้องการจะนำเสนอเรื่องราวของหญิงรักร่วมเพศนั่นเอง ภาพลักษณะของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้ ถูกนำเสนอออกมาในตัวละครสองยุคสองสมัย คือ ตัวละครที่อิงกับประวัติศาสตร์ในมณฑลยูนานของจีนสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 19 ที่มีการผูกสัมพันธ์เพื่อนหญิงกันในรูปแบบเพื่อนตาย แต่ความสัมพันธ์นี้มีความลึกซึ้งมากกว่าคู่สามีภรรยาเสียอีก และตัวละครที่อยู่ในช่วงเวลาร่วมสมัย ที่ถูกนำเสนอในภาพลักษณะของหญิงสาวธรรมดาที่เป็นเพื่อนรักกันมาก สามารถตายแทนกันได้ แต่หากความสัมพันธ์อันลึกซึ้งนั้นสามารถตีความได้ถึงบริบทความเป็นรักร่วมเพศที่ถูกปกปิดไว้

“สมัยก่อนการละเล่นงิ้วของจีนนั้น จะใช้ตัวแสดงเป็นผู้หญิงทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็บบทพระนาง ที่ผู้หญิงก็ต้องเล่นด้วยกัน เป็นการแสดงให้เห็นถึงภาวะรักร่วมเพศหลายๆ เหมือนไม่ได้บอกออกมาตรงๆ เป็นนัยยะบางอย่างที่แฝงเอาไว้ ไม่แสดงออกมาอย่างชัดเจน”

(สุชาดา ทวีสิทธิ์, สัมภาษณ์, 22 มี.ค. 2555)

เมื่อพิจารณาถึงเรื่องวัฒนธรรมในสังคม จะเห็นได้ว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ทุกเรื่อง ล้วนแล้วแต่ถูกคนในครอบครัวตั้งความคาดหวังให้แต่งงานออกเรือน มีสามี และไม่ต้องทำงานใดๆ ควรจะมีหน้าที่เป็นภรรยาเท่านั้น สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมในจีนเรื่องการแต่งงานซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้หญิงที่พึงกระทำ การที่ภาพยนตร์นำเรื่องการแต่งงานมาสะท้อนให้เห็นนั้น เพื่อที่จะวางจุดยืนของตัวละครว่าหญิงรักร่วมเพศต้อง

พบเจอกับค่านิยมแบบนี้ในสังคม ทำให้เกิดปัญหาขึ้นกับคนในครอบครัว เมื่อตัวตนของตัวเองนั้น มีความขัดแย้งกับค่านิยมในสังคม จึงทำให้ภาพของหญิงรักร่วมเพศในจีนมักจะถูกแสดงออกมา ด้วยการต่อสู้เพื่อความรักเพื่อตัวตนของตัวเอง และความต้องการหลุดจากกรอบค่านิยมทางสังคม

อย่างไรก็ตามไม่ได้มีการกล่าวถึงภาพลักษณะในแง่ลบหรือคลุมเครือไปเสียทั้งหมด เมื่อภาพยนตร์เรื่อง Saving face (2004) ได้ออกมา แสดงภาพลักษณะของหญิงรักร่วมเพศในสังคมจีนอย่างชัดเจน เพียงแต่ว่าเป็นสังคมชาวจีนที่อาศัยอยู่ภายใต้ประเทศตะวันตกอย่างอเมริกา ผู้ชมสามารถคาดเดาถึงรูปแบบการพฤติกรรมทางเพศของตัวละครได้ กล่าวคือ ภาพความเป็นผู้หญิงเริ่มถูกสวมบทบาทของความเป็นชายเข้าไป ด้วยบุคลิกหรือการแต่งกายของตัวละครบางอย่าง

นอกจากนี้ภาพยนตร์เรื่องนี้และภาพยนตร์เรื่อง Snow Flower and the Secret Fan ได้กล่าวถึงหญิงรักร่วมเพศในภาพลักษณะที่ดีขึ้นมาก กล่าวคือ ตัวละครหญิงรักร่วมเพศเริ่มปรากฏให้เห็นถึงอาชีพที่มีเกียรติและมีหน้ามีตาในสังคม เช่น ศัลยแพทย์ นักแสดงบัลเล่ต์ นักการตลาด นักเขียน แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการด้านภาพลักษณะของหญิงรักร่วมเพศในอีกชั้นหนึ่ง

แต่อย่างไรก็ตามในภาพยนตร์เรื่อง Saving face ยังคงปรากฏให้เห็นถึงการตั้งแง่รังเกียจบุคคลรักร่วมเพศอยู่ โดยเฉพาะการแสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรับจากคนในครอบครัว และบุคคลรอบข้างที่เป็นชาวจีนด้วยกัน ในขณะที่ตัวละครที่เป็นชาวตะวันตกกลับยอมรับในพฤติกรรมรักร่วมเพศของตัวละครได้มากกว่า

“สังคมในจีนนั้นให้ความสำคัญกับการแต่งงานมาก สังคมที่ยึดถือเรื่องชายเป็นใหญ่นั้นมีความชัดเจน ผู้หญิงตกเป็นเบี้ยล่างของผู้ชาย และมีหน้าที่แต่งงานออกเรือนเท่านั้น แต่ต่อมาสมัยหลังเมื่อวัฒนธรรมตะวันตกได้เข้ามา และจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น จึงทำให้สังคมเริ่มเปลี่ยนไปตามการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ ชายและหญิงจึงเกิดความเท่าเทียมกันมากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องการทำงานเพื่อความอยู่รอดของประเทศชาติ”

(ไสว วิศวานันท์, สัมภาษณ์, 18 มี.ค. 2555)

1.2 ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในไต้หวัน

ผู้วิจัยได้เลือกตัวอย่างภาพยนตร์ทั้ง 4 เรื่องมาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อเป็นตัวแทนของการนำเสนอภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในไต้หวันดังนี้

1. Love Lone's Flower	(2007)
2. Miao Miao	(2008)
3. Drifting flower	(2008)
4. Candy rain	(2008)

ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศที่เลือกมาศึกษา ผู้วิจัยพบว่าล้วนแต่เป็นภาพยนตร์ในกระแสหลัก และถูกสร้างขึ้นในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของไต้หวันเองทั้งสิ้น เมื่อวิเคราะห์จากเนื้อหาและตัวละครในภาพยนตร์ทั้ง 4 เรื่องดังกล่าว จะพบว่าภาพลักษณ์ตัวละครหญิงรักร่วมเพศมีความหลากหลายถูกนำเสนออยู่ทั้งในช่วงเวลาสมัยก่อนที่รักร่วมเพศเป็นเรื่องที่ยังไม่ค่อยได้รับการยอมรับในสังคม และในช่วงเวลาร่วมสมัยที่รักร่วมเพศเริ่มได้รับการยอมรับและเปิดกว้างมากขึ้นแล้ว

เมื่อวิเคราะห์จากเนื้อหาและตัวละครในภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวย้อนยุคอย่างภาพยนตร์เรื่อง Love's lone flower (2008) ที่ว่าด้วยความสัมพันธ์ของหญิงรักร่วมเพศบนฉากหลังการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศถูกสร้างออกมาให้ดูไร้ซึ่งฐานะทางสังคม เช่นเดียวกับภาพยนตร์เรื่อง Drifting flower (2008) ที่ตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นต่างมีอาชีพที่ไม่มีเกียรติในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาพยนตร์เรื่อง love's lone flower (2008) ที่ตัวละครหญิงรักร่วมเพศนอกจากจะมีอาชีพเป็นโสเภณีแล้ว ยังมีการนำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศว่าเป็นคนที่มีปัญหาทางครอบครัว และมีอาการทางจิตอีกด้วย ส่วนในภาพยนตร์เรื่อง Drifting flower (2008) มีการสะท้อนภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศแบบกลางๆ กล่าวคือแม้หญิงรักร่วมเพศจะมีอาชีพเป็นเพียงนักดนตรีตามคลับบาร์ นักแสดงละครเวที แต่ก็ได้นำเสนอให้เห็นถึงภาพของหญิงรักร่วมเพศที่มีความรักครอบครัว ชยันหมั่นเพียร และภาพยนตร์ยังสะท้อนให้เห็นทั้งการถูกยอมรับและไม่ยอมรับในสังคม

นอกจากนี้ทั้งในภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวย้อนยุคอย่าง *Drifting flower* (2008) และ ภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาร่วมสมัยอย่าง *Miao Miao* (2008) ยังตั้งใจสะท้อนภาพของหญิงรักร่วมเพศผ่านการค้นหาเพศสภาพของตัวละครวัยรุ่นเป็นประเด็นสำคัญเหมือนกันอีกด้วย

“ได้หวังอาจเป็นประเทศเดียวในแถบเอเชียตะวันออกก็เป็นได้ที่หนังรักร่วมเพศสามารถเป็นหนังกระแสหลักของตลาด ขณะที่ในประเทศอื่นๆ หนังเกย์อาจมีวัฒนธรรมเพียงแคโรงหนังอาร์ตเล็กๆหรือตลาดเฉพาะทางเท่า แต่ในได้หวัง หนังที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์นั้นน่าจะถูกเรียกได้ว่าเป็นหนึ่งในหนังตระกูลสำคัญของวงการภาพยนตร์ โดยเฉพาะหนังแนวก้าวพ้นวัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับรักร่วมเพศ”

(ไกรวุฒิ จุลพงศธร. นิตยสาร Bioscope ฉบับที่ 94, กันยายน 2552)

ภาพยนตร์รักร่วมเพศในได้หวังนั้นมีการสร้างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่ค่อนข้างหลากหลาย กล่าวคือภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศไม่ว่าจะเป็นช่วงเวลาสมัยใดปรากฏให้เห็นทั้งการแบ่งบทบาททางเพศจากการแต่งกายที่ชัดเจน และไม่ชัดเจน หรือปรากฏบุคลิกท่าทางให้เห็นค่อนข้างชัดเจนว่าตัวละครนั้นมีอัตลักษณ์ทางเพศเป็นแบบใด ทอม ดีเลส เบียนคิง เลส เบียนควีน ซึ่งผู้ชมสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนโดยไม่ต้องคาดเดา

ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ได้หวัง ในบริบทของช่วงเวลาย้อนยุคมักจะปรากฏให้เห็นอยู่ในภาพลักษณ์ของอาชีพที่ไร้เกียรติ ไร้คุณค่า โดยปรากฏทั้งโสเภณี นักร้องตาบอด นักดนตรี นางโชว์ เพื่อนเที่ยว แต่เมื่อเข้าสู่บริบทของช่วงเวลาร่วมสมัยอย่างในภาพยนตร์เรื่อง *Candy rain* (2008) ก็จะมีภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบที่ดีขึ้น เช่น มีอาชีพอิสระทั่วไป เชฟ บรรณาธิการ หรือนักเรียนวัยใส เป็นต้น นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังไม่เน้นไปถึงเรื่องราวการถูกกีดกันทางสังคมเท่าไรนัก

จะเห็นได้ว่าภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในได้หวังนั้นค่อนข้างมีความหลากหลายและเปิดเผยในทุกสาขาอาชีพ อีกทั้งภาพยนตร์นั้นยังถูกสร้างขึ้นโดยคนได้หวังเองภายใต้บริบททางสังคมของได้หวัง ซึ่งแม้ว่าจะเป็นส่วนหนึ่งของจีนแต่เรากลับพบว่ามีการเปิดกว้างมากกว่าและไม่ยึดติดกับค่านิยมแบบจีนเสียทีเดียว อีกทั้งยังไม่ปรากฏภาพของการรังเกียจหญิง

รักร่วมเพศอย่างรุนแรงเหมือนกับจีน ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของไสว วัฒนานันท์และ
สัญญา ชีวะประเสริฐ ที่กล่าวว่า

“เมื่อเกิดสงครามกลางเมืองขึ้น ได้วันที่ถูกถูกรานได้อพยพออกไปอยู่เกาะ จึงมีสังคม
แบบดั้งเดิมเหมือนจีนผสมผสานกับแนวคิดปกครองที่ทันสมัยกว่า เมื่อวันเวลาผ่านไปประชากร
รุ่นใหม่ๆเติบโตขึ้นแทนรุ่นเก่า จึงเกิดความเปลี่ยนแปลงในสังคมที่ละเล็กละน้อย ประกอบกับการ
รับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา ได้วันจึงเหมือนมีวัฒนธรรมที่ไม่ยึดติดกับค่านิยมประเพณีจีน
แบบดั้งเดิมอีก”

(ไสว วัฒนานันท์, สัมภาษณ์, 18 มี.ค. 2555)

“ได้วันไม่มีกฎหมายการปราบปรามรักร่วมเพศ ไม่เหมือนกับจีนในสมัยก่อนที่เจอ
บุคคลรักร่วมเพศเป็นไม่ได้ ต้องปราบปรามเสีย”

(สัญญา ชีวะประเสริฐ สัมภาษณ์, 4 เม.ย. 2555)

“ปัจจุบันเริ่มมีการเรียกร้องสิทธิทางเพศในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จากกลุ่มคนภาค
ประชาสังคม ในส่วนของรัฐบาลนั้นยังไม่คิดที่จะทำอะไรและไม่มีกฎหมายใดๆออกมารองรับเลย
เพราะไม่ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของกลุ่มบุคคลรักร่วมเพศเหล่านี้ ในได้วันเริ่มออกมาต่อสู้
อย่างชัดเจน มีการเปิดเผยชัดเจน ถึงขนาดมีงานเดินขบวนพาเหรดเพื่อเรียกร้องสิทธิตามแบบ
ประชาธิปไตย”

(นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, สัมภาษณ์, 30 มี.ค. 2555)

1.3 ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในฮ่องกง

ผู้วิจัยได้เลือกตัวอย่างภาพยนตร์ทั้ง 4 เรื่องมาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อเป็นตัวแทน
ของการนำเสนอภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในฮ่องกงดังนี้

1. Butterfly (2004)
2. All about love (2010)

3. Intimates (Ji sor) (1997)

4. Ab-normal beauty (2004)

ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศที่เลือกมาศึกษา ผู้วิจัยพบว่าทั้งภาพยนตร์ในกระแสหลัก และภาพยนตร์นอกกระแส โดยที่ภาพยนตร์เหล่านี้ล้วนถูกสร้างขึ้นในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของฮ่องกงเองทั้งสิ้นเมื่อวิเคราะห์จากเนื้อหาและตัวละครในภาพยนตร์ทั้ง 4 เรื่องดังกล่าว จะพบว่าภาพลักษณ์ตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้น มีความหลากหลายถูกนำเสนออยู่ทั้งในช่วงเวลาสมัยก่อนที่รักร่วมเพศเป็นเรื่องที่ยังไม่ค่อยได้รับการยอมรับในสังคม และในช่วงเวลาร่วมสมัยที่รักร่วมเพศเริ่มได้รับการยอมรับและเปิดกว้างขึ้นแล้ว

เมื่อวิเคราะห์จากเนื้อหาและตัวละครในภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวย้อนยุคในอดีตอย่าง ภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji sor) (1997) จะพบภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศถูกสร้างออกมาให้ดูไว้ซึ่งฐานะทางสังคม ต่างมีอาชีพที่ไม่มีเกียรติ เป็นคนรับใช้ หรือถูกขายให้เป็นภรรยาบ่อย อีกทั้งยังโดนกดขี่ข่มเหงจากผู้ชายอย่างชัดเจน แต่พบในภาพยนตร์เพียงเรื่องเดียวเท่านั้น ในขณะที่ภาพยนตร์เรื่อง Butterfly (2004) ตัวละครหญิงรักร่วมเพศกลับมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นกว่าเดิม คือ ถูกแสดงออกมาด้วยภาพของนักเรียนวิญญูชนที่มีความรู้ และความมั่นใจในตัวตนของตนเอง ส่วนในบริบทของช่วงเวลาร่วมสมัยที่ปรากฏในภาพยนตร์ก็แสดงให้เห็นถึงภาพของอาชีพที่มีเกียรติในสังคม หรืออาชีพที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถ เช่นเดียวกันกับภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาร่วมสมัยอย่างเรื่อง All about love (2010) และ Ab-normal beauty (2004) โดยที่ตัวละครต่างประกอบอาชีพเป็น ครู แม่ชี ทนายความ แพทย์ นักแสดง แสดงให้เห็นถึงความเสมอภาคทางเพศในสังคมที่มีมากกว่าในวัฒนธรรมอื่นๆ โดยเฉพาะในภาพยนตร์เรื่อง All about love (2010) ที่ได้มีการนำเสนอภาพของการต่อสู้เรียกร้องสิทธิทางเพศของผู้หญิง และแสดงให้เห็นถึงพลังการขับเคลื่อนของผู้หญิงในสังคม และสถานะทางสังคมที่ผู้หญิงเริ่มได้รับการยอมรับถึงความสามารถทัดเทียมกับผู้ชาย รวมไปถึงการแสดงให้เห็นถึงการยอมรับหญิงรักร่วมเพศในสังคมที่เพิ่มมากขึ้นด้วย นอกจากนี้แล้วในภาพยนตร์ยังสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นชายขอบจากตัวละครเพศชายอีกด้วย กล่าวคือหญิงรักร่วมเพศมองว่าผู้ชายนั้นเป็นส่วนเกินของกลุ่ม และพยายามผลักไสไล่ส่งไม่ต้อนรับ

“ปัจจุบันในฮ่องกงเริ่มออกมาเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิความเท่าเทียมของกลุ่มคนรักร่วมเพศในสังคมกันแล้ว”

(นฤพนธ์ ดั่งวงวิเศษ, สัมภาษณ์, 30 มี.ค. 2555)

“ฮ่องกงยังปรากฏการณ์นับถือสิทธิขงจี้อยู่บ้างแต่ไม่หนาแน่นเท่าจีน ส่วนการยกย่องผู้ชายนั้นขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลเท่านั้น เนื่องจากมีอิทธิพลในเรื่องความเสมอภาคจากตะวันตกเข้ามามากกว่า”

(สัญญา ชีวะประเสริฐ สัมภาษณ์, 4 เม.ย. 2555)

ภาพยนตร์รักร่วมเพศในฮ่องกงนั้นมีการสร้างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่เน้นไปในอัตลักษณ์ทางเพศแบบเลสเบี้ยน กล่าวคือภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศไม่ว่าจะเป็นช่วงเวลาสมัยใด ก็ปรากฏให้ถึงการแบ่งบทบาททางเพศจากการแต่งกายที่ไม่ชัดเจนนัก แต่จะปรากฏบุคลิกท่าทางให้เห็นค่อนข้างชัดเจนว่าตัวละครนั้นมีอัตลักษณ์ทางเพศเป็นแบบใด ซึ่งผู้ชมสามารถคาดเดาได้

นอกจากนี้แล้ว ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในฮ่องกง โดยส่วนมากแล้วหญิงรักร่วมเพศมักจะปรากฏอยู่ในภาพลักษณ์ของคนดี คนน่าสงสาร น่าเห็นใจเสียเป็นส่วนใหญ่ ทั้งในภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาย้อนยุค และภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาร่วมสมัย ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ฮ่องกง จึงมักเป็นภาพลักษณ์ในแง่ที่ดีเสียมากกว่า แต่อย่างไรก็ตามภาพลักษณ์ในแง่ลบที่ปรากฏให้เห็นก็ยิ่งเกิดขึ้นกับภาพยนตร์ที่ฉีกแนวออกไปแทน เช่น ภาพยนตร์สยองขวัญเรื่อง Ab-normal beauty(2004) ที่ตั้งใจนำเสนอถึงอาการทางจิตของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ แต่ก็เป็นการเล่นเรื่องราวอยู่ในบริบทของประเภทภาพยนตร์ที่แตกต่าง และไม่ได้อิงกับเรื่องราวทางสังคมวัฒนธรรมมากนัก

“เมื่อฮ่องกงกลายเป็นวัฒนธรรมเซตเซาที่อยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษ ทำให้ฮ่องกงกลายเป็นทุนนิยมโดยแท้แบบอังกฤษ แม้ว่าจะอยู่ในนามของประเทศจีนแต่วัฒนธรรมตะวันตกก็

เข้าครอบงำทั้งหมดซึ่งเงินทำอะไรไม่ได้เลย กลายเป็นวัฒนธรรมที่มีวัฒนธรรมแตกต่างจากเงินอย่างสุดโต่ง มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย โดยเฉพาะวัฒนธรรมแบบตะวันตก”

(ไสว วิศวานันท์, สัมภาษณ์, 18 มี.ค. 2555)

“ภาพยนตร์ฮ่องกงนั้นประสบความสำเร็จอย่างมากในภาพยนตร์แนวตลาด เนื่องจากเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมของฮ่องกงนั้นได้มีการเปิดกว้างสู่โลกภายนอกมาอย่างยาวนานแล้ว ทำให้ภาพยนตร์นั้นขยายตัวอย่างรวดเร็วและมีอิสระในการสร้างภาพยนตร์ในบริบททางวัฒนธรรมที่หลากหลายออกไป” (เรื่องรอง รุ่งรัศมี, 2542)

1.4 ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในญี่ปุ่น

ผู้วิจัยได้เลือกตัวอย่างภาพยนตร์ทั้ง 4 เรื่องมาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อเป็นตัวแทนของการนำเสนอภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในญี่ปุ่นดังนี้

1. Love my life	(2006)
2. Topless	(2008)
3. Blue	(2002)
4. Kakeru (A Piece of Our life)	(2009)

ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศที่เลือกมาศึกษาผู้วิจัยพบว่า มีทั้งภาพยนตร์ในกระแสหลัก และภาพยนตร์นอกกระแส โดยที่ภาพยนตร์ล้วนถูกสร้างขึ้นในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของญี่ปุ่นเอง และส่วนหนึ่งนำเนื้อเรื่องจากการ์ตูนญี่ปุ่นมาดัดแปลงให้เป็นภาพยนตร์ คือภาพยนตร์เรื่อง Love my life (2006) และ Blue (2002)

ภาพยนตร์ญี่ปุ่นนั้นมีบริบททางสังคมที่กล่าวถึงตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่คล้ายคลึงกันแทบจะทุกเรื่องทั้งภาพลักษณ์ของตัวละครและเนื้อหาของภาพยนตร์ กล่าวคือตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ญี่ปุ่นนั้น จะปรากฏให้เห็นในภาพของนักเรียน นักศึกษาทุกเรื่อง และเนื้อหาของภาพยนตร์จะไม่ปรากฏให้เห็นอยู่ในบริบทของสังคมสมัยก่อนเลย จะพบเพียงบริบทในสังคมร่วมสมัยเท่านั้น แต่ถึงอย่างไรก็ตามตัวละครหญิงรักร่วมเพศต่างก็ต้องเผชิญทั้งการ

ยอมรับและไม่ยอมรับในสังคมอยู่ดี อาจเป็นเพราะไม่ค่อยปรากฏหลักฐานการเป็นหญิงรักร่วมเพศในญี่ปุ่นเลย และประกอบกับการไม่ยอมรับที่เกิดขึ้นเมื่อพุทธศาสนาเข้ามา

“วัฒนธรรมญี่ปุ่นจะมีลักษณะเฉพาะ มีความเป็นศิลปะ นำหน้าผู้เสพ ที่ตอบสนองความต้องการของตลาด ละครในสมัยก่อนมักจะใช้หญิงล้วนแสดง คล้ายๆกับละครบรอดเวย์ ที่นักแสดงจะเป็นผู้หญิงล้วน มันเป็นนัยยะแฝงที่ไม่แสดงออกถึงการเป็นรักร่วมเพศอย่างตรงไปตรงมา”

(สุชาติ ทวีสิทธิ์, สัมภาษณ์, 22 มี.ค. 2555)

“ในสังคมญี่ปุ่นนั้นชายเป็นใหญ่ จึงไม่ค่อยปรากฏหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับหญิงรักร่วมเพศในญี่ปุ่นเลย หญิงมีหน้าที่บริการชาย และถูกมองว่าสรีระหญิงนั้นต่ำกว่าชาย ปรากฏเพียงหลักฐานการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศระหว่างซามูไร ซึ่งถือเป็นเรื่องปกติของชายหนุ่มกับวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กัน เป็นการยกย่องความเป็นชาย เรียกว่า ชูได้ เมื่อญี่ปุ่นเริ่มรับเอาศาสนาพุทธ เถรวาทเข้ามา จักรพรรดิญี่ปุ่นจึงพยายามทำให้ค่านิยมความเชื่อที่ว่านี้หายไป ประกอบกับเมื่อสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ธรรมเนียมซามูไรก็หายไปด้วยเช่นกัน และเมื่ออเมริกาเข้าไปปกครองญี่ปุ่นในแบบประชาธิปไตย การแสดงออกทางเพศจึงถูกยึดถือในรูปแบบรักต่างเพศด้วย”

(สัญญา ชีวะประเสริฐ สัมภาษณ์, 4 เม.ย. 2555)

ภาพยนตร์ญี่ปุ่นเลือกที่จะนำเสนอภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในวัยเรียน ที่เป็นวัยค้นหาตัวเอง เพื่อค้นพบ ยอมรับ หรือหลีกเลี่ยงความเป็นรักร่วมเพศในตัวตนของตัวเองละคร จึงจัดว่าภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ญี่ปุ่นนั้นถือว่าดีเมื่อเทียบกับวัฒนธรรมอื่นๆในเอเชียตะวันออก กล่าวคือมักจะปรากฏอยู่ในภาพลักษณ์ที่สดใส ไม่รุนแรง ไม่ปรากฏภาพในด้านลบ และตัวละครบางตัวอาจจะสามารถเปลี่ยนแปลงเป็นผู้หญิงธรรมดาได้ในอนาคต และหากพิจารณาถึงอัตลักษณ์ของการเป็นรักร่วมเพศ ก็จะมีเพียงอัตลักษณ์ทางเพศแบบเลสเบี้ยนเท่านั้น กล่าวคือปรากฏให้เห็นถึงการแบ่งบทบาททางเพศจากการแต่งกายที่ไม่ชัดเจนนัก

แต่จะปรากฏบุคลิกท่าทางให้เห็นค่อนข้างชัดเจนว่าตัวละครนั้นมีอัตลักษณ์ทางเพศเป็นแบบใด ซึ่งผู้ชมสามารถคาดเดาได้จากลักษณะท่าทางเพียงอย่างเดียว

การที่ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ญี่ปุ่นนั้นขาดความหลากหลาย และมักถูกสร้างขึ้นจากหนังสือการ์ตูน เน้นไปที่หญิงสาววัยรุ่นนเสียมากกว่า อาจสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมการบริโภคของชาวญี่ปุ่นที่ไม่มุ่งเน้นสะท้อนภาพทางสังคมที่แท้จริงออกมา

“รักร่วมเพศในญี่ปุ่นนั้นจะมีวัฒนธรรมเฉพาะของตัวเอง รัฐบาลไม่ส่งเสริม และส่วนใหญ่จะมีอยู่ในวัฒนธรรมการบริโภคเสียมากกว่า ซึ่งมาภายใต้สินค้าทางเพศ เช่น อุตสาหกรรมภาพยนตร์โป๊ หนังสือการ์ตูน เป็นต้น ทศวรรษ 2000 (ค.ศ.1991-2000) เป็นต้นมา เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเรื่องเพศจากตะวันตก มีผลทำให้ผู้คนหาข้อมูลและแสดงสิทธิเสรีภาพภายใต้เทคโนโลยีการสื่อสารที่กว้างขวางขึ้น ส่งผลให้เกิดการตระหนักในเรื่องสิทธิเสรีภาพทางเพศไปพร้อมกับสินค้าทางเพศ แต่อย่างไรก็ตามยังคงหาความสมดุลไม่ได้ เมื่อเรื่องของสินค้าทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์ยังคงได้รับความสำคัญมากกว่า เรื่องสิทธิทางเพศที่เท่าเทียมกันในสังคม”

(นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ, สัมภาษณ์, 30 มี.ค. 2555)

1.5 ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในเกาหลี

ผู้วิจัยได้เลือกตัวอย่างภาพยนตร์ทั้ง 4 เรื่องมาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อเป็นตัวแทนของการนำเสนอภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในเกาหลีดังนี้

- 1.Memento Mori (1999)
- 2.A Bizarre Love Triangle (2002)
- 3.5 sense of eros ตอน “In my end is my beginning” (2009)
- 4.I like it hot (2008)

ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศที่เลือกมาศึกษา ผู้วิจัยพบเพียงแต่ภาพยนตร์ในกระแสหลักเท่านั้น โดยที่ภาพยนตร์เหล่านี้ล้วนถูกสร้างขึ้นในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของเกาหลีเองทั้งสิ้น

ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เกาหลีนั้น พบเพียงแต่ภาพลักษณ์ในบริบทของสังคมร่วมสมัยเท่านั้น และพบว่าเป็นภาพลักษณ์ที่มีความหลากหลาย แปลกประหลาดกว่าวัฒนธรรมอื่นๆ กล่าวคือ ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เกาหลีมักจะเป็นภาพลักษณ์ในด้านลบ หรือภาพลักษณ์ในด้านตัวตลกเสียมากกว่า ทั้งการเป็นโรคจิต หรือประสาทหลอนอย่างในภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of eros (2009) มีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ บุคลิกแปลกแยก เป็นผีอาฆาตแค้นอย่างในภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori (1999) มีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ บุคลิกแปลกแยก และมีพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างในภาพยนตร์เรื่อง A Bizarre Love Triangle (2002) หรือ 5 sense of eros (2009) การนอกใจคนรักอย่างภาพยนตร์เรื่อง I like it hot (2008) สะท้อนให้เห็นถึงการไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคมเกาหลีสืบเนื่องจากรุนแรง จึงทำให้ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้นมีแต่ภาพในด้านลบเสียแทบทั้งสิ้น

“ไม่ว่าเรื่องไหนพอพูดถึงเลสเบี้ยนๆ ก็จะถูกวางไว้ว่าเป็นโรคจิตมั่ง ฆาตกรรมมั่ง คนอยู่เบื้องหลังทุกอย่าง มันก็ไม่มีหนังที่เลสเบี้ยนเป็นคนธรรมดาๆ และสุดท้ายมักจะเป็น Tragedy คือไม่รู้เหมือนกันว่าเพราะอะไรพอเล่าถึงเลสเบี้ยนมันต้องกลายเป็นเรื่องโศกเศร้า”

(ภาคภูมิ วงศ์จินดา, สัมภาษณ์, 11 ก.ค. 2553 อ้างอิงจากคำสัมภาษณ์ในฐิติวัฒน์ สมิตินันท์)

“เกาหลีสืบเมืองขึ้นของจีน ได้รับอิทธิพลจีนเข้าไปเต็มๆ ทั้งภาษา ความเชื่อ ภายหลังจึงได้สร้างภาษาของตัวเองขึ้นมา มีความใกล้ชิดทางชนชาติระหว่างจีนและเกาหลี วัฒนธรรมการแสดงออกทางเพศถูกจำกัดขังจี้จากจีนครอบงำโดยชัดเจน ทำให้ไม่ปรากฏพฤติกรรมของรักร่วมเพศเลย เพราะสังคมมองว่าเป็นสิ่งเลวร้ายที่สุด”

(สัญญา ชีวะประเสริฐ สัมภาษณ์, 4 เม.ย. 2555)

ภาพยนตร์เกาหลีสืบเลือกที่จะนำเสนอภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในวัยเรียน ที่เป็นวัยค้นหาตัวเอง เพื่อค้นพบ ยอมรับ หรือหลีกเลี่ยงความเป็นรักร่วมเพศในตัวตนของตัวละครโดยส่วนมาก เช่น ภาพยนตร์เรื่อง Memento Mori (1999) A Bizarre Love Triangle (2002) และ

I like it hot (2008) นอกจากนั้นก็เป็นอาชีพที่ไม่ได้มีเกียรติในสังคมมากนัก เช่น ครูสอนเทควันโด รับจ้างทั่วไป หรือการเป็นแม่บ้านแต่งงานกับผู้ชาย

“เกาหลียังคงมีความคิดแบบเก่าๆเกี่ยวกับผู้หญิง สถานะของผู้หญิงในสังคมเกาหลีนั้นยังอ่อนแอมาก การพัฒนาสถานะภาพของผู้หญิงในสังคมจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ชาย เพื่อให้ประสบผลสำเร็จ” (เรื่องรอง รุ่งรัศมี, 2542)

ภาพยนตร์รักร่วมเพศในเกาหลีนั้นมีการสร้างภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่ค่อนข้างหลากหลาย กล่าวคือภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศไม่ว่าจะเป็นช่วงเวลาสมัยใดปรากฏให้เห็นทั้งการแบ่งบทบาททางเพศจากการแต่งกายที่ชัดเจน และไม่ชัดเจน หรือปรากฏบุคลิกท่าทางให้เห็นค่อนข้างชัดเจนว่าตัวละครนั้นมีอัตลักษณ์ทางเพศเป็นแบบใด ทอม ดี เลส เบี่ยนคิง เลส เบี่ยนควีน ซึ่งผู้ชมสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนโดยไม่ต้องคาดเดา

“ในเกาหลีนั้น ยังคงไม่มีการเรียกร่องสิทธิใดๆของรักร่วมเพศในสังคม เนื่องจากยังคงยึดติดกับค่านิยมเดิมๆภายใต้คำสอนลัทธิขงจื้ออยู่ จะมีเพียงแต่กลุ่มคนรุ่นใหม่ๆ ที่เริ่มมีทัศนคติต่อคนรักร่วมเพศที่ดีกว่าคนรุ่นก่อนๆ ด้วยความเปิดกว้างในโลกอินเทอร์เน็ต และมีเสรีภาพทางความคิดและการแสดงออกมากขึ้น”

(นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ, สัมภาษณ์, 30 มี.ค. 2555)

2. บทบาทความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักหญิงและความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักร่วมเพศกับเพศอื่นๆ

จากการวิเคราะห์ถึงบทบาทความสัมพันธ์ที่ตัวละครหญิงรักร่วมเพศมีต่อกันนั้น แสดงให้เห็นถึงความหลากหลาย ทั้งความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนที่มีความเข้าใจกันเป็นอย่างดี และความสัมพันธ์ฉันท์คู่รัก เช่นเดียวกับความสัมพันธ์แบบหญิงชายรักต่างเพศทั่วไป ที่ปรากฏให้เห็นรูปแบบความสัมพันธ์ชั่วคราว และรูปแบบความสัมพันธ์ที่จริงจังถาวร แต่ในภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาสมัยก่อนนั้น มีความพิเศษอยู่ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างหญิงสาวที่ไม่ได้มีความสัมพันธ์กันทางกาย แต่มีความสัมพันธ์กันทางใจอย่างแน่นแฟ้นประหนึ่งเป็น

คู่ชีวิตที่แท้จริง และในช่วงเวลาต่อมาจึงเริ่มปรากฏภาพความสัมพันธ์ที่คู่รักในแบบหญิงรักหญิงขึ้น ส่วนในความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักร่วมเพศกับเพศชายนั้น มักจะปรากฏให้เห็นในแง่ลบอยู่เสมอ โดยเฉพาะภาพยนตร์ที่มีการเล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาย้อนยุค ซึ่งในสมัยก่อนนั้นสังคมมีการเน้นย้ำในเรื่องผู้ชายเป็นใหญ่ และผู้หญิงควรทำหน้าที่เป็นภรรยาให้กับผู้ชาย จึงทำให้หญิงรักร่วมเพศจำต้องแต่งงานกับผู้ชายเพื่อบังหน้า อีกทั้งภาพยนตร์ยังมีการนำเสนอว่าหญิง รักร่วมเพศเป็นผู้หญิงที่สามารถรัก และแต่งงาน มีความสัมพันธ์กับเพศชายได้ แต่ในที่สุดเมื่อชีวิตคู่ไม่ประสบความสำเร็จ ผู้หญิงจึงหันมามีความสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเอง หรือภาพของหญิงรักร่วมเพศที่ต้องอยู่ในร่างของหญิงเพื่อปรนนิบัติผู้ชาย เป็นภาพลักษณะที่แสดงออกมาในสังคม แต่หลังจากหญิงรักร่วมเพศนั้นก็มิวิถีชีวิตในแบบตัวเอง คือแอบมีความสัมพันธ์กับเพศหญิงด้วยตนเอง เนื่องจากมีความเข้าใจกันได้ดีกว่า

ในภาพยนตร์ที่มีการเล่าเรื่องอยู่ในช่วงเวลาสมัยก่อนปี 1997 ภาพยนตร์มักนำเสนอภาพที่เพศชายใช้กำลัง ใช้ความรุนแรงกับเพศหญิงอยู่เสมอ โดยเฉพาะตัวละครที่เป็นรักร่วมเพศจะต้องถูกตัวละครชายทำร้ายร่างกาย จิตใจ หรือบังคับขืนใจ แสดงให้เห็นถึงอำนาจในแบบปิตุลาธิปไตย

แต่ต่อมาภายหลังในภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในยุคร่วมสมัยแล้วนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศกับตัวละครชายก็เริ่มปรากฏให้เห็นในแง่บวกมากยิ่งขึ้น เพศชายเริ่มยอมรับในหญิงรักร่วมเพศได้ และสามารถเป็นเพื่อนกันได้ หรือในภาพยนตร์บางเรื่องได้ปรากฏให้เห็นถึงการต่อต้านเพศชาย หรือการเป็นเหนือชาย โดยการกีดกันเพศชายออกจากกลุ่ม หรือการแสดงภาพความพ่ายแพ้ที่ผู้ชายมีต่อหญิงรักร่วมเพศ

นอกจากนั้นแล้วความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศกับผู้หญิงรักต่างเพศในภาพยนตร์ยังกล่าวถึงทั้งในแง่บวกและแง่ลบ มีการแสดงให้เห็นภาพความสัมพันธ์เชิงลบในภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาย้อนยุค แต่เมื่อหลังยุคร่วมสมัยลงมา ความสัมพันธ์ในแง่บวกก็เริ่มปรากฏให้เห็นขึ้นเช่นเดียวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศชาย

อีกทั้งในภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในยุคร่วมสมัย ยังเริ่มกล่าวถึงความสัมพันธ์ของหญิงรักร่วมเพศกับชายรักร่วมเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครทั้งสองแบบนี้มักเป็นความสัมพันธ์ในแง่บวก กล่าวคือภาพยนตร์มักจะนำเสนอให้ตัวละครชายรักร่วมเพศเป็นเพื่อนกับตัวละคร

หญิงรักร่วมเพศ และประโยชน์จากความสัมพันธ์นี้เอง จึงทำให้เกิดการแสวงหาคบกันหรือการแต่งงานกันระหว่างตัวละครเพศที่สาม เพื่อใช้บังหน้าจากสังคมที่ยังไม่ยอมรับบุคคลรักร่วมเพศ ทำให้พวกเพศที่สามต้องหาทางออกด้วยวิธีนี้ และจึงสามารถใช้ชีวิตอย่างอิสระกับคู่รักที่แท้จริงของตนได้โดยที่ไม่มีบุคคลรอบข้างไม่อาจล่วงรู้

“บทบาทการแสดงออกทางเพศของแต่ละคนก็ไม่เท่าเทียมกัน มีการแสดงออกในแต่ละวาระโอกาสที่ต่างกันไป เช่น เวลาอยู่ต่อหน้าพ่อแม่เป็นอีกแบบ แต่เวลาอยู่ต่อหน้าเพื่อนจึงแสดงออกอย่างเต็มที่”

(สุชาดา ทวีสิทธิ์, สัมภาษณ์, 22 มี.ค. 2555)

3. บริบททางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศ

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกนั้น ล้วนมีอัตลักษณ์เฉพาะตน หรือเฉพาะกลุ่มบางอย่างอยู่ สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดวัฒนธรรมเฉพาะที่ตัวละครได้แสดงออก และภาพลักษณ์เหล่านี้ได้ แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมหรือทัศนคติทั่วไปในสังคมที่มีต่อหญิงรักร่วมเพศด้วยเช่นกัน

3.1 ลักษณะของการเป็นหญิงรักร่วมเพศในสังคม

จากการศึกษาจากตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกพบว่าตัวละครที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ที่เล่าถึงช่วงเวลาย้อนยุค มักจะมีลักษณะการเป็นรักร่วมเพศแบบแอบซ่อน กล่าวคือไม่แสดงออกว่าตัวเองนั้นมีรสนิยมทางเพศที่ชอบเพศเดียวกัน การที่จะคบหากับคู่รักเพศเดียวกันจึงเป็นเรื่องที่ต้องกระทำอย่างลับๆ และหากมีบุคคลรอบข้างรับรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันของตัวละคร ตัวละครก็จะเกิดปมปัญหาต่างๆ นานาขึ้น และกลายเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจในสังคมทันที แต่สำหรับตัวละครที่ปรากฏในภาพยนตร์ที่เล่าถึงช่วงเวลาร่วมสมัย จะมีลักษณะของการเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ค่อนข้างเปิดเผย มีการแสดงออกถึงตัวตนที่แท้จริงของตัวละครต่อสังคมมากขึ้น การที่จะคบหาหรือแสดงความรักต่อคู่รัก

เพศเดียวกันจึงเริ่มปรากฏให้เห็นตามสถานที่สาธารณะบางแห่ง โดยเฉพาะการเกิดขึ้นของสถานที่เที่ยวผับบาร์เฉพาะทางของเหล่าเพศที่สาม แสดงให้เห็นถึงการยอมรับเพศที่สามที่มากขึ้น จึงทำให้ตัวละครในช่วงเวลาหลังๆ นั้นมีการเปิดเผยต่อสังคม และทำตามความต้องการของตัวเองมากขึ้น รวมถึงเกิดการรวมกลุ่มกันของบุคคลรักร่วมเพศเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน ทั้งกิจกรรมเพื่อความบันเทิง หรือการรวมกลุ่มกันเพื่อเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมในสังคม

3.2 พฤติกรรมการแสดงออกและทัศนคติทางเพศ

ตัวละครที่แสดงภาพลักษณ์ความเป็นทอมหรือดี้ จะแบ่งบทบาททางเพศอย่างชัดเจน โดยทอมนั้นมีลักษณะท่าทางและค่านิยมตายตัวแบบผู้ชาย ส่วนดี้นั้นจะมีลักษณะท่าทางและค่านิยมตายตัวที่เป็นแบบผู้หญิง ส่วนตัวละครเลสเบียนนั้นมีลักษณะค่านิยมทางเพศทั้งแบบผู้ชายและผู้หญิง เมื่อศึกษาถึงรายละเอียดในลักษณะท่าทางและบทบาททางเพศของตัวละครเลสเบียน จะพบว่าตัวละครเลสเบียนนั้นสามารถแบ่งย่อยได้อีกเป็น 2 รูปแบบ คือ เลสเบียนคิง และเลสเบียนควีน ซึ่งเลสเบียนคิงนั้นจะมีลักษณะท่าทางและนิสัยที่คล้ายคลึงกับผู้ชาย แต่ไม่ใช่ทั้งหมดผสมกับค่านิยมในแบบผู้หญิง ส่วนเลสเบียนควีนนั้นจะมีลักษณะท่าทางนิสัยและค่านิยมตายตัวที่เป็นแบบผู้หญิง ซึ่งในภาพยนตร์จะแสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์เฉพาะตัวของตัวละครนั้นๆ โดยค่อนข้างชัดเจนอยู่ เป็นการแสดงให้เห็นถึงภาพของคู่ตรงข้าม เพื่อการแบ่งบทบาททางเพศให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย ซึ่งในชีวิตจริงนั้นเราอาจไม่สามารถแยกแยะหรือรู้ได้เลยว่าคนไหนเป็นเลสเบียน และเป็นเลสเบียนในลักษณะไหน นอกจากนี้แล้วตัวละครหญิงรักร่วมเพศส่วนใหญ่ยังปรากฏการสวมบทบาทอัตลักษณ์ทางเพศในแบบไบเซ็กชวลเข้าไปด้วย

บทที่ 6

สรุปผลการวิเคราะห์ อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง“ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออก” มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างภาพตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ รวมถึงสังคมวัฒนธรรมในแต่ละพื้นที่กับการเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร โดยงานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาจากภาพยนตร์ และข้อมูลเอกสารต่างๆ ประกอบกับการสัมภาษณ์บุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ผู้วิจัยได้เลือกภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นภาพยนตร์ในเอเชียตะวันออกที่สร้างขึ้นตั้งแต่ปีคศ.1997-2011 จำนวนทั้งสิ้น 20 เรื่อง ดังนี้

1.Fish and elephant	(2001)	สาธารณรัฐประชาชนจีน
2.Saving face	(2004)	สาธารณรัฐประชาชนจีน
3.The Chinese Botanist's Daughters	(2006)	สาธารณรัฐประชาชนจีน
4.Snow Flower and secret fan	(2011)	สาธารณรัฐประชาชนจีน
5.Love's Lone Flower	(2007)	ไต้หวัน
6.Miao Miao	(2008)	ไต้หวัน
7.Drifting Flower	(2008)	ไต้หวัน
8.Candy rain	(2008)	ไต้หวัน
9.Intimates (Ji sor)	(1997)	ฮ่องกง
10.Butterfly	(2004)	ฮ่องกง
11.Ab-Normal Beauty	(2004)	ฮ่องกง
12. All about love	(2010)	ฮ่องกง

13.Blue	(2002)	ญี่ปุ่น
14.Love my life	(2006)	ญี่ปุ่น
15.Topless	(2008)	ญี่ปุ่น
16.Kakera (A Piece of Our Life)	(2009)	ญี่ปุ่น
17.Memento Mori	(1999)	เกาหลี
18.A Bizarre Love Triangle	(2002)	เกาหลี
19.I like it hot	(2008)	เกาหลี
20.5 sense of eros	(2009)	เกาหลี

ตอน “End my end is my beginning”

สรุปผลการวิจัย

1.การเล่าเรื่องของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออก

1.1 โครงเรื่อง

โครงเรื่องที่ใช้นำเสนอในภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศทั้ง 20 เรื่องนั้น สามารถสรุปได้ว่าเป็นโครงเรื่องที่มุ่งนำเสนอตอนจบให้ตัวละครได้พบกับความสมหวังในความรักมากกว่าที่จะพบความผิดหวังในความรัก หรือหากพบความผิดหวังในความรัก ตัวละครก็สามารถก้าวเดินต่อไปอย่างเข้มแข็งได้เสียเป็นส่วนใหญ่ ส่วนโครงเรื่องที่มุ่งนำเสนอให้ตัวละครต้องพบกับความผิดหวังแบบเลวร้ายนั้นมักจะปรากฏในภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวย้อนยุคเท่านั้น ส่วนโครงเรื่องแบบหักมุมนั้นมีเพื่อใช้เบี่ยงเบนให้เนื้อเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นรักร่วมเพศตกเป็นประเด็นรองไปเท่านั้น และปรากฏให้เห็นในจำนวนไม่มากเท่าไรนัก

1.2 ประเภทของภาพยนตร์

จากการวิเคราะห์ประเภทของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จำนวน 20 เรื่อง จะพบว่าเป็นภาพยนตร์ประเภทความรักเป็นหลัก ซึ่งในการเป็นภาพยนตร์รักนั้นมักจะมีเรื่องราวของอุปสรรคปัญหาในชีวิต จึงมักนิยมใช้แนวทางประเภทชีวิตเข้ามาผสมด้วย เช่นเดียวกับภาพยนตร์ประเภทชีวิต ที่มักจะนิยมนำแนวทางประเภทความรักเข้ามาผสมผสานเช่นเดียวกัน ทำให้วิเคราะห์ได้ว่าโดยส่วนมากแล้วภาพยนตร์จากกลุ่มตัวอย่างนี้ จะนิยมการนำเสนอในรูปแบบของภาพยนตร์ประเภทความรักผสมกับชีวิตนั่นเอง ส่งผลให้ภาพยนตร์มักจะออกไปในแนวคิดการต่อสู้ฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อความรัก และการต่อสู้กับการถูกกีดกันในสังคมนั่นเอง โดยภาพยนตร์ประเภทอื่นมักเป็นประเด็นรองที่ใช้ในการนำเสนอเพื่อเป็นสีสันเท่านั้น

1.3 แก่นความคิด

ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จำนวน 20 เรื่องนี้ มีแก่นความคิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของความรักเป็นหลัก ทั้งความรักระหว่างคู่รักหญิงรักร่วมเพศ และความรักระหว่างหญิงรักร่วมเพศกับครอบครัว นอกจากนี้แล้วยังปรากฏให้เห็นถึงแก่นการเลือกทางเดินในชีวิตหรือค้นหาตัวตนของตัวละครประกอบด้วยเช่นกัน แก่นความคิดที่ประกอบกันนี้ชี้ให้เห็นถึงบทบาทของหญิงรักร่วมเพศในสังคมที่ยังต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความรัก และความเท่าเทียมในสังคม สะท้อนภาพความเป็นจริงในสังคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ยังคงมีการปิดกั้นบุคคลรักร่วมเพศอยู่

1.4 ความขัดแย้ง

ผลการศึกษาภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จำนวน 20 เรื่อง สามารถสรุปได้ว่าความขัดแย้งที่พบในภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้น มักจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของความรัก ครอบครัว สังคมภายนอก และความขัดแย้งในจิตใจของหญิงรักร่วมเพศต่อพฤติกรรมความเป็นรักร่วมเพศของตัวเอง โดยในเรื่องความรักนั้นส่วนใหญ่แล้วจะเป็นความขัดแย้ง

กันระหว่างคู่รัก ที่มีความต้องการไม่ตรงกันในความต้องการเปิดเผยหรือปกปิดความสัมพันธ์ระหว่างกันต่อสังคมภายนอก

ความขัดแย้งในครอบครัวนั้นมักแสดงออกให้เห็นจากการหย่าร้างของพ่อแม่ตัวละครหญิงรักร่วมเพศ โดยที่พ่อมักจะไปมีคนรักใหม่เสียเป็นส่วนใหญ่หรือเป็นความขัดแย้งที่เกิดจากพ่อแม่ไม่ยอมรับพฤติกรรมความเป็นรักร่วมเพศของตัวละคร

ส่วนความขัดแย้งกับสังคมภายนอก ก็คือการที่หญิงรักร่วมเพศถูกกีดกันสิทธิต่างๆและถูกตั้งแง่รังเกียจจากคนในสังคมนั้นเองโดยเฉพาะจากผู้ชายที่มักจะดูหมิ่นหญิงรักร่วมเพศอย่างชัดเจน

1.5 ฉาก

ผลการศึกษาภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกจำนวน 20 เรื่อง พบว่านิยมใช้ฉากสถานที่ส่วนตัวในการเล่าเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศมากที่สุด ส่วนในสถานที่สาธารณะและสถานที่ร้างไกลผู้คนนั้นพบรองลงมาในจำนวนเท่ากันๆ อาจกล่าวได้ว่าการแสดงให้เห็นถึงภาพของรักร่วมเพศในสถานที่สาธารณะนั้นยังเป็นเรื่องที่ยังไม่ยอมรับในสังคม ประกอบกับการเป็นสังคมเอเชียที่ไม่นิยมแสดงความรักในที่สาธารณะแม้จะเป็นคู่รักต่างเพศก็ตาม จึงทำให้ภาพยนตร์มุ่งนำเสนอความสัมพันธ์ที่ชัดเจนและลึกซึ้งของตัวละครอยู่ในสถานที่ส่วนตัวอย่างในบ้านของตัวละครเสียเป็นส่วนใหญ่ และแสดงให้เห็นถึงพื้นที่ของหญิงรักร่วมเพศที่ส่วนใหญ่ยังคงถูกจำกัดอยู่แค่ในสถานที่ส่วนตัวหรือสถานที่ลับตาคน

1.6 สัญลักษณ์

ภาพยนตร์นิยมใช้การกระทำของตัวละครเป็นสัญลักษณ์สื่อความหมายได้สอดคล้องกับสิ่งที่ภาพยนตร์ต้องการนำเสนออย่างตรงไปตรงมามากกว่าการใช้สัญลักษณ์ทางภาพในการนำเสนอ แต่อย่างไรก็ตามสัญลักษณ์ที่แทนด้วยสิ่งของนั้นก็เป็นที่นิยมมากขึ้นในช่วงหลังๆ ซึ่งภาพยนตร์ที่มีแก่นความคิดเกี่ยวกับเรื่องความรักเป็นหลัก มักจะใช้เพื่อแทนความสัมพันธ์มากกว่า

ประเด็นอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความรักระหว่างหญิงรักร่วมเพศ ซึ่งเป็นสิ่งต้องห้ามในสังคมเอเชียตะวันออก หรือหากภาพยนตร์เรื่องใดไม่มีการใช้สัญลักษณ์สื่อแทนภาพความหมายในเรื่องให้เห็นสัญลักษณ์ของภาพยนตร์เหล่านั้น ก็จะปรากฏให้เห็นอยู่ในชื่อเรื่องของภาพยนตร์ที่สามารถอธิบายได้ถึงภาพรวมและประเด็นหลักที่ภาพยนตร์ต้องการจะสื่อถึงความเป็นรักร่วมเพศนั่นเอง

1.7 มุมมองการเล่าเรื่อง

ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกจำนวน 20 เรื่องนี้ พบว่า นิยมใช้มุมมองการเล่าเรื่องในรูปแบบรู้รอบด้าน เพื่อการนำเสนอเรื่องราวได้ครอบคลุมอย่างไม่มีข้อจำกัด โดยที่ในภาพยนตร์บางเรื่องจะนิยมใช้ร่วมกับมุมมองการเล่าเรื่องผ่านบุคคลที่หนึ่งเพื่อทำให้ผู้ชมเข้าใจถึงความคิดและความรู้สึกของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศมากยิ่งขึ้น โดยพบมุมมองการเล่าเรื่องแบบนี้มากขึ้นในภาพยนตร์ช่วงหลังๆ สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการบอกเล่าความรู้สึกของหญิงรักร่วมเพศผ่านทางภาพยนตร์ที่เพิ่มมากขึ้น

2. ลักษณะตัวละครของหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออก

2.1. คุณสมบัติทั่วไปของหญิงรักร่วมเพศ

2.1.1 ช่วงอายุ

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกนั้นปรากฏให้เห็นได้ตั้งแต่ตัวละครวัยรุ่นไปจนถึงวัยชรา แต่ในช่วงอายุประมาณ 25 – 30 ปี นั้นได้รับการตีความถึงมากที่สุด ตัวละครในวัยนี้มักพบเจออุปสรรคทั้งเรื่องการสร้างครอบครัว ความรักและการงาน จึงสามารถใช้อธิบายถึงเรื่องการยอมรับหรือปัญหาของหญิงรักร่วมเพศในสังคมเอเชียตะวันออกได้ครอบคลุมที่สุด ซึ่งสะท้อนให้อยู่ในรูปแบบของการถูกสังคมกีดกัน การไม่ยอมรับความเป็น

รักร่วมเพศของตัวละคร และปัญหาในการใช้ชีวิตในสังคมร่วมกับผู้อื่น รวมไปถึงการต่อสู้กับความ
ต้องการที่แท้จริงของตัวละครด้วย

2.1.2 สถานภาพ ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศโดยส่วนมากจะครองสถานภาพโสด และมีอัตราการแต่งงานน้อย
ส่วนมากแล้วตัวละครจะกำลังอยู่ในขั้นตอนของการคบหาดูใจกับคนรัก หรือเป็นเพียงการแอบรัก
ข้างเดียว หรือไม่ก็เป็นตัวละครที่พบแต่ความผิดหวังในความรัก จึงต้องใช้ชีวิตอยู่เพียงลำพัง
ส่วนตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่แต่งงานแล้วมักจะแต่งงานด้วยความจำเป็น โดยเฉพาะมีการ
แต่งงานตามความคาดหวังหรือปกปิดตัวตนต่อครอบครัวมากที่สุด นอกจากนั้นแล้วก็เพื่อปกปิด
ตัวตนจากสังคม หรือไม่ก็ตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นเคยมีการแต่งงานกับผู้ชายมาก่อน แต่ไม่มี
ความสุขจึงหันมาคบหากับผู้หญิงแทน

2.1.3 อาชีพและสถานะทางสังคมของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

จากภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 เรื่องนั้น ภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลา
ย้อนยุค จะชี้ให้เห็นว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นมีอาชีพที่ไร้เกียรติและสถานะทางสังคมที่ต่ำต้อย แต่ใน
ภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในยุคร่วมสมัย ได้แสดงให้เห็นถึงการยอมรับให้หญิงรักร่วมเพศได้มี
อาชีพที่หลากหลายในสังคมมากยิ่งขึ้น และสามารถประกอบอาชีพได้อย่างทัดเทียมเหมือนกับ
คนทั่วไป รวมไปถึงอาชีพที่มีเกียรติด้วย เมื่อพิจารณาจากลักษณะการประกอบอาชีพของหญิง
รักร่วมเพศพบว่า อาชีพของหญิงรักร่วมเพศมักเป็นงานบริการแบบรองรับความบันเทิงในสังคม
หรืองานที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์เสียเป็นส่วนใหญ่

2.1.4 ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย ของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ลักษณะท่าทางและการแต่งกายของตัวละครหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกนั้น พบว่าตัวละครส่วนใหญ่ยังคงนิยมแต่งกายในแบบผู้หญิงอยู่ แม้จะมีลักษณะท่าทางที่แบ่งตามรูปแบบพฤติกรรมทางเพศปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์ค่อนข้างชัดเจน แต่จะยังคงมีบุคลิกของความเป็นหญิงอยู่ จึงทำให้ผู้คนทั่วไปไม่สามารถคาดเดาถึงพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของตัวละครจากลักษณะหรือบุคลิกการแต่งกายได้ ส่วนตัวละครที่มีลักษณะท่าทางและการแต่งกายค่อนข้างผู้ชายหรือเลียนแบบจากผู้ชายนั้นปรากฏให้เห็นเป็นส่วนน้อยมาก แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออก ที่นิยมและยอมรับได้ในภาพความเป็นหญิงทั่วไปเสียมากกว่า

2.1.5 ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกนั้น นิยมถูกจัดอยู่ในลักษณะของเลสเบี้ยน ที่สามารถระบุบทบาททางเพศได้มากที่สุด ในขณะที่เลสเบี้ยนที่ไม่สามารถระบุบทบาททางเพศได้นั้นถูกพบในจำนวนรองลงมาไม่ต่างกันมากนัก และลักษณะของหญิงรักร่วมเพศที่พบน้อยที่สุด และพบในจำนวนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับตัวละครในลักษณะอื่นๆ กล่าวคือ ตัวละครที่มีลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศที่ชัดเจนอย่างทอมกับดี้ นอกจากนั้นแล้วตัวละครโดยส่วนมากมักถูกสวมบทบาทการเป็นไบเซ็กชวลลงไปกว่าครึ่งหนึ่งของตัวละครหญิงรักร่วมเพศทั้งหมด

สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงเรื่องการยอมรับรักร่วมเพศในสังคมเอเชียตะวันออกได้ว่าเป็นสังคมที่ยังไม่อาจยอมรับความเป็นรักร่วมเพศที่แสดงออกซึ่งลักษณะและท่าทางภายนอกได้ จะเห็นได้จากตัวละครที่ส่วนใหญ่มีลักษณะการเป็นรักร่วมเพศที่ไม่ชัดเจน อีกทั้งยังกำหนดให้หญิงรักร่วมเพศเหล่านั้นมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายได้ด้วย

2.1.6 ลักษณะนิสัย

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นโดยส่วนมากแล้วมีนิสัยที่หลากหลายเหมือนกับผู้คนทั่วไปที่เป็นรักต่างเพศ มีเพียงส่วนน้อยที่ถูกสร้างให้มีลักษณะนิสัยที่แปลกแยกจากสังคม สามารถวิเคราะห์ได้ว่าในลักษณะนิสัยที่แปลกแยกของตัวละครนั้นสามารถปรากฏให้เห็นได้โดยไม่เจาะจงเรื่องยุคสมัยใดๆ ซึ่งให้เห็นว่าในภาพยนตร์ร่วมสมัยค่านิยมที่ว่าหญิงรักร่วมเพศต้องเป็นคนที่มีความแปลกประหลาดนั้นได้เริ่มเบาบางลง ภาพยนตร์มักตีแผ่ลักษณะนิสัยของหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบของคนทั่วไปเสียมากกว่า และไม่ได้เจาะจงว่าตัวละครหญิงรักร่วมเพศในยุคสมัยเก่านั้นมีนิสัยที่แปลกแยกอีกด้วย

2.2 ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในช่วงแรกๆมักถูกสร้างมาให้มีปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์กับผู้รอบด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องปัญหาครอบครัว นอกจากนั้นแล้วยังพบปัญหาความสัมพันธ์กับผู้รอบข้างโดยทั่วไป แทบไม่ปรากฏให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างตัวละครกับบุคคลรอบข้างสักเท่าไรนัก แต่ต่อมาภายหลังตัวละครหญิงรักร่วมเพศได้มีการพัฒนาเรื่องความสัมพันธ์กับผู้รอบข้างมากขึ้น กล่าวคือมักพบกับความสัมพันธ์ที่ดีเพิ่มขึ้นทั้งจากครอบครัวและเพื่อน แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องปัญหาความสัมพันธ์นั้นก็ยังพบว่าตัวละครมีปัญหา กับคนในครอบครัวมากที่สุดเช่นเดียวกัน แต่บุคคลรอบข้างก็เริ่มมีการยอมรับ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับหญิงรักร่วมเพศมากขึ้นกว่าแต่ก่อนอย่างเห็นได้ชัดเจน

2.3 พฤติกรรมการแสดงออก

2.3.1 บทบาทและพฤติกรรมทางเพศ

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นมีการแสดงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์โดยการปรากฏภาพการมีเพศสัมพันธ์ให้เห็นอย่างชัดเจน การใช้นิबंधหรือสัญลักษณ์แทนและไม่ปรากฏให้เห็นบทบาท

การมีเพศสัมพันธ์โดยในอัตราส่วนที่เท่าๆกัน ซึ่งภาพยนตร์ที่แสดงบทบาทการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครอย่างชัดเจนนั้นมักจะเป็นภาพยนตร์นอกกระแส หรือเป็นภาพยนตร์ที่ร่วมทุนสร้างกับต่างชาติหรือสร้างโดยต่างชาติ ในขณะที่ภาพยนตร์ที่ใช้บริบทและสัญลักษณ์แทนภาพการมีเพศสัมพันธ์มักปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์กระแสหลักทั่วไป และภาพยนตร์ที่ไม่ปรากฏให้เห็นบทบาทการมีเพศสัมพันธ์มักเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับตัวละครในวัยเรียนเสียเป็นส่วนใหญ่

2.3.2 พฤติกรรมของตัวละครต่อบุคคลรอบข้าง

ตัวละครหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกนั้นถูกสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทและพฤติกรรมทั้งดีและไม่ดีปะปนกันไปในภาพยนตร์ทุกเรื่อง ซึ่งโดยส่วนมากแล้วจะปรากฏบทบาทและพฤติกรรมในทางที่ดีต่อบุคคลรอบข้าง

2.4 สาเหตุการเป็นหญิงรักร่วมเพศ

จากภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างพบว่าสาเหตุหลักที่ทำให้ตัวละครกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นก็คือความใกล้ชิดสนิทสนมต่อกันของตัวละครนั่นเอง สาเหตุที่พบรองลงมานั้นคือครอบครัวและประสบการณ์เลวร้ายจากผู้ชายที่ตัวละครได้รับ และสาเหตุที่พบน้อยที่สุดคือสาเหตุมาจากโรงเรียนสตรีล้วน และสิ่งแวดล้อมสถานการณ์ต่างๆที่ชักนำให้ตัวละครมีพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นได้

2.5 ปฏิกริยาจากสังคมและปฏิกริยาการยอมรับตัวตนของตัวละครหญิงรักร่วมเพศ

ปฏิกริยาจากสังคมที่มีต่อตัวละครหญิงรักร่วมเพศนั้นมีทั้งการยอมรับและไม่ยอมรับในจำนวนที่เท่าๆกัน ปรากฏให้เห็นว่าบุคคลรอบข้างทั่วไปอย่างเพื่อนหรือคนใกล้ชิดนั้นมักจะมีปฏิกริยาที่ยอมรับและเข้าใจในตัวละครได้เป็นอย่างดี ส่วนครอบครัวนั้นปรากฏให้เห็นถึง

การยอมรับที่เพิ่มมากขึ้นในภาพยนตร์ช่วงหลัง ส่วนปฏิกิริยาจากตัวละครที่มีต่อพฤติกรรมการเป็นหญิงรักร่วมเพศของตนเองนั้นปรากฏให้เห็นถึงการยอมรับได้ในภาพยนตร์ทุกเรื่อง สะท้อนให้เห็นว่าถึงอย่างไรก็ตามแม้หญิงรักร่วมเพศจะต้องการปกปิดหรือเปิดเผยตัวตนต่อบุคคลรอบข้าง แต่ตัวละครโดยส่วนใหญ่ก็นักต่างยอมรับในตัวตนของตัวเองได้ แม้ว่าในตอนแรกจะปรากฏให้เห็นถึงการไม่ยอมรับยอมรับตัวตนการเป็นรักร่วมเพศของตนเองก็ตาม ในส่วนของปฏิกิริยาการไม่ยอมรับยอมรับพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศของตัวละครปรากฏให้เห็นในจำนวนน้อย

3. บทบาททางสังคมและภาพลักษณ์ของตัวละครของหญิงรักร่วมเพศ

3.1 ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในแต่ละวัฒนธรรม

จากการวิเคราะห์ถึงภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในแต่ละวัฒนธรรม แต่ละประเทศสามารถสรุปได้ว่า ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์จีน ไต้หวัน และฮ่องกงที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาย้อนยุค ต่างปรากฏให้เห็นถึงภาพลักษณ์ที่ไม่ค่อยดีนัก กล่าวคือหญิงรักร่วมเพศนั้นถูกสร้างให้อยู่ในภาพของคนที่ไร้เกียรติและถูกเหยียดหยามในสังคม และส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพที่ต่ำต้อย ไม่ได้รับการยอมรับในความสามารถใดๆ และไม่ค่อยกล่าวถึงความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างเท่าใดนัก หรือกล่าวถึงในทางที่ไม่ดี แต่เมื่อภาพยนตร์เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาร่วมสมัยแล้ว หญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์ทั้งสามวัฒนธรรมนั้นก็กลับปรากฏให้เห็นภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น กล่าวคือตัวละครเริ่มได้รับการยอมรับในสังคม มีอาชีพที่ดี มีเกียรติ และเริ่มมีพัฒนาการที่ดีในความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง ซึ่งภาพยนตร์ทั้งสามวัฒนธรรมในช่วงเวลาร่วมสมัยนั้น ตัวละครหญิงรักร่วมเพศจะมีภาพลักษณ์ไปในทิศทางใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะในไต้หวัน และฮ่องกงที่ภาพยนตร์ได้นำเสนอภาพลักษณ์ที่ดีกว่าในที่อื่นๆ ส่วนในจีนนั้นยังไม่เน้นการนำเสนอภาพลักษณ์ที่ดีและหลากหลายเท่ากับไต้หวันและฮ่องกง สอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมตามความเป็นจริงในแต่ละพื้นที่ ซึ่งจีนนั้นยังไม่มียอมรับบุคคลรักร่วมเพศได้เหมือนกับไต้หวันและฮ่องกงที่เปิดรับมากกว่า จึงทำให้ภาพยนตร์สะท้อนมุมมองที่แตกต่างกัน

ส่วนในภาพยนตร์เกาหลีและญี่ปุ่นนั้น หญิงรักร่วมเพศกลับปรากฏอยู่ในภาพลักษณ์ที่ค่อนข้างมีอัตลักษณ์เฉพาะตัวสูง และไม่ปรากฏให้เห็นภาพของหญิงรักร่วมเพศในช่วงเวลาย้อนยุคเลย พบเพียงแต่ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในช่วงเวลาร่วมสมัยเท่านั้น

ในญี่ปุ่นหญิงรักร่วมเพศมักจะปรากฏอยู่ในภาพลักษณ์ของหญิงสาววัยรุ่นในประเด็นการค้นหาตัวตนในภาพยนตร์ทุกเรื่อง และเป็นภาพลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่ออุตสาหกรรมการบันเทิงมากกว่าการอิงกับชีวิตของบุคคลรักร่วมเพศในความเป็นจริง

ส่วนในเกาหลีนั้นหญิงรักร่วมเพศมักปรากฏอยู่ในภาพลักษณ์ที่เป็นด้านลบเสียเป็นส่วนใหญ่ และตัวละครจะมีลักษณะนิสัยและการกระทำที่ค่อนข้างแปลกแยกแสดงให้เห็นถึงการมองหญิงรักร่วมเพศในสังคมเกาหลีที่มีมุมมองไม่ค่อยดีนัก

3.2 บทบาทความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักหญิง และความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักร่วมเพศกับเพศอื่นๆ

บทบาทความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักหญิงนั้นปรากฏให้เห็นทั้งดีและร้ายปะปนกันไป เหมือนกับคู่รักชายหญิงทั่วไป เพียงแต่มักจะมีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ที่เกิดจากการไม่ยอมรับตัวตนของตัวเองต่อสังคมที่ส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของคนรัก มากกว่าที่จะพบปัญหาการนอกใจกัน ส่วนความสัมพันธ์ของหญิงรักร่วมเพศกับชายรักร่วมเพศมักเป็นความสัมพันธ์ในแง่บวก เป็นเหมือนเพื่อนที่รู้จักกันและเข้าใจกันเป็นพิเศษ

ส่วนในความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักร่วมเพศกับเพศชายนั้น มักจะปรากฏให้เห็นในแง่ลบอยู่เสมอ โดยเฉพาะภาพยนตร์ที่มีการเล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาย้อนยุค แต่ต่อมาภายหลังในภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในยุคร่วมสมัยแล้วนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศกับตัวละครชายก็เริ่มปรากฏให้เห็นในแง่บวกมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศกับผู้หญิงรักต่างเพศ

3.3 บริบททางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศ

ตัวละครที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ที่เล่าถึงช่วงเวลาย้อนยุค มักจะมีลักษณะการเป็นรักร่วมเพศในรูปแบบที่ปกปิดจากสังคม เนื่องจากยังถูกสังคมภายนอกตั้งแง่รังเกียจอยู่ แต่สำหรับตัวละครที่ปรากฏในภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาร่วมสมัย จะมีลักษณะของการเป็นหญิงรักร่วมเพศที่ค่อนข้างเปิดเผยต่อสังคมมากขึ้น สิ่งนี้ก่อให้เกิดการรวมกลุ่มกันของหญิงรักร่วมเพศในสังคมร่วมสมัย และเกิดอัตลักษณ์เฉพาะตนหรือเฉพาะกลุ่มบางอย่างขึ้น ทั้งเพื่อเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมในสังคม และเพื่อความเป็นกลุ่มที่เหนียวแน่น อีกทั้งยังมีความสัมพันธ์กับเพศอื่นๆที่ดียิ่งขึ้นซึ่งสิ่งนี้อาจสะท้อนให้เห็นถึงการยอมรับเพศที่สามมากขึ้นในสังคม

หญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกนั้น โดยส่วนใหญ่ปรากฏให้เห็นถึงพฤติกรรมการแสดงของการเป็นรักร่วมเพศที่ไม่ชัดเจนนัก กล่าวคืออัตลักษณ์ทางเพศโดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นไปในรูปแบบของเลสเบี้ยน ผสมผสานกับไบเซ็กชวล ปรากฏให้เห็นตัวละครหญิงรักร่วมเพศเพียงไม่กี่ตัวที่มีอัตลักษณ์ทางเพศในรูปแบบของทอมหรือตัวอย่างชัดเจน

อภิปรายผลการวิจัย

หญิงรักร่วมเพศในวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกและอิทธิพลจากวัฒนธรรมตะวันตก

แต่เดิมนั้นพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศถือว่าเป็นเรื่องปกติในสังคมตะวันออก จนกระทั่งเกิดลัทธิขงจื้อขึ้นภายในวัฒนธรรมจีน จากความเชื่อที่ว่าสิ่งต่างๆในโลกล้วนมีลักษณะเป็นคู่ เช่นหญิงกับชาย สรรพสิ่งในโลกนี้จะดำรงอยู่ได้จะต้องมีหยินและหยางในสภาพที่สมดุลกัน ดังนั้นการอุปติและคงอยู่ของสรรพสิ่งที่ผิดไปจากคู่ทั้งสองจึงถูกมองว่าเป็นสิ่งผิดปกติ (สุรางค์ศรี ต้นเสียงสม , 2553 : 27) หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกกับความเป็นผู้หญิงในสังคมเอเชียตะวันออกระยะแรกๆ จึงไม่มีความแตกต่างกันแต่อย่างใดในเรื่องบทบาททางสังคม กล่าวคือในสังคมเอเชียตะวันออกสมัยก่อน ต่างมีค่านิยมยกย่องให้เพศชายมีฐานะทางสังคมที่สูงกว่าเพศหญิงและผู้หญิงต้องคอยดูแลรับใช้ผู้ชาย ความเชื่อเหล่านี้ล้วนถูกปลูกฝังขึ้นจากลัทธิขงจื้อในยุคของ

ปรัชญา และคติความเชื่อนี้ก็ได้รับความนิยมและแพร่ขยายออกไปยังวัฒนธรรมอื่นๆในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะการส่งอิทธิพลไปยังวัฒนธรรมเกาหลีและญี่ปุ่นด้วย ซึ่งแนวความคิดเรื่องชายเป็นใหญ่นี้ได้รับความนิยมเชื่อถือจากผู้คนในสังคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อย่างมาก นอกจากนี้ยังพบว่าสังคมจะยกย่องผู้หญิงที่ประพฤติตนอยู่ในกรอบบรรทัดฐานของสังคมและตำหนิผู้หญิงที่ประพฤติตนนอกกฎเกณฑ์ เมื่อผู้หญิงมีพฤติกรรมผิดแผกไปจากกรอบประเพณีวัฒนธรรมของสังคม เช่นผู้หญิงที่มีรสนิยมแบบรักร่วมเพศจึงยิ่งถูกกดขี่ให้อยู่ในสถานะที่ต่ำต้อยลงไปอีก สังคมจึงสร้างกรอบขึ้นมาว่าหญิงรักร่วมเพศเป็นผู้มีจิตใจที่ไม่ปกติ (ไสว วิศวานันท์, สัมภาษณ์, 18 มี.ค. 2555) นอกจากนี้แล้วปัจจัยภายนอกที่ทำให้ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกนั้นเกิดความเกลียดชังพฤติกรรมรักร่วมเพศ ก็มาจากการเข้ามาของชาติตะวันตกในยุคล่าอาณานิคม ซึ่งชาวตะวันตกได้แสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบเสรีปรากฏให้เห็น เนื่องจากเป็นชาติศัตรูด้วย จึงทำให้การเป็นรักร่วมเพศถูกมองว่าเป็นสิ่งเลวร้ายไปในที่สุด

หญิงรักร่วมเพศในสมัยก่อนจึงต้องปกปิดตัวตนจากสังคม พร้อมกับทำหน้าที่เป็นผู้หญิงที่ดีในบริบทของวัฒนธรรมที่สังคมกำหนดไว้ หญิงรักร่วมเพศจึงมักปรากฏอยู่ในภาพของหญิงสาวทั่วไปที่แต่งงานมีครอบครัว แต่ก็ยังมีพฤติกรรมทางเพศในแบบรักร่วมเพศด้วยและเมื่อพฤติกรรมนั้นถูกบุคคลรอบข้างหรือสังคมภายนอกล่วงรู้ ก็จะทำให้เกิดการต่อต้านที่รุนแรง หญิงรักร่วมเพศในช่วงนี้จึงมีความน่าสงสาร น่าเห็นใจ และไร้ซึ่งเกียรติใดๆในสังคม

ต่อมาในบริบทของวัฒนธรรมร่วมสมัยนั้น ความเป็นผู้หญิงและหญิงรักร่วมเพศเริ่มปรากฏให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงภายในสังคม ซึ่งเกิดจากการรับเอาวัฒนธรรมภายนอกในเรื่องสิทธิสตรีจากตะวันตกเข้ามาในช่วงทศวรรษที่ 1960 ประกอบกับลัทธิขงจื้อค่อยๆลดบทบาทความสำคัญลงตั้งแต่ปี ค.ศ.1969 หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เนื่องจากถูกมองว่าเป็นปฏิปักษ์ต่อการเท่าเทียมกันในสังคม ต่อเสรีภาพ ต่อสิทธิทางเพศ และยังเป็นอุปสรรคในการทำให้ประเทศจีนก้าวสู่ความทันสมัย (ยุพา คลังสุวรรณ, 2546 : 28) เมื่อกระบวนการสตรีนิยมตะวันตกได้เริ่มออกมาเคลื่อนไหวในเรื่องของการเรียกร้องสิทธิสตรี สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องสตรีนิยมแนวเสรีนิยม (Liberal Feminism) ที่เชื่อว่าผู้หญิงและผู้ชายไม่ได้มีความแตกต่างกัน บทบาทของผู้หญิงในสังคมวัฒนธรรมร่วมสมัยที่ถูกยกระดับขึ้นจากเดิม และมีความเสมอภาคกับผู้ชาย

มากขึ้น กล่าวคือเมื่อ สิทธิสตรีได้รับการยกระดับขึ้นจากเดิมแล้ว บทบาทของความเป็นหญิง ที่ต้องอยู่ภายใต้กรอบของประเพณีวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออกที่ผู้หญิงต้องเป็นร่อนนั้นเริ่มเลือนรางลง กลับกลายเป็นว่าผู้หญิงเป็นเจ้าของชีวิตของตัวเองมากยิ่งขึ้น ผู้หญิงจึงเริ่มมีการพัฒนาบทบาททางสังคม และมีการแสดงออกซึ่งสิทธิเสรีภาพทางความคิดและการแสดงออกมากกว่าเดิม (สุชาดา ทวีสิทธิ์, สัมภาษณ์, 22 มี.ค. 2555)

แนวคิดเรื่องสตรีนิยมนี้ได้ส่งผลถึงขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิของเกย์และเลสเบียนในเวลาต่อมาด้วยเช่นกัน เมื่อสิทธิสตรีในเอเชียตะวันออกได้เกิดความเคลื่อนไหว หญิงรักร่วมเพศก็เริ่มมีสิทธิเสรีภาพในการกำหนดตัวตนและอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง ซึ่งมีแนวคิดสตรีนิยมสายสุดขั้ว (Radical Feminism) รองรับอยู่เพื่อที่จะปฏิเสธอำนาจครอบงำของผู้ชาย โดยมองว่าเรื่องความเป็นหญิงเป็นชาย รวมทั้งอำนาจของผู้ชายที่ดำรงอยู่ในสังคมนั้น ล้วนเป็นสิ่งที่สังคมสร้างทั้งสิ้น (ปริตรา เฉลิมเผ่า กอนันตกุล, 2545) แต่อย่างไรก็ตามค่านิยมทางสังคมแบบดั้งเดิมในเรื่องความเกลียดชังรักร่วมเพศก็เป็นสิ่งที่ฝังหัวผู้คนในสังคมเอเชียมาโดยตลอด ทัศนคติในรักร่วมเพศจึงยังคงส่งผลต่อการแสดงออกซึ่งตัวตนและภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในสังคม

สื่อภาพยนตร์ กระแสสังคมกับภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเพิ่งเริ่มปรากฏขึ้นในสมัยยุคปลายของปี 1990 อันเนื่องมาจากการรับเอาแนวคิดของภาพยนตร์รักร่วมเพศ “New queer Cinema” จากตะวันตก ประกอบกับความเปิดกว้างในสังคมที่เพิ่มมากขึ้น จึงทำให้ภาพยนตร์เริ่มสร้างภาพของหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบที่แตกต่างหลากหลายกันออกไป (Nelmes, Jill, 2003) ทั้งการสะท้อนความเป็นจริงในสังคม และการสร้างภาพขึ้นมาตามมายาคติในสังคมวัฒนธรรมนั้นๆ อย่างอิสระ ด้วยภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศที่ปรากฏในภาพยนตร์เหล่านี้ มีทั้งภาพที่สะท้อนออกมาจากความเป็นจริงทางสังคม เห็นได้จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์และสังคม กล่าวคือในภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกที่เล่าเรื่องราวอยู่ในช่วงเวลาย้อนยุคนั้น มักจะสะท้อนความเป็นจริงทางค่านิยมและความเชื่อเกี่ยวกับรักร่วมเพศออกมาว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี ภาพลักษณ์ของหญิง

รักร่วมเพศจึงมักถูกแสดงออกให้เห็นในแง่มุมนิวกฎที่ไม่ปกติหรือน่าสงสาร ประกอบกับเรื่องของอัตลักษณ์ทางเพศที่หญิงรักร่วมเพศต้องปกปิดแอบซ่อนตัวตนจากสังคมเอาไว้ เพื่อที่จะได้ใช้ชีวิตได้อย่างเป็นสุขในสังคม (อภิญา เพ็ญฟูสกุล, 2546)

ในส่วนของภาพยนตร์รักร่วมเพศที่เล่าเรื่องราวอยู่ในยุคร่วมสมัยแล้ว ภาพยนตร์กลับมีทั้งการตีความที่อิงกับความเป็นจริงในสังคม และภาพที่ถูกสร้างขึ้นจากทัศนคติเหมารวมของผู้คนในสังคมแต่ละวัฒนธรรม กล่าวคือภาพยนตร์นั้นสะท้อนสังคมและสะท้อนถึงความเชื่อค่านิยมในสังคมที่สร้างมายาคติเกี่ยวกับรักร่วมเพศขึ้นมา ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกในช่วงหลังจึงมีการนำเสนอภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศในลักษณะบุคลิกที่มีความหลากหลาย ความเป็นมนุษย์ถูกรับรู้จริงๆ มีอารมณ์หลากหลายทั้งร้ายและดี มีความคิดเห็นและเป็นตัวของตัวเอง สามารถเลือกทางเดินชีวิตของตนเองได้ และค่อนข้างชัดเจนในตัวตนที่เป็นรักร่วมเพศมากกว่าเดิม ซึ่งสอดคล้องกับการเปิดรับบุคคลรักร่วมเพศในสังคมที่มีความเปิดกว้างมากขึ้น

โดยเฉพาะในสังคมของไต้หวันและฮ่องกง ที่ภาพยนตร์นิยมเล่าเรื่องราวของตัวละครได้อย่างหลากหลาย อีกทั้งในไต้หวันและฮ่องกงนั้นได้รับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาอย่างเต็มที่ จึงทำให้มีวัฒนธรรมที่ค่อนข้างเสรี ไม่ยึดติดกับขนบธรรมเนียมค่านิยมเดิมๆ ในสังคม (สัญญาชีวะประเสริฐ สัมภาษณ์, 4 เม.ย. 2555) ทำให้ภาพยนตร์ทั้งสองวัฒนธรรมนี้กล้าที่จะสะท้อนความเป็นจริงในโครงสร้างทางสังคมสังคมทั้งแง่ลบและแง่บวก รวมถึงแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ทางเพศที่ชัดเจนโดยเฉพาะในไต้หวัน และมีการแสดงบทบาทความเป็นรักร่วมเพศต่อสังคมและสะท้อนวัฒนธรรมย่อยที่ค่อนข้างชัดเจนกว่าในภาพยนตร์วัฒนธรรมอื่น

ในขณะที่ภาพยนตร์จีนนั้น ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศมีทั้งการสะท้อนตามความเป็นจริงของโครงสร้างทางสังคม และการใช้ภาพมายาคติในการนำเสนอภาพของตัวละคร รวมไปถึงความพยายามบิดเบือนประเด็นของรักร่วมเพศในภาพยนตร์อีกด้วย อันเนื่องมาจากสังคมจีนนั้นยังคงเป็นสังคมที่ยึดติดกับค่านิยมทางสังคมแบบเก่า การให้ความสำคัญกับความเชื่อดั้งเดิมยังคงปรากฏชัดเจนอยู่แม้ว่ารักร่วมเพศจะถูกตั้งเกียจลดลงแล้วก็ตาม แต่การเลือกจะนำเสนอภาพของรักร่วมเพศในภาพยนตร์ก็ยังคงเป็นสิ่งที่ยังเป็นสิ่งที่วัฒนธรรมจีนไม่กล้าที่จะสะท้อนออกมาโดยตรงเท่าไรนัก

เนื่องจากจีนยังคงเป็นประเทศคอมมิวนิสต์ และไม่เปิดรับวัฒนธรรมที่จะทำพาให้เปลี่ยนแปลง ความเชื่อเดิมๆ (เรื่องรอง รุ่งรัศมี, 2542) ภาพยนตร์จีนจึงมักจะเป็นการบอกเล่าเรื่องราวด้วยการใช้กลวิธีในการนำเสนอจากภาพยนตร์ใต้ดิน ภาพยนตร์ร่วมทุนสร้างหรือการสร้างเรื่องราวให้ผู้ชมถูกคิดถึงภาพการเป็นรักร่วมเพศของตัวละครโดยไม่บอกกล่าวมาตรงๆนั่นเอง

ส่วนในภาพยนตร์ญี่ปุ่นและเกาหลีนั้น ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศมักจะถูกสร้างขึ้นจากมายาคติทางสังคมเสียมากกว่า ซึ่งมีความขัดแย้งกับความเป็นจริงทางสังคม ในญี่ปุ่นนั้น ลักษณะของหญิงรักร่วมเพศมักถูกนำเสนอออกมาในรูปแบบเดียวกันซ้ำๆ คือภาพลักษณ์ของเด็กสาวผู้ค้นหาตัวตนและความรัก ซึ่งในความเป็นจริงแล้วรักร่วมเพศในญี่ปุ่นไม่ได้มีแต่เด็กสาว แต่เพียงเท่านั้น แต่ภาพยนตร์เลือกที่จะสะท้อนแต่มุมมองนี้ออกมา อีกทั้งภาพยนตร์ญี่ปุ่นจากกลุ่มตัวอย่างล้วนแต่ถูกสร้างจากหนังสือการ์ตูนที่เป็นวัฒนธรรมหลักของญี่ปุ่นแทบจะทั้งสิ้น ตรงนี้เป็นจุดที่น่าสังเกตว่า ภาพยนตร์รักร่วมเพศในญี่ปุ่นนั้นเลือกที่จะตีความออกมาเพื่อความต้องการของผู้ชมในตลาดเท่านั้น หรือเป็นการสร้างภาพยนตร์ที่เน้นจุดขายทางเพศมากกว่าที่จะมุ่งเน้นไปที่สถานภาพทางสังคม มากกว่าความต้องการสะท้อนความจริงด้านอื่นในสังคม (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2555) นอกจากนี้แล้วญี่ปุ่นนั้นยังเป็นสังคมที่ค่อนข้างยึดมั่นในค่านิยมความเชื่อดั้งเดิม จึงยังไม่ค่อยเปิดกว้างในเรื่องของรักร่วมเพศ ให้เป็นเรื่องราวของคนทั่วไป เช่นเดียวกับกับในภาพยนตร์เกาหลี ที่ภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศนั้นถูกสร้างออกมาในแง่มุมที่แปลกประหลาด และต้องการเบี่ยงเบนประเด็นความเป็นรักร่วมเพศหลายๆ ทำให้ภาพของหญิงรักร่วมเพศดูเลวร้ายไปกว่าความเป็นจริงทางสังคม การที่ภาพยนตร์เกาหลีเลือกนำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในแง่มุมของมายาคติแบบนี้ สะท้อนให้เห็นถึงสังคมเกาหลีที่ยังคงมีมุมมองต่อรักร่วมเพศในแง่ลบ แม้ว่าสังคมเกาหลีจะมีการเปิดกว้างรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาก็ตาม แต่ในเรื่องของวัฒนธรรมการยอมรับเพศที่สามยังคงค่อนข้างไม่เปิดรับ และยังคงยึดมั่นอยู่ในค่านิยมเดิมๆของสังคม (สัญญา ชีวะประเสริฐ สัมภาษณ์, 4 เม.ย. 2555)

ประเด็นหลักที่ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกต้องการนำเสนอ มักเป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงรักร่วมเพศด้วยตัวเอง หรือความสัมพันธ์กับครอบครัว และบุคคลรอบข้าง ภาพยนตร์มักจะทำให้น่าสนใจภาพของการถูกกีดกัน การไม่ยอมรับและ

ความไม่เสมอภาคทางสังคมที่ตัวละครนั้นต้องเผชิญอยู่ อีกทั้งยังมุ่งนำเสนอภาพของการดิ้นรนต่อสู้เพื่อความรักและเรียนรู้ถึงตัวตนที่แท้จริงของตนเองเป็นประเด็นสำคัญอีกประเด็นหนึ่ง แสดงให้เห็นว่าแม้หญิงรักร่วมเพศจะเริ่มได้รับการยอมรับและมีพื้นที่ทางสังคมมากขึ้นกว่าสมัยก่อน แต่ก็ยังปรากฏภาพของการไม่ยอมรับรักร่วมเพศในสังคมให้เห็นอยู่เช่นกัน

ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศนอกกระแสและในกระแสของวัฒนธรรมเอเชียตะวันออก

การสร้างภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับเพศที่สามในสังคมเอเชียตะวันออกเป็นเรื่องค่อนข้างละเอียดอ่อน เป็นการทำให้สังคมได้ตระหนักว่าเรื่องเพศและความหมายเกี่ยวกับมันนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ตายตัว มีทั้งการอิงกับความจริง และเสริมแต่งจินตนาการ ทั้งภาพยนตร์ในกระแสและนอกกระแส ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันมากนัก สิ่งที่แตกต่างกันของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศทั้งสองกระแสมีเพียงการนำเสนอให้เห็นถึงฉากการมีเพศสัมพันธ์ที่ชัดเจนและลึกซึ้งกว่าภาพยนตร์ในกระแสเท่านั้น ส่วนประเด็นย่อยต่างๆนั้นก็มีความเหมือนและแตกต่างกันไปตามแต่ละวัฒนธรรม เนื่องจากสภาพสังคมวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออกนั้นมีการปกปิดเรื่องการแสดงออกทางเพศที่ไม่เสรีเหมือนตะวันตก อีกทั้งยังเป็นเรื่องราวของรักร่วมเพศจึงทำให้ภาพยนตร์ในกระแสหลักเลือกที่จะนำเสนอผ่านสัญลักษณ์ที่สื่อให้เข้าใจถึงการมีเพศสัมพันธ์เสียมากกว่า ในขณะที่ภาพยนตร์นอกกระแสกลับทำตามความต้องการนำเสนอได้โดยที่ไม่ต้องสนใจกระแสสังคม

ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกกับภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในไทย

สื่อภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับรักร่วมเพศในไทยปรากฏขึ้นครั้งแรกเมื่อปีค.ศ. 1976 คือภาพยนตร์เรื่อง “เกมส์” แต่หากเป็นภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องราวของชายรักร่วมเพศ อีกทั้งยังนำเสนอภาพของเกย์ในด้านลบ เกี่ยวกับอันตรายของเกย์ที่มีต่อผู้หญิง ซึ่งสอดคล้องกับความเชื่อที่สังคมไทยในช่วงเวลานั้นมองว่าบุคคลรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ไม่ดีงามในสังคม และหลังจากนั้นก็ไม่มีภาพยนตร์ไทยเรื่องใดที่นำเสนอภาพของเกย์อีกเป็นเวลานาน จนกระทั่งในปีค.ศ. 1985 จึงเริ่มเกิดภาพยนตร์ชายรักร่วมเพศขึ้นอีกครั้ง คือเรื่องเพลงสุดท้าย ภาค 1 และภาค 2 (1986),

ฉันทูชาย(นยะ) (1988) (รักใจ จินตวิโรจน์, 2541 : 6) ในขณะที่ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศที่มีตัวละครหลักเป็นหญิงรักร่วมเพศนั้นกลับไม่ปรากฏให้เห็นเลยในภาพยนตร์ที่สร้างก่อนปี ค.ศ.2000 มีเพียงภาพยนตร์เรื่องมือปืน (1983) เท่านั้นที่มีตัวละครประกอบเป็นทอม (ฐิติวัฒน์ สมิตินันท์, 2553 : 4)

ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในไทย เพิ่งจะถูกนำเสนออย่างจริงจังในช่วงเวลาหลังปี ค.ศ. 2000 และพบในจำนวนที่ค่อนข้างน้อยมาก ๆ ทั้งในภาพยนตร์กระแสหลักและนอกกระแส ซึ่งในช่วงแรกภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหญิงรักร่วมเพศจะปรากฏให้เห็นเพียงในภาพยนตร์กระแสหลักเท่านั้น และพบว่ามีการดำเนินเรื่องราวโดยการใช้ตัวละครหญิงรักร่วมเพศเป็นตัวประกอบ เช่น ในภาพยนตร์เรื่องสตรีเหล็ก(2000) ที่มีตัวละครทอมเป็นตัวประกอบเพื่อสร้างสีสันในกับแก่นเรื่องหลักของภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับชายรักร่วมเพศหรือกระเทยนั่นเอง ในขณะที่ภาพยนตร์เรื่องจันดารา (2001) ได้สร้างภาพในแง่ลบให้แก่หญิงรักร่วมเพศ แสดงให้เห็นถึงตัวละครเพศหญิงที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวต่อผู้ชาย ทำให้ผู้ชายเกลียดชังและกระทำทารุณทางเพศต่อเธอ ตัวละครจึงหันไปมีพฤติกรรมการเป็นรักร่วมเพศแทน

ในเวลาต่อมาจึงเกิดภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวของตัวละครหญิงรักร่วมเพศเป็นหลัก ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่องสยิว (2003) แต่อย่างไรก็ตามตัวละครก็ยังคงมีอาชีพที่ไม่มีเกียรติอย่างการเป็นนักเขียนนิยายโป๊ อีกทั้งในภายหลังตัวละครก็ได้กลับกลายอัตลักษณ์ทางเพศมาเป็นผู้หญิงในที่สุด แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศที่ไม่มีความถาวร และไม่ใช่ว่าภาพลักษณ์ที่ดีนักในสังคม ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศไม่ปรากฏให้เห็นอีกเลย จนกระทั่งภาพยนตร์เรื่องวิดีโอคลิบ (2007) ได้ออกมาเล่าเรื่องราวของหญิงรักร่วมเพศในบริบทที่แอบแฝงความเป็นไบเซ็กชวล กล่าวคือ ตัวละครหลักนั้นมีพฤติกรรมแบบหญิงรักร่วมเพศ แต่หากต้องการแก้แค้นผู้ชายจึงสวมรอยทำตัวว่ามีพฤติกรรมทางเพศแบบผู้หญิงปกติทั่วไป และสามารถมีความสัมพันธ์กับผู้ชายได้ ซึ่งภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศก็ยังคงปรากฏให้เห็นในแง่ลบเช่นเดิม ตัวละครถูกนำเสนอให้มีความผิดปกติทางจิต

หลังจากนั้นภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศก็เริ่มมีความเปลี่ยนแปลงไป โดยเห็นได้ชัดจากภาพยนตร์เรื่อง Yes or No ภาค 1(2010) ภาค 2 (2012) และภาพยนตร์เรื่อง She เรื่องรักระหว่างเธอ (2012) ที่ภาพยนตร์ได้ใช้การเล่าเรื่องโดยมีหญิงรักร่วมเพศเป็นตัวละครหลักในการดำเนินเรื่อง และภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศก็เริ่มปรากฏในทิศทางที่ชัดเจนและเป็นมุมมองที่ดีขึ้น กล่าวคือภาพยนตร์ในช่วงหลังนิยมแสดงภาพตัวละครที่ปรากฏอัตลักษณ์ทางเพศในรูปแบบทอมและดี้อย่างชัดเจน และภาพลักษณ์ของตัวละครก็ถูกนำเสนอออกมาด้วยการเป็นคอนทราสต์ทั่วไปที่มีประเด็นการค้นหาตัวตนหรือการมีความรักกับผู้หญิงด้วยกัน ทำให้ต้องต่อสู้กับการถูกกีดกันทางสังคม นอกจากนี้ในช่วงเวลาหลังปี 2010 มาแล้ว ก็เริ่มเกิดการสร้างภาพยนตร์นอกกระแสที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับหญิงรักร่วมเพศให้เห็น ดังเช่นภาพยนตร์เรื่อง วุ่นรักพักนี้ (2012) และภาพยนตร์เรื่องทอมเกย์ (2013) ซึ่งมีการนำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในแง่มุมที่สะท้อนเรื่องความรักและเรื่องเพศเสียมากกว่าที่จะมุ่งสะท้อนสังคม อีกทั้งภาพลักษณ์ของตัวละครก็เริ่มปรากฏให้เห็นถึงในแง่มุมของความตลกไปกษา

เมื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกแล้ว จะพบว่าการแสดงออกเกี่ยวกับหญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกนั้นมีความเปิดกว้างมากกว่าภาพยนตร์ไทย จะพบว่านอกจากภาพยนตร์ไทยจะเริ่มสร้างภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับหญิงรักร่วมเพศก็ช้ากว่าในวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกแล้ว ยังไม่มีการนำเสนอถึงเรื่องราวของความเป็นหญิงรักร่วมเพศต่อความขัดแย้งต่างๆในสังคมที่ชัดเจนเท่า อีกทั้งยังพบในจำนวนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับภาพยนตร์ในเอเชียตะวันออก ส่วนในเรื่องการนำเสนอภาพลักษณ์ของตัวละครนั้นพบว่าในภาพยนตร์ไทยมีการนำเสนอถึงอัตลักษณ์ทางเพศในรูปแบบหญิงรักหญิงที่ค่อนข้างชัดเจนกว่า โดยนิยมปรากฏในรูปแบบของการเป็นทอมกับดี้มากกว่าเลสเบี้ยน ในขณะที่ภาพยนตร์เอเชียตะวันออกมักนิยมนำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบของการเป็นเลสเบี้ยนมากกว่า นั่นอาจสะท้อนให้เห็นถึงภาพมายาคติทางสังคมที่แตกต่างกัน กล่าวคือในสังคมไทยมักจะมองว่าหญิงรักร่วมเพศนั้นก็คือทอมกับดี้เท่านั้น ซึ่งต่างจากสังคมเอเชียตะวันออกที่มองว่าหญิงรักร่วมเพศมีความหลากหลายในอัตลักษณ์ทางเพศแตกต่างกันไป แต่การนิยม

นำเสนอภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศให้อยู่ในภาพของเลสเบี้ยนนั้น ก็อาจสะท้อนให้เห็นถึงเรื่องการไม่ยอมรับรักร่วมเพศที่มีในสังคมด้วยเช่นกัน

ภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกกับภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในไทยนั้นมีความแตกต่างกันในเรื่องการนำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในบริบทของภาพยนตร์กระแสหลักและภาพยนตร์นอกกระแส กล่าวคือภาพยนตร์ไทยในกระแสหลักนั้น จะมีการนำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศในรูปแบบที่จริงจังและเน้นการเล่าเรื่องราวสะท้อนสังคมมากกว่าภาพยนตร์นอกกระแสที่มุ่งนำเสนอในเรื่องความรักเรื่องเพศและความตลกเพียงอย่างเดียว ในขณะที่ภาพยนตร์เอเชียตะวันออก ภาพของหญิงรักร่วมเพศทั้งในภาพยนตร์กระแสหลักและภาพยนตร์นอกกระแสล้วนแล้วแต่มีรูปแบบที่จริงจังและมุ่งสะท้อนสังคม แทบไม่พบว่าตัวละครมีการแสดงความโปกฮาให้เห็นเลย แตกต่างกันแค่เพียงการเลือกนำเสนอภาพการมีเพศสัมพันธ์ที่ชัดเจนกว่าในภาพยนตร์นอกกระแส สะท้อนให้เห็นถึงมุมมองที่มีต่อภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศที่ต่างกันในแต่ละวัฒนธรรมในไทยนั้นไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการเปิดเผยเรื่องราวของหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์เท่าไรนัก เนื่องจากไม่เคยมุ่งเน้นที่จะนำเสนอประเด็นทางสังคมที่เข้มข้นเท่าเอเชียตะวันออก อีกทั้งยังปรากฏการสร้างภาพลักษณ์ที่ตลกใส่ลงไปในตัวละคร ในขณะที่เอเชียตะวันออกนั้นมีความจริงจังต่อการเปิดเผยเรื่องราวของหญิงรักร่วมเพศในภาพยนตร์มากกว่า เนื่องจากสังคมเอเชียตะวันออกนั้นยังไม่ค่อยเปิดรับเรื่องรักร่วมเพศเท่าสังคมไทย ดังนั้นการเลือกนำเสนอภาพของหญิงรักร่วมเพศจึงต้องมีความระมัดระวังมากกว่า และปรากฏอยู่ในรูปแบบที่ค่อนข้างจริงจัง

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. ในการศึกษาวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาภาพยนตร์ต่างประเทศ ทำให้มีข้อจำกัดในเรื่องของภาษาและการเลือกภาพยนตร์มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากในภาพยนตร์บางเรื่องที่ผู้วิจัยต้องการนำมาศึกษานั้น ไม่สามารถนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างได้เนื่องจากเป็นภาพยนตร์ต่างประเทศที่ไม่มีคำบรรยายเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ

2. ไม่ค่อยปรากฏให้เห็นถึงหลักฐานทางประวัติศาสตร์หรือสังคมที่เกี่ยวกับหญิงรักร่วมเพศในญี่ปุ่นและเกาหลีเท่าไรนัก จึงทำให้ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์อาจจะไม่สมบูรณ์เพียงพอ

3. มีการนำภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มาศึกษาได้ไม่ครบถ้วน เนื่องจากภาพยนตร์นั้นๆ อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อความเที่ยงตรงของข้อสรุปในด้านความถี่หรือปริมาณที่ผู้วิจัยกำหนดเอาไว้ ผู้วิจัยจึงมีความจำเป็นต้องตัดทิ้งข้อมูล

ข้อเสนอแนะ

1. ควรกำหนดขอบเขตในการศึกษาภาพยนตร์ในช่วงเวลาย้อนยุคเพิ่มเติม เพื่อสามารถนำมาใช้อธิบายเปรียบเทียบและเห็นพัฒนาการในภาพลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศที่ถูกนำเสนออยู่ในภาพยนตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในหลากหลายช่วงเวลามากขึ้น

2. ควรต่อยอดการศึกษาเชิงลึกความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตก

3. สามารถนำการวิจัยนี้ทั้งในส่วนของผลการวิจัยและแนวทางการวิจัย ไปใช้เพื่อการศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และรักร่วมเพศในสนามวิชาทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กัลปพฤกษ์. Queer cinema for all : 30 หนังเกย์และเลสเบี้ยนที่ชายจริงหญิงแท้ควรได้ดู.

กรุงเทพฯ : openbook, 2551.

กาญจนา แก้วเทพ. แนวพินิจใหม่ในการสื่อสารศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.

กาญจรัตน์ อินทร์รัตน์. การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวของบุคคลที่รักเพศเดียวกัน.

วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต , ภาควิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ คณะ

วิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554 .

กฤษณี คำชาย . จิตวิทยาแนะแนวเด็กวัยรุ่น. สาขาวิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ : สถาบัน

ราชภัฏสวนสุนันทา, 2542.

ไกรวุฒิ จุลพงษ์. Taiwanese Queer Coming of Age. Bioscope 94 (กันยายน 2552) : 49-52.

ไกรวุฒิ จุลพงษ์. The history of Queer cinema 101 : ประวัติเบื้องต้นของภาพยนตร์เกย์

และเลสเบี้ยน, 2549.

งามพิศ สัตย์สงวน. หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2538.

จุฑาพวรรณ์ (จามจุรี) ผดุงชีวิต.วัฒนธรรม การสื่อสาร และอัตลักษณ์ .กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. ประวัติศาสตร์ของเพศวิถี : ประวัติศาสตร์เรื่องเพศ. กรุงเทพฯ :

มูลนิธิสร้างความสำเร็จเรื่องสุขภาพผู้หญิง (สคส.), 2551.

ชัยพัฒน์ อัครเศรณี. ทฤษฎีหนังอะไรอะ. กรุงเทพฯ : เปเปอร์บู๊ตส์, 2551.

จิตติวัฒน์ สมิตินันท์. **การสร้างตัวละครเพศที่สามในภาพยนตร์ไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, ภาควิชาการภาพยนตร์และภาพนิ่ง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2553.

ทากาฮิโก อะกิบะ. **การเกิดขึ้นและพัฒนาการของศิลปะร่วมสมัยไทยและศิลปินไทย :**
กรณีศึกษาภาพยนตร์แนวอิสระ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาไทย
ศึกษา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

ธัญญา จันทร์ตรง. **การสื่อสารภาพอัตลักษณ์และเรื่องราวชีวิตของเพศที่สามผ่านสื่อ**
ภาพยนตร์กับความเป็นจริงในสังคมไทย. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์, 2551.

ธันนิกานต์ สุญสินภัย. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิงในกรุงเทพมหานคร**.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

นฤพนธ์ ดั่งวงวิเศษ. **นักวิชาการด้านเพศสภาวะศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร. สัมภาษณ์**, 30 มีนาคม
2555.

นฤพนธ์ ดั่งวงวิเศษ. **ความเข้าใจเรื่องเพศ จากแนวคิดทฤษฎีที่หลากหลาย**. [ออนไลน์]. 2553.
แหล่งที่มา : http://www.sac.or.th/main/content_detail.php?content_id=186 [5
พฤษภาคม 2556]

บั้งอร เทพเทียน. **วัฒนธรรมทางเพศและชีวิตครอบครัวของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน**.
วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษุณีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.

ปริตตา เฉลิมเผ่า กอนันทกุล. **ชีวิตชายขอบ : ตัวตนกับความหมาย**. กรุงเทพฯ :
ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, 2545.

- ปิยรัตน์ มาร์แต็ง. **แนวทางการให้การศึกษาเพื่อความเข้าใจในวิถีชีวิตของคนรักเพศเดียวกัน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- ปิยวรรณ จิตสำราญ. **การเล่าเรื่องและสื่อความหมายของภาพยนตร์เอเชียตะวันออกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการล้างแค้น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาสื่อสารการ แสดงและสื่อบันเทิง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.
- พจนา ศิริวัฒน์. **วิถีชีวิตหญิงรักหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร**. ภาคนิพนธ์มหาบัณฑิต, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2544.
- พันธุ์ชนะ สุนทรพิพิธ. **การศึกษาเชิงวิเคราะห์ภาพลักษณะของชายรักเพศเดียวกันที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยตั้งแต่ปีพ.ศ.2528 ถึง 2548**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2550.
- พิมพ์พร ยิ่งยง. **ข่าวและภาพเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงในหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน : วิเคราะห์เปรียบเทียบข่าวสดกับมติชน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ไพรัตน์ พฤษชาติคุณากร. **จิตเวชศาสตร์**. เชียงใหม่ : โครงการตำราคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2534.
- มธุรส ชมดวง. **การศึกษาวิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ**. สารนิพนธ์ กศ.ม. ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว. กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- มัทนา เซตมี. **วิถีชีวิตและชีวิตครอบครัวของหญิงรักหญิง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

รักใจ จินตวิโรจน์ . การนำเสนอภาพชายรักร่วมเพศในภาพยนตร์ไทยและอเมริกัน.

วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541 .

รัจวี นพเกตุ. **มนุษย์ : จิตวิทยาทางเพศ**. กรุงเทพมหานคร : ประกายพริก, 2542.

รัตนา จักกะพาก และ จิรยุทธ์ สินธุพันธ์. **จินตทัศน์ทางสังคมและกลวิธีการเล่าเรื่องใน**

ภาพยนตร์ของสัตยาจิต เรย์ : การศึกษาวิเคราะห์. กรุงเทพมหานคร : คณะ
นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

เรื่องรอง รุ่งรัศมี. **เดือนดาวในเงาฟิล์ม** . กรุงเทพฯ : แพรวเอนเตอร์เทน, 2542.

วริษฐ์ ลิ้มทองกุล. **china inside-out มังกรกลางคลื่นโลกานุวัตร**. กรุงเทพฯ : Manager
Classic, 2550.

ศิริพร ไผศิริ. **การสร้างสรรคในการผลิตซ้ำภาพยนตร์ไทยจากตำนาน "แม่นากพระโขนง"**.

วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

สมเกียรติ ตั้งนโม. **การวิเคราะห์แนวโครงสร้างนิยม วิเคราะห์การเล่าเรื่องของภาพยนตร์**

[ออนไลน์]. 2547. แหล่งที่มา : <http://www.reocities.com/mnu2544/newpage11.html>
[9 กุมภาพันธ์ 2555]

สัญญา ชีวะประเสริฐ . อาจารย์ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. **สัมภาษณ์** , 4 เมษายน 2555.

สุชาดา ทวีสิทธิ์. **นายกสมาคมเพศวิถีศึกษา . สัมภาษณ์**, 22 มีนาคม 2555.

สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์. **สัมมนาวิชาการ “ผู้หญิงกับความรู้”**. กรุงเทพฯ : โครงการสตรีและ

เยาวชนศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

สุรางค์ศรี ดันเสียงสม และคนอื่นๆ. **อารยธรรมตะวันออก**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาประวัติศาสตร์
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.

สุไลพร ชลวิไล. **ตัวตนในเรื่องเล่า : การต่อรองทางอัตลักษณ์ของหญิงรักหญิง**. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2545.

สุวัจฉา เปี่ยมญาติ, หงษ์ฟ้า ทรรศน์บุญเรือง. **หัวใจบูรพา**. ปทุมธานี : โครงการญี่ปุ่นศึกษา
สถาบันเอเชีย ตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.

ไสว วิศวานันท์. **นักวิจัยอาวุโส รองผู้อำนวยการศูนย์จีนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**.
สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2555.

อภิญา เพ็ญฟูสกุล. **อัตลักษณ์ : การทบทวนทฤษฎีและกรอบแนวคิด**. กรุงเทพฯ :
คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคมวิทยา สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ,
2546.

Dr. Lover. **108 คำถามเซ็กซ์เกย์**. กรุงเทพฯ : สยามอินเตอร์บุ๊คส์, 2547.

Riverdale . **วิวัฒนาการหนังรักร่วมเพศ**. [ออนไลน์]. 2549. แหล่งที่มา: http://riverdale-dreams.blogspot.com/2006/11/blog-post_13.html [14 กุมภาพันธ์ 2555]

ภาษาอังกฤษ

Benshoff , Harry and Griffin, Sean. **Queer cinema, the film reader**. New York :
Routledge, 2004.

Cooper, Emmanuel. **The sexual perspective : Homosexuality and art in the last 100
years in the West**. London : Routledge, 1994.

- Daniel, Lisa and Jackson, Claire. **The Bent Lens : A World Guide to Gay & Lesbian Film**. Alyson Books; 2 edition, 2003.
- Dyer, Richard . **Now you see it : studies on lesbian and gay film**. London : Routledge, 1990.
- Gligorijevic, Katarina. Media Impact: Queer Cinema in Asia. **Toronto's online film magazine** [Online]. 2012. Available from :
<http://www.reocities.com/mnu2544/newpage11.html> [2012,May 4]
- Goffman, Erving. **Stigma : Notes on the management of spoiled identity**. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1963.
- Helen Hok-Sze Leung. **Undercurrents : queer culture and postcolonial Hong Kong** . Vancouver : UBC Press, 2008.
- Henessy, R . **Queer theory : A review of the Differences**. Sign : Journal of women in culture and society 18 (1993) : 964-973.
- Nelmes, Jill. **An introduction to film studies**. London : Routledge, 2003.
- Peele, Thomas. **Queer popular culture : literature, media, film, and television**. New York : Palgrave Macmillan, 2007.
- Rosenblum, Karen E., Travis and Toni, Michelle C. **The meaning of difference : American constructions of race, sex and gender, social class, and sexual orientation** .Boston : McGraw-Hill, 2000.
- Silverman, Theresa L., Sprafkin, Joyce N. and Rubinstein, Eli A.. Physical Contact and Sexual Behavior on Prime-Time TV. **Journal of Communication** 29 (March 1979) : 33-43.

- Spencer , Metta. **Foundation of modern sociology**. Scarborough : Prentice – Hall, 1993.
- Stratton, J. **The subcultures reader “On the importance of subcultural Origins.”** London :
Routledge, 1997.
- Sullivan , ThomasJ. **Introduction to social problems**. Boston : Allyn and Bacon , 2000.
- Thornton,S . **“General Introduction”**.**The subcultures Reader**. Routledge : London, 1997
- Todorov,Tzvetan. **The Fantastic:A Structural Approach to a Literary Genre**. Cornell
University : Press; 1st edition, 1975.
- Turner,Graeme. **The Film Cultures Reader**. London : Routledge, 2002.
- Ward , David A. , Carrer , Timothy J. and Perrin , Robin D. **Social deviance : Being ,
behaving , and branding**. Boston : Allyn and Bacon , 1994.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เรื่องย่อของภาพยนตร์หญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออก

ภาพยนตร์จีน

1.ภาพยนตร์เรื่อง Fish and Elephant

ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์สารคดีทดลองเรื่องแรกของผู้กำกับ Li Yu และเป็นภาพยนตร์เรื่องแรกที่เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับหญิงรักร่วมเพศในจีน เป็นภาพยนตร์นอกกระแสและใช้นักแสดงที่ไม่มีชื่อเสียง เริ่มออกฉายเมื่อปี 1999 ภาพยนตร์เล่าถึงเสี่ยวควนหญิงสาวชาวจีนในปักกิ่ง ผู้ใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางสังคมเมือง และถูกหล่อหลอมไปด้วยค่านิยมในสังคมจีน เมื่อแม่ของเธอต้องการให้เธอเลิกทำงาน และ แต่งงานออกเรือนในเร็ววัน ในขณะที่ตัวเธอนั้นมีอาชีพเป็นคนเลี้ยงช้างอยู่ใน สวนสัตว์ เธอเป็นคนรักสัตว์และมีงานอดิเรกคือการเลี้ยงปลา เธอมีความสุขดีกับชีวิตที่เป็นอยู่ และตระหนักถึงธรรมเนียมการเป็นรักร่วมเพศของตนเป็นอย่างดี จนกระทั่งวันหนึ่งเมื่อเธอได้บังเอิญพบกับเสี่ยวหลง หญิงสาวผู้เป็นแม่ค้าขายเสื้อที่ตัดเองให้กับเธอ ทำให้เธอรู้สึกสนใจในตัวเสี่ยวหลงเป็นอย่างมาก แม้จะรู้ว่าเสี่ยวหลงมีคนรักอยู่แล้วแต่เสี่ยวควนก็ยังพยายามจะทำความรู้จักและสานสัมพันธ์กับเธอ

เสี่ยวควนนั่นต้องแบกรับความหวังของแม่เอาไว้ที่ว่าอยากให้เธอแต่งงานมีครอบครัว ด้วยการต้องไปพบเจอคุณน้าที่แม่และญาติของเธอจัดหาให้อยู่เสมอ แต่เธอก็ยังคงเชื่อมั่นในความชอบของตัวเองว่าเธอชอบผู้หญิง ส่วนเสี่ยวหลงนั่นเองเริ่มมีปัญหาทางความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับแฟนหนุ่ม ทำให้เธอตัดสินใจเลิกกับเขาแล้วหันไปตอบรับน้าเสี่ยวควนและเริ่มสานสัมพันธ์กัน จนกลายมาเป็นคู่รักในที่สุด

วันหนึ่งแม่ของเสี่ยวควนก็ได้ปรากฏตัวขึ้น เธอได้เดินทางมาพักอาศัยอยู่กับเสี่ยวควน โดยมีเป้าหมายที่จะหาคู่ชีวิตคนใหม่ และพยายามหาคู่แต่งงานให้เสี่ยวควนด้วย เสี่ยวหลงจึงต้องแสร้งทำตัวเป็นแค่เพื่อนร่วมห้องของเสี่ยวควนเท่านั้น อีกทั้งจวนจวนอดีตคนรักของเสี่ยวควนก็ได้กลับเข้ามาในชีวิตของเสี่ยวควน จึงทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งสองเริ่มสั่นคลอน เมื่อตำรวจคุณน้าของเสี่ยวควนได้สอบสวนเธอเกี่ยวกับเรื่องของจวนจวน จึงได้พบว่าแท้จริงแล้วจวนจวนหนีคดีฆาตกรรมมาหวังพึ่งพิงเสี่ยวควน เมื่อเสี่ยวหลงบังเอิญพบเข้าจึงเกิดความเข้าใจผิด ความรักของทั้งคู่ไม่ได้พบอุปสรรคเพียงเท่านั้น เมื่อแม่ของเสี่ยวหลงตั้งใจจะแต่งงานใหม่ เสี่ยวควนจึงถือโอกาสเปิดเผยความจริงกับแม่ว่าแท้ที่จริงแล้วเธอนั้นรักอยู่กับเสี่ยวหลงในตอนแรกแม่ของเธอรับไม่ได้และโกรธมาก แต่แล้วเมื่อตระหนักถึงความรัก ความเข้าใจที่เกิดขึ้นระหว่างตัวเธอกับคนรักของเธอ จึงทำให้เธอยอมรับได้ในที่สุด เสี่ยวควนและเสี่ยวหลงได้ปรับความเข้าใจและคืนดีกัน ในท้ายที่สุด

2.ภาพยนตร์เรื่อง Saving face

ภาพยนตร์เรื่องนี้เริ่มออกฉายเมื่อปี 2004 เป็นภาพยนตร์สัญชาติอเมริกัน กำกับโดย Alice Wu มีเรื่องราวเกี่ยวกับสังคมชาวจีน ที่อาศัยอยู่ในแมนฮัตตัน สหรัฐอเมริกา วิลหญิงสาวจากครอบครัวชาวจีน ที่อาศัยอยู่ในอเมริกา เธอเป็นศัลยกรรมแพทย๋อนาคตไกล แม่วิลจะใช้ชีวิตแบบอเมริกัน แต่เธอก็ไปพบปะสังสรรค์กับครอบครัวและงานเลี้ยงชุมชนชาวจีนทุกอาทิตย์อยู่เป็นประจำ ในงานเลี้ยงนั้นเองที่ทำให้วิลได้พบกับวิเวียนหญิงสาวนักบัลเล่ต์ ต่อมาทั้งสองก็ได้พบกันอีกครั้งในโรงพยาบาลที่วิลทำงานอยู่ เพราะพ่อของวิเวียนก็เป็นหัวหน้าของวิล ทั้งสองได้เริ่มสร้างมิตรภาพจนก่อเกิดเป็นความรักขึ้น และแล้วเหตุการณ์ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น เมื่อแม่ของวิลถูกตาของวิลไล่ออกจากบ้านเพราะตั้งครร์กไม่มีพ่อ เธอไม่ยอมบอกว่าพ่อของเด็กคือใคร จึงต้องย้ายมาอยู่กับวิล ท่ามกลางสังคมชาวจีนในอเมริกาที่รู้ไปทั่วถึงกันหมด วิลจำเป็นต้องหาสามีให้แม่ ก่อนที่ท้องจะโตไปมากกว่านี้ วิลและวิเวียนเริ่มสานสัมพันธ์กันจนกลายเป็นคู่รัก ทำให้แม่ของวิลเริ่มสงสัยและรับไม่ได้หากลูกสาวจะชอบผู้หญิงด้วยกัน

ต่อมาวิเวียนได้รับเชิญให้ไปเป็นนักบัลเล่ต์ที่ปารีส ทำให้พ่อของวิเวียนกดดันเรื่องอนาคตของเธอที่กำลังจะไปได้ไกล พ่อของเธอจึงต้องการให้วิลเลิกกับวิเวียน วิลยิ่งเครียดหนักเข้าไปอีกเมื่อยายต้องเข้าโรงพยาบาลอย่างกะทันหันและเสียชีวิตลงในเวลาไม่นาน เมื่อเกิดปัญหาเรื้อรังจิตใจ วิลจึงหนีหน้าวิเวียนไปและคล้ายจะบอกเลิก ทำให้วิเวียนจากไปปารีสด้วยความผิดหวัง

ในที่สุดแม่ของวิลก็ตัดสินใจแต่งงานกับชายหนุ่มคนหนึ่งเพื่อให้ตาของวิลมีความสุข แต่วิลก็ได้ขัดขวางไว้และบอกให้แม่แต่งงานกับคนที่เธอรักจริงๆ แม่ของวิลจึงตัดสินใจทำตามหัวใจ และคราวนั้นเองเธอก็เริ่มเข้าใจความรู้สึกของวิลที่มีต่อวิเวียน ทั้งสองจึงรีบไปสมานบิณเพื่อห้ามวิเวียนไม่ให้ไปปารีส แต่ก็สายไปเสียแล้ว วิเวียนจากเธอไปโดยไม่สนใจคำพูดของวิล วิลจึงต้องกลับมาอยู่เพียงลำพังอย่างเศร้าสร้อย แต่แล้วในงานเลี้ยงชุมชนชาวจีนอีกครั้งหนึ่งเธอก็ได้พบกับวิเวียนในงานอีกครั้ง ทั้งสองจึงได้กลับมาคืนดีกัน และความสัมพันธ์ในครอบครัวก็กลับมาดีอีกครั้งหนึ่ง

3.ภาพยนตร์เรื่อง The Chinese botanist's daughters

ภาพยนตร์เรื่องนี้เริ่มออกฉายเมื่อปี 2006 เป็นภาพยนตร์สัญชาติฝรั่งเศสที่ได้เข้าชิงรางวัล Grand Prix des Mériques จนได้รับรางวัล Best Artistic Contribution กับ People's Choice Award 2006 กำกับโดย Sijie Dai ตัวภาพยนตร์นั้นแม้จะถูกสร้างขึ้นโดยประเทศฝั่งตะวันตก แต่เนื้อหาของเรื่องกลับแสดงให้เห็นถึงประเพณีความเป็นอยู่สมัยก่อนในประเทศฝั่งตะวันออก เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับประเพณีความเป็นอยู่สมัยก่อนในประเทศจีนที่ถือว่าการเป็นรักร่วมเพศ เป็นการกระทำที่ผิดศีลธรรมอย่างร้ายแรง เช่นเดียวกับการให้ความสำคัญต่อความบริสุทธิ์ของหญิงสาวเนื้อเรื่องที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ จะย้อนไปถึงช่วงเวลาประมาณ ปี 1980 ในประเทศจีน เป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างหญิงสาวสองคนคือลี่และอัน

ลีเป็นเด็กสาวลูกครึ่งจีน-รัสเซียที่เติบโตในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า เนื่องจากสูญเสียพ่อแม่ไปตั้งแต่คราวที่แผ่นดินไหวเมื่อปี 1976 เมื่อเธอเติบโตขึ้นผู้อำนวยการสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าต้องการให้เธอออกไปฝึกงานเกี่ยวกับพฤกษศาสตร์เพื่อนำความรู้กลับมาพัฒนาสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า จึงได้ส่งเธอไปฝึกงานในสวนพฤกษศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยคุณหลิน ที่ซึ่งศาสตราจารย์เฉินผู้เชี่ยวชาญด้านสมุนไพรดูแลอยู่ ศาสตราจารย์เฉิน มีลูกสาว 1 คน ชื่อ อัน ทั้งลีและอันได้ใช้ชีวิตร่วมกันทุกวันในสวนพฤกษศาสตร์ จนทั้งสองเกิดความใกล้ชิดสนิทสนมขึ้นจนกลายเป็นความรักไปในที่สุด แต่ทว่าศาสตราจารย์เฉินนั้นไม่เคยสงสัยในความสัมพันธ์ของ ทั้งสองมาก่อนเลย จนกระทั่งวันหนึ่งเมื่อพี่ชายของ อัน ที่ชื่อ ดัน ได้กลับมาจากการประจำการในกองทัพทหาร เขาก็ได้ตกหลุมรักในตัวลี อีกทั้งศาสตราจารย์เฉินเองก็มีความความหวังในตัวลูกชายว่าควรจะแต่งงานมีครอบครัวได้แล้ว จึงยุยงให้ ดันขอความรักจากลี หลังจากนั้นดันก็พยายามจะเขียนจดหมายบอกความในใจให้ ลีได้รู้ และเริ่มเข้ามาสานสัมพันธ์กับลี อันจึงไม่พอใจที่พี่ชายของตนมายุ่งกับสาวคนรักของเธอ เธอจึงได้หนีไปอยู่ที่บ้านอาจารย์หวงผู้เป็นคนรู้จักที่บ้านใกล้เรือนเคียง ลีได้ตามไปหาอัน และได้พูดคุยวางแผนกันถึงเรื่องที่ดันขอลีแต่งงาน ตัวลีเองแม้จะไม่อยากแต่งงานกับดัน แต่อันได้มีความคิดว่า ถ้าลีแต่งงานกับดัน เธอและลีก็จะได้อยู่ด้วยกันไปตลอด เพราะเดี๋ยวดันก็ต้องไปประจำการที่ริเบตแล้วและไม่รู้ว่าจะได้กลับมาหรือไม่ อย่างน้อยๆ ถ้าแต่งงานแล้ว ลีก็เท่ากับเป็นสมาชิกคนหนึ่งในบ้าน และก็จะได้อยู่ด้วยกันกับอัน ลีจึงตัดสินใจแต่งงานกับดันในที่สุด แต่แล้วหลังจากไปอันนี่มนลีก็ถูกดันทำร้ายร่างกายเนื่องจากดันจับได้ว่าเธอไม่ใช่สาวบริสุทธิ์อีกต่อไปแล้ว ดันได้จากไปยังริเบต ส่วนลียกกลับมาอยู่ที่สวนพฤกษศาสตร์กับอัน และศาสตราจารย์เฉินอีกครั้ง ทั้งลีและอันยิ่งสนิทสนมกันมากขึ้นกว่าเก่า จนศาสตราจารย์เฉินเริ่มสังเกตเห็นถึงความผิดปกติว่าอันไม่ใส่ใจในตัวเขาและดันไม่เหมือนเดิม แต่กลับสนใจแต่จะอยู่กับลีมากกว่า และเมื่อศาสตราจารย์เฉินทะเลาะกับอัน ลีก็เข้ามาปกป้อง เขาจึงโกรธมากและไล่ออกจากบ้าน แต่อันจะไปกับลีด้วย เขาจึงโกรธมากและไม่พูดจาทักทั้งสองคนอีก

จนกระทั่งวันหนึ่งเมื่อเขาเกิดอาการโรคหัวใจกำเริบต้องการจะกินยา จึงเรียกอันแต่อันไม่อยู่ในห้อง เขาจึงเดินตามหาและพบว่าอันกับลีกำลังมีความสัมพันธ์กันอยู่ในสวนพฤกษศาสตร์ เขาโกรธมากถึงกับเรียกลีนางปีศาจแล้วถือจอบเข้ามามุ่งจะทำร้ายลี อันเห็นดังนั้นจึงหยิบท่อนไม้ขึ้นมาทุบพ่อของตัวเองแล้วพาลีวิ่งหนีออกไป หลังจากนั้นลีและอันต้องขึ้นศาลในฐานะทำร้ายร่างกายศาสตราจารย์เฉิน และเป็นการเป็นรักร่วมเพศในสมัยนั้นถือเป็นสิ่งชั่วร้าย ในที่สุดเธอทั้งสองก็ได้ถูกประหารชีวิตลง โดยก่อนตายลีได้เขียนจดหมายไปหาผู้อำนวยการให้ช่วยผสมกระดูกของเธอกับอันนำไปโปรยไปเหนือทะเลสาบ เพื่อที่เธอทั้งสอง จะได้อยู่ร่วมกันตลอดไป

4. ภาพยนตร์เรื่อง Snow Flower and the secret fan

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดัดแปลงจากนิยายของนักเขียนนามว่า Lisa Lee โดยเป็นการเล่าเรื่องแบบตัดสลับไปมาระหว่างเรื่องราวใน 2 ยุคสมัยที่มีความเกี่ยวข้องกัน ออกฉายในปี 2011 กำกับโดย Wayne Wang ภาพยนตร์ได้เริ่มเล่าถึงสมัยยุคปัจจุบันในเซี่ยงไฮ้ก่อน โดยเป็นเรื่องราวความสัมพันธ์กันระหว่างโซเฟีย และนี่นา โซเฟียนั้นเป็นชาวเกาหลีที่ย้ายถิ่นฐานมาตั้งรกรากอยู่ที่เมืองเซี่ยงไฮ้ เพราะพ่อแต่งงานใหม่กับสาวชาวจีน หลังจากที่แม่ของเธอเสียชีวิต การมาอยู่ที่เมืองจีนโซเฟียมีปัญหาทางด้านเรื่องภาษาอย่างมาก เธอเพียงแค่ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารเท่านั้น แต่โซเฟียเองก็มีเพื่อนที่ดูอย่างนี้น่าสาวจีนครอบครัวยากไร้ที่มาสอนภาษาจีนให้เธอ จนทำให้ทั้งคู่กลายเป็นเพื่อนรักกัน กาลเวลาล่วงเลยมาเมื่อแม่เลี้ยงโซเฟียไม่ยอมให้โซเฟียมีเพื่อนแบบนี้มาเพียงเพราะฐานะที่ต่างกัน ทั้งสองจึงร่วมสาบานตนเป็นเพื่อนตายซึ่งกันและกัน จนกระทั่งทั้งสองได้แยกจากกันไป และกลับมาพบกันอีกครั้งในตอนโต โซเฟียได้เขียนนิยายขึ้นเรื่องหนึ่งขึ้นมาเพื่อเป็นตัวแทนเล่าเรื่องราวระหว่างเธอกับนี่นา เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์อันพิเศษระหว่างหญิงสาวชาวจีนช่วงศตวรรษที่ 19 ในมณฑลเหอหนาน ที่มีความสัมพันธ์เปรียบได้กับการเป็นเพื่อนตายซึ่งกันและกัน การเป็นเพื่อนตายของหญิงสาวจะมีอักษรเฉพาะของตนเองเพื่อเป็นสัญลักษณ์ในการสื่อสารกัน เรียกว่า "อักษรหนึ่งชู" ซึ่งเป็นภาษาเขียนภาษาเดียวในโลกที่ประดิษฐ์โดยผู้หญิง ใช้โดยผู้หญิง และมีแต่ผู้หญิงเท่านั้นที่เรียนรู้เข้าใจ โดยมักจะใช้เขียนลงบนหนังสือ พัดกระดาษ หรือใช้ปักลงบนผ้า

โซเฟียได้เขียนนิยายขึ้นโดยกำหนดตัวละครขึ้นชื่อไปเหอ และ เสวฮวา หญิงสาวชาวจีนในมณฑลเหอหนาน ผู้เป็นเพื่อนร่วมสาบานซึ่งกันและกัน แทนความสัมพันธ์ของตัวเธอกับนี่นา ไปเหอและเสวฮวาได้บันทึกอักษรหนึ่งชูลงบนพัดเพื่อใช้ติดต่อกันอย่างลับ ๆ บอกปัญหาและความในใจแก่กัน ในยุคที่ผู้หญิงถูกกดขี่อย่างหนักจากประเพณีการมัดเท้าให้ได้เท้าเล็กที่สุด แม้ต้องทนกับกระดูกหักร้าวก็ต้อยยอมเพื่อมัดใจชาย ไปเหอและเสวฮวาแม้จะรักกันมาก แต่ความสัมพันธ์ของทั้งสองก็เริ่มเกิดปัญหาขึ้นจนทำให้ต้องแยกจากกัน ท้ายสุดแล้วทั้งสองก็มีโอกาสได้อยู่ร่วมกัน เมื่อเสวฮวาล้มป่วยและเสียชีวิตในเวลาต่อมา ไปเหอจึงได้ไปเจอพัดที่เป็นจดหมายลับเขียนความในใจของเสวฮวาที่มีต่อเธอ ทำให้เธอเข้าใจความรู้สึกของเสวฮวาทั้งหมด แต่ก็หายไปเสียแล้ว ในเรื่องราวของไปเหอเสวฮวานี้จึงจบลงแบบโศกนาฏกรรมที่ตัวละครไม่ได้อยู่ร่วมกันในท้ายที่สุด ในขณะที่เดียวกันเรื่องราวระหว่างโซเฟียและนี่นา กลับไม่เป็นเช่นนั้น แม้ว่าโซเฟียกับนี่นาจะต้องผัดใจกันในเรื่องความสัมพันธ์เช่นเดียวกันกับไปเหอและเสวฮวา แต่โชคชะตาก็นำพาให้พวกเขาได้กลับมาอยู่ด้วยกันอีกครั้งในท้ายที่สุด

ภาพยนตร์ไต้หวัน

5. ภาพยนตร์เรื่อง Love's Lone Flower

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดัดแปลงจากเรื่องสั้นของนักเขียนนิยายนามว่า Pai Hsien Yung เป็นเรื่องที่สร้างขึ้นโดยอิงจากเรื่องจริง เรื่องราวความรักของหยาง ซ่งหลาง ที่ปรากฏขึ้นในช่วงเวลาปี 1945-1965 ภาพยนตร์ออกฉายในปี 2005 กำกับโดย Ui-Yuan Tsao ภาพยนตร์นำเสนอเรื่องราวของหญิงสาวที่ชื่อว่าหยวนฟาง

เธอนี้ภัยสงครามจากเชียงไฮ้มาอยู่ที่ไต้หวัน โดยทำงานเป็นเพื่อนตีหมกให้แก่แขกทั้งหลาย ณ ที่แห่งนี้เธอได้พบกับจวนจวน เด็กสาวที่ทำงานด้วยกัน ซึ่งมีวัยใกล้เคียงกับวูเป่าเด็กสาวคนรักเก่าที่ตายจากเธอไปตอนที่หนีภัยสงคราม ก่อนที่จะเกิดสงครามนั้น หยวนฟางทำงานอยู่ในสถานโคมแดงแห่งหนึ่ง และวันหนึ่งเธอได้บังเอิญพบกับวูเป่าข้างถนน ในตอนนั้นเอง วูเป่ากำลังถูกกลุ่มอันธพาลกำลังพาตัวไปขายให้กับช่องหยวนฟางจึงได้ช่วยเธอไว้ วูเป่าสำนึกในบุญคุณและไม่มีที่ไปจึงขอมาอยู่รับใช้หยวนฟาง แต่แล้ววูเป่าก็ได้ตกหลุมรักกับซังหลางชายหนุ่มผู้พบกันในคลับที่วูเป่าร้องเพลงอยู่ ส่วนหยวนฟางนั้นก็ตกหลุมรักวูเป่า จนเธอต้องการที่จะครอบครองวูเป่าไว้ วูเป่ายอมพลีกายเพื่อตอบแทนบุญคุณของหยวนฟาง แต่แล้วเมื่อเกิดสงครามกลางเมืองขึ้น ซังหลางได้พาวูเป่าหนีขึ้นเรือไปได้หัวด้วยกัน แต่วูเป่าก็ได้หนีลงเรือเพื่อกลับมาหาหยวนฟาง จนในที่สุดหนีภัยสงครามก็ทำวูเป่าป่วยและเสียชีวิตลง เมื่อเวลาผ่านไปหยวนฟางได้อพยพลี้ภัยมาอยู่ที่เชียงไฮ้ และทำงานในสถานโคมแดงเช่นเคย ที่นั่นเองที่ทำให้เธอได้พบกับจวนจวน เด็กสาวผู้สดใส หยวนฟางคอยดูแลจวนจวนด้วยความรักและเอ็นดู เพราะเด็กสาวเธอทำให้นึกถึงวูเป่า

วันหนึ่งเมื่อมีแขกอันธพาลคนหนึ่งชื่อว่าโกได้ถูกใจในตัวจวนจวน เขาจึงมักจะมาซื้อตัวจวนจวน และมักจะคอยทำร้ายร่างกายเธอเสมอ จวนจวนจึงต้องหนีไปพึ่งหยวนฟาง หยวนฟางจึงชวนจวนจวนมาอยู่ด้วยกันในบ้านหลังใหม่ โกงนั้นก็ยังคอยตามจวนจวน เขาทำให้เธอติดยาและข่มขืนเธอ จวนจวนเริ่มเสียสติและทนไม่ไหวในที่สุดจึงคว่ำหินมาทุบโกจนตาย ท้ายสุดแม้ภาพยนตร์จะไม่ได้กล่าวถึงว่าหยวนฟางและจวนจวนได้ดำเนินความสัมพันธ์กันอย่างไรต่อ แต่ถึงทำไว้ให้เห็นว่าเมื่อเวลาผ่านไปหยวนฟางได้บังเอิญไปพบกับเพื่อนเก่าที่เคยทำงานในสถานโคมแดงด้วยกัน เพื่อนของเธอได้แต่งงานมีสามีแล้ว หยวนฟางจึงไม่อยากให้ใครรู้ว่าเธอนั้นเป็นคนรู้จักของเพื่อน เพราะกลัวว่าผู้คนจะมองเพื่อนไม่ดี หยวนฟางจึงบอกกับเพื่อนว่าให้เหมือนว่าไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ภาพยนตร์จึงมีบทสรุปที่ไม่สุขสมหวัง ตัวละครทั้งหลายต่างต้องพบกับความสูญเสียต่างๆในชีวิต

6. ภาพยนตร์เรื่อง Miao Miao

ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกฉายในปี 2008 กำกับโดย Hsiao-tse Cheng ภาพยนตร์เล่าถึงเหมี่ยวเหมี่ยว นักเรียนสาวที่เดินทางจากญี่ปุ่นมาเรียนไต้หวันในฐานะนักเรียนแลกเปลี่ยน เธอได้พบกับเสี่ยวอ้ายเพื่อนร่วมห้องโดยบังเอิญที่ ซานซาลารถไฟ หลังจากนั้นทั้งคู่ก็เริ่มทำความรู้จักกัน เหมี่ยวเหมี่ยวได้บังเอิญไปเจอร้านขายซีดีเข้า เธออยากรู้ว่าเพลงในร้านที่เปิดอยู่เป็นของใครแต่ดูเจ้าของร้านไม่สนใจเธอ เสี่ยวอ้ายจึงอาสาช่วยเธอ เพื่อแลกกับการดึงเธอมาเข้าร่วมชมรมทำขนมด้วย จึงทำให้เหมี่ยวเหมี่ยวเริ่มมีเพื่อนมากขึ้นจากการเข้าร่วมชมรม ทั้งสองค่อยๆสนิทกันมากขึ้น และมันก็กลายเป็นความรักที่เกิดขึ้นในใจของเสี่ยวอ้าย ในขณะที่เหมี่ยวเหมี่ยวนั้นกลับไปชอบเงินเฟยเจ้าของร้านขายซีดี เหมี่ยวเหมี่ยวที่กำลังหลงใหลในเงินเฟย เธอพยายาม

สืบหาข้อมูลเกี่ยวกับตัวเงินเฟย และให้ความสนใจในตัวเขา ในขณะที่เสี่ยวอ้ายเป็นคนที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนเหมียวเหมียวอยู่เสมอ แม้แท้จริงแล้วลึกๆข้างในเสี่ยวอ้ายก็ได้ตกหลุมรักเหมียวเหมียวเช่นกัน

ส่วนเงินเฟยนั้นเฝ้าคิดถึงแต่อดีต จมอยู่ในความเสียใจที่ไม่ตอบรับความรู้สึกของเพื่อนชายคนสนิทของเขาให้ชัดเจน จนกระทั่งเพื่อนชายคนนั้นได้ประสบอุบัติเหตุและเสียชีวิตไป เงินเฟยจึงคอยตามหาซีดีเพลงที่พวกเขาทำวงร่วมกัน และคอยปฏิเสธการร่วมวงกับเพื่อนที่ยังเหลืออยู่ด้วยความรู้สึกผิด ในที่สุดเงินเฟยก็คิดจะปิดร้านซีดีและจากไป

เหมียวเหมียวนั้นมีความรู้สึกให้กับเงินเฟยและลงมือกระทำเพื่อให้เขารับรู้ แต่เขาก็ไม่สามารถตอบสนองเหมียวเหมียวได้ คงมีเพียงเสี่ยวอ้ายเท่านั้นที่เข้าใจและสัมผัสถึงความหมายแท้จริงที่ เพราะเสี่ยวอ้ายนั้นก็มีความรักให้กับเหมียวเหมียวแต่ต้องปิดบังไว้เช่นกัน ทำயสุดแล้วเหมียวเหมียวก็ได้กลับไปยังญี่ปุ่น และเสี่ยวอ้ายก็ยังไม่เคยได้บอกความรู้สึกของเธอที่มีต่อเหมียวเหมียว และยังคงคิดที่จะเก็บมันไว้ในใจตลอดไป คงเหลือไว้แต่ความรู้สึกดีๆที่มีให้ความทรงจำในหน้าร้อน และทุกคนต่างต้องแยกจากกันไปตามหนทางของตัวเอง

7.ภาพยนตร์เรื่อง Drifting flower

ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกฉายในปี 2008 กำกับโดย Zero Chou เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับรักร่วมเพศในช่วงเวลาสามยุค สามสมัย ซึ่งแต่ละเรื่องราวมีความเกี่ยวโยงกัน และมีพัฒนาการของตัวละครให้เห็นในเรื่อง ภาพยนตร์ได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ตอน เกี่ยวกับหญิงสาว 3 คน ที่ค่อยๆค้นพบตัวเอง

ในตอนแรกเล่าถึงหญิงสาวชื่อจิง ซึ่งเป็นนักร้องตบอดในคลับบาร์ เธอได้มีความรักกับเพื่อนทอม นักดนตรีที่ชื่อดีโก้ ในขณะที่น้องสาวของเธอวัย 8 ขวบ ชื่อว่าเมย์ ก็เริ่มรู้สึกชื่นชอบในตัวดีโก้ จนเกิดความรู้สึกหึงหวงพี่สาวของเธอกับดีโก้ ทำให้สองพี่น้องเริ่มมีปัญหากัน และท้ายสุดนั้นเมย์ก็ได้ถูกส่งตัวไปให้ครอบครัวอุปถัมภ์ช่วยดูแล เนื่องจากการเลี้ยงดูน้องสาวให้อยู่ในครอบครัวที่เป็นหญิงรักหญิงนั้น อาจไม่ใช่เรื่องที่ดีนัก ในสายตาของคนรอบข้าง เมื่อเมย์โตขึ้น เธอก็เริ่มเข้าใจความรักมากขึ้น และเข้าใจในความรู้สึกของพี่สาว ทำยที่สุด ทั้งสองพี่น้องจึงได้พบเจอกันอีกครั้งอย่างมีความสุข

ส่วนภาพยนตร์ในตอนที่สอง เล่าถึงชีวิตของดีโก้ในวัยรุ่น ที่เธอกำลังสับสนกับความต้องการและตัวตนที่แท้จริงของเธอ ท่ามกลางปัญหาเรื่องธุรกิจครอบครัว โรงละครหุ่นกระบอกที่กำลังจะเสื่อมความนิยม ตอนนั้นเองดีโก้ได้พบกับลิลี่ เด็กสาวคณะนักแสดงคู่แข่ง เมื่อทั้งสองได้พูดคุย ผูกสัมพันธ์กัน ดีโก้จึงได้รักษาปัญหาต่างๆกับลิลี่ จึงทำให้ดีโก้ค้นพบว่าแท้จริงแล้วตัวเธอเองนั้นชอบผู้หญิง และลิลี่เองก็เป็นคนที่ช่วยให้ดีโก้ได้รู้จักกับตัวตนที่แท้จริงของตนเอง

ในตอนสุดท้าย ภาพยนตร์เล่าเรื่องราวถึงลิลี่ในวัยผู้ใหญ่ เธอได้แต่งงานกับเพื่อนชายที่เป็นเกย์ชื่อว่า เยน ทั้งสองวางแผนแต่งงานกันเพื่อกลับไปใช้ชีวิตที่แท้จริงของพวกเขา ตอนหลังเมื่อลิลี่เกษียณ เธอได้ป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์และหลงคิดว่าไอเซียนทอมคูรักที่เสียชีวิตไปแล้วยังมีชีวิตอยู่ เยนเพื่อนเกย์ของเธอที่ติดเชื้อเอดส์และโดนคนรักทอดทิ้งจึงกลับมาเยี่ยมลิลี่และพาลิลี่กลับไปอยู่ที่บ้าน ลิลี่คิดว่าเยนคือไอเซียนคูรักทอม

ของตนที่หายไปแล้วกลับมาหา เมื่อเย็นไม่มีที่ไปเขาจึงตัดสินใจอยู่เป็นเพื่อนลิลี่ คอยดูแลเธอด้วยความเห็นใจ ทั้งสองจึงได้อยู่เป็นเพื่อนกันในวันปลายของชีวิต

8. ภาพยนตร์เรื่อง Candy rain

ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกฉายในปี 2008 กำกับโดย Chen Hung-I ภาพยนตร์นั้นแบ่งเรื่องราวการเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครหลัก 4 คู่ คือ เจสซี่ กับ ปอน เพื่อนสาวสมัยวัยเรียนมัธยม เมื่อเจสซี่ได้เลิกรักกับคนรักและทะเลาะกับครอบครัว เธอจึงออกเดินทางค้นหาหนทางใหม่ให้กับชีวิต เจสซี่หวังจะได้พบกับคนที่รักเธอ และดูแลเธอได้ เธอจึงตัดสินใจเดินทางมาพบกับปอนเพื่อนที่หลงรักเธอตั้งแต่สมัยเรียน ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ค่อยๆดำเนินไปและพัฒนากลายเป็นคนรัก แต่แล้วก็ต่างพบปัญหาในเรื่องของความสัมพันธ์เล็กๆน้อยๆ ทั้งคู่จึงต้องเรียนรู้ที่จะรักษาความรักนั้นเอาไว้

อยู่กับลิน หญิงสาววัยทำงาน ทั้งคู่ต่างตามหารักแท้โดยการเล่นเว็บไซต์หาคู่เพื่อจะได้พบกับคนที่ใช่ในชีวิต เมื่อทั้งสองพบกันจึงทำให้รู้ว่าพวกเขาต่างแตกต่างกันมากในเรื่องอุปนิสัยใจคอ ที่มากกว่าไปกว่านั้นคือเป้าหมายในความรักของทั้งคู่ยังไม่เท่ากันอีกด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นอุปสรรคในความรักที่ทำให้ความสัมพันธ์นั้นไม่ลงตัว ทั้งคู่จึงต้องเลิกรักกันไปในที่สุด

ซิมเมอร์กับสเปนเซอร์คู่รักที่คบหากันมานาน ทั้งคู่รักกันมากแต่ไม่อาจอยู่ด้วยกันได้ เนื่องจากความจำเป็นในการใช้ชีวิตในสังคม ทำให้ซิมเมอร์ต้องแต่งงานกับชายหนุ่มที่เธอไม่ได้รักเพื่อสร้างครอบครัว ทั้งสองจึงสัญญากันว่าเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมจะกลับมาอยู่ด้วยกันอีกครั้งหนึ่ง สเปนเซอร์ได้แต่เฝ้ารอคอยซิมเมอร์เพียงลำพังยาวนานหลายปี จนในที่สุดซิมเมอร์ก็กลับมาแต่หากเป็นการกลับมาที่ยังไม่ถึงเวลา ทำให้สามีของเธอพยายามหาทางหนียั้งซิมเมอร์ไว้ และยื่นข้อเสนอให้สเปนเซอร์ไปอยู่ด้วยกันสามคน ความรักความต้องการที่ไม่ลงตัวของทั้งคู่ จึงเป็นอุปสรรคที่ทำให้ทั้งสองยังไม่สามารถกลับมาอยู่ด้วยกันได้

ริคกีกับเสี่ยวยูน เด็กสาวผู้มีความรักแบบฉาบฉวย โดยเฉพาะริคกีที่ชื่อเสียงของเธอโด่งดังไปในเรื่องความเจ้าชู้ ทั้งคู่ต่างตกลงรักกันอย่างรวดเร็วตั้งแต่ครั้งแรกที่เจอกัน แต่ริคกีไม่หยุดแค่นั้น เธอยังคงเที่ยวเจ้าชู้กับบรรดาผู้หญิงคนอื่น ๆ พร้อมทั้งอดีตคนรักที่ยังไม่ตัดขาด ทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ต้องเกิดปัญหาขึ้น แต่แล้วเมื่อมีเหตุการณ์ที่ทำให้ริคกีคิดได้ เธอจึงตัดสินใจสะสางความสัมพันธ์ที่ค้างคาทั้งหมดให้จบลงด้วยดี

ภาพยนตร์ฮ่องกง

9. ภาพยนตร์เรื่อง Intimates (Ji sor)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกฉายในปี 1997 กำกับโดย Chi Leung 'Jacob' Cheung เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรักของคนต่างวัยต่างฐานะ มีการเล่าเรื่องในอดีต ที่โยงมายังเรื่องในปัจจุบัน ภาพยนตร์เริ่มเล่าเรื่องจาก

ปัจจุบัน หวาย สาวมั่นในเมืองใหญ่ต้องกลับบ้านมาหาพ่อที่เมืองจีน โดยติดลูกน้องเก่าของพ่อกลับมาด้วย เธอคนนี้เป็นหญิงชราวัย 80 ที่ยังดูแข็งแรงและคล่องแคล่ว แม้ว่าหยาจะไม่เคยพบเธอมาก่อน แต่รู้ว่าเธอคนนี้ยังเป็นโสด จึงพูดจาเยาะเย้ยหญิงรุ่นเยาว์ว่าไม่เคยมีความรักตั้งนั้นโปรดยามาสอนเธอ แต่เมื่อการเดินทางที่แสนยาวไกล เนื่องจากการวะของหญิงชราเพื่อไปพบกับคนๆหนึ่ง ทำให้เธอได้รู้จักเพื่อนเดินทางคนนี้เพิ่มขึ้น และยังได้รับคำสอนและบทเรียนชีวิตมากมาย ภาพยนตร์ได้เล่าย้อนกลับไปในอดีตที่ยังอยู่ในความทรงจำของหญิงชรา เป็นเรื่องราวของพูนสาวน้อยที่กำลังหนีการแต่งงานมาเข้าสำนักหญิงแห่งหนึ่งที่เรียกว่า Ji Sor เธอถูกบังคับจากพ่อแม่เพื่อขายเธอใช้หนี้ ในขณะที่เธอกำลังเข้าตาจน เธอก็บังเอิญได้รับการช่วยเหลือจากหวาน หญิงสาวที่กำลังนั่งเรือผ่านมาพอดี หวานจากไปพร้อมกับเสียงร้องเพลงที่พูนจำได้ไม่เคยลืม เมื่อพูนได้เข้ามาทำงานที่โรงงานปั่นฝ้าย เธอจึงได้พบกับหวานอีกครั้ง ในฐานะของนายหญิงเมียคนที 8 ของเจ้าแก เธอกลายเป็นบ่าวประจำตัวหวานไปในที่สุด ทำให้ทั้งสองสนิทกันในฐานะนายกับสาวรับใช้

แต่แล้ววันหนึ่งเมื่อพูนได้ไปเป็นเพื่อนเจ้าสาวให้เพื่อนคนหนึ่ง เธอได้พบว่าเจ้าบ่าวนั้นคือเพื่อนชายของเธอที่โตมาด้วยกัน คินนั้นเธอออกไปนั่งคุยกับเขาด้วยจิตใจสับสน ชายหนุ่มสารภาพรักกับเธอ และเธอก็ตกเป็นของเขาในที่สุด เมื่อหวานรู้เรื่องนี้เธอเสียใจมาก จนควบคุมตัวเองไม่ได้ เธอได้เข้าไปกอดจูบพูน แต่พูนก็ได้หนีไป และแล้วพูนก็พบว่าตัวเองกำลังตั้งท้อง เธอจึงจะให้ชายคนรักพาเธอหนีไปด้วยกัน แต่เขาปฏิเสธ พูนจึงตัดสินใจทำแท้งและอยากจะฆ่าตัวตาย แต่หยาได้เข้ามาช่วยเธอไว้ พร้อมกับคอยดูแลเธอ ในที่สุดทั้งสองก็ออกมาใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน แต่แล้วเมื่อเกิดสงครามขึ้น สามเษกของหวานก็มาชวนเธอหนีไปอเมริกาด้วยในคินนั้นเองพูนและหยาที่ได้มีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกัน และทั้งสองตั้งใจจะหนีไปด้วยกัน แต่แล้วก็มีเหตุที่ทำให้เธอต้องต้องพลัดพรากจากกัน

ปัจจุบันหญิงชราได้แต่เฝ้ารอวันที่จะได้พบกับคนที่เธอรักอีกครั้ง หลังจากระเบิดที่ญี่ปุ่นทิ้งลงมา ทั้งสองก็ไม่ได้พบกันอีก เมื่อเธอทราบว่าคนรักของเธอกำลังจะกลับมาโดยรถไฟ เธอกับหยาและสหายเก่าแก่อีกไปรอยังชานชาลา และในที่สุดหวานและพูนก็ได้พบกันอีกครั้งหนึ่ง

10. ภาพยนตร์เรื่อง Butterfly

ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกฉายในปี 2004 กำกับโดย Yan Yan Mak และไปแจ้งเกิดในเทศกาลหนังแถบตะวันออก และอีกหลายประเทศ อาทิ เทศกาลหนังที่อินเดีย ไต้หวัน ฟูซาน สตอกโฮล์ม เซาเปาโล ฯลฯ ภาพยนตร์เล่าเรื่องโดยการดำเนินเรื่องในช่วงเวลาปัจจุบัน ควบคู่กับการลำดับเรื่องในอดีตขึ้นมาสลับกัน กระทั่งภาพยนตร์เล่าถึงฟลาเวีย ครูสาววัย 30 ปี ที่มีชีวิตครอบครัวแสนดี มีสามีที่เข้าใจเธอเป็นอย่างดี แต่ตัวเธอก็ยังคงคิดถึงภาพความรักในอดีตอันแสนหวานอยู่เสมอ

เมื่อเล่าเรื่องราวในภาคอดีต ฟลาเวียในสมัยวัยรุ่นนั้นได้มีความรักที่ลึกซึ้งกับจินเพื่อนนักเรียนหญิงด้วยกัน จินเป็นรักแรกของเธอ และทั้งสองก็รักกันมาก แต่แล้วความรักของทั้งสองก็ต้องจบลง เนื่องจากแม่ของฟลาเวียได้ล่วงรู้ถึงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างทั้งสอง

ในภาคปัจจุบันฟลาเวียได้ใช้ชีวิตแบบหญิงสาวที่มีชีวิตครอบครัวปกติเหมือนผู้หญิงทั่วไป แต่แล้วเธอก็ได้พบกับเสี่ยวเย่ สาววัยรุ่นรักอิสระที่เผชิญเข้ามาพัวพันกับชีวิตฟลาเวีย เป็นเสมือนนาฬิกาย้อนเวลาให้กลับไปเห็นชีวิตของฟลาเวียในสมัยวัยรุ่น เมื่อฟลาเวียได้รู้จักกับเสี่ยวเย่ที่มีพฤติกรรมเสเพลและสนใจในตัวเธออย่างชัดเจน ทำให้ตัวตนที่เป็นความลับของฟลาเวียที่เก็บซ่อนมานานค่อยๆถูกเปิดออก ทุกครั้งที่ฟลาเวียได้พบพูดคุยกับเสี่ยวเย่ เธอจะนึกถึงเรื่องระหว่างเธอกับจิน ทั้งคู่มักใช้เวลาท่องเที่ยวไปที่ต่างๆ ขึ้นไปนั่งบนที่สูงๆ เพื่อมองวิวข้างล่าง ไม่ต่างจากผีเสื้อที่โบยบินไปพร้อมๆกัน ผนวกกับช่วงเวลาดังกล่าวการเรียกร้องประชาธิปไตยในจีนกำลังเบ่งบาน และลูกกลมมาถึงฮ่องกง ความคิดอิสระ และยุคนูปผาชนจึงสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของเด็กสาวทั้งสอง แต่เมื่อฟลาเวียถูกบังคับให้ต้องเลือกกลับมาเดินในกรอบที่ถูกต้อง เธอก็ยอมที่จะเดินไปตามเส้นที่ขีด พร้อมๆ กับความรู้สึกผิดในตัวเองมาตลอดหลายปี ฟลาเวียเชื่อว่าเธอทำให้จินต้องผิดหวังจนหนีไปวชชี มาในปัจจุบันฟลาเวียกลับไปอยู่ในสถานการณ์คล้ายอดีตอีกครั้ง เพียงแต่รักครั้งนี้ไม่ใช่จิน แต่เป็นเสี่ยวเย่ เธอต้องเลือกระหว่างครอบครัวที่อบอุ่นหรือเลือกที่จะไปใช้ชีวิตอยู่กับเด็กสาวธรรมดาที่อาจถูกครหาจากคนในครอบครัว และสังคมที่ยิ่งกว่าในอดีต แต่แล้วเธอก็เลือกทำตามหัวใจของตนเอง โดยปลดปล่อยความเป็นผีเสื้อในตัวเองให้โบยบินอย่างอิสระอีกครั้งหนึ่ง ละทิ้งครอบครัวอันอบอุ่น เลิกความรักของตัวเอง

11. ภาพยนตร์เรื่อง Ab-normal beauty

ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกฉายในปี 2004 กำกับโดย Oxide Pang ภาพยนตร์เล่าเรื่องราวถึงสองนักศึกษาสาวคู่รักจีนกับเจส ผู้หลงใหลในการถ่ายภาพ ทั้งคู่มักตระเวนถ่ายภาพพร้อมกันไปในทุกหนทุกแห่ง โดยเฉพาะจีนี่ ภาพถ่ายของเธอได้ชนะการประกวดมากมายจนหมดแรงบันดาลใจในการถ่ายภาพแบบเดิมๆ ในที่สุด เธอพยายามที่จะค้นหามุมมองและแรงบันดาลใจใหม่ๆ จนกระทั่งเกิดอุบัติเหตุรถชนและมีคนตาย เธอเป็นหนึ่งในพยานผู้พบเห็น ด้วยจิตวิญญาณของตากล้อง ทำให้เธอยกกล้องขึ้นมาเก็บภาพศพเหล่านั้น หลังจากนั้นเธอก็รู้สึกว่าการถ่ายภาพที่เกี่ยวข้องกับความตายนั้นเป็นเรื่องน่าหลงใหล จีนี่เริ่มต้นตามถ่ายภาพสัตว์ที่ตายแล้วมากมาย แต่กลับไม่สามารถเติมเต็มความต้องการของเธอได้ จนกระทั่งวันหนึ่งเธอได้พบเห็นเหตุการณ์คนกำลังจะกระโดดตึกฆ่าตัวตาย เธอกลับตั้งกล้องรอด้วยความปรารถนาอันแรงกล้า และแล้วเธอก็ได้ถ่ายรูปศพคนตายอีกครั้ง นั่นทำให้เธอเกิดความหลงใหลในความตายพร้อมกับจิตใจของเธอที่เปลี่ยนไปตลอดกาล จีนี่เริ่มกลายเป็นคนอารมณ์รุนแรง และเริ่มคิดถึงความตายของตัวเองสลับกับความรู้สึกอยากจะทำคนเพื่อถ่ายรูป

และความสัมพันธ์กับแม่ของเธอก็เลวร้ายนัก เมื่อแม่ไม่เคยใส่ใจในตัวเธอเลย ทำให้เธอรู้สึกถลำลึกกับความตายมากขึ้นเรื่อยๆ เจสคนรักของเธอพยายามที่จะห้ามไม่ให้เธอถลำลึกลงไปมากกว่านี้ และเฝ้าปลอบประโลมจีนี่จนเธอรู้สึกดีขึ้น แต่แล้ววันหนึ่งจีนี่บังเอิญพบวีดีโอเทปลับที่ส่งถึงเธอ เมื่อเปิดดูเธอก็พบกับภาพหญิงสาวที่กำลังถูกทรมานอย่างแสนสาหัส จีนี่และเจสจึงตามหาต้นตอว่าใครเป็นผู้ส่งวีดีโอมา เจสสันนิษฐานว่าเป็นแอนสัน ชายหนุ่มเพื่อนร่วมชั้นเรียนของจีนี่ที่แอบชอบเธอมาตลอด แอนสันมักจะใช้กล้องวีดีโอถ่ายภาพวีดีโอของจีนี่ และเขาก็เป็นเป็นอีกคนหนึ่งที่ว่าจีนี่หลงใหลในรูปภาพของคนตาย แต่แล้วเมื่อจับตัวแอนสันมาซักถามได้ จึงได้รู้ว่าความจริงเขาเพียงแค่ส่งภาพของจีนี่มาเท่านั้น ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับวีดีโอการฆาตกรรมหญิงสาวเลย ต่อมาจีนี่ยังคงได้รับวีดีโอการฆาตกรรมหญิงสาวมาอีก แต่คราวนี้เป็นคราของเจสที่ถูกคนร้ายจับตัวไปทรมาน และแล้วเธอก็ได้ถูกจับตัวไป และพบว่าคนร้ายคือพนักงานขายหนังสือที่เธอเคยไปซื้อนั่นเอง ภาพยนตร์จึงจบลงด้วยเรื่องราวหักมุมว่าแท้จริงแล้วฆาตกรเป็นใคร และยังเฉลยให้เห็นความลับในวัยเด็กเมื่อเธอถูกญาติลวนลาม ว่าเธอนั่นเองที่เป็นคนฆาตกรรมญาติโดยการผลักให้ตกบันไดจนเสียชีวิตโดยไม่มีใครรู้ และท้ายที่สุดแล้วเธอก็ยังได้กลับมาที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับแม่ของเธออีกครั้งหนึ่ง

12. ภาพยนตร์เรื่อง All about love

ภาพยนตร์เรื่องนี้ฉายในปี 2010 กำกับโดย Ann Hui เป็นเรื่องราวของเอลิต้าและเหมยซี ทั้งคู่เป็นเพื่อนและคนรักกันสมัยเรียน ต่อมาทั้งสองได้ขาดการติดต่อกันถึง 12 ปี และได้กลับมาพบกันอีกครั้ง เหมยซีนั้นได้แต่งงานกับแฟนหนุ่มของเพื่อนสาวเกย์ เพื่อที่พวกเขาจะได้รับสิทธิทางกฎหมายต่างๆ และสามารถอยู่ด้วยกันได้โดยอาศัยการแต่งงานหลอๆครั้งนี้ ส่วนเอลิต้านั้นเป็นโสดแต่อยากมีลูกและเลี้ยงลูกแบบแม่เลี้ยงเดี่ยว เหมยซีนั้นมีเพื่อนสนิทชื่อว่าอาร์นอล อาร์นอลกำลังคบหาอยู่กับสุยสุยและเป็นคู่เลสเบียนที่ต้องการจะรับเลี้ยงเด็กเพื่อนำมาเลี้ยงดูเป็นลูกของตัวเอง

เหมยซีนั้นทำงานเป็นทนายรับว่าความและให้คำปรึกษาเรื่องทางกฎหมายต่างๆ จนกระทั่งวันหนึ่งได้มีลูกความเป็นผู้ชายชื่อโรเบิร์ต ที่กำลังมีปัญหาเกี่ยวกับภรรยาในเรื่องเพศสัมพันธ์และการทำร้ายร่างกาย จนถึงขั้นภรรยาจะขอย่า โรเบิร์ตได้มาขอคำปรึกษากับเธอ เธอจึงให้คำปรึกษาไปจนเขาและภรรยาก็กลับมาดีกันได้ หลังจากนั้นเองเหมยซีกับโรเบิร์ตก็ได้ไปกินดื่มกันและมีความสัมพันธ์ชั่วข้ามคืนกันที่สุดในที่สุด แต่ความสัมพันธ์ชั่วคราวนั้นกับทำให้เหมยซีตั้งครภขึ้นมาโดยไม่ตั้งใจ ส่วนเอลิต้าเป็นนักแสดงละครเวทีเธอได้นัดพบกับชายหนุ่มในโลกไซเบอร์ที่ชื่อไมค์ ในคลับแห่งหนึ่ง และได้มีความสัมพันธ์กันในคืนนั่นเอง ต่อมาเอลิต้าได้พบว่าตัวเองกำลังตั้งครภกับไมค์ แต่เธอก็ได้พบกับความจริงว่าแท้จริงแล้วไมค์เป็นเพียงเด็กหนุ่มอายุเกือบๆจะ 20 ปีเท่านั้น ไม่ใช่ชายหนุ่มที่จะมารับผิดชอบเธอได้

ในช่วงเวลานั้นเองที่เหมยซี่และเอลิต้าได้มาพบกันและตกหลุมรักกันอีกครั้งหนึ่ง และตั้งใจว่าจะ สร้างครอบครัวอยู่ด้วยกัน โดยไม่ยอมพึ่งพาผู้ชาย แต่เหมยซี่นั้นกลับเริ่มวิตกกังวลถึงความสัมพันธ์แบบผูกมัดอีกครั้ง ในตอนแรกโรเบิร์ตและไมค์พยายามตามต่อเหมยซี่และเอลิต้า แต่ต่อมาก็พ่ายแพ้ให้กับความรักระหว่างเธอทั้งคู่ พวกเขาจึงอยู่ดูแลพวกเธอในฐานะเพื่อนและคนในครอบครัว เมื่อเอลิต้าตั้งครภโดยไม่มีพ่อ จึงเกิดปัญหาขึ้น เรื่องที่ทำงานของเธอจะไล่เธอออก อาร์นอลและซุซซุซจึงร่วมมือกันเป็นแกนนำจัดตั้งองค์กรเพื่อเรียกร้องสิทธิให้กับคุณแม่ที่ตั้งครภทั้งที่ยังไม่ได้แต่งงาน จนสามารถเรียกร้องสิทธิให้เอลิต้าได้สำเร็จ และเหมยซี่ก็เต็มใจที่จะสร้างครอบครัวกับเอลิต้า อาร์นอลกับซุซซุซจึงร่วมกันช่วยเหลือดูแลลูกๆของเหมยซี่และเอลิต้า โดยมีฐานะเป็นครอบครัวใหญ่มีคุณแม่ 4 คน และมีโรเบิร์ตกับไมค์คอยช่วยกันดูแลลูกของทั้งสองอีกด้วย

ภาพยนตร์ญี่ปุ่น

13.ภาพยนตร์เรื่อง Blue

ภาพยนตร์เรื่องนี้สร้างมาจากการ์ตูนของผู้เขียนนามว่า Kiriko Nananan นำมาถ่ายทอดเป็น ภาพยนตร์และออกฉายเมื่อปี 2002 กำกับโดย Hiroshi Ando ภาพยนตร์นำเสนอเรื่องราวของคายาโกะ เด็กสาวมัธยมปลายที่ค้นหาเป้าหมายในชีวิตไม่เจอ วันๆเธอมักนั่งเหม่อมองออกไปริมหน้าต่างอยู่เป็นประจำ จนถูกอาจารย์หาว่าเธอหลับในห้องเรียนต่อหน้าเพื่อนร่วมชั้น หลังชั่วโมงเรียนคายาโกะร้องไห้อยู่เพียงลำพัง จนกระทั่งเอนโด นักเรียนหญิงผู้ชาญฉลาดในเรื่องถูกพักการเรียนไปโดยไม่ทราบสาเหตุได้เข้ามาปลอบใจเธอ และเชื่อในสิ่งที่เธอพูด หลังจากนั้นคายาโกะก็เริ่มสนใจในตัวเอนโด เธอพยายามชวนเอนโดเข้ากลุ่มและทำความรู้จักกับเอนโดให้ มากขึ้น จนเธอเริ่มหลงรักเอนโด คายาโกะเริ่มสงสัยในความรู้สึกของตัวเอง เธอเก็บงำเรื่องนี้ไว้กับตัว จนกระทั่งเกิดปาร์ตี้นัดบอดกันในกลุ่มเพื่อนฝูง เธอจึงตัดสินใจลองมีความสัมพันธ์ทางกายกับชายหนุ่มคนหนึ่งเพื่อเพื่อนสาวของเธอหมายปองอยู่ ในขณะที่เอนโดมีความรักให้กับชายหนุ่มคนหนึ่งที่มีครอบครัวแล้ว และนั่นคือสาเหตุที่ทำให้เธอถูกพักการเรียน เนื่องจากเกิดพลาดพลั้งตั้งครภขึ้น คายาโกะเมื่อเข้าใจถึงความรู้สึกตัวเอง เธอจึงตัดสินใจบอกรักเอนโด และเอนโดก็ได้ตอบรับความรักของเธอ แม้ว่าจะเป็นเพียงความรักที่ไม่ตั้งใจให้เกิดขึ้น แต่ทั้งสองก็ได้พัฒนาความสัมพันธ์กันไปอีกขั้นหนึ่งซึ่งมากกว่าเพื่อน

จนกระทั่งวันหนึ่งเอนโดเกิดไม่สบาย เธอจึงไม่มาพบหน้าคายาโกะและได้หายตัวไป ทั้งคายาโกะไว้เพียงลำพัง จนคายาโกะทำใจได้กับความผิดหวังและเริ่มเรียนรู้ที่จะก้าวผ่านชีวิตในช่วงนี้ไปด้วยตนเอง ต่อมาเอนโดได้กลับมาอีกครั้ง พร้อมกับสารถาพความในใจว่าที่ผ่านมาเธอไม่เคยรักคายาโกะอย่างแท้จริงเลย เธอเพียงแค่งงาและต้องการเพื่อน คายาโกะนั้นรู้้อยู่แก็ใจว่าเอนโดยังไม่ลืมคนรักเก่า แม้ว่าเธอจะเสียใจแต่ก็

เข้าใจเอนโด ท้ายสุดแล้วเธอก็ยังเลือกที่จะรักข้างเดียวต่อไป และไม่คาดหวังในความรักจากเอนโดอีก ทั้งคู่ต่างก็เติบโตขึ้นและก้าวข้ามผ่านความรู้สึกเจ็บปวดของตัวเองไปได้

14. ภาพยนตร์เรื่อง Love my life

ภาพยนตร์เรื่องนี้สร้างมาจากการ์ตูนของผู้เขียนนามว่า Yamaji Ebine นำมาถ่ายทอดเป็นภาพยนตร์และออกฉายเมื่อปี 2006 กำกับโดย Koji Kawano ภาพยนตร์นำเสนอเรื่องราวของอิชิโกะและเอริ สองสาวนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีความสัมพันธ์ที่ซับซ้อน รอบตัวของพวกเธอเต็มไปด้วยผู้คนที่มีรสนิยมที่ต่างกันไป และทั้งสองนั้นต่างก็มีพื้นฐานมาจากครอบครัวที่ต่างกัน วันหนึ่งเมื่อทั้งสองตัดสินใจที่จะเปิดเผยความรักของตนแก่คนในครอบครัว ทำให้ความรักและความสัมพันธ์ของเธอสองดำเนินไปพบกับอุปสรรคต่างๆ อิชิโกะนั้นอาศัยอยู่กับพ่อเพียงสองคนเพราะแม่ตายไปแล้วตั้งแต่เธอยังเด็ก จึงสนิทกับพ่อเหมือนเพื่อน เมื่อเธอตัดสินใจเปิดเผยตัวตนและพาเอริไปพบพ่อ พ่อเธอก็กลับยอมรับการเป็นเลสเบี้ยนของเธอได้อย่างง่ายดาย และที่มากกว่านั้นคือ อิชิโกะได้รู้ความจริงว่าพ่อของเธอเองแท้จริงนั้นก็เป็นเกย์ และแม่ของเธอก็เป็นเลสเบี้ยนเช่นเดียวกันกับเธอ ส่วนเอรินั้นมีครอบครัวที่เคร่งครัดเข้มงวด ทั้งพ่อและพี่ชายของเธอต่างก็มีอาชีพเป็นทนายความ จึงบังคับให้เธอเรียนกฎหมายเช่นเดียวกัน ยิ่งเป็นแรงกดดันให้เอริปฏิเสธครอบครัวตัวเอง เมื่อเธอพาอิชิโกะมาแนะนำกับครอบครัว เธอก็โดนพ่อดูถูกทั้งเรื่องชีวิตรักและ เรื่องเรียน เอริจึงต้องการแก้แค้นพ่อ เธอมุ่งมั่นจะเป็นทนายที่เก่งกว่าพ่อและพี่ชายให้ได้ ทำให้เธอตัดสินใจมาทุ่มเทกับการเรียนและบอกเลิกอิชิโกะ อิชิโกะเสียใจมากและไม่เข้าใจว่าทำไมเอริต้องบอกเลิกเธอด้วย พ่อของอิชิโกะเห็นเธอเศร้าเสียใจจึงชวนให้เธอลองทำงานแปลดู จะได้ไม่จมอยู่กับความเสียใจ เธอจึงตัดสินใจมุ่งมั่นทุ่มเทกับการทำงานจนประสบความสำเร็จ แล้ววันหนึ่ง เอริก็กลับมาหาเธอ เอริตัดสินใจเดินตามทางของตัวเองโดยการไม่สอบเป็นทนายตามพ่อและพี่ชาย นอกจากนั้นเธอยังเขียนหนังสือนิยายขึ้นเพื่อบอกเล่าเรื่องราวในชีวิตและความรู้สึกจริงๆ ของเธอที่มีต่ออิชิโกะ

15. Topless

ภาพยนตร์เรื่องออกฉายในปี 2008 กำกับโดย Eiji Uchida ภาพยนตร์เล่าเรื่องราวถึงนัตสึโกะสาวหัวผู้ชอบเที่ยวพาราดีนิงสาวไม่ช้ำหน้าอยู่เสมอ แต่แท้จริงแล้วนัตสึโกะนั้นมีรักที่ยึดมั่นในอดีตคนรักเก่าชื่อโทโมมิ เธอเป็นหญิงสาวผู้เรียบร้อย อ่อนหวาน นัตสึโกะตัดใจจากโทโมมิไม่ได้ทำให้เธอไม่ยอมที่จะคบกับใครจริงจังกต่อไป นัตสึโกะนั้นอาศัยอยู่กับเพื่อนชายที่ชื่อโคจิในห้องเช่าเดียวกัน ทั้งสองพบกันด้วยความบังเอิญ นัตสึโกะได้มานอนเฝ้าสตูดิโอที่หน้าห้องของโคจิ ตั้งแต่นั้นมาทั้งสองก็อยู่ด้วยกันมาตลอด นัตสึโกะไม่เคยรู้ว่าโคจิได้แอบมีใจให้กับเธอ ส่วนตัว โคจิเองนั้นก็มิได้ใจให้กับนัตสึโกะโดยที่ไม่ทันรู้ตัว ในระหว่างนั้นเอง

คานะเด็กสาวมัธยมแปลกหน้าคนหนึ่งได้บังเอิญพบกับนัตสุโกะ และรู้ว่าเธอเป็นเลสเบียน คานะจึงขอร้องให้นัตสุโกะช่วยตามหาแม่ของเธอที่เป็นเลสเบียนและทิ้งเธอไปตั้งแต่ยังเด็ก

โทโมมิได้เปิดตัวแฟนหนุ่มคนใหม่กับนัตสุโกะ สร้างความปวดร้าวให้นัตสุโกะเป็นอย่างมาก นัตสุโกะพยายามดึงโทโมมิกลับมาทุกเวลา หวังว่าให้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ความรักของเธอ แต่โทโมมิก็เลือกที่จะเดินอยู่ในกรอบที่สังคมกำหนดไว้ นัตสุโกะต้องการที่จะสืบเรื่องแฟนใหม่ของโทโมมิ เธอจึงนัดเจอกับโทโมมิและแฟนใหม่ของเธอ แล้วให้โคจิแสร้งว่าเป็นแฟนของเธอ เมื่อนัตสุโกะได้รู้จักกับเคนตะแฟนใหม่ของโทโมมิ เธอจึงสงสัยในตัวโทโมมิว่าฝันใใจอยู่กับคนที่ไม่ได้รักได้อย่างไร ในคืนนั้นเองนัตสุโกะจึงได้ลองมีความสัมพันธ์เกินเลยกับโคจิ โคจิเองเจ็บปวดกับการกระทำครั้งนี้จึงได้หนีหน้านัตสุโกะไป ส่วนโทโมมิก็ตัดสินใจแต่งงานกับเคนตะในที่สุด ทำยสุดแล้วนัตสุโกะจึงไม่เหลือใคร เธอจึงต้องอยู่ต่อไปเพียงลำพัง และช่วยคานะตามหาแม่ของเธอจนพบ เมื่อคานะพบแม่เธอกลับแสดงท่าทีรังเกียจพวกเลสเบียนมากยิ่งขึ้น นัตสุโกะจึงได้ส่งสอนคานะไปถึงคุณค่าของความเป็นคน และความสุที่แท้จริงของคนเรานั้นขึ้นอยู่กับการยอมรับในสิ่งที่เราเป็น หลังจากนั้นคานะจึงเข้าใจและยอมรับแม่ได้

เมื่อเวลาผ่านไปหลายปีต่อมาโคจิได้แต่งงานมีครอบครัวไป ส่วนโทโมมิก็ได้มีลูกสาวกับเคนตะ นัตสุโกะได้แวะไปหาเธอ พร้อมกับบอกโทโมมิถึงหนังสือที่เธอกำลังจะเขียนขึ้นว่าเป็นเรื่องระหว่างพวกเขาสองคน นัตสุโกะหวังว่าโทโมมิจะเปลี่ยนใจกลับมาอยู่กับเธอ แม้โทโมมิจะปฏิเสธ แต่เธอก็ได้บอกกับนัตสุโกะว่าเธอดีใจที่ชีวิตนี้ได้รู้จักกับนัตสุโกะ นัตสุโกะจึงจากไปด้วยรอยยิ้มทั้งน้ำตา

16. ภาพยนตร์เรื่อง Kakera (A Piece of our life)

ภาพยนตร์เรื่องนี้สร้างมาจากการ์ตูนของผู้เขียนนามว่า Erika Sakurazawa นำมาถ่ายทอดเป็นภาพยนตร์และออกฉายเมื่อปี 2009 กำกับโดย Momoko Ando ภาพยนตร์เล่าถึงเรื่องราวระหว่างความสัมพันธ์อันซับซ้อนระหว่าง ฮารุกะหญิงสาวผู้มีความรักอยู่กับเรียวตะชายหนุ่มผู้ซึ่งไม่เคยใส่ใจความรู้สึกของเธอเลยกับริโกะผู้มีความรักโดยไม่ยึดติดกับเพศ หญิงสาวแปลกหน้าทั้งสองได้บังเอิญมาพบกันในร้านกาแฟแห่งหนึ่งเมื่อริโกะเกิดสนใจในตัวฮารุกะทันทีที่แต่แรกเห็น เธอจึงตัดสินใจเข้ามาทำความรู้จักกับฮารุกะ และพยายามที่จะสานสัมพันธ์ต่อไป ในตอนแรกเองนั้นฮารุกะรู้สึกหวาดหวั่นในท่าทีของริโกะ แต่ด้วยความเดียวดายที่เธอได้รับจากเรียวตะ ทำให้เธอตัดสินใจติดต่อกับริโกะในฐานะเพื่อน แต่ริโกะไม่ได้หยุดแค่นั้น เธอพยายามที่จะสานสัมพันธ์ที่มากกว่าเพื่อนกับฮารุกะ ในขณะที่เดียวกันฮารุกะก็พยายามพัฒนาความสัมพันธ์ของเธอกับเรียวตะ แต่ก็ต้องพบกับความเสียใจเมื่อเรียวตะไม่ได้มีแค่เธอคนเดียว ริโกะจึงเข้ามาปลอบโยนฮารุกะ ทั้งสองได้ดำเนินความสัมพันธ์กันอย่างไม่ชัดเจนนักแต่ก็เป็นความสัมพันธ์ที่พิเศษเกินกว่าเพื่อนธรรมดา แต่แล้วฮารุกะที่ไม่อาจตัดใจจากเรียวตะได้กลับไปมีความสัมพันธ์กับเขาก็คงทำให้ริโกะโกรธและเสียใจอย่างมาก ฮารุกะกลับไม่สนใจ

และได้พูดจาทำร้ายจิตใจริโกะ ในขณะที่เดียวกันริโกะก็ได้หันไปให้ความสนิมสนมกับคนใช้สาววัยกลางคนของเธอเพื่อให้ลืมความเจ็บช้ำ ริโกะคอยอยู่ให้กำลังใจและเป็นเพื่อนกับยามาชิโระ ยามาชิโระที่กำลังป่วยหนักจึงได้ติดริโกะ และต้องการริโกะให้อยู่กับเธอเสมอ แต่ริโกะนั้นยังคงรอคอยให้ฮารุกลับมา แต่แล้วเมื่อฮารุได้พบว่าเรียวตะไม่เคยสนใจใยดีเธอเลยจริงๆ ฮารุจึงได้กลับมารีโกะ ทั้งคู่ได้พัฒนาความสัมพันธ์มาเป็นคู่รัก แม้ทั้งคู่จะตัดสินใจคบหากัน แต่ฮารุเองกลับไม่สะดวกใจในความสัมพันธ์แบบผู้หญิงกับผู้หญิงเท่าไรนัก ต่อหน้าผู้คนรอบข้าง เธอมักจะปกปิดตัวตนของเธอว่าเธอนั้นรักอยู่กับผู้หญิง ซึ่งตรงกันข้ามกับริโกะเธอเลือกที่จะแสดงความรักกับฮารุอย่างเปิดเผยโดยไม่สนใจสายตาใคร ความไม่ลงตัวในความรักครั้งนี้จึงได้เกิดขึ้นท้ายที่สุดแล้วริโกะจึงตัดสินใจเลิกกับฮารุ เพื่อให้ทั้งตัวเธอและฮารุได้มีทางเดินชีวิตในแบบของตัวเอง

ภาพยนตร์เกาหลี

17.ภาพยนตร์เรื่อง Memento mori

ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกฉายในปี 1999 กำกับโดยมิน Tae-Yong Kim และ Kyu-Dong Min เป็นเรื่องราวของขบวนการที่เกิดขึ้นในโรงเรียนมัธยมสตรีแห่งหนึ่ง เมื่อมินอาเด็กนักเรียนมัธยมคนหนึ่งบังเอิญพบสมุดบันทึกเล่มสีแดงวางอยู่บนอย่างล้นหน้า เมื่อเปิดออกดูก็พบว่าเนื้อหาข้างในน่าสนใจจึงหยิบติดมือมาอ่านด้วยแท้จริงแล้วสมุดเล่มนี้เป็นบันทึกของชีอิน เพื่อนร่วมชั้นของเธอเอง ภายในสมุดบันทึกได้บอกเล่าเรื่องราวมากมายในความสัมพันธ์ระหว่างชีอินเด็กสาวนักกีฬาผู้เจียวขี้ม และ โยชินเด็กสาวที่มีความสามารถทางการเรียนขั้นเป็นดาวเด่นและยังหน้าตาดีดึงดูดใจอาจารย์หนุ่มหล่อที่นักเรียนหลายคนหมายปอง ทำให้เพื่อนร่วมชั้นหลายคนไม่ชอบหน้าเธอ โยชินไม่ค่อยสมาคมกับใครยกเว้นกับชีอินเพียงคนเดียวเท่านั้น จนกระทั่งความสัมพันธ์ของเธอกับชีอินเริ่มก่อตัวกลายเป็นความรัก แต่แล้วความสัมพันธ์นั้นก็สิ้นคลอน เมื่อมีอาจารย์หนุ่มชื่อโกเข้ามาติดพันโยชินจนเธอนั้นตั้งครรรค์ และในที่สุดความสัมพันธ์ก็ค่อยๆ ร่วงลงเรื่อยๆ เมื่อโยชินตัดสินใจแสดงความรักแบบเปิดเผยกับชีอินต่อหน้าอาจารย์และเพื่อนๆ ชีอินพยายามปกป้องเพราะอับอายต่อสายจากผู้คนรอบข้าง ทำให้เพื่อนๆ ینگพากันรังเกียจเธอและ ชีอิน

ในวันเกิดของโยชินและชีอินทั้งสองได้ตัดสินใจขึ้นไปพูดคุยกันบนดาดฟ้า ก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันขึ้น โยชินตัดสินใจกระโดดจากดาดฟ้าตึกเรียนลงมาเสียชีวิต ไม่มีใครทราบสาเหตุที่แน่ชัด ยกเว้นมินอาที่พอจะสืบทราบสาเหตุการตายได้จากอ่านสมุดบันทึกของทั้งสองและการเฝ้าติดตามดู หลังจากการฆ่าตัวตายของโยชิน ความน่ากลัวก็เริ่มเกิดขึ้น มินอาเริ่มเห็นภาพแปลกๆ ที่คนอื่นไม่เห็น โยชินปรากฏตัวตามสถานที่ต่างๆ ตลอดเวลา เพื่อกลับมาตามหาสมุดบันทึกของเธอ วิญญาณที่ยังไม่ไปสู่สุคติก็เริ่มออกหลอกหลอนเหล่านักเรียนและอาจารย์ในโรงเรียน จนกลายเป็นตำนานความสยองต่อมา ท้ายที่สุดแล้วสมุดบันทึกนั้นก็หายสาบสูญไป พร้อมกับความหวาดกลัวที่แพร่กระจายไปทั่วโรงเรียน

18.ภาพยนตร์เรื่อง A bizarre love triangle

ภาพยนตร์เรื่องนี้ฉายในปี 2002 กำกับโดย Lee Moo Young ภาพยนตร์เล่าถึงเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างสองสาวที่เป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่สมัยเรียน ในวันหนึ่ง กุมซุก แชมเปียนเทควันโดหลายรายการได้ช่วยเหลือ อุนฮี เพื่อนนักเรียนใหม่ เด็กสาวสวยใส ผู้บูชาเงิน และความสบายที่กำลังถูกกลุ่มอันธพาลรังแก หลังจากนั้นทั้งคู่จึงกลายเป็นเพื่อนสนิทกัน แต่แล้ววันหนึ่งเมื่อทั้งสองได้ไปเที่ยวนอกเมืองด้วยกัน จนกระทั่งได้มีความสัมพันธ์กันเลย พวกเขาได้เกิดเหตุการณ์กระทบกระทั่งกับนักท่องเที่ยวชายในบาร์ กุมซุกจึงได้เข้าทำร้ายร่างกายชายพวกนั้นและถูกตำรวจจับเข้าคุกในที่สุด เมื่อกุมซุกได้รับการปล่อยตัวออกมา เธอก็พบว่าอุนฮีได้มีลูกน้อยที่กำลังป่วยหนักอยู่ และต้องการหาเงินเพื่อช่วยเหลือลูกของเธอ ดังนั้นกุมซุกจึงพยายามทุกวิถีทางเพื่อหาเงินมาให้ได้ แม้กระทั่งการขโมยเงินของพี่สาวตาบอดผู้มีพระคุณของเธอ ทำให้เธอถูกส่งตัวกลับเข้าไปอยู่ในคุกอีกครั้ง ในที่สุดอุนฮีก็ได้แต่งงานกับดาราทอล์คโชว์ชื่อดัง โอดูซางผู้มีชื่อเสียงและร่ำรวย แต่แล้วชีวิตครอบครัวก็ไม่ได้ราบรื่นอย่างที่คิด เพราะโอดูซางมัวแต่ทำงานอย่างหนักและหาเงินมาให้ อุนฮีใช้โดยไม่ได้สนใจความรู้สึกของเธอซักเท่าไร ส่วนอุนฮีนั้นก็สนใจแต่เงินไม่เคยสนใจโอดูซางเช่นเดียวกัน จนกระทั่งวันหนึ่งเมื่ออุนฮี ได้พบกับกุมซุกอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่เธอออกมาจากคุก ทั้งสองก็ได้มีความสัมพันธ์กันกันเลยอีกครั้ง ในที่สุดโอดูซางจับได้ว่าภรรยาที่แอบมีชู้กับเพื่อนเลสเบี้ยนของตัวเอง โอดูซางจึงคิดแก้แค้นทั้งสอง โดยการยื่นข้อเสนอขอมีความสัมพันธ์กับกุมซุกแลกกับการเลี้ยงดูอุนฮี และให้อุนฮีได้คบหากับกุมซุกได้สมใจ ในที่สุดกุมซุกก็ได้ตั้งครรภักกับโอดูซาง ทั้งสามคนจึงกลายมาเป็นครอบครัวเดียวกันในที่สุด ภาพยนตร์จึงจบลงด้วยการหักมุมให้ตัวละครทั้งสามสามารถอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวอย่างปรองดองได้

19.ภาพยนตร์เรื่อง I like it hot

ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกฉายในปี 2008 กำกับโดย Kwon Chil-In ภาพยนตร์เล่าถึงเรื่องราวของตัวละครหญิงสาว 3 คน ที่อาศัยอยู่ร่วมกันในบ้านหลังเดียวกัน ประกอบไปด้วย อามี นักเขียนบทภาพยนตร์วัย 27 ปี ผู้สับสนในการเลือกทางเดินของชีวิตทั้งเรื่องงานและความรัก ยองมี นักออกแบบตกแต่งภายในวัย 41 ปี ผู้เป็นพี่สาว ที่มีความสุขกับเรื่องงาน แต่ยังคงสับสนในความรักกับเพื่อนร่วมงานเด็กหนุ่มรุ่นน้อง และคังเอ ลูกสาวของยองมี เด็กสาวมัธยมปลายที่ต้องคอยดูแลแม่ที่เอาแต่ทำงานและนำสาวที่ดูซึ่มเศร้าตลอดเวลา ส่วนตัวเธอนั้นกลับมีปัญหาเรื่องความรัก และความสับสนในตัวตนของเธอเอง คังเอเป็นเด็กสาววัยใส ธรรมดาๆ ที่กำลังคบหาใจอยู่กับแฟนหนุ่มเพื่อนนักเรียนชื่อลีโฮแจ ความสัมพันธ์ระหว่างคังเอและลีโฮแจนั้นเป็นไปได้อย่างราบรื่น แต่ก็ราบเรียบด้วยเช่นกัน ตั้งแต่เธอคบกับเขา ทั้งคู่ยังไม่เคยแม้แต่จะถูกเนื้อต้องตัวกัน คังเอร้อนรนในความสัมพันธ์อันไม่คืบหน้า แกมลีโฮแจก็สนใจอยู่กับมอเตอร์ไซค์และเกมส์ตามสไตส์เด็กหนุ่มเด็กร้อนถึงมีรานเพื่อนสาวคนสนิทของคังเอ มีวานนั้นเป็นเด็กสาวหัวสมัยใหม่ เธอเติบโตในบราซิลและย้ายมาเรียนที่เกาหลี เมื่อมีวานรู้เรื่องเข้าจึงเริ่มวางแผนให้ความสัมพันธ์ของคังเอกับแฟนหนุ่มได้คืบหน้า แต่แล้ว

ด้วยความช่วยเหลือจากมีราน และความใกล้ชิดที่มากเกินไปจนขอบเขต จึงทำให้คังเอเริ่มเกิดความรู้สึกหวั่นไหวเกินเพื่อนกับมีรานขึ้น เธอเริ่มหลบหน้ามีราน เพราะเกรงว่ามีรานจะรู้ความในใจ จนทำให้ความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนนั้นเริ่มห่างไกลกันออกไปอีก ส่วนมีรานเองนั้นเริ่มจะมีใจให้กับคังเอ แต่เธอยังไม่แน่ใจนัก จนกระทั่งเมื่อเธอได้จับคังเออีกครั้งหนึ่ง เธอจึงเริ่มเข้าใจในความรู้สึกของตัวเอง ในขณะที่ คังเอเริ่มถอยห่างออกไปเรื่อยๆ และมีรานเองก็กำลังจะกลับไปบราซิล ทำให้มีรานตัดสินใจบอกความในใจผ่านไปในพวงกุญแจที่เธอทำให้คังเอ คังเอที่มัวแต่สับสนจึงได้ตาสว่างและรีบไปสำรวจสภาพความในใจกับมีรานก่อนที่มีรานจะกลับไปบราซิลไป ความรักของทั้งสองจึงได้เกิดขึ้นพร้อมกับความกล้าที่จะรัก และพร้อมเผชิญกับคำครหาของผู้คนรอบกาย

20. ภาพยนตร์เรื่อง 5 sense of eros ตอน “In my end is my beginning”

ภาพยนตร์เรื่องนี้ ออกฉายในปี 2009 กำกับโดยผู้กำกับหลายคน เนื่องจากเป็นภาพยนตร์สั้นหลายๆ ตอนประกอบกันในขอบเขตการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความรักและความใคร่ ซึ่งในตอนที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ วิเคราะห์หมีชื่อว่า In my end is my beginning กำกับโดย Min Kyu-Dong ภาพยนตร์เล่าเรื่องเหนือจริงเป็นการนำเสนอพัฒนาการทางจิต ของตัวละครเลสเบี้ยนทั้ง 2 คน โดยเนื้อหาของภาพยนตร์นั้นกล่าวถึงหญิงสาวคนหนึ่งชื่อว่าจองฮวา เธอ นั้นเพียงจะสูญเสียสามีของเธอไปด้วยอุบัติเหตุทางรถยนต์ขณะที่กำลังเดินทางท่องเที่ยว โดยที่เธอได้ลอบมีความสัมพันธ์กับผู้ขับรถทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น และเหตุการณ์นั้นเองที่ทำให้จองฮวาได้รู้ว่าแจอิน สามีของเธอได้แอบคบชู้กับนารู เพื่อนสมัยมัธยมของเธออีกด้วย จองฮวาเสียใจมากที่สามีได้จากไป และยังเสียใจหนักที่รู้ว่าเขาคบชู้ เธอ นำกระดุกของแจอินไปลอยอังคารริมแม่น้ำแห่งหนึ่ง ที่นั่นเองทำให้เธอได้พบกับนารู นารูรู้สึกเสียใจและสำนึกผิดจึงปรารถนาที่จะชดใช้ความผิดโดยย้ายมาอยู่กับจองฮวา และยอมทำตามคำสั่ง ความต้องการทุกอย่างของจองฮวาเพื่อเป็นการไถ่โทษ จองฮวาพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อทำร้ายความรู้สึกของนารู จนในวันหนึ่งเมื่อเธอพบว่านารูต้องเศร้าเสียใจและรู้สึกผิดจนคิดจะกินยาฆ่าตัวตาย จองฮวาจึงหยุดทำร้ายความรู้สึกของนารู และพานารูไปฉลองวันเกิดให้ แจอินด้วยกัน หลังจากนั้นเมื่อนารูได้เปิดใจพูดถึงเรื่องความสัมพันธ์ของเธอกับจองฮวาในอดีต จองฮวาก็มีท่าทีอ่อนลงและในคืนนั้นเองพวกเธอก็ได้มีความสัมพันธ์กันลึกซึ้งเกินเลย ในที่สุดจองฮวาก็สบายใจขึ้นและพร้อมที่จะปลดปล่อยความคิดที่มีแต่ภาพของแจอิน สามีของเธอออกไปจากหัวสมองจนได้ ในตอนนั้นเองเธอก็เริ่มเปิดใจให้กับสิ่งใหม่ๆ ที่กำลังเข้ามาในชีวิต และสิ่งนั้นก็คือนารูนั่นเอง

ภาคผนวก ข

แนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์

แนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์

1.แนวคำถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ และสังคมในเอเชียตะวันออกเฉียง

- ในจีนแผ่นดินใหญ่ กับไต้หวัน และฮ่องกงมีวัฒนธรรมที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้าง
- ในญี่ปุ่นและเกาหลีมีวัฒนธรรมที่แตกต่าง หรือได้รับอิทธิพลจากจีน ไต้หวัน ฮ่องกงอย่างไรบ้าง
- อิทธิพลการเปลี่ยนถ่ายทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียง ปรากฏให้เห็นในเรื่องใดบ้าง
- การเข้ามาของชาติตะวันตกส่งผลต่อวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงอย่างไร มีอะไรเปลี่ยนแปลงบ้าง
- ระดับการเปิดรับวัฒนธรรมตะวันตกในแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันอย่างไร
- คุณค่าของความเป็นหญิงหรือชายในสังคมเอเชียตะวันออกเฉียงมีความแตกต่างกันอย่างไร
- หลักคำสอนขนบธรรมเนียมประเพณีเกี่ยวกับการสร้างครอบครัวของเอเชียตะวันออกเฉียงเป็นอย่างไร
- ลัทธิขงจื้อส่งอิทธิพลต่อวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงอย่างไร

2.แนวคำถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเพศสภาพและเพศวิถีศึกษา

- คุณค่าของความเป็นหญิงหรือชายในสังคมเอเชียตะวันออกเฉียงมีความแตกต่างกันอย่างไร
- ประวัติศาสตร์ของรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงเป็นอย่างไร
- ศาสนาและความเชื่อส่งอิทธิพลอย่างไรต่อเรื่องการยอมรับรักร่วมเพศในสังคมเอเชียตะวันออกเฉียง
- การเคลื่อนไหวทางสังคมว่าด้วยสิทธิทางเพศของหญิงรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงเป็นอย่างไร
- การยอมรับรักร่วมเพศและทัศนคติที่มีต่อรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงในอดีตจนถึงปัจจุบัน มีพัฒนาการอย่างไร
- รักร่วมเพศนั้นมีลักษณะการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมและมีวัฒนธรรมเฉพาะอย่างไร
- สื่อกับรักร่วมเพศในเอเชียตะวันออกเฉียงมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวเกศินี ดำริสถลมารค เกิดเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2529 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะโบราณคดี สาขาวิชาโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้วยเกียรตินิยมอันดับ 2 ในปีการศึกษา 2551 และเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการสื่อสารเชิงสุนทรียะและบันเทิงคดี คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีพ.ศ.2553 ทั้งนี้ในระหว่างศึกษาต่อได้หาประสบการณ์ในการทำงาน โดยเริ่มทำงานที่สำนักโบราณคดี กรมศิลปากร เมื่อปี 2552 ในตำแหน่งของนักวิชาการวัฒนธรรม ต่อจากนั้นได้เริ่มทำงานอิสระในบริษัทเอกชนครั้งแรกที่บริษัท แต้มฝัน จำกัด ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่จัดกิจกรรมสำหรับเด็ก และปัจจุบันได้เริ่มทำงานอิสระที่บริษัท ไรท์แมน จำกัด ในตำแหน่งครีเอทีฟงานจัดแสดงและพิพิธภัณฑ์